GOVERNMENT OF INDIA ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA **ARCHÆOLOGICAL** LIBRARY

ACCESSION NO. 13468 CALL No. 909/ Dio

D.G.A. 79

ELIBRARY ROS THE

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

DIODORI BIBLIOTHECA HISTORICA.

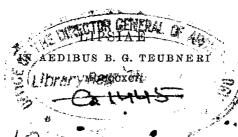
EDITIONEM PRIMAM CURAVIT IMM, BEKKER
ALTERAM LUDOVICUS DINDORF

RECOGNOVIT

FRIDERICUS VOGEL.

VOL. II.

13 468
14.7, 1960
Dio

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Multi desiderant Diodori editionem, qua res ab eo traditae examinentur atque diserte explicentur. Quod ingens opus me in tanta librorum otiique penuria neque suscepisse neque suscepturum esse illos scire volo. In praesens id studeo, ut codicibus, unde adhuc editiones derivatae sunt, ponderatis aliisque, quantum licebit, adhibitis ac ratione habita et Diodori sermonis et eorum scriptorum, qui ad verbum cum Diodoro consentiunt, verba huius auctoris quam maxime purgata restituantur. Postea si vires annique siverint, separatim de ipsius scriptoris ingenio disseram. Itaque me neque invito neque invido fiet, ut alii illud difficilius opus aggrediantur.

Norimbergae, Aug. 1890.

Fr. Vogel.

De codicibus, qui una cum prioribus Diodori libris quintum continent, egi in primo volumine (p. IV—XXI); quibus verbis addenda sunt haec:

1. Codices O et P perverse interpretatus sum obscuris Wesselingi verbis deceptus. Littera O significandum esse codicem Vaticanum 995 saec. XV, qui unus ex libris Vaticanis post vocabulum κατέσχε (V 84, 1) praecisus sit, per litteras me docuit E. Bethe. Littera P autem convenit in Vaticanum 996 saec. XVI (non in Vatic. 900, ut est apud Wesselingium).

2. Codices F et G, qui nuper Berolinum translati sunt, inspexit Georgius Schneider, vir de Diodori studiis optime meritus, atque codicem F, ut coniecimus (vol. I p. XVII), in recentissimis libris numerandum esse comprobavit. Summa autem eius inventi est (G. Schneider, De aliquot libris Diodori, Berlin 1890): codicem F totum ex libro G manavisse (p. 7) atque detextum Diodori constituendum codicem G nulla auctoritate esse nec magis in editionibus citandum quam F' (p. 19). Tamen in hac editione codices G et F citatos invenies, non solum quia Schneideri programma sero editum est, sed ob eam potissimum causam, quod codicibus, unde G et F transcripti esse dicuntur, nondum accurate collatis codice G carere nequeo.

Quod ad notarum explicationem attinet, obliquis litteris CFG distinxi eas lectiones, quas in codicibus CFG inveniri non ex dilucidis Wesselingi verbis apparet, sed ex eius silentio tantum concludi potest: exempli gratia V 11, 3 Wesseling adnotavit codices ABFG praebere ἐγκαλουμένους pro ἐγκαλουμένους, quod ille in textum recepit; ipse recepi ἐγκαλουμένους, atque quoniam eadem lectio in codice D invenitur, brevitatis causa in apparatu critico non scripsi: ἐγκαλουμένους ABDFG, ἐγκαλοῦντας cet., sed: ἐγκαλοῦντας C, quod praeter illos quinque libros unum C mentione dignum existimo.

DE FRAGMENTIS LIBRORUM VI-X.

Libri quinque inde a sexto libro usque ad undecimum in omnibus Diodori codicibus, qui quidem adhuc cogniti sunt, desiderantur. Horum librorum fragmenta paulatim haud pauca collecta debemus pluribus hominibus doctis. Stephanus in sua editione anni 1559 unum, qui huc spectat, locum (p. 847 = frag. VI 1) affert ex Eusebio depromptum, cui proximus editor Rhodomanus (a. 1604) nihil addidit nisi duo frusta (p. 352-354 = frag. VII 9 et VII 5) ex Georgio Syncello requisita, quamquam interea Fulvius Ursinus (Antverp. 1582) excerpta quae dicuntur Constantiniana περί πρεσβειῶν ediderat.*) Hinc atque de excerptis πεολ ἀρετῆς καλ κακίας ab Henrico Valesio (Paris. 1634) editis**) ea, quae Diodori sunt, Wesselingius in editionem suam (a. 1746) redegit. Tum hoc saeculo Angelus Mai inter excerpta περί γνωμῶν, quae in palimpsesto codice Vaticano (Graec. 73) saec. X indaga-

^{*)} Eadem in altero codice (Monacensi 185 saec. XVI), ubi inscribur περὶ πρέσβεων, detexit Schweighäuser, et quae pertinent ad Diodori libros, cum editoribus Bipontinis communicavit (ed. Diod. Bipont. vol. IV praef.).

^{**)} ex codice Turonico saec. X, quem Nic. Fabr. Peirescius ex insula Cypro redemerat; hunc iterum contulit E. Gros (edit. Diod. Paris. 1844, vol. II praef.) atque Iulius Wollenberg.

verat, permulta Diodori fragmenta non sine multo labore e tenebris eripuit (script. vet. n. coll. II, Romae 1827). Librum illum misere violatum*) denuo perscrutatus est Herwerden (spicilegium Vatic., Lugduni Batavorum 1860). Deinde ex codice Escorialensi I, Ω 11 chartaceo saec. XVI excerpta περὶ ἐπιβουλῶν edidit et Aug. Feder (Darmstadt 1848) et Car. Müller (fragm. h. Gr. II p. VII), quibus etiam Diodori quaedam continentur. Denique apud varios scriptores antiquitatis et medii aevi editores Diodori vestigia persecuti spicilegio parum copioso eius reliquias auxerunt.

Haec disiecta Diodori membra ut haud facili negotio collecta sunt, ita suo quodque loco ponere opus si non difficilius, certe subtilius atque fallacius est. Hunc laborem primus adiit Wesselingius, neque tamen perfecit: fragmentis enim, quae inter illa excerpta meol ἀρετῆς καὶ κακίας atque περὶ πρεσβειῶν exstant, seorsus positis reliqua tantum in ordinem digerere conatus est. Tum eodem fere tempore et Stroth in interpretatione Diodori Germanica fragmenta, quae tum (anno 1782) erant nota, universa disponenda curavit et Heyne in commentatione de fontibus et auctoribus Diodori extrema (anno 1784), quo ordine fragmenta inter se excipere viderentur, disputavit. Sed ne hi quidem singula fragmenta singulis libris attribuere ausi sunt, nisi quod quaecumque ad fabulas bello Troiano antiquiores spectant, ex ipsius Diodori dispositione (I 4, 6) in sextum librum rettulerunt. Cetera quoque fragmenta singulis libris (VII-X) distribuere ausus est

^{*)} Mendelssohn (edit. Appiani I p. XVIII) de palimpsesto haec: 'nunc medicamentis Maianis tantopere adfectus, ut equidem nihil fere legere potuerim ac praeter perpauca ab Herwerdeno feliciter eruta Maio fidem habere debuerim.'

primus editor Bipontinus (in vol. IV, anno 1799).*)
Deinde multum studii in hac spinosa quaestione consumpsit Krebs (Lectiones Diodoreae, Hadamar 1832)**)
atque res usque ad Olymp. 18, 1 (= fragm. VIII 20)
ita absolvit, ut editores Diodori plerumque ad eius sententiam accesserint. Interea etiam excerpta Vaticana cognita erant, quorum de ratione et ordine iam Angelus Mai et Ludovicus Dindorf argutas fecerant coniecturas.
Praeterea autem Dindorf in fragmentis Diodori non multus fuit***); nam in prioribus editionibus (a. 1826 et 1828) nihil novi occurrit nisi loci quidam ex Tzetze, Eusebio aliisque excerpti, quidquid autem in editione Parisina (a. 1842) in hac re profectum est, id sua opera elaboratum esse testatur Carolus Müller (vol. I praef.): 'Utinam Dindorfus fragmenta, quae tam prae-

^{**)} Hoc labore supersedit Eichstädt, qui (in vol. II praefatione, a. 1802) hanc dixit sententiam: 'fragmenta quidem recentiores editofes suis reponere locis tentarunt. Quorum ego conamina quamquam non repudio, si qua forte utilitas inde ad continuam Diodori lectionem redundet; tamen cum fragmenta et brevia sint, nec suis quaeque locis satis tuto restitui queant, utilitatem illam perexignam, errandi periculum maius esse et gravius existimo.' — Ieiuni an fastidiosi hoc esse putas? equidem sobrii.

^{**)} Hunc libellum multis verbis eisque perdoctis recensuit Wurm (Neue Jahrb. d. Phil. 1833 p. 64), qui ipse Diodori bibliothecam lingua Germanica interpretatus fragmenta suo arbitrio ordinavit (a. 1831), omissis tamen singulorum librorum numeris.

^{***)} Contra Bursian (Gesch. d. klass. Philologie p. 867): 'Von dem gleichfalls zu wiederholten Malen von Dindorf bearbeiteten Geschichtswerk des Diodor sind es namentlich die bruchstückweise erhaltenen Partien, welche demselben in bezug auf Anordnung und Herstellung der einzelnen Bruchstücke viel verdanken.'

clare emaculavit numeroque auxit, etiam ordinare denuo voluisset. Nullus dubito, quin eo modo ad pristinam operis dispositionem omnia iam revocata haberemus. Verum adversante in hac re Diodoro fortuna, meos in humeros onus suscepi, quod sanequam grave bene me usquequaque sustinuisse haud contendo.' Postrema autem Dindorfi editio, sicuti Bekkeri, quod pertinet ad fragmenta librorum VI—X, tota pendet ex Parisina; nimirum suo loco adduntur excerpta ex codice Escorialensi περὶ ἐπιβουλῶν post editionem Parisinam inventa.*)

Neque ipse animum inducere potui, ut ab hoc iam inveterato ordine longius recederem; ne legentes perturbarentur, eosdem fragmentorum numeros, quibus usus est Dindorf, quam maxime retinebam. saepius numeri mutandi erant, quia Dindorf ipse unum fragmentum transponi (VI 6 = XXI 1, 6), alterum inseri (VII 14) in corrigendis iussit, tertium delendum erat utpote ex primo Diodori libro (c. 28 et 77) a Ioh. Laurentio (de magistr. I 47) haustum; praeterea Dindorfium sequi non potui in eo, quod frag. IX 10 in duas partes distinxit priorem tantum partem excerptis Vaticanis attribuens, posteriorem nescio quo errore ductus excerptis περί ἀρετῆς καὶ κακίας; tum illas controversias Cleonnis et Aristomenis (VIII 12) equidem unum fragmentum numero, non tria, ut Dindorf; deinde non intellego, qua ratione loci ex integris Diodori libris sumpti, quibus ad priora aut ad posteriora delegatur, tamquam fragmenta a Dindorfio numerati sint; denique fragmentum (VI 7), quod nuper enucleavit A. Ludwich, additum est.

^{*)} De posteriore octavi libri parte idem egit Krebs (a. 1856, program. gymn. Weilburg), noni fragmenta optime illustravit Klüber (a. 1868, Würzburg).

Cetera sine certa causa mutare ac transponere minime expedit; unde autem certae causae in re tam dubia tamque obnoxia errori? Nisi forte contigerit, ut extrinsecus sive ex tabulis chronographi, quo usus est Diodorus, sive ex posterioribus scriptoribus qui ipsi sua ex Diodoro hauserunt, certa quaedam argumenta et indicia colligantur, haec quaestio ad exitum adduci non poterit. Ne id quidem exploratum est, quas res quotve annos singuli libri complexi sint; constat tantum sexto libro Diodorum res usque ad Troiae excidium (I 4, 6)*), decimo usque ad Xerxis transitum in Europam (XI 1, 1) persecutum esse. Septimum librum inde a Troia capta usque ad primam Olympiadem pertinuisse quamvis sit veri simile, Bipontinorum et Wurmi sententia, octavum librum a Roma condita, non a prima Olympiade initium cepisse, qua ratione potest refutari? Nonum librum Bipontini atque omnes deinceps editores incipiunt a Solonis aetate. Quod cum consentiant, dissentiunt de libri noni exitu. Conservavi quidem Caroli Müller distributionem, tamen non dissimulo valde mihi arridere Strothi sententiam, qui, sicuti ipse conieceram, decimi libri exordium fuisse censet illum locum communem (frag. X 12), quo historiae utilitas celebratur. Nam eadem fere disseruit Diodorus in initio et primi et decimi quinti libri. **) ~Res ipsas autem fragmentis noni libri et decimi ineuntis tractatas, quorum illa ad septem sapientes, haec ad Pythagoreos spectant, facile in unum coire librum in promptu est. Nemo credo in eo offendet, quod frag-

^{*)} Scilicet de primo septimi libri fragmento adnotavit C. Müller: 'incertus haereo utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.' Dubitat etiam de frag. X 1 et 2.

^{**)} cf. tamen XI 38, 6. 46, 1. XV 88, 1.

mentis hoc modo distributis partes minus aequae evadunt. Nam ex dictis factisque sapientium plura excerpta esse quam ex ceteris rebus domi bellique gestis minime mirum est.

Universa regula de fragmentis ordinandis si constituenda est, alia esse nequit nisi ut ea et ex temporum rationibus et ex serie, qua excerpta in codicibus referentur, componantur; singulis autem locis iudicium saepe incertum erit. Nam Diodorus etsi res inter se cohaerentes ad temporum ordinem servandum dirimere orationemque interrumpere veritus non est, tamen haud raro ab hac consuetudine recedens, ut narratio continna et magis perspicua fiat, res priorum posteriorumque temporum coniunxit, atque etiam aliquotiens easdem fere res duobus locis repetivit. Neque magis ordo excerptorum omni suspicione caret; veluti si fragmenta IX 4 et IX 20, 4 vel IX 2 et 34 (cf. etiam p. XLVII) inter se comparaverimus, fieri non poterit. quin ea ex una eademque narratione Diodori excerpta esse arbitremur. Qua in re mihi in mentem venit Jacobi Bernays, qui quaestione posita, quomodo libellus de republica Atheniensium effectus esset, ingeniose disputabat duobus primis capitibus tamquam summam totius operis contineri, tertium autem caput postea additum esse quasi fructum iteratae lectionis. Simili modo etiam ei, qui ex Diodori bibliotheca excerpserunt, quaedam primo seu neglegentia seu fastidio omissa posteriore loco supplevisse videntur. Magna licentia eos usos esse intelleget, qui VIII 1. 2 et 3 vel X 18, 1 et 2 inter se contulerit. - Late ergo patet campus, in quo doctrina et divinatio exsultare potest: sed ubi coniecturae luxuriant, ibi laborat veritas.

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII.

Ex omnibus codicibus, quibus libri I-V continentur, unus Coislinianus (A) simul comprehendit libros XI-XV, atque ipse conglutinatus est ex duabus partibus non eadem manu scriptis. Quare hoc quoque in volumine denuo quaestio in codices ponenda est. Plurimi quidem eorum, quibus libri XI et XII servati sunt, etiam libros XIII-XV amplectuntur, tamen ad exponendum, quanti quisque horum codicum sit, argumenta et exempla paene omnia tantum ex libris XI et XII afferemus: non solum quod ceteri libri (XIII—XV) in hoc secundum volumen recipi non potuerunt, sed etiam quod in his et illis libris non eadem ratio inter singulos codices intercedere neque auctoritas eorum eadem esse videtur. Denique exspectamus, ut priusquam tertium volumen apparandus erit, etiam alii codices, inprimis Venetus 375, accuratius inspiciantur.

Ρ.

Patmius codex in monasterio S. Iohannis Theologi, P quod est in insula Patmo, asservatus saeculi X vel XI, a Richardo Bergmann, qui illum anno 1866 ipse contulit*), describitur his verbis (program. Gymn. Brandenburgensis, Berolini 1867): 'Foliis constat 310 membranaceis formae quaternariae maioris, quae omnia sunt bene conservata, nisi quod primum duoque postrema, quia codex longum per tempus tegumento caruit, colorem duxerunt luteum atque ultimi pars dimidia ad dextram abscisa est. Munitus nunc tegumento ligneo,

^{*)} Prius codicem P iam contulerat Joh. Saccelion scholarcha, qua collatione usus est Tischendorf.

super auod inductum habet corium colore nigro infectum. in bibliothecae catalogo a Ioh. Saccelione Graece conscripto recensetur sub nota numerali N = 50. ratus est autem exceptis tribus foliis posterius scriptis (1. 309. 310) litteris minusculis exeuntis saeculi X vel ineuntis XI*), itaque ceteros omnes quorum quidem habemus notitiam Diodori codices aetate longe superat. Comprehendit sex libros XI-XVI, finiturque horum postremus folio 309 verso. Litterae clarae atque compositae proxime accedunt ad similitudinem earum, quae reperiuntur in codicibus Eusebii historiae ecclesiasticae Mazarinaeo et Vaticano. Ad regendam manum scribentis per membranam acuto quodam instrumento ductae sunt lineae, vacuo tamen relicto margine duos vel tres digitos lato, habentque singulae paginae versus 32 continuos. Folia 1 et 309, quorum illud in utraque pagina continet versus 26, hoc in utraque versus 28. saeculo quinto decimo exarata sunt manu, quam esse monachi Andreae Gregorii Chii cognoscitur e folio 310 recto. Ibi enim eiusdem manus litteris aliquanto minoribus scripta leguntur precum formula a Christo praecepta: πάτερ ήμῶν κτλ. et ἆσμα ἐκκλησιαστικόν: Đεὸς ἀγαθὸς ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται κτλ. cum subscriptione memorabili: θεοῦ συναιρομένου πᾶσαν τήνδε βίβλον περιελθών ὧδ' ἔληξα ὥρα τῆδε νυπτέρα άη νοεμβρίου π ἐνδικτιῶνος τε΄ τῆς τοῦ λόγου οἰκονομίας ἔτει αυξς (i. e. 1466) ἐν νάξω γοηγόριος μονότροπος τάχαγε**) θύτης

*) Saeculo fere undecimo adscripsit eum Tischendorf, saeculo nono Coxe bibliothecae Bodleianae praefectus.

^{**)} De usu vocabuli τάχα, cui hic additum γε, quod male scriptum videtur τε in Andocidis codice Ambrosiano apud Bekkerum in praef. ad illum, v. Ducang. et Thes. Stephani vol. 7 p. 1894 [Dindorf in edit. Diodori vol. III p. XVI].

άμαρτωλός πατρώνυμον έχων άνδρέας καὶ χῖος τὸ πάτριον.*) Neque vero inseruit Gregorius folia 1, 309, 310, sed ab initio in codice vacua relicta explevit, qua re admodum probabile fit ipsum librum, quem librarius saeculi X vel XI transscriberet, et initio et in fine fuisse mutilum. Folia omnia ab eodem Gregorio numerata sunt excepto quod numero caret ultimo, sed errore bis numeravit 52 $(\nu\beta)$ et 179**) $(\rho \circ \eta)$, ut penultimum sit τζ (307). Argumentum***), quale reliquis libris praepositum est, ante XI desideratur, tresque in codice sunt lacunae maiores et nonnullae minores, quae in ceteris non reperiuntur. Ac primum quidem in folio 38 verso post vocem εὔνοιαν (XI 67) quatuordecim versus non sunt expleti, ut desint verba μετά έλευθερίας, itemque in folio insequenti recto vacui sunt duodeviginti versus quatuordecim illis ex adverso positi, itaque post vocem κειμένας (XI 68) desiderantur verba ἀξιοῦντες — ἀποχωρῆσαι. Deinde in libro XIV sex deinceps folia, quaternionis vicesimi septimi 2-7, quibus continebantur verba αὐτοὶ δὲ προεξαναστάντες (c. 101) — $\delta i \delta$ nal $\tau \delta$ nedlov (c. 114) exciderunt inter f. 208 et 209, quae cum Gregorius signaverit notis numeralibus continuo sequentibus σς et σζ, apparet huius iam aetate illa defuisse. Lacunae minores ut

^{*)} Iota subscripta in codice constanter omissa addidit Bergmann et correxit peccata συναιρωμένου — ὧδ' ἔληξα — πατρόνυμου. Verba νοεμβρίου et ἐνδιατιῶνος per compendia scripta sunt. — De Gregorio plura attulit Joh. Saccelion in Ephemeride Atheniensi, quae inscribitur Νέα Πανδώρα 1866 p. 165.

^{**)} Bergmann scripsit 197, errore, ut ex ipsius schedis cognovi.

^{***)} De argumentis libr. XIII. XIV. XVI in Bergmanni scriptis nihil relictum est.

existerent, plerumque ea re factum est, quod vocabula paria vel δμοιοτέλευτα librario occasionem dederunt ab uno ad alterum aberrandi. Fuit is quidem homo non satis attentus parumque doctus, qua re etiam factum est, ut cum alia mendose scriberet, tum vehementer peccaret in nominibus Graecis et Romanis. Correxit autem ipse haud pauca perperam scripta, alia mutavit manus paullo posterior aut Gregorius, ad quem auctorem summaria quoque referenda sunt brevia in marginibus posita. Nova quae maioris sint momenti incrementa praeter XII 57, 4 e codice non accedunt ad ea quae edita sunt, sed multa corrupta vel in integrum restituuntur vel facilius sanari possunt nec paucae virorum doctorum emendationes confirmantur.²

Tam modeste ac moderate iudicavit Bergmann de codice P; quod quanto plus temporis et laboris in eo perquirendo consumpsit, tanto maiore laude dignum videtur. Ingrati autem esse duco, id quod Dindorf in praef. vol. III conatus est, huic libro simulque Bergmanni meritis obtrectare. At quamvis longam seriem vocabulorum in P seu omissorum seu mendose scriptorum collegeris, codici P palmam praeripi non posse cum permulti alii loci docent tum hi:

Vulgaris lectio:

ΧΙ 13, 2 οι Έλληνες έμφράξαντες τὰ στενὰ* τῶν ἐντὸς τῆς
Εὐβοίας συμμαχούντων.
38, 6 κηρύττουσα
76, 5 τοῖς ἀρχαίοις πολίταις
τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ
ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις

cod. P:

οί "Ελληνες .. στενά πο ο εμάχοντο τῶν ἐντὸς .... κηρύττουσα διαπουσίως τοῖς ἀρχαίοις — ἔχουσι συν εχώ ο η σαν τὰ

ξειν καὶ κατοικεῖν....

ἔχουσι* κατοικεῖν ἄπαντας ἐν τῆ Μεσσηνία.

77, 4 λογισάμενοι* τοῦ πολλάς μυριάδας ἀποβαλεῖν τῶν ἰδίων.

84, 2* ἀξιόλογόν τι πατεργάσασθαι.

89, 2 σπινθήρας

90, 4 έτη όλίγα πάλιν έξέ-

ΧΙΙ 15, 2 δ νόμος

29, 1 ἐν ἡ 36, 1 τέσσαρα

54, 4 έξέπεμψαν ναῦς έκατόν.

ποοσελάβοντο ναῦς έκατόν.

54, 6 ἐκ τριήρων πεντήποντα καὶ διαποσίων. 57, 4 deest

60, 1 ποοχειοισάμενοι στοατηγὸν μετὰ νεῶν τοιάκοντα καὶ στοατιωτῶν ίκανῶν.*

63, 5 ίκανούς

λογισάμενοι διὰ τὸ (διότι scripsi) τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνευ τοῦ πολλὰς....

ἔσπευδεν ἀξιόλογόν τι κατεργάσασθαι

πηγάς

έτη εξ έξέπεσον

δ νόμος οδτος
' καθ' ἡν
τεσσαράκοντα
ἐξέπεμψαν ναῦς εἴκοσι
= Thue. 3, 86.
προσελάβοντο ναῦς εἴ-

έκ τριήρων ὀγδοήκοντα.

хобі.

οί δὲ — ἐνιαυτόν unus praebet P

ποοχειοισάμενοι — ίκανῶν ἐξαπέστειλαν

ίκανοὺς προσθέντες τούτοις.

Praestat ergo singulari virtute codex P omnibus ceteris libris adhuc ab editoribus adhibitis; etiam pluris esset, nisi ille Gregorius $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha \nu$ $\tau \dot{\eta} \nu \delta \varepsilon$ $\beta \ell \beta \lambda o \nu$ $\pi \varepsilon \varrho \iota - \varepsilon \lambda \partial \dot{\omega} \nu$ stilo suo inquinavisset. Nam menda leviora, quae ille feliciter correxit, facili negotio etiam ex ceteris

libris corrigi potuerunt; contra eius opera scriptura saepius ita corrupta est, ut quid manu prima exaratum et correctum sit, vix perspici possit. Raro enim eius artificia tam dilucida sunt, veluti XI 5, 5 χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται, ubi in P prima manu scriptum erat χρησιμώτεροι μεν των δπλων, quod vitium Gregorius auxit corrigens χοησιμώτεροι μεν των λοιπων aut XII 27, 3, ubi Gregorius manu inerti simplicem lectionem δαδίως τὲ κράτησαν (i. e. τ' ἐκράτησαν) τῆς Σάμου και τούς ita depravavit: δαδίως τε κοατήσαντες τῆς Σάμου τούς (cf. XII 84, 3). Neque minus perverse addidit XI 55, 5 et 81, 5 μή; XII 57, 1 pro φιλοτιμία inscite scripsit φιλονικία. Res eo fit obscurior, quod correcturae inveniuntur, quae iudice Bergmanno neque ad principem librarium neque ad Gregorium referendae sunt.

Quod ad scripturae genus attinet, hic commemorasse satis habeo:

- 1. Hiatum evitandi causa in codice P multo saepius vocales elisae sunt quam in ceteris libris, quamquam permulti restant loci, ubi hiatus elisione sublatus non est; quin etiam aliquotiens vocales in codice P exaratae sunt, quae in ceteris libris propter hiatum sunt deletae. Multa horum pusillorum discriminum sine dubio inde orta sunt, quod syllabae modo compendiose modo plane scribebantur.
- 2. N Equilibrium saepissime etiam ante consonantes positum est, quamvis impiger his locis in littera ν delenda fuerit posterior librarius, ut videtur, idem Gregorius.
- 3. Ἰῶτα προσγεγραμμένον non ita raro invenitur et in exeunti et in medio vocabulo: veluti Bergmann in libro XI collegit 65 exempla; plerumque tamen est omissum.

- 4. Accentus et spiritus librarius satis diligenter plurimis verbis superimposuit; interdum tamen desiderantur, alias abundant: ἐπάρχοντος, ἐπίσης, οὐχήπιστα ἀνῶιποδόμησαν, σὺνἐτελέσθη, μὴκέτι, μὴδὲμιᾶς etc.
- 5. Compendia saepissime adhibentur et in terminationibus vocabulorum (— $\alpha\nu$, $\eta\nu$, $o\nu$, $\omega\nu$, $\alpha\varsigma$, $\varepsilon\varsigma$, $\eta\varsigma$, $o\varsigma$, $o\iota\varsigma$,

Alia, quae huc spectant, infra proferuntor, cum de archetypi imagine coniecturam faciemus.

AHT.

Coislinianus codex 149 saec. XV bombycinus, qui A est Parisiis in bibliotheca nationali servatus, continet libros I-V et XI-XV. Cuius auctoritas cum in primis quinque libris plane nulla sit (cf. vol. I p. XI), ad libros XI-XV recensendos aliquantum valet, praesertim cum hic codex A ceteris einsdem notae libris (HL) diligentius tractatus sit. Contulit enim denuo totum codicem Hermannus Bezzel collationemque suam mecum communicavit, pro qua liberalitate summas ei ago gratias. Idem codicem A ex duabus partibus non eadem manu scriptis constare certis argumentis docuit (Coniecturae Diodoreae, dissert. Erlang. 1888 p. 2), quorum proximum est, quod in primo codicis folio haec invenitur inscriptio: 'Diodori Siculi in quinque libros divisos - sequitur liber sine titulus a principio tractans de diversis bellis' (i. e. libr, XI-XV).*) Dissi-

^{*)} Infra addita sunt haec: τοῦ τῆς σωτηρίας ἐπωνύμου σεβασμιωτάτου παρδινάλου.

mile autem utriusque partis ingenium descripsit Bezzel hoc modo:

1. Cum libri prioris partis (I-V) exornati sint titulis Διοδώρου τοῦ Σιπελιώτου βιβλιοθήμης ίστορικής πρώτη (sc. βίβλος), δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, hi desiderantur in libris alterius partis. 2. Argumenta singulorum librorum omnibus quidem praescripta inveni, sed cum librorum I-V argumenta instructa sint epigrammatis quibusdam (έλεγχος τῆς πρώτης βίβλου, πῖναξ τῆς δευτέρας, τρίτης etc.), apud libros XI—XV frustra haec quaeres. 3. In parte priore numeri semper verbis sunt expressi, in altera saepissime litteris compendiariis. 4. Contra in priore parte nonnulla verba compendiose scribuntur, in altera non item. Haec sunt: σοῖας (σωτηρίας), πῷ (πατρίδος), πτο (πατέρος), ἀδ (ἀδελφόν), quo in verbo saepissime lacuna invenitur, nec non apud λỹ (λόγος). 5. In priore parte Δημήτρας, semper τεχνήτας scribuntur, in altera Δήμητρος, τεχνίτας. 6. În priore parte hiatus minime evitatur, in altera autem cum magna diligentia.

Codex A igitur ex duabus partibus separatim scriptis conglutinatus est.

H Vaticanus codex 994 saec. XVI chartaceus, qui 138 foliis continet libros XI—XV, videtur is liber esse, unde sumpta sunt, quae Wesseling 'ex schedis (sc. Vaticanis) ante hos trecentos annos deproperatis ad libros XI—XV illustrandos admovit'. Cuius codicis collatio, qua usus est Wesseling, vereor ne non satis fuerit fida.

L Parisinus codex 1662 chartaceus saec. XV exaratus videtur, olim Trivultii Cardinalis, continet libros XI—XV (Catal. biblioth. regiae Paris. II p. 384). Hic liber idem est, quem Wesseling ita descripsit: 'codex regius

secundus*), cui nota 2539 imponitur, saeculi XV aetatem non superat, olim Augustini Cardinalis Trivultii'. Reperiuntur enim in Bergmanni scriptis lectiones quaedam ex codice Paris. 1662, quae prorsus consentiunt eis, quae Wesseling ex suo codice regio secundo attulit; veluti uterque testatur libri XII capita 55 et 56 ingenti lacuna mutilata esse. Codex L scriptus est a librario haud indocto, sed parum diligenti, qui sua commenta pro verbis traditis interserere religioni non habuit.

Hi tres codices AHL quam arte inter se coniuncti, quam longe disiuncti a ceteris sint, ex conspectu lectionum, quem infra dabimus, apparebit: in praesens quae ratio inter hos ipsos libros AHL intercedat, paucis explicabimus. Neque A ab L, neque L ab A originem trahere potuit, quod praeter lacunas utrique communes aliae exstant, quibus aut unus codex A aut, quod multo saepius occurrit, unus L laborat. Velut A omisit libri duodecimi totum caput 80, codex L, ut modo memoravimus, eiusdem libri capita 55 et 56. Utrique horum codicum praestare videtur H: nimirum non aetate, sed integritate; quo magis est dolendum, quod qui codicem H conferendum suscepit, maiore usus est festinatione, quam ut singulis quibusque locis, quae sit huius libri lectio, constet.

Deest ergo codex aliquis, qui unus nobis sit instar totius huius generis. Quam ob causam studiosissimus fueram codicem inspiciendi, qui libris AHL et genere propinquus et aetate superior est. Dico codicem

^{*)} Secundum hunc dicit in praefatione, ubi de omnibus Diodori codicibus Parisinis agitur: priorem in notis ad libros XI—XV, ubi numero secundo non hic, sed codex I significatur.

(I') Venetum 375 in 4° minori saec. XI*), qui foliis 293 continet libros quinque XI—XV praemisso indice capitum. Unde aliquot lectiones prolatae sunt in Marci biblioth. codic. catalogo a Laurentio Theupolo (an. 1740) p. 179: quae quamvis sint paucae, sufficiunt tamen, ut huius libri similitudinem cum codicibus AHL cognoscamus. Quare plura comperire cupivi: at responsum est petenti illum librum pretiosiorem esse, quam ut in Germaniam transmittatur. Utinam igitur inter Italos ipsos tandem aliquis exsistat, qui codicem alienigenis invisum evolvat ac quae invenerit, publici iuris faciat.

FIKM.

Laurentianus codex XII plutei LXX chartaceus $\mathbf{F}$ saec. XIV continet foliis 278 Diodori Siculi libros decem XI-XX cum argumentis capitum unicuique libro praefixis; quem fuisse a clarissimo Cocchio cum edito collatum docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati (Bandin. catalog. cod. Graec. II p. 672). Hic liber 'optimae notae' idem est, quem Wesseling in praefatione editionis suae dixit membranas integerrime emendateque scriptas, quarum luculentum specimen sibi misisset clarissimus Cocchius. Sed lectionum harum usura, inquit Wesseling, quia spissum et bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit; id satis animadverti in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire. Denuo hunc codicem conferendum curavit Dindorf per Franciscum de Furia, cui debemus quidquid sub nota F in apparatu critico attulimus. Animadvertendum est lectiones se-

^{*)} Saec. XII: Morellius, Biblioth. Manuscr. p. 241.

cunda manu (nescio quo saeculo) additas saepe conspirare cum libris prioris classis.

Parisinus codex 1661 chartaceus, Fonteblandensis, I olim Antonii Eparchi, qui hunc ipsum cum aliis non paucis regi Francisco I obtulit. Ibi continentur Diodori libri septem, ab undecimo ad decimum septimum, qui mutilus est. Praemittitur singulis libris capitum index. Is codex manu Nicolai Sophiani saeculo, ut videtur, XVI exaratus est (Catal. cod. biblioth. reg. Paris. 1760, II p. 383). Huius libri lectiones Wesselingio suppeditavit de la Barre. Cum autem in bibliotheca Parisina plures Diodori codices*) conserventur, ne ullus resideat scrupulus, quo ex libro ille sua hauserit, audi quibus verbis Wesseling codicem descripsit: tertius codex Parisinus (= Regius 2 in notis, cf. p. XIX), signatus indice MMLX, in fronte et calce haec ostentat: κίημα 'Αντωνίου τοῦ 'Επάρχου, δ δέδωκεν είς σημείον εθχαριστίας τῷ κρατίστω βασιλεί Κελτῶν, τῷ ἐπιφανεστάτω Φραγκίσκω, quibus deinde appingitur 'an Sophiani manu?'

Claromontanus codex, quo Diodori libri XI—XV K continentur, collatus est a Camusato, qui, ut ait Wesseling, discrepantes scripturas ex Coisliniano et Claromontanis orae Diodori sui adscripsit. Enumerantur autem in Catalogo codicum collegii Claromontani (Paris. 1764) p. 69 tres libri:

^{*)} Praeter codices I et L exstant Parisiis hi: Cod. 1660 chartaceus saec. XVI exaratus duorum librariorum manu continet Diodori libros XI—XX. — Cod. 1663 chartaceus saec. XVI continet libros XI—XV. — Ex his quoque libris Bergmann lectiones quasdam sibi comparavit (ad XII 56 et 57 spectantes), unde tamen nihil efficitur, nisi ut eorum auctoritatem minimam putemus. Scilicet uterque omisit XII 57, 4.

CCXX codex chart. in fol. (constans fol. 276) an. 1546 descriptus ac non compactus, quo continentur Diodori Siculi libri quinque XI—XV.

CCXXI codex chart. in fol. (complectens fol. 272) saeculo XVI exaratus ac Venetiis an. 1553 emptus scutis aureis decem. Ibi habentur Diodori libri quinque XI—XV.

CCXXII codex chart in fol. (constans fol. 230) saeculo XVI exaratus, quo continentur Diodori libri septem XI—XVII.

Hi tres codices una cum duobus aliis, quibus continentur Diodori libri I—V, nunc venerunt in possessionem bibliothecae Berolinensis. Tamen nondum exploratum est, ad utrum illorum codicum, ad primum (CCXX) an ad secundum (CCXXI), lectiones a Camusato collectae referendae sint.

M Marci bibliothecae codex quidam Venetus in usum Wesselingi per Blasium Caryophilum collatus est. Quo de codice ambigua verba fecit Wesseling; cum enim ex eis, quae in praefatione indicat, codicem libros XI—XV continentem exspectemus, occurrimus in eius editionis vol. I p. 633 (XIII 111, 5 ἐν δυεῖν) notae: 'Venetus hic desinit'. Ceterum quidquid ex hoc Veneto affertur, tanto abhorret a diligentia et sinceritate, ut ei fidem plane derogem. Licet librarius iste suo ingenio usus duos tresve locos sanaverit, multo saepius cupiditate corrigendi inductus etiam longius a veritate aberravit.

Quoniam codices, qui quidem nobis cogniti sunt, percensuimus, nunc demonstraturi sumus non verbosa disputatione, sed delectis exemplis, cur codices hoc modo distinxerimus. Inde non solum apparebit omnes codices dividendos esse in partes tres, quarum unam codex P solus, alteram AHL, tertiam FIKM efficiunt, sed homines rei periti ultro intellegent vel conicient, quid de singulis harum partium libris iudicandum sit quove gradu inter se sint coniuncti.

	P*) AHL	FIKM
XI 1, 3	νηδεστής	κηδεστης ἦν
	ποοῆγε	ποοήγεν εὐθύς
23, 2	καλ γὰς τῶν κατὰ τὴν	καὶ πρὸ τῆς δυ-
	Έλλάδα καὶ τῶν κατὰ	νάμεων τῶν κατὰ τὴν
	τὴν Σικελίαν ποὸ τῆς	Έλλάδα καὶ κατὰ τὴν
	δυνάμεων	$oldsymbol{arSigma}$ ικελίαν ^{arsigma} Ελλήνων
29, 2	μένουσιν (μένοντα Α)	τοῖς πᾶσιν
ib.	τούς κινδύνους ύπο-	φέρειν τοὺς κινδύνους
	μένειν	
36, 6	διέφυγον	om.
48, 8	εψοίσκων	εἶναι εδοίσκων
55, 4	έν τῆ <i>Σ</i> πά <i>ο</i> τη	om.
56, 2	ἀποκαλοῦντες	φάσκοντες
67, 4	om.	τὰδελφοῦ
79, 4	πάλιν γενομένης ἰσχυ-	• om.
	οᾶς μάχης	
91, 1	Λ εύκιον	<i>Α</i> εύκιον Πόπλιον
92, 4	•	- ·
XII 1, 2		έν τῆ 'Ασία
3, 3	om. PAL**)	καλ πόλεμον συγκοού- σας πολλάς μὲν

^{*)} Locis, ubi AHL cum FIKM eisdem vitiis aegrotant, codicis P praestantiam iam supra p. XIV comprobatam esse noli oblivisci.

^{**)} De codice H hic et aliis locis silet Wesseling, ubi hunc librum cum FIKM consentire pro certo nego.

	P AHL	FIKM
XII 11, 2	όντες ἀπέκτειναν σχε- δόν	σχεδὸν ὄντες ἀπέκτει- ναν ἐγγύς
36, 4		λεγομένην
71, 1	δ ἀδελφός	om.
84, 3	κοσμήσας πᾶσι χοησίμοις κατέλεξεν	έκόσμησε πᾶσι χοη- σίμοις καὶ κατέλεξεν FIK et P ²

P	$\mathbf{AHL}$	FIKM
ΧΙ 5, 2 Μηλιακόν	κλιαπόν ΗL κιλιαπόν Α	ήλιακόν
38, 2 καλ τῶν	αί τῶν παντελῶς	εἴογεσθαι παντε-
παντελῶς ἐντα- φίων ἠμεληπό- των	ένταφίων AL	λῶς τὰς τῶν ἐντα- φίων σπουδάς
60, 4 δίγλωττοι	δίπλωττοι Η • δίπλωτοι Α δύσπλωτοι L	έγχώοιοι •
65, 3 ἇραι τὴν πόλιν •	ἀρετὴν πόλιν ΗL ἀρετὴν πολλήν Α*)	ἇοαι τὴν πόλιν

^{*)} Interpretatio Diodori Latina anni 1548, quam adhibuit Wesseling, Dindorf ignoravit, praebet (p. 257) 'virtute multa'. Cave tamen ne ex hoc uno loco conicias illam interpretationem ex ipso codice A factam esse. Primum enim moneo lectionem ἀρετὴν πολλήν codicis A ab Hermanno Bezzel inventam esse, silentio praeteritam a Wesseling, cuius ex notis unum cognoscis: in codicibus AHL pro ἄραι τὴν scriptum esse ἀρετήν. Licet ergo conicere, ut in A, ita etiam in H vel L πολλήν pro πόλιν inveniri. Deinde, quod pluris est, hic interpres minime omnibus locis eodem

P	$_{ m AHL}$	FIKM
ΧΙ 66, 1 φιλοσό- φαν	φιλοσόφαν HL φιλόσοφον Α	Φίφοωνα
90, 4 ποοσανέ- βησαν	om. AL	ἐπηύξησαν
XII 9, 4 οἰκέτας P ^a ἱκέτας P ^b	Σ ιπελιώτας	'Ιταλιώτας
23, 2 Ταραντ ί - νους	'Αποαγαντίνους HL Αεοντίνους Α	Οὐεντίνους
34, 5 εί σαρδαία	είς σαρδέα ΑΗ	εἰς "Αοδεα
37, 1 ἐπιφανεῖ	έπιφανεῖ ΗL προφανῶς Α	πεοιφανεῖ
38, 1 πολέμων	νόμων Α*)L	อ็ ท ใชµะท
38, 3 ζητεῖν μὴ	μὴ ἀλλὰ πῶς	μὴ ἀλλὰ πῶς
ἀλλὰ πῶς	$\mathtt{AL}$	σκοπεῖν
$egin{array}{lll} 47, & 2 & \emph{od} & \emph{\delta\iota\grave{lpha}} \ au & \emph{ iny P}^1 & & lacksquare$	οὐδ' ἐπὶ τῶν ${ m P}^2{ m L}$ οὐδ' ἐπὶ τὰς ${ m A}$	οὐδὲ διὰ τῶν
54, 3 κατα-		καταπολεμήσειν
ποονομήσειν		$F^{1}IKM$ et A
PHLF^2		
65, 9 ἀπήγαγεν	είς τὰς 'Αθήνας	είς τὰς 'Αθήνας
είς τὰς 'Αθήνας	AL	έξέπεμψεν
ib. Τάνταλον	Τάνταλον μετὰ	Τάνταλον μετὰ
δήσαντες ἐφύ-	τῶν Αἰγινή-	τῶν Αἰγινή-
λαττον μετὰ τῶν	τας ΑL	τας έν φυλακῆ
Αἰγινήτας		κατεῖχου

quo codex A laborat mendo. Attamen id constat interpretationem anni 1548 profectam esse ex codice eiusdem stirpis, cuius sunt AHL.

^{*)} Hanc quoque lectionem debemus diligentiae Hermanni Bezzel; nam Wesseling codici A adsignat lectionem contaminatam: νόμων ὧν ἴσμεν.

P	${f AHL}$	FIKM
ΧΙΙ 67, 5 ἀξιόχοεως		ἀξιόλογος FIKM
PHL		et A
$72,5$ τ ηu φιλο-	τῆς φιλοτιμ ί ας	τῆς φιλονεικίας
$ au \iota \mu \iota (lpha u^*)$	$ m AHLF^2$	F¹IKM.

Multis quidem locis haeremus, quae lectio insit in libris H et L, tenemus tamen testimonia satis multa, quibus quanti quisque codicum AHL aestimandus sit cognoscatur atque sententia, quam supra de eis tulimus, comprobetur. Multo obscurior et difficilior est quaestio, qua ratione libri FIKM inter se cognati sint; cui solvendae etsi exempla infra posita non sufficiunt, tamen aliquam lucem afferent:

- XI 47, 2 οΰτως] οὖτως F, οὖτος ὡς ΙΚΜ
  - 27, 2 'Αθηναΐον PAHLF, om. cet.
  - 73, 1 τούτων PAHLF, om. cet.
  - 38, 1 ταῖς πόλεσι ΡΑΗLΕ², τοῖς Ελλησι Ε¹ΙΚ
  - 89, 1 παραδεδομένων PAHLF², γεγενημένων F¹IM
  - 28, 2 την αὐτην om. FIK
- ΧΙΙ 41, 7 πανδημεί om. FIK
  - 21, 1 ἀργύρικὰς ζημίας] ἀργύρου καὶ ζημίας FIK
- ΧΙ 20, 3 γενομένην om. FIM
  - 29, 3 οἰκοδομήσω ἐάσω καὶ οιη. FIM
- XII 28, 1 ἐπιτήδειον om. FI
  - 73, 3 αμα P, om. FI, τάλλα cet.
  - 27, 3 ἐπράτησαν τῆς Σάμου] αὐτῆς ἐπράτησαν FK
  - 63, 2 Λακεδαιμονίους om. FK
- ΧΙ 13, 5 πατῆφεν στόλου καὶ οm. F πατῆφεν στόλου καὶ τὴν . . πόλιν οm. Μ
  - 85, 1 Κλώδιον] Οὐαλέριον ΕΜ

^{*)} recte, si παῦσαι pro παύσασθαι scripseris.

ΧΙ 53, 1 δ 'Ακοαγαντίνων — Θήρων om. F

XII 12, 4 δπούλοις om. F

ΧΙ 54, 3 αὐτοὺς om. Ι

ΧΙΙ 74, 1 ἀνυπέρβλητον] ἀξιόλογον Ι

ΧΙ 14, 3 συχνούς] πολλούς Κ

ΧΙΙ 49, 2 δ τῶν Δακ. ναύαρχος om. Κ

68, 4 δὲ καὶ .. πόλεων om. Κ

46, 7 εξέλιπου την πατοίδα] ἀπηλθον εκ της πατοίδος Μ

66, 1 θλιβόμενοι] έθλίβοντο Μ.

Sed hic subsistamus. Suppetunt enim iam exempla ad cognoscendum horum librorum plurimum valere F. etsi in medio relinquendum est, num codex F ceterorum non solum princeps, sed etiam parens sit. enim cur suspicemur codicum collationes, quibus nos adhuc utimur, multis modis esse mancas et fallaces. Quare singulorum codicum FIKM inter se necessitudinem explicare non audeo; atque ut dicam quod sentio, hoc aenigma solvere non gestio. Nam mihi persuasum est omnibus codicibus, in quibus haec editio posita est, denuo perquisitis in verbis Diodori corrigendis perpaulum profici. Augebitur tantum numerus locorum, ubi et codices FIKM et AHL inter se concordant, altera familia codicum ab altera discordat; atque multae lectiones, quae codici P propriae visae sunt, investigabuntur etiam in H et L, sicut in codice A Hermanni Bezzel opera recognito iam indagatae sunt.

Utut autem haec sunt, de ratione, qua codices ad Diodori libros XI et XII recensendos adhibendi sint, mea quidem sententia dubitatio esse non potest. Fundamentum operis est codex P, ceteri codices tamquam adminicula suggerendi sunt eis locis non ita paucis, ubi codex P lacunis aut mendis deformatus est. Ceteri

enim codices omnes referendi sunt ad unum exemplar, codici P dissimile nec tamen impar. Ubicumque igitur ab altera parte stat unus P, ab altera ceteri cuncti. lis adhuc, ut aiunt, sub iudice est, atque nisi rationibus ex ipsa re vel ex genere dicendi petitis diiudicari non potest, utra lectio sincera sit. Ubicumque autem cum codice P sive AHL sive FIKM consentiunt, hanc lectionem ex archetypo profectam, diversam ex coniectura (nonnumquam fortasse ingeniosa et vera) ortam esse pro explorato habeo. Quid plura? quoniam codices AHL quanto propius absunt a P, tanto reliquis praestant, libris FIKM nihil effici puto nisi ut examinetur, utrum lectiones codicum AHL his tantum propriae i. e. menda novicia vel commenta postumi librarii sint, an utrique librorum generi communes ideoque aestimatione dignae.

Compluribus quidem locis libri FIKM speciem quandam virtutis prae se ferunt atque editores priores deceperant (veluti XI 38, 2 90, 4 XII 38, 3 65, 9): nunc autem testimonio codicis P fraudis sunt convicti. Quare aliis quoque locis nobis cautio est, ne illorum praestigiis obcaecemur. Nimirum non refragamur scripturae καταπολεμήσειν, cuius loco PHL praebent καταπρονομήσειν XII 54, 3 (non A, qui eandem invenit coniecturam atque FIKM) aliisque emendationibus facilioribus; neque tamen dubitamus, quin quicumque exemplar, unde manaverunt FIKM, confecit, eas lectiones assecutus sit coniectura. — At duo sunt loci, ubi contra consensum librorum P atque AHL lectionem codicum FIKM a prioribus editoribus receptam non sustuli, non quod eam genuinam esse putassem, sed quia non habui, quo sollertiore modo lectionem codicum PAHL corruptam corrigerem:

XI 29, 2 συναχθέντων δὲ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Ἰσθμόν, ἐδόκει τοῖς πᾶσιν [μένουσιν PHL, μένοντα A] ὅρκον ὀμόσαι. Lectiones, quae eaedem in P atque in AHL inveniuntur, plus valere quam ceterorum librorum, ex codicum aestimatione modo percepimus; hic autem nulla codicum ratione habita res ipsa docet, lectionem μένουσιν sensu carentem et a scriptura τοῖς πᾶσιν multo abhorrentem neque de industria neque casu mutatam, sed ex archetypo transscriptam esse. Corruptelam inesse etiam librarius A animadvertit et scripsit μένοντα. Minime ergo dubito, quin lectio τοῖς πᾶσιν coniectura et ea falsa sit; genuina lectio potius enucleanda est ex scriptura μένονσιν. Conatus sum scribere: μὲν αὐτοῖς vel σεμνόν, sed ipse meae arti diffido.

ΧΙΙ 3, 3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης προσφερομένων τριήρων τἢ νήσω, Κίμων ἐπαναχθεὶς καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσεν, ἑκατὸν δὲ σὸν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς Φοινίκης κατεδίωξεν. Desunt in PAL (sine dubio etiam in H) vocabula καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μέν, quibus omissis orationem hiare nemo non videt. Atque vidit ille librarius et lacunam implevit sapientia vili. An quid est vilius quam illud πολλὰς μέν? quid insolentius quam illa elocutio paene inaudita πόλεμον συγκρούειν, cuius unum exemplum praebent lexica (ex Johan. Mal. p. 219, 24)? Tamen hoc supplementum paessus sum, inopia coactus, non credulitate.

Restat ut imaginem archetypi, unde omnes codices usque ad hanc aetatem servati originem duxerunt, lineamentis aliquot describere conemur. Quamvis autem multis locis sint dissimiles, ad unum exemplar omnes redire facillime intellegitur ex mendis, quae omnibus codicibus sunt communia, veluti

ΧΙ 33, 1 χάριτι δουλεύσαντες] χαριτίδου πελεύσαντες

33, 4 πρὸς Πέρσας] προτέρας

50, 3 Σπάρτην] σπουδήν

68, 1 Τύκην] Ἰτύκην

85, 2 πλήν] πλησίον

XII 3, 4 $\pi \epsilon \zeta \tilde{\eta}_S$ sive $\pi \epsilon \zeta \imath \imath \tilde{\eta}_S$] $\Pi \epsilon \varrho \sigma \imath \imath \tilde{\eta}_S$

27, 1 περί Πριήνης] περί είρήνης

79, 1 "Αργος] αὐτούς.

Alia id genus facile ipse tibi ex apparatu critico colliges. Digniora autem, quae oculos nostros in se convertant, sunt ea exempla, ubi vitiosae scripturae ortae sunt ex litteris simili forma inter se mutatis:

ΧΙΙ 24, 4 ΑΛγίδφ] ΑΑγαδίφ

79, 6 Λογάσι] Αρπάσι

XIV 35, 3 [Laov] [Laov (et sic semper, cf. XV 3, 2. 6 9, 3. 4 18, 1 19, 1)

XV 19, 3 $\Phi_{Aiovvilovs}$] $\Phi_{Aiovvilovs} = XV 69, 1$

XVI 11, 3 πΛΕιν] πΑCιν

ΧΙ 48, 2 'ΑρχίΔαμος] 'ΑρχέΛαος

ΧΙΝ 49, 2 κατα Δύσας] κατα Δύσας

(XI 27, 2 κατέΔυσε P, κατέΔυσε cet.)

ΧΙΥ 83, 4 Δώουμα] Δώουμα

ΧΥ 8, 4 ΚαΔουσίους] ΚαΔουσίους

XIII 69, 2 $\hat{\epsilon} \nu$ $\hat{A} \hat{i} \varsigma \hat{\eta}$] $\hat{\epsilon} \nu$ Δ' $l' \sigma \eta$

ΧΙΙ 40, 6 ΤεΤραμέτροις] ΓεΓραμμένοις

78, 1 ΜουΓιλανόν] ΜουΤιλανόν

XII 68, 2 "ALNOVOS] 'AIII OVOS

XIII 11, 2 ὀγδοήπουτα i. e. Π] τ̄τ Ρ, τριαποσίων δέπα cet.

ΧΙΝ 65, 4 ἔΤΙ ἄγειν] ἔΠάγειν

ΧV 15, 2 ἸΤαλιώτας] Παρόντας

7, 3 λύ $TTη_{\mathcal{G}}$] λύ $πη_{\mathcal{G}} = XV$ 58, 4

XIII 103, 4 O Cogilov] OCogilov

91, 3 Ὁ Έρμοκράτους] ΘΕρμοκράτους ΡΑΗ

ΧΙΥ 66, 4 ζύνολον] Οὖν ὅλον

XII 9, 4 Ιπέτας] Οἰπέτας Ρα, Cιπελιώτας ΑΗL (Ἰταλιώτας cet.)

XII 73, 3 αMα P, om. FI, τά ΔΔα cet.

XIV 69, 5 αλλά] αΜα P et XV 79, 2 PAFK

Huiusmodi vitia considerantes fieri non potest, quin archetypum litteris, quas dicunt, uncialibus exaratum cogitatione fingamus. Illud archetypum antiquissimum fuisse ex ea re concludimus, quod codex P ipse ceteris multo antiquior transscriptus esse videtur ex exemplari minusculis litteris scripto. Inveniuntur enim in P menda huius generis:

ΧΙΙ 70, 5 προσηλωθεῖσι] προσκλυσθεῖσι P ΧΙΙΙ 19, 3 προσηλώσαντες] προσκλώσαντες P ΧΙΥ 84, 7 ἦρκται] ἤρμται (sic!) P ΧΙΙΙ 49, 1 Πυδυαίων] στυδυαίων P ΧΙΙΙ 52, 4 ἐστί] ἐπί P ΧΙ 10, 1 Περσῶν] στρατῶν P.

Hic oritur quaestio, cui aetati archetypum adscribendum sit, i. e. quo ex tempore lectiones a codice P alienae repeti possint. Quam rem ad explicandam non tot testimoniis, quot in primis quinque libris (vol. I p. XIX), uti possumus. Suidas et excerptores Constantiniani, praeterquam quod codicem P aetate paulo superant, hic nullam habent utilitatem: nam Suidas nusquam idoneas lectiones praebet, ex primis duodecim

Diodori libris omnino nihil operi suo inseruit; excerpta autem Constantiniana quae inveniuntur in palimpsesto Vaticano, nobis auxilium non ferunt, quod et Angelus Mai et Herwerden ea tantum contulit, quae ad perditos Diodori libros spectant. Paulo plus valet codex excerptorum Peirescianus saeculi decimi, qui eis locis, scilicet non multis, ubi codices Diodori inter se dissentiunt, a parte codicis P stat:

XIII 74, 3 ὀπτώ] ν̄ P, N̄ Peiresc.
 XV 1, 5 Δαπεδαιμονίους om. P et Peir.
 νικήσαντες] νικήσαντας P et Peir.
 XVI 81, 2 τὴν Διβύην] Διβύην P et Peir.

Maximi autem momenti ad codices ponderandos est locus Athenaei (XII 59), qui sic incipit: Διόδωρος δ' δ Σικελιώτης εν τοῖς περί βιβλιοθήμης 'Ακραγαντίνους φησί κατασκευάσαι Γέλωνι κολυμβήθοαν .... = Diod. XI 25, 4. Consentit Athenaeus cum omnibus Diodori codicibus in vocabulo ποταμών (pro ποταμίων), tum dissentit a codice P, cuius lectionem τροφήν (τρυφήν vulg. et Athen.) equidem cum Rhodomanno et Cobeto praetuli. Sed haec sunt levia, sicut etiam scriptura αύτη, quam codex P et Athenaeus offerunt pro vulg. αὐτή. Contra ea gravissimum argumentum inest in his verbis: κύκνων τε πλείστων είς αὐτὴν καταπτάμένων συνέβη την πρόσοψιν αὐτης ἐπιτερπη γενέσθαι ex codice P restitui pro lectione vulgata πύπνων τε πληθος [πλήθους edit.] είς αὐτὴν καταπταμένων [καταπταμένους AL, καταπταμένου edit.] etc. Apud Athenaeum enim scriptum est: καθίπτασθαι δὲ καὶ κύκνων πληθος είς αὐτήν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θέαν, unde apparet iam Athenaeum genuinae lectionis, quam

servavit unus P, ignarum fuisse et tali exemplari usum esse, ex quali derivati sunt et AHL et FIKM.*)

Archetypum ut mendis ex fallaci litterarum forma natis corruptum erat, ita vitiis ex prava pronuntiandi consuetudine ortis inquinatum fuisse nobis persuasimus; quorum vitiorum utrum librarium an Diodorum ipsum reum facias, saepius haesitabis. Forma quidem ἀνδοία in ceteris libris usitata refellitur facile codice P, qui formam ἀνδρεία servavit; dubium autem interdum videri potest, utrum forma στρατία an στρατεία in archetypo fuerit, quae vocabula in omnibus codicibus (et editionibus) saepissime commutatae sunt. Suo iure Dindorf scripsit XI 48, 4 πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν [στρατείαν cod.], ην παρεδίδου Πολυξήλφ. Neque minus certum est etiam XI 84, 4 ex codice P restituendum esse: καταλέξειν είς τὴν στρατιὰν [στρατείαν ν.] τῶν νέων τοὺς ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις atque ΧVΙ 73, 3 κατέλεγον τους άρίστους είς την στρατιάν [στρατείαν ν.] και των Διβύων τούς εὐθέτους ἐστρατολόγουν. Hoc testantur loci, ubi pro στρατιά synonymum quoddam positum est, veluti:

XIII 2, 2 διεπελεύοντο παταγράφειν έαντοὺς εἰς τοὺς στρατιώτας

^{*)} Diodori bibliothecam iam antiquis temporibus ab homine litterato, quem dicunt Graeci διασπευαστήν, stilo non religioso retractatam et interpolatam esse, docuit Cichorius (dissert. Lips. 1886 cap. III) nomina magistratuum Romanorum persecutus. Collegit enim multa nomina, quae in codicibus Diodori deterioribus interpolata desunt in codice P, quorum, ut Cichori verbis utar, alia omnino non sunt nomina Romana, alia potius primis post Christum natum saeculis in usu fuerunt ac minime quarti urbis conditae saeculi conveniunt nomenclaturae; quaedam sunt nomina hominum, quos novimus aetatis fere Domitiani imperatoris.

ΧΙΙΙ 109, 1 τοὺς μισθοφόρους κατέλεξεν εἰς τὸ στοατόπεδον

XVII 39, 3 ἄλλους ἐπιλεγόμενος εἰς στρατιωτικὰς τάξεις κατέγραφεν.

Damnanda ergo est forma στοατεία, quamquam eam omnes tuentur codices, etiam his locis*):

XIII 97, 1 κατέγοαφον τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν στρατείαν XV 61, 4 κατέλεγε τοὺς εἰς τὴν στρατείαν εὐθέτους XVI 28, 1 τοὺς εὐθέτους κατέλεγεν εἰς τὴν στρατείαν.—

Similis inconstantia comparet in multis aliis vocibus, veluti: δυστραπέλεια — δυστραπελία, φιλουεικία — φιλουικία, λειπ — λιπ, inprimis in nominibus propriis: Αίθαλία, Μολυκρία, Γύθιον etc.

Item maxime in nominibus commutantur $\alpha\iota$ et ε (ut $Ai\gamma\varepsilon\sigma\tau\alpha\tilde{\iota}o\iota$, $\Theta\nu\rho\alpha\dot{\iota}a$), unde falsa vulgata lectio XI 65, 2 τὸν ἀγῶνα τὸν $N\varepsilon\mu\tilde{\iota}a\tilde{\iota}o\nu$ (edit. $N\varepsilon\mu\varepsilon\tilde{\iota}a\tilde{\iota}o\nu$) nata est pro τῶν $N\varepsilon\mu\dot{\epsilon}\omega\nu$, quod P servavit.**) Hinc ortus est etiam error codicis P XI 27, 1 ἦσαν δὲ πᾶσαι νῆες pro ἦσαν δ' $\alpha\dot{\iota}$ πᾶσαι νῆες, idemque error ceterorum codicum XI 3, 7 νῆες δὲ σύμπασαι: lege νῆες δ' $\alpha\dot{\iota}$ σύμπασαι.

Deinde vix opus est memorare saepe η pro ι poni et versa vice ι pro η, quod vitium nusquam magis quam in verbis οἰνησ- et οἰνισ- increbuit. Huc spectat etiam adverbium biforme ἐθελοντί [ἐθελοντή Ρ ΧΙ 3, 3

 ^{*)} Quare me paenitet retinuisse II 5, 7 κατέγραψαν τους ἐπιτηδείους εἰς τὴν στρατείαν, ubi F praebet στρατιάν.
 **) Cf. XIX 64, 1 τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, qui verborum ordo XI 65, 2 inversus est, ne propter sequentem vocalem hiatus efficeretur

εθέλοντες P 16, 42, 9] ante consonantem, et εθελοντήν ante vocalem; cf. vol. I p. LI. — Similiter denique perturbata sunt ει et η , praecipue in formis ελείφθην et ελήφθην. Quod mendum cum plerumque satis perspicuum sit, adhuc latuit XII 61, 6 βελών τε $\pi \lambda \dot{\eta} θει$ [$\pi \lambda \dot{\eta} θος$ edit.] $\pi \alpha l$ των άλλων των χοησίμων $\pi ολλ \dot{\eta} ν$ έχοντες ἀφθονίαν. Legendum enim est cum P $\pi \lambda \dot{\eta} θη$. Malim etiam XII 10, 5 cum P scribere ἀμετρεί [vulg. ἀμετρή, edit. ἀμετρί].

Ad postremum perpauca addere liceat de ν , quod dicitur $\ell\varphi\epsilon luverin o \nu$. Hoc in codicibus, inprimis in codice P, saepissime etiam ante consonantes positum est; neque id a Diodori aetate abhorrere docemur inscriptionibus Graecis intra annos 100-30 ante Christum natum factis, in quibus (cf. Leipziger Studien vol. IV et Meisterhans, Grammatik der att. Inschr. 1888 p. 89) littera ν paragogica hoc modo adhibita est:

• ante vocales

in media oratione 38 locis adest, 1 abest in pausa 29 " " 2 "

ante consonantes

in media oratione 82 locis adest, 12 abest in pausa 22 " " nusquam abest.

Hunc usum effusum litterae ν non solum posterioribus codicibus tribuendum esse, sed ipsi archetypo fuisse proprium, optime illustratur vitio omnibus libris communi XII 33, 1 ἐπ' ἄρχοντος δ' ᾿Αθήνησι Ναυσιμάχου pro nomine Δυσιμάχου: scriptum erat in archetypo ΑΘΗΝΗCΙΝΛΥCΙΜΑΧΟΥ.— Huic consuetudini repugnat vocabulum εἴκοσι, in quo codex P semper, ceteri plerumque litteram ν etiam ante vocales omiserunt.

De lectionum delectu et aliis quibusdam rebus, veluti de colluvione formarum αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἐαυτοῦ, fortasse alias.

NOTARUM EXPLICATIO.*)

A - Coislinianus codex saec. XV (praef. p. XVII).

H -- Vaticanus codex saec. XVI (praef. p. XVIII).

F = Laurentianus codex saec. XIV (praef. p. XX).

1 = Parisinus codex saec. XVI (praef. p. XXI).

K = Claromontanus codex saec. XVI (praef. p. XXI).

L == Parisinus codex saec. XV (praef. p. XXI)

M === Venetus codex (praef. p. XXII).

P - Patmius codex saec. X vel XI (praef. p. XI).

a AHL.

f = FJKM.

- v. = vulgaris lectio omnium librorum praeter P.

  Asterisco * indicatur in textu lacuna, in apparatu
  critico coniectura editoris.
- *) Notae in libris I—V adhibitae explicatae sunt in vol. I p. XCVI. Ibidem nomina editorum aliorumque, qui Diodori bibliothècae operam dederunt, enumerantur.

ARGUMENTA LIBRORUM.

LIB. V.

Cap.

 Procemio explicat Diodorus, quantum in historia valeat oeconomia. Vituperatur Timaeus, Ephorus laudatur. Inscribitur hic liber insularis.

 Sicilia, a figura Trinacria appellata, ab incolis Sicania, tum Sicilia. Ambitus insulae. Cereri et Proserpinae merito sacra Sicilia, quod primas fruges tulit.

3. Regiones Siciliae amoenissimae: Enna Proserpinae raptu clara, Himera Minervae sacra, Ortygia insula Dianae

sedes.

4. Proserpina a Plutone abrepta ad inferos descendit apud fontem Cyanen. Ceres quaerens filiam eis, qui ipsam benigne exceperant, fruges muneri dedit: primum Siculis, secundum hos Atheniensibus; ab utrisque ob eam rem festa instituta.

5. Proserpinae raptus a poetis celebratus: Carcini, tragici

poetae, versus. Ceres etiam leges docuit.

• 6. De incolarum Siciliae origine diversae opiniones. Sicani primi erant, successerunt ex Italia Siculi, denique Graecorum coloniae accesserunt, quae linguam moresque Graecos et vitam cultiorem vulgarunt.

7. Acolides insulae septem: Nomina earum situsque. A Liparo primum, deinde ab Acolo cultae; de huius mytho

nonnulla referuntur.

8. Aeoli sex filiorum nomina regnaque in Italia et Sicilia.

9. Novi insularum Aeoliarum coloni, Cnidii et Rhodii (Ol. 50), victi ab Segestanis, vicerunt Tyrrhenos.

- Liparensium civitas in dies florentior facta est portus opportunitate, thermarum salubritate, aluminis copia, cuius monopolium habuit.
- Osteodes insula, appellata ex ossibus mercennariorum a Carthaginiensibus ibi fraude perditorum.
- Insulae a meridionali Siciliae parte: Melite, Gaulus, Cercina.
- Insulae in mari Tyrrheno sitae: Aethalia, ferri ferax et mercatura celebris. Cyrnus sive Corsica. Eius situs, urbes, proventus.

14. Incolarum Cyrni indoles et numerus.

15. Sardinia. Deducta in eam ab Iolao cum Thespiadis colonia. Unde incolae Iolaei dicti. Insulam natura ipsa ab externo hoste defendit. Thespiadae postea expulsi Cumas occuparunt.

16. Pityusa a pinuum copia ibi nascentium appellata.

 Iberiae obiacent insulae Baleares sive Gymnesiae; earum numerus, situs, fertilitas. Incolae vinosi, mulierosi, in petris degunt, nummos respuunt.

18. Ritus nuptiarum et funerum. Baleares funditores eptimi,

a pueris in funda exercitati.

Insulae in Oceano sive extra columnas Herculis: Insula
in alto mari sita, Libyae obiecta, longe remota, permagna; eius summa fertilitas et amoenitas.

ula, olim incognita, Phoenicum navigationibus

ribitur.

ae insulae: Britannia, incognita usque Eius situs, forma, magnitudo; incolarum us.

ercatoribus ex Britannia per Galliam de--

Scythiae obiecta, sucino clara. Mythus anti-

: l. Celticae gentes: A Galate, Herculis filio, Galatae et

ia, terra populosa et gelida, sunt multa et magna Rhodanus, Danubius, Rhenus. nentissimi Galliam perflant. Propter frigus ra neque vinum neque oleum profert. Ita-

- que incolae zythum sibi parant atque vinum importatum magno emunt.
- Gallia argenti nihil, auri magnam copiam habet. Ornatus ex auro factus.
- Gallorum corpora, coma et barba; mores heroicis similes, certaminum frequentia.
- 29. E curribus pugnandi mos apud Gallos et bellandi ratio. Spoliorum praecipuae species.
- 30. Gallorum vestitus armaque.
- 31. Adspectus Gallorum terribilis, vox horrida. Bardi et Druidae. Divinatio ex immolatis hominibus. Vatum in sacris et pugnis summa auctoritas.
- 32. Celtarum et Galatarum differentia, a Romanis neglecta. Gallorum mulieres procerae et feroces, pueri cani. Eorum nulli tam feri quam Scythiae finitimi, utpote anthropophagi: Cimmerii, postea Cimbri appellati et Gallograeci, immanitate et libidine insignes.
- 33. Celtis vicini sunt Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti. Eorum arma et tela pugnandique ratio. Munditici studiosi urina corpus dentesque abluunt.
- 34. Celtiberorum mores victusque. Vicinis gentibus Vaccaei cultu praestant. Lusitani, Iberorum fortissimi, bene armati, in bellis ad numerum incedunt paeanes canentes. Rapto vivunt, hostes repellunt.
- Metalla Iberorum. Incendio silvarum in montibus Pyrenaeis primum argenti copia provenit. Argento, cuius pretium indigenis erat incognitum, Phoenices allecti.
- 36. Operis metallici ratio apud Iberos.
- 37. Iberorum metalla cum Atticis comparata. Machinae
   Aegyptiacae ad hauriendas in fodinis aquas ab Archimede inventae.
- 38. Servorum in metallis operantium miseria. Metalla exhausta a Phoenicibus et Italis. Stannum quoque in Iberia effoditur. Insulae Cassiterides stanno abundantes prope absunt. Multum etiam e Britannia in Galliam affertur.
- Ligures, aspera terra coacti, laboriosi et nervosi sunt non solum viri, sed etiam feminae. Fortes milites, audaces nautae.
- 40. Tyrrheni classe praestant. Ab iis mare Italiae obiectum

Can.

- nomen habet. Militiam pedestrem excoluere, tubam invenere, lictoribus, sella curuli, toga praetexta primum usi; litterarum studiis dediti prodigiorum disciplinam, vitae cultioris rationem expoliverunt. Ad postremum luxuria effeminati.
- 41. Insulae meridionales in Oceano Arabiae. Praemissa est Arabiae felicis brevis descriptio. Insulae tres prae ceteris memorabiles: una thus et myrrham ferens; altera sepulcris destinata. Thuris et myrrhae historia.
- 42. Thuriferae insulae magnitudo, incolae studiosi mercaturae. Tertia insula Panchaea, cuius incolae ex diversis populis sunt collecti, urbe Panara et templo Iovis Triphylii clara.
- 43. Nemus est in Panchaea insula amoenitate arborumque varietate conspicuum.
- 44. Templum et alia loca sacra Panchaeae insulae describuntur.
- 45. Panchaeae animalia et urbes. Incolarum tres classes: sacerdotes, agricolae, milites. Communitas victus. Vestitus magnificentia.
- 46. Militum apud Panchaeos usus. Sacerdotum luxuriosissimus habitus. Oriundi e Creta-sacerdotes. Abundat insula metallis et sacris pretiosissimis.
- 47. Insulae in mari Aegaeo. Samothrace: unde nomen acceperit. Aborigines diluvio paene oppressi.
- 48. Saon reipublicae Samothraciae conditor. Heroes alii:
  Dardanus, Iasion, Harmonia. Hanc Cadmus uxorem duxit.
- Cadmi nuptiis dii primum aderant, munera offerentes. Iasion Cereri matrimonio iunctus. Adduntur mythi plures. Mysteria.
- 50. Naxus insula, olim Strongyle dicta. Primi coloni Thraces, quos Butes patria pulsus eo duxerat. Mulieres, quarum erat penuria, aliunde raptae. Post Buten Agassamenus rex.
- 51. Otus et Ephialtes Naxi imperio potiti insulae nomen Diae imposuerunt. Deinde Cares insulam occuparunt, quorum ab rege Naxo Naxus est appellata. Hic Theseus Ariadnen reliquit Bacchi minis perterritus.
- 52. De Baccho in Naxo insula nutrito, qui cum opibus aliis, tum vino praestantissimo insulam auxit.

53. Syme insula.

54. Calydna, Nisyrus, Carpathus.

- 55. Rhodus: Eius primi incolae Telchines artes nonnullas invenerunt primique deorum simulacra fecerunt, magicas artes exercuerunt. Neptunus ibi educatus ex Halia, Telchinum sorore, genuit filiam Rhodum, unde insula nomen habet, ac filios a Venere, quod eam insula arcuerant, corruptos.
- 56. Telchines diluvium praesagientes Rhodo discedunt. Sol Rhodi amore captus insulam servat. Hinc nati sunt Heliadae.
- 57. Heliadae astrologiam, artem nauticam aliasque artes excoluerunt atque divulgarunt, etiam apud Aegyptios. Ochimus natu maximus Rhodi principatum obtinuit.
- Danai et Cadmi in Rhodum adventus; a Cadmo relicta monumenta litteraria. Rhodum serpentibus vastatam Phorbas liberavit.
- 59. Althaemenes Creta relicta, ut fato destinatam patris Catrei caedem evitaret, in insulam Rhodum concedens, inscius patrem occidit, ipse mortem oppetiit. Tlepolemus Herculis filius, qui Argis profugus Rhodum venerat, ibi rex creatus est.
- 60. Rhodo obiecta Chersonesus Cariae. Hanc quinque Curetes e Creta advecti occupant. Tum Cyrnus ab Inacho missus ibi urbem sui nominis condidit.
- 61. Triopas fratre necato et exciso Cereris nemore profugus in Cnidiam venit, Triopium condidit, Chersonesum partemque Cariae occupavit.
- 62. Hemitheae Staphyli filiae fanum Castabi, in oppido Chersonesi. Mythus de Staphyli tribus filiabus.
- 3. Templum Hemitheae communi gentium religione servatum et locupletatum. Eius deae in aegrotos beneficentia.
  - 64. Creta: Antiquissimi incolae Eteocretes. Rex eorum Cres. Dii plerique in insula nati. Insulam coluere Idaei Dactyli, multarum artium inventores. Horum discipulus Orpheus, progenies Hercules, ab Alcmenae filio diversus.
  - 65. Secuti sunt Curetes rei pastoriciae, mellificii pluriumque artium auctores: Iovis educatores.

Capa

- Gif Tum fuerunt Titanes: Urani Terraeque sex filii et quinque filiae. Saturnus, natu maximus, homines ab agresti victu ad vitam cultiorem traduxit.
- 87. Hyperion. Coeus et Phoebe, unde nata Latona. Iapetus, cuius filius Prometheus. Mnemosyne. Themis.

68. Saturni et Rheae progenies: Vesta. Ceres per Triptolemum hominibus muneratur fruges.

69. De frugum inventione Aegyptii, Athenienses, Siculi altercantur. Neptunus maris et rei equestris praeses. Pluto inferorum princeps.

74. Imppiter: eius ortus et educatio.

71. lovis instituta ad tuendam in humano genere iustitiam. Bellum in gigantes.

72. lovi propter beneficia sacra facta sunt et varia imposita cognomina. Eius liberi.

- Singulis liberis luppiter tribuit munia: Veneri virginum curam, Gratiis venustatem tuendam, Ilithyiae parturientium tutelam, Dianae tenerorum nutritionem, Horis legum, iustitiae, pacis custodiam, Minervae olivarum artiumque culturam.
- 74. Musis commissa litterarum studia, Vulcano metallorum fabricatio et ignis, Marti bella et arma, Apollini musera et ars medica. Huius filius Aesculapius.

Mercario mandata foedera, mercaturae negotia, elo-

A Hereniis merita; sed hic Alemenae filio multo antiquior.
Britomartis sive Dictynna.

77. Pluto, Cereris filio, opes tributae. Cretenses sacrificiorum, rituum sacrorum, mysteriorum auctores esse fabulis variis demonstratur.

7* Herces in Creta nati iuniores: Minos.

79 Rhadamanthus, Sarpedo.

** Coloniae Cretensibus immixtae: Pelasgi, Dores duce Tertamo Dori fillo, barbari promiscui, Argivi et Spartani.

Lashus: Primi insulae coloni Pelasgi duce Xantho, unde appellata est Pelasgia. Deinde Macareus eandem sodem legit. Post Lesbus, Lapithae filius, cum novis me immigravit insulamque Lesbum appellavit. Ab his coloniae missae in Chium, Samum, Con, Rhodum

- Hae beatorum insulae nuncupatae. Macareus, rex Lesbi, leges dedit.
- 83. Tenedus: Tennes, Cygni filius, insulae conditor.
- 84. Insulae Cyclades primum a Minoe cultae, tum a Rhadamantho, post Troianum bellum a Caribus occupatae, denique a Graecis habitatae.

FRAGMENTA*) LIBRI SEXTI.

Fr.

- Euemeri doctrina de natura deorum. Additae erant Homeri et Hesiodi et Orphei de diis narrationes.
- 2. Dei sunt homines propter beneficia immortales habiti.
- 3. Xanthus et Balius Titanes. (Ceterum in medio relinquendum, utrum haec spectent ad Titanomachiam an ex Pelei vel Achillis historia deprompta sint.)
- 4. Iuppiter post devictos Titanes coronatus.

5. Picus sive Iuppiter in Creta sepultus.

- Castor et Pollux, propter virtutem divinos post mortem honores consecuti. Deinde ex Aeoli posteritate memorantur: (2) Epopeus impius rex Sicyoniorum. (3) Sisyphus, vir astutus et fatidicus. (4) Salmoneus, deorum contemptor. (5) Eius filia Tyro.
- Salmoneus eiusque filia Tyro, ex qua Neptunus genuit Peliam. Iolci regem.
- 8. Admetus et Alcestis, Peliae filia. Melampus.
- 9. Bellerophontes.

FRAGMENTA LIBRI SEPTIMI.

(Inde a Troiae excidio usque ad Olympiadem primam; 1183—776 a. Chr.)

Fr.

- 1. Homerus et Thebani et Troiani belli temporibus floruit ex sententia Dionysii (Scytobrachionis) Mytilenaei, quem in rebus mythicis Diodorus prae ceteris ducem sequi solet. (Hunc locum fragmento assignavi incertus haerens, utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.)
- 2. Homerus ante Heraclidarum reditum mortuus est.
- 3. Diomedes, Aegialeae uxoris insidiis coactus, Argis fugit.

^{*)} Pleraque ex Caroli Müller interpretatione.

Fr.

4. Aeneae fuga et pietas.

5. Aeneas Latinorum regnum accipit anno ab eversa Troia tertio; fato functus divinos honores adipiscitur. Filius eius Ascanius Albam condit. Reges Albani usque ad Romam conditam (Ol. 7, 2) recensentur.

6. Silvio ab Ascanio insidiae factae sunt.

Romulus Silvius propter impietatem fulmine percussus est.
 [Meschela in Libya a Graecis Troia huc delatis conditur.]

[Thessalus Thesprotius regionem occupat, quae nunc Thessalia de nomine eius vocatur.]

[Heraclidarum reditus.]

8. Lacedaemoniorum reges usque ad Olympiadem primam, 9. Corinthiorum principes inde ab Alete usque ad Cypselum

tyrannum recensentur.

(Migratio Aeolica. Cuma in Asia a Cleua et Malao conditur circa a. 130 post Troiam captam. In idem ferme tempus — a. 131 post Troiam sec. Eusebium — incidunt origines Cumarum in Italia. Cuius urbis fata paucis Diodorus comprehendit. Hinc memoratur:)

10. Aristodemus Malacus, Cumanorum tyrannus.

[Creta Lacedaemoniorum et Argivorum coloniis frequentata.]

[Cyclades insulae a Caribus occupatae et relictae.]

11. Catalogus populorum, qui maris imperium tenuerunt. (Videri potest Eusebius haec ex compluribus Diodori libris excerpta in unum congessisse; at refragantur tempora singulorum populorum imperiis attributa. Quare omnia uno eodemque loco Diodorum proposuisse, eaque ex auctore, qui aliam quam Apollodorus chronologiam secutus, petiisse statuendum est. Igitur ubi de Aeginetarum potestate maritima verba fecit, ceterorum populorum, qui ante Aeginetas inde ab Troianis temporibus classe valuerant, recensum instituerit. Quem in his auctorem secutus sit nescio; vulgo de Castore cogitant; perperam.)

 Lycurgi virtus et in Spartanorum rempublicam merita. Versus Pythiae subditi.

13. Temenus et Argivi.

14. Argivorum regnum stetit annos DIL.

Fr.

- 15. Caranus ante primam Olympiadem Macedoniae imperio potitus est. Inde reges Macedonum usque ad Alexandrum Magnum enumerantur, qui per CCCCLIII annos regnum tenuerunt.
- 16. Oraculum Perdiccae regi Macedonum datum (cf. p. 145, 5).

17. Carani genealogia.

FRAGMENTA LIBRI OCTAVI.

(Ab Olymp. I usque ad Solonis tempora.)

- 1. Elei sacrosancti habebantur a Graecis universis.
- 2. Spectat ad Rheam Silviam, Vestalem.

3. Numitor et Amulius.

- 4. Romuli et Remi adulescentia.
- 5. Romulus et Remus de urbe condenda auspicia capientes.

6. Remus a fratre occisus.

- 7. De causis belli Messeniaci primi.
- Virginem ex Aepytidarum gente pro patriae salute mactari iubet oraculum.
- 9 et 10. De Archiae (Syracusarum conditoris) amoribus.
- 11. Agathoclis in aede Minervae exstruenda fraus. (Haec narrationi de ortu Syracusarum data occasione intexta esse ordo docet fragmentorum.)

12. Cleonnis et Aristomenes Messenii de virtutis praemio

litigantes.

- 13. Spectare haec videntur ad exhortationem, qua dux Lacedaemoniorum milites ob oraculum Messeniis datum animis deficientes ad pugnam excitaverat; Pausan. IV 10. — Victi Lacedaemonii oraculum consulunt.
- Numa Pompilius, rex pacis amantissimus, Pythagorae discipulus.
- Sententiae ex narratione de Numa Pompilio rege excerptae.

16. Medorum rex Deioces, vir iustitia insignis.

17. Urbes in Italia a Graecis conditae: Oracula Myscello data Crotonis conditori (Ol. 17, 3; a. C. 710 sec. Timaeum, ex quo plurima in hac historiae parte Diodorus hausit; Ol. 18, 1; a. C. 708 sec. Euseb.). (Sybaris sec. Euseb. eodem anno quo Croton condita. Post origines urbis incrementa eius exposuit. Huc pertinent:)

Tr.

- 18-20. De luxu et mollitie Sybaritarum.
- 21. Tarentum ab Epeunactis conditur (Ol. 18, 1; a. C. 708 Euseb.).
- 22. Hippomenis, Atheniensium archontis, in filiam atrocitas. (Sec. Eusebium Hippomenes magistratum gessit Ol. 14, 3—16, 4; a. C. 722—712. Diodorum aliter statuisse apparet, quamquam calculi eius accurate subduci nequeunt. Verum, nisi egregie fallor, Diodorus Hippomenem 17 vel 18 annis posteriorem fecit quam Eusebius.)
- Gela ab Antiphemo et Entimo condita. (Ol. 22, 3,
   a. C. 690. Euseb. Arm. Venet.; Ol. 23, 1, a. C. 688.
   Euseb. Arm. Mediol.)
- 23, 2. Chalcidenses Rhegium condunt (Ol. 24, 1, a. C. 684). (Locrorum urbs condita Ol. 24, 2, a. C. 683, sec. Euseb. Hieron.; Ol. 26, 4, a. C. 637 sec. Euseb. Arm. Huc pertinet:)
- 4. De severa apud Locros iustitiae cura. Conf. Plutarch. π. πολυπραγμ. c. 8. Timaei fr. 66 sq.
- Oraculum de centum annorum tyrannide Sicyoniis datum.
   Conf. Aristot. Polit. V 9, 21. (Circa Ol. 26, 4, a. C. 673.)
- Tullo Hostilio regnante (inde ab Ol. 26, 4; a. C. 673)
   ruptum Romanorum cum Albanis foedus.
- Tullus Hostilius ius constituit, quo bella indicerentur. Conf. Cic. de Rep. II 17.
- 27. Lacedaemonii ab Atheniensibus belli ducem petere oraculo iubentur. Tyrtaei ducis instituta. (Quod tempora belli attinet, Diodorus proxime accessisse videtur ad calculos apud Eusebium servatos, ubi Messeniorum defectio assignatur Ol. 36, 3, a. C. 634 in cod. Arm.; Ol. 35, 4, a. C. 637 ap. Hieronymum; Tyrtaeus Ol. 37, a. C. 632 in cod. Arm.; Ol. 36, 4, a. C. 633 ap. Hieron.)
- 28. Cum Tyrtaeo componitur Terpander civiles Lacedaemone seditiones carminibus suis placans.
- 29. Cyrene a Batto condita (Ol. 37, 2; a. C. 631). Ad historiam urbis, quam hac occasione auctor percensuit, pertinent:
- De Arcesilao, Eudaemonis filio, cui Χαλεποῦ cognomen;
   ac deinde: (2) de Demonacte Mantinensi, qui sub regno Batti III. Χωλοῦ dissidia Cyrenaeorum composuit.

Fr.

- 31. L. Tarquinius Priscus (Ol. 41, 1-50, 2; 616-579).
- Locrensium de auxilio adversus Crotoniatas Spartam missa legatio (ante pugnam ad Sagram; circa Ol. 42; a. C. 612).

FRAGMENTA LIBRI NONI.

- Solonis indoles, mores, leges. Sequentur quae sapientiam viri uberius demonstrent:
- Responsa, quae Croeso dedit. (5) Eius de athletis iudicium.
- 3. Historia de tripode aureo, quem Soloni utpote viro sapientissimo destinatum, hic Apollini dedicavit. (Res iterum tangitur in Biantis historia, fr. 13, 2.)
- Solonis contra Pisistratum consilia. (Hoc quoque repetitur, ubi ad Pisistrati tempora auctor devenit, fr. 20, 4.) Adiungitur de ceteris sapientibus narratio:

5. Spectat ad Periandrum; cf. fr. 7.

6—8. De Anacharsi et Mysone; hunc reiecto Periandro in şeptem sapientium collegium cooptarunt.

9-10. De Chilone.

11-12. De Pittaco.

13. De Biante.

14—15. De Milone Crotoniata et Polydamante Thessalo, inutiliter robore valentibus, cum ingenio destituti essent. (Haec ex eodem de sapientibus loco desumpta. — Absoluta Solonis laudatione, in qua quaecunque proposito inserviebant, nulla temporum ratione habita, auctor congessit, redit ad seriem historiae.)

16. Oraculum Graecis datum Cirrham obsidentibus. (Circa
Ol. 47, 2; a. C. 591, ut ex Diodori mente statuendum

puto.)

17. Solon quadraginta septem annis post Draconem. (Vulgo XXX tantum annorum intervallum statuunt, Solonisque archontis magistratum collocant Ol. 46, 3, a. C. 594. Hoc si tenes, Draconis annus foret 624, atque ex Diodori numero, 641 a. C. — Neque tamen ita Diodorum statuisse pro certo contenderim; Draconem sine dubio posuit a. 633 (17 annis post 650), ideoque Solonem a. 586.)

Fr

- 18—19. Phalaridis taurus aheneus, Perilao perniciosus (Ol. 52, 4—56, 4; 569—553 a. C.).
- 20. Solon Pisistrati adversarius.
- 21. Cyrus regnavit Ol. 55.
- 22. Cyri virtutis indoles.
- 23. Astyages victus in milites suos durius consulit.
- 24. Cyrus propter humanitatem pater appellatur.
- Croesus quam meditatus erat adversus insulas expeditionem omittit,
- 26-27. Croesi cum sapientibus Graeciae colloquium.
- 28. Aesopi effatum.
- 29. Atys, Croesi filius, ab Adrasto necatus.
- 30. Phalaridis dictum.
- Croesus oraculum Delphicum bis consulit (Ol. 57, 3, a. C. 550.). — Cyrus legatos mittit ad Croesum.
- 32. Croesus ab Eurybato proditur.
- 33. Sententia ad Eurybati scelus spectans. Oraculum Croeso datum de filio voce capto. — Cyrus a Croeso admonitus parcit Sardibus expugnatis (Ol. 58, 3, a. C. 546).
- 34. Cyri in Croesum humanitas.
- Harpagi dictum de Graecis Asiaticis sero cum Cyro foedus iuncturis.
- 36. Lacedaemonii Cyrum Graecis in Asia civitatibus abstinere iubent. Cyri responsum. Lacedaemoniis Arcadiam occupaturis datum oraculum. Alterum oraculum eisdem datum de Orestis ossibus consulentibus. (4) Conf. Herod. I 158.
- 37. Pisistrati de osculo filiae in solemni pompa dato scomma.
   Rustici cuiusdam facete dictum de vectigali a Pisistrato imposito. (Circa Ol. 60, 4, a. C. 537.)

FRAGMENTA LIBRI DECIMI.

- 1. Servii Tullii cum Tarquinio rixa et caedes.
- 2. Servius Tullius regnavit XLIV annos.
  - (Fr. 1 et 2 fortasse melius ad librum nonum referuntur.)
- 3. Pythagoras sapientia clarus, archonte Thericle (Ol. 61, 4.).
  - (4) Eius in Pherecydem praeceptorem pietas.
    (5) Pythagorei alius alium adiuvabant.

Er.

- 4. Cliniae exemplum; alterum Phintiae et Damonis.
- 5-10. Pythagorae doctrinae capita nonnulla.
- Pythagoreorum sectae interitus per Cylonem. Lysis Pythagoreus, Epaminondae magister.
- Historiae, severae hominum iudicis, utilitas. (Epiphonema, ut videtur, narrationis de Pythagoreis.)
- 13. Cyrus orbis terrarum imperium affectat.
- 14. Cambysae indoles. Eiusdem in Amasis mortui corpus atrocitas et adversus templum Ammonis expeditio.
- Libyes et Cyrenaei ad Cambysen Aegypto potitum deditionem faciunt.
- Polycratis latrocinia maritima. (4) Eius in Lydos fugitivos perfidia.
- 17. Pisistrati filii; Hipparchus occiditur. Laus Aristogitonis.
- 18. Zeno Nearchum tyrannum ulciscitur. (Propter Aristogitonem Zenonis mentionem fecisse videtur Diodorus, quem Zenoni comparat etiam Diogenes Laert. IX 26, vel propter Leaenam meretricem, quae ne socios Harmodii et Aristogitonis proderet, linguam, sicut Zeno, sibi momordit.)

[Dorieus Heracleam in Sicilia condit (circa Ol. 67, 3, a. C. 510).]

- Megabyzus Babylonem dolo capit. (5) Darius expeditionem in Europam parat. (6) Tyrrheni metu Persarum moti Lemnum relinquunt.
- 20-21. Lucretiae mors.
- 22. Tarquinii scelera et Bruti calliditas.
- 23. Sybaritae a Crotoniatis proelio funduntur; cf. XI, 90, 3.
- 24. Herodoti mirabilia narrandi mos. Athenienses Boeotis et Chalcidensibus fugatis Chalcidem occupant (circa Ol. 68, 3; a. C. 506). Cf. Herodot. V 77.
- 25. Caribus de auxilio a Milesiis contra Persas petendo percontantibus oraculum quid responderit. (Cf. Demonis fr. 10, Herodot. V 120.) — Quae sequitur sententia spectare videtur ad foedus Graecorum in Asia contra Persas initum. — Hecataeus Milesius ad Artaphernen legatus missus (Ol. 71, 3, a. C. 494).
- 26. Cf. Herodot. Vl 83.
- 27. Datis legationem Athenas ut Persis se dederent mittit.
  DIODORUS II. d

Tr

- 28. Hippocrates Gelensium tyrannus Syracusis victis consulit (Ol. 72, 2, a. C. 491). Thero Agrigentinus.
- 29. Gelo Syracusanus puer mirabiliter servatus est.
- 30. Cimon Miltiadis patris multam in se recipit. Dux optimus.
- 31. Cimon sororem Elpinicen uxorem habet.
- 32. Themistocle auctore Cimoni collocata est virgo divitissima, cuius dote vinculis liberatus est.
- 33. Graecorum ad Gelonem legatio de auxilio contra Persas (Ol. 74, 4, a. C. 481).
- 34. Sententiae ex orationibus de bello Medico depromptae.

LIB. XI.

Cap.

1. Nullo, ut alias solebat, praemisso procemio Diodorus librum incipit res ab expeditione Xerxis in Graeciam usque ad Atheniensium expeditionem in Cyprum continentem. Belli suasor Mardonius; socii Carthaginienses, quorum apparatus belli describitur.

Ol. 75, 1:480 a. Chr.

2. Xerxes praeter ingentes copias terrestres iam a Dario patre collectas naves longas MCC paraverat. Ipse Susis Sardes movit, praemissis in Graeciam praeconibus, iuncto ponte Hellesponto, perfossoque monte Athone. Puces Graecorum Euaenetus Lacedaemonius et Themistocles Atheniensis; sed plerique Graeciae populi ad Persas defecerant.

3. Graeci defectionis infamia notati recensentur. Concilium Graecorum in Isthmo; Argivorum arrogantia. Interea Xerxes copias per pontem in Thraciam ductas et apud Doriscum collectas lustravit. Navium copiarumque

et terrestrium et navalium numerus.

 Graecorum classis Eurybiade praefecto ad Artemisium, pedestres copiae duce Leonida ad Thermopylas Persis oppositae.

 Ad Acanthum urbem progressus Xerxes Graecos ad Thermopylas obstantes nuntiis evocat, ut abiectis armis discedant; Leonidae responsum.

- Contempta Demarati Lacedaemonii admonitione Xerxes Medos impetum facere in Graecos inbet.
- Medis ceterisque fugatis Xerxes Persas qui immortales vocantur in Graecos mittit; sed ingenti caede repulsi.
- 8. Tertio proelio victi Persae. Tandem Trachinius quidam per montana viam monstrat, quod per transfugam Leonidas comperit.
- Dimissis reliquis copiis Leonidas cum quingentis Spartanis et Thespiensibus hosti restitit et Xerxis castra noctu invasit.
- Graeci omnes fortiter pugnantes, caesaque magna Persarum multitudine, occubuere.
- 11. Eorum laudatio. Encomium Simonidis.
- 12. Transitu Xerxes ita potitus etiam mari dimicari iubet. Classis Graecorum ad Artemisium consilio Themistoclis Persas adoritur. Pugnam nox intercipit; victoria dubia.
- Oborta tempestas Persarum classi magnam infert stragem. Iterum ancipiti proelio digressi Graeci Salamina se recipiunt.
- Terrestri itinere Xerxes a Thermopylis in Atticam progressus omnia vastat. Delphicum templum mirabiliter servatur.
- Corcyraei callide cunctantur. Graeci consilia diversa de ineunda pugna navali capiunt. Aptissimum locum ad Salamina esse Themistocles censet.
- Pavor Graecos occupat et in Peloponnesum convertit, quam muro muniunt.
- 17. Themistocles Xerxem falso nuntio decipit et ad pugnam navalem exoptato loco committendam impellit, clam accepto per Iones de ipsorum inter pugnandum futura defectione nuntio.
- 18. Pugna committitur ad Salamina.
- Graeci insignem consequentur victoriam. Rex per Themistoclem metu imbutus, ne Graeci mari potiti ponte rescisso reditum intercluderent, in regnum revertitur, relicto in Graecia Mardonio.
- Carthaginienses e foedere cum Persis facto Hamilcare duce bellum contra Graecos in Sicilia movent. Eorum terrestres et navales copiae in Siciliam transvectae.

d *

- Cap.

  Himera primum obsessa. Thero, Agrigenti tyrannus, tum ab eo accitus
- 21. Gelo Syracusarum princeps Himerensibus auxilio venit.
- 22. Gelo strategemate usus et incendit hostium classem et Hamilcarem obtruncat, simul proelio pedestrem exercitum ad internecionem caedit.
- Merito haec pugna Plataeensi atque Gelo Pausaniae vel Themistocli componitur.
- Gelonis et Leonidae facinora in eundem diem incidunt.
   Summa consternatio civitatem Carthaginiensium occupat.

25. Gelo militum virtutem praemiis ornat; captivorum autem incredibilem multitudinem inter socios distribuit, quorum servitio multa opera publica perficiuntur.

26. Gelo in ipsos hostes mitis et clemens, Carthaginiensibus aequas pacis condiciones concedit. Nummos cudit Damaretios. De praeda templa vel exstruit vel exornat. Obiter commemoratur Pindari aetas.

Ol. 75, 2:479 a. Chr.

27. Persarum classis circa Cumam et apud Samum subsistit. Inter Athenienses et Lacedaemonios simultates acerrimae. Themistocli imperium abrogatur.

 Graecorum dissidiis in sua commoda uti conatur Mardonius; qua spe deceptus incursionem facit in Atticam, et omnia caede atque incendio implet.

29. Graecorum de republica tuenda communia consilia et iusiurandum. Aristides et Pausanias duces.

30. Ad Plataeas Graeci proelium committunt.

31 et 32. Proelii Plataeensis descriptio.

33. Post victoriam Plataeensem spolia sunt distributa, victoriae monumenta posita, virtutis praemia defectionis-

que supplicia constituta.

- 34. Classi Graecorum praefecti Leotychidas et Xanthippus ad Graecos Asiam tenentes in libertatem vindicandos pugnam navalem experiri constituunt. Ignari rerum ad Plataeas actarum pronuntiari iubent Persas esse victos.
- 35. Postridie nuntius victoriae Plataeensis affertur. Et Graeci et Persae ad pugnam incitantur.

- Pugna navalis ad Mycalen commissa eodem die, quo apud Plataeas pugnatum est, describitur. Persae in fugam acti.
- 37. De consilio Graecos, qui Asiam incolunt, in Europam transferendi. Mycalensi pugna bellum Medicum finitur, per duos annos gestum. Commemoratur Herodotum usque ad Sesti obsidionem opus suum perduxisse, et Sp. Cassium Romae capitis damnatum esse.

Ol. 75, 3:478 a. Chr.

- 38. In Sicilia recuperata pace Gelo civitatem legibus et institutis utilissimis recreat et auget. Gelonis mors et memoria apud posteros. Successit ei Hiero frater.
- 39. Inter Athenienses et Lacedaemonios novae contentiones ob refecta Athenarum moenia oriuntur.
- Themistoclis fraude Athenarum moenia restituuntur. Res Romanae.

Ol. 75, 4:477 a. Chr.

- 41. Themistocles, cuius maxima apud omnes auctoritas erat, ad amplificandam patriam praeter Phalereum portum, qui angustior erat, Piraeum construere consilium cepit.
- 42. Hoc consilium pro contione exponere recusat. Arcano deliberatur.
- 43. Themistocles cavet, ne Lacedaemonii coeptis suis adversentur.
- 44. Lacedaemoniorum iussu Pausanias dux cum classe in Cyprum insulam et Hellespontum profectus est ad liberandas Graecas civitates adhuc Persarum praesidiis occupatas. Sed captus praemiorum regiaeque filiae spe, proditionis consilia fovet moresque Persicos sectatur.
- 45. Proditio Pausaniae qua ratione fuerit cognita et punita.
- 46 et 47. Sceleribus Pausaniae opponuntur virtutes Aristidis, qui patriam sociis et opibus auxit.

Ol. 76, 1:476 a. Chr.

 Leotychidas Spartanorum rex, cui Archelaus successit, et Anaxilaus Rhegii et Zancles tyrannus moriuntur.

- Inter Hieronem et fratrem Polyzelum gravissimae inimicitiae; per Theronem fratres reconciliantur.
- Naxios et Catinenses Leontium migrare Hiero iubet, receptis novis e Peloponneso et Syracusis colonis. Himeram Thero traduxit Dores.

Ol. 76, 2:475 a. Chr.

50. Lacedaemonii indignantes penes Athenienses maris imperium esse ipsorumque rempublicam claudam factam, illis bellum inferre moliuntur. Hetoemaridae prudentia animi placantur.

Ol. 76, 3:474 a. Chr.

51. Hiero Cumas auxilia mittit, eamque urbem bello contra Tyrrhenos tutatur.

Ol. 76, 4:473 a. Chr.

52. Bellum in Italia inter Tarentinos et Iapyges gestum.

Ol. 77, 1:472 a, Chr.

53. There Agrigentinorum princeps humanitate et iustitia florens moritur; succedit Thrasydaeus filius ob crudelitatem et superbiam omnibus invisus, qui bello contra Hieronem infeliciter gesto regno púlsus obiit. — Clades ad Cremeram.

Ol. 77, 2:471 a. Chr.

- 54. Lacedaemonii invidia ducti Themistoclem proditionis apud Athenienses accusant, quasi Pausaniae consiliorum participem. Tum quidem absolutus est.
- Postea innocens ostracismo patria expellitur. Lacedaemonii eundem communi Graecorum iudicio damnandum censent.
- 56. Themistocles Argis ad Molossorum regem, deinde in Asiam ad Xerxem confugit.
- 57. A Mandane, Xerxis sorore, accusatus non modo absolvitur, sed etiam summis muneribus ornatur.
- Themistocles in Asia tuto et iucunde vitam exigit; de eius morte varia traduntur.
- Themistoclis elogium. Buxentum urbs tunc in Italia condita est.

Cap. Ol. 77, 3:470 a. Chr.

- 60. Athenienses Cimonem cum exercitu in Asiam mittunt ad recuperandas sociorum urbes, Persarum praesidiis occupatas. Hic multis in Caria et Lycia urbibus expugnatis Persarum classem apud Cyprum fundit.
- 61. Terrestres quoque copias strategemate usus ad Eurymedontem devincit.
- 62. Cimon ingentem praedam consequitur. Athenienses, quorum respublica ab hoc tempore ingentibus opibus aucta est, decimam dicant Apollini.

Ol. 77, 4:469 a. Chr.

- Lacedaemonii cum crebris terrae motibus, tum bello ab Hilotis et Messeniis illato admodum afflicti. Archidami regis virtus.
- 64. Rebelles castrum in Messenia occupant. Atheniensium auxiliis brevi dimissis bellatum est per decem annos.

Ol. 78, 1:468 a. Chr.

Inter Argivos et Mycenaeos bellum exortum. Argivi victores Mycenaeos in servitutem redegerunt et urbem destruxerunt.

Ol. 78, 2:467 a. Chr.

66. Micythus tutela in Anaxilai filios sanctissime administrata reddit eis paternum regnum. Eo anno Hiero mortuus, quem frater Thrasybulus sequitur.

Ol. 78, 3:466 a. Chr.

😝. Thrasybuli superbia offensi Syracusani bellum movent.

68. Syracusani Thrasybulum regno eiciunt, et libertatem usque ad Dionysii dominatum tuentur. Eo anno Romae primum tribuni plebis creati.

Ol. 78, 4:465 a. Chr.

69. Artabanus satellitum princeps per insidias Xerxem cum prole occidere et regnum occupare conatur. Sed superstes patri fratribusque Artaxerxes patrio regno potitur et parentis caedem ulciscitur. Ol. 79, 1:464 a. Chr.

70. Thasios et Aeginetas deficere conantes imperio subiciunt Athenienses. Sed plures populi deficere agitabant, Atheniensium superbia exacerbati. Colonia missa Amphipolin, paulo post ab Edonorum populo oppressa.

Ol. 79, 2:463 a. Chr.

- 71. Artaxerxes in puniendis paternae caedis reis et ordinanda republica versatur. Interea Aegyptii a Persis deficiunt et Inarum regem creant, inita cum Atheniensibus societate. Artaxerxes illos domare parat.
- 72. Sicilia post exactos reges lactior in dies floret. Sed peregrini a Gelone in civitatem recepti cum magistratibus excluderentur, novis tumultibus Syracusas perturbant.
- 73. A Syracusanis illi commeatu interclusi sunt.

Ol. 79, 3:462 a. Chr.

74. Bellum ab Artaxerxe Aegyptiis illatum duce Achaemene. Athenienses foedere Aegyptiis iuncti Persas, proelio vincunt et usque ad Album murum pellunt. Lacedaemonii a Persis advocati auxilio venire recusant.

Ol. 79, 4:461 a. Chr.

- Artabazus et Megabyzus novis copiis Aegyptum adeunt, sed exercendo milite annum transigunt.
- Tumultus per Siciliae urbes continuati, victis peregrinis et Messanam deductis tandem sedati sunt.

Ol. 80, 1:460 a. Chr.

77. Aegyptii adventu novi exercitus perterriti cum Persis in gratiam redeunt, relictis Atheniensibus sociis. Ki tamen navibus ipsi incendio deletis tanta virtute restiterunt, ut eis Persae salvum in patriam reditum concederent. — Athenis tum Ephialtes de Areopagi auctoritate detraxit.

Ol. 80, 2:459 a. Chr.

78. Bellum Atheniensium cum Corinthiis, Epidauriis, Aeginetis. Ducetius, Siculorum rex, condita urbe Menaeno et expugnata Morgantina gloriam adeptus est.

Cap. Ol. 80, 3: 458 a. Chr.

- 79. Corinthii et Megarenses de finibus inter se armis contendunt. Megarenses, Atheniensium auxiliis adiuti, victores. Phocensium adversus Dores bellum, quos Lacedaemonii defendunt.
- 80. Bellum inter Lacedaemonios et Athenienses oritur. Thessali inter pugnam desciscunt ad Lacedaemonios. Indutiae quattuor mensium factae.

Ol. 80, 4:457 a. Chr.

- 81. Thebani copias suas iungunt Lacedaemoniis, quorum auxilio amissam Persico bello dignitatem reparare cupiunt. Myronides dux Atheniensium parva manu magnum hostium numerum superavit.
- 82. Laudatio Myronidis, qui Tanagra expugnata Boeotiam depopulatus est.
- 83. Boeoti ad Oenophyta victi. Pluribus populis subactis Myronides Athenas redit.

Ol. 81, 1: 456 a. Chr.

84. Tolmides praefectus classi Atticae, Myronidae gloria excitatus, Laconiam populatur. Messenios a Lacedaemoniis victos deducit Naupactum.

 Dum Tolmides in Boeotia versatur, Pericles classi praefectus Peloponnesum invadit.

Ol. 81, 3:454 a. Chr.

- 86. Cimonis opera quinquennales indutiae factae inter Athenienses et Lacedaemonios. Sicilia bello Segestanorum et Lilybaeorum aliisque dissidiis internis turbata. Syracusis Tyndarides tyrannidem affectans interficitur.
- 87. Ad opprimendam regnandi libidinem Syracusani instar ostracismi Attici petalismum instituunt.

Ol. 81, 4:453 a. Chr.

88. Iterum describitur incursio a Pericle in Peloponnesum facta (cf. c. 85). Tolmides Euboeam et Naxum civibus Atheniensibus distribuit. — Sicilia Tyrrhenorum

latrociniis vexatur. Ab Syracusanis Phayllus Tyrrheniae bellum inferre iubetur et post hunc Apelles, qui Corsicam et alia loca vastat. Ducetius Siculos in unam rempublicam redegit. Exstruxit urbem Palicen, prope fanum Palicorum.

89. Huius fani descriptio.

90. Palicae urbis fata. — In Italia Sybaris instaurata.

(Res anni Ol. 82, 1: 452 a. Chr. exciderunt.)

Ol. 82, 2:451 a. Chr.

91. Ducetius Aetnam urbem occupat et Agrigentinos proelio fundit; deinde proelio ipse a Syracusanis fusus atque a suis desertus est.

92. Ducetius supplex ad Syracusanos confugit, qui misericordia commoti eum cum viatico Corinthum relegarunt.

LIB. XII.

Cap.

1 et 2. Procemium: Nihil mali sine quodam commodo esse, exemplo belli Persici docetur, quod ad Graeciae universae, inprimis Atheniensium incrementa, opes et florentissimum statum, plurimum valuerit. Inde per proximos quinquaginta annos propter opum abundantiam bonas artes esse excultas, artiumque et doctrinarum studia, praesertim philosophiam, eloquentiam, remque militarem inter Athenienses maximopere floruisse.

Ol. 82, 3:450 a. Chr.

3. Post bellum pro Aegyptiis infeliciter gestum (cf. XI 77) novum bellum pro Graecorum in Asia libertate Persis inferunt Athenienses. Cimon, classi praefectus, Persasin Cypro adoritur. Persae, quibus Artabazus et Megabyzus praeerant, terra marique victi sunt.

Ol. 82, 4:449 a. Chr.

4. Athenienses in Cypro Salaminem oppugnant. Artaxerxis rogatu conveniunt pacis condiciones.

Ol. 83, 1:448 a. Chr.

Megarenses, qui ad Lacedaemonios defecerant, ab Atheniensibus bello domantur.

Con

Ol. 83, 2:447 a. Chr.

6. Lacedaemoniorum incursio in Atticam. Athenienses Tolmide duce ad Coroneam victi sunt.

Ol. 83, 3:446 a. Chr.

 Multae civitates post acceptam cladem ab Atheniensibus deficiunt. Euboea duce Pericle sub imperium redacta. Inde in triginta annos indutiae factae.

8. Eodem tempore in Sicilia bellum inter Syracusanos et Agrigentinos exarsit ob Ducetium regulum, quem Syracusani inconsultis Agrigentinis dimiserant. Is cum magna hominum turba in Siciliam redierat, novas sedes quaerens.

In Italia Thurium urbs condita hac occasione: Sybaritae quingentos cives opibus exutos urbe expulerant, quibus Crotone receptis bellum exoritur. Crotoniatae duce Milone vincunt Sybaritas.

duce willone vincum Syparitas.

10. Sybaris tum eversa est (cf. X 23. XI 90, 3). Post LVIII annos Thessali urbem restituere conati iterum a Crotoniatis expelluntur. Paulo post exules ab Atheniensibus adiuti novam coloniam eo deducunt, et prope Sybarin deletam. ad fontem Thurium, Thurium condunt.

 Discordia Thurii inter cives exorta, caesis antiquis Sybaritis, novi coloni rempublicam melius instruunt;

Charondas legibus scribundis deligitur.

12. Charondae legum specimen.

- Charondas litterarum praecipuam curam habet. Litterarum laus.
- 14. Loci poetarum, quibus Charondae leges celebrantur.

15. Charondae leges de tutela.

17. Eiusdem leges in milites ignavos et capitis reos.

- 17. Leges temere abrogandi conatus a Charonda repressi.
  Immutatas nullae sunt leges nisi hae tres: lex de
  oculis effodiendis.
- 18. Lex de divortiis, lex de orbis.

19. Charondae mors voluntaria.

20. Historia alius legislatoris adiungitur, Zaleuci Locrensis. Legum tamquam fundamentum esse voluit religionem et animum purum. Legum aliquot capita.

21. Zaleuci nonnullae aliae leges recensentur.

Ol. 83, 4: 445 a. Chr.

Cap. Ol. 83, 4: 445 a. Olf.
22. Sybaritae reliqui ad Traentem fluvium se recipiunt, ubi postea interimuntur a Bruttiis. — Athenienses in recuperatam Euboeam Hestiaeis eiectis civium coloniam mittunt.

Ol. 84, 1:444 a. Chr.

23. Romae decemviri legibus scribundis creati. Thurii et Tarentini mutuo bello se infestant,

Ol. 84, 2:443 a. Chr.

- Ap. Claudii, qui unus e decemviris erat, libido. Verginia a patre necata. Exercitus movetur, Aventinum occupat.
- Orta inter Romanos discordia intestina componitur, ita ut decem quotannis tribuni plebis et alter de plebe consul creentur.

Ol. 84, 3:442 a. Chr.

 Leges XII tabularum perfectae. — Una pace tum omnes populi fruebantur.

Ol. 84, 4:441 a. Chr.

- 27. Samii de Priene bellum contra Milesios moverunt et ab Atheniensibus defecerunt. Pericles Samum cepit; deinde Samios a Persis adiutos iterum vicit et Samum oppugnavit.
- In hac oppngnatione Pericles primas machinas bellicas adhibuit ab Artemone inventas.

Ol. 85, 1:440 a, Chr.

29. Ducetio mortuo Syracusani Siculorum barbarorum urbes occupant.

Ol. 85, 2:439 a. Chr.

Syracusarum opes. — Belli Corinthiaci initium. Corinthii pro Epidamniis contra Corcyraeos arma capiunt. — Romani Volscos bello subigunt.

Ol. 85, 3:438 a. Chr.

31. Campanorum gens in Italia exstitit. — Archeanactidis, qui in Bosporo Cimmerio XLII annos regnaverant, successit Spartacus. — Corinthii a Corcyraeis proelio navali pulsi. Ol. 85, 4:437 a. Chr.

Cap.

- 32. Et Corinthii et Corcyraei apparant classes. Athenienses coloniam deducunt Amphipolin.
  - Ol. 86, 1:436 a. Chr.
- 33. Corcyraei triginta navibus Atheniensium adiuti Cornthios fundunt.
  - Ol. 86, 2:435 a. Chr.
- 34. Corinthii Potidaeam ad defectionem ab Atheniensibus movent; Perdiccas rex Macedonum Chalcidenses ab eis abalienat. Victoria ab Atheniensibus parta Potidaea obsidetur. — Romani coloniam mittunt Ardeam.
  - Ol. 86, 3:434 a. Chr.
- Thuriorum in Italia dissidia de civitatis vel coloniae conditore. Archidamus rex Lacedaemoniorum moritur, cui succedit Agis.
  - Ol. 86, 4:433 a. Chr.
- 36. Spartacus rex Bospori moritur, succedit Seleucus. Athenis Meton novam computationem astronomicam, quam vocant enneadecaeteridem, divulgat. — Heraclea in Italia a Tarentinis conditur.
  - Ol. 87, 1:432 a. Chr.
- 37. Romae Sp. Maelius interficitur. Atheniensium apud Potidaeam nobilissima victoria. Ab hac Thucydides historiam exorsus est belli Peloponnesiaci per XXVII annos gesti, cuius ipse XXII annos descripsit.
  - Ol. 87, 2:431 a. Chr.
- 38. Belli Peloponnesiaci causae exponuntur: Pericles ne aerarii communis suo arbitratu administrati rationem reddere cogeretur, Alcibiade auctore Athenienses gravi bello implicare consilium cepit.
- 39. Phidias simulque Pericles furti accusantur. Proxima belli causa erat Atheniensium in Megarenses decretum, quod abrogari Lacedaemonii iubent.
- 40. Pericles gravissima oratione bellum in Lacedaemonios suadet, et de parato pecuniarum copiarumque apparatu magnifice disserit. Versus Aristophanis et Eupolidis.
- 41. Lacedaemonii comparato a sociis auxilio primi inferunt

- Cap.

  bellum. Boeoti opprimunt Plataeam urbem Atheniensibus foedere iunctam, sed repelluntur.
- 42. Plataeensibus subveniunt Athenienses. Utriusque partis socii recensentur. Lacedaemonii duce Archidamo rege exercitum in Atticam mittunt; Pericles classe infestari Peloponnesum iubet: quo facto sponte abeunt Lacedaemonii.

Ol. 87, 3:430 a. Chr.

- 43. Athenienses Peloponnesum vastare pergunt. Brasidae Spartani eximia virtus.
- 44. Cleopompum Athenienses cum classe in Locros mittunt, Aeginetas expellunt, Megarensium agros vastant.
- 45. Lacedaemoniorum altera incursio in Atticam, cuius incolae Athenas confugiunt; unde pestilentia orta. Hostes avertit Periclis novus impetus in Peloponnesum. Pericli imperium abrogatur, paulo post redditur.

Ol. 87, 4:429 a. Chr.

- 46. Pericles moritur. Ei succedit in imperio Hagno, cuius copiis Potidaea diu frustra obsessa capitur.
- 47. Phormio, classis Atheniensium dux, ad Naupactum Lacedaemonios arcet; contra Archidamus in Boeotia Plataeas oppugnat. Xenophon et Phanomachus Athenienses Thraciam, Cnemus Lacedaemoniorum dux Acarnanjam invadunt; utrique rem male gerunt.
- Phormio pugna navali ad Rhium vincit Lacedaemonios;
   deinde ancipiti Marte pugnat.

Ol. 88, 1:428 a. Chr.

- 49. Cnemi ducis Lacedaemoniorum in Salaminem et Piratum portum expeditio irrita.
- Incidit in hoc tempus bellum, quod Sitalces rex Thracum contra Perdiccam regem Macedoniae gessit, ut Amyntam in regnum paternum restitueret.
- Graeci finitimi ad Thraces arcendos magnas cogunt copias. Quare Sitalces Perdicca sibi reconciliato in Thraciam redit.
- 52. Attica a Lacedaemoniis vastata.

Ol. 88, 2:427 a. Chr.

Cap.

- Leontini in Sicilia a Syracusanis bello petiti Atheniensium implorant auxilium, misso Gorgia, cuius eloquentia describitur.
- 54. Athenienses Siciliae occupandae studio dudum incensi Leontinis classem auxilio mittunt ac rem bene gerunt; tamen Leontini per legatos pacem cum Syracusanis faciunt.
- 55. Lesbii, qui ab Atheniensibus abalienati in societatem Lacedaemoniorum transierunt, Pache duce superantur, quamquam Lacedaemonii naves submittunt et ipsi Atticam devastant. Cleone auctore in Mytilenaeos crudeliter consulere Athenienses decernunt, brevi ad mitiora inflexi.
- 56. Plataeae a Lacedaemoniis obsessae et deletae. Ducenti Plataeenses Athenas evaserant, ceteri concisi sunt.
- In insula Corcyra ingens seditio Atheniensium ope composita.

Ol. 88, 3:426 a. Chr.

- 58. Athenienses nova vis morbi adoritur. Pestis causae referuntur et quae ad placandos deos facta sint.
- Lacedaemonii denuo Atticam invadere moliti, terrae motibus deterriti sunt. Trachinem nova colonia reficiunt et Heracleam nuncupant.

Ol. 88, 4:425 a. Chr.

- Demosthenis, classi Atheniensium praefecti, in Leucadem et Acarnaniam expeditio.
- 61. Demosthenes in Peloponnesum transvectus Pylum occupat et munit: quem locum Lacedaemonii recuperare frustra conantur.
- 62. Continuant Pyli oppugnationem Lacedaemonii. Brasidae nobilissima virtus.
- Lacedaemonii legatis nequidquam Athenas missis in insula Sphacteria fame coacti se dedunt. Pylus Messeniis tutanda traditur.
- In Persia Artaxerxi succedit Xerxes. Aequi in Italia subacti a Romanis. Postumii triumphus et severitas in filium.

Ol. 89, 1: 424 a. Chr.

65. Nicias, classi Atheniensium praefectus, Lacedaemoniorum socios infestat, primo adortus Melum insulam; hinc infecta re divertit in Oropum et Tanagraeorum regionem; tum Locridem et Corinthum petit; Corinthios bis vincit, Cythera insulam expugnat, Peloponnesi agros multos devastat.

66. Megarenses ad partes Atheniensium transeunt. Arcem Nisaeam Athenienses vi expugnant.

67. Brasidas subito impetu Megaram recuperat, Chalcidenses adiuvat multosque Thraciae populos in societatem recipit. In Hilotas atrocia Lacedaemoniorum consilia.

68. Brasidas Amphipolin, cuius oppidi brevis additur historia, et propinqua alia loca occupat.

69. Ex discordia inter Boeotos orta Athenienses lucrum facere student; occupant Delium.

 Proelium apud Delium committitur, quo Athenienses funduntur. Ingens Thebanorum praeda.

71. In Persia Xerxi Sogdianus et huic post septem menses Darius successit. Hic Antiochus Syracusanus historiam suam finiit.

Ol. 89, 2: 423 a. Chr.

72. Scionaei in Macedonia ad Lacedaemonios deficiunt, aspernati Athenienses post acceptam cladem. Lesbii de patria certant cum Atheniensibus. Horum classis apud Heracleam ad Pontum sitam deleta. Quare Athenienses anni indutias cum Lacedaemoniis ineunt, brevi solutas propter Scionem, quam Athenienses frustra oppugnant.

Ol. 89, 3: 422 a. Chr.

73. Delios defectionis reos insula expellunt Athenienses. Cleon in Thraciam missus Toronem oppidum vi capit.

74. Cleonis et Brasidae acerrimum proelium apud Amphipolin, quo uterque imperator cadit, Lacedaemoniorum vero victoria est. Tum indutiae quinquaginta annorum factae.

Ol. 89, 4: 421 a. Chr.

 Reliquae Graeciae civitates exclusae foedere, inprimis Argos, Thebae, Corinthus, Elis, de libertate sua an-

xiae, in Athenienses et Lacedaemonios conspirant. Argivis summa rei permissa.

76. Lacedaemonii eo cautiores et leniores, Athenienses duriores facti sunt. Hi saeviunt in Scionem expugnatam.

— In Italia Campani contra Cumas arma ferunt easque diruunt.

Ol. 90, 1:420 a. Chr.

77. Delum Athenienses Deliis reddunt oraculo admoniti. Pylum Lacedaemoniis reddere recusant, unde nova dissidia orta. Argivi Atheniensibus accedunt; Corinthios Lacedaemonii ad suas partes trahunt. Heracleam in Trachinia sitam Aenianes, Dolopes, Melienses impugnant, Mecybernam Olynthii capiunt.

Ol. 90, 2:419 a. Chr.

- Inter Argivos, quibus Alcibiades subvenit, et Lacedaemonios bellum exoritur; utrisque populis invitis indutiae factae sunt a ducibus.
- 79. Bellum redintegratur in Arcadia. Argivi ad Mantineam a Lacedaemoniis victi.

Ol. 90, 3:418 a. Chr.

80. Mantinea relicta ab Argivis dicionis Lacedaemoniorum facta est. Inter Argivos seditio oritur. Phocenses vincunt Locros. Athenienses per Niciam Cythera et Nisaeam occupant, in urbe Melo omnes adultos incolas trucidant. — Romani in Fidenates bellum gerunt.

Ol. 90, 4:417 a. Chr.

81. Argivos Lacedaemonii invadunt, Athenienses tutantur.

Ol. 91, 1:416 a. Chr.

- 82. Byzantini, Chalcedonii, Thraces in Bithyniam incursiones faciunt. In Sicilia Segestani et Selinuntii de finibus certant. Segestani proelio victi.
- Segestani et Leontini Atheniensium implorant auxilium. Legati Atheniensium decipiuntur. Nicias bellum prudenter dissuadet.
- Alcibiadis facundia inducti Athenienses summa vi bellum contra Syracusas parant.

Wess.

p. 329 Τάδε ἔνεστιν έν τῆ πέμπτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περὶ τῶν μυθολογουμένων κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ τοῦ σχήματος καὶ μεγέθους τῆς νήσου.

Περλ Δήμητρος καλ Κόρης καλ της εύρέσεως τοῦ πυρίνου καρποῦ.

5 Περὶ Λιπάρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν Αἰολίδων καλουμένων νήσων.

Περί Μελίτης καὶ Γαύλου καὶ Κερκίνης.

Περί τῆς Αίθαλίας καὶ Κύρνου καὶ Σαρδόνος.

Περὶ Πιτνούσσης καὶ τῶν νήσων τῶν Γυμνησίων, ᾶς τι10 νες Βαλιαρίδας ὀνομάζουσι.

Περί τῶν ἐν ἀπεανῷ νήσων τῶν πρὸς ἐσπέραν πειμένων. Περὶ τῆς Πρεττανικῆς νήσου καὶ τῆς ὀνομαζομένης Βασιλείας καθ' ἡν τὸ ήλεκτρον γίνεται.

Περὶ Γαλατίας καὶ Κελτιβηρίας, ἔτι δ' Ἰβηρίας καὶ Λι15 γυστικῆς καὶ Τυρρηνίας, καὶ τῶν ἐν ταύταις κατοικούντων,
τίσι χρῶνται νομίμοις.

Περί τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν ἀκεανῷ νήσων, τῆς τε Ἱερᾶς ὀνομαζομένης καὶ τῆς Παγχαίας, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἱστορουμένων.

20 . Περί Σαμοθράκης και των έν αὐτῆ μυστηρίων.

Πεοί Νάξου και Σύμης και Καλύδνης.

Περί 'Ρόδου και των κατ' αυτήν μυθολογουμένων.

Περί Χερρονήσου της αντιπέραν της 'Ροδίας κειμένης.

Περί Κρήτης και τῶν ἐν αὐτῆ μυθολογουμένων μέχρι 25 τῶν νεωτέρων καιρῶν.

7 Γαύδον G, γιαύπου D 9 Πιτυούσης v. 11 τῶν πρὸς] πρὸς D 12 Βρεττανικῆς v. 24 τῶν μυθ. ἐν αὐτῆ v.

Περλ Λέσβον και τῶν εἰς Χίον και Σάμον και Κῶν και 'Ρόδον ἀποικιῶν ὑπὸ Μακαρέως.

Περί Τενέδου και τοῦ κατ' αὐτὴν οἰκισμοῦ και τῶν ὑπὸ Τενεδίων περί Τέννου μυθευομένων.

Περὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τῶν ἐλαττόνων [καὶ τυχουσῶν] 5 οἰκισμοῦ ὑπὸ Μίνωος.

1 περί] τῆς add. ν. καὶ τῶν — ν. 6 Μίνωος om. CE Χίου Σάμου Κῶ καὶ τῆς Ροδίων ἀποικίας FG 13 περί] τῆς add. ν. καὶ τοῦ — μυθενομένων] καὶ τῶν ἐν αὐτῆ οἰκησάντων FG 5 περὶ τῶν] περὶ ν., περὶ τοῦ fort. τῶν ἐλαττόνων . . . . Μίνωος om. FG, καὶ τυχουσῶν om. D.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Πάντων μέν των έν ταις άναγοαφαις χοησίμων 1 προνοητέον τούς ιστορίαν συνταττομένους, μάλιστα δὲ τῆς ματὰ μέρος οἰκονομίας. αὕτη γὰρ οὐ μόνον έν τοῖς ἰδιωτικοῖς βίοις πολλὰ συμβάλλεται ποὸς 5 διαμονήν και αύξησιν της ούσίας, άλλα και κατά τὰς ίστορίας οὐκ ὀλίγα ποιεῖ προτερήματα τοῖς συγγοαφεύσιν. ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ 2 την πολυπειρίαν των άναγραφομένων πράξεων έπαινούμενοι δικαίως, έν τῷ κατὰ τὴν οἰχονομίαν χει-10 οισμφ διήμαρτον, ώστε τούς μέν πόνους καὶ τὴν έπιμέλειαν αὐτῶν ἀποδοχῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς άναγινώσκουσι, την δε τάξιν των άναγεγραμμένων δικαίας τυγχάνειν έπιτιμήσεως. Τίμαιος μέν οὖν 3 μεγίστην πράνοιαν πεποιημένος της των χρόνων 15 ακοιβείας καὶ τῆς πολυπειρίας πεφρουτικώς, διὰ τὰς ἀκαίρους καὶ μακρὰς ἐπιτιμήσεις εὐλόγως διαβάλλεται, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐπιτιμήσεως

7 δε] γὰο ΙΙ 10 διήμαοτον] διήνεγκαν DaBFG 16 μακράς] πικράς Hertlein.

4 Ἐπιτίμαιος ὑπό τινων ἀνομάσθη. Ἔφορος δὲ τὰς κοινὰς πράξεις ἀναγράφων οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπιτέτευχε τῶν γὰρ βίβλων ἐκάστην πεποίηκε περιέχειν κατὰ γένος τὰς πράξεις. διόπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο τὸ γένος τοῦ 5 χειρισμοῦ προκρίναντες, κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντεχό-2 μεθα ταύτης τῆς προαιρέσεως. καὶ ταύτην τὴν βί-331 βλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῆ γραφῆ περὶ πρώτης τῆς Σικελίας ἐροῦμεν, ἐπεὶ καὶ κρατίστη τῶν νήσων ἐστὶ καὶ τῆ παλαιότητι τῶν μύ-10 θολογουμένων πεπρώτευκεν.

Ή γὰο νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τοιναμοία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τὸ τελευταῖον ἀπὸ Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας παν- 15 2 δημεὶ περαιωθέντων ἀνόμοσται Σικελία. ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τριακοδίων ἔξήκοντα· τῶν γὰο τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐπὶ τὸ Λιλύβαιον ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἐπτακοσίων, ἡ δ' ἀπὸ Λιλυβαίου μέχρι 20 Παχύνου τῆς Συρακοσίας χώρας σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων αὶ πεντακοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων δεκατὸν τεσσαράκοντα. οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ᾶεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐκγόνοις, 25 ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης· ἔνιοι

⁸ ἐπιγραφῆ Reiske 14 τὸ τελευταῖον Madvig, τελευταῖον δὲ cod. 15 ἀπὸ D, ἀπὸ τῶν V. 19 Πελωρίδος FG τὸ om. CF 20 σταδίων χιλίων καὶ ἐπτακοσίων, ώς Ποσειδώνιος εἴρηκε προσθεὶς καὶ εἴκοσι Strab. VI p. 266 23 τεσσαράκοντα] ἑξήκοντα A 25 παραδιδομένης D

δὲ τῶν ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Φερσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῆ νύμφη δεδόσθαι ταύτην τὴν νῆσον. τοὺς 4
δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανοὺς αὐτό5 χθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τάς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτη τῆ
νήσω πρώτως φανῆναι καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν
ταύτην πρώτην ἀνεῖναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας,
περὶ ὧν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ποιητῶν μαρ10 τυρεῖν λέγοντα

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται πυροί και κοιθαί, ήδ' ἄμπελοι, αίτε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὅμβρος ἀέξει. έν τε γὰο τῷ Λεοντίνω πεδίω καὶ κατὰ πολλοὺς 15 ἄλλους τόπους τῆς Σικελίας μέχρι τοῦ νῦν φύεσθαι τοὺς ἀγρίους ὀνομαζομένους πυρούς. καθόλου δὲ 5 ποὸ, τῆς ευοέσεως τοῦ σίτου ζητουμένου κατά ποίαν της οίκουμένης γην ποώτον έφάνησαν οί προειρημένοι καρποί, είκός έστιν αποδίδοσθαι το πρωτεΐον 20 τῆ πρατίστη χώρα παὶ τὰς θεὰς δὲ τὰς εύρούσας άκολούθως τοῖς είρημένοις δρᾶν έστι μάλιστα τιμωμένας παρά τοῖς Σικελιώταις. καὶ τῆς ἁοπαγῆς τῆς 3 κατά την Κόρην έν ταύτη γενομένης απόδειξιν είναι λέγουσι φανερωτάτην [ὅτι τὰς διατριβὰς αί θεαὶ 25 κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. γενέσθαι δὲ 2 μυθολογούσι την άφπαγην της Κόρης έν τοις λει-

⁶ τ $\tilde{\eta}$ νήσ ω om. II 17 προ] περὶ A 18 γ $\tilde{\eta}$ ς D 19 εἰνότ ω ς D 20 δὲ τὰς] δὲ ταντας II 22 τὴν ἁρπαγὴν τὴν — γενομένην Hertlein 27 τ $\tilde{\eta}$ ς Κ. τὴν ἁρπαγὴν $\mathbf{v}$.

μῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ένναν. ἔστι δ' ὁ τόπος οὖτος πλησίον μεν της πόλεως, ίοις δε και τοις άλλοις άνθεσι παντοδαποῖς έκποεπης καὶ τῆς θεᾶς άξιος. διὰ δε την από των φυομένων ανθών εύωδίαν λένεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στι-5 βεύειν, έμποδιζομένους την φυσικήν αίσθησιν. έστι 332 δ' δ προειρημένος λειμών άνωθεν μέν δμαλός καὶ παντελώς εύυδρος, κύκλω δ' ύψηλὸς καὶ πανταχόθεν ποημνοῖς ἀπότομος. δοκεῖ δ' έν μέσω κεῖσθαι τῆς όλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τι- 10 3 νων προσαγορεύεται. έχει δε και πλησίον άλση Γκαί λειμώνας και περί ταῦτα έλη, και σπήλαιον εὐμέγεθες, έχου χάσμα κατάγειου πρός τηυ άρκτου νενευκός, δι' οὖ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' αρματος ἐπελθόντα ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κό- 15 οης. τὰ δὲ ἴα καὶ τῶν ἄλλων ἀνθῶν τὰ παρεχόμενα την εὐωδίαν παραδόξως δε δλου τοῦ ἐνιαυτοῦ παραμένειν θάλλοντα καὶ τὴν ὅλην πρόσοψιν 4 ανθηράν και έπιτερπή παρεχόμενα. μυθολογούσι δε μετά της Κόρης τας της όμοίας παρθενίας ήξιω-20 μένας 'Αθηναν τε καλ "Αρτεμιν συντρεφομένας συνάγειν μετ' αὐτῆς τὰ ἄνθη καὶ κατασκευάζειν κοινῆ τῷ πατοί Διὶ τὸν πέπλον. διὰ δὲ τὰς μετ' ἀλλήλων διατοιβάς τε καὶ δμιλίας ἀπάσας στέρξαι την υῆσου ταύτην μάλιστα, καὶ λαχεῖν έμάστην αὐτῶν 25

³ εὐποεπής C τῆς ACDFG, om. edit. Φέας v. (c. 43, 2) 11 προσαγορεύεται] ὀνομάζεται FG παὶ λειμῶνας ACFGM (delevi, cf. Cic. Verr. 4, 107), λειμῶνας D, παὶ λειμῶνας καὶ παραδείσονς cet. 14 δι' οὖ] διὸ D 15 εἰσελ-Φόντα II 16 ἀνθέων D 18 παραμένει f. 20 τὰς τῆς] ταύτης D 23 Διὶ πατρὶ v.

χώραν, την μεν 'Αθηναν έν τοις περί τον Ίμέραν μέρεσιν, έν οἷς τὰς μὲν Νύμφας χαριζομένας 'Αθηνῷ τὰς τῶν θεομῶν ὑδάτων ἀνεῖναι πηγὰς κατὰ τὴν Ήρακλέους παρουσίαν, τούς δ' έγχωρίους πόλιν 5 αὐτῆ καθιερῶσαι καὶ χώραν τὴν ὀνομαζομένην μέχοι τοῦ νῦν 'Αθήναιον' τὴν δ' "Αρτεμιν τὴν ἐν ταῖς 5 Συρακούσαις νῆσον λαβεῖν παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀπ' έκείνης Όρτυγίαν ύπό τε των χρησμών καὶ των άνθρώπων ὀνομασθεϊσαν. όμοίως δε και κατά την 10 νῆσον ταύτην ἀνεῖναι τὰς Νύμφας ταύτας χαριζομένας τῆ 'Αοτέμιδι μεγίστην πηγήν τήν ὀνομαζομένην 'Αρέθουσαν. ταύτην δ' οὐ μόνον κατὰ τοὺς 6 άρχαίους χρόνους έχειν μεγάλους καὶ πολλούς ἰχθῦς, άλλα και κατά την ημετέραν ηλικίαν διαμένειν συμ-15 βαίνει τούτους, ίεροὺς ὄντας καὶ ἀθίκτους ἀνθρώποις έξ ὧν πολλάκις τινών κατά τὰς πολεμικάς περιστάσεις φαγόντων, παραδόξως έπεσήμηνε τὸ θεΐον καλ μεγάλαις συμφοραίς περιέβαλε τούς τολμήσαντας προσενέγκασθαι περί ων ακριβως ανα- $^{20}_{333}$ χοάψομεν ἐν τοῖς οἰπείοις χοόνοις. ὁμοίως δὲ ταῖς f 4ποοειοημέναις δυσί θεαϊς καί την Κόρην λαχεΐν τούς περί την "Ευναν λειμώνας πηγην δε μεγάλην αὐτη καθιερωθηναι έν τη Συρακοσία την ονομαζομένην Κυάνην. τὸν γὰο Πλούτωνα μυθολογοῦσι 2 25 την άρπαγην ποιησάμενον άποκομίσαι την Κόρην έφ' ἄρματος πλησίον των Συρακουσων, καὶ τὴν γῆν άναροήξαντα αὐτὸν μὲν μετὰ τῆς ἁοπαγείσης δῦναι

¹ τὸν] τὴν CFG 7 συραποσί αις D 13 ἰχθύας D 14 συμβαίνει διαμένειν v. 17 ἐπεσήμαινε D 24 Κυανήν libri 26 ἄρμασι D 27 τῆς ἀρπαγῆς εἰσδύναι D

καθ' ἄδου, πηγήν δ' ἀνεῖναι τὴν ὀνομαζομένην Κυάνην, πρὸς ή κατ' ένιαυτὸν οί Συρακόσιοι πανήγυοιν ἐπιφανῆ συντελοῦσι, καὶ θύουσιν οί μὲν ιδιωται τὰ έλάττω των [ερείων, δημοσία δὲ ταύοους βυθίζουσιν έν τῆ λίμνη, ταύτην τὴν θυσίαν 5 καταδείξαντος Ήοακλέους καθ' ον καιοον τὰς Γηουόνου βοῦς έλαύνων περιῆλθε πᾶσαν [τὴν] Σικε-3 λίαν. μετὰ δὲ τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν μὴ δυναμένην ἀνευρεῖν τὴν θυγατέρα λαμπάδας έκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατή- 10 οων αναψαμένην έπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οίκουμένης, τῶν δ' ἀνθοώπων τοὺς μάλιστ' αὐτὴν προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι τὸν τῶν πυρῶν καρ-4 που άντιδωρησαμένην. φιλανθοωπότατα δὲ τῶν 'Αθηναίων ύποδεξαμένων τὴν θεόν, πρώτοις τού- 15 τοις μετὰ τοὺς Σικελιώτας δωρήσασθαι τὂν τῶν πυρών καρπόν· ἀνθ' ὧν δ δημος οὖτος περιττότεφον των άλλων έτίμησαν τὴν θεὸν θυσίαις τ' έπιφανεστάταις καὶ τοῖς ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίοις, ὰ διὰ την υπερβολην της άρχαιότητος και άγνείας έγένετο 20 πᾶσιν ἀνθοώποις περιβόητα. παρὰ δὲ τῶν ᾿Αθηναίων πολλοί μεταλαβόντες τῆς έκ τοῦ σίτου φιλανθοωπίας, και τοις πλησιοχώροις μεταδιδόντες τοῦ σπέρματος, ἐπλήρωσαν πᾶσαν την οἰκουμένην. 5 οί δὲ κατὰ τὴυ Σικελίαν, διὰ τὴν τῆς Δήμητοος 25 καὶ Κόρης πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα πρῶτοι τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου μεταλαβόντες, έκατέρα τῶν θεῶν

² Κυανήν libri 7 τὴν Α, om. cet. 9 εὐςεῖν ΙΙ 12 μάλιστα αὐτὴν D, μάλιστα ταύτην v. 13 πυςίνων D 18 ἐτίμησε ΙΙ 19 ἂ om. D 20 ἐγένοντο Π

κατέδειξαν θυσίας καὶ πανηγύρεις, έπωνύμους αὐταϊς ποιήσαντες καὶ τῷ χοόνῷ διασημήναντες τὰς δοθείσας δωρεάς. τῆς μὲν γὰο Κόρης τὴν κατα- 6 γωγήν εποιήσαντο περί τὸν καιρὸν εν ῷ τὸν τοῦ 5 σίτου μαρπου τελεσιουργεϊσθαι συνέβαινε, καὶ ταύτην την θυσίαν και πανήγυοιν μετά τοσαύτης 334 άγνείας και σπουδής έπιτελοῦσιν όσης είκός έστι τούς τῆ κοατίστη δωρεᾶ προκριθέντας τῶν ἄλλων άνθοώπων αποδιδόναι τὰς χάριτας τῆς δὲ Δήμη- 7 10 τρος τὸν καιρὸν τῆς θυσίας προέκριναν ἐν ιὧ τὴν άρχην δ σπόρος τοῦ σίτου λαμβάνει, ἐπὶ δ' ημέρας δέκα πανήγυοιν άγουσιν έπώνυμον τῆς θεοῦ ταύτης, τη τε λαμπρότητι της παρασκευης μεγαλοπρεπεστάτην και τῆ διασκευῆ μιμούμενοι τὸν ἀρχαῖον 15 βίον. έθος δ' έστιν αὐτοῖς έν ταύταις ταῖς ἡμέραις αίσχοολογεῖν κατὰ τὰς ποὸς ἀλλήλους δμιλίας διὰ τὸ τὴν θεὸν ἐπὶ τῷ τῆς Κόρης ἁρπαγῆ λυπουμένην γελάσαι διὰ τὴν αἰσχοολογίαν.

Περὶ δὲ τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἀρπαγῆς, ὅτι γέ- 5
20 γονεν ὡς προειρήκαμεν, πολλοὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μεμαρτυρήκαὅι. Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγφδιῶν ποιητής, πλεονάκις ἐν ταὶς Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περὶ τὰς θυσίας καὶ 25 πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίχους.

⁵ τετελεσιουργῆσθαι II 7 ὅσης Hertl. (I 24, 2), ὅσην cod., ὅση Wess. 8 πρατίστη om. II τῶν ἄλλαν] ἀπάντων II 20 πολλολ] μὲν add. CDF 21 Καριλνος cod. 23 ἐπιδεδημηνώς II

λέγουσι Δήμητοός ποτ' ἄρρητον πόρην Πλούτωνα πρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασι, δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς, πόθω δὲ μητέρ' ἠφανισμένης πόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν πύπλω χθόνα. καὶ τὴν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίαν πάγοις πυρὸς γέμουσαν δεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον διοτρεφὲς φθίνειν γένος. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν εἰς τὰ νῦν ἔτι.

10

2 οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν τῆς θεοῦ ταύτης τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐεργεσίας κωρὶς
γὰρ τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου τήν τε κατεργασίαν
αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξε καὶ νόμους εἰσηγήσατο καθ' οὺς δικαιοπραγεῖν εἰθίσθησαν, δι' ἡν 15
αἰτίαν φασὶν αὐτὴν θεσμοφόρον ἐπονομασθῆναι.
3 τούτων δὲ τῶν εὑρημάτων οὐκ ἄν τις ἐτέραν εὐεργεσίαν εὕροι μείζονα καὶ γὰρ τὸ ζῆν καὶ τὸ καλῶς
ξῆν περιέχουσι. περὶ μὲν οὖν τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρκεσθησόμεθα τοῖς 20
ρηθεῖσιν.

6 Περί δε των κατοικησάντων εν αὐτῆ πρώτων Σικανων, ἐπειδή τινες των συγγραφέων διαφωνοῦσιν, ἀναγκαϊόν ἐστι συντόμως είπειν. Φίλιστος μεν γάρ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς ἀποικισθέντας 25 κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπό τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ' Ἰβηρίαν ὅντος τετευχότας ταύτης τῆς προσ-335

ηγορίας, Τίμαιος δε την άγνοιαν τούτου τοῦ συγγραφέως έλέγξας ακοιβώς αποφαίνεται τούτους αὐτόνθονας είναι πολλάς δ' αὐτοῦ φέροντος ἀποδείξεις της τούτων ἀρχαιότητος, οὐκ ἀναγκατον ηγού-5 μεθα περί τούτων διεξιέναι. οί δ' οὖν Σικανοί τὸ 2 παλαιον κωμηδον ώκουν, ἐπὶ τῶν ὀγυρωτάτων λόφων τὰς πόλεις κατασκευάζοντες διὰ τοὺς ληστάς. οὐ γὰο ἦσαν ὑπὸ μίαν ἡγεμονίαν βασιλέως τεταγμένοι, κατά πόλιν δε εκάστην είς ήν δ δυναστεύων. 10 καὶ τὸ μὲν ποῶτον ἄπασαν τὴν νῆσον κατώκουν, 3 καὶ τὴν χώραν ἐργαζόμενοι τὰς τροφάς εἶχον. ὕστεοον δε τῆς Αἴτνης εν πλείοσι τύποις ἀναφυσήματα πυρος άνείσης, καὶ πολλοῦ κατὰ τὴν χώραν δύακος έκχυθέντος, συνέβη φθαρηναι της γης έπὶ πο-15 λὺν τόπον. ἐπ' ἔτη δὲ πλείω τοῦ πυρὸς ἐπινεμομένου πολλην χώραν, φοβηθέντες τὰ μὲν πρὸς έω κεκλιμένα της Σιπελίας έξέλιπον, είς δε τὰ ποὸς δυσμάς νεύοντα μετώμησαν. τὸ δὲ τελευταΐον πολλαϊς γενεαϊς ύστερον έκ τῆς Ἰταλίας τὸ τῶν Σικε-20 λων έθνος πανδημεί περαιωθέν είς την Σικελίαν, την υπό των Σικανων έκλειφθεϊσαν χώραν κατώκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξία ποοβαινόντων τῶν 4 Σικελών, και την υμορον πορθούντων, εγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς ποὸς τοὺς Σικανούς, ἕως 25 συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους δρους έθεντο τῆς χώρας· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις αναγράψομεν. ὕσταται δ' αποικίαι των 5 Έλλήνων έγένουτο κατά την Σικελίαν άξιόλογοι καί

⁴ οὐν om. F 12 ἐν om. D 13 ἀνιείσης v.

πόλεις παρά θάλατταν έπτίσθησαν. ἀναμιγνύμενοι δ' ἀλλήλοις καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν καταπλεόντων Ἑλλήνων τήν τε διάλεκτον αὐτῶν ἔμαθον καὶ ταῖς ἀγωγαῖς συντραφέντες τὸ τελευταῖον τὴν βάρβαρον διάλεκτον ἄμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἡλλάξαντο, 5 Σικελιῶται προσαγορευθέντες.

Ήμεις δε περί τούτων ἀρκούντως είρηκότες μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζομένας Αλολίδας. αδται δ' είσι τὸν μὲν ἀριθμὸν έπτά, ποοσηγορίας δ' έχουσι ταύτας, Στρογγύλη 10 καὶ Εὐώνυμος, ἔτι δὲ Διδύμη καὶ Φοινικώδης καὶ Έρικώδης, πρός δὲ τούτοις Ίερὰ Ἡφαίστου καὶ Δι-2 πάρα, καθ' ἣν δμώνυμος πόλις καθίδουται. κεΐνται δ' αδται μεταξύ Σικελίας καὶ Ίταλίας ἐπ' εὐθείας ἀπὸ πορθμοῦ καὶ τῆς πρὸς ἕω πρὸς δύσιν. 15 ἀπέχουσι δὲ τῆς Σικελίας ὡς έκατὸν πεντήκοντα σταδίους, και το μέγεθος είσιν άλλήλαις παραπλήσιαι· ή δὲ μεγίστη αὐτῶν έστι τὴν περίμετρον 3 σταδίων ώς έκατὸν πεντήκοντα. αδται δὲ πᾶσαι 336 πυρὸς ἐσχήκασιν ἀναφυσήματα μεγάλα, ὧν κρατῆ- 20 οες οί γεγενημένοι καὶ τὰ στόμια μέχοι τοῦ νῦν είσι φανερά. έν δε τῆ Στρογγύλη καὶ τῆ Ἱερᾳ μέχοι τοῦ νῦν ἐκ τῶν χασμάτων ἐκπίπτει πνεύματος μέγεθος καὶ βρόμος έξαίσιος. έκφυσαται δε καὶ ίμμος καὶ λίθων διαπύρων πλῆθος, μαθάπερ ἔστιν 25 4 δοᾶν καὶ πεοὶ τὴν Αἴτνην γινόμενον. λέγουσι γάο τινες έκ τούτων των νήσων ύπονόμους είναι κατά

² τὸ om. v. 5 ἄμα] ἀλλὰ CG 11 παὶ Ἐριπώδης om. AFGM 15 δύσιν] την δύσιν v. 19 ὡς ξ. π. σταδίων (παὶ τὸ μέγεθος . . παραπλήσιαι) D

γῆς μέχοι τῆς Αἴτνης καὶ τοῖς ἐπ' ἀμφότερα στομίοις συνημμένους διό και κατά το πλεϊστον έναλλάξ κάεσθαι τοὺς ἐν ταύταις ταῖς νήσοις κοατῆρας τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην. φασὶ δὲ τὰς Αἰόλου νήσους 5 ε τὸ μὲν παλαιὸν ἐρήμους γεγονέναι, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ὀνομαζόμενον Λίπαρον, Αὔσονος ὄντα τοῦ βασιλέως υίον, υπὸ τῶν ἀδελφῶν καταστασιασθηναι, κυριεύσαντα δε νεών μακρών καί στρατιωτών έκ τῆς Ἰταλίας φυγεῖν εἰς τὴν ἀπὸ τούτου Λιπάραν 10 ονομασθεϊσαν· έν ταύτη δε την έπώνυμον αύτοῦ πόλιν κτίσαι, καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς προειρημένας γεωργήσαι. τούτου δε γεγηρακότος Αλόλον 6 τὸν Ἱππότου μετά τινων παραβαλόντα εἰς τὴν Διπάραν την τοῦ Λιπάρου θυγατέρα γημαι Κυάνην 15 καὶ τοὺς λαοὺς κοινῆ μετὰ τῶν ἐγχωρίων πολιτεύεσθαι ποιήσας έβασίλευσε τῆς νήσου. τῷ δὲ Διπάρω της Ἰταλίως ἐπιθυμοῦντι συγκατεσκεύασεν αὐτῷ τοὺς περὶ τὸ Σύρρεντον τόπους, ὅπου βασιλεύσας καὶ μεγάλης ἀποδοχής τυχών ἐτελεύτησε: 20 ταφείς δὲ μεγαλοποεπῶς τιμῶν ἔτυχεν ἡρωικῶν παρά τοῖς ἐγχωρίοις. ὁ δ' Αἰόλος οὖτός ἐστι πρὸς 7 ου μυθολογούσι του Όδυσσέα κατά την πλάνην άφικέσθαι. γενέσθαι δ' αὐτόν φασιν εὐσεβῆ κα**ὶ** δίλαιον, έτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ξένους φιλάνθρωπον. 25 πρὸς δὲ τούτρις τὴν τῶν ίστίων χρείαν τοῖς ναυτικοῖς ἐπεισηγήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς προσημασίας παρατετηρημότα προλέγειν τους έγχωρίους

6 Λιπαρόν ν. 12 Αἴολον cod. 14 τὴν] τήν τε D 15 λάονς] ἄλλονς CF 18 αὖτῷ del. Reiske; τοῦ Λιπάρον . . ἐπιθνμοῦντος f. συρεντον D΄ 21 Αἴολος cod. 26 ἀπὸ τῆς] τὰς ἀπὸ f. 27 τοὲς ἐγχωρίοις A

ἀνέμους εὐστόχως, έξ οὖ ταμίαν αὐτὸν εἶναι τῶν ἀνέμων ὁ μῦθος ἀνέδειξε· διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐσεβείας φίλον τῶν θεῶν ὀνομασθῆναι.

Τοῦ δ' Αἰόλου υίοὺς γενέσθαι τὸν ἀριθμὸν έξ, 'Αστύοχον καὶ Ξοῦθον καὶ 'Ανδοοκλέα, πρὸς δὲ τού- 5 τοις Φεραίμονα καὶ Ἰόκαστον καὶ ᾿Αγάθυρνον πάντας δὲ τούτους διά τε τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν καὶ διὰ τὰς ἀφετὰς ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν· τούτων δ' Ίόκαστος μεν της Ίταλίας άντεχόμενος έβασίλευσε τῆς παραλίας μέχρι τῶν κατὰ τὸ ዮήγιον τόπων, 10 Φεραίμων δε και 'Ανδροκλής έδυνάστευσαν τής Σικελίας ἀπὸ [τοῦ] πορθμοῦ μέχρι τῶν κατὰ τὸ Διλύ-337 βαιον τόπων. ταύτης δε τῆς χώρας τὰ μεν πρὸς έω κεκλιμένα μέρη κατώκουν Σικελοί, τὰ δὲ πρὸς 2 δυσμάς Σικανοί. ταῦτα δὲ τὰ ἔθνη πρὸς ἄλληλα 15 διεφέροντο, τοῖς δ' Αἰόλου παισί τοῖς προειρημένοις έκουσίως υπήκουον διά τε την του πατοδς Αἰόλου διαβεβοημένην εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν έκείνων έπιείκειαν. έβασίλευσε δε καί Εούθος τῆς περί τοὺς Δεοντίνους χώρας, ήτις ἀπ' ἐκείνου μέχρι 20 τοῦ νῦν χρόνου Ξουθία προσαγορεύεται. 'Αγάθυονος δε βασιλεύσας της νῦν ὀνομαζομένης 'Αγαθυονίτιδος χώρας έπτισε πόλιν την ἀπ' αὐτοῦ κληθεϊσαν 'Αγάθυονον. 'Αστύοχος δε τῆς Λιπάρας ἔδχε 3 την ήγεμονίαν. πάντες δ' οὖτοι μιμησάμενοι την 25 τοῦ πατρὸς εὐσέβειάν τε καὶ δικαιοσύνην μεγάλης

⁶ Φεςήμονα D, Φεςάμονα CG Ιοπάστην CD 8 διὰ om. D 9 Ιοπάστης CD 11 Φεςέμων D, Φεςάμων CG 12 τοῦ om. D (c. 7, 2) 16 Αλολοῦ D¹ 17 ὑπήπουε C, ὑπήπουες FG 22 ἀγαθυςνήτιδος D 24 ἀγάθυςναν D²

έτύγχανον ἀποδοχῆς. ἐπὶ πολλὰς δὲ γενεὰς τῶν ἐκγόνων διαδεχομένων τὰς δυναστείας, τὸ τελευταῖον οἱ ἀπ' Αἰόλου γεγονότες βασιλεῖς κατὰ τὴν Σικελίαν διελύθησαν.

Μετά δὲ ταῦτα οί μὲν Σικελοί τοῖς ἀρίστοις τῶν 9 άνδοῶν τὰς ἡγεμονίας ἐνεχείοιζον, οί δὲ Σικανοί περί της δυναστείας διαφερόμενοι πρός άλλήλους έπολέμουν έπὶ πολλούς χρόνους. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, πάλιν τῶν νήσων έξερη-10 μουμένων ἀεὶ καὶ μᾶλλον, Κνίδιοί τινες καὶ Ῥόδιοι δυσαρεστήσαντες τη βαρύτητι των κατά την 'Ασίαν βασιλέων ἔγνωσαν ἀποικίαν ἐκπέμπειν. διόπεο που- 2 στησάμενοι σφῶν αὐτῶν ἡγεμόνα Πένταθλον τὸν Κυίδιον, δς ἦν ἀναφέρων τὸ γένος εἰς Ἱππότην τὸν 15 ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότα, κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα τὴν πεντηκοστήν, ην ένίκα στάδιον Έπιτελίδας Λάκων, οί δ' οὖν περὶ τὸν Πένταθλον πλεύσαντες τῆς Σικελίας είς τοὺς κατά τὸ Διλύβαιον τόπους κατέλαβον Έγεσταίους καὶ Σελινουντίους διαπολεμοῦντας 20 πρὸς ἀλλήλους. πεισθέντες δὲ τοῖς Σελινουντίοις 3 συμμαχεῖν πολλούς ἀπέβαλον κατὰ τἦν μάχην, ἐν οξς ην και αὐτὸς ὁ Πένταθλος. διόπεο οι περιλειφθέντες, έπειδή κατεπολεμήθησαν οί Σελινούντιοι, διέγνωσαν ἀπιέναι πάλιν ἐπ' οἴκου έλόμενοι δ' 25 ήγεμόνας τούς οίκείους τοῦ Πεντάθλου Γόργον καὶ Θέστορα καὶ Ἐπιθερσίδην, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Τυροηνικοῦ πελάγους. ποοσπλευσάντων δ' αὐτῶν τῆ 4

³ αιολοῦ D 10 Κνιδίοις (-ίους FG) τινας καὶ 'Pοδίοις (-ίους FG) δυσαφεστήσαντας DFG 12 γνῶναι FG διόπεφ del. Reiske 16 ὁ Λάκων ν.

Διπάρα και φιλόφρονος ἀποδοχῆς τυχόντων, ἐπείσθησαν κοινή μετά των έγχωρίων κατοικήσαι την Αιπάραν, όντων των ἀπ' Αλόλου περιλελειμμένων ώς πενταμοσίων. ὕστερον δὲ τῶν Τυροηνῶν ληστευόντων τὰ κατὰ θάλατταν πολεμούμενοι κατε- 5 σκευάσαντο ναυτικόν, καὶ διελόμενοι σφᾶς αὐτοὺς οί μεν έγεωργουν τάς νήσους κοινάς ποιήσαντες, οί δὲ πρὸς τοὺς ληστάς ἀντετάττοντο καὶ τὰς οὐσίας δὲ κοινάς ποιησάμενοι καὶ ζῶντες κατὰ συσ-338 σίτια, διετέλεσαν έπί τινας χρόνους κοινωνικώς 10 5 βιούντες. ὕστερον δὲ τὴν μὲν Λιπάραν, καθ' ἣν καὶ ἡ πόλις ἦν, διενείμαντο, τὰς δ' ἄλλας έγεώςγουν κοινή. τὸ δὲ τελευταΐον πάσας τὰς νήσους είς είκοσι έτη διελόμενοι πάλιν κληρουχοῦσιν, ὅταν δ χρόνος οὖτος διέλθη. μετὰ δὲ ταῦτα πολλαῖς 15 ναυμαχίαις ένίκησαν τούς Τυροηνούς, και από των λαφύρων πλεονάκις άξιολόγους δυκάτας άνέθεσαν είς Δελφούς.

10 Λείπεται δ' ήμιν περί τῆς τῶν Λιπαραίων πόλεως τὰς αἰτίας ἀποδοῦναι, δι' ὰς ἐν τοῖς ὕστερον 20
χρόνοις ἔλαβεν αὕξησιν οὐ μόνον πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δόξαν. αὕτη γὰρ λιμέσι τε
καλοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς
ὕδασι τοῖς διαβεβοημένοις· οὐ μόνον γὰρ πρὸς
ὑγίειαν τῶν νοσούντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ 25
συμβάλλεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἰδιύτητα παρέχεται τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν οὐ

¹ φιλοφούνως cod., corr. Bek. 3 αλολοῦ D^1 5 τὰ om. CF πατεσπεύασαν τὸ cod., corr. D^2 et Poppo 16 τοὺς om. CD 26 τῶν E, ἐν τῶν cet.

την τυχούσαν. διόπεο πολλοί των κατά την Σικελίαν ύπὸ νόσων ίδιοτρόπων ένοχλούμενοι καταντῶσιν εἰς αὐτήν, καὶ τοῖς λουτροῖς χρώμενοι παραδόξως ύγιεῖς καθίστανται. ἔχει δ' ἡ νῆσος αύτη 2 ε τὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, έξ ῆς λαμβάνουσιν οί Λιπαραΐοι καὶ Ῥωμαΐοι μεγάλας προσόδους. οὐδαμοῦ γὰρ τῆς οἰκουμένης [τῆς] στυπτηρίας γινομένης καὶ πολλήν χρείαν παρεχομένης, είνότως μονοπώλιον έχοντες καὶ τὰς τιμὰς ἀναβι-10 βάζοντες πληθος χοημάτων λαμβάνουσιν ἄπιστον· έν μόνη γαο τη νήσω Μήλω φύεται μικοά τις στυπτηρία, μη δυναμένη διαρκεΐν πολλαΐς πόλεσιν. έστι δὲ καὶ ἡ νῆσος τῶν Διπαραίων μικρά μὲν τὸ 3 μέγεθος, καρποφόρος δὲ ίκανῶς καὶ τὰ πρὸς ἀν-15 θρώπων τουφήν έχουσα διαφερόντως καὶ γὰρ ίχθύων παντοδαπών παρέχεται πλήθος τοῖς κατοικοῦσι καὶ τῶν ἀκροδρύων τὰ μάλιστα δυνάμενα παρέχεσθαι την έκ της απολαύσεως ήδονήν. καὶ περί μεν Λιπάρας και των άλλων των Αιόλου νή-20 σων καλουμένων άρκεσθησόμεθα τοῖς δηθεῖσιν.

Μετὰ δὲ τὴν Διπάραν εἰς τὸ πρός δυσμὰς μέ-11 ρος νῆσός ἐστι πελαγία, μικρὰ μὲν τὸ μέγεθος, ἔρημος δὲ καὶ διά τινα περιπέτειαν Όστεώδης ὀνομάζομένη. καθ' δν γὰρ καιρὸν Καρχηδόνιοι πρὸς Συρακοσίους διαπολεμοῦντες πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους δυνάμεις εἶχον ἀξιολόγους πεζάς τε καὶ ναυτικάς, περὶ δὲ τούτους τοὺς καιροὺς μισθοφό-

⁷ τη̃ς om. D 13 ή om. D 15 τροφήν A 19 αἰολοῦ D¹ 24 γὰρ del. Reiske 25 διεπολέμουν f. 26 πεζικάς cod. (cf. I p. LXIV)

οων όντων παρ' αὐτοῖς πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τοῖς ἔθνεσιν, οὖτοι δὲ ταραχώδεις ὅντες καὶ πολλάς καὶ μεγάλας στάσεις είωθότες ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα όταν τούς μισθούς εύκαίρως μη λαμβάνωσιν, έχρήσαντο καλ τότε τῆ συνήθει δαδιουργία τε ε καὶ τόλμη. όντες γὰρ τὸν ἀριθμὸν ὡς έξακισχίλιοι, 2 καί τοὺς μισθούς οὐκ ἀπολαμβάνοντες, τὸ μὲν ποῶ-339 τον συντρέχοντες κατεβόων των στρατηγων, έκείνων δ' ἀπορουμένων χρημάτων καὶ πολλάκις ἀναβαλλομένων τὰς ἀποδόσεις, ἡπείλουν τοῖς ὅπλοις 10 άμυνεῖσθαι τοὺς Καρχηδονίους, καὶ τὰς χεῖρας προσ-3 έφερον τοῖς ἡγεμόσι. τῆς δὲ γερουσίας ἐγκαλούσης καὶ τῆς διαφορᾶς ἀεὶ μᾶλλον ἐκκαομένης, ἡ μέν γερουσία τοῖς στρατηγοῖς έν ἀπορρήτοις προσέταξεν άφανίσαι πάντας τοὺς έγκαλουμένους οί δὲ 15 λαβόντες τὰς ἐντολάς, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἐμβιβάσαντες είς τὰς ναῦς, έξέπλευσαν ὡς ἐπί τινα πολεμικήν χοείαν. ποοσπλεύσαντες δε τη ποοειοημένη νήσφ, καὶ πάντας τοὺς μισθοφόρους ἀποβιβάσαντες είς αὐτήν, ἀπέπλευσαν καταλιπόντες έν 20 4 αὐτῆ τοὺς ἐγκαλουμένους. οί δὲ μισθοφόροι πεοιαλγείς όντες τη περιστάσει καὶ μη δυνάμενοι τούς Καρχηδονίους αμύνασθαι, λιμφ διεφθάρησαν. έν νήσφ δὲ μικοᾶ τοσούτων αίχμαλώτων τελευτησᾶντων συνέβη τὸν τόπον ὀλίγον ὄντας πληρωθηναι 25 τῶν ὀστῶν· ἀφ' ἦς αἰτίας ἡ νῆσος ἔτυχε τῆς προσηγορίας. οι μεν οὖν μισθοφόροι τοῦτον τὸν τρό-

² δὲ del. Reiske 3 ποιῆσαι CFG 9 χοήμασι DFG 11 ἀμύνεσθαι D 15 et 21 ἐγκαλοῦντας C 26 τῆς] ταύτης τῆς CFG

πον παρανομηθέντες τῆς μεγίστης συμφορᾶς ἔτυχον, ἐνδεία τροφῆς διαφθαρέντες.

Ήμεῖς δ' ἐπεὶ τὰ πεοὶ τὰς Αἰολίδας νήσους 12 διήλθομεν, εν μέρει τὰς έκ θατέρου μέρους νήσους 5 πειμένας άναγοαφης άξιώσομεν. της γάο Σιπελίας έκ τοῦ κατὰ μεσημβοίαν μέρους νῆσοι τρεῖς πρόκεινται πελάγιαι, καὶ τούτων έκάστη πόλιν ἔχει καὶ λιμένας δυναμένους τοῖς χειμαζομένοις σκάφεσι παρέχεσθαι την ασφάλειαν. καὶ πρώτη μέν έστιν 2 10 ή προσαγορευομένη Μελίτη, τῶν Συρακουσῶν ἀπέγουσα σταδίους ώς οπταποσίους, καὶ λιμένας μεν έχει πολλούς και διαφόρους ταϊς εύχρηστίαις, τούς δέ κατοικούντας ταϊς οὐσίαις εὐδαίμονας· τεχνίτας τε νὰο ἔγει παντοδαποὺς ταῖς ἐργασίαις, πρατίστους δὲ 15 τοὺς ὀθόνια ποιοῦντας τῆ τε λεπτότητι καὶ τῆ μαλακότητι διαποεπή, τάς τε οἰκήσεις άξιολόγους καὶ κατεσκευασμένας φιλοτίμως γείσσοις καὶ κονιάμασι περιττότερον. ἔστι δ' ή νῆσος αΰτη Φοινίκων ἄποι- 3 κος, οδ ταξς έμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ κατά 20 την δύσιν ώκεανοῦ καταφυγήν είχον ταύτην, εὐλίμενον οὖσαν καὶ κειμένην πελαγίαν δι' ἢν αἰτίαν οί κατοικούντες αὐτὴν εὐχοηστούμενοι κατὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἐμπόρους ταχὺ τοῖς τε βίοις ἀνέδοαμον και ταις δόξαις ηὐξήθησαν. μετὰ δὲ ταύτην τὴν 4 25 νῆσόν ἐστινς ἐτέρα τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαύλος, πελαγία δε καὶ λιμέσιν εὐκαίροις κεκοσμη-

⁴ πειμένας νήσους ν. 7 πελάγιοι libri 10 συραποσίων D 11 σταδίους ὡς C, σταδίους D, στάδια ὡς FGμὲν om. ν. 16 οἰνίας II καὶ om. CD 17 γείσσοις] γησοιεσι D, καὶ δτεμελίοις add. C 26 Γάβδος G^1M .

μένη, Φοινίκων ἄποικος. έξῆς δ' ἐστὶ Κέρκινα, ποὸς τὴν Λιβύην νενευκυῖα, πόλιν ἔχουσα σύμμετουν καὶ λιμένας εὐχοηστοτάτους, οὐ μόνον ταῖς ἐμπόροις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μακραῖς ναυσὶν εὐθετοῦν-340 τας. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων δεἰρήκαμεν, ἐπάνιμεν πάλιν ἐπὶ τὰς ἑξῆς τῆ Λιπάρα νήσους τὰς κειμένας κατὰ τὸ Τυροηνικὸν καλούμενον πέλαγος.

Τῆς γὰο Τυροηνίας κατά τὴν ὀνομαζομένην πό-13 λιν Ποπλώνιον νησός έστιν, ην ονομάζουσιν Αίθά- 10 λειαν. αύτη δε της παραλίας απέχουσα σταδίους ώς έκατὸν τὴν μὲν προσηγορίαν εἴληφεν ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου. πέτραν γὰρ ἔχει πολλήν σιδηρίτιν, ήν τέμνουσιν έπὶ τήν χωνείαν καὶ κατασκευὴν τοῦ σιδήφου, πολλὴν ἔχοντες τοῦ 15 μετάλλου δαψίλειαν. οί γὰο ταις έργασίαις προσεδοεύοντες κόπτουσι την πέτραν «καὶ τοὺς τμηθέντας λίθους κάουσιν έν τισι φιλοτέχνοις καμίνοις. έν δὲ ταύταις τῷ πλήθει τοῦ πυρὸς τήμοντες τοὺς λίθους καταμερίζουσιν είς μεγέθη σύμμετοα, παρα-20 2 πλήσια ταϊς ίδέαις μεγάλοις σπόγγοις. ταῦτα συναγοράζοντες ἔμποροι καὶ μεταβαλλόμενοι κομίζουσιν είς τε Δικαιάρχειαν καὶ είς τάλλα έμπόρια. ταῦτα δε τὰ φορτία τινες ἀνούμενοι καὶ τεχνιτῶν χαλκέων πλήθος άθροίζοντες κατεργάζονται, και ποι- 25 οῦσι σιδήρου πλάσματα παντοδαπά. τούτων δὲ τὰ

¹ Κεφπίνη DG 3 ταῖς AB, τοῖς cet. 6 Λιπάρα] παραλί φ Wurm 10 Λίθαλίαν ν. 11 παραλίας Wess., Λιπάρας ADFG, Λιπάρας παραλίας cet. 14 σιδηρίτην D έπὶ] εἰς II 15 ἔχοντος ν. 18 παμινίοις D 21 ταύτας οὖν ἀγοράζοντες ABD $^{\rm b}$ 23 Διπαιαρχίαν cod.

μεν είς ὅπλων τύπους χαλκεύουσι, τὰ δὲ πρὸς δικελλῶν καὶ δρεπάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων εὐθέτους τύπους φιλοτεχνοῦσιν ὧν κομιζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς πάντα τόπον πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνει τῆς ἐκ τούτων εὐχοηστίας.

Μετὰ δὲ τὴν Αἰθάλειαν νῆσός ἐστιν ἀπέχουσα 3 μέν ταύτης ως τριακοσίους σταδίους, δνομάζεται δε ύπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων Κύονος, ὑπὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων 10 καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα. αΰτη δ' ἡ νῆσος εὐποοσόομιστος οὖσα κάλλιστον ἔχει λιμένα τὸν ὀνομαζόμενον Συρακόσιον. ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῆ καὶ πόλεις άξιόλογοι δύο, καὶ τούτων ή μεν Κάλαρις, ή δὲ Νίκαια προσαγορεύεται. τούτων δὲ τὴν μὲν 4 15 Κάλαοιν Φωκαεϊς έκτισαν, καὶ χοόνον τινὰ κατοικήσαντες ύπὸ Τυροηνων έξεβλήθησαν έκ τῆς νήσου. την δε Νίκαιαν έπτισαν Τυροηνοί θαλαττοκρατοῦντες καὶ τὰς κατὰ τὴν Τυροηνίαν κειμένας νήσους 341 ίδιοποιούμενοι. έπὶ δέ τινας χρόνους τῶν ἐν τῆ 20 Κύονφ πόλεων αυριεύοντες έλάμβανον παρά των έγχωρίων φόρους δητίνην και κηρον και μέλι, φυομένων τούτων δαψιλῶν έν τῆ νήσω. τὰ δ' ἀνδοά- 5 ποδα τὰ Κύονια διαφέρειν δοκεῖ τῶν ἄλλων δούλων είς τὰς κατὰ τὸν βίον χοείας, φυσικής ταύτης 25 τῆς ἰδιότητος παρακολουθούσης. ἡ δ' ὅλη νῆσος εὐμεγέθης οὖσα πολλήν τῆς χώρας ὀρεινήν ἔχει,

¹ ὅπλων Bezzel, ὀρνέων codices, τόρνων Wurm, ὄγκων Madvig; cf. etiam c. 22, 2 χαλκεύουσιν, ἃ II 9 δὲ τῶν] δὲ ν. 10 εὐπροσόρμητος D 15 φωκεῖς DF 22 δαψιλῶς Rhod. 23 τὰ om. C

πεπυκασμένην δουμοῖς συνεχέσι καὶ ποταμοῖς διαο-14 ο ε ο μένην μικοοίς. οί δ' έγχώριοι τροφαίς μέν χρώνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κοέασι, δαψιλώς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιούσιν έπιεικῶς καὶ δικαίως παρὰ πάντας σχε- 5 δὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους· τά τε γὰο κατὰ τὴν όρεινην έν τοῖς δένδρεσιν εύρισκόμενα κηρία τῶν ποώτων εύοισκόντων έστί, μηδενὸς αμφισβητοῦντος, τά τε πρόβατα σημείοις διειλημμένα, κὰν μηδείς φυλάττη, σώζεται τοῖς μεμτημένοις, ἔν τε ταῖς 10 άλλαις ταῖς ἐν τῷ βίφ κατὰ μέρος οἰκονομίαις θαυ-2 μαστώς προτιμώσι τὸ δικαιοπραγείν. παραδοξότατον δ' έστὶ τὸ παρ' αὐτοῖς γινόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. Όταν γάο ή γυνή τέκη, ταύτης μεν ούδεμία γίνεται περί την λοχείαν έπιμέλεια, δ 15 δ' ἀνὴο αὐτῆς ἀναπεσών ώς νοσών λοχεύεται τακτὰς ημέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος· 3 φύεται δε κατά την νησον ταύτην και πύξος πλείστη καί διάφορος, δι' ην καί τὸ μέλι τὸ γινόμενον έν ταύτη παντελώς γίνεται πικοόν. κατοικοῦσι δ' αὐ- 20 την βάοβαοοι, την διάλεκτον έχοντες έξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ύπεο τούς τοισμυρίους.

15 Έχομένη δὲ ταύτης ἐστὶ νῆσος ἡ προσαγορευομένη Σαρδώ, τῷ μὲν μεγέθει παραπλήσιος τῷ Σι- 25 κελία, κατοικουμένη δ' ὑπὸ βαρβάρων τῶν ὀνομαζομένων Ἰολαείων, οὺς νομίζουσιν ἀπογόνους εἶναι

² μαπροῖς C 11 τῷ om. v. 13 τὸ παραντοῖς τὸ D, παρ αὐτοῖς τὸ v. 14 γὰρ] μὲν γὰρ D 19 ἐν αὐτῆ v. 24 νῆσός ἐστιν v.

τῶν μετὰ Ἰολάου καὶ τῶν Θεσπιαδῶν κατοικησάντων. κατά γάο τούς χρόνους έν οἶς Ἡρακλῆς τοὺς διαβεβοημένους άθλους έτέλει, παίδων όντων αὐτῷ 342 πολλών έκ των Θεσπίου δυγατέρων, τούτους Ήρα-5 κλης κατά τινα χρησμον έξαπέστειλεν είς Σαρδώ καὶ μετ' αὐτῶν δύναμιν ἀξιόλογον Ελλήνων τε καὶ βαρβάρων έπὶ τὴν ἀποικίαν. ταύτης δὲ προεστη- 2 κως Ἰόλαος δ ἀδελφιδοῦς Ἡοακλέους καταλαβόμενος ώκισεν έν αὐτῆ πόλεις ἀξιολόγους, καὶ τὴν χώραν 10 κατακληρουγήσας τούς μέν λαούς προσηγόρευσεν άφ' ξαυτοῦ Ἰολαείους, κατεσκεύασε δε καὶ γυμνάσια καὶ θεῶν ναοὺς καὶ τἄλλα πάντα τὰ ποὸς βίον ἀνθοώπων εὐδαίμονα, ὧν ὑπομνήματα μέχοι τῶνδε τῶν καιοῶν διαμένει· τὰ μὲν γὰο κάλλιστα πεδία 15 την ποοσηγορίαν ἀπ' ἐκείνου λαβόντα Ἰολάεια καλεϊται, τὸ δὲ πληθος μέχοι τοῦ νῦν φυλάττει τὴν ἀπὸ Ἰολάου προσηγορίαν, τοῦ δὲ περὶ τῆς ἀποι- 3 κίας χρησμού περιέχοντος δτι τοῖς τῆς ἀποικίας ταύτης ποινωνήσασι διαμενεί τὰ τῆς έλευθερίας ἄπαντα 20 τὸν αἰῶνα, συνέβη τὸν χοησμὸν παραδόξως μέχρι τοῦ νῦν αὐτονομίαν τοῖς ἐγχωρίοις ἇσάλευτον φυλάξαι. Καρχηδόνιοί τε γάρ ἐπὶ πλέον ἰσχύσαντες 4 καὶ τῆς νήσου κοατήσαντες οὐκ ήδυνήθησαν τοὺς προκατασχόντας την νησον καταδουλώσασθαι, άλλ' 25 οί μεν Ἰολάξιοι καταφυγόντες είς την ὀφεινήν καὶ καταγείους οἰκήσεις κατασκευάσαντες ἔτοεφον πολ-

¹ μετ' $\mathbf{v}$. Θεσπιαδῶν] ὅντων αὐτῶν πολλῶν ἐκ τῶν Θεσπίων (Θεσπιάδων FG, om. $\mathbf{C}$) add. codices, del. Wess. 8 Ἡρακλέονς καὶ τὴν νῆσον καταλαβ. conicio 10 ἀφ' ἑαντοῦ πρ. $\mathbf{v}$. 11 τολάονς $\mathbf{D}$, ἰολαίονς $\mathbf{C}$ 15 τὴν om. $\mathbf{D}$ τολάια $\mathbf{D}$ 19 διαμένει cod., corr. Wess. 25 Ἰόλαοι $\mathbf{C}\mathbf{D}$

λὰς ἀγέλας βοσκημάτων, ὧν παρεχομένων δαψιλεῖς τροφάς ήρκουντο προσφερόμενοι γάλα καί τυρον καὶ κοέα, καὶ τῆς μὸν πεδιάδος γῆς ἐκχωρήσαντες την έκ της έργασίας κακοπάθειαν έξέκλιναν, την δ' δοεινήν νεμόμενοι και βίον έχοντες ἄμοιρον κα- 5 κοπαθείας ταΐς ποοειοημέναις τοοφαΐς διετέλεσαν 5 χρώμενοι. των δε Καρχηδονίων πολλάκις άξιολόγοις δυνάμεσι στρατευσάντων έπ' αὐτούς, διὰ τὰς δυσχωρίας καὶ τὴν ἐν τοῖς καταγείοις δυστραπέλειαν διέμειναν άδούλωτοι. τὸ δὲ τελευταΐον Ῥωμαίων 10 έπικρατούντων καί πολλάκις έπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, διὰ ταύτας τὰς αλτίας ἀχείρωτοι πολεμία 6 δυνάμει διέμειναν. οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀοχαίους χοόνους Ίόλαος μεν συγκατασκευάσας τὰ κατά την αποικίαν επανηλθεν είς την Ελλάδα, of 15 δὲ Θεσπιάδαι τῆς νήσου προεστῶτες ἐπὶ πολλὰς γενεάς τὸ τελευταΐον έξέπεσον είς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατώκησαν έν τοῖς κατὰ Κύμην τόποις, τὸ δ' ἄλλο πληθος εμβαρβαρωθέν καλ προστησάμενον έκ τῶν έγχωςίων τοὺς ἀςίστους ἡγεμόνας διεφύλαξε τὴν 20 έλευθερίαν μέχρι των καθ' ήμας χρόνων.

16 Ἡμεῖς δ' ἀρκούντως εἰρηκότες περὶ τῆς Σαρδόνος διέξιμεν περὶ τῶν έξῆς κειμένων νήσων. μετὰ γὰρ τὰς προειρημένας νῆσός ἐστιν ὀνομαζομένη (τὰν 343 Πιτνοῦσσα, τὴν δὰ προσηγορίαν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ 25 πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων πιτύων. πελαγία δ' οὖσα διέστηκεν ἀπὸ μὰν Ἡρακλέους στη-

³ καὶ κοέα om. D 9 καταγείοις] καταγωγίοις Madvig 10 έμειναν II 24 νῆσος Wess., νήσους cod. μεν om. D 25 Πιτύουσα v. τοῦ πλήθους om. FGM 27 Ἡρακλείων Dind.

λῶν πλοῦν ἡμερῶν τριῶν καὶ τῶν ἴσων νυκτῶν, ἀπὸ δὲ Λιβύης ἡμερας καὶ νυκτός, ἀπὸ δ' Ἰβηρίας μιᾶς ἡμερας κατὰ δὲ τὸ μεγεθος παραπλήσιός ἐστι Κορκύρα. κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὖσα μετρία τὴν μὲν 2 τὰμπελόφυτον χώραν ὀλίγην ἔχει, τὰς δ' ἐλαίας ἐμπεφυτευμένας ἐν τοῖς κοτίνοις. τῶν δὲ φυομένων ἐν αὐτῆ καλλιστεύειν φασὶ τὴν μαλακότητα τῶν ἐρίων. διειλημμένη δὲ πεδίοις ἀξιολόγοις καὶ γεωλόφοις πόλιν ἔχει τὴν ὀνομαζομένην Ἐρεσον, ἄποινον Καρχηδονίων. ἔχει δὲ καὶ λιμένας ἀξιολό- 3 γους καὶ τειχῶν κατασκευὰς εὐμεγέθεις καὶ οἰκιῶν πλῆθος εὖ κατασκευασμένων. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι παντοδαποί, πλεῖστοι δὲ Φοίνικες. ὁ δ' ἀποικισμὸς αὐτῆς γέγονεν ὕστερον ἔτεσιν ἑκατὸν 15 ἑξήκοντα τῆς κατὰ τὴν Καρχηδόνα κτίσεως.

"Αλλαι δ' ὑπάρχουσι νῆσοι κατ' ἀντικοὺ τῆς 17 Τβηρίας, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὡραν, ὑπὸ δὲ τῶν ε ἔγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλιαρίδες ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. τούτων δ' ἡ μείζων μεγίστη πασῶν ἐστι μετὰ τὰς ἐπτὰ νῆσους, Σικελίαν, Σαρδώ, Κύπρον, Κρήτην, Εὔσοιαν, Κύργον, Λέσβον, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον ἡ δ' ἐλάττων κέκλιται μὲν πρὸς τὴν ἕω, τρέφει δὲ κτήνη πολλὰ καὶ παντοδαπά,

⁹ έφεσὸν D, Έρεσον Wess. 14 γέγονεν αὐτῆς D 20 προσαγορενθηναι D, προσαγορενθείσαι aut del. βαλιαρίδας D, Βαλλιαρείς F, Καλλιαρείς CG 22 άπάντων om. D

μάλιστα δ' ήμιόνους, μεγάλους μέν τοῖς ἀναστή-2 μασιν, ύπεράγοντας δε ταῖς δώμαις. ἀμφότεραι δ' αί νησοι χώραν έχουσιν άγαθην καρποφόρον καί πλήθος των κατοικούντων ύπεο τούς τοισμυρίους, των δε πρός την τροφην γεννημάτων οίνον μεν 5 δλοσχερῶς οὐ φέρουσι· διὸ καὶ πάντες εἰσὶν ὑπερβολή πρὸς τὸν οἶνον εὐκατάφοροι, διὰ τὸ σπανίζειν παρ' αὐτοῖς. έλαίου δε παντελώς σπανίζοντες κατασκευάζουσιν έκ τῆς σχίνου, καὶ μιγνύντες ὑείω 3 στέατι τὰ σώματα αύτῶν ἀλείφουσι τούτω. μάλιστα 10 δε των απάντων όντες φιλογύναι προτιμώσιν αὐτας έπλ τοσούτον, ώστε όταν τινές γυναϊκες ύπο τῶν προσπλεόντων ληστῶν άλῶσιν, ἀντὶ μιᾶς γυναικός τρεῖς ἢ τέτταρας ἄνδρας διδόντες λυτροῦνται. οἰκοῦσι δ' ὑπὸ ταῖς κοιλάσι πέτραις, καὶ παρὰ 15 τούς πρημνούς ὀρύγματα πατασκευάζοντες και καθόλου πολλούς τόπους ύπονόμους ποιούντες έν τούτοις βιοῦσιν, ἄμα τὴν ἐξ αὐτῶν σκέπην καὶ 4 ἀσφάλειαν θηρώμενοι. ἀργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νο-344 μίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα 20 είσάγειν είς ίην νησον κωλύουσιν αίτίαν δε ταύτην ἐπιφέρουσιν, ὅτι τὸ παλαιὸν Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν έπὶ Γηουόνην, ὄντα Χουσάορος μεν υίον, πλεϊστον δε πεκτημένον άργυρόν τε και χυυσύν. ΐν' οὖν ἀνεπιβούλευτον ἔχωσι τὴν μτῆσιν, ἀνεπί-25 μικτον έαυτοῖς ἐποίησαν τὸν έξ ἀργύρου τε καὶ χουσοῦ πλοῦτον. διόπες ἀκολούθως ταύτη τῆ κοί-

² ξώμαις] φωναΐς Π 4 κατοίκων Π τοὺς om. D 11 φιλογόναιοι cod. (cf. I p. LXXIII et Aristot. mir. ausc. 88) 26 έποιήσαντο Π τε om. D

σει κατά τὰς γεγενημένας πάλαι ποτὲ στοατείας παρά Καργηδονίοις τούς μισθούς ούκ ἀπεκόμιζον είς τὰς πατρίδας, ἀλλ' ἀνούμενοι γυναϊκας καὶ οἶνον απαντα τὸν μισθὸν είς ταῦτα κατεχορήγουν. 5 παράδοξον δέ τι καὶ κατὰ τοὺς γάμους νόμιμον 18 παρ' αὐτοῖς ἐστιν· ἐν γὰρ ταῖς κατὰ τοὺς γάμους εὐωχίαις οἰκείων τε καὶ φίλων κατά τὴν ἡλικίαν δ ποώτος άελ καλ ό δεύτερος καλ οί λοιπολ κατά τὸ έξης μίσγονται ταῖς νύμφαις ἀνὰ μέρος, ἐσχάτου 10 τοῦ νυμφίου τυγχάνοντος ταύτης τῆς τιμῆς. ἴδιον 2 δέ τι ποιοῦσι καὶ παντελῶς ἐξηλλαγμένον περὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων ταφάς συγκόψαντες γὰο ξύλοις τὰ μέλη τοῦ σώματος εἰς ἀγγεῖον ἐμβάλλουσι καί λίθους δαψιλεῖς ἐπιτιθέασιν. ὁπλισμὸς δ' ἐστὶν 3 15 αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ την κεφαλην έχουσιν, άλλην δε περί την γαστέρα, τοίτην δ' έν ταϊς χερσί. κατά δε τάς πολεμικάς γοείας βάλλουσι λίθους πολύ μείζους των άλλων ούτως εὐτόνως, ώστε δοκείν τὸ βληθεν ἀπό τινος 20 καταπέλτου φέρεσθαι. διὸ καὶ κατὰ τὰς τειχομαχίας έν ταϊς προσβολαϊς τύπτοντες τοὺς έπὶ τῶν έπάλξεων έφεστωτας κατατραυματίζουσιν, έν δε ταϊς παρατάξεσι τούς τε θυρεούς και τὰ κράνη και πᾶν σκεπάθτησιον οπλον συντρίβουσι. κατά δε την εύ- 4 25 στοχίαν ούτως ακοιβείς είσιν, ώστε κατά τὸ πλείστον μη άμαρτάνειν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. αίτιαι δε τούτων αί συνεχείς έκ παίδων μελέται, καθ'

¹ πατὰ Dind., διὰ cod. 4 πατεχορήγουν Madvig, πατεχωρίζον cod., πατεχοώντο f. (c. 27, 3) 11 τὰς — ταφάς Dind., τῆς — ταφῆς cod. 25 εἰσιν] εἶναι D

ὰς ὑπὸ τῶν μητέρων ἀναγκάζονται παϊδες ὅντες [συνεχῶς] σφενδονᾶν προκειμένου γὰρ σκοποῦ κατά τι ξύλον ἠρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἄν τυχὼν τοῦ ἄρτου συγχωρούμενον λάβη παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν ὁ τοῦτον.

19 Έπει δε περί των έντος Ήρακλείων στηλών κειμένων νήσων διεληλύθαμεν, περί των κατά τὸν ώκεανον ούσων διέξιμεν. κατά γάο την Διβύην κεῖται [μὲν] πελαγία νῆσος ἀξιόλογος μὲν τῷ μεγέ- 10 θει, κειμένη δε κατά τον ωκεανον απέχει πλούν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἡμερῶν πλειόνων, κεκλιμένη ποὸς την δύσιν. έχει δε χώραν μαρποφόρον, πολλην μεν δοεινήν, οὐκ δλίγην δὲ πεδιάδα μάλλει διαφέρου-2 σαν. διαροεομένη γὰο ποταμοῖς πλωτοῖς ἐκ τού- 15 των ἀρδεύεται, καὶ πολλούς μεν έχει παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδοεσι, παμπληθείς δέ κηπείας διειλημμένας ύδασι γλυκέσιν· έπαύλεις τε πο- 345 λυτελείς ταίς κατασκευαίς υπάρχουσιν έν αὐτῆ καὶ κατά τὰς κηπείας κατεσκευασμένα κωθωνιστήρια 20 την διάθεσιν άνθηραν έχοντα, έν οίς οί κατοικοῦντες κατά την θεοινην ώραν ένδιατοίβουσι, δαψιλώς τῆς χώρας χορηγούσης τὰ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ 3 τουφήν. ή τε δοεινή δουμούς έχει πυκνούς καὶ μεγάλους καὶ δένδοα παντοδαπὰ κφοποφόρα καὶ 25 ποὸς τὰς ἐν τοῖς ὄοεσι διαίτας ἔχοντα συναγκείας καὶ πηγὰς πολλάς. καθόλου δ' ἡ νῆσος αΰτη κατάρουτός έστι ναματιαίοις και γλυκέσιν ύδασι, δι'

² συνεχῶς om. D γὰς] δὲ v. 10 μὲν del. Bek. 11 ἀπέχει AD, ἀπέχει δὲ cet. 26 ἔχοντα del. Madvig

ών οὐ μόνον ἀπόλαυσις ἐπιτερπής γίνεται τοῖς ἐμβιοῦσιν ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν σωμάτων καὶ δώμην συμβάλλεται. κυνήγιά τε δαψιλή παν- 4 τοίων ζώων και θηρίων υπάρχει, και τούτων έν 5 ταῖς εὐωχίαις εὐποροῦντες οὐδὲν ἐλλιπὲς ἔχουσι τῶν ποὸς τουφήν καὶ πολυτέλειαν ἀνηκόντων καὶ γὰο ίχθύων ἔχει πληθος ή ποοσκλύζουσα τη νήσω θάλαττα διὰ τὸ φύσει τὸν ἀκεανὸν πανταχῆ πλήθειν παντοδαπών ίχθύων. μαθόλου δ' ή νήσος αύτη 5 10 τὸν περικείμενον ἀέρα παντελῶς εὔκρατον ἔχουσα τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ φέρει πληθος ἀκροδούων και των άλλων των ωραίων, ώστε δοκείν αὐτὴν ώσεὶ θεῶν τινων, οὐκ ἀνθρώπων ὑπάρχειν έμβιωτήριον διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας. 15 κατὰ μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀνεύρετος ἦν 20 διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης έκτοπισμόν, ὕστεοον δ' εύρέθη διὰ τοιαύτας αίτίας. Φοίνικες έκ παλαιῶν χοόνων συνεχῶς πλέοντες κατ' ἐμποοίαν πολλάς μεν κατά την Διβύην άποικίας έποιήσαντο, 20 οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐν τοῖς πρὸς δύσιν κεκλιμένοις μέρεσι. των δ' έπιβολων αύτοις κατά νοῦν προχωρουσῶν, πλούτους μεγάλους ήθροισαν, καὶ τὴν ἐκτὸς Ἡρακλείων στηλῶν ἐπεβάλοντο πλεῖν, ην ωπεανον ονομάζουσι. και πρώτον μεν έπ' αὐ- 2 25 τοῦ τοῦ κατά τὰς στήλας πόρου πόλιν ἔκτισαν ἐπὶ τῆς Εὐοώπης, ἣν οὖσαν χερρόνησον προσηγόρευσαν Γάδειοα, έν ή τά τε άλλα κατεσκεύασαν οἰκείως τοῖς τόποις καὶ ναὸν Ἡρακλέους πολυτελῆ, καὶ θυ-

3 καὶ $\dot{\rho}$. σωμάτων FG 6 πρὸς] τὴν add. CFG 13 ταύτην CFG 17 εὐρεθῆναι D 28 τρόποις Wess.

σίας κατέδειξαν μεγαλοποεπεῖς τοῖς τῶν Φοινίκων έθεσι διοικουμένας. τὸ δ' Γερον συνέβη τοῦτο καλ τότε και κατά τους νεωτέρους χρόνους τιμασθαι περιττότερου μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἡλικίας. πολλοί δε και των Ρωμαίων επιφανείς άνδοες και μεγάλας 5 πράξεις κατειργασμένοι έποιήσαντο μεν τούτφ τῷ θεω εύγάς, συνετέλεσαν δ' αὐτὰς μετὰ τὴν συντέ-3 λειαν τῶν κατορθωμάτων. οἱ δ' οὖν Φοίνικες διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας έρευνῶντες τὴν έκτὸς τῶν στηλών παραλίαν καὶ παρὰ τὴν Λιβύην πλέοντες, 10 ύπ' ἀνέμων μεγάλων ἀπηνέχθησαν ἐπὶ πολύν πλοῦν δι' ἀκεανοῦ. χειμασθέντες δ' ἐπὶ πολλάς ἡμέρας προσηνέχθησαν τῆ προειρημένη νήσω, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς καὶ φύσιν κατοπτεύσαντες ἄπασι 4 γνώριμον ἐποίησαν. διὸ καὶ Τυροηνῶν δαλαττο- 15 κοατούντων καὶ πέμπειν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐπι-346 βαλλομένων, διεκώλυσαν αὐτοὺς Καρχηδόνιοι, ἅμα μεν εὐλαβούμενοι μη διὰ την ἀρετην τῆς νήσου πολλοί τῶν ἐκ τῆς Καρχηδόνος εἰς ἐκείνην μεταστῶσιν, ἄμα δὲ πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης κα- 20 τασκευαζόμενοι καταφυγήν, εί τι πεοί την Καρχηδόνα δλοσχερες πταϊσμα συμβαίνοι δυνήσεσθαι γάρ αὐτοὺς θαλαττοκρατούντας ἀπᾶραι πανοικίους είς άγνοουμένην ύπὸ τῶν ὑπερεχόντων νῆσον.

21 Έπεὶ δὲ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Δεβύην ἀκεανοῦ 25 καὶ τῶν ἐν αὐτῷ νήσων διήλθομεν, μεταβιβάσομεν

¹⁴ ἄπασι offendit (cf. Aristot. mir. ausc. 84) 16 ἐπιβαλομένων ν. 18 διὰ τὴν ἀρετὴν] διαρετὴν D 20 παράλογα* (XVII 66, 2. 108, 6), παράβολα libri 22 ὁλοσχερές om. D 23 πανοιπείως D^1 , πανοιπει ώς D^2 24 περιεχόνταν D

τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Εὐοώπην. κατὰ γὰο τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῖτιν κατ' ἀντικοὺ τῶν Έρκυνίων δνομαζομένων δουμών (μεγίστους γαο υπάοχειν παρειλήφαμεν των κατά την Εὐρώπην) νησοι 5 πολλαὶ κατὰ τὸν ἀκεανὸν ὑπάοχουσιν, ὧν έστι μεγίστη ή Ποεττανική καλουμένη. αΰτη δὲ τὸ μὲν 2 παλαιον ανεπίμικτος έγένετο ξενικαῖς δυνάμεσιν. ούτε γὰο Διόνυσον ούθ' Ἡρακλέα παρειλήφαμεν ούτε των άλλων ήρωων [ή δυναστων] έστρατευμένον 10 έπ' αὐτήν· μαθ' ήμᾶς δὲ Γάιος Καϊσαο ὁ διὰ τὰς πράξεις ἐπονομασθεὶς θεὸς πρῶτος τῶν μνημονευομένων έχειρώσατο την νησον, καὶ τοὺς Πρεττανοὺς καταπολεμήσας ηνάγκασε τελεΐν ώρισμένους φόρους. άλλὰ περί μὲν τούτων τὰς κατὰ μέρος πράξεις ἐν 15 τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν, περὶ δὲ τῆς νήσου καλ τοῦ φυομένου κατ' αὐτὴν καττιτέρου νῦν διέξιμεν. αΰτη γὰς τῷ σχήματι τοίγωνος οὖσα πα- 3 ομπλησίως τη Σικελία τας πλευράς οὐκ ἰσοκώλους έχει. παρεκτεινούσης δ' αὐτῆς παρὰ τὴν Εὐρώπην 20 λοξῆς, τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἠπείρου διεστηκὸς ἀκρωτήριον, δ καλοῦσι Κάντιον, φασίν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς σταδίους ὡς έκατόν, καθ' ὃν τόπον ή θάλαττα ποιεΐται τὸν ἔχοουν, τὸ δ' ἕτερον ἀκοωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον ἀπέχειν λέγε-25 ται τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν τεττάρων, τὸ δ' ύπολειπόμενον ανήκειν μέν ίστοροῦσιν εls τὸ πέ-

² ξοκυονίκων D 3 δονμῶν οὖς μεγίστους AB, δοῶν μέγιστα γὰς Π 6 ή μεγίστη cod. Βρετταν . . . v. semper 9 ή om. D, ή δυναστῶν om. EG ἐστρατευμένων D 18 ἰσογώνους D 21 καντίον D; δ add. v. ἀπέχειν om. D

4 λαγος, ὀνομάζεσθαι δ' 'Όρκαν. τῶν δὲ πλευρῶν την μεν έλαγίστην είναι σταδίων έπταμισχιλίων πεντακοσίων, παρήκουσαν παρά την Εὐρώπην, την δέ δευτέραν την από τοῦ πορθμοῦ πρός την κορυφην ανήκουσαν σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων, την δέ 5 λοιπήν σταδίων δισμυρίων, ώστε τήν πασαν είναι της νήσου περιφοράν σταδίων τετρακισμυρίων δισ-5 γιλίων πενταμοσίων. κατοικεΐν δέ φασι την Ποεττανικήν αὐτόχθονα γένη καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς άγωγαῖς διατηροῦντα. ἄρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς 10 πολέμους χοῶνται, καθάπεο οί παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ήρωες έν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ κεχρῆσθαι παοαδέδονται, καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ τῶν καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκει-347 μένας· τήν τε συναγωγήν τῶν σιτικῶν καρπῶν ποι- 15 οῦνται τοὺς στάχυς αὐτοὺς ἀποτέμνοντες καὶ θησαυρίζοντες είς τὰς καταστέγους οἰκήσεις· ἐκ δὲ τούτων τοὺς παλαιοὺς στάχυς καθ' ἡμέραν τίλλειν, 6 καὶ κατεογαζομένους ἔχειν τὴν τοοφήν. τοῖς δ' ήθεσιν άπλοῦς εἶναι καὶ πολὺ κεχωοισμένους τῆς 20 τῶν νῦν ἀνθοώπων ἀγχινοίας καὶ πονηοίας. τάς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τουφής πολύ διαλλάττοντας. εἶναι δὲ καὶ πολυάνθοωπον τὴν νῆσον, καὶ τὴν του αερος έχειν διάθεσιν παντελῶς κατεψυγμένην, ὡς ἂν ὑπ' 25 αὐτὴν τὴν ἄρκτον κειμένην. βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ ποὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ

¹ ὀφσίπαν D 15 τὴν] καὶ τήν D 20 ἔθεσιν D πολύ om. D 22 καὶ f. del. 23 διαλλαττούσας Dind. 26 δὲ Dind., τε cod.

πλείστον είρηνικώς διακείσθαι. άλλά περί μέν των 22 κατ' αὐτὴν νομίμων καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωμάτων τὰ κατά μέρος άναγοάψομεν δταν έπλ την Καίσαρος γενομένην στοατείαν είς Ποεττανίαν παραγενηθώ-5 μεν, νῦν δὲ πεοὶ τοῦ κατ' αὐτὴν φυομένου καττιτέρου διέξιμεν. της γάο Ποεττανικής κατά τὸ άκοωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οί κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως είσι και διά την των ξένων έμπόρων έπιμιξίαν έξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς. 10 οδτοι τὸν καττίτερον κατασκευάζουσι φιλοτέχνως έργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. αὕτη δὲ πε- 2 τρώδης οὖσα διαφυάς ἔχει γεώδεις, ἐν αἷς τὸν πόοον κατεργαζόμενοι καὶ τήξαντες καθαίρουσιν. ἀποτυποῦντες δ' είς ἀστραγάλων δυθμούς κομίζουσιν 15 είς τινα νήσον προκειμένην μέν τής Πρεττανικής. ονομαζομένην δε Ίκτιν κατά γάο τὰς ἀμπώτεις ἀναξηραινομένου τοῦ μεταξύ τόπου ταῖς άμάξαις εἰς ταύτην κομίζουσι δαψιλή τὸν καττίτερον. ἴδιον δέ 3 τι συμβαίνει περί τὰς πλησίον νήσους τὰς μεταξύ 20 κειμένας της τε Εὐρώπης καὶ της Πρεττανικης κατά μεν γαο τας πλημυρίδας του μεταξύ πόρου πληοουμένου νήσοι φαίνονται, κατά δε τάς άμπώτεις άποροεούσης της θαλάττης καὶ πολύν τόπον άναξηοαινόσσης θεωρούνται χερρόνησοι. έντεύθεν δ' οί 4 25 έμποροι παρά των έγχωρίων ωνούνται καλ διακομίζουσιν είς τὴν Γαλατίαν· τὸ δὲ τελευταῖον πεζή διὰ τῆς Γαλατίας πορευθέντες ἡμέρας ὡς τριάκοντα

² $\tau \alpha$ om. D 4 Brettar omnes cod. in c. 22 (item rassures.) 10 o $\tilde{v}\tau o\iota$] $\alpha \tilde{v}\tau o\iota$ D 12 $\tau \tilde{\omega} \rho o\nu$ D; $\tau \dot{\eta} \nu$ $\beta \tilde{\omega}$ -lov Hertl. 20 ral $\tau \tilde{\eta} \epsilon$] ral D

κατάγουσιν έπὶ τῶν ἵππων τὰ φορτία πρὸς τὴν έκβολὴν τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ.

Περί μεν οὖν τοῦ καττιτέρου τοῖς δηθεῖσιν ἀρκε-23 σθησόμεθα, περί δε του καλουμένου ήλέκτρου νυν διέξιμεν. τῆς Σκυθίας τῆς ὑπὲο τὴν Γαλατίαν κατ' 5 άντικού υῆσός έστι πελαγία κατά τὸν ώκεανὸν ή προσαγορευομένη Βασίλεια. είς ταύτην δ κλύδων έκβάλλει δαψιλές τὸ καλούμενον ήλεκτοον, οὐδα-348 μοῦ δὲ τῆς οἰπουμένης φαινόμενον. περί δὲ τούτου πολλοί τῶν παλαιῶν ἀνέγραψαν μύθους παν- 10 τελῶς ἀπιστουμένους καὶ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων 2 έλεγχομένους. πολλοί γὰο τῶν τε ποιητῶν καὶ τῶν συγγοαφέων φασί Φαέθοντα τὸν Ήλίου μὲν υίόν, παϊδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πεῖσαι τὸν πατέρα μίαν ήμέραν παραχωρήσαι τοῦ τεθρίππου· συγχωρηθέν- 15 τος δ' αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα έλαύνοντα τὸ τέθριππον μὴ δύνασθαι κρατέζν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δ' ϊππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδός έξενεχθηναι τοῦ συνήθους δρόμου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους έκπυρωσαι τοῦτον καί 20 ποιήσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δε ταῦτα πολλην τῆς οἰκουμένης ἐπιφλέξαντας οὐκ 3 ολίγην κατακάειν χώραν. διὸ καὶ τοῦ ⊿ιὸς ἀγανακτήσαντος έπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸνγῆλιον ἐπὶ τὴν 25 συνήθη πορείαν. τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ,

⁵ ὑπὲς] πεςὶ D 12 τε et τῶν om. CFG 17 τὸ F, τὸν cet. ἡνίων D 23 τὸν Δία ἀγαναντήσαντα Η 27 Πάδον καλουμένου v.; μὲν add. Hertl.

τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μεν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν φιλοτιμότατα, διὰ δὲ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς λύπης [ὑπὸ τῆς φύσεως] μετασχηματισθηναι την φύσιν, γενομένας 5 αίγείρους. ταύτας δε κατ' ένιαυτον κατά την αὐ- 4 την ώραν δάκουον άφιέναι, και τοῦτο πηγυύμενον άποτελεῖν τὸ καλούμενον ήλεκτρον, λαμπρότητι μέν τῶν ὁμοφυῶν διαφέρον, ἐπιχωριάζον δ' ἐν ταῖς τῶν νέων τελευταῖς κατά τὸ τούτων πένθος. διημαρ- 5 10 τηκότων δὲ πάντων τῶν τὸν μῦθον τοῦτον πεπλακότων καὶ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις έλεγχομένων, προσεκτέον ταῖς άληθιναῖς ίστορίαις· τὸ γὰρ ἤλεκτρον συνάγεται μὲν ἐν τῆ ποοειοημένη νήσω, κομίζεται δ' ύπὸ τῶν ἐγχωρίων 15 πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, δι' ἦς φέρεται πρὸς τοὺς καθ' ήμᾶς τόπους, καθότι προείρηται.

Διεληλυθότες δὲ περὶ τῶν νήσων τῶν κειμένων 24 ἐν τοῖς πρὸς δυσμὰς μέρεσιν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν πλησίον τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν 20 βραχέα διελθεῖν, ὰ παραλελοίπαμεν ἐν ταῖς πρότερον βίβλοις. τῆς Κελτικῆς τοίνυν τὸ παλαιόν, ῶς φασιν, ἐδυνάστευσεν ἐπιφανὴς ἀνήρ, ῷ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ μεγέθει τοῦ σώματος ὑπερφυής, τῆ δ᾽ εὐπρεπεία πολὸ διέχουσα τῶν ἄλλων. αὕτη δὲ 25 διά τε τὴν τῶν σώματος ῥώμην καὶ τὴν θαυμαζομένην εὐπρέπειαν πεφρονηματισμένη παντὸς τοῦ μυηστεύοντος τὸν γάμον ἀπηρνεῖτο, νομίζουσα μη-

³ ὑπὸ τῆς φύσεως del. Dind. 9 κατὰ] καὶ ν. 16 προείρηται] περὶ τούτων add. CFG 22 ἐδυνάστευεν D 24 προέχουσα Π 25 τε om. D

2 δένα τούτων ἄξιον ξαυτῆς εἶναι. κατὰ δὲ τὴν $H_{Q\alpha-349}$ κλέους έπὶ Γηουόνην στρατείαν, καταντήσαντος εἰς την Κελτικήν αὐτοῦ καὶ πόλιν Αλησίαν ἐν ταύτη κτίσαντος, θεασαμένη τον *'Η*οακλέα καλ θαυμάσασα τήν τε άρετην αὐτοῦ καὶ την τοῦ σώματος ὑπερο- 5 χήν, προσεδέξατο τὴν ἐπιπλοκὴν μετὰ πάσης προ-3 θυμίας, συγκατανευσάντων καὶ τῶν γονέων. μιγείσα δε τῷ Ἡρακλεί ἐγέννησεν υίὸν ὀνόματι Γαλάτην, πολύ ποοέχοντα τῶν δμοεθνῶν ἀρετῆ τε ψυχῆς καὶ δώμη σώματος. ἀνδρωθεὶς δὲ τὴν ἡλικίαν 10 καὶ διαδεξάμενος τὴν πατοφάν βασιλείαν, πολλὴν μέν της προσοριζούσης χώρας κατεκτήσατο, μεγάλας δε ποάξεις πολεμικάς συνετέλεσε. περιβόητος δε γενόμενος ἐπ' ἀνδοεία τοὺς ὑφ' αὐτὸν τεταγμένους ωνόμασεν ἀφ' έαυτοῦ Γαλάτας· ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα 15 ΄ Γαλατία ποοσηγορεύθη.

25 Έπεὶ δὲ περὶ τῆς τῶν Γαλατῶν προσηγορίας διήλθομεν, καὶ περὶ τῆς χώρας αὐτῶν δέον έστὶν εἰπεῖν. ἡ τοίνυν Γαλατία κατοικεῖται μὲν ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν διαφόρων τοῖς μεγέθεσι τὰ μέγιστα 20 γὰρ αὐτῶν σχεδὸν εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν ἔχει, τὰ δ' ἐλάχιστα πέντε μυριάδας, ὧν ἕν ἐστι πρὸς Ῥωμαίους ἔχον συγγένειαν παλαιὰν καὶ φιλίαν τὴν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων διαμένουσαν. κειμένη δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς, ἄρκτους χει- 5 μέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῆ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς

7 μιχθείσα ΙΙ 8 ὄνομα ΙΙ 14 ὑπ' αὐτὸν v. 22 ἔν ἐστι Α, ἐστι CDE, ἐστιν εν cet. 28 τῶν om. Dind.

αίθοίας πουστάλλφ καὶ πάγοις έξαισίοις πλήθει, δι' ών οί ποταμοί πηγνύμενοι διὰ τῆς ίδίας φύσεως γεφυρούνται οὐ μόνον γὰρ οί τυχόντες δδίται κατ' όλίγους κατά τοῦ κουστάλλου πορευόμενοι διαβαί-5 νουσιν, άλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καλ άμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνπολλών δε και μεγάλων ποταμών δεόντων 3 διὰ τῆς Γαλατίας καὶ τοῖς ὁείθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα γην τεμνόντων, οί μεν έκ λιμνων άβύσ-10 σων δέουσιν, οί δ' έκ των όρων έχουσι τὰς πηγὰς και τὰς ἐπιοροίας τὴν δ' ἐκβολὴν οι μὲν εἰς τὸν ώκεανὸν ποιοῦνται, οί δ' είς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν. μέγιστος δ' έστὶ τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς 4 πέλαγος φεόντων δ 'Ροδανός, τὰς μὲν πηγὰς ἔχων 15 έν τοῖς Άλπείοις ὄφεσι, πέντε δὲ στόμασιν έξεφευγόμενος είς την θάλατταν. τῶν δ' είς τὸν ωκεανὸν δεόντων μέγιδτοι δοχοῦσιν ὑπάρχειν ὅ τε Δανούβιος καὶ ὁ Ῥῆνος, ὃν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρό-350 νοις Καΐσαο δ κληθείς θεός έζευξε παραδόξως, καί 20 περαιώσας πεξή την δύναμιν έχειρώσατο τούς πέοαν κατοικούντας αὐτού Γαλάτας. πολλοί δὲ καί 5 μάλλοι πλωτοί ποταμοί κατά την Κελτικήν είσι, περί ζυ μακούν αν είη γράφειν. πάντες δε σχεδύν ύπὸ τοῦ πάγου πηγνύμενοι γεφυρούσι τὰ ξεῖθρα, καὶ τοῦ 25 κουστάλλου διὰ τὴν φυσικὴν λειότητα ποιοῦντος τοὺς διαβαίνοντας όλισθάνειν, ἀχύρων ἐπιβαλλομένων έπ' αὐτοὺς ἀσφαλῆ τὴν διάβασιν ἔχουσιν. Ιδιον δέ τι καὶ παράδοξον συμβαίνει κατὰ τὴν 26

9 γῆν om. Α 15 Άλπίοις D, Άλπειοίου C, Άλπεσιν FG15 δέ om. D 16 τὴν om. D 25 ἰδιότητα D

πλείστην της Γαλατίας, περί οδ παραλιπεΐν οὐκ άξιον ήγούμεθα. ἀπὸ γὰο θερινῆς δύσεως καὶ ἄρκτου πνεῖν εἰώθασιν ἄνεμοι τηλικαύτην ἔχοντες σφοδρότητα καὶ δύναμιν, ώστε ἀναρπάζειν ἀπὸ τῆς γης λίθους χειφοπληθιαίους τοῖς μεγέθεσι καὶ τῶν τ ψηφίδων άδοομερή πονιορτόν καθόλου δε παταιγίζοντες λάβοως ἁοπάζουσιν ἀπὸ μὲν τῶν ἀνδοῶν τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἐσθῆτας, ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων τοὺς 2 ἀναβάτας. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους διαφθειοομένης τῆς κατά τὸν ἀέρα κράσεως οὔτ' οἶ- 10 νον οὔτ' ἔλαιον φέρει· διόπερ τῶν Γαλατῶν οί τούτων των καρπων στερισκόμενοι πόμα κατασκενάζουσιν έκ τῆς κοιθῆς τὸ ποοσαγορευόμενον ζῦθος, καὶ τὰ κηρία πλύνοντες τῷ τούτων ἀποπλύματι 3 χοῶνται. κάτοινοι δ' ὄντες καθ' ὑπεοβολὴν τὸν 15 είσαγόμενον ύπο των έμπόρων οίνον άκρατον έμφοροῦνται, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν λάβρος χρώμενοι τῷ ποτῷ καὶ μεθυσθέντες εἰς ὕπνον ἢ μανιώδεις διαθέσεις τρέπονται. διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Ἰταλικῶν έμπόρων διὰ τὴν συνήθη φιλαργυρίαν ξομαιον ἡγοῦν- 20 ται τὴν τῶν Γαλατῶν φιλοινίαν. οὖτοι γὰο διὰ μὲν τῶν πλωτῶν ποταμῶν πλοίοις, διὰ δὲ τῆς πεδιάδος χώρας άμάξαις πομίζοντες τον οίνον, αντιλαμβάνουσι τιμής πλήθος απιστον. διδόντες γαο οίνου περαμιον άντιλαμβάνουσι παϊδα, τοῦ πόματος διάκονον άμει- 25 27 βόμενοι. κατὰ γοῦν τὴν Γαλατίαν ἄογυρος μὲν οὐ γίνεται τὸ σύνολον, χουσὸς δὲ πολύς, ὅν τοῖς έγχωοίοις ή φύσις άνευ μεταλλείας καὶ κακοπαθείας

23 χώρας om. Ε 26 γοῦν] γὰρ Dind. 27 τὸ σ. οὐ γίνεται v. 28 καὶ κακοπαθείας om. CE

ύπουργεῖ. ή γὰρ τῶν ποταμῶν ρύσις σκολιούς τούς άγκωνας έχουσα, [καί] τοῖς των παρακειμένων ὀρών όχθοις προσαράττουσα καὶ μεγάλους ἀπορρηγνῦσα κολωνούς, πληφοί χουσού ψήγματος. τούτο δ' οί 2 5 περί τὰς ἐργασίας ἀσχολούμενοι συνάγοντες ἀλή-351 θουσιν [ἢ συγκόπτουσι] τὰς έχούσας τὸ ψῆγμα βώλους, διὰ δὲ τῶν ὑδάτων τῆς φύσεως τὸ γεῶδες πλύναντες παραδιδόασιν έν ταῖς καμίνοις εἰς τὴν χωνείαν. τούτφ δὲ τῷ τρόπφ σωρεύοντες χρυσοῦ 3 10 πλήθος καταχοώνται πρός κόσμον οὐ μόνον αί γυναΐκες, άλλὰ καὶ οί ἄνδοες. περὶ μὲν γὰο τοὺς καοπούς καὶ τούς βραχίονας ψέλια φοροῦσι, περὶ δε τούς αὐχένας κοίκους παχεῖς δλοχούσους καὶ δακτυλίους άξιολύγους, έτι δε χουσούς θώρακας. ίδιον 4 15 δέ τι καὶ παράδοξον παρὰ τοῖς ἄνω Κελτοῖς ἐστι περί τὰ τεμένη των θεων γινόμενον έν γὰρ τοῖς ίεροῖς καὶ τεμένεσιν ἐπὶ τῆς χώρας ἀνειμένοις ἔροιπται πολύς χουσός άνατεθειμένος τοῖς θεοῖς, καὶ των έγχωρίων οὐδεὶς ἄπτεται τούτου διὰ τὴν δει-20 σιδαιμονίαν, καίπερ όντων των Κελτων φιλαργύρων καθ' ὑπεοβολήν.

Οι δε Γαλάται τοῖς μεν σώμασίν είσιν εὐμήκεις, 28 ταῖς δε σαρξί κάθυγροι και λευκοί, ταῖς δε κόμαις οὖ κάθυ έκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατα
Σ σκευῆς ἐπιτηβεύουσιν αὔξειν τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἰδιότητα. τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς [καὶ] ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν

κοουφήν και τους τένοντας άνασπώσιν, ώστε την πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ξοικυΐαν παχύνονται γάο αί τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ώστε μηδεν της των ίππων χαίτης διαφέ-3 ρειν. τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυρώνται, τινὲς δὲ s μετρίως ύποτρέφουσιν οί δ' εύγενεῖς τὰς μὲν παοειάς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἐῶσιν. ώστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι. διόπεο έσθιόντων μεν αὐτῶν έμπλέκονται ταῖς τοοφαῖς, πινόντων δὲ καθαπερεὶ διά τινος ἡθμοῦ φέρεται τὸ 10 4 πύμα. δειπνοῦσι δὲ καθήμενοι πάντες οὐκ ἐπὶ θρόνων, άλλ' έπὶ τῆς γῆς, ὑποστρώμασι χρώμενοι λύκων ἢ κυνῶν δέομασι. διακονοῦνται δ' ὑπὸ τῶν νεωτάτων παίδων έχόντων ήλικίαν, άορένων τε καί θηλειῶν. πλησίον δ' αὐτῶν ἐσχάραι κεῖνται γέμου- 15 σει πυρὸς καὶ λέβητας ἔχουσαι καὶ ὀβελοὺς πλήρεις αφεών ύλομερών. τοὺς δ' άγαθοὺς άνδρας ταῖς καλλίσταις των κοεών μοίραις γεραίρουσι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητής τὸν Αἴαντα παρεισάγει τιμώμενον ύπο των ἀριστέων, ὅτε πρὸς Ἔπτορα μονομαχήσας 20 ενίκησε,

νώτοισιν δ' Αΐαντα διηνεκέεσσι γέραιρε.

5 καλούσι δὲ καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὰς εὐωχίας, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπερωτῶσι, τίνες εἰσὶ καὶ τῶνων χρείαν ἔχουσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον 25 ἐκ τὼν τυχύντων πρὸς τὴν διὰ τῶν λόγων ἄμιλλαν 352 καταστάντες, ἐκ προκλήσεως μονομαχεῖν πρὸς ἀλλήλους. παρ' οὐδὲν τιθέμενοι τὴν τοῦ βίου τελευτήν

³ $7\dot{\alpha}\varrho_1^3$ te $7\dot{\alpha}\varrho$ D $\dot{\nu}$ no D 7 $\dot{\alpha}$ nollaivous. AD 10 nutaneq v.

ένισχύει γὰρ παρ' αὐτοῖς δ Πυθαγόρου λόγος, ὅτι 6 τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθοώπων ἀθανάτους εἶναι συμβέβημε και δι' έτων ωρισμένων πάλιν βιούν, είς έτεοον σωμα της ψυχης είσδυομένης. διὸ καὶ κατὰ 5 τὰς ταφὰς τῶν τετελευτημότων ένίους ἐπιστολὰς γεγοαμμένας τοις οίκείοις τετελευτηκόσιν έμβάλλειν είς την πυράν, ως των τετελευτημότων αναγνωσομένων ταύτας. Εν δε ταις δδοιπορίαις και ταις 29 μάχαις χρώνται συνωρίσιν, έχοντος του άρματος 10 ήνίοχον καὶ παραβάτην. ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφιππεύουσιν έν τοῖς πολέμοις σαυνιάζουσι τοὺς έναντίους, καὶ καταβάντες τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους συνίστανται μάχην. ἔνιοι δ' αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτο τοῦ 2 θανάτου καταφρονοῦσιν, ώστε γυμνούς καὶ περι-15 εξωσμένους καταβαίνειν είς τὸν κίνδυνον. ἐπάγονται δε καλ θεράποντας έλευθέρους έκ τῶν πενήτων καταλέγοντες, οίς ήνιόχοις καὶ παρασπισταϊς χοῶνται κατά τὰς μάχας. κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις είώθασι ποοάγειν τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖ-20 σθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, ποοανασείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. ὅταν δέ τις ὑπακούση ποὸς 3 την μάχην, τάς τε των ποογόνων ανδοαγαθίας έξυμνοθέτ και τας έαυτων αρετάς προφέρονται, και 25 τὸν ἀντιταττρίμενον έξονειδίζουσι καὶ ταπεινοῦσι καὶ τὸ σύνολον τὸ θάρσος τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις προαφαιρούνται. τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς 4 κεφαλάς άφαιοούντες περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν

12 τὴν AD, εἰς τὴν cet. 16 δέ] τε D 25 καὶ ταπεινοῦσι om. CE 26 θράσος Π 28 τοὺς αὐχένας F, om. CE

Ίππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ήμαγμένα λαφυραγωγούσιν, ἐπιπαιανίζοντες καὶ άδοντες ύμνον έπινίκιον, καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταϊς οίκίαις προσηλούσιν ώσπες οί έν κυνηγίοις τισί. 5 κεχειρωμένοι τὰ θηρία. τῶν δ' ἐπιφανεστάτων πο- 5 λεμίων κεδοώσαντες τὰς κεφαλὰς ἐπιμελῶς τηροῦσιν 353 έν λάονακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσι σεμνυνόμενοι διότι τῆσδε τῆς κεφαλῆς τῶν ποογόνων τις ἢ πατὴο ἢ καὶ αὐτὸς πολλὰ χοήματα διδόμενα οὐκ ἔλαβε. φασί δέ τινας αὐτῶν καυχᾶσθαι διότι 10 χουσον αντίσταθμον της κεφαλης ούκ έδέξαντο, βάρβαρόν τινα μεγαλοψυχίαν έπιδεικνύμενοι οὐ γὰο τὸ μὴ πωλεῖν τὰ σύσσημα τῆς ἀρετῆς εὐγενές, άλλὰ τὸ πολεμεῖν τὸ ὁμόφυλον τετελευτηκὸς θη-30 οιώδες. ἐσθήσι δὲ χρώνται καταπληκτικαῖς, χιτώσι 15 μεν βαπτοῖς χρώμασι παντοδαποῖς διηνθισμένοις καὶ ἀναξυρίσιν, ὰς ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσιν έπιπορποῦνται δε σάγους δαβδωτούς έν μεν τοῖς χειμῶσι δασεῖς, κατὰ δὲ τὸ θέρος ψιλούς, πλιν-2 θίοις πυκνοῖς καὶ πολυανθέσι διειλημμένους. ὅπλοις 20 δὲ χοῶνται θυοεοῖς μὲν ἀνδρομήκεσι, πεποικιλμένοις ίδιοτρόπως τινές δὲ καὶ ζώων χαλκῶν έξοχὰς έχουσιν, οὐ [μόνον] πρὸς κόσμον, ἀλλὰ [καὶ] πρὸς ἀσφάλειαν εὖ δεδημιουργημένας. κράνη δε χαλκᾶ περιτίθενται μεγάλας έξοχὰς έξ ξαυτῷν ἔχοντα καὶ 25 παμμεγέθη φαντασίαν ἐπιφέροντα τοῖς χρωμένοις,

ών τοις μεν πρόσκειται συμφυή κέρατα, τοις δε δονέων ἢ τετοαπόδων ζώων ἐκτετυπωμέναι προτομαί. σάλπιγγας δ' έχουσιν ίδιοφυεῖς καὶ βαρβαρι- 3 · κάς· ἐμφυσῶσι γὰο ταύταις καὶ ποοβάλλουσιν ἦγον 5 τραχύν καὶ πολεμικής ταραχής οίκετον. Θώρακας δ' έχουσιν οί μεν σιδηρούς άλυσιδωτούς, οί δε τοίς ύπο της φύσεως δεδομένοις άρκοῦνται, γυμνοί μαχόμενοι. αντί δε τοῦ ξίφους σπάθας έχουσι μακράς σιδηραϊς ή χαλκαϊς άλύσεσιν έξηρτημένας, παρά την 10 δεξιάν λαγόνα παρατεταμένας. τινές δὲ τοὺς χιτῶνας έπιχούσοις ή καταργύροις ζωστήρσι συνέζωνται. προβάλλονται δε λόγχας, ας έκεῖνοι λαγκίας κα- 4 λοῦσι, πηχυαΐα τῷ μήκει τοῦ σιδήρου καὶ ἔτι μείζω τὰ ἐπιθήματα ἐχούσας, πλάτει δὲ βοαχὺ λείποντα 15 οιπαλαίστων· τὰ μὲν γὰο ξίφη τῶν παο' ετέοοις σαυνίων εἰσὶν οὐκ ἐλάττω, τὰ δὲ σαυνία τὰς ἀκμὰς έχει τῶν ξιφῶν Δείζους. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐπ' εὐθείας κεχάλκευται, τὰ δ' έλικοειδῆ δι' ὅλων ἀνάκλασιν έχει πρός το καί κατά την πληγην μη μό-20 νον τέμνειν, άλλὰ καὶ θοαύειν τὰς σάρκας καὶ κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ δόρατος σπαράττειν τὸ τοαύμα. αὐτοὶ δ' εἰσὶ τὴν ποόσοψιν καταπληκτι-31 κοί και ταις φωναις βαρυηχείς και παντελώς τραγύφωνος, κατά δε τάς δμιλίας βραχυλόγοι καὶ αίνιγ-25 ματίαι [καὶ τὰ πολλὰ αἰνιττόμενοι συνεκδοχικῶς]: πολλά δὲ λέγοντες ἐν ὑπεοβολαῖς ἐπ' αὐξήσει μὲν έαυτων, μειώσει δε των άλλων, ἀπειληταί τε καὶ

1 ὧν τοῖς μὲν D, τοῖς μὲν γὰς v. 12 λαγηίας I 13 πηχυαίας et 14 λειπούσας codices, corr. Reiske 17 μείζω I 12 εἰσὶ I εἰς I 25 καὶ τὰ (πατὰ δὲ ADG) πολλὰ αἰνιττόμενοι (et v. 27 ἀπειληταὶ παὶ) del. Reiske, 27 *τε] δὲ cod.

άνατατικοί και τετραγφδημένοι ύπάρχουσι, ταις δε 2 διανοίαις όξεῖς καὶ πρὸς μάθησιν οὐκ άφυείς. είσι δε παρ' αὐτοῖς καὶ ποιηταὶ μελῶν, οῦς βάρδους δνομάζουσιν. οδτοι δε μετ' όργανων ταις λύραις όμοίων ἄδοντες οθς μεν ύμνοῦσιν, οθς δε βλασφη- 5 μοῦσι. φιλόσοφοί τέ τινές είσι καλ θεολόγοι περιτ-3 τῶς τιμώμενοι, οθς δοουίδας ὀνομάζουσι. χοῶνται δε και μάντεσιν, ἀποδοχῆς μεγάλης ἀξιοῦντες αὐτούς οὖτοι δὲ διά τε τῆς οἰωνοσκοπίας καὶ διὰ τῆς τῶν [ερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, 10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἔχουσιν ὑπήκοον. μάλιστα δ΄ όταν περί τινων μεγάλων έπισκέπτωνται, παράδοξον και άπιστον έχουσι νόμιμον άνθοωπον γαο ματασπείσαντες τύπτουσι μαχαίοα κατά τὸν ὑπὲο τὸ διάφραγμα τόπον, καὶ πεσόντος τοῦ πληγέντος 15 έκ τῆς πτώσεως καὶ τοῦ σπαραγμοῦ τῶν μελῶν, έτι δε τῆς τοῦ αίματος δύσεως τὸ μέλλον νοοῦσι, παλαιᾶ τινι καὶ πολυχρονίω παρατηρήσει περὶ τού-4 των πεπιστευκότες. έθος δ' αὐτοῖς έστι μηδένα θυσίαν ποιείν άνευ φιλοσόφου. διὰ γὰο τῶν έμ- 20. πείρων τῆς "θείας φύσεως ώσπερεί τινων δμοφώνων τὰ χαριστήρια τοῖς θεοῖς φασι δεῖν προσφέοειν, και διά τούτων οἴονται δεῖν τάγαθά αἰτεῖσθαι. 5 οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς εἰρηνικαῖς χρείαις, αλλά καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τούτοις μάλιστα πείθονται κα**λ** 25 τοῖς μελφδοῦσι ποιηταῖς, οὐ μόνον οί φίλοι, ἀλλὰ και οι πολέμιοι πολλάκις δ' έν ταις παρατάξεσι πλησιαζόντων αλλήλοις των στρατοπέδων καλ τοῖς

7 δοονίδας Ortelius, σαρονίδας cod. 15 τόπον] ἤτοι τὸν λαιμόν add. CN 17 ἔτι δὲ] ἐπὶ D 27 δ΄ A, om. cet.

ξίφεσιν ἀνατεταμένοις καὶ ταῖς λόγχαις ποοβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὖτοι ποοελθόντες παύουσιν αὐτούς, ὥσπεο τινὰ θηρία κατεπάσαντες. οὕτω καὶ 355 παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάροις ὁ θυμὸς εἴκει τῆ 5 σοφία καὶ ὁ Ἄρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

Χοήσιμον δ' έστι διορίσαι το παρά πολλοίς 32 άννοούμενου. τούς γάο ύπεο Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείῳ καὶ τοὺς παοὰ τὰς "Αλπεις, έτι δὲ τοὺς ἐπὶ τάδε τῶν Πυρηναίων ὀρῶν 10 Κελτούς ὀνομάζουσι, τούς δ' ύπεο ταύτης τῆς Κελτικής είς τὰ ποὸς ἄρκτον νεύοντα μέρη παρά τε τὸν ώκεανὸν καὶ τὸ Εοκύνιον ὄρος καθιδουμένους καὶ πάντας τοὺς έξῆς μέχοι τῆς Σκυθίας Γαλάτας ποοσαγορεύουσιν οί δε 'Ρωμαΐοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ 15 έθνη συλλήβδην μιζ προσηγορία περιλαμβάνουσιν, ονομάζοντες Γαλάτας απαντας. αί δε γυναΐκες των 2 Γαλατών οὐ μόνον τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι τοῖς άνδοάσιν είσίν, άλλὰ καὶ ταῖς άλκαῖς ἐνάμιλλοι. τὰ δὲ παιδία πας' αὐτοῖς ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολιὰ 20 κατά τὸ πλεῖστον· προβαίνοντα δὲ ταῖς ἡλικίαις εἰς τὸ τῶν πατέρων χοῶμα ταῖς χοόαις μετασχηματίζεται. ἀγοιωτάτων δ' ὄντων τῶν ὑπὸ τὰς ἄρκτους 3 κατοικούντων καὶ τῶν τῆ Σκυθία πλησιοχώρων, φασίτινας ανθοώπους έσθίειν, ώσπες και των 25 Ποεττανών τούς κατοικούντας την δνομαζομένην "Ιοιν. διαβεβοημένης δε της τούτων άλκης και άγοιό- 4

² προσελθόντες D 3 παταπαύσαντες D 6 παρὰ πολλοῖς] παράδοξον ἄλλοις D 7 γὰρ om. D 8 παρὰ] περὶ II 10 νπὲρ] νπὸ II 11 ἄριτον Wurm (Müllenhoff d. Alt. II p. 178), βορέαν Madvig, νότον cod. 12 παθιδρυμένα II 14 πάλιν om. EG, πάλαι Madvig 25 Βρεττανῶν ν.

τητος, φασί τινες έν τοῖς παλαιοῖς χοόνοις τοὺς τὴν 'Ασίαν απασαν καταδραμόντας, ονομαζομένους δε Κιμμερίους, τούτους είναι, βραχύ τοῦ χρόνου τὴν λέξιν φθείοαντος έν τῆ τῶν καλουμένων Κίμβοων ποοσηγορία. ζηλοῦσι γὰρ ἐκ παλαιοῦ ληστεύειν ἐπὶ 5 τὰς ἀλλοτοίας χώρας ἐπερχόμενοι καὶ καταφρονεῖν 5 ἀπάντων. οὖτοι γάο είσιν οί τὴν μὲν Ῥώμην έλόντες, τὸ δὲ Γερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς συλήσαντες, καὶ πολλήν μὲν τῆς Εὐοώπης, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς 'Ασίας φορολογήσαντες, καὶ τῶν καταπολεμηθέντων ιο τὴν χώραν κατοικήσαντες, οί διὰ τὴν πρὸς τοὺς Έλληνας έπιπλοκὴν Έλληνογαλάται κληθέντες, τὸ δὲ τελευταΐον πολλὰ καὶ μεγάλα στρατόπεδα Ῥω-6 μαίων συντοίψαντες. ἀκολούθως δὲ τῆ κατ' αὐτοὺς άγοιότητι καὶ πεοὶ τὰς θυσίας ἐκτόπως ἀσεβοῦσι 15 τοὺς γὰο κακούογους κατὰ πενταετηρίδα φυλάξαντες ἀνασμολοπίζουσι τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων πολλων απαρχων καθαγίζουσι, πυράς παμμεγέθεις κατασκευάζοντες. χοῶνται δὲ καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ώς Γεφείοις πρός τὰς τῶν ϑεῶν τιμάς. τινὲς δ' αὐ- 20 τῶν καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ληφθέντα ζῷα μετὰ τῶν άνθοώπων άποκτείνουσιν ή κατακάουσιν ή τισιν 7 ἄλλαις τιμωρίαις ἀφανίζουσι. γυναϊκας δ' έχοντες 356 εὐειδεῖς ήμιστα ταύταις προσέχουσιν, ἀλλά πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκὰς ἐκτός:ως λυττῶσιν. 25 είωθασι δ' έπι δοραῖς θηρίων χαμαί καθεύδοντες έξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσχημο-

6 τὰς] τῆς D 8 τὸ ἐν] ἐν D 14 καθ' αὐτοὺς ν. 21 καὶ οm. D 22 ἀποκτέννουσιν D

σύνης ἀφροντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὅραν ἐτέροις εὐκόλως προϊενται, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ
ἡγοῦνται, ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν τις αὐτῶν χαριζομένων μὴ προσδέξηται τὴν διδομένην χάριν, ἄτιμον
5 ἡγοῦνται.

Ήμεῖς δ' ἀρκούντως περί Κελτῶν εἰρηκότες με-33 ταβιβάσομεν την ίστορίαν έπὶ τοὺς πλησιοχώρους τούτοις Κελτίβηρας. οδτοι γάο τὸ παλαιὸν περί της χώρας άλληλοις διαπολεμήσαντες, οί τε Ίβηρες 10 και οι Κελτοί, και μετά ταῦτα διαλυθέντες και τὴν χώραν κοινή κατοικήσαντες, έτι δ' έπιγαμίας πρός άλλήλους συνθέμενοι, διὰ τὴν ἐπιμιξίαν ταύτης έτυχον τῆς προσηγορίας. δυεῖν δ' έθνῶν ἀλκίμων μιχθέντων καὶ χώρας ὑποκειμένης ἀγαθῆς, συνέβη 15 τούς Κελτίβηρας έπὶ πολύ τῆ δόξη προελθεῖν, καὶ 'Ρωμαίοις' πολλούς χρόνους αντιταξαμένους μόγις καταπολεμηθήναι. δοκούσι δ' οδτοι κατά τούς πο- 2 λέμους οὐ μόνον Ιππεῖς ἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ πεζοὺς παρέχεσθαι διαφόρους ταϊς άλκαϊς καὶ ταϊς καρτε-20 οίαις. φορούσι δ' οὖτοι σάγους μέλανας τραχεῖς καλ παραπλήσιον έχοντας τὸ έριον ταῖς αἰγείαις θοιξίν. δπλίζονται δέ τινες των Κελτιβήρων Γα- 3 λατικοίς θυφεοίς πούφοις, τινές δε πυρτίαις πυπλοτερέδιν ασπίδων έχούσαις τὰ μεγέθη, καὶ περὶ τὰς 25 κνήμας τριχίν ς είλοῦσι κνημῖδας, περί δὲ τὰς κεφαλάς πράνη χαλκᾶ περιτίθενται φοινικοῖς ήσκημένα λόφοις. ξίφη δ' άμφίστομα καὶ σιδήρφ δια-

²εὐνόπως ξτέροις CFG 6περί] τῶν add. ν. 11 οἰνήσαντες D $\,$ 13 ταύτης ἔτυχον] λέγονται ταύτης τυχεϊν C 21 αἰγίαις D

φόρω κεχαλκευμένα φορούσιν, έχοντες σπιθαμιαίας παραξιφίδας, αίς χρώνται κατά τὰς ἐν ταῖς μάγαις 4 συμπλοκάς. ίδιον δέ τι παο' αὐτοῖς ἐστι πεοὶ τὴν των [οπλων καί] άμυντηρίων κατασκευήν ελάσματα γάο σιδήφου κατακούπτουσιν είς την γην, και ταῦτα 5 έωσι μέχοι αν ότου δια του χρόνου τοῦ ίοῦ περιφανόντος τὸ ἀσθενὲς τοῦ σιδήρου καταλειφθή τὸ στερεώτατον, έξ οδ κατασκευάζουσι διάφορα ξίφη καὶ τάλλα τὰ πρὸς πόλεμον ἀνήκοντα. τὸ δ' οὕτω κατασκευασθέν δπλον πᾶν τὸ ὑποπεσὸν διαιρεῖ, ἀφ' 10 οὖπεο οὔτε θυφεὸς οὕτε κράνος οὕτε ὀστοῦν ὑπομένει την πληγην διά την ύπερβολην της άρετης 5 του σιδήρου. διμάχαι δ' όντες, έπειδαν από των ໃππων αγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδώντες καὶ την των πεζων τάξιν μεταλαμβάνοντες θαυμαστάς 35 ποιούνται μάχας. ίδιον δέ τι καλ παράδοξον νόμιμον παρ' αὐτοῖς έστιν· έπιμελεῖς γάρ ὄντες καὶ μαθάρειοι ταις διαίταις εν έργον επιτηδεύουσι βάναυσον και πολλής ακαθαρσίας κεκοινωνηκός παρ' εκαστα γὰο τὸ σῶμα λοῦσιν οὕρφ, καὶ τοὺς ὀδόν- 20 τας παρατρίβοντες ταύτην ήγοῦνται θεραπείαν εἶναι 34 τοῦ σώματος. τοῖς δ' ήθεσι πρὸς μὲν τοὺς κακούργους καὶ πολεμίους ὑπάρχουσιν ώμοί, πρὸς δὲ τοὺς ξένους έπιεικεῖς καὶ φιλάνθοωποι. τοὺς γάρ ἐπιδημήσαντας ξένους απαυτες άξιοῦση παρ' αύτοῖς 25 ποιείσθαι τὰς καταλύσεις καὶ πρὸς ἀλλήλους ἁμίλ-

¹ σπιθαμαίας ΙΙ 4 ὅπλων καὶ del. Eich., πολλών ὅπλων καὶ D (cf. III 54, 3); f. καὶ περὶ τὴν τῶν ἀμυντηρίων (τοὶ ἄλλων) ὅπλων 13 διμάχαι Α, δύσμαχοι Β, διμάχαιροι ect. 18 καθαροί D 25 ἄπαντας cod., corr. Dind.

λωνται πεοί της φιλοξενίας οίς δ' αν οί ξένοι συναχολουθήσωσι, τούτους έπαινοῦσι καὶ θεοφιλεῖς ήνοῦνται, τροφαϊς δὲ χρῶνται κρέασι παντοδαποῖς 2 καλ δαψιλέσι καλ ολνομέλιτος πόματι, χορηγούσης ετης χώρας το μεν μέλι παμπληθές, τον δ' οίνον παρά των ἐπιπλεόντων ἐμπόρων ἀνούμενοι. χαριέ- 3 στατον δὲ τῶν πλησιοχώρων ἐθνῶν [αὐτοῖς] ἐστι τὸ των Ούακκαίων όνομαζομένων σύστημα, ούτοι γάρ καθ' έκαστον έτος διαιρούμενοι την χώραν γεωρ-10 νοῦσι, καὶ τοὺς καρποὺς κοινοποιούμενοι μεταδιδόασιν έχάστω τὸ μέρος, καὶ τοῖς νοσφισαμένοις τι γεωργοῖς θάνατον τὸ πρόστιμον τεθείκασι. τῶν δ' 4 'Ιβήρων άλκιμώτατοι μέν είσιν οί καλούμενοι Αυσιτανοί, φορούσι δ' έν τοῖς πολέμοις πέλτας μικοάς 15 παντελώς, διαπεπλεγμένας νεύροις καλ δυναμένας απέπειν τὸ σώμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. ταύτην δ' έν ταίς μάχαις μεταφέροντες εὐλύτως άλλοτε άλλως ἀπὸ τοῦ σώματος διακρούονται φιλοτέγνως πᾶν τὸ φερόμενον ἐπ' αὐτοὺς βέλος. χρῶν- 5 20 ται δε και σαυνίοις όλοσιδήροις άγκιστρώδεσι, φοοούσι δε κοάνη και ξίφη παραπλήσια Κελτίβηρσιν. άποντίζουσι δ' εὐστόχως καὶ μαπράν, καὶ καθόλου καρτεροπληγείς υπάρχουσιν. ευκίνητοι δ' όντες καλ πούφοι δάδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώπουσι, κατά 25 δὲ τὰς ἐν τὰῖς συστάσεσι τῶν δεινῶν ὑπομονὰς πολύ λείπονται των Κελτιβήρων. ἐπιτηδεύουσι δὲ

¹ herías II 5 mèr om. v. $\pi \alpha \mu \pi l \eta \vartheta$ et D 7 aérols om. D 8 où ay naiw D ór o ma sá hero C corr. Steph. 12 tó om. A 8' $\mathcal{I} \beta \dot{\eta} \rho \omega v$] dè $\mathcal{K} \mu \dot{\eta} \rho \omega v$ II 23 naire $\rho \omega v$

κατά μεν την είρηνην ὄρχησίν τινα κούφην καί περιέχουσαν πολλήν εὐτονίαν σκελῶν, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις, πρός φυθμόν εμβαίνουσι καὶ παιανας 6 άδουσιν, δταν έπίωσι τοῖς άντιτεταγμένοις. ίδιον δέ τι παρὰ τοῖς "Ιβηροι καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Δυ-5 σιτανοίς έπιτηδεύεται των γάο ακμαζόντων ταίς ήλιπίαις οί μάλιστα ἀπορώτατοι ταις οὐσίαις, δώμη 🤻 δε σώματος και θράσει διαφέροντες, έφοδιάσαντες αύτοὺς άλμη καὶ τοῖς ὅπλοις εἰς τὰς ὀφεινὰς δυσχωοίας αθοοίζονται, συστήματα δὲ ποιήσαντες αξιό-10 λογα κατατρέχουσι την Ίβηρίαν και ληστεύοντες 358 πλούτους άθροίζουσι καὶ τοῦτο διατελοῦσι πράττοντες μετά πάσης καταφρονήσεως πούφοις γάρ χρώμενοι καθοπλισμοῖς καὶ παντελῶς ὄντες εὐκίνητοι και όξεις δυσχειρότατοι τοις άλλοις είσί, 16 7 καθόλου δὲ τὰς ἐν τοῖς ὕρεσι δυσχωρίας καὶ τραχύτητας ήγούμενοι πατρίδας είναι, είς ταύτας καταφεύγουσι, δυσδιεξόδους ούσας μεγάλοις καὶ βαρέσι στρατοπέδοις. διὸ καὶ Ῥωμαῖοι πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσαντες τῆς μὲν πολλῆς καταφρονήσεως ἀπέ-20 στησαν αὐτούς, είς τέλος δὲ τὰ ληστήρια καταλῦσαι πολλάκις φιλοτιμηθέντες ούκ ήδυνήθησαν.

35 Έπει δε τὰ περί τῶν Ἰβήρων διηλθομεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶνω διαλαμβάνομεν περί τῶν ἔν αὐτῆ μετάλλων ἀργυρείων διελθεῖν. αὐτή γὰρ ἡ χώρα 25 σχεδόν τι πλεῖστον καὶ κάλλιστον ἔχει μεταλλευόμενον ἄργυρον καὶ πόλλὰς τοῖς ἐργαξομένοις παρ-2 έχεται προσόδους. εἴρηται μὲν οὖν ἡμῖν καὶ ἐν

⁹ έαυτούς Λ , αὐτούς cet, 15 δυσχειρότατοι D (ut Schaefer), δυσχείρωτοι CFG 27 ἀργύριον τ

ταϊς ποὸ ταύτης βίβλοις ἐν ταῖς πεοὶ Ἡοαιλέους ποάξεσι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ὄρη τὰ καλούμενα Προηναζα, ταύτα δε και κατά το ύψος και κατά το μένεθος ύπάρχει διάφορα των άλλων παρήκει γάρ 5 ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν θαλάττης σχεδὸν άνοι ποὸς τὸν ὑπὸ τὰς ἄρκτους ἀκεανόν, διείργοντα δὲ τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν, ἔτι δὲ τὴν Κελτιβηρίαν, παρεκτείνει σταδίους ώς τρισχιλίους. πολ- 3. λων δ' όντων έν αὐτοῖς δουμών καὶ πυκνών τοῖς 10 δένδρεσι, φασίν έν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπό τινων νομέων ἀφέντων πῦς κατακαῆναι παντελῶς ἄπασαν την δρεινήν χώραν. διό και συχνάς ημέρας συνεχώς πυρός έπιφλέγοντος καῆναι τὴν έπιφάνειαν της γης, και τὰ μεν όρη διὰ τὸ συμβεβημός 15 κληθήναι Πυρηναΐα, την δ' ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης γώρας ἀργύρω ρυηναι πολλώ, και χωνευθείσης της φύδεως, έξ ής δ άργυρος κατασκευάζεται, δύακας γενέσθαι πολλούς άργύρου καθαροῦ. τῆς δὲ τούτου χρείας άγνοουμένης παρά τοῖς έγχω- 4 20 οίοις, τούς Φοίνικας έμπορίαις χρωμένους καλ τὸ γεγονός μαθόντας άγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρᾶς τινος αντιδόσεως άλλων φορτίων. διὸ δή τοὺς Φοίνικας μετακομίζοντας είς τε την Ελλάδα και την 'Ασίαν και τάλλα πάντα έθνη μεγάλους περιποιή-25 σασθαι πλούθους. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ τοὺς ἐμπόρους διατεϊναι τῆς φιλοπερδίας, ώστε έπειδαν καταγόμων όντων των πλοίων περιττεύη πολύς άργυρος,

⁷ δε add. Eich. (τε Reiske) 8 παρατείνει D 9 αὐτοῖς] αὐτοῖς II 13 πυρὸς] τοῦ πυρὸς Eich. 21 γεγονός γένος D 24 πλούτους περιποιήσασθαι D

έκκόπτειν του έν ταῖς άγκύραις μόλιβδου, καὶ έκ τοῦ ἀργύρου την έκ τοῦ μολίβδου χρείαν άλλάττε-5 σθαι. διόπεο έπὶ πολλούς χρόνους οί Φοίνικες διὰ τῆς τοιαύτης έμπορίας ἐπὶ πολὺ λαβόντες αύξησιν 859 ἀποικίας πολλάς ἀπέστειλαν, τὰς μèν εἰς Σικελίαν 5 και τὰς σύνεγγυς ταύτης νήσους, τὰς δ' εἰς τὴν Αι-36 βύην καὶ Σαρδόνα καὶ τὴν Ίβηρίαν. ὅστερον δὲ πολλοίς χοόνοις οί μεν Ίβησες μαθόντες τὰ περί τον άργυρον Ιδιώματα κατεσκεύασαν άξιολογα μέταλλα. διόπεο ἄργυρον κάλλιστον καὶ σχεδόν τι 10 πλεϊστον κατασκευάζοντες μεγάλας ελάμβανον προσόδους. δ δὲ τρόπος τῆς μεταλλείας καὶ τῶν ἔργων 2 τοιοῦτός τίς έστι παρά τοῖς "Ιβηρσιν. ὅντων χαλκοῦ καὶ χουσοῦ καὶ ἀργύρου μετάλλων θαυμαστών, οί μεν έργαζόμενοι τα χαλκουργεία το τέταρτον μέ- 15 οος χαλκού καθαρού έκ της δουττομένης γης λαμβάνουσι, των δ' άργυρευόντων τινές ίδιωτων έν τρισίν ημέραις Εὐβοϊκὸν έξαίρουσι τάλαντον πᾶσα γαο ή βιδλός έστι ψήγματος συμπεπηγότος και απολάμποντος μεστή. διὸ καὶ θαυμάσαι τις ἄν τήν τε 20 της χώρας φύσιν και την φιλοπονίαν των έργαζο-3 μένων αὐτὴν ἀνθρώπων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οί τυχύντες τῶν ἰδιωτῶν προσεκαρτέρουν τοῖς μετάλλοις, και μεγάλους άπεφέροντο πλούτους διά την έτοιμότητα καί δαψίλειαν τῆς ἀργυρίτιβος γῆς. Υστε- 25 οον δὲ τῶν Ῥωμαίων αρατησάντων τῆς Ἰβηρίας, πλήθος Ίταλῶν ἐπεπύλασε τοῖς μετάλλοις, καὶ με-

^{4*}ênl πολὲ λαβόντες] ênl πολὲν λαβόντες χοόνον cod., πολλὴν λαβόντες Wess. 6 τανέχι FG 7 τὴν om. Bek. 13 χαλαοῦ f. del. 17 ἀργυρενόντων A, (et Strab. p. 147), ἀργυρεντών cet. 27 Ιταλικών C, Ιταλικών FG

γάλους ἀπεφέροντο πλούτους διὰ τὴν φιλοπερδίαν. ώνούμενοι γάο πλήθος άνδοαπόδων παραδιδόασι 4 τοις έφεστημόσι ταις μεταλλικαις έογασίαις οδτοι δε κατά πλείονας τύπους ανοίξαντες στόμια καί ε κατά βάθους δούττοντες την γην έρευνωσι τάς πολυαργύρους και πολυχούσους πλάκας τῆς γῆς καταβαίνοντές τε οὐ μόνον είς μῆκος, ἀλλὰ καὶ είς βάθος παρεμτείνοντες έπὶ πολλούς σταδίους τὰ ὀρύγματα, και πλαγίας και σπολιάς διαδύσεις ποικίλως 10 μεταλλουργούντες, αναγουσιν έκ βυθών την το κέρδος αὐτοῖς παρεχομένην βῶλον. μεγάλην δ' ἔχει 37 παραλλαγήν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς κατά την 'Αττικήν. έκεῖνα μὲν γὰο οί μεταλλεύοντες καί πρός ταῖς ἐργασίαις μεγάλας προϊέμενοι δαπάνας 15 & μεν ήλπισαν ένίστε λαβεῖν οὐκ ἔλαβον, & δ' εἶχον απέβαλου, ώστε δομεΐν αύτους ώσπες αινίγματος τούπου άτυχεϊν οί δε κατά την Σπανίαν μεταλ- 2 λουργοί ταις έλπίσι μεγάλους σωρεύουσι πλούτους έκ τούτων των έργασιων. των γάρ πρώτων ἔργων 20 έπιτυγχανομένων διά την της γης εlς τούτο το γένος ἀφετὴν ἀεὶ μᾶλλον εὐφίσκουσί λαμπφοτέφας φλέβας, γεμούσας ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ: πᾶσα γάο ή σύνεγγυς γη διαπέπλεκται πολυμερώς τοις 360 έλιγμοῖς τῶν ὁάβδων. ἐνίστε δὲ καὶ κατὰ βάθους 3 25 έμπίπτουσι ποταμοῖς φέουσιν ύπὸ τὴν γῆν, ὧν τῆς βίας περιγίνονται διακόπτοντες τὰς δύσεις αὐτῶν

⁵ βάθος F 7 είς β.] ἐπὶ τὸ β. Η 9 πλαγίους Η σιολιούς D 14 πρὸς οπ. Α 17 Ισπανίαν Η 18 ταῖς ἐλπίσι del. Bek., ἀπολούθως add. Wurm; οὖ ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ τῷ ἔψγω Reiske 24 βάθος D

τάς έμπιπτούσας τοῖς ὀούγμασι πλαγίοις. ταῖς γὰο άδιαψεύστοις του κέρδους προσδοκίαις πιεζόμενοι πρός το τέλος άγουσι τὰς ίδίας ἐπιβολάς, καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, απαρύτουσι τὰς ρύσεις τῶν ύδάτων τοῖς Αίγυπτιακοῖς λεγομένοις κοχλίαις, οθς 5 'Αρχιμήδης ὁ Συρακόσιος εὖρεν, ὅτε παρέβαλεν εἰς Αίνυπτον διά δε τούτων συνεχώς έκ διαδοχής παραδιδόντες μέχρι τοῦ στομίου, τὸν τῶν μετάλλων τόπον αναξηραίνουσι και κατασκευάζουσιν εύθετον 4 πρὸς τὴν τῆς ἐργασίας πραγματείαν. φιλοτέχνου 10 δ' όντος τοῦ ὀργάνου καθ' ὑπερβολήν, διὰ τῆς τυχούσης έργασίας ἄπλατον ὕδωρ ἀναροιπτεϊται παραδόξως, και παν το ποτάμιον φεύμα φαδίως έκ βυθοῦ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκχεῖται. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως τοῦ τεχνίτου τὴν ἐπίνοιαν οὐ μόνον ικ έν τούτοις, άλλὰ καὶ έν άλλοις πολλοίς καὶ μείζοσι, διαβεβοημένοις κατά πάσαν την οικουμένην, περί ών τὰ κατὰ μέρος ὅταν ἐπὶ τὴν ᾿Αοχιμήδους ἡλι-38 κίαν ελθωμεν ακοιβώς διέξιμεν. οί δ' οὖν ταϊς έογασίαις τῶν μετάλλων ἐνδιατοίβοντες τοῖς μὲν 20 κυρίοις ἀπίστους τοῖς πλήθεσι προσόδους περιποιούσιν, αὐτοί δὲ κατά γῆς ἐν τοῖς ὀούγμασι καὶ καθ' ήμέραν καὶ νύκτα καταξαινόμενοι τὰ σώματα, πολλοί μεν ἀποθυήσκουσι διὰ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς κακοπαθείας· ἄνεσις γὰο ἢ παῦλα των ἔργων οὐκ 25 ἔστιν αὐτοῖς, ἀλλὰ [ταῖς] τῶν ἐπιστατῶν πληγαῖς

⁴ ἀπαφύτουσι D, ἀποφύττουσι γὰρ v. (c. 32, 7) 9 εδδετον] ἔντεγνον II 10 πρὸς τὴν τῆς] τὴν πρὸς τὰς D(C) 18 τὰ ομ. DF 20 διατρίβοντες D 22 οδτοι D 23 καθ² μεθ³ Dind. 26 ταξι delvi

λυανκαζόντων ύπομένειν την δεινότητα των κακών άτυνως προίενται το ζην, τινές δε ταις δυνάμεσι των σωμάτων καὶ ταῖς των ψυχων καρτερίαις ύπομένοντες πολυχρόνιον έχουσι την ταλαιπωρίαν αί-5 ρετώτερος γαρ αὐτοῖς ὁ θάνατός ἐστι τοῦ ζῆν διὰ τὸ μένεθος τῆς ταλαιπωρίας, πολλών δ' ὄντων 2 πεοί τὰς ποοειοημένας μεταλλείας παραδόξων, οὐγ ήπιστ' αν τις θαυμάσειε διότι των μεταλλουργείων ούδεν πρόσφατον έγει την άργην, πάντα δ' ύπο 10 της Καργηδονίων φιλαργυρίας άνεώνθη καθ' δυ καιρούν και της Ίβηρίας έπεκράτουν. έκ τούτων γάρ έσχου την έπι πλέου αύξησιν, μισθούμενοι τούς ποατίστους στρατιώτας και διά τούτων πολλούς και μεγάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. παθόλου γάο 3 15 άεὶ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν ούτε πολιτικοῖς στοατιώταις ούτε •τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες, άλλά καί Ρωμαίους καί Σικελιώτας καί τούς κατά την Λιβύην οίκοῦντας είς [τούς] μεγίστους 861 ήνου κινδύνους καταπλουτομαχοῦντες απαντας διὰ 20 την έκ των μετάλλων γινομένην εύπορίαν. δεινοί γάρ, ως ἔοικεν, ὑπῆρξαν οί Φοίνικες ἐκ παλαιῶν χούνων είς τὸ κέφδος εύφεῖν, οί δ' ἀπὸ τῆς Ἰταλίας είς τὸ μηδὲν μηδενί τῶν ἄλλων καταλιπεῖν.

Γίντται δε καὶ καττίτερος ἐν πολλοῖς τόποις τῆς 4 25 Ἰβηρίας, οὐἢ ἐξ ἐπιπολῆς εὐρισκόμενος, ὡς ἐν ταῖς ἱστορίαις τινὲς τεθουλήκασιν, ἀλλ' ὀρυττόμενος καὶ

⁴ πολυχρόνιον Dind., πολύν χρόνον cod. 5 δ om. D 7 εξοημένας II 11 παί om. v. 18 οἰνοῦντας — c. 39, 8 σχεδιών om. F τοὺς om. D 23 μηδὲν add. Reiske 24 κασσιτερ. cod. 26 παὶ χωνενόμενος om. CEG (cf. Strab. p. 147)

χωνευόμενος δμοίως ἀργύρω τε καὶ χρυσώ. ὑπεράνω γάρ τῆς τῶν Αυσιτανῶν χώρας ἔστι μέταλλα πολλά τοῦ καττιτέρου, κατὰ τὰς προκειμένας τῆς Ἰβηρίας ἐν τῷ ἀκεανῷ νησῖδας τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβημότος δ Καττιτερίδας ώνομασμένας. πολύς δε και έκ τῆς 5 Ποεττανικής νήσου διακομίζεται ποὸς την κατ' ἀντικού κειμένην Γαλατίαν, καὶ διὰ τῆς μεσονείου Κελτικής έφ' ἵππων ύπὸ τῶν έμπόρων ἄγεται παρά τε τους Μασσαλιώτας και είς την ονομαζομένην πόλιν Ναρβώνα αύτη δ' έστλυ άποιπος μεν 'Ρω- 10 μαίων, διά δὲ τὴν εὐκαιρίαν [καὶ τὴν εὐπορίαν] μέγιστον έμπόριον έχουσα των έν έκείνοις τοῖς τόποις. 39 Ήμεζο δ' έπεὶ τὰ κατὰ τοὺς Γαλάτας καὶ τοὺς Κελτίβηρας, έτι δ' Ίβηρας διήλθομεν, έπλ τοὺς Αίνυας μεταβησόμεθα. οδτοι γάο νέμονται μέν 15 γώραν τραγεΐαν καὶ παντελώς λυπράν, τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις επίπουόν τινα βίον καὶ άτυχη ζώσι. 2 καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὔσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὁλοτομούσι δι' όλης τῆς ἡμέρας σιδηροφορούντες ένερ- 20 γούς πελέκεις καὶ βαρείς, οί δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλέον πέτοας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπεοβολὴν της τραχύτητος οὐδεμίαν γὰο βῶλον τοῖς ἐργαλείοις άνασπωσιν άνευ λίθου. καὶ τοιαύτην έχοντες έν τοϊς ἔργοις μακοπάθειαν τῆ α΄ νεχεία περι- 25 γίνονται τῆς φύσεως, καὶ πολλὰ μοχθήσαντες ὀλίγους

καρπούς καὶ μόγις λαμβάνουσι. διὰ δὲ τὴν συνένειαν των νυμνασιών και τὸ τῆς τροφῆς έλλιπες τοις σώμασιν ύπαρχουσιν ίσχνοι και εύτονοι. πρός δε την κακοπάθειαν ταύτην συνεργούς έγουσι τάς 5 νυναϊκας, είθισμένας έπ' ίσης τοις άνδράσιν έργάζεσθαι, κυνηγίας δε ποιούνται συνεγείς, έν αίς 3 πολλά των θηρίων χειρούμενοι την έκ των καοπων σπάνιν διοοθούνται. διόπεο έμβιούντες όρεσι γιονοβολουμένοις και τραγύτητας απίστους δρειβατείν 10 είωθότες, εύτονοι καί μυώδεις γίνονται τοῖς σώμασιν, ένιοι δὲ διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς σπανοκαρπίαν 4 πίνουσι μεν ύδωρ, σαρκοφαγούσι δε τας των ημέοων τε και άγρίων ζώων σάρκας και τῶν ἀπὸ τῆς γώρας λαγάνων έμπίμπλανται, την γώραν έχοντες 362 ἄβατον τοῖς ποοσφιλεστάτοις τῶν θεῶν Δήμητοι και Διονύσω. · νυκτερεύουσι δ' έπι τῆς χώρας σπα- 5 γίως μεν εν τισιο εύτελέσιν επαύλεσιν ή καλιαζς. τὰ δὲ πολλά ἐν ταῖς κοίλαις πέτραις καὶ σπηλαίοις αὐτοφυέσι καὶ δυναμένοις σκέπην Ικανήν παρέχε-20 σθαι. ἀπολούθως δὲ τούτοις καὶ τάλλα ποιούσι, 6 διαφυλάττοντες τον άρχαϊον και άκατάσκευον βίον. καθόλου δ' έν τοῖς τόποις αί μὲν γυναϊκες ἀνδοῶν, οί δ' άνδρες θηρίων έχουσιν εὐτονίαν καὶ άλκήν. πολλάκις γουν φασιν έν ταϊς στρατείαις τον μέγι-25 στον των Γαλμτων ύπο Λίγυος ίσχνου παντελώς έμ προκλήσεως μονομαχήσαντα άνηρησθαι. δπλισμόν 7 δ' έχουσιν οί Λίγυες έλαφοότερον των 'Ρωμαίων τῆ κατασκευῆ. σκεπάζει γὰο αὐτοὺς παραμήκης θυ-

5 ἀνδοάσιν] $\overline{\alpha \nu o}$ ις D 9 ὀριβατείν D 11 στενοπαρπίαν D 18 καl] καl τοις ν. 22 τόποις] πόνοις Madvig

οεὸς εἰς τὸν Γαλατικὸν ὁνθμὸν δεδημιουργημένος καὶ χιτὰν συνειλημμένος ζωστῆρι, καὶ περιτίθενται θηρίων δορὰς καὶ ξίφος σύμμετρον· τινὲς δ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς Ρωμαίων πολιτείας μετεσχημάτισαν τὸν ὁπλισμόν, ἐξομοιοῦντες ἐαυτοὺς τοῖς ε ε ἡγουμένοις. θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῷ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας. ἐμπορευόμενοι γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδόνιον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἐτοίμως ἑαυτοὺς ρίπτοῦντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους· σκάφει γὰς χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίνοις ἡκιστα κατεσκευασμένοις ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμώνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

40 Λείπεται δ' ήμιν είπειν περί των Τυρρηνών. 15 ούτοι γὰρ τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρείκ διένεγκόντες χώραν πολλήν κατεκτήσαντο και πόλεις ἀξιολόγους και πολλὰς ἔκτισαν. ὁμοίως δὲ και ναυτικαϊς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες καὶ πολλὸς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' 20 ἐαυτων ἐποίήσαν Τυρρηνικὸν προσαγορευθήναι, τὰ δὲ κατὰ τὰς πεξὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες τήν τε σάλπιγγα λεγομένην ἔξεῦρου, εὐχρηστοτάτην μὲν εἰς τοὺς πολέμους, ἀπ' ἐκείνων δ' δνομαρθείδαν Τυρρηνήν, τό τε περί τοὺς ἡγουμένοις στρατηγούς 25 ἀξίωμα κατεσκεύασαν, περιθέντες τοῖς ἡγουμένοις

 $^{^2}$ περιτίθεται D 5 αὐτοὺς D 9 Σαρδῶον II 10 ετοίμους D 13 αστεσκευσσμένοι Schäfer 15 τυρηνῶν D 16 τὸ μὲν] περl τὸ D 21 τὰ] τὸ CD 23 λεγομένην del. Wess. 25 στρατηγοὺς f, del.

δαβδούχους και δίφοον έλεφάντινον και περιπόρφυρον τήβενναν, έν τε ταϊς οίκίαις τὰ περίστωα ποὸς τὰς τῶν θεραπευόντων όχλων ταραχὰς έξεῦοον εύχρηστίαν ων τὰ πλείστα Ρωμαΐοι μιμησάμε-5 νοι καλ ποὸς τὸ κάλλιον αὐξήσαντες μετήνεγκαν έπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. γοάμματα δὲ καὶ φυσιο- 2 λογίαν καὶ θεολογίαν έξεπόνησαν έπὶ πλέον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων άν-363 θρώπων έξειογάσαντο διὸ καὶ μέχοι τῶν νῦν χρό-10 νων οί τῆς οἰκουμένης σχεδὸν ὅλης ἡγούμενοι θαυμάζουσί τε τούς άνδρας και κατά τὰς ἐν τοῖς κεραυνοῖς διοσημείας τούτοις έξηγηταῖς χοῶνται. γώραν δε νεμόμενοι πάμφορον, και ταύτην έξεργα- 3 ζόμενοι, παρπών ἀφθονίαν ἔχουσιν οὐ μόνον πρὸς 15 την άρχοῦσαν διατροφήν, άλλὰ καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν δαψιλή και τουφήν ανήκουσαν. παρατίθενται γὰο δὶς τῆς ἡμέρας τραπέζας πολυτελεῖς καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τὴν ὑπερβάλλουσαν τουφὴν οἰκεῖα, στοωμνάς μεν άνθεινάς κατασκευάζοντες, έκπωμάτων δ' 20 ἀργυρῶν παντοδαπῶν πλῆθος καὶ τῶν διακονούντων οίκετων οψκ όλίγον άριθμον ήτοιμακότες καί τούτων οι μέν εὐποεπεία διαφέροντές είσιν, οί δ' έσθησι πολυτελεστέραις ή κατά δουλικήν άξίαν κεκόσμηνται. ολιήσεις τε παντοδαπάς ίδιαζούσας έχουσι 4 25 παρ' αὐτοῖς οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τῶν έλευθέρων οί πλείους. καθόλου δε την μεν έκ πα-

λαιών χρόνων παρ' αὐτοις ζηλουμένην ἀλκήν ἀποβεβλήκασιν, ἐν πότοις δὲ καὶ διάθυμίαις ἀνάνδροις βιοῦντες οὐκ ἀλόγως τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν 5 τοις πολέμοις ἀποβεβλήκασι. συνεβάλετο δ' αὐτοις πρὸς τὴν τρυφὴν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ἡ τῆς χώρας ἐ ἀρετή πάμφορον γὰρ καὶ παντελῶς εὕγειον νεμάμενοι παντὸς καρκοῦ πλήθος ἀποθησαυρίζουσιν. καθόλου γὰρ ἡ Τυρρηνία παντελῶς εὕγειος οὖσα πεδίοις ἀναπεπταμένοις ἐγκάθηται καὶ βουνοειδέσιν ἀναστήμασι τόπων διείληπται γεωργησίμοις. ὑγρὰ ω δὲ μετρίως ἐστὶν οὐ μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τοῦ θέρους καιρόν.

41 Έπει δε περί τῆς πρὸς ἐσπέραν κεκλιμένης χώρας καὶ τῆς πρὸς τὰς ἄρκτους νενευκυίας, ἔτι δε
τῶν κατὰ τὸν ἀκεανὸν νήσων διεξήλθομεν, ἐν μέρει διέξιμεν περί τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων
τῶν ἐν ἀκεανῷ τῆς ᾿Αραβίας τῆς πρὸς ἀνατολὴν
κεκλιμένης καὶ προσοριζούσης τῆ καλουμένη Κεδρω2 σία. ἡ μὲν γὰρ χώρα πολλαϊς κώμαις καὶ πόλεσιν
ἀξιολόγοις κατοικείται, καὶ τούτων αὶ μὲν ἐπὶ χωμάτων ἀξιολόγών κεῦνται, αὶ δ΄ ἐπὶ γεωλόφων ἢ πεδίων καθίδρυνται - ἔχουσι δ΄ αὐτῶν αὶ μέγισται
βασίλεια κατεσκευασμένα πολυτελῶς, πλῆθος οἰκηχώρα γέμει θρεμμάτων παντοδαπῶν, καρποφοροῦσα 25
καὶ νομὰς ἀφθόνους παρεχομένη τοις βοσκήμασι ποταμοί τε πολλοὶ διαρρέοντες ἐν αὐτῆ πολλὴν ἀρ-

² ἐν πότοις — ἀποβεβλήμασι om. FM δὲ om. v. 4 πολεμίοις D συνεβάλλετο v. 6 νεμόμενοι] χώραν add. CFG 10 τόπων] λόφων Dind. 19 γὰς om. D 21 ἢ om. C

δεύουσι χώραν, συνεργοῦντες πρός τελείαν αὔξησιν των καρπών. διὸ καὶ τῆς Αραβίας ή πρωτεύουσα 364 τη άρετη προσηγορίαν έλαβεν οίκείαν, εὐδαίμων δυομασθείσα. ταύτης δε κατά τὰς έσχατιὰς τῆς 4 5 παρωμεανίτιδος χώρας κατ' άντικού νήσοι κεΐνται πλείους, ὧν τοεῖς είσιν ἄξιαι τῆς ίστορικῆς ἀναγοαφής, μία μεν ή προσαγορευομένη 'Ιερά, καθ' ην ούκ έξεστι τους τετελευτηκότας θάπτειν, έτέρα δὲ πλησίον ταύτης, ἀπέχουσα σταδίους έπτά, εἰς 10 ήν πομίζουσι τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ταφῆς άξιούντες. ή δ' οὖν Ίερὰ τῶν μὲν ἄλλων καρπῶν άμοιρός έστι, φέρει δε λιβανωτού τοσούτο πλήθος, ώστε διαφιείν καθ' όλην την οίκουμένην πούς τάς των θεων τιμάς. έχει δε και σμύονης πληθος διά-15 φορον καὶ τῶν ἄλλων θυμιαμάτων παντοδαπάς φύσεις, παρεχομένας πολλήν εὐωδίαν. ή δε φύσις 5 έστι τοῦ λιβανωτοῦ και ή κατασκευή τοιάδε. δένδρον έστι τῷ μὲν μεγέθει μικρόν, τῆ δὲ προσόψει τῆ ἀκάνθη τῆ Αλγυπτία τῆ λευκῆ παρεμφερές, τὰ 20 δε φύλλα τοῦ δένδρου ὅμοια τῆ ὀνομαζομένη ἰτέα, καὶ τὸ ἄνθος ἐπ' αὐτῷ φύεται χουσοειδές, ὁ δὲ λιβανωτὸς γινόμενος έξ αὐτοῦ ὀπίζεται ὡς ἂν δάκουον, τὸ δὲ τῆς σμύρνης δένδρον ὅμοιόν ἐστι 6 τη σχίνω, τὸ δὲ φύλλον ἔχει λεπτότερον καὶ πυ-25 ανότερον. ὀπίζεται δε περισμαφείσης τῆς γῆς ἀπὸ των διζων, και δσα μεν αὐτων εν άγαθη γη πέφυκεν, έκ τούτων γίνεται δίς τοῦ ένιαυτοῦ, ἔαρος και θέρους και δ μεν πυροός έαρινός υπάρχει διά

¹ συντελοῦντες ΙΙ 9 έπτὰ AD, ώς έπτὰ cet. 13 τὴν om. D

τάς δοόσους, ό δὲ λευκός θερινύς έστι. τοῦ δὲ παλιούρου συλλέγουσι του καρπόν, καὶ χρώνται βρωτοίς και ποτοίς και πρός τὰς κοιλίας τὰς δεού-42 σας φαρμάνω. διήρηται δε τοις έγχωρίοις ή χώρα, καὶ ταύτης ὁ βασιλεύς λαμβάνει την κρατίστην, καὶ 5 τῶν καρπῶν τῶν γινομένων ἐν τῆ νήσφ δεκάτην λαμβάνει. τὸ δὲ πλάτος τῆς νήσου φασίν εἶναι 2 σταδίων ώς διακοσίων, κατοικοῦσι δὲ τὴν νῆσον οί καλούμενοι Παγχαΐοι, καὶ τόν τε λιβανωτὸν καὶ την σμύοναν κομίζουσιν είς τὸ πέραν καὶ πωλοῦσι 10 τοϊς τῶν ἀράβων ἐμπόροις, παρ' ὧν ἄλλοι τὰ [τοιαύτα] φοοτία ἀνούμενοι διακομίζουσιν είς τὴν Φοινίκην καὶ Κοίλην Συρίαν, ἔτι δ' Αίγυπτον, τὸ δὲ τελευταΐου έκ τούτων των τόπων έμποροι διακομί-3 ζουσιν είς πάσαν την οίκουμένην. ἔστι δε και άλλη 15 νησος μεγάλη, της προειρημένης ἀπέζουσα σταδίους τριάκοντα, είς τὸ πρὸς ἕω μέρος τοῦ ἀκεανοῦ κειμένη, τῷ μήκει πολλῶν τινων σταδίων ἀπὸ νὰο τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνήκοντος ἀκρωτηρίου φασὶ θεωοεϊσθαι την Ίνδικην ἀέριον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ 865 4 διαστήματος. έχει δ' ή Παγχαία κατ' αὐτὴν πολλὰ της ίστορικης άναγραφης άξια, κατοικούσι δ' αὐτην αὐτόχθονες μεν οί Παγχαΐοι λεγόμενοι, ἐπήλυδες δ' 'Queavirai nal 'Ivdol nal Σκώθαι nal Κοή-5 τες. πόλις δ' ἔστιν ἀξιόλογος ἐν άὐτῆ, προσαγο- 25 οευομένη μέν Πανάρα, εὐδαιμονία δὲ διαφέρουσα. οί δὲ ταύτην οἰκοῦντες καλοῦνται μὲν ίκέται τοῦ Διὸς τοῦ Τριφυλίου, μόνοι δ' είσὶ τῶν τὴν Παγ-

 ¹ θεςινός] χειμεςινός CFG 11 τοιαύτα om. D 21 καθ' αντήν FG, om. C 28 τριφυλλίου D

γαίαν χώραν οἰκούντων αὐτόνομοι καὶ ἀβασίλευτοι. ἄρχοντας δὲ καθιστᾶσι κατ' ἐνιαυτὸν τρεῖς· οὖτοι δὲ θανάτου μὲν οὐκ είσὶ κύριοι, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα διακοίνουσι και αὐτοι δὲ οὖτοι τὰ μέγιστα ἐπὶ τοὺς 5 ίερεις αναφέρουσιν. από δὲ ταύτης τῆς πόλεως απέ- 6 χει σταδίους ώς έξήμοντα ιερον Διος Τριφυλίου, κείμενον μεν έν χώρα πεδιάδι, θαυμαζόμενον δε μάλιστα διά τε την άρχαιότητα καὶ την πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν. τὸ 43 10 μεν οδν περί το ίερον πεδίον συνηρεφές έστι παντοίοις δένδοεσιν, οὐ μόνον καρποφόροις, άλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς δυναμένοις τέρπειν τὴν δρασιν. κυπαρίττων τε γάρ έξαισίων τοῖς μεγέθεσι καὶ πλατάνων και δάφνης και μυρσίνης καταγέμει, πλή-15 θοντος τοῦ τόπου ναματιαίων ὑδάτων. πλησίον 2 γὰο τοῦ τεμένους ἐκ τῆς γῆς ἐκπίπτει τηλικαύτη τὸ μέγεθος πηγή γλυκέος ὕδατος, ὥστε ποταμὸν έξ αὐτῆς γίνεσθαι πλωτόν έκ τούτου δ' είς πολλά μέρη τοῦ ὕδατος διαιρουμένου, καὶ τούτων ἀρδευ-20 ομένων, κατά πάντα τὸν τοῦ πεδίου τόπον συνάγκειαι δένδοων ύψηλων πεφύκασι συνεχείς, έν αίς πληθος ἀνδρῶν ἐν τοῖς τοῦ θέρους καιροῖς ἐνδιατρίβει, όρνέων τε πληθος παντοδαπών έννεοττεύεται, ταϊς χρόσις διάφορα καὶ ταῖς μελφδίαις μεγά-25 λην παρεχόμενώ τέρψιν, κηπεΐαί τε παντοδαπαί καί λειμώνες πολλοί και διάφοροι ταϊς χλόαις και τοῖς

ο τριφυλλίου D 8 τε om. D 9 τῆς] τε add. CFG τῆς... εὐφυίας cod., corr. Reiske 14 μυρσίνης ΔE , γένεσι add. E, ξένεσι add. cet. 18 αὐτῆς ΔE , αὐτοῦ cet. 20 κατὰ om. CFG

άνθεσιν, ώστε τῆ θεοπρεπεία τῆς προσόψεως ἄξιον ε των ένγωρίων θεών φαίνεσθαι. ήν δε και των φοινίκων στελέγη μεγάλα καὶ καρποφόρα διαφερόντως και καρύαι πολλαι άκροδρύων δαψιλεστάτην τοις έγχωρίοις ἀπύλαυσιν παρεχόμεναι. χωρίς δε τού-5 των ύπηρχον άμπελοί τε πολλαί και παντοδαπαί, αί πρός ύψος ανηγμέναι καὶ διαπεπλεγμέναι ποικίλως την πρόσοψιν ήδεταν έποίουν και την απόλαυσιν 366 44 τῆς ώρας έτοιμοτάτην παρείχοντο. ὁ δὲ ναὸς ὑπῆργεν άξιόλογος έκ λίθου λευκού, το μήκος έχων δυείν 10 πλέθοων, τὸ δὲ πλάτος ἀνάλογον τῷ μήμει κίοσι δὲ μεγάλοις καὶ παχέσιν ὑπήρειστο καὶ γλυφαζς φιλοτέχνοις διειλημμένος άγάλματά τε των θεων άξιολογώτατα, τῆ τέχνη διάφορα καὶ τοῖς βάρεσι 2 θαυμαζόμενα. κύκλω δε τοῦ ναοῦ τὰς οἰκίας εἶχον 15 οί θεραπεύοντες τούς θεούς ίερεῖς, δι' ὧν απαντα τὰ περί τὸ τέμενος διφιεῖτο. ἀπὸ δὲ τοῦ ναοῦ δρόμος κατεσκεύαστο, τὸ μὲν μῆκος σταδίων τεττά-3 οων, τὸ δὲ πλάτος πλέθοου. παρά δὲ τὴν πλευράν έκατέραν τοῦ δούμου χαλκεῖα μεγάλα κεῖται, τὰς 30 βάσεις ἔχουτα τετραγώνους· ἐπ' ἐσχάτφ δὲ τοῦ δρόμου τὰς πηγὰς έχει λάβοως έκχεομένας δ ποοειοημένος ποταμός. έστι δὲ τὸ φερόμενον δεῦμα τῆ λευκύτητι και γλυκύτητι διαφέρου, πρός τε την τοῦ σώματος ύγίειαν πολλά συμβαλλόμενον τοῖς χοω- 25

⁴ παροΐαι D, κάρυα πολλά F 5 παρεχόμενα CD 6 τε del. Bek. α΄ add. Steph. 8 την πρόσοψιν ήδεΐαν] οδιείων την πρόσοψιν ΑΒDE, οδιάως τ. πρ. Wurm 9 ἄρας (vel ὁπώρας) Reiske, χώρας cod. 12 ὑπερήρειστο D 13 φιλοτέχνως Wurm ὁτειλημμένοις F 21 ἐσχάτου Ε 22 τὰς οπ. v. 24 καὶ γλυνύτητι οπ. D

μένοις δνομάζεται δ' δ ποταμός οδτος ήλίου ύδωο. περιέχει δε την πηγην όλην πρηπίς λιθίνη πολυ- 4 τελής, διατείνουσα πας' έκατέραν πλευράν σταδίους τέτταρας άχρι δε της έσχάτης πρηπίδος δ τόπος 5 ούχ ἔστι βάσιμος ἀνθοώπω πλην τῶν Ιερέων. τὸ 5 δ' δποκείμενον πεδίον έπὶ σταδίους διακοσίους καθιεοωμένον έστι τοις θεοίς, και τας έξ αύτου προσόδους είς τὰς θυσίας ἀναλίσκουσι. μετὰ δὲ τὸ προειρημένον πεδίον όρος έστλυ ύψηλόν, καθιερω-10 μένον μεν θεοίς, δνομαζόμενον δε Ούρανοῦ δίσρος καλ Τριφύλιος "Ολυμπος, μυθολογοῦσι γὰρ τὸ πα- 6 λαιὸν Ούρανὸν βασιλεύοντα τῆς οἰκουμένης προσηνώς ένδιατρίβειν έν τῷδε τῷ τόπῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ ύψους έφοραν τόν τε ούρανον και τὰ κατ' αὐτον 15 άστρα, ΰστερον δὲ Τριφύλιον "Ολυμπον κληθηναι διὰ τὸ τοὺς κατοικοῦντας ὑπάρχειν ἐκ τριῶν ἐθνῶν. ονομάζεσθαι δε τούς μεν Παγχαίους, τούς δ' Ώνεανίτας, τοὺς δὲ Δώους οὺς ὕστερον ὑπὸ "Αμμωνος έκβληθήναι. τον γαο "Αμμωνά φασι μή μόνον φυ- 7 20 γαδεύσαι τούτο τὸ ἔθνος, άλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐ-. τῶν ἄρδην ἀνελεῖν, καὶ κατασκάψαι τήν τε Δώαν καὶ 'Αστερουσίαν. θυσίαν τε κατ' ένιαυτὸν έν τούτω τῷ ὄρει ποιεῖν τοὺς [ερεῖς μετὰ πολλῆς [τῆς] ἁγνείας. μετά δε τὸ ὄρος τοῦτο καὶ κατά τὴν ἄλλην Παγχαιζ-45 25 τιν χώραν εχάρχειν φασί ζώων παντοδαπών πληθος. έχειν γὰο αὐτὴν ἐλέφαντάς τε πολλούς καὶ λέοντας και παρδάλεις και δορκάδας και άλλα θηρία

¹¹ τριφύλλιος D^a 13 έν om. CF 16 έν τ. έ. $\dot{v}$ πάς-χειν ν. 17 δὲ] γὰς CFG 18 Λώονς et 21 Λωϊαν ABDE 23 τῆς om. D 24 παγχαιΐτην D 27 πλείω θηρία ν. Dionours II.

πλείω διάφορα ταϊς τε προσόψεσι καὶ ταϊς άλκαϊς 2 θαυμαστά. ἔχει δὲ ἡ νῆσος αΰτη καὶ πόλεις τρεῖς άξιολόγους, Τοακίαν καὶ Δαλίδα καὶ Ώκεανίδα. την δὲ χώραν ὅλην εἶναι καρποφόρον, καὶ μάλιστα 3 οίνων παντοδαπών έχειν πλήθος. είναι δὲ τοὺς ⁸⁶⁷ άνδους πολεμικούς καλ άφμασι χοῆσθαι κατά τὰς μάχας ἀρχαϊκῶς. τὴν δ' ὅλην πολιτείαν ἔχουσι τοιμερῆ, καὶ πρῶτον ὑπάρχει μέρος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν [ερέων, προσκειμένων αὐτοῖς τῶν τεχνιτῶν, δευτέρα δὲ μερίς ὑπάρχει τῶν γεωργῶν, τρίτη δὲ 10 4 των στρατιωτών, προστιθεμένων των νομέων. οί μεν οὖν ίερεῖς τῶν ἀπάντων ἦσαν ἡγεμόνες, τάς τε τῶν ἀμφισβητήσεων κοίσεις ποιούμενοι καὶ τῶν άλλων των δημοσία πραττομένων κύριοι οί δε γεωργοί την γην έργαζόμενοι τοὺς καρποὺς ἀνα- 15 φέρουσιν είς τὸ κοινόν, καὶ ὅστις ἄγ αὐτῶν δοκῆ μάλιστα γεγεωργηκέναι, λαμβάνει γέρας έξαίρετον έν τῆ διαιρέσει τῶν καρπῶν, κριθεὶς ὑπὸ τῶν ίερέων ό πρώτος και ό δεύτερος και οί λοιποί μέχρι δέκα, 5 προτροπής ένεμα των άλλων. παραπλησίως δε τού- 20 τοις και οι νομείς τά τε ιεφεία και τάλλα παφαδιδόασιν είς τὸ δημόσιον, τὰ μὲν ἀριθμῷ, τὰ δὲ σταθμῷ, μετὰ πάσης ἀκοιβείας. καθόλου γὰο οὐδὲν έστιν ίδία ατήσασθαι πλήν οίκίας και κήπου, πάντα δε τὰ γεννήματα και τὰς προσόδους οξ ίερεῖς παρα- 25 λαμβάνοντες τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστφ δικαίως ἀπονέμουσι, τοις δ' ερεῦσι μόνοις δίδοται διπλάσιον. 6 χοῶνται δ' ἐσθῆσι μὲν μαλακαῖς διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς

³ ύραν Ιδαν ΑΒ
DE, Θρανίαν F 16 δονες D 20 τῶν] τῶν δ' D δὲ τούτοις om. D 24 ἔστιν ξέξεστιν $\dot{\mathbf{v}}$.

πρόβατα υπάρχειν διαφέροντα των άλλων διὰ την μαλακότητα, φορούσι δε και κόσμον Χουσούν ος μόνον αί γυναϊκες, άλλὰ καὶ οί ἄνδρες, περὶ μέν τούς τραχήλους έχοντες στρεπτούς κύκλους, περί δὲ ετάς γείρας ψέλια, έκ δὲ τῶν ὅτων παραπλησίως τοις Πέρσαις έξηρτημένους πρίπους. ύποδέσεσι δε κοίλαις χοώνται καλ τοῖς χρώμασι πεποικιλμέναις περιττότερον. οί δε στρατιώται λαμβάνοντες τάς 46 μεμερισμένας συντάξεις φυλάττουσι την χώραν, δι-10 ειληφότες όχυρώμασι καλ παρεμβολαζς. έστι γάρ τι μέρος τῆς χώρας ἔχον ληστήρια θρασέων καὶ παρανόμων ανθοώπων, οι τούς γεωργούς ένεδρεύοντες πολεμοῦσι τούτους. αὐτοί δ' οί ίερεῖς πολύ τῶν 2 άλλων ύπερέχουσι τουφή και ταις άλλαις ταις έν 15 τῷ βίφ καθαρειότησι καὶ πολυτελείαις στολάς μέν γάο έχουσι λυνάς, τῆ λεπτότητι καὶ μαλακότητι διαφόρους, ποτε δε και τας έκ των μαλακωτάτων έρίων κατεσκευασμένας έσθητας φυρούσι. πρός δε τούτοις μίτοας έχουσι χουσοϋφείς την δ' ύπόδεσιν έχουσι 20 σανδάλια ποικίλα φιλοτέχνως είργασμένα: χουσοφορούσι δ' όμοίως ταϊς γυναιξί πλην των ένωτίων. προσεδρεύουσι δε μάλιστα ταῖς τῶν θεῶν θεραπείαις καὶ τοῖς περὶ τούτων ύμνοις τε καὶ έγκωμίοις, μετ' φόῆς τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ τὰς είς ἀνs δρώπους εὐε γεσίας διαπορευόμενοι. μυθολογοῦσι 3 δ' οί ίερεῖς τὸ γένος αὐτοῖς ἐκ Κρήτης ὑπάρχειν,

¹ dià om. FG 7 nollais (primo naivais) Wess., noivais cod., noipais Reiske 10 $\tau\iota$] tò CFG 11 nol navaloum ABDE, om. cet. 14 roupais D 16 lentôthi ABDE, levaôthi cet. 20 noinla ABDE, om. cet.

ύπὸ Διὸς ἡγμένοις εἰς τὴν Παγχαίαν, ὅτε κατ' ἀν-368 θρώπους ὢν έβασίλευε τῆς οἰκουμένης καὶ τούτων σημεΐα φέρουσι τῆς διαλέκτου, δεικνύντες τὰ πολλά διαμένειν παρ' αύτοῖς Κρητικώς ὀνομαζόμενα τήν τε πρός αὐτοὺς οἰκειότητα καὶ φιλανθρωπίαν έκ 5 προγόνων παρειληφέναι, της φήμης ταύτης τοῖς έκγόνοις παραδιδομένης άεί. έδείκνυον δε και άναγοαφάς τούτων, ας έφασαν τον Δία πεποιῆσθαι καθ' ον καιρον έτι κατ' άνθρώπους ών ίδρύσατο 4 τὸ Γερόν. ἔχει δ' ή χώρα μέταλλα δαψιλή χουσοῦ 10 τε και άργύρου και χαλκοῦ και καττιτέρου και σιδήσου και τούτων οὐδεν ἔστιν έξενεγκεῖν ἐκ τῆς νήσου, τοῖς δ' Γερεῦσιν οὐδ' έξελθεῖν τὸ παράπαν έκ τῆς καθιερωμένης χώρας του δ' έξελθόντα έξου-5 σίαν έχει δ περιτυχών αποκτεΐναι. αναθήματα δὲ 15 χουσά καὶ ἀργυρά πολλὰ καὶ μεγάλα τοῖς θεοῖς άνάπειται, σεσωρευκότος τοῦ χρόνου τὸ πλήθος 6 τῶν καθιερωμένων ἀναθημάτων. τά τε θυρώματα τοῦ ναοῦ θαυμαστὰς έχει τὰς κατασκευὰς έξ ἀογύρου και χουσοῦ και έλέφαντος, ἔτι δὲ θύας δε- 20 δημιουργημένας. ή δε κλίνη του θεου το μεν μηκος ύπάρχει πηχών έξ, τὸ δὲ πλάτος τεττάρων, χουσή δ' όλη και τη κατά μέρος έργασία φιλοτέχ-7 νως κατεσκευασμένη. παραπλήσιος δές και ή τράπεζα τοῦ θεοῦ και τῷ μεγέθει και τῆ λοιπῆ πολυ- 25 τελεία παράχειται πλησίον τῆς κλίνης. κατὰ μέσην

δὲ τὴν αλίνην ἔστηκε στήλη χουσή μεγάλη, γοάμματα ἔχουσα τὰ παο' Αἰγυπτίοις ίεοὰ καλούμενα, δι' ὧν ήσαν αί πράξεις Οὐρανοῦ τε καὶ Διὸς ἀναγεγραμμέναι, καὶ μετὰ ταύτας αὶ 'Αρτέμιδος καὶ ½πόλλωνος ὑφ' 'Ερμοῦ προσαναγεγραμμέναι. περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' ἀντικοὺ τῆς 'Αραβίας ἐν ἀκεανῷ γήσων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ὁηθείσι.

Πεοί δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Αἰναῖον 47 πέλανος κειμένων υῦν διέξιμεν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς 10 Σαμοθράκης ποιησάμενοι. ταύτην γάρ την νήσον ένιοι μέν φασι τὸ παλαιὸν Σάμον ὀνομασθήναι, της δε νύν Σάμου κτισθείσης διὰ την διιωνυμίαν άπὸ τῆς παρακειμένης τῆ παλαιᾶ Σάμω Θράκης Σαμοθοάκην ονομασθήναι. Εκησαν δ' αὐτὴν αὐ- 2 15 τόνθονες ἄνθοωποι. διὸ και περί τῶν πρώτων νενομένων παο αὐτοῖς ἀνθοώπων καὶ ἡνεμόνων οὐδελς παραδέδοται λόγος. ένιοι δέ φασι το παλαιον 369 Σαόννησον καλουμένην διὰ τοὺς ἀποικισθέντας ἔκ τε Σάμου καὶ Θράκης Σαμοθράκην δνομασθήναι. 20 έσγήμασι δε παλαιάν ίδίαν διάλεμτον οί αὐτόνθο- 3 νες, ής πολλά έν ταϊς θυσίαις μέχοι τοῦ νῦν τηοείται. οί δὲ Σαμόθρακες ίστοροῦσι πρὸ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις γενομένων κατακλυσμών ἕτερον ἐκεῖ μέγαν γενέσται, τὸ μὲν πρώτον τοῦ περί τὰς Κυ-25 ανέας στόματος δαγέντος, μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ Έλλησπόντου. τὸ γὰο ἐν τῷ Πόντῷ πέλαγος λίμνης 4 έχον τάξιν μέχοι τοσούτου πεπληρώσθαι διὰ τῶν

¹ δὲ μέσην ν. 13 πάλαι σαμοθοάκης σαμοθοάκην D 18 σαμόννησον D, Σάμον νήσον FG 20 παλαιὸν Reiske 27 τοσούτου ABDE, τούτου cet.

είσοεόντων ποταμών, μέχοι δτου διά το πλήθος παρεκχυθέν τὸ φεῦμα λάβφως έξέπεσεν είς τὸν Έλλήσπουτου καὶ πολλὴυ μὲυ τῆς ᾿Ασίας τῆς παρὰ θάλατταν ἐπέκλυσεν, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς ἐπιπέδου γῆς ἐν τῆ Σαμοθοάκη θάλατταν ἐποίησε· καὶ ε διὰ τοῦτ' ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐνίους των άλιέων άνεσπακέναι τοῖς δικτύοις λίθινα κιο-5 νόκοανα, ώς καὶ πόλεων κατακεκλυσμένων. τοὺς δὲ περιληφθέντας προσαναδραμεῖν είς τοὺς ὑψηλοτέφους τῆς νήσου τόπους· τῆς δὲ θαλάττης ἀνα- 10 βαινούσης ἀεὶ μᾶλλον, εὔξασθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ένγωρίους, και διασωθέντας κύκλω περί όλην την νήσον δρους θέσθαι της σωτηρίας, καὶ βωμούς ίδούσασθαι, έφ' ὧν μέχοι τοῦ νῦν θύειν ὅστ' εἶναι φανερόν ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ κατώκουν ιδ 48 την Σαμοθοάκην. μετά δὲ ταῦτα τῶν κατὰ την νῆσον Σάωνα, γενόμενον, ὡς μέν τινές φασιν, ἐκ Διὸς καὶ Νύμφης, ὡς δέ τινες, ἐξ Έρμοῦ καὶ Ῥήνης, συναγαγείν τοὺς λαοὺς σποράδην οἰκοῦντας, καὶ νόμους θέμενον αὐτὸν μὲν ἀπὸ τῆς νήσου Σά- 20 ωνα κληθηναι, τὸ δὲ πληθος εἰς πέντε φυλάς διανείμαντα τῶν ἰδίων υίῶν ἐπωνύμους αὐτὰς ποιῆσαι. 2 ούτω δ' αὐτῶν πολιτευομένων λέγουσι παρ' αὐτοῖς τούς έκ Διός και μιᾶς τῶν 'Ατλαντίδικυ 'Ηλέκτοας γενέσθαι Δάρδανόν τε καὶ Ἰασίωνα καὶ Ίρμονίαν. 25 3 ὧν τὸν μὲν Δάρδανον μεγαλεπίβολον γενόμενον,

καὶ ποῶτον εἰς τὴν ἀσίαν ἐπὶ σχεδίας διαπεραιωθέντα, τὸ μὲν πρώτον ατίσαι Δάρδανον πόλιν καὶ τὸ βασίλειον τὸ περὶ τὴν υστερου αληθείσαν Τροίαν συστήσασθαι και τούς λαούς άφ' ξαυτοῦ Δαρδάενους ονομάσαι. ἐπάρξαι δ' αὐτόν φασι καὶ πολλων έθνων κατά την 'Ασίαν, και τούς ύπεο Θοά-370 κης Δαοδάνους κατοικίσαι. τον δε Δία βουληθέντα 4 καὶ τὸν ἔτερον τῶν υίῶν τιμῆς τυχεῖν, παραδεῖξαι αὐτῶ τὴν τῶν μυστηρίων τελετήν, πάλαι μὲν οὖ-10 σαν έν τῷ νήσω, τότε δέ πως παραδοθεϊσαν, ὧν ού θέμις ἀποῦσαι πλην τῶν μεμυημένων. δοκεῖ δ' ούτος πρώτος ξένους μυήσαι και την τελετην διά τούτο ένδοξον ποιήσαι. μετά δε ταύτα Κάδμον του 5 'Ανήνορος κατά ζήτησιν τῆς Εὐρώπης ἀφικέσθαι 15 πρός αύτούς, και τῆς τελετῆς μετασχόντα γῆμαι τὴν άδελφὴν τοῦ Ἰασίωνος Αρμονίαν, οὐ καθάπερ Έλληνες μυθολογούσι, την "Αρεος. τον δε γάμον τούτον 49 ποῶτον δαῖσαι θεούς, καὶ ⊿ήμητραν μὲν Ἰασίωνος έρασθείσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι, Έρ-20 μην δε λύραν, 'Αθηναν δε τον διαβεβοημένον δρμον και πέπλον και αὐλούς, Ἡλέκτοαν δὲ τὰ τῆς μεγάλης παλουμένης μητοός των θεων ίερα μετά κυμβάλων και τυμπάνων και των δογιαζόντων και 'Απόλλωνα μεν αιθαρίσαι, τὰς δὲ Μούσας αὐλῆσαι, 25 τούς δ' άλλους θεούς εύφημοῦντας συναυξήσαι τὸν γάμον. μετά δὲ ταῦτα τὸν μὲν Κάδμον κατά τὸν 2

¹ elg] μèν elg D 2 πόλιν Δάρδανον ν. 5 καὶ om, OFG 10 παραλυθεϊσαν coni, Dind, 16 τοῦ om, ν, 22 τῶν om. D 25 εὐφημοῦντας συναυξήσαι ABDE, συνευφημοῦντας αὐξῆσαι cet. 26 μèν om. D

παραδεδομένον χρησμόν κτίσαι Θήβας τὰς ἐν Βοιωτία φασί, τον δ' Ίασίωνα γήμαντα Κυβέλην γεννήσαι Κορύβαντα. Ίασίωνος δε είς θεούς μεταστάντος. Δάοδανον και Κυβέλην και Κοούβαντα μετακομίσαι είς τὴν 'Ασίαν τὰ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ίερὰ ι 3 καὶ συναπάραι εἰς Φουγίαν. καὶ τὴν μὲν Κυβέλην 'Ολύμπω τῷ πρώτω συνοικήσασαν γεννήσαι 'Αλκήν, και την θεάν Κυβέλην άφ' έαυτης ονομάσαι τον δὲ Κορύβαντα τοὺς ἐπὶ τοῖς τῆς μητρὸς ἱεροῖς ἐνθουσιάσαντας άφ' έαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦ- 10 4 σαι, γῆμαι δὲ Θήβην τὴν Κίλικος θυγατέρα. ὁμοίως δὲ τοὺς αὐλοὺς εἰς Φουγίαν έντεῦθεν μετενεχθηναι, καὶ τὴν λύραν τὴν Έρμοῦ εἰς Λυρνησσόν, ἡν Άχιλλέα ΰστερον ἐκπορθήσαντα λαβεῖν. ἐξ Ἰασίωνος δὲ καὶ Δήμητοος Πλούτον γενέσθαι φασίν οί μῦθοι, 15 τὸ δ' ἀληθές, τὸν τοῦ σίτου πλοῦτον, δωρηθέντα έν τῷ τῆς Αρμονίας γάμφ διὰ τὴν συνουσίαν τοῦ 5 Ἰασίωνος. καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος τῆς τελετῆς ἐν άπορρήτοις τηρούμενα μόνοις παραδίδοται τοῖς μυηθεϊσι διαβεβόηται δ' ή τούτων τῶν θεῶν ἐπιφά- 20 νεια καὶ παράδοξος ἐν τοῖς κινδύνοις βοήθεια τοῖς 6 έπικαλεσαμένοις τῶν μυηθέντων. γίνεσθαι δέ φασι καὶ εὐσεβεστέρους καὶ δικαιοτέρους καὶ κατὰ πᾶν βελτίονας έαυτων τοὺς των μυστης ζων κοινωνήσαντας. διὸ καὶ τῶν ἀρχαίων ἡρώων τε καὶ ἡμι- 25 θέων τούς ἐπιφανεστάτους πεφιλοτιμῆσθαι μεταλα-

² qual, tòn δ^* AD, tòn δ^* E, qual $\delta \dot{\epsilon}$ tòn cet. 3 Koquífarta AE, Koquífartaç cet. 7 tò mqõton AE 14 táchnog D 16 daghðina Rhod.; at cf. c. 67, 2 18 $\mu \dot{\epsilon}$ 0m, CFG 19 paqadidóna CFG

871 βείν τῆς τελετῆς καὶ γὰο Ἰάσονα καὶ Διοσκόφους, ἔτι δ' Ἡρακλέα καὶ Ὀρφέα, μυηθέντας ἐπιτυχεῖν ἐν ἀπάσαις ταῖς στρατείαις διὰ τῆν τῶν θεῶν τούτων ἔπιφάνειαν.

Έπεὶ δὲ περὶ τῆς Σαμοθράκης διήλθομεν, ἀκο-50 λούθως και περί της Νάξου διέξιμεν. αύτη γάρ ή νήσος τὸ μὲν ποῶτον ποοσηγορεύετο Στρογγύλη, ώνησαν δ' αὐτὴν πρώτοι Θράκες διά τινας τοιαύ-. τας αίτίας. μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παϊδες 2 10 Βούτης καὶ Αυκούργος οὐχ ὁμομήτριοι τὸν δὲ Βούτην όντα νεώτερον έπιβουλεῦσαι τάδελφῷ, καὶ καταφανή γενόμενον έτερον μέν μηδέν παθείν ύπὸ τοῦ Αυκούργου, πρόσταγμα δὲ λαβεῖν ὅπως μετὰ τῶν συνεπιβουλευσάντων λαβών πλοΐα ζητή χώραν έτέ-15 ραν είς κατοίκησιν. διόπερ τὸν Βούτην μετὰ τῶν 3 συνεγκαλουμένων Θοακών έκπλεύσαντα καὶ διὰ τῶν Κυκλάδων νήσων κομιζόμενον κατασχείν την Στροννύλην νῆσον, καὶ ἐν ταύτη κατοικοῦντα λήζεσθαι πολλούς των παραπλεύντων. σπανίζοντας δέ γυ-20 ναικών περιπλέοντας άρπάζειν ἀπὸ τῆς χώρας γυναϊκας, τῶν μὲν οὖν Κυκλάδων ὑήσων αἱ μὲν 4 όλοσχερώς έρημοι ύπηρχον, αί δ' όλίγοις οίκούμεναι· διύπεο ποροωτέρω πλευσάντων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Εὐβοίας ἀπουρουσθέντων, τῆ δὲ Θετ-25 ταλία ποοσενεχθέντων, οί περί τὸν Βούτην ἀποβάντες έπὶ τὴν χώραν περιέτυχον ταῖς Διονύσου τροφοίς περὶ τὸ καλούμενον Δρίος τῷ θεῷ ὀργιαζούσαις εν τῆ Φθιώτιδι Άχαζα. δομησάντων δε των 5

1 τάσωνα D 3 πάσαις ν. 13 Αυκούργου ABDE, πατρός cet. 16 ἐππλεύσαντα ABDE, συνεππλεύσαντα cet.

πεοί τὸν Βούτην, αι μὲν ἄλλαι δίψασαι τὰ ιεοὰ είς θάλατταν έφυγον, αί δ' είς όρος το παλούμενον Δοίος· Κορωνίδα δ' άφπαγεζσαν συναναγιασθήναι τῷ Βούτη συνοικήσαι. ἐπὶ δὲ τῆ ἀοπαγῆ καὶ τῆ ὕβοει χαλεπῶς φέρουσαν ἐπικαλέσασθαι τὸν 5 Διόνυσον βοηθήσαι αὐτῆ. τὸν δὲ μανίαν ἐμβαλεῖν τῷ Βούτη, καὶ διὰ τοῦτο παρακόψαντα ῥῖψαι έαυ-6 τὸν εἴς τι φρέαρ καὶ τελευτῆσαι. οἱ δ' ἄλλοι Θοᾶκες έτέρας τινάς γυναϊκας ήρπασαν, έπιφανεστάτας δε τήν τε 'Αλωέως γυναϊκα Ίφιμέδειαν καὶ τὴν θυ- 10 γατέρα αὐτῆς Παγκράτιν· λαβόντες δ' αὐτὰς ἀπέπλευσαν είς την Στρογγύλην. οί δε Θρακες άντί τοῦ Βούτου κατέστησαν βασιλέα τῆς νήσου 'Αγασσαμενόν, και την 'Αλωέως θυγατέρα Παγκράτιν 7 κάλλει διαφέρουσαν συνώκισαν αὐτῷ. πρὸ γὰρ τῆς 15 τούτου αίρέσεως οί έπιφανέστατοι τῶν ἡγεμόνων Σικελὸς καὶ Έκήτορος ὑπὲο τῆς Παγκράτιδος ἐρίσαντες άλλήλους άνείλον. δ δε Αγασσαμενός υπαρ- 372 χον ένα τῶν φίλων καταστήσας συνώκισεν αὐτῷ 51 την Ίφιμέδειαν. δ δ' Άλωεὺς ἐπὶ ζήτησιν τῆς τε 20 γυναικός και της θυγατρός έξέπεμψε τούς υίοὺς Ότον καὶ Ἐφιάλτην: οἱ πλεύσαντες εἰς τὴν Στοογγύλην μάχη τε ένίκησαν τούς Θοᾶκας καλ τὴν 2 πόλιν έξεπολιόρκησαν. είτα ή μεν Πεγκράτις έτελεύτησεν, οί δε περί τον "Ωτον και Έφιάλτην έπε- 25 βάλοντο κατοικεΐν έν τῆ νήσω καὶ ἄρχειν τῶν

¹ Γερεϊα cod., coir, Hert. 4 Βούτα CFG 5 τ $\hat{\eta}$ om. v. 7 Βούτα D^2CFG 9 τινάς om. D 13 Βούτα CFG άγασσόμενον D (= v. 18); Κασσαμενός Parthen. Erot. 19, qui etiam Σπέλλις pro Σιπελός (v. 17) 20 εἰς ἐπιξήτησιν D τε τῆς CFG

Θοακούν μετωνόμασαν δε και την νήσον Δίαν. βιστερου δε στασιάσαντες προς άλλήλους και μάχην συνάψωντες των τε άλλων πολλούς απέκτειναν καί αλλήλους ανείλου, ύπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸν 5 λοιπὸν χρόνον ώς ήρωες έτιμήθησαν. οί μεν οὖν 3 Θράκες ένταῦθα κατοικήσαντες έτη πλείω των διαμοσίων έξέπεσον αύχμων γενομένων έκ της νήσου. μετά δὲ ταῦτα Κᾶρες ἐκ τῆς νῦν καλουμένης Λα-. τιιίας μεταναστάντες φμησαν την νήσον· ὧν βασι-10 λεύσας Νάξος ὁ Πολέμωνος ἀντὶ Δίας Νάξον ἀφ' έαυτοῦ προσηγόρευσεν. ἐγένετο δ' ἀνὴρ ἀναθὸς και έπιφανής δ Νάξος, και απέλιπεν υίον Λεύκιππον οὖ γενόμενος υίὸς Σμέρδιος ἐβασίλευσε τῆς νήσου. ἐπὶ δὲ τούτου Θησεύς ἐκ Κρήτης ἀναπλέων 4 15 μετὰ τῆς 'Αριάδνης ἐπεξενώθη τοῖς ἐν τῆ νήσω καὶ νατά τὸν ὑπνον Ιδών τὸν Διόνυσον ἀπειλοῦντα αὐτῶ. εἰ μὴ ἀπολείψει τὴν 'Αριάδνην αὑτῷ, φοβηθείς κατέλιπε καὶ έξέπλευσε. Διόνυσος δὲ νυκτὸς ἀπήγαγε την 'Αριάδνην είς τὸ όρος τὸ καλούμενον 20 Δοίος και έν άρχη μεν ήφανίσθη δ θεός, μετά δε ταύτα καὶ ἡ ᾿Αριάδνη ἄφαντος έγενήθη. μυθολο-52 γοῦσι δὲ Νάξιοι περὶ τοῦ θεοῦ τούτου, φάσκοντες παρ' αὐτοῖς τραφήναι [τὸν θεόν], καὶ διὰ τοῦτο τὴν νησον αὐτο κινονέναι προσφιλεστάτην καὶ ὑπό τι-25 νων Διονυσιάδα παλείσθαι. τὸν γὰο Δία πατὰ τὸν 2 παραδεδομένον μύθον, τότε περαυνωθείσης Σεμέ-

 $^{4*\}dot{v}$ πὸ δὲ] ὑπό τε AD, καὶ ὑπὸ cet. 8 Λαμείας C Λαμίας cet., corr. Palmerius 14 δὲ om. D ἀποπλέων v. 17 ἀπολείψη D αὐτοῦ CFG 20 δριὸς D(ABE), Λημος cet. 21 έγένετο FG 23 τὸν θεὸν om. ADE

λης ποὸ τοῦ τεκεῖν, τὸ βρέφος λαβόντα καὶ ἐρράψαντα είς τὸν μηρόν, ὡς ὁ τέλειος τῆς γενέσεως χοόνος ήλθε, βουλόμενον λαθείν την "Ηραν, έξελείν τὸ βρέφος ἐν τῆ νῦν Νάξφ, καὶ δοῦναι τρέφειν ταϊς έγχωρίοις Νύμφαις Φιλία καλ Κορωνίδι καλ 5 Κλείδη περαυνώσαι δε την Σεμέλην πρό τοῦ τεκείν, ὅπως μη έκ θυητής, άλλ' έκ δυείν άθανάτων 878 3 υπάρξας ευθύς έν γενετής άθάνατος ή. διὰ δὲ την εls του Διόνυσον εὐεργεσίαν έν τῆ τροφή τὰς χάριτας ἀπολαβεῖν τοὺς έγχωρίους έπιδοῦναι γὰρ 10 την νησον είς εὐδαιμονίαν, καὶ ναυτικάς τε δυνάμεις άξιολόγους συστήσασθαι καὶ ἀπὸ Ξέρξου πρώτους ἀποστάντας ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ συγκαταναυμαγῆσαι τὸν βάρβαρον, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς παρατάξεως ούκ ἀσήμως μετασχείν. εἶναι δὲ καὶ περὶ τὴν τοῦ 15 οίνου ίδιότητα διάφορόν τι παρ' αὐτοῖς καλ μηνῦον την τοῦ θεοῦ πρὸς την νησον όλειότητα.

3 Την δὲ νῆσον την Σύμην ονομαζομένην, τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν, πρῶτοι κατώκησαν οἱ μετὰ Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶ-ω νος καὶ Σύμης, ἀφ' ἦς ἡ νῆσος ἔτυχε ταύτης τῆς 2 προσηγορίας. ὕστερον δ' αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου καὶ Άγλαΐας, κάλλει διαφέρων, ὅς καὶ ἐπὶ Τροίαν μετ' Άγαμέμνονος ἐστράκευσε, τῆς τε νήσου δυναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυρι-ω εύων. μετὰ δὲ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὅν καιρὸν ἐθαλαττοκράτουν. ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νή-

σου, και κατώκησαν τὸ καλούμενον Οὐράνιον. ἡ δὲ 3 Σύμη διέμεινεν ἔφημος, ἔως ὁ στόλος ὁ Δακεδαιμονίων καὶ 'Αργείων παρέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους ἔπειτα κατφκίσθη πάλιν τόνδε τὸν τρόπον. τῶν μετὰ Ἱππότου τις μετασχῶν τῆς ἀποικίας, ὄνομα 4 Ναῦσος, ἀναλαβῶν τοὺς καθυστερήσαντας τῆς κληφοδοσίας, ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατώκησε καί τισιν ἐτέροις ΰστερον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμών, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῆ 10 τὴν νῆσον κατφκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ 'Ροδίους.

Κάλυδναν δὲ καὶ Νίσυρον τὸ μὲν ἀρχαΐον Κᾶ-54 ρες κατώκησαν, μετά δε ταῦτα Θετταλός δ Ήρακλέους άμφοτέρας τὰς νήσους κατεκτήσατο. διόπεο "Αντι-15 φός τε καὶ Φείδιππος οἱ Κφων βασιλεῖς στρατεύοντες είς Ίλιον ήρχον των πλεόντων έκ των προειρημένων νήσων. λατά δε τον έκ Τροίας απόπλουν 2 τέτταρες των 'Αγαμέμνονος νεων έξέπεσον περί Κάλυδυαν, καὶ τοῖς ἐγχωρίοις καταμιγέντες κατώκη-20 σαν. οί δε την Νίσυρον το παλαιον οίκησαντες υπο 3 374 σεισμών διεφθάρησαν ύστερον δε Κφοι, καθάπερ την Κάλυδναν, ταύτην κατώκησαν· μετὰ δὲ ταῦτα φθοράς ανθοώπων έν τη νήσω γενομένης οί Υόδιοι έποίμους τις αὐτὴν ἀπέστειλαν. τὴν δὲ Κάρπαθον 4 25 πρώτοι μεν φκησαν των μετά Μίνω τινές συστρατευσαμένων, καθ' θυ χρόνον έθαλαττοκράτησε πρωτος τῶν Ελλήνων. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς Ίοκλος

⁷ την] νήσον add. CFG 15 Φείδιππος AE (Hom. B 678), Φίλιππος cet. 16 ὑπῆρχον CFG 21 ἐφθάρησαν CFG υστερον — ιατφίνησαν om. ADE 24 ἀποίνους C ἔστειλαν $\mathbf v$.

δ Δημολέοντος, 'Αργεΐος ὢν τὸ γένος, κατά τι λόγιον ἀποικίαν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κάρπαθον.

Την δε νησον την ονομαζομένην 'Ρόδον ποωτοι κατώκησαν οί προσαγορευόμενοι Τελχίνες· οδτοι δ' ήσαν υίοι μεν Θαλάττης, ώς δ μῦθος παραδέδωκε, μυθολογούνται δε μετά Καφείρας τῆς 'Ωκεανού θυγατοδς έκθοέψαι Ποσειδώνα, Ρέας αὐτοῖς παρα-2 καταθεμένης το βρέφος. γενέσθαι δ' αὐτούς κα τεχνῶν τινων εύρετὰς καὶ ἄλλων τῶν χρησίμων είς του βίου των αυθοώπων είσηγητάς. αγάλματά 10 τε θεών πρώτοι κατασκευάσαι λέγονται, καί τινα των άρχαίων άφιδουμάτων άπ' έκείνων έπωνομάσθαι παρά μεν γάρ Λινδίοις 'Απόλλωνα Τελχίνιον προσαγορευθήναι, παρά δε Ίαλυσίοις "Ηραν καλ Νύμφας Τελχινίας, παρά δε Καμειρεύσιν "Ηραν Τελ- 15 3 χινίαν. λέγονται δ' ούτοι και γόητες γεγονέναι και παράγειν ότε βούλοιντο νέφη τε καλ όμβρους καλ χαλάζας, όμοίως δε και χιόνα έφέλκεσθαι ταῦτα δὲ καθάπες καὶ τοὺς μάγους ποιεῖν ίστοςοῦσιν. άλλάττεσθαι δε και τὰς ίδίας μορφάς, και εἶναι φθο- 20 4 νερούς έν τη διδασκαλία των τεχνων. Ποσειδωνα δε ανδρωθέντα έρασθηναι Αλίας της των Τελχίνων άδελφῆς, καὶ μιχθέντα [ταύτη] γεννῆσαι παϊδας ξξ μεν ἄρρενας, μίαν δε θυγατέρα 'Ρόδου, τφ' ής την 5 νήσον ονομασθήναι. γενέσθαι δε κατά τον καιρον κ

 ⁸ καφέρνας ABDE, Καμείρας Lobeck, Καβείρας Gelzer
 9 ἄλλαν] ἄλλα ΑΕ χρησίμων είς τὸν βίον ΑDΕ, είς τ. β.
 χρησίμων είς τὸν βίον ΑDΕ, είς τ. β.
 χρησίμων είς τὸν βίον ΑDΕ, είς τ. β.
 χρησίμων είτ. 10 τοῦς ἀνθρόσους FG (c. 73, 7) ** είσηγητας] εἰσηγήσασθαι cod.
 13 γὰρ cm. D
 15 καμιρεύσου D
 20 ἀλλάττειν CFG
 22 λλίας post ἀδελφῆς v.
 23 ταύτη om. ABDE
 25 ἀρομάσθαι C

τούτον έν τοῖς πρὸς ἕω μέρεσι τῆς νήσου τοὺς κληθέντας γίγαντας. ότε δή καὶ Ζεύς λέγεται καταπεπολεμηκώς Τιτάνας έρασθήναι μιάς των νυμφων Ίμαλίας ὀνομαζομένης, και τρεῖς έξ αὐτῆς τεκνῶσαι ε παϊδας, Σπαοταΐον, Κούνιον, Κύτον. κατά δὲ τὴν 6 τούτων ήλικίαν φασίν 'Αφοοδίτην έκ Κυθήσων κομιζομένην εἰς Κύποον καὶ ποοσορμιζομένην τῆ νήσφ κωλυθήναι ύπὸ τῶν Ποσειδῶνος υίῶν, ὄντων ὑπερηφάνων και ύβριστών της δε θεού διά την δργην 10 έμβαλούσης αὐτοῖς μανίαν, μιγῆναι αὐτοὺς βία τῆ μητοί καὶ πολλά κακά δοᾶν τοὺς έγχωρίους. Πο- 7 σειδώνα δὲ τὸ γεγονὸς αἰσθόμενον τοὺς υίοὺς κούψαι κατά γης διά την πεποαγμένην αίσχύνην, οθς 375 αληθήναι προσηφους δαίμονας 'Αλίαν δε δίψασαν 15 έαυτην είς την θάλατταν Λευκοθέαν δνομασθηναι καὶ τιμής άθανάτου τυχεῖν παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. χρόνφ δ' ύστερον •προαισθομένους τούς Τελχίνας 56 τὸν μέλλοντα γίνεσθαι κατακλυσμὸν έκλιπεῖν τὴν νησον καὶ διασπαρηναι. Αύκον δ' έκ τούτων παρα-20 γενόμενου είς την Αυκίαν 'Απόλλωνος Αυκίου ίεοου ίδούσασθαι παρά του Ξάνθον ποταμόν, τοῦ δὲ 2 κατακλυσμού γενομένου τούς μεν άλλους διαφθαοῆναι, τῆς δὲ νήσου διὰ τὴν ἐπομβοίαν ἐπιπολασάντων τῶν ὑχοῶν λιμνάσαι τοὺς ἐπιπέδους τόπους, 25 όλίγους δ' είς τὰ μετέωρα τῆς νήσου συμφυγόντας διασωθήναι έν οίς ύπαρχειν και τούς Διός παϊδας. "Ηλιον δε κατά μεν τον μῦθον έρασθέντα τῆς 'Ρό- 3

² γίγαντας] ζηνητας Bethe λέγεται om. CFG 9 διὰ τὴν ὀργὴν om. FGM 23 δὲ] γὰς fort. ἐπιπολασάντων τῶν AU(BE), ἐπὶ πολλὰ τῶν cet.

δου τήν τε νήσον άπ' αὐτής ὀνομάσαι 'Ρόδον καὶ τὸ ἐπιπολάζον ὕδως ἀφανίσαι· ὁ δ' ἀληθής λόγος ότι κατά την έξ άρχης σύστασιν της νήσου πηλώδους ούσης έτι καὶ μαλακής, τον ήλιον ἀναξηράναντα την πολλην ύγρότητα ζωογονησαι την γην, 5 nal γενέσθαι τοὺς αληθέντας ἀπ' αὐτοῦ Ἡλιάδας. έπτὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ [τοὺς] ἄλλους ὁμοίως λαοὺς 4 αὐτόχθονας. ἀπολούθως δὲ τούτοις νομισθῆναι τὴν νήσον ιεράν Ήλιου και τούς μετά ταῦτα γενομένους 'Ροδίους διατελέσαι περιττότερον των άλλων θεών 10 τιμώντας τὸν "Ηλιον ως ἀρχηγὸν τοῦ γένους αὐτών, δ είναι δε τους επτά υίους "Οχιμον, Κέρμαφον, Μάκαρα, 'Ακτίνα, Τενάγην, Τριόπαν, Κάνδαλον, θυγατέρα δε μίαν, Ήλεκτουώνην, ην έτι παρθένον οὖσαν μεταλλάξαι τὸν βίον καὶ τιμῶν τυχεῖν παρὰ 15 Ροδίοις ήρωικών, ανδρωθείσι δε τοῖς . Ήλιάδαις είπεῖν τὸν "Ηλιον, ὅτι οἵτινες ἀν 'Αθηνῷ θύσωσι πρῶτοι, παρ' έαυτοῖς έξουσι τὴν θεόν τὸ δ' αὐτὸ λέ-6 γεται διασαφήσαι τοῖς τὴν 'Αττικὴν κατοικοῦσι. διὸ καί φασι τοὺς μὲν Ἡλιάδας διὰ τὴν σπουδὴν έπι- 20 λαθομένους ένεγκεῖν πῦρ ἐπιθεῖναι τὰ θύματα, τὸν δε τότε βασιλεύοντα τῶν 'Αθηναίων Κέκροπα ἐπὶ 7 του πυρός θύσαι ύστερον. διόπερ φασί διαμένειν μέχοι τοῦ νῦν τὸ κατά τὴν θυσίαν ἔξιον έν τῆ 'Ρόδω, και την θεον έν αὐτη καθιδούσθαι. περί ε μέν οδν των άρχαιολογουμένων παρά Ροδίοις οθτω

⁷ rods om. D ällovs om. F_1 laods om. E 18 T_0 lova D 14 Hlertquór $\eta\nu$ cod. $\eta\nu$ ëtal ëta de D 15 rod flov om. II 17 öta add. Eich. oktures är Ab $\eta\nu$ al étar tress å $\theta\eta\nu$ aloi D 19 diasap η san léyerai v. 21 éniverbrai Eich., ral éniverbrai rote cod.

τινές μυθολογοῦσιν· έν οἶς έστι καὶ Ζήνων δ τὰ πεοί ταύτης συνταξάμενος. οί δ' Ήλιάδαι διάφοροι 57 γενηθέντες των άλλων έν παιδεία διήνεγκαν καί 316 μάλιστ' εν άστρολογία. είσηγήσαντο δε καί περί ετῆς ναυτιλίας πολλά καὶ τὰ περὶ τὰς ώρας διέταξαν. εὐφυέστατος δὲ γενόμενος Τενάγης ὑπὸ τῶν 2 άδελωων διὰ φθόνον άνηρέθη. γνωσθείσης δὲ τῆς έπιβουλής οί μετασχόντες του φόνου πάντες έφυγον. τούτων δε Μάκαο μεν είς Λέσβον άφίκετο, Κάνδα-10 λος δε είς την Κω. 'Απτίς δ' είς Αίγυπτον απάρας έκτισε την Ήλιούπολιν ονομαζομένην, από τοῦ πατοὸς θέμενος την ποοσηγορίαν οί δ' Αἰγύπτιοι ξμαθον παρ' αὐτοῦ τὰ περί τὴν ἀστρολογίαν θεωοήματα. ΰστερον δε παρά τοῖς Έλλησι νενομένου 3 15 κατακλυσμού, και διά την έπομβρίαν των πλείστων άνθρώπων ἀπολομένων, δμοίως τούτοις καὶ τὰ διὰ τῶν γραμμάτων ὑπομνήματα συνέβη φθαρῆναι δι' 4 ήν αlτίαν οί Αlγύπτιοι καιρον εύθετον λαβόντες έξιδιοποιήσαντο τὰ περί τῆς ἀστρολογίας, καὶ τῶν 20 Έλλήνων διὰ τὴν ἄγνοιαν μηκέτι τῶν γοαμμάτων άντιποιουμένων ένίσχυσεν, ως αύτολ ποωτοι την των άστρων εύρεσιν έποιήσαντο. δμοίως δε και 'Αθη- 5 ναΐοι κτίσαντες έν Αλγύπτω πόλιν την δνομαζομένην Σάιν της δμοίας έτυχον άγνοίας διά του καταες κλυσμόν. δι' ας αίτίας πολλαῖς υστερον γενεαϊς Κάδμος ὁ Αγήνορος ἐκ τῆς Φοινίκης πρώτος ὑπελήφθη κομίσαι γράμματα είς την Έλλάδα καὶ ἀπ' έκείνου το λοιπου οι Ελληνες έδοξαν αεί τι προσ-

³ yeyovótes FG 9 åqúneto om. D 19 thy åstgologiav F 21 évíszvsav cod., corr. Steph. ^{19} 24 sav D Diodoris II.

ευρίσκειν περί των γραμμάτων, κοινής τινος άγνοίας 6 κατεχούσης τοὺς Έλληνας. Τοιόπας δὲ πλεύσας εἰς την Καρίαν κατέσχεν ακρωτήριον το απ' έκείνου Τοιόπιον αληθέν. οί δε λοιποί τοῦ Ήλίου παϊδες διά το μή μετασχείν του φόνου κατέμειναν έν τη 5 'Ρόδω, και κατώκησαν έν τῆ Ίαλυσία κτίσαντες πό-7 λιν 'Αχαΐαν. ὧν δ ποεσβύτεοος "Όχιμος βασιλεύων έγημε μίαν των έγχωρίων Νυμφων Ήγητορίαν, έξ ης έγεννησε θυγατέρα Κυδίππην την μετά ταῦτα Κυοβίαν μετονομασθεΐσαν ἢν γήμας Κέοκαφος 10 8 άδελφὸς διεδέξατο την βασιλείαν. μετὰ δὲ την τούτου τελευτήν διεδέξαντο την άρχην υίοι τρεῖς, Δίνδος, Ίάλυσος, Κάμειρος έπλ δε τούτων γενομένης μεγάλης πλημυρίδος, ἐπικλυσθεῖσα ἡ Κύρβη ἔρημος έγένετο, αὐτοὶ δὲ διείλοντο τὴν χώραν, καὶ ἕκαστος 15 58 έαυτοῦ πόλιν δμώνυμον ἔκτισε. κατὰ δέ τούτους τούς χρόνους Δαναός ἔφυγεν έξ Αἰγύπτου μετά 877 των θυγατέρων καταπλεύσας δὲ τῆς 'Ροδίας εἰς Δίνδον και προσδεχθείς ύπὸ τῶν ἐγχωρίων, ίδρύσατο τῆς 'Αθηνᾶς Γερόν και τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ 20 καθιέρωσε. των δὲ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρων τρεῖς έτελεύτησαν κατά την έπιδημίαν την έν τῆ Λίνδφ, αί δ' άλλαι μετὰ τοῦ πατρὸς Δαναοῦ εἰς "Αργος 2 έξέπλευσαν. μικοόν δ' ὕστερον τούτων των χρόνων Κάδμος ὁ ἀγήνορος, ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ βασι-25 λέως κατά ζήτησιν τῆς Εὐφώπης, κατέπλευσεν είς

⁶ ελυσία D 7 Αχαίαν] τὴν μετὰ ταῦτα Κύρβην μετονομασθείσαν add. (ex v. 9) Palmerius 10 Κύβειαν C, Κύρειαν FG 11 ὁ ἀδελφὸς v. 12 οἱ υἰοὶ v. 13 ελυσος D κάμος D 14 Κυρβης D, Κύρβις C 16 ἐκτισαν D 21 τῶν δὲ τοῦ -24 ἕστεςον] ἐπὶ δὲ ΑΕΝ τρεῖς -24 ἕστεςον om. D

την 'Ροδίαν' πεχειμασμένος δ' ίσχυρῶς κατά τὸν πλούν και πεποιημένος εύχας ίδούσασθαι Ποσειδώνος Ιερόν, διασωθείς Ιδρύσατο κατά την νήσον τοῦ Ακοῦ τούτου τέμενος καὶ τῶν Φοινίκων ἀπέλιπέ ετινίας τούς έπιμελησομένους, οδτοι δε καταμινέντες Ίαλυσίοις διετέλεσαν συμπολιτευόμενοι τούτοις. έξ ών φασι τούς εερείς κατά γένος διαδέχεσθαι τάς lεοωσύνας. δ δ' οὖν Κάδμος και την Λινδίαν 'Αθη- 3 νᾶν ἐτίμησεν ἀναθήμασιν, ἐν οἶς ἦν χαλκοῦς λέβης 10 άξιόλογος κατεσκευασμένος είς τὸν ἀρχαῖον δυθμόν: ούτος δ' είχεν έπιγραφήν Φοινικικοίς γράμμασιν. α φασι πρώτον έκ Φοινίκης είς την Έλλάδα κομισθηναι. μετά δὲ ταῦτα της Ροδίας γης άνείσης 4 ὄφεις ὑπερμεγέθεις συνέβη πολλούς τῶν έγχωρίων 15 ύπο των όφεων διαφθαρήναι. διόπεο οί περιλειφθέντες έπεμψαν είς Δήλον τούς έπερωτήσοντας τὸν θεὸν περὶ τῆς τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆς. τοῦ δ' τ Απόλλωνος προστάξαντος αὐτοῖς παραλαβεῖν Φόρβαντα μετά των συνακολουθούντων αὐτω, καὶ μετά 20 τούτων κατοικείν την 'Ρόδον' ούτος δ' ην υίδς μέν Λαπίθου, διέτριβε δὲ περί Θετταλίαν μέτὰ πλειόνων, ζητών χώραν είς κατοίκησιν των δε Ροδίων μεταπεμψαμένων αύτον κατά την μαντείαν ια μεταδόντων της Τώρες, ὁ μὲν Φόρβας ἀνεῖλε τοὺς ὄφεις, 25 καί την υήσον έλευθερώσας τοῦ φόβου, κατώκησεν έν τη Ροδία, γενόμενος δε και τάλλα άνηο άναθος έσχε τιμάς ήρωικάς μετά την τελευτήν. ύστερον 59

 $^{^2}$ ίδονσεσθαι Hert. 6 thus lois D 9 χαλκοῦς om. CFG 11 φοινικοῖς cod. (c. 74, 1) 12 πομισθήναι CFGM, τὰ καλούμενα φοινικικά add. cet. 21 διατρίβων D

δε τούτων 'Αλθαιμένης δ Κατρέως υίος τοῦ Κοητων βασιλέως περί τινων χρηστηριαζόμενος έλαβε γοησμόν, ότι πεποωμένον έστλν αύτω του πατολο 2 αὐτόγειοα γενέσθαι. βουλόμενος οὖν τοῦτο τὸ μύσος έκωυνειν έκουσίως έφυνεν έκ της Κοήτης μετάς των βουλομένων συναπαραι, πλειόνων όντων, οδτος μεν οὖν κατέπλευσε τῆς 'Ροδίας εἰς Κάμειοον καὶ ἐπὶ 378 [μέν] όρους 'Αταβύρου Διὸς Γερον Ιδρύσατο τοῦ ποοσανορευομένου 'Αταβυρίου' διόπερ έτι καὶ νῦν τιμᾶται διαφερόντως, κείμενον έπί τινος ύψηλης άκρας, άφ' 10 3 ης έστιν άφοραν την Κρήτην, δ μεν οδυ 'Αλθαιμένης μετά τῶν συνακολουθησάντων κατώκησεν έν τη Καμείοω, τιμώμενος ύπο των έγχωρίων δ δε πατήο αὐτοῦ Κατοεύς, ἔρημος ὢν ἀρρένων παίδων και διαφερόντως άγαπων του 'Αλθαιμένην, έπλευ- 15 σεν είς 'Ρόδον, φιλοτιμούμενος εύρετν του υίον και ἀπαγαγεῖν εἰς Κοήτην. τῆς δὲ¹ κατὰ τὸ πεποωμένον ἀνάγκης ἐπισχυούσης, ὁ μὲν Κατοεύς ἀπέβη μετά τινων έπὶ τὴν Ροδίαν νυκτός, καὶ γενομένης συμπλοιής και μάχης πρός τούς έγχωρίους δ' Αλ- 20 θαιμένης έκβοηθων ήκόντισε λόγχη καλ δι' άγνοιαν 4 παίσας ἀπέκτεινε τὸν πατέρα. γνωσθείσης δὲ τῆς πράξεως, δ [μέν] 'Αλθαιμένης οὐ δυνάμενος φέρειν τὸ μέγεθος της συμφοράς τὰς μὲν ἀπαντήσεις καὶ όμιλίας των άνθοώπων περιέκαμπτε, διδούς δ' έαυ- 25 τὸν είς τὰς ἐρημίας ἠλᾶτο μόνος καὶ διὰ τὴν λύπην έτελεύτησεν ύστερον δε ματά τινα χρησμόν

⁷ Κάβειουν FGM καὶ ἐπὶ μὲν ΔD, ἔπὶ δ' cet. 9 ὁπες II 18 ἐνισχυούσης CF 28 μὲν del. Bek. 25 περιέκαμπτε Dind., παρέκαμπτε cod.

τιμάς ἔσχε παρά 'Poδίοις ήρωικάς. βραχύ δὲ πρό το Τρωικῶν Τληπόλεμος ὁ 'Ηρακλέους φεύγων διὰ τὸν Λικυμνίου θάνατον, δν ἀκουσίως ἦν ἀνηρηκώς, ἔφυγεν ἑκουσίως ἐξ "Αργους' χρησμὸν δὲ λαβῶν ὑπὲρ ἀποικίας μετά τινων λαῶν κατέπλευσεν εἰς τὴν 'Pόδον, καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων αὐτοῦ κατφκησε. γενόμενος δὲ βασιλεὺς πάσης τῆς 6 νήσου τὴν τε χώραν ἐπ΄ ἴσης κατεκληρούχησε καὶ τἄλλα διετέλεσεν ἄρχων ἐπιεικῶς. τὸ δὲ τελευταῖον 10 μετ' 'Αγαμέμνονος στρατεύων εἰς "Ιλιον τῆς μὲν 'Pόδου τὴν ἡγεμονίαν παρέδωκε Βούτα τῷ ἐξ "Αργους αὐτῷ μετασχόντι τῆς φυγῆς, αὐτὸς δ' ἐπιφανὴς ἐν τῷ πολέμω γενόμενος ἐτελεύτησεν ἐν τῷ Τραάδι.

15 Έπεὶ δὲ ταῖς 'Ροδίων πράξεσι τῆς κατ' ἀντιπέρας 60 Χερρονήσου ἔνια συμπεπλέχθαι συμβέβηπεν, οὐκ ἀνοίπειον ἡγοῦμαι περὶ αὐτῶν διελθεῖν. ἡ Χερρόνησος τοίνυν τὸ παλαιόν, ὡς μέν τινές φασιν, ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς φύσεως ὅντος ἰσθμώδους ταύτης τοῦ τόπου τῆς φύσεως ὅντος ἰσθμώδους ταύτης τοῦ τόπου τῆς προσηγορίας ὡς δέ τινες ἀναγεγράφασιν, ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος τῶν τόπων ὅνομα Χερρονήσου προσηγόρευται. οὐ πολλῷ δ' ὅττερον τῆς 2 τούτου δυναστείας λέγεται πέντε Κούρητας ἐκ Κρήτης εἰς ἀὐτὴν περαιωθῆναι τούτους δ' ἀπογόνους τρεγονέναι τῶν ὑποδεξαμένων ⊿ία παρὰ τῆς μητρὸς 'Ρέας καὶ θρεφάντων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαίοις ὅρεσι. στόλω δ' ἀξιολόγω πλεύσαντας εἰς 3

⁴ έξ Α. έπουσίως ν. ὅ λαῶν] ἄλλων Wurm 15 πατ' Dind., πατὰ τὴν cod. ἀντιπέρα χερρόνησον D 19 τῆς φ. τοῦ τόπου ν.

την Χερρόνησον τούς μέν κατοικούντας αὐτην Κάοας έκβαλεΐν, αὐτοὺς δὲ κατοικήσαντας τὴν μὲν χώ-379 οαν είς πέντε μέρη διελείν, καὶ πόλιν εκαστον κτί-4 σαι θέμενον ἀφ' έαυτοῦ τὴν προσηγορίαν, οὐ πολὸ δε τούτων ματόπιν Ίναχον τον Αργείων βασιλέα, 5 άφανισθείσης τῆς θυγατούς Ιοῦς, έξαποστεϊλαι Κύονον, ένα των ήγεμονικών άνδοων, δόντα αὐτώ στόλον άξιόλογον, και προστάξαι ζητεΐν έν παντί τόπω την Ίω, και μη επανελθεῖν, έαν μη ταύτης έγκοα-5 της γένηται. δ δε Κύονος έπλ πολλά μέρη τῆς 10 οίκουμένης πλανηθείς καί μη δυνάμενος εύρεϊν ταύτην, ματέπλευσε τῆς Καρίας εἰς τὴν προειρημένην Χερρόνησον απογνούς δε την είς οίκον ανακομιδήν κατώκησεν έν τῆ Χερρονήσω, καλ τὰ μεν πείσας, τὰ δ' ἀναγκάσας ἐβασίλευσε μέρους τῆς χώρας καὶ 15 πόλιν ἔκτισεν δμώνυμον έαυτῷ Κύονον πολιτευόμενος δε δημοτικώς μεγάλης αποδοχής ετύγχανε 61 παρά τοῖς συμπολιτευομένοις. μετά δὲ ταῦτα Τριό-. παν, ένα τῶν Ἡλίου καὶ Ῥόδου παίδων, φεύγοντα διὰ τὸν Τενάγεω τοῦ ἀδελφοῦ φόνον εἰς τὴν Χεο-20 ρόνησον αφικέσθαι. ένταῦθα δὲ καθαρθέντα τὸν φόνον ὑπὸ Μελισσέως τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Θετταλίαν πλεῦσαι ἐπὶ συμμαχίαν τοῖς Δευκαλίωνος παισί, καὶ συνεκβαλεῖν ἐκ τῆς Θετταλίας τοὺς πελασγούς, 2 καὶ μερίσασθαι τὸ καλούμενον Δώτιον πεδίον. ἐν- 25 ταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητοος ἐκκόψαντα τῆ

⁵ τὸν] τῶν D 6 Κύρνον] Λύρχον vel Πύρνον coni. Wess., Σύρνον Wilamovitz 7 δόντος D; f. δοντ' 10 τῆς οἰα. μέρη ν. 12 καταλεῦσαι D 20 διὰ add. Hert. Τεγαγεῶτα C, Τεγάγον FG τὴν om. D 21 τὸν φόνον DF, τοῦ φόνον cet. 25 δώτειον D 26 δημήτρας D

[μέν] ὅλη καταχοῆσθαι πρὸς βασιλείων κατασιευήν δι' ἢν αἰτίαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μισηθέντα φυγεῖν ἐκ Θετταλίας, καὶ καταπλεῦσαι μετὰ τῶν συμπλευσάντων λαῶν εἰς τὴν Κνιδίαν, ἐν ἢ κτίσαι ετὸ καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ Τριόπιον. ἐντεῦθεν δ' 3 ὁρμώμενον τήν τε Χερρόνησον κατακτήσασθαι καὶ τῆς ὁμόρου Καρίας πολλήν. περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ Τριόπα πολλοὶ τῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν διαπεφωνήκασιν οἱ μὲν γὰρ ἀναγράφουσιν αὐτὸν τοῦν εἶναι Κανάχης τῆς Αἰόλου καὶ Ποσειδῶνος, οἱ δὲ Λαπίθου τοῦ ᾿Απόλλωνος καὶ Στίλβης τῆς Πηνειοῦ.

"Εστι δ' έν Καστάβφ τῆς Χερφονήσου (εφὸν 62

βγιον Ἡμιθέας, ῆς τὴν περιπέτειαν οὐν ἄξιον πα
11 ραλιπεῖν. πολλοί μὲν οὖν καὶ ποικίλοι λόγοι περὶ
ταύτης παραδίδονται τὸν δ' ἐπικρατοῦντα καὶ συμφωνούμενον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διέξιμεν. Σταφύλου γὰρ καὶ Χρυσοθέμιδός φασι γενέσθαι τρεῖς
θυγατέρας, Μολπαδίαν καὶ Ῥοιὰ καὶ Παρθένον
20 ὕνομα. καὶ τῆ μὲν Ῥοιοῖ τὸν ᾿Απόλλωνα μιγέντα
ἔγκυον ποιῆσαι τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς ὡς ὑπ' ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γεγενημένης ὀργισθῆναι, καὶ
διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα
380 βαλεῖν τὰς τὴν θάλατταν. προσενεχθείσης δὲ τῆς 2

Σιάρνακος τῆ Δήλφ τεκεῖν ἄρρενα, καὶ προσαγορεῦσαι τὸ παιδίον Ἅνιον. τὴν δὲ Ῥοιὰ παραδόξως

¹ μèν del. Bek. παταχρήσασθαι CFG 10 Κανάνης v. 14 Λαπίθου] Φόρβαντος τοῦ Λαπίθου Bethe (cf. IV 58, 7. 69, 1) Στίβης cod., corr. Wess. 15 μèν om. D 16 αὐτῆς v. 19 Μαλαααδίαν FG 24 δὲ τῆς om. D

σωθεϊσαν αναθείναι τὸ βρέφος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ 'Απόλλωνος, καὶ ἐπεύξασθαι τῷ θεῷ, εἰ ἔστιν ἐξ έκείνου, σώζειν αὐτό. τὸν δ' ἀπόλλωνα μυθολονοῦσι τότε μὲν κούψαι τὸ παιδίον, ὕστερον δὲ φροντίσαντα τῆς τροφῆς διδάξαι τὴν μαντικήν, καί τι- 5 8 νας αὐτῷ περιτιθέναι μεγάλας τιμάς. τὰς δὲ τῆς φθαρείσης άδελφας Μολπαδίαν και Παρθένον ωνλαττούσας τὸν τοῦ πατοὸς οἶνον, ποοσφάτως πατ' άνθοώπους εύρημένον, είς υπνον κατενεχθηναι καθ' ου δή καιρου τὰς τρεφομένας παρ' αὐτοῖς ὖς 10 είσελθεϊν, και τόν τε έχουτα του οίνου κέραμου συντοϊψαι και τον οίνον διαφθείραι. τας δε παρθένους μαθούσας τὸ γεγονός, καὶ φοβηθείσας τὸ απότομου τοῦ πατρός, φυγεῖυ ἐπὶ τὸυ αἰγιαλὸυ καὶ 4 ἀπό τινων πετοων ύψηλων έαυτὰς οῖψαι. 'Απόλ- 15 λωνα δε διά την οίμειότητα την ποὸς την άδελφην ύπολαβόντα τὰς κύρας εἰς τὰς ἐν Χερρονήσφ πόλεις καταστήσαι. καλ την μεν ονομαζομένην Παρθένον έποίησεν έν Βουβαστῷ τῆς Χερρονήσου τιμὰς ἔχειν και τέμενος, Μολπαδίαν δε είς Κάσταβον έλθοῦσαν 20 διά την άπο τοῦ θεοῦ γενομένην ἐπιφάνειαν Ἡμιθέαν ωνομάσθαι καὶ τιμᾶσθαι παρά πᾶσι τοῖς ἐν 5 Χερρονήσω. έν δε ταϊς θυσίαις αὐτῆς διὰ τὸ συμβὰν περί τὸν οἶνον πάθος τὰς μὲν σποπθάς μελικράτω ποιοῦσι, τὸν δ' ἀψάμενον ἢ φαγόντα ὑὸς οὐ ει 63 νόμιμον προσελθείν πρός τὸ τέμενος. ἐν δὲ τοῖς ύστερον χρόνοις έπλ τοσούτον έλαβε τὸ ίερὸν αύξη-

¹⁰ μαιρὸν ABDEN, χρόνον cet. 17 μόρας D 18 ἐποίησεν CDFG¹, del. cet. 20 Μαλπαδίαν CF 21 τοῦ] τῆς Wess.

σιν τῆς Ἡμιθέας, ὥστε μὴ μόνον παρὰ τοῖς έγχωοίοις και τοῖς περιοίκοις τιμᾶσθαι διαφερόντως, άλλὰ καὶ τοὺς μακράν οἰκοῦντας εἰς αὐτὸ φιλοτίμως φοιτάν, καί θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καί άνα-5 θήμασιν άξιολόγοις τιμάν, τὸ δὲ μέγιστον, Πέρσας ήνουμένους τῆς 'Ασίας καὶ πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων ίεοὰ συλώντας μόνου τοῦ τῆς Ἡμιθέας τεμένους άποσχέσθαι, τούς τε ληστάς τούς πάντα διαρπάζοντας μόνον τοῦτο ἀφεῖναι παντελῶς ἄσυλον, καίπερ 10 ατείχιστον ύπαρχον και ακίνδυνον έχου την άρπαγήν. αίτίαν δὲ τῆς ἐπὶ πλέον αὐξήσεως φέρουσι 2 την κοινήν είς άνθοώπους εὐεργεσίαν τοῖς τε γάρ 381 πάμνουσι πατὰ τοὺς ὕπνους ἐφισταμένην φανερῶς διδόναι την θεραπείαν και πολλούς τοῖς ἀπεγνω-15 σμένοις πάθεσι συνεχομένους [περιτυχόντας] ύγιασθηναι πρός δε τούτοις [τὸ περί] τὰς δυστοπούσας τῶν γυναικῶν τῆς ἐν ταῖς ἀδῖσι ταλαιπωρίας καὶ κινδύνων ἀπαλλάττειν τὴν θεόν. διὸ καὶ πολλών 3 έχ παλαιών χούνων σεσωσμένων πεπλήρωται τὸ τέ-20 μενος άναθημάτων, και ταῦτα ούθ' ύπο φυλάκων ούθ' ύπὸ τείχους όχυροῦ φυλαττόμενα, άλλ' ύπὸ της συνήθους δεισιδαιμονίας.

Περί μεν οὖν Ῥόδου και Χερρονήσου ἀρκεσθησό-64 μεθα τοῦς ζερθείσι, περί δὲ Κρήτης νῦν διέξιμεν. ε οἱ μεν γὰρ τὴν Κρήτην κατοικοῦντές φασιν ἀρχαιοτάτους γενέσθαι παρ' αὐτοῖς τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεόκρητας αὐτόχθονας, ὧν τὸν μὲν βασιλέα Κρῆτα καλού-

¹⁵ περιτυχόντας delevi, συνεχομένους om. CF 16 τὸ περὶ del. Dind. 24 δὲ AD, δὲ της cet. 26 παρ΄ αὐτοῖς om. CF 27 μὲν om. CF

μενον πλεϊστα καὶ μέγιστα κατά τὴν νῆσον εύρεϊν τὰ δυνάμενα τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἀφε-2 λήσαι. και των θεων δε τούς πλείστους μυθολογοῦσι παρ' έαυτοῖς γενέσθαι τοὺς διὰ τὰς κοινὰς εὐεογεσίας τυχόντας άθανάτων τιμῶν πεολ ὧν ἡμεῖς 5 έν πεφαλαίοις τὰ παραδεδομένα διέξιμεν ἀπολούθως τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν τὰς Κοητικὰς ποάξεις συν-8 ταξαμένων. ποῶτοι τοίνυν τῶν εἰς μνήμην παραδεδομένων ώμησαν της Κοήτης πεοί την "Ιδην οί προσαγορευθέντες Ίδαΐοι Δάκτυλοι. τούτους δ' οί 10 μέν έπατον του άριθμου γεγονέναι παραδεδώπασιν, οί δὲ δέκα φασιν ὑπάρχοντας τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας, τοις έν ταις χερσί δακτύλοις όντας 4 Ισαρίθμους. ένιοι δ' Ιστορούσιν, ών έστι και "Εφοοος, τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ 15 την Ίδην την έν Φουγία, διαβηναι δέ μετά Μυγδόνος είς την Εὐοώπην υπάρξαντας δε γύητας έπιτηδεύσαι τάς τε έπφδάς και τελετάς και μυστήρια, καί περί Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως έν τούτοις έκπλήττειν τοὺς έγχωρίους καθ' ὂν δή χρό- 20 γον καὶ τὸν Ὀρφέα, φύσει διαφόρφ κεχορηγημένον ποὸς ποίησιν και μελφδίαν, μαθητήν γενέσθαι τούτων, και πρώτον είς τοὺς Ελληνας έξενεγκεῖν τε-5 λετάς και μυστήρια. οι δ' οὖν κατά_{στολε} Κρήτην 'Ιδαΐοι Δάπτυλοι παραδέδονται τήν τε τοῦ πυρὸς 25 χρησιν και την του χαλκου και σιδήρου φύσιν έξευοείν τῆς 'Απτεραίων χώρας περί τὸν καλούμενον Βερέκυνθον, καλ την έργασίαν δι' ής κατασκευάζεται.

4 γενέσθαι] γεγονέναι ν. 16 Μυγδώνος F, Μίνωος A; μετ' αμύγδονος D 27 'Απτεραίων] ἀντὶ σαπτερέων D

882 δόξαντας δὲ μεγάλων ἀγαθῶν ἀρχηγοὺς γεγενήσθαι 6 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. [στοροῦσι δ' αὐτῶν ἔνα μὲν προσαγορευθήναι Ἡρακλέα, δόξη δὲ διενεγκόντα θεῖναι τὸν ἀγῶνα τὸν 5 τῶν Ὀλυμπίων τοὺς δὲ μεταγενεστέρους ἀνθρώπους διὰ τὴν ὁμωνυμίαν δοκεῖν τὸν ἐξ ᾿Αλκμήνης συστήσασθαι τὴν τῶν ᾿Ολυμπίων θέσιν. σημεῖα δὲ 7 τούτων φασὶ διαμένειν τὸ πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπφδὰς ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ 10 καὶ περιάμματα ποιεῖν, ὡς γεγονότος αὐτοῦ γόητος καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς ἐπιτετηδευκότος ὰ δὴ πλεϊστον κεχωρίσθαι τῆς Ἡρακλέους συνηθείας τοῦ γεγονότος ἐξ ᾿Αλκμήνης.

Μετὰ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους Ιστοροῦσι γε-65
το νέσθαι Κούρητας ἐννέα. τούτους δ' οι μὲν μυθολογοῦσι γεγονέναι γηγενεῖς, οι δ' ἀπογόνους τῶν
Ἰδαίων Δακτύλων. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀρῶν
τοὺς συνδένδρους καὶ φαραγγώδεις τόπους καὶ τὸ
σύνολον τοὺς ἔχοντας σκέπην καὶ ὑπόδυσιν φυσιτω κήν, διὰ τὸ μήπω κατασκευὰς οἰκιῶν εὑρῆσθαι.
διενεγκόντας δ' αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κουῆ 2
χρησίμων καταδεῖξαι τάς τε γὰρ ποίμνας τῶν προβάτων τούτους ἀθροῖσαι πρώτους καὶ τὰ γένη τῶν
ἄλλων. [మ. καταδεῖξαι. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν 3
τοξικὴν καὶ τὸς κυνηγίας εἰσηγήσασθαι, καὶ τῆς
προς ἀλλήλους κοινῆς ὁμιλίας καὶ συμβιώσεως, ἔτι
δ' ὁμονοίας και τινος εὐταξίας ἀρχηγοὺς γενέσθαι.

⁷ θέσιν] θέαν Reiske 8 τὸ] τὸ παλαιὸν DG

- 4 εύρειν δε καὶ ξίφη καὶ κράνη καὶ τὰς ἐνοπλίους δρχήσεις, δι' ὧν ποιοϋντας μεγάλους ψόφους ἀπατὰν τὸν Κρόνον. φασὶ δ' αὐτοὺς τὸν Δία, λάθρα τοῦ πατρὸς Κρόνου παραδούσης 'Ρέας τῆς μητρός, ὑποδέξασθαι καὶ θρέψαι περὶ οὖ τὰ κατὰ μέρος 5 μέλλοντας ἡμᾶς δηλοῦν ἀναγκαῖον ἀναλαβεῖν μικρὸν ἀνωτέρω τὴν διήγησιν.
- Μυθολονούσι ναο οί Κοήτες νενέσθαι κατά την των Κουρήτων ήλικίαν τούς καλουμένους Τιτάνας. τούτους δε τῆς Κυωσίας χώρας έχειν τὴν οἴκησιν, 10 δπουπεο έτι και νύν δείκνυται θεμέλια Ρέας οίκόπεδα και κυπαρίττων άλσος έκ παλαιού γρόνου 2 ανειμένον. ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ξξ μὲν ἄνδρας, πέντε δε γυναϊκας, ως μέν τινες μυθολογούσιν. Ούρανοῦ καὶ Γῆς ὅντας, ὡς δέ τινές φασιν, ἔκ τινος 15 των Κουρήτων καὶ μητρός Τιταίας, ἀφ' ής αὐτούς 383 3 ταύτης τετευχέναι τῆς ποοσηγορίας. ἄρρενας μὲν οδυ γενέσθαι τόν τε Κρόνον και Υπερίονα και Κοΐον, ἔτι δὲ Ἰαπετὸν καὶ Κοιὸν καὶ τὸ τελευταΐον 'Ωκεανόν, άδελφάς δὲ τούτων τήν τε 'Ρέαν καὶ Θέ- 20 μιν καί Μυημοσύνην, έτι δε Φοίβην καί Τηθύν. ών εκαστόν τινων εύρετην γενέσθαι τοῖς ἀνθρώποις, και διά την είς απαντας εύεργεσίαν τυγείν 4 τιμών και μνήμης ἀενάου, τον μεν τον Κοόνον όντα πρεσβύτατον βασιλέα γενέσθαι, καλ τοὺς καθ' 25 έαυτον ανθοώπους έξ αγρίου διαίτης είς βίον ήμεοον μεταστήσαι, και διά τοῦτο ἀποδογής μεγάλης

² kế anatăv II 4 Péas C, the Teas cet. 10 unossius FG 12 nalaiõr cohur FG 17 ägseras cod. 18 ûneşlara D 19 notor D noelor D tò cm. CF, tòr B

τυγόντα πολλούς ἐπελθεῖν τόπους τῆς οἰκουμένης. είσηγήσασθαι δ' αὐτὸν ἄπασι τήν τε δικαιοσύνην μαι την απλότητα της ψυχης διό και τούς έπι Κούνου γενομένους άνθοώπους παραδεδόσθαι τοῖς 5 μεταγενεστέροις εὐήθεις καὶ ἀκάκους παντελώς, ἔτι . δ' εὐδαίμονας γεγονότας. δυναστεῦσαι δ' αὐτὸν μά- 5 λιστα των πρός έσπέραν τόπων και μεγίστης άξιωθήναι τιμής. διό καὶ μέχρι των νεωτέρων χρόνων παοὰ 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις, ὅτ' ἦν ἡ πόλις 10 αΰτη, ἔτι δὲ [μαλ] τοῖς ἄλλοις τοῖς πλησιοχώροις ἔθνεσιν έπιφανείς έροτας και θυσίας γενέσθαι τούτω τῶ θεῷ καὶ πολλοὺς τύπους ἐπωνύμους αὐτοῦ γενέσθαι. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνομίας ἀδί- 6 κημα μέν μηδέν όλως ύπὸ μηδενός συντελεϊσθαι, 15 πάντας δε τούς ύπο την ηγεμονίαν τούτου τεταγμένους μακάρτον βίον έξημέναι, πάσης ήδονης άνεμποδίστως ἀπολαύοντας. περί δὲ τούτων καὶ τὸν ποιητήν Ήσίοδον έπιμαρτυρεΐν έν τοΐσδε τοῖς ἔπεσιν οί μεν έπι Κοόνου ήσαν, δτ' οὐραυῷ ἐμβασίλευεν, ώστε θεοί δ' έζωον, ακηδέα θυμον έχοντες, νόσφιν άτες τε κακών καὶ άτες χαλεποῖο πόνοιο νούσων τ' άργαλέων και απήμονες, ούδε μέλεσσι γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δμοΐοι τέοποντ θαλίησι κακών έκτοσθεν έόντες.

¹ τῆς οἰν. τόπους ν. 10 καὶ οπ. D 12 αὐτῷ CFG 19 οὐρανὸς ἐβασάλευεν D (cf. Hesiodὶ ἔργα 111) 20 δ' ἔχωον] δ' ἐξαν ὸς D, ζώσσυον CFGM 21 τεὶ γε D κανῶν καὶ ἄτερ χαἰεποῖο πόνοιο BCDFGM et Hes. 91, πόνων καὶ ὀίζύος. οὐδέ τι δειλὸν ΑΝ et Hes. 113 ν. 23 οπ. ΑΝ cf. Hes. 92 καὶ ἀπήμονες] αἴ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι Β; cf. Hes. 92 24 τέρπονται D ἐόντες BCDGM, ἀπάντων AFN et Hes. 115

θυήσκου δ' ώς ὕπυφ δεδμημένοι. ἄλλα τε πολλὰ τοϊσιν ἔην καφπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον οί δ' ἐπὶ γαίη εὕφρονες ἔργ' ἐνέμοντο σὸν ἐσθλοϊσιν πολέεσσιν, ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσει θεοίσι.

περί μέν οὖν Κρόνου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Υπερίονα δέ φασι τοῦ τε ήλίου την κίνησιν και σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων, ἔτι δὲ τὰς ὥρας 384 τὰς συντελουμένας ὑπὸ τούτων, ποῶτον έξ ἐπιμελείας και παρατηρήσεως κατανοήσαντα τοῖς ἄλλοις 10 είς γνώσιν παραδούναι, καί διά τούτο αὐτὸν πατέρα τούτων δνομασθήναι, καθαπερεί γεγεννηκότα 2 την τούτων θεωρίαν και φύσιν. και Κοίου μεν και Φοίβης Αητώ γενέσθαι, Ίαπετοῦ δὲ Προμηθέα τὸν παραδεδομένον μὲν ὑπό τινων μυθογράφων ὅτι 15 τὸ πῦρ κλέψας παρὰ τῶν θεῶν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, πρός δ' άλήθειαν εύρετην γενόμενον των πυ-3 οείων, έξ ὧν έκκάεται τὸ πῦο. τῶν δὲ Τιτανίδων φασί Μνημοσύνην λογισμούς εύρεῖν καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις έκάστω των όντων τάξαι, δι' ὧν καί 20 δηλούμεν έχαστα καὶ πρὸς άλλήλους δμιλούμεν. α τινες τὸν Έρμην φασιν είσηγήσασθαι. προσάπτουσι δὲ τῆ θεῷ ταύτη καὶ τὰ πρὸς ἀνανέωσιν καὶ μνήμην γινόμενα παρά τοῖς άνθρώποις, άς ων δή καί

1 δὲ ἀσθ' ὅπνω D ἄλλα τε πολλὰ BCDG, ἄλλα πάντα AF(N) et Hes. 116 2 ἐπὖν D δ'] τ' D ξείδορος D 3 πολλόν τε καὶ] πολλῶν τε D ἐπὶ γαίμ εὐφρονες BCDGM, ἐδθελημοὶ ἤσυχοι ΛFN et Hes. 118 4 ἐγγα CN, ἀρ' GM νεύμοντο N ἔσθλοῖσι ν. πολέεσα D ν. 5 οm. ΑΝ et Hes. αφνιοί D 8 ἀστέφονε Γ 01 ἐπικατανοήσωντα D 14 λητῶ D, ἀητοῦν C, ἀντοῦν FG 17 ἀλήθειαν δ' CFG 23 καὶ μνήμην del. Reisko

τής προσηγορίας τυχεΐν αὐτὴν ταύτης. Θέμιν δὲ 1 μνθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι. διὸ καὶ θειροφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας καὶ τὸν ᾿Απόλλω, καθ ᾿ ὁν δὴ κρόνον τοὺς κρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὐρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν. οὖτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ πολλὰ τὸν ὁ ἀνθρώπινον βίον εὐεργετήσαντες οὐ μόνον ἀθανάτων τιμῶν ἡξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τὸν Ὅλυμπον ἐνομίσθησαν οἰκεῖν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν.

Κρόνου δε καί Έκας λέγεται γενέσθαι τήν τε 68 Έστίαν καὶ Δήμητοαν καὶ "Ήραν, ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδώνα καὶ "Αιδην. τούτων δὲ λέγεται τὴν μὲν Έστίαν την τών οἰκιών κατασκευην εύρεῖν, καὶ διὰ τήν εύεργεσίαν ταύτην παρά πάσι σχεδόν άνθρώ-20 ποις έν πάσαις οίκίαις καθιδουθήναι, τιμών καί θυσιών τυγχάνουσαν. Δήμητραν δέ, τοῦ σίτου φυομένου μέν ώς έτυχε μετά τῆς άλλης βοτάνης, άγνοουμένου δὲ παρ' ἀνθρώποις, πρώτην συγκομίσαι καὶ τήν κατεδίγασαν αὐτοῦ καὶ φυλακήν ἐπινοῆσαι καὶ 385 σπείρειν καταδεϊξαι. εύρεϊν μέν οὖν αὐτήν τὸν 2 σίτον ποὸ τοῦ γεννήσαι τὴν θυγατέρα Φερσεφόνην, μετὰ δὲ τὴν ταύτης γένεσιν και τὴν ὑπὸ Πλούτωνος άφπαγήν έμποῆσαι πάντα τὸν μαρπὸν διά τε την έχθοαν την ποὸς τὸν Δία καὶ την έπὶ τῆ θυ-7 Άπόλλωνα ΙΙ 8 μέλλειν D

γατοι λύπην. μετὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῆς Φερσεφίνης διαλλαγῆναί τε τῷ Διὶ καὶ τῷ Τριπτολέμῳ ἀποδοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρον, ῷ συντάξαι πᾶσιν ἀνθρώποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς καὶ τὰ περὶ ἐτὴν ἐργασίαν τοῦ σπόρου διδάξαι. λέγουσι δέ τινες ε ὅτι καὶ νόμους εἰσηγήσατο, καθ' οῦς ἀλλήλοις τὸ δίκαιον διδόναι συνειθίσθησαν ἄνθρωποι, καὶ τὴν παραδοῦσαν αὐτοῖς θεὰν θεσμοφόρον ἀπὸ τούτων προσηγόρευσαν. μεγίστων γὰρ ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰτίαν γενομένην ἐπιφανεστάτων τυχεῖν τιμῶν καὶ θυσιῶν, ἔτι δ' ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων μεγαλοπρεπῶν, οὐ παρ' Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι τῆς τροφῆς ταὐτης ἐκοινώνησαν.

69 'Αμφισβητοῦσι δὲ περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ καρ-15 ποῦ τούτου πολλοί, τὴν θεὸν φάμενοι παρ' αὐτοῖς πρώτοις ὀφθῆναι καὶ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ χρῆσιν καταδείξαι. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσι τὴν τε Δήμητραν καὶ τὴν Ἰσιν τὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ εἰς Αἰγυπτον ἐνεγκεῖν τὸ σπέρμα πρώτην, ἀρδεύοντος εὐ μὲν εὐκαίρως τὰ πεδία τοῦ Νείλου ποταμοῦ, ταῖς 2 δ' ὥραις ἄριστα τῆς χώρας ταύτης κεκραμένης. τοὺς δ' 'Αθηναίους, καίπερ ἀποφαινομένους τὴν εὕρεσιν τοῦ καρποῦ τούτου γεγενημένην παρ' κτοτοῖς, ἵμως μαρτυρεῖν αὐτὸν ἐτέρωθεν κεκομισμένον εἰς τὴν είς τὴν 'Δττικήν' τὸν γὰρ τόπον τὸν ἐξ ἀρχῆς δεξάμενον

³ δοῦναι CF, παραδοῦναι Hert. 8 αὐτοὺς D ἀπὸ τ. Φερμ. ν. 9 ἀνθρώποις ἀγαθῶν ν. 16 ἐαυτοῖς τ. 20 τὸ σπέρμα πρώτην C, τὸ σπέρμα οm. AD, πρώτην om. FGM; πρώτην τὸ σπέρμα cet. 24 παρ' αὐτοῖς om. D

την δωρεάν ταύτην Έλευσϊνα προσαγορεύειν ἀπὸ τοῦ παρ' έτέρων ελθεῖν τὸ σπέρμα τοῦ σίτου κομισθέν. οἱ δὲ Σικελιώται, νῆσον ἱερὰν Δήμητρος 3 καὶ Κόρης οἰκοῦντες, εἰκὸς εἶναί φασι τὴν δωρεὰν 5 ταὐτην πρώτοις τοῖς τὴν προσφιλεστάτην χώραν νεμομένοις δοθῆναι. ἄτοπον μὲν γὰρ ὑπάρχειν εὐκαρατάτην αὐτὴν ὡς ἰδίαν ποιῆσαι, τῆς δ' εὐεργεσίας ὡς μηδὲν προσηκούση μηδ' ἐσχάτη μεταδοῦναι, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῆ τὴν οἰκησιν ἔχουσαν, εἴπερ 10 καὶ τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τῆ νήσω ταύτη γε-356 γονέναι συμπεφώνηται. εἶναι δὲ καὶ τὴν χώραν οἰκειστάτην τούτοις τοῖς καρποῖς, ἐν ἦ καὶ τὸν ποιητὴν λέγειν

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
15 πυροί καὶ κριθαί.

περί μέν οὖν. Δήμητρος τοιαῦτα μυθολογοῦσι. τῶν + δ' ἄλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας γενομένων φασίν οἱ Κρῆτες Ποσειδῶνα μὲν πρῶτον χρήσασθαι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις καὶ στόλους συστή- ει σασθαι, παραδόντος αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ταὐτην τοῦ Κρόνου διὸ καὶ παραδίδοσθαι, τοῖς ἐπιγινομένοις τοῦτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλατταν πραττομένων καὶ θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθει τροσάπτουσι δ' αὐτῷ καὶ τὸ τοὺς ἵπ- τους δαμάσαι πρῶτον καὶ τὴν ἐπιστήμην καταδεϊξαι τὴν περὶ τὴν ἱππικήν, ἀφ' ἦς ἵππιον αὐτὸν

THE THE PROPERTY OF THE PARTY IN SECURIOR SECTION SECT

² πομισθέν Dind., πομισθέντος D, πομίσαντας C, πομίσαντα F; τον το σπέρμα ... πομίσαντα M, f. del. 8 προσηπούση F, προσηπούσης cet. $\mu\eta\delta^*$] τηδό 'Iensius, del. Dind. 16 $\mu\nu\vartheta$ ολογείται CG 26 έππειον OFG

5 ώνομάσθαι. τον δ' "Αιδην λέγεται τὰ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τὰς ἐκφορὰς καὶ τιμὰς τῶν τεθνεώτων καταδείξαι, τὸν πρὸ τοῦ χρόνον μηδεμιᾶς οὕσης ἐκιμελείας περὶ αὐτούς' διὸ καὶ τῶν τετελευτηκότων ὁ θεὸς οὖτος παρείληπται κυριεύειν, ἀπονεμηθείσης 5 τὸ παλαιὸν αὐτῷ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος.

こうできているとのないのできますが これのできますの

τὸ παλαιὸν αὐτῷ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος.
70 Περὶ δὲ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεώς τε καὶ βασιλείας διαφωνεῖται· καί τινες μέν φασιν αὐτὸν μετὰ τὴν ἔξ ἀνθρώπων τοῦ Κρόνου μετάστασιν εἰς θεοὺς διαδέξασθαι τὴν βασιλείαν, οὐ βἰα κατισχύσαντα 10 τὸν πατέρα, νομίμως δὲ καὶ δικαίως άξιωθέντα ταύτης τῆς τιμῆς τινὲς δὲ μυθολογοῦσι τῷ Κρόνφ γενέσθαι λόγιον περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, ὅτι παραιφήσεται τὴν βασιλείαν αὐτοῦ βιαίως ὁ γεννη-2 θεὶς παῖς. διόπερ τὸν μὲν Κρόνον τὰ γεννώμενα 15 παιδία πλεονάκις ἀφανίζειν, τὴν δὲ 'Ρέαν ἀγανακήσασαν, καὶ μὴ δυναμένην μεταθείται τὴν προαίρεσιν τὰνθρός, τὸν Δία τεκοῦσαν ἐν τῆ προσαγορευμένη 'Ίδη πλέψαι καὶ δοῦναι λάθρα τοῖς Κούρησιν ἔκθρέψαι τοῖς κατοικοῦσι πλησίον ὄρους τῆς 'Ίδης, 20

τούτους δ' ἀπενέγκαντας εξς τι ἄντρον παραδοῦναι ταξς Νύμφαις, παρακελευσαμένους τὴν πάσαν ἐπι3 μέλειαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι. αὖται δὲ μέλι καὶ γάλα μίσγουσαι τὸ παιδίον ἔθοςεψαν καὶ τῆς κίγὸς τῆς ὁνομαζομένης 'Αμαλθείας τὸν μαστὸν εξς διατροφὴν 25 παρείχοντο. σημεῖα δὲ πολλὰ μέχρι τοῦ νῦν διαμένειν τῆς γενέσεως καὶ διατροφῆς τοῦ θεοῦ τού-

1 didy D 14 magsletal CF 16 pollanis F 18 posiquely F 19 Tdy | dinty CFG (cf. p. 99, 22) 23 polydardal CFG 25 dialdalas CFG

του κατά την νησον. φερομένου μέν γάρ ύπο των 4 Κουρήτων αὐτοῦ νηπίου φασίν ἀποπεσεῖν τὸν ὁμσαλου πεοί του ποταμού του καλούμενου Τοίτωνα. και το χωρίον τε τοῦτο καθιερωθέν ἀπὸ τοῦ τότε ε συμβάντος 'Ομφαλόν προσαγορευθήναι καὶ τὸ περιμείμενου πεδίου δμοίως Όμφάλειου, κατά δε την "Ιδην, έν ή συνέβη τραφηναι τὸν θεόν, τό τε άντρον έν ῷ τὴν δίαιταν εἶχε καθιέρωται καὶ οί περὶ 387 αὐτὸ λειμώνες όμοίως άνεῖνται περί την άκρώρειαν 10 ζύτες. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον καὶ μυθολο- 5 νούμενον περί των μελιττών οὐκ ἄξιον παραλιπείν. τὸν νὰο θεόν φασιν άθανατον μνήμην τῆς ποὸς αὐτὰς οἰκειότητος διαφυλάξαι βουλόμενον ἀλλάξαι μέν την γοόαν αὐτῶν καὶ ποιῆσαι χαλκῷ χουσοειδεῖ 15 παραπλησίαν, του τόπου δ' όντος ψωηλού καθ' ύπερβολήν, καὶ πνευμάτων τε μεγάλων ἐν αὐτῶ νινομένων και γιόνος πολλής πιπτούσης, ανεπαισθήτους αὐτὰς καὶ ἀπαθεῖς ποιῆσαι, δυσχειμερωτάτους τόπους νεμομένας. τη θρεψάση δ' αίγι τιμάς 6 20 τέ τινας άλλας ἀπονεζμαι και την έπωνυμίαν ἀπ' αὐτῆς λαβεῖν, αἰγίοχον ἐπονομασθέντας ἀνδρωθέντα δ' αὐτόν φασι πρώτον πόλιν κτίσαι περί την Δίκταν. οπου και την γένεσιν αύτου γενέσθαι μυθολογουσιν. ής έκκε φθείσης έν τοῖς ύστερον χρόνοις δια-25 μένειν έτι και νῦν ξοματα τῶν θεμελίων.

Διενέγκαι δε του θεου τούτου απάντων ανδοεία 71

καὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνη καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις άρεταϊς. διὸ καὶ παραλαβόντα τὴν βασιλείαν παρά τοῦ Κοόνου πλεϊστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθοώπινον βίον εὐεργετῆσαι. πρώτον μεν γάρ άπάντων κατα-·δείξαι περί των άδικημάτων τὸ δίκαιον άλλήλοις 5 διδόναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ βία τι πράττειν άποστήσαι, πρίσει δε και δικαστηρίφ τας άμφισβητήσεις διαλύειν. καθόλου δὲ τὰ περί τε τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εἰρήνης προσαναπληρώσαι, τοὺς μὲν άγαθούς πείθοντα, τούς δὲ φαύλους τῆ τιμωρία 10 2 καὶ τῷ φόβφ καταπληττόμενου. ἐπελθεῖν δ' αὐτὸν και την οικουμένην σχεδον πάσαν τους μεν ληστάς καὶ ἀσεβεῖς ἀναιροῦντα, τὴν δ' ἰσότητα καὶ τὴν δημοκοατίαν είσηγούμενον. ὅτε δή φασιν αὐτὸν καί τούς γίγαντας άνελεϊν, έν μεν Κοήτη τούς περί 15 Μύλινου, κατά δὲ τὴν Φουγίαν τοὺς περί Τυφῶνα. 3 ποὸ δὲ τῆς μάχης τῆς ποὸς τοὺς ἐν Κοήτη γίγαντας λέγεται τὸν Δία θῦσαι βοῦν Ἡλίφ καὶ Οὐρανῷ και Γη· έπι δε των ιερων απάντων φανήναι τὰ περί τούτων έπικριθέντα * έπισημαίνεται κράτος καί 20 ἀπόστασις ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς αὐτούς. ἀκόλουθον δε τούτοις γενέσθαι τοῦ πολέμου το τέλος. αὐτομολῆσαι μεν γάο έκ τῶν πολεμίων Μουσαΐον, καὶ τυχεῖν ὡρισμένων τιμῶν, κατακοσηναι δ' ὑπὸ 4 τῶν θεῶν ἄπαντας τοὺς ἀντιταξαμένους. συστῆναι 25 δὲ καὶ ἄλλους πολέμους αὐτῷ πρὸς γίγαντας, τῆς

¹ καὶ σ. κ. δικαιοσύνη οπ. D 7 ἀποστήναι Schäfer 12 ἄπασαν OFG 17 τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν K_0 , CFG 18 βοῦν οπ. E 20 περὶ ABCDF, παρά cet. ἐπικριθένταὶ ἄ CF, πρώτον cet. πρώτον, δι' ὧν Reiske ἐπισημαίνεσθαι Wess., ἐπισημαίνεν Dind. 21 ἀπόστασιν Wess.

μεν Μακεδονίας περί την Παλλήνην, της δ' Ίταλίας ματά τὸ πεδίου, ο τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατανεκαυμένου τόπου Φλεγοαΐον ώνομάζετο, κατά δ'è τούς ύστερον γρόνους Κυμαΐον προσηγόρευον, κολα- 5 ι σθήναι δε τούς γίγαντας ύπο Διός διά την είς τοὺς ἄλλους ἀνθοώπους παρανομίαν καὶ διὰ τὸ ταῖς 388 τοῦ σώματος ὑπερογαῖς καὶ ὁώμαις πεποιθότας καταδουλούσθαι μέν τούς πλησιογώρους, άπειθεῖν δέ τοῖς περί τοῦ δικαίου τιθεμένοις νόμοις, πόλεμον 10 δ' έκφέρειν πρός τούς διά τάς κοινάς εὐεργεσίας ύπὸ πάντων θεούς νομιζομένους. τὸν δ' οὖν Δία 6 λένουσι μη μόνον ἄρδην έξ ανθρώπων αφανίσαι τούς άσεβείς και πονηφούς, άλλά και τοίς άφίστοις των θεων και ήρωων, έτι δ' άνδρων τὰς ἀξίας 15 ἀπονεζμαι τιμάς. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιών καί την ύπεροχην της δυνάμεως συμφώνως αὐτῷ παρὰ πάντων συγκεχωρῆσθαι τήν τε βασιλείαν είς τὸν ἀεὶ γοόνον καὶ τὴν οἴκησιν τὴν ἐν Όλύμπφ. καταδειχθήναι δε καί θυσίας αὐτῷ συν-72 20 τελείν ύπεο τους άλλους άπαντας, και μετά την έκ γῆς μετάστασιν εἰς τὸν οὐοανὸν ἐγγενέσθαι δόξας δικαίους έν ταῖς τῶν εὖ πεπονθότων ψυχαῖς, ὡς άπάντων των γινομένων κατ' οὐρανὸν οὖτος εἴη κύριος, λέγω δ' όμβρων τε και βροντών και κεραυ-25 νῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. διόπερ αὐτὸν 2 προσαγορευθήναι Ζήνα μέν άπὸ τοῦ δοκεῖν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιον εἶναι τοῦ ζῆν, ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος εύκρασίαις τούς καρπούς ἀνάγοντα πρός

2 μεν om. D 4 ποοσηγορεύθη CFG 11 δ' om. D 14 θεών AD, τε θεών cet. 22 δικαίως A 28 τούς om. D

τέλος, πατέρα δὲ διὰ τὴν φροντίδα καὶ τὴν εὕνοιαν την είς απαντας, έτι δε και το δοκείν ώσπες άρχηγὸν εἶναι τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὕπατον δὲ καλ βασιλέα διὰ τὴν τῆς ἀρχῆς ὑπεροχήν, εὐβουλέα δε και μητιέτην διά την έν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς 5 3 σύνεσιν. μυθολογούσι δε και την 'Αθηνάν κατά την Κοήτην έκ Διός έν ταις πηγαίς του Τρίτωνος ποταμού γεννηθήναι διό καλ Τοιτογένειαν όνομασθήναι. έστι δε και νύν έτι περί τὰς πηγάς ταύτας ίερὸν ἄγιον τῆς θεοῦ ταύτης, ἐν ιἇ τόπιο 10 4 την γένεσιν αὐτης ὑπάρξαι μυθολογοῦσι. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς γάμους τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς "Họας ἐν τῆ Κνωσίων χώρα γενέσθαι κατά τινα τόπον πλησίον του Θήρηνος ποταμού, καθ' δν νυν ίερόν έστιν, έν ῷ θυσίας κατ' ένιαυτὸν άγίους ὑπὸ τῶν ι έγχωρίων συντελεϊσθαι, και τούς γάμους ἀπομιμείσθαι, καθάπες έξ άρχης γενέσθαι παρεδόθησαν.

Τοῦ δὲ Διὸς ἐκγόνους φασί γενέσθαι θεὰς μὲν 'Αφοοδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν και την ταύτης συνεργόν "Αρτεμιν, και τάς προσ-20 αγορευομένας "Ωρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Ελρήνην και 'Αθηνάν και Μούςας, θεούς δε "Ηφαιστον καί "Αρην καί 'Απόλλωνα, πρός δὲ τούτοις

73 Έρμην καὶ Διόγυςον καὶ Ἡρακλέα. τούτων δ' έκάστω 389

μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εύρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ και συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας και τὰς τιμάς της εύρέσεως άπονεζμαι, βουλόμενον αίώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. 2 ε παραδοθήναι δε τη μεν 'Αφροδίτη τήν τε των παρθένων ήλικίαν, έν οξε χρόνοις δεϊ γαμεΐν αὐτάς, και την άλλην έπιμέλειαν την έτι και νῦν έν τοῖς γάμοις γινομένην μετά θυσιών και σπονδών, ας ποιούσιν άνθρωποι τη θεώ ταύτη. προθύουσι δε 10 πρότερον απαντες τῷ Διὶ τῷ τελείᾳ καὶ "Ηρα τελεία διὰ τὸ τούτους ἀρχηγούς γεγονέναι καὶ πάντων εύρετάς, καθότι προείρηται. ταϊς δε Χάρισι 3 δοθήναι την της όψεως κόσμησιν και το σχηματίζειν έχαστον μέρος τοῦ σώματος πρός τὸ βέλτιον ις καί προσηνές τοις θεωρούσι, πρός δὲ τούτοις τὸ κατάρχειν εύτργεσίας και πάλιν άμείβεσθαι ταϊς ποοσηχούσαις χάρισι τοὺς εὖ ποιήσαντας. Είλεί- 4 θυιαν δε λαβείν την περί τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν καί θεραπείαν των έν τῷ τίκτειν κακοπαθουσων. 20 διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναϊκας έπικαλεϊσθαι μάλιστα την θεόν ταύτην. "Αρτε- 5 μιν δέ φασιν εύρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν καὶ τροφάς τινας άρμοζούσας τῆ φύσει τῶν βρεφῶπ ἀφ' ἦς αἰτίας καὶ κουροτρόφον αὐτὴν 6 25 δνομάζεσθαι. των δ' δνομαζομένων Ώρων έχάστη δοθήναι την έπώνυμον τάξιν τε καί [τοῦ] βίου διακόσμησιν έπλ τῆ μεγίστη τῶν ἀνθοώπων ἀφελεία. μηδέν γαο είναι μαλλον δυνάμενον εύδαίμονα βίον

¹³ τὸ Iensius, τοῦ cod. 26 τοῦ om. D

παρασμευάσαι τῆς εὐνομίας καὶ δίκης καὶ εἰρήνης. 7 'Αθηνά δε προσάπτουσι τήν τε των έλαιων ημέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθοώποις καὶ την του μαρπού τούτου ματεργασίαν πρό γάρ τού γενέσθαι την θεόν ταύτην υπάρξαι μέν το γένος 5 τούτο των δένδρων μετά της άλλης άγρίας ύλης, την μέντοι γ' έπιμέλειαν ταύτης [οὐκ] εἶναι καὶ την έμπειρίαν την έτι και νῦν γινομένην περί τούτων. 8 πρός δε τούτοις την της έσθητος κατασκευήν καί την τεμτονικήν τέχνην, έτι δε πολλά των έν ταϊς 10 άλλαις έπιστήμαις είσηγήσασθαι τοῖς ἀνθοώποις. εύρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν καὶ τὸ σύνολου πολλά των φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν έργά-74 νην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι. ταῖς δὲ Μούσαις δο- 15 θηναι παρά τοῦ πατρὸς την τῶν γραμμάτων εύρεσιν και την των έπων σύνθεσιν την προσαγορευομένην 390 ποιητικήν. ποὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι Σύροι μὲν εύρεται των γραμμάτων είσι, παρά δε τούτων Φοίνικες μαθόντες τοῖς Ελλησι παραδεδώκασιν, οὖτοι 20 δ' είσιν οι μετά Κάδμου πλεύσαντες είς την Εύοώπην, και διὰ τοῦτο τοὺς Έλληνας τὰ γοάμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασί τοὺς Φοίνικας οὐκ έξ ἀρχῆς εύρεῖν, άλλὰ τοὺς τύπους τῶν γραμμάτων μεταθείναι μόνον, και τῆ τε γοαφῆ ταύτη τοὺς 25 πλείστους των ανθοώπων χρήσασθαι και διά τοῦτο 2 τυχείν της ποοειοημένης ποοσηγορίας. "Ηφαιστον δε λέγουσιν εύρετην γενέσθαι της περί τον σίδη-

7 οὖν delevi 11 ἡγήσασθαι D 23 φοινίκια cod. (c. 58, 3) 25 τε om. ν.

ρου έργασίας άπάσης και τῆς περί τὸυ χαλκὸυ και γουσόν και ἄργυρον και των άλλων όσα την έκ τοῦ πυρός έργασίαν έπιδέχεται, και τας άλλας δε χρείας τάς του πυρός άπάσας προσεξευρείν και παραδού-5 ναι τοῖς τε τὰς τέχνας έργαζομένοις καὶ τοῖς ἄλλοις βπασιν άνθοώποις. διόπεο οί των τεχνων τούτων 3 δημιουργοί τὰς εὐχὰς καὶ θυσίας τούτω τῷ θεῷ μάλιστα ποιούσι, και τὸ πύο οὖτοί τε και πάντες άνθοωποι ποοσαγορεύουσιν Ήφαιστον, είς μνήμην 10 και τιμήν άθάνατον τιθέμενοι την έξ άρχης τῷ κοινῷ βίω δεδομένην εὐεργεσίαν. τὸν "Αρην δὲ 4 μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καλ στοατιώτας καθοπλίσαι καλ την έν ταῖς μάχαις έναγώνιον ενέργειαν είσηγήσασθαι, φονεύοντα τούς 15 άπειθούντας τοῖς θεοῖς. Απόλλωνα δὲ τῆς μιθάρας 5 εύρετην άναγορεύουσι και της κατ' αὐτην μουσικῆς έτι δὲ τὴν ἰατοικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν διὰ της μαντικής τέχνης γινομένην, δι' ης τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρωστοῦντας. ω εύρετην δε και τοῦ τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς έγχωρίους τὰ περί την τοξείαν, ἀφ' ής αίτίας μάλιστα παρά τοῖς Κρησίν έζηλῶσθαι τὴν τοξικὴν καί τὸ τόξον Κοητικὸν ὀνομασθηναι. 'Απόλλωνος δὲ 6 καί Κορωντέος 'Ασκληπιου γευηθέντα, και πολλά 15 παρά τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν μαθόντα, προσεξευφείν τήν τε χειρουργίαν και τάς των φαρμάκων σκευασίας και διζών δυνάμεις, και καθόλου

⁵ is om. D 6 διόπες] δι ἄπες D of Dind., of is cod. 8 πάντες DF, πάντες of cet. 28 Κρητικὸν Bochartus, Σκυθικὸν cod. 24 γεννηθέντα D

ποοβιβάσαι την τέχνην έπὶ τοσοῦτον, ώστε ώς άρ-75 γηγον αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι. τῷ δ' Έρμῆ ποοσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπι-391 κηρυπείας και διαλλαγάς και σπονδάς και το τούτων σύσσημον κηρύκειον, δ φορείν εἰώθασιν οί ε περί των τοιούτων τούς λόγους ποιούμενοι καί διά τούτου τυγχάνοντες παρά τοῖς πολεμίοις ἀσφαλείας. όθεν δή και κοινόν Έρμην ώνομάσθαι, διὰ τὸ την ἀφέλειαν άμφοτέροις είναι κοινήν τοῖς έν τῷ πο-2 λέμφ την ελοήνην μεταλαμβάνουσι. φασλ δ' αὐτὸν 10 καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέοδη ποῶτον ἐπινοῆσαι καὶ τὸ λάθοα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. παραδεδόσθαι δ' αὐτὸν καὶ κήουκα των θεων, έτι δ' άγγελον άριστον δια το σαφως αὐτὸν έκαστα των εἰς ἐντολὴν δοθέντων 16 έρμηνεύειν ἀφ' οὖ καὶ τετευχέναι τῆς προσηγορίας αὐτὸν ταύτης, οὐχ εὑρετὴν τῶν όνομάτων καὶ λέξεων γενόμενον, ως τινές φασιν, άλλὰ τὸ τῆς ἀπαγγελίας ἄρτιον καὶ σαφές έκπεπονηκότα περιττότερον 3 των άλλων. είσηγητην δ' αύτον και παλαίστοας 20 γενέσθαι, καὶ πὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύοαν ἐπινοῆσαι μετὰ τὴν 'Απόλλωνος πρὸς Μαρσύαν σύγκρισιν, καθ' ην λέγεται του Απόλλωνα νικήσαντα και τιμωρίαν ύπεο την άξίαν λαβόντα παρά τοῦ λειφ~~3ί~~ντος μεταμεληθήναι, καὶ τὰς ἐκ τῆς κιθάρας χορδὰς ἐκρή- 25 ξαντα μέχοι τινὸς χρόνου τῆς ἐν αὐτῆ μουσικῆς 4 αποστήναι. Διόνυσον δε μυθολογούσιν εύρετην γενέσθαι τῆς τ' ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ ταύτην έργα-

7 τούτων D, τοῦτο F 15 σαφῶς] καλῶς CFGM 18 ἐπαγγελίας D 28 τῆς τ' DF, τῆς cet.

σίας, έτι δ' οἰνοποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς δπώρας καφπών ἀποθησαυρίζεσθαι καλ τὰς χρείας καί τὰς τροφάς παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ πολύν χρόνον. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν γεγονέναι φαs σίν έκ Διὸς καί Φερσεφόνης κατά την Κρήτην, ον Όρφεὺς κατά τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενον ύπὸ τῶν Τιτάνων πλείονας γὰο Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι, περί ὧν ήμεῖς σαφέστερον τὰ κατὰ μέρος εν οίπειοτέροις παιροίς αναγεγράφαμεν. οί 5 10 δ' οὖν Κοῆτες τῆς παο' αὐτοῖς γενέσεως τοῦ θεοῦ πειοώνται σημεΐα φέρειν, λέγοντες δτι περί την Κρήτην δύο νήσους κτίσας έπὶ τῶν καλουμένων διδύμων κόλπων Διονυσιάδας άφ' έαυτοῦ προσηγόοευσεν, όπες μηδαμού της οίκουμένης αὐτὸν έτέςωθι ις πεποιημέναι. Ήρακλέα δε μυθολογούσιν έκ Διος 76 γενέσθαι παμπόλλοις έτεσι πρότερον τοῦ γεννηθέν-392 τος [περί την 'Αργείαν] έξ 'Αλκμήνης. τοῦτον δὲ μητούς μέν μή παρειληφέναι τίνος ήν, αὐτὸ δὲ μόνον δτι δώμη σώματος πολύ τῶν ἀπάντων διενεγκών ω έπηλθε την οίκουμένην, κολάζων μέν τούς άδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία: πάσι δ' άνθρώποις την έλευθερίαν περιποιήσας άήττητος μεν έγένετο και άτρωτος, διά δε τάς εύεργεσίας άθατάτου τιμής έτυχε παρ' άνθρώποις. τον 2 26 δ' έξ 'Αλκμήνης 'Ηρακλέα παντελῶς νεώτερον ὄντα, καί ζηλωτήν γενόμενον της του παλαιού προαιρέ-

¹ τοῦ Reiske, τοὺς cod. 2 ἀποθησανείζειν CFG καὶ τὰς — παρέχεσθαι om. ADEN 12 διδύμων om. CFM 17 περὶ τὴν Ληγείαν om. ADEFGN 19 διενέγκας CF 26 γενόμενον — p. 108, 1 τυχεὶν om. F; ζηλωτὴν τῆς ἀφετῆς τυχεὶν τε τῆς AEGN

σεως. διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας τυχεῖν τε τῆς άθανα. σίας και γρόνων έγγενομένων διά την ομωνυμίαν δόξαι τὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰς τοῦ προτέρου ποάξεις είς τούτον μεταπεσείν, άγνοούντων των πολλων τάληθές. δμολογούσι δε τού παλαιοτέρου θεού 5 κατά την Αίγυπτον πράξεις τε καί τιμάς έπισανεστάτας διαμένειν καὶ πόλιν ὑπ' ἐκείνου κτισθεϊσαν 3 Βοιτόμαστιν δε την προσαγορευομένην Δίπτυνναν μυθολογούσι γενέσθαι μέν έν Καινοί της Κοήτης έκ Διὸς καὶ Κάρμης τῆς Εὐβούλου τοῦ γεννηθέντος 10 έκ Δήμητρος ταύτην δ' εύρετιν γενομένην δικτύων τῶν εἰς κυνηγίαν προσαγορευθήναι Δίκτυνναν, καὶ τάς μέν διατριβάς ποιήσασθαι μετά τῆς 'Αρτέμιδος, άφ' ής αίτίας ένίους δοκείν την αύτην είναι Δίκτυννάν τε καί "Αρτεμιν, θυσίαις δὲ καὶ ναῶν κατα- 15 σκευαζς τετιμήσθαι παρά τοζς Κρησί την θεόν ταύτην. 4 τούς δ' ίστορούντας αὐτὴν ἀνομάσθαι Δίκτυνναν άπὸ τοῦ συμφυγεῖν εἰς άλιευτικά δίκτυα, διωκομένην ύπὸ Μίνω συνουσίας ένεκα, διημαρτηκέναι τῆς άληθείας ούτε γάο την θεόν είς τοιαύτην άσθέ- 20 νειαν έλθεϊν πιθανόν υπάρχειν ώστε προσδεηθήναι τῆς παρ' ἀνθρώπων βοηθείας, τοῦ μεγίστου τῶν θεών οὖσαν θυγατέρα, οὕτε τῷ Μίνφ δίκαιον προσάπτειν τοιαύτην ἀσέβειαν, παραδεδομένος συμφώνως δικαίαν προαίρεσιν καὶ βίου ἐπαινούμενον ἐζηλω- τ 77 κέναι. Πλούτον δε γενέσθαι φασίν εν Τοιπόλφ τῆς Κρήτης έκ Δήμητρος και Ίασίωνος, διττώς ίστο-

5 μυθολογούσι DG 7 κτισθήναι CFGM 10 χάρμης D 11 εύρετην CD 12 κυνήγια G 15 δέ] τε cod. 26 τριπόδφ cod., corr. Rhod. ρουμένης αὐτοῦ τῆς γενέσεως. οί μὲν γάρ φασι τὴν γῆν σπαρεϊσαν ὑπὸ Ἰασίωνος καὶ τυγχάνουσαν ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἀνεῖναι τοσοῦτο πλῆθος καρπων, ὥστε τοὺς ἰδόντας ἴδιον ὅνομα θέσθαι τῷ κλήθει τῶν γενομένων καρπῶν καὶ προσαγορεῦσαι πλοῦτον διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις παραδόσιμον ἔχειν πλοῦτον. ἔνιοι δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Δήμητρος 2 καὶ Ἰασίωνος γενέσθαι παίδα Πλοῦτον ὀνομαζόμετον, ὀν πρῶτον ἐπιμέλειαν βίου καὶ χρημάτων ἀθροισμὸν καὶ φυλακὴν εἰσηγήσασθαι, τῶν πρὸ τοῦ πάντων ὀλιγώρως ἔχόντων περὶ τὸ σωρεύειν καὶ τηρεῖν ἐπιμελῶς χρημάτων πλῆθος.

Περί μεν ούν τῶν θεῶν οἱ Κρῆτες τῶν παρ' 8 15 αὐτοῖς λεγομένων γεννηθήναι τοιαῦτα μυθολογοῦσι: τὰς δὲ τίμὰς παὶ θυσίας καὶ τὰς περὶ τὰ μυστήρια τελετὰς ἐκ Κρήτης εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους παραδεδόσθαι λέγοντες τοῦτο φέρουσιν, ὡς οἴονται, μέγιστον τεκμήριον· τήν τε γὰρ παρ' 'Αθηναίοις ἐν 20' Ἐλευσῖνι γινομένην τελετήν, ἐπιφανεστάτην σχεδὸν οὐσαν ἀπασῶν, καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκη καὶ τὴν ἐν Θράκη ἐν τοῖς Κίκοσιν, ὅθεν ὁ καταδείξας 'Ορφεὺς ἡν, μυστικῶς παραδίδοσθαι, κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἐν Κνωσῷ τόμιμον ἐξ ἀρχαίων εἶναι φανερῶς τὰς 25 τελετὰς ταύτας πᾶσι παραδίδοσθαι, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν ἀπορρήτῷ παραδίδοσθαι, και τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν ἀπορρήτῷ παραδίδομενα παρ' αὐτοῖς

² τυχούσαν CFG 4 δν. Θέσθαι] δνομάζεσθαι D 6 έπιγενομένοις D 10 δν om. D 12 τδ] τοῦ C 20 γενομένην D 21 έν Σαμοθράνη ναὶ τὴν om. CFGM 22 δ om. D 24 κνώσσω D, κνωσσῷ $\mathbf{v}$. 25 παραδεδομένα CFG

μηδένα κούπτειν τῶν βουλομένων τὰ τοιαῦτα γι-4 νώσκειν. τῶν γὰο θεῶν φασι τοὺς πλείστους ἐκ τῆς Κοήτης δομηθέντας έπιέναι πολλά μέρη τῆς οίκουμένης, εὐεργετοῦντας τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων καλ μεταδιδόντας έκάστοις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων εύρημάτων δ ώφελείας. Δήμητοαν μεν γαο περαιωθείσαν είς την Αττικήν έκειθεν είς Σικελίαν απάραι, και μετά ταῦτ' είς Αίγυπτου έν δὲ τούτοις τοῖς τόποις μάλιστα τὸν τοῦ σίτου καρπὸν παραδοῦσαν καὶ τὰ περί τὸν σπόρον διδάξασαν μεγάλων τιμών τυχεῖν 10 5 παρά τοῖς εὖ παθοῦσιν. όμοίως δ' Αφροδίτην ένδιατοϊψαι τῆς μὲν Σικελίας περί τὸν Έρυνα, τῶν δε νήσων περί Κύθηρα και Πάφον τῆς Κύπρου, της δε 'Ασίας περί την Συρίαν διά δε την έπιφάνειαν καὶ τὴν ἐπὶ πλέον ἐπιδημίαν αὐτῆς τοὺς 15 έγχωρίους έξιδιάζεσθαι την θεόν, καλοῦντας Αφροδίτην Έρυκίνην και Κυθέρειαν και Παφίαν, έτι δε 6 και Συρίαν. ωσαύτως δὲ τὸν μὲν Ἀπόλλωνα πλεῖστον χοόνον φανηναι περί Δηλον καί Δυκίαν καί Δελφούς, την δ' "Αρτεμιν περί την "Εφεσον και τὸν 20 Πόντον, ἔτι δὲ τὴν Περσίδα καὶ τὴν Κρήτην διό-7 πεο ἀπὸ τῶν τόπων ἢ πράξεων τῶν παρ' έκάστοις ΄ συντελεσθεισών τὸν μεν Δήλιον και Δύκιον καί Πύθιον δνομάζεσθαι, την δ' Έφεσίαν παι Κοησίαν, έτι δε Ταυροπόλον και Περσίαν, αμφοτέρων έν ω 8 Κρήτη γεγεννημένων, τιμάται δε και παρά τοῖς 394

⁵ παραδιδόντας CF, μεταπαραδιδόντας D 17 κυθηρίαν D πάφειαν D, παφείαν CF 23 και Δύκιον om. D 25 Πέρσειαν edit. δὲὶ γὰρ C

Πέρσαις ή θεός αύτη διαφερόντως, καὶ μυστήρια ποιούσιν οι βάρβαροι, συντελούμενα παρ' έτέροις μέχρι τῶν νῦν χρόνων 'Αρτέμιδι Περσία. παραπλήσια δὲ μυθολογούσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων θεῶν, επερὶ ὁν ἡμῖν ἀναγράφειν μακρὸν ἀν εἰη, τοῖς δ' ἀναγνώσκουσι παντελῶς ἀσύνοπτον.

Μετὰ δὲ τὰς τῶν θεῶν γενέσεις ὕστερον πολ-78 λαϊς γενεαϊς φασι γενέσθαι κατά την Κοήτην ήρωας ούκ δλίγους, ὧν ὑπάρχειν ἐπιφανεστάτους τοὺς 10 περί Μίνω καί 'Ραδάμανθυν καί Σαρπηδόνα. τούτους γάο μυθολογούσιν έκ Διός γεγεννήσθαι καί τῆς 'Αγήνορος Εὐρώπης, ἥν φασιν ἐπὶ ταύρου διαπομισθήναι προνοία θεών είς την Κρήτην. Μίνω 2 μέν οὖν ποεσβύτατον ὄντα βασιλεῦσαι τῆς νήσου, 15 καὶ κτίσαι πόλεις οὐκ όλίγας ἐν αὐτῆ, τούτων δ' έπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς τὴν 'Ασίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστὸν δ' ἐπὶ θαλάττης έστοαμμένην έπὶ μεσημβοίαν, Κυδωνίαν δ' έν τοῖς πρὸς έσπέραν [κεκλιμένοις] τόποις κατ' ω ἀντικού τῆς Πελοποννήσου. Θεΐναι δε καὶ νόμους 3 τοϊς Κοησίν οὐκ όλίγους, προσποιούμενον παρά Διὸς τοῦ πατρὸς λαμβάνειν, συνερχόμενον είς λόγους αὐτῷ κατά τι σπήλαιον. κτήσασθαι δὲ καὶ δύναμιν ναυτεκήν μεγάλην, και των τε νήσων τὰς κ πλείστας καταστρέψασθαι καὶ πρῶτον τῶν Ἑλλήνων θαλαττοκρατήσαι. μεγάλην δε δόξαν περιποιησάμε- 4

νον έπ' ἀνδρείς και δικαιοσύνη, καταστρέψαι τὸν βίον ἐν Σικελίς κατὰ τὴν ἐπὶ Κώκαλον στρατείαν, περὶ ἦς τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ὅτε τὰ περὶ Δαίδαλον ἀνεγράφομεν, δι' ὅν και τὴν στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

'Ραδάμανθυν δε λέγουσι τάς τε πρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιήσθαι καλ τοῖς λησταῖς καλ ἀσεβέσι και τοις άλλοις κακούργοις απαραίτητον έπενηνοχέναι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δε καὶ νήσους ούκ όλίγας καὶ τῆς 'Ασίας πολλὴν τῆς παραθαλατ-10 τίου γώρας, απάντων έκουσίως παραδιδόντων έαυτούς διὰ τὴν δικαιοσύνην, τὸν δὲ Ῥαδάμανθυν Έρύθοω μεν ένι των αύτοῦ παίδων παραθοῦναι την βασιλείαν των δι' έκεῖνον Έουδοων δνομασθεισων. Οἰνοπίωνι δὲ τῷ ᾿Αριάδνης τῆς Μίνω Χίον 15 έγγειοίσαι φασίν, ον ένιοι μυθολογούσι Διονύσου γενόμενον μαθείν παρά τοῦ πατρὸς τὰ περί τὴν 395 2 οίνοποιίαν. των δ' άλλων των περί αὐτὸν ήγεμόνων έκάστω νήσον ή πόλιν δωρήσασθαι λέγουσι τὸν Ῥαδάμανθυν, Θόαντι μεν Αῆμνον, Ἐνυεῖ δὲ 20 Κύονον, Σταφύλφ δε Πεπάρηθον, Εὐάνθει δε Μαοώνειαν, 'Αλκαίφ δε Πάρον, 'Ανίωνι δε Δηλον, 'Ανδρεῖ δὲ τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν "Ανδρον. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν δικαιοσύνης μεμυθολογήσθαι δικαστήν αὐτὸν ἀποδεδεῖχθαι καθ' ε άδου καὶ διακρίνειν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ τοὺς πονη-

³ ὅτε] ὅταν CD 8 ἐνηνοχέναι cod., corr. Hertl. 13 αντοῦ D, ἐαντοῦ v. 17 τὰ περί om. FG 20 Ἐννεῖ δὲ Κ. O. Müller, ἔνοι δὲ ABD, ἐγνεῖ ΙΙ 21 Κύρνον] Σκῦ-ρον. Rochette (Hom. I 668) Σταφίλφ Heyne, Παμφίλω cod. Εὐάνθει Wess., Εὐαμβεῖ cod.

οούς. τετευχέναι δὲ τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ τὸν Μίνω, βεβασιλευκότα νομιμώτατα καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφρουτικότα. του δὲ τρίτου ἀδελφου Σαρπηδόνα 3 magl μετά δυνάμεως είς την 'Ασίαν διαβάντα καταη μπήσασθαι τοὺς περί Αυκίαν τόπους. Εὔανδοον δὲ γενόμενον υίὸν αὐτοῦ διαδέξασθαι την έν Αυκία βασιλείαν, καὶ γήμαντα Δηιδάμειαν την Βελλεροφόντου τεκνώσαι Σαρπηδόνα τον έπλ Τροίαν μέν στρατεύσαντα [μετ' 'Αγαμέμνονος], ὑπό τινων δὲ 10 Διὸς νίον ονομαζόμενον. Μίνω δέ φασιν νίοὺς 4 νενέσθαι Δευκαλίωνά τε καὶ Μόλον καὶ Δευκα-. λίωνος μεν Ίδομενέα, Μόλου δε Μηριόνην υπάρξαι. τούτους δε ναυσίν ένενήκοντα στρατεύσαι μετ' 'Αγαμέμνονος είς Ίλιον, καὶ διασωθέντας είς την πατρίδα 15 τελευτήσαι και ταφής έπιφανοῦς ἀξιωθήναι και τιμών άθανάτων και τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῆ Κνωσῷ δεικνύουσιν, έπιγοαφήν έχοντα τοιάνδε,

Κνωσίου Ίδομενῆος δοα τάφον. αὐτὰο έγώ τοι πλησίον ἴδουμαι Μηριόνης δ Μόλου.

ειτούτους μεν οδυ ώς ήφωας έπιφανεῖς τιμῶσιν οι Κοῆτες διαφερόντως, θύοντες καὶ «ατὰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνους ἐπικαλούμενοι βοηθούς.

Τούτων δ' ήμεν διευκρινημένων λείπεται περί 80 των έπιμιχθέντων έθνων τοις Κρησί διελθείν. Ετι 25 μεν ούν πρωτοι κατώκησαν την νήσον οι προσαγορευθέντες μεν Έτεικρητες, δοκούντες δ' ύπάρχειν

⁹ μετ' Άγαμέμνονος del. Dind., κατ' Άγ. Wess. 12 ήδομενέα D 13 ένενήκοντα] δγδοήκοντα AG et Hom. Β 652 16 κνώσω D, κνωσσῷ v. 18 Κνωσσίου CFG ἡδομενῆος D

αὐτόχθονες, προειρήμαμεν μετά δὲ τούτους πολλαίς νενεαίς ύστερον Πελασγοί πλανώμενοι διά τάς συνεγείς στρατείας και μεταναστάσεις καταντήσαντες είς την Κοήτην μέρος της νήσου κατώκησαν. 2 τρίτον δε γένος φασί των Δωριέων παραβαλείν είς 5 την νησον ηγουμένου Τεκτάμου του Δώρου τούτου δὲ τοῦ λαοῦ μέρος τὸ μὲν πλέον ἀθροισθηναι 306 λέγουσιν έχ των περί τὸν "Ολυμπον τόπων, τὸ δέ τι μέρος έκ των κατά την Λακωνικήν 'Αχαιων διά τὸ τὴν ἀφορμὴν τὸν Δῶρον ἐκ τῶν περὶ Μαλέαν 10 τόπων ποιήσαι. τέταρτον δε γένος συμμιγήναί φασιν είς την Κοήτην μιγάδων βαρβάρων τῶν διὰ τὸν χοόνον έξομοιωθέντων τῆ διαλέκτω τοῖς έγχωρίοις 3 Έλλησι, μετά δε ταῦτα τοὺς περί Μίνω καί 'Ραδάμανθυν Ισχύσαντας ύπὸ μίαν άγαγεῖν συντέλειαν 15 τὰ ἔθνη τὰ κατὰ τὴν νῆσον. τὸ δὲ τελευτάιον μετὰ την αάθοδον των Ήρακλειδων Άργειοι και Λακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἄλλας τέ τινας νήσους έκτισαν καὶ ταύτης τῆς νήσου κατακτησάμενοι πόλεις τινὰς ἄκησαν έν αὐταῖς περὶ ὧν τὰ κατὰ 20 4 μέρος εν τοῖς είδίοις χρόνοις αναγράψομεν. έπεί δε τῶν τὰ Κοητικὰ γεγοαφότων οι πλεῖστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρὴ θαυμάζειν ἐὰν μὴ πασιν δμολογούμενα λέγωμεν· τοῖς γὰο τὰ πιθανώτερα λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις έπηκο- 25 λουθήσαμεν, α μεν Επιμενίδη τω θεολόγω προσ-

4 της νήσου μέρος ν. 6 ηγ. τοῦ Τεπτάμου Δώρου CFGM, ηγ. τοῦ έκγόνου τοῦ τεπτάμου δώρου D (IV 60, 2) 7 τὸ add. Hert. 9 μέρος del. Hert. 11 ποιείσθαι Dind., ποιήσασθαι Bek. 16 τὰ add. Wess. 19 ταὐτας τὰς νήσους cod., cotr. Reiske 20 ἄπησαν F, ἄπισαν cet. 21 lδίοις] olneloiς FG

σχόντες, ὰ δὲ Δωσιάδη καὶ Σωσικράτει καὶ Δαοσθενίδα.

Έπει δε πεοί Κοήτης ίπανῶς διήλθομεν, πεοί81 της Λέσβου νῦν λέγειν ἐπιχειοήσομεν. ταύτην νὰο ιτην νησον τὸ παλαιὸν ὅκησε πλείω γένη, πολλῶν μεταναστάσεων έν αὐτῆ γενομένων. έρήμου γὰρ . οὔσης αὐτῆς ποώτους Πελασγοὺς ματασχεῖν αὐτὴν τοιῷδέ τινι τρόπω. Ξάνθος ὁ Τριόπου τῶν ἐξ "Αρ- 2 γους Πελασγών βασιλεύων, και κατασγών μέρος τι 10 της Αυκίας χώρας, τὸ μεν πρώτον ἐν αὐτῆ κατοικῶν ἐβασίλευε τῶν συνακολουθησάντων Πελασγῶν, ύστερον δε περαιωθείς είς την Λέσβον ούσαν έρημον την μέν χώραν τοῖς λαοῖς ἐμέρισε, την δὲ νῆσον ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Πελασγίαν ὼνό-15 μασε, τὸ ποὸ τοῦ καλουμένην Ίσσαν. ὕστερον δὲ 3 397 γενεαίς Επτά γενομένου τοῦ κατά Δευκαλίωνα κατακλυσμού και πολλών ανθοώπων απολομένων, συνέβη και την Λέσβον δια την έπομβοίαν έρημωθήναι. μετά δὲ ταῦτα Μακαρεύς εἰς αὐτὴν ἀφικό-🕾 μενος, καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας, κατώ**πησεν αὐτήν. ἦν δ' ὁ Μακαρεὺς υίὸς μὲν Κρινάκου 4** τοῦ Διός, ώς φησιν Ήσίοδος καὶ άλλοι τινές των ποιητών, κατοικών δ' έν Ώλένω τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' 'Αχαΐας καλουμένης. εἶχε δὲ λαοὺς ἡθοοι-25 σμένους, τοὺς μὲν Ἰωνας, τοὺς δ' έξ άλλων έθνων παντοδαπών συνερουηκότας. και το μέν πρώτον τ την Λέσβον κατώκησε, μετά δε ταῦτα ἀελ μᾶλλον

¹ Λαοσθενίδα] ΄Αγλαοσθένει C. Robert 9 καl om. CF 10 ἐν αὐτῷ OFG 15 ΄Ισαν CFG 20 κατώκισεν D 23 Ὁλένῳ] ολενω D

αὐξόμενος διά τε την ἀφετην της νήσου καὶ την ιδίαν έπιείκειάν τε καὶ δικαιοσύνην τὰς σύνεννυς νήσους κατεκτάτο, και διεμέριζε την χώραν έρημον ο ούσαν, κατά δὲ τούτους τοὺς χρόνους Δέσβος δ Λαπίθου τοῦ Λίόλου τοῦ Ίππότου κατά τι πυθό-5 χρηστον μετ' ολκητόρων πλεύσας ελς την προειρημένην υήσον, καὶ γήμας την θυγατέρα τοῦ Μακαοέως Μήθυμναν, ποινή πατώπησε, γενόμενος δ' έπιφανής άνηο τήν τε νησον Λέσβον ωνόμασεν άφ' έαυτοῦ καὶ τοὺς λαοὺς Δεσβίους προσηγόρευσε. 10 7 Μαχαρεί δε θυγατέρες εγένοντο συν άλλαις Μυτιλήνη και Μήθυμνα, ἀφ' ὧν αι πόλεις ἔσχον τὴν προσηγορίαν. δ δε Μακαρεύς έπιβαλλόμενος τὰς σύνεγγυς γήσους ίδίας κατασκευάζειν έξέπεμψεν άποικίαν είς πρώτην την Χίον, ένι των έαυτοῦ παί- 15 8 δων παραδούς την ηγεμονίαν μετά δε ταῦτα είς την Σάμον έτερον έξέπεμψε τον δνομαζόμενον Κυδρόλαου, ος έν ταύτη κατοικήσας καὶ τὴν νῆσον κατακληρουγήσας έβασίλευεν αὐτῆς τρίτην δὲ τὴν 398 Κῶ κατοικίσας ἀπέδειξεν αὐτῆς βασιλέα Νέανδρον 20 έξης δ' είς την 'Ρόδον Λεύκιππον έξέπεμψε μετά συχνών οίκητόρων, οθς οί την 'Ρόδον κατοικοῦντες διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἀνδρῶν ἄσμενοι προσεδέξαντο καὶ κοινῆ τὴν νῆσον ἄκησαν.

82 Τὴν δ' ἀντιπέρας τῶν νήσων κατ' ἐκείνους τοὺς κ καιροὺς συνέβη διὰ τὸν κατακλυσμὸν μεγάλας καὶ

² ldiar] ắllyr DG 4 δ Aldlov tov Lapisov CGM 9 rỹgor 0m. D 10 progrydeevse] ἀνόμασε CF 11 μιτνλίνη D, μιτθιη FG, μιτνλίγη cet. 12 μίθυμνα D 13 έπιβαλόμενος v. 17 nνόξολλον DG 19 έβασίλευσεν II 20 αποικήσας cod., corr. Iensius

THE STATE OF THE PARTY - TARRESTON OF THE PARTY OF THE PA

δεινάς κατασχεϊν άτυχίας. διά μέν γάο τάς έπομβρίας έπὶ πολλούς χρύνους έφθαρμένων τῶν καρπων σπάνις τε των έπιτηδείων ύπηρχε καλ λοιμική ματάστασις έπείχε τὰς πόλεις διὰ τὴν τοῦ ἀέρος τωθοράν, αί δε νῆσοι διαπνεόμεναι καὶ τὸν ἀέρα 2 παρεγόμεναι τοῖς ένοικοῦσιν ὑγιεινόν, ἔτι δὲ τοῖς καρποίς έπιτυγχάνουσαι, άεὶ μαλλον εύπορίας έγεμον, και ταχύ τούς κατοικούντας αὐτὰς μακαρίους έποίησαν. διὸ καὶ μακάρων ώνομάσθησαν νῆσοι. το τῆς εὐπορίας τῶν ἀγαθῶν αἰτίας γενομένης τῆς . ποοσηγορίας. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὰς μακάρων νή- 3 σους ἀνομάσθαι ἀπὸ Μακαρέως [καὶ "Ιωνος] ὑπὸ τῶν παίδων τούτων δυναστευσάντων [αὐτῶν]. καθόλου δ' αί προειρημέναι νήσοι διήνεγκαν εὐδαι-15 μονία μάλιστα τῶν σύνεγγυς πειμένων οὐ μόνον κατά τούς άξχαίους χρόνους, άλλά και κατά την ήμετέραν ήλικίαν ἀρετή γὰο χώρας και τόπων εὐ- 4 καιρίαις, έτι δ' άέρων κράσει, καλλιστεύουσαι κατά λόγον καλοῦνται καὶ πρὸς ἀλήθειαν εἰσὶν εὐδαίω μονες. αὐτὸς δ' ὁ Μακαρεὺς ἐν τῆ Λέσβω βασι-. λεύων [ποώτου μὲν] νόμου ἔγοαψε πολλά τῶν κοινῆ συμφερόντων περιέχοντα, ἀνόμασε δ' αὐτὸν λέοντα, ἀπὸ τῆς τοῦ ζώου δυνάμεως καὶ ἀλκῆς θέμενος τὴν προσηγορίαν.

"Υστερον δε τής κατά την Λέσβον ἀποικίας ίκα-83 νοῖς τισι χρόνοις συνέβη την νήσον την ὀνομαζο-

⁷ ἀεὶ add. Dind. 12 ἀπὸ] τῶν add. A καὶ Ἰωνος del. Wurm *ὑπὸ] οπι Α, ἀπὸ cet. 13 *τῶν παιδῶν τούτων] τούτων τῶν παιδῶν CD, παιδῶν τῶν AFG αὐτῶν οπ. BCD 15 μάλιστα οπ. GGM 17 εὐπαιρία CFG21 πρῶτον μὲν del. Bek.; πρῶτος νόμον μὲν f.

μένην Τένεδον κατοικισθηναι τοιφδέ τινι τοόπω. Τέννης ην υίος μεν Κύκνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης της έν τη Τοφάδι, άνηο δ' έπίσημος δι' άρε-2 τήν. ούτος οἰκήτορας άθροίσας καὶ τὴν όρμὴν έκ της αντιπέρας ηπείρου ποιησάμενος, κατελάβετο 5 νήσον ἔρημον οὖσαν τὴν ὀνομαζομένην Δεύκοφουν κατακληφουχήσας δ' αὐτὴν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις, καὶ κτίσας ἐν αὐτῆ πόλιν, ἀνόμασεν ἀφ' 3 έαυτοῦ Τένεδον. πολιτευόμενος δὲ καλῶς καὶ πολλά τούς έγχωρίους εὐεργετήσας ζῶν μὲν μεγάλης ἀπο- 10 δοχής ετύγχανε, τελευτήσας δ' άθανάτων τιμών ηξιώθη και γάρ τέμενος αὐτοῦ κατεσκεύασαν και θυσίαις ως θεὸν ἐτίμων, ας διετέλουν θύοντες μέ-4 χοι τῶν νεωτέρων καιρῶν. οὐ παραλειπτέον δ' 399 ήμεν περί των παρά τοες Τενεδίοις μυθολογουμέ- 15 νων περί τοῦ κτίσαντος τὴν πόλιν Τέννου Κύκνον γάο φασι τὸν πατέρα πιστεύσαντά γυναικὸς διαβολαϊς άδίποις τὸν υίὸν Τέννην εἰς λάοναπα θέντα καταποντίσαι ταύτην δ' ύπὸ τοῦ κλύδωνος φερομένην προσενεχθηναι τη Τενέδφ, και τὸν Τέννην ω παραδόξως σωθέντα θεῶν τινος προνοία τῆς νήσου βασιλεύσαι, και γενόμενον έπιφανή διά την δικαιοσύνην και τὰς ἄλλας ἀρετὰς τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. κατὰ δὲ τὰς τῆς μητρυιᾶς διαβολὰς αὐλητοῦ τινος ψευδώς καταμαρτυρήσαντος, νόμιμον έθεντο 25 5 μηδένα αύλητην είς το τέμενος είσιέναι. κατά δὲ τοὺς Τοωικοὺς χοόνους 'Αχιλλέως τὸν Τέννην ἀνελόντος καθ' δυ καιρου έπορθησαν οί Ελληνες την

² Τένης Diad. 4 ἀθροίσας οἰκήτορας V. 6 οὖσαν om. CFG 18 ἐνθέντα CFG 21 θεοῦ FG

Τένεδον, νόμον έθεσαν οι Τενέδιοι μηδένα έξετναι ἐν τῷ τεμένει τοῦ κτίστου ὀνομάσαι Αχιλλέα. περὶ μὲν οὖν τῆς Τενέδου καὶ τῶν ἐν αὐτῆ τὸ παλαιὸν οἰκησάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Έπει δε περί των άξιολογωτάτων νήσων διήλθο-84 μεν, περί των έλαττόνων άναγράψομεν, των νάρ Κυκλάδων νήσων το παλαιον έρήμων ούσων Μίνως δ Διδς καὶ Εὐρώπης, βασιλεύων τῆς Κρήτης καὶ μεγάλας δυνάμεις έχων πεζάς τε καὶ ναυτικάς, 10 έθαλαττοκράτει και πολλάς αποικίας έξαπέστειλεν έκ τῆς Κοήτης, τῶν δὲ Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους κατώκισε και τοῖς λαοῖς κατεκληρούχησεν, οὐκ δλίγην δὲ καὶ τῆς 'Ασίας τῆς παραθαλαττίου κατέσνε. διόπεο έν ταζς νήσοις αμα και κατά την 'Ασίαν τάς 2 15 έπωνυμίας έχουσι Κοητών λιμένες καὶ Μινώαι καλούμεναι. δ δε Μίνως έπλ πολύ τῆ δυναστεία προκύπτων, και τον άδελφον 'Ραδάμανθυν έγων πάρεδοον τῆ βασιλεία, τούτω μὲν ἐφθόνησεν ἐπὶ δικαιοσύνη θαυμαζομένω, βουλόμενος δ' αὐτὸν έκ-20 ποδών ποιήσασθαι είς τὰς ἐσχατιὰς τῆς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένης χώρας έξέπεμψεν. δ δὲ Ῥαδάμανθυς 3 διατοίβων είς τὰς νήσους τὰς κατ' ἀντικού τῆς Ίωνίας καὶ Καρίας κειμένας Έρυθρον μὲν κτίστην έποίησε της έπωνύμου πόλεως κατά την 'Ασίαν, 23 Οίνοπίωνα δὲ τὸν 'Αριάδνης τῆς Μίνω υίὸν κύριον τῆς Χίου κατέστησε, ταῦτα μεν οὖν ἐπράχθη πρό 4

3

³ οὖν om. D 10 ἀπέστειλεν ν. 11 δὲ] τε D τὰς πλείους CE, τὰς πλείους αὐτῶν AD, ἐρήμων οὐσῶν τὰς πλείους αὐτῶν cet. 18 κατέσχεν] hic finiunt ABDENO (O $\Longrightarrow$ Vatic. 995 sacc. XV) 14 $\ast$ ᾶμα] ἀλλὰ libri 15 καλοῦνται Rhod. 22 εἶς] περί Hertl.

τῶν Τοωικῶν· μετὰ δὲ τὴν Τοοίας ἄλωσιν Κἄρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλέον ἐθαλαττοκράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων κρατήσαντες τινὰς μὲν ἰδία κατέσχον καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας Κρῆτας ἐξέβαλον, τινὰς δὲ κοινῆ μετὰ τῶν προενοικούντων 5 Κρητῶν κατάκησαν. ὕστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων 400 οἰκισθῆναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν.

4 ἐξέβαλον — πατφιησαν om. F 9 τὰ add. Dind. Huius libri finem mutilatum esse, ex ea ipsa re efficitur, quod clausula ceteris libris imposita deest.

FRAGMENTA LIBRI VI.

[Τῶν βίβλων ἡμἴν εξ μεν αι πρῶται περιέχουσι τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις καὶ μυθολογίας, καὶ τούτων αι μεν προηγούμεναι τρεῖς τὰς βαρβαρικάς, αι δ' εξῆς σχεδὸν τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. 6 Diodorus I 4, 6.]

Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἐν τῆ τρίτη τῶν Ιστοριῶν 1 (c. 56-61). ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐν τῆ ἔντη ἀπὸ τῆς Εὐημέρου τοῦ Μεσσηνίου γραφῆς ἐπικυροῖ τὴν αὐτὴν θεολογίαν, ὧδε κατὰ λέξιν φάσκων

10 Περί θεῶν τοίνυν διττὰς οἱ παλαιοὶ τῶν ἀν- 2 θρώπων τοῖς μεταγενεστέροις παραδεδώκασιν ἐν- νοίας τοὺς μὲν γὰρ ἀιδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἶον ἤλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα τὰ κατ' οὐρανόν, πρὸς δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς 15 ἄλλους τοὺς τῆς ὁμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας τούτων γὰρ ἕκαστον ἀίδιον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν ἔτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετευχότας τιμῆς τε καὶ δόξης, οἷον Ἡρακλέα, 20 Διόνυσον, ᾿Αρισταΐον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τούτοις ὁμοίους. περὶ δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν πολλοὶ 3 καὶ ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρὰ τοῖς ἱστορι-

ποις τε και πηθολοάφοις, και των πελ ιστοσικών Ελήμερος δ την ξεράν άνανραφήν ποιησάμενος ίδίως ανανένοαωεν, των δε μυθολόγων Όμηρος καὶ Ἡσίο-And well 'Onmeric well Execut Toloviol Teaux moderateορυς μύθους πεοί θεων πεπλάκασιν ήμεις δέ τὰς παρ' άμφοτέροις άναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμως έπιδοαμείν, στογαζόμενοι της συμμετρίας. 4 Εὐήμερος μεν οὖν, φίλος γεγονώς Κασσάνδρου τοῦ βασιλέως καὶ διὰ τοῦτον ἡναγκασμένος τελείν βασιλικάς τινας γοείας καὶ μεγάλας ἀποδημίας, φησίν 10 έκτοπισθήναι κατά την μεσημβρίαν είς τον ώκεαυόν, έκπλεήσαντα δε αύτον έκ της εύδαίμονος Άραβίας ποιήσασθαι του πλούν δι' ώκεανού πλείους ημέρας, καὶ προσενεγθήναι νήσοις πελαγίαις, ὧν μίαν ύπάργειν την ονομαζομένην Παγχαίαν, έν ή ιδ τεθεασθαι τούς ένοικουντας Παγχείους εὐσεβεία διαφέροντας καὶ τοὺς θεοὺς τιμώντας μεναλοποεπεστάταις θυσίαις καὶ ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις ἀο-5 γυροίς τε και χρυσοίς. είναι δε και την νησον ίεραν θεών, καὶ έτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε την ω άργαιότητα καὶ τὴν τῆς κατασκευῆς πολυτεχνίαν, περί ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις 6 ανανενράφαμεν, είναι δ' έν αὐτῆ κατά τινα λόφον ύψηλον καθ' ὑπεοβολην Γερον Διὸς Τριφυλίου, καθιδουμένον ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὂν καιρὸν ἐβασίλευσε 25 της οίνουμένης άπάσης έτι κατά άνθοώπους ών. 7 ἐν τούτω τῷ ίερῷ στήλην εἶναι γουσῆν, ἐν ἡ τοῖς Παγχαίοις γράμμασιν υπάρχειν γεγραμμένας τάς τε Οὐρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιω-8 δως. μετὰ ταῦτά φησι πρωτον Οὐρανὸν βασιλέα 30

νενονέναι, έπιεική τινα άνδοα και εύεργετικόν και της των άστρων κινήσεως έπιστήμονα, ου καί ποώτον θυσίαις τιμήσαι τούς οὐρανίους θεούς διὸ καί Οὐρανὸν προσαγορευθηναι. υίοὺς δὲ αὐτῷ γε- 9 ενέσθαι από γυναικός Έστίας Τιτάνα και Κοόνον, θυνατέρας δε Ρέαν και Δήμητρα. Κρόνον δε βασιλεύσαι μετά Οὐρανόν, καὶ γήμαντα 'Ρέαν γεννησαι Δία καὶ "Ηραν καὶ Ποσειδώνα, τὸν δὲ Δία διαδεξάμενον την βασιλείαν τοῦ Κοόνου γημαι "Ηραν 10 και Δήμητοα και Θέμιν, έξ ὧν παϊδας ποιήσασθαι Κούοητας μεν από της πρώτης, Φερσεφόνην δε έκ της δευτέρας, 'Αθηναν δε από της τρίτης.' έλθόντα 10 δε είς Βαβυλώνα έπιξενωθήναι Βήλω, και μετά ταύτα είς την Παγχαίαν νήσον πούς τω ώκεανω 16 κειμένην παραγενόμενον Ούρανοῦ τοῦ ἰδίου προπάτορος βωμόν ίδούσασθαι. κάκειθεν διά Συρίας έλθείν ποὸς τὸν τότε δυνάστην Κάσιον, έξ οὖ τὸ Κάσιον όρος. έλθόντα δε είς Κιλικίαν πολέμω νικήσαι Κίλικα τοπάργην, καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα ἔθνη ἐπελθόντα 20 παρ' απασι τιμηθηναι καί θεον αναγορευθηναι.

Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, ὡς περὶ θνη- 11 τῶν ἀνδρῶν περὶ τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων. — Καὶ περὶ μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου τὴν [ερὰν ἀναγραφὴν ἀραεσθησόμεθα τοῖς ἡηθεῖσι, 25 τὰ δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μυθολογούμενα περὶ θεῶν ἀκολούθως Ἡσιόδω καὶ Ὁμήρω καὶ Ὁρφεῖ πειρασόμεθα συντύμως ἐπιδραμεῖν.

Εἶθ' ἔξῆς ἐπισυνάπτει τὰς τῶν ποιητῶν μυθολογίας. [Euseb. Praep. ev. Η 2, 52—62.]

Περὶ ὧν (θεῶν) ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέ- 2

γει καὶ ὁ Διόδωρος ὁ σοφώτατος ταῦτα, ὅτι ἄνθρωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὕστινας οἱ ἄνθρωποι
ώς νομίζοντες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους προσηγώρενον. τινὰς δὲ καὶ ὀνομάτων προσηγορίας ἐσχηκέναι [καὶ] κρατήσαντας χώρας. [Ιο. Malalas Chro-snogr. p. 64.]

Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ἱστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθήσαι
δὲ τῷ Διί, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἐταῖρον ὅντα,
Βαλίον δὲ Διός, καὶ ἐν τῷ μάχῃ ἀξιῶσαι μεταθέ ω
σθαι τὴν μορφήν, οἶα αἰδουμένους ὁρᾶσθαι ὑπὸ
τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν
ἀξίωσιν, καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεῖ δοθέντας. Διό, φησί, καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ
'Αχιλεῖ τὸν θάνατον. [Eustathius II. XIX 400, 15
p. 1190, 55.]

4 Saturnum Pherecydes ante ômnes refert coronatum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum; dat et Priapo taenias idem et Ariadnae sertum ex auro et Indicis gemmis, w Vulcani opus, Liberi munus ac postea sidus. [Tertullianus de Corona vol. 4. p. 347 ed. Seml.]

5 'Ο δὲ ἀδελφὸς Νίνου Πῖκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔβασίλευσε τῆς Ἰταλίας, ἔτη οκ΄ κρατῶν τῆς δύσεως. ἔσχε δὲ υίοὺς καὶ θυγατέρας πολλὰς ἀπὸ τῶν εὐ- εὐ πρεπεστάτων γυναικῶν καὶ γὰς καὶ μυστικὰς φιντασίας ποιῶν τινας καὶ ὑπουοθεύων αὐτάς. αἴτινες γυναίκες καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εἶχον, φθειρόμεναι ὑπ΄ 2 αὐτοῦ. ἔσχε δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς υίον δνόματι Φαῦνον, ὂν καὶ Ἑρμῆν ἔκάλεσεν εἰς ὄνομα » τοῦ πλανήτου ἀστέρος. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ Ζεὺς 3 ἐμέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τεθηναι ἐν τῆ Κρήτη νήσω καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ πατδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ὅπερ μνημά ἐστι μέχρι τῆς τημερον, ῷ καὶ ἐκιγέγρακται, Ἐνθάδε κατάκειται Πίκος [ὁ καὶ Ζεύς], ὁν καὶ Δία καλοῦσι περὶ οὐ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος. [Excerpta ex Ioannis Chronicis apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 236, 9—20; cf. Ioannis Anio tiocheni fragm. Müller IV p. 542 et edit. Bonn. Malalae p. 20.]

"Οτι παραδέδονται Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οι 6 καὶ Διόσκοροι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῆ διενεγκεῖν καὶ συστρατεῦσαι τοῖς 'Αργοναύταις ἐπιφανέστατα' 15 πολλοῖς δὲ δεομένοις ἐπικουρίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ' ἀνδρεία καὶ στρατηγία, πρὸς δὲ τούτοις δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία, παρὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοί τοῖς παρὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. διὰ δὲ τὴν ὑπερωβολὴν τῆς ἀρετῆς Διὸς υίοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθρώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν •ἀθανάτων.

Ότι Ἐπωπεὺς βασιλεὺς Σικυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς 2 μάχην προκαλούμενος τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

15 Ότι φασί τὸν Σίσυφον πανουργία καὶ φιλοτεχνία 3 διενεγκεῖν τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τῆς ἱεροσκοκίας ἄπαντα εὐρίσκειν καὶ προλέγειν τοῖς ἀνθρώποις.

16 ἀνδρία και δικαιοσύνη — στρατηγία και εὐσεβεία cod. (cf. II 43, 4 et VI 8, 1) 25 ὅτι om. Peiresc.

- "Οτι ὁ Σαλμωνεύς ἀσεβής καὶ ὑπερήφανος ἦν και το θείον διέσυρε, τας δε αυτού πράξεις ύπερέχειν των του Διός απεφαίνετο. διό και κατασκευάζων διά τινος μηχανής ψόφον έξαίσιον και μιμούμενον τὰς βροντὰς έβρόντα, καὶ οὕτε θυσίας οὕτες πανηγύρεις έτέλει.
- "Ότι δ αὐτὸς Σαλμωνεὺς ἔσχε θυγατέρα Τυρώ. ήτις διά την λευκότητα και την του σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ἔτυχεν. [Exc. de virtut. et vit. p. 221 ed. Vales., II p. 545 ed. Wess. 10
- Ούτος γάο άσεβης ών και ύπερηφανος δ Σαλμωνεύς τὸ μὲν θεῖον διέσυρεν, τὰς δὲ αὐτοῦ πράξεις ύπερέχειν των του Διὸς ἀπεφαίνετο διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανής ψόφον έξαίσιον καλ μιμούμενον τὰς βροντὰς ξαυτὸν ἀπεφαίνετο μεζζον 15 βροντήσαι τοῦ Διός. καθόλου δὲ καταγελών τῶν θεῶν οὖτε θυσίας οὖτε πανηγύρεις τούτοις συνετέλει [καθάπες οί λοιποί δυνάσται ποιεῖν εἰώθασι]. 2 έγένετο δε αὐτοῦ μονογενής θυγάτης Τυρώ, ήν διὰ την τοῦ σώματος μαλακότητα και την τοῦ χοώματος 20 3 λευκότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ήξίωσεν. ταύτης δε διὰ τὸ πάλλος έρασθείς Ποσειδών ..... είη
  - ο ταύτης την παρθενίαν λύσας, κακουχῶν διετέλει

⁹ ἔτυχεν Peir., τέτυχεν v. 11 Ex codice Hamburg. Τ Odyss. XI 236 edidit A. Ludwich hoc fragmentum, cuius prior pars consentit cum fragm. 6, 4-5, totusque tenor sapit Diodorum. 15 μιμούμενος man. 1 18 καθάπες.... εἰώθασι add. excerptor iudice Ludwich 22 lacunam explebat Ludwich: κατεκλίθη αὐτῆ. ὁ δὲ Σαλμωνεὺς σὖκ είδώς, ὅστις (cf. IV 68, 3); equidem malim και μιγείς αὐτῆ παιδας ἐγέννησε Πελίαν και Νηλέα. Σαλμωνεὺς ὁς ἀπιστῶν εί Ποσειδών (cf. IV 68, 3 et 67, 4)

την Τυρώ, τέλος δὲ διὰ την ἀσέβειαν δίκας τίνων τῷ δαίμονι κεραυνωθελς ὑπὸ τοῦ Διὸς κατέστρεψε τὸν βίον. τῶν δὲ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς γεν- 4 νωμένων παίδων Πελίας μὲν νέος ὢν παντελῶς ὑπὸ 5 Μίμαντος ἐξέπεσεν ἐκ τῆς πατρίδος καὶ φυγὼν μετὰ τῶν φίλων μετὰ τούτων β΄ νήσους κατεκτήσατο, Σκίαθον καὶ Πεκάρηθον· ὕστερον δὲ Χείρωνος αὐτὸν εὐεργετήσαντος καὶ τῆς ἰδίας χώρας μεταδόντος ἀπῆρεν ἐκ τῶν προειρημένων νήσων καὶ τῆς Ἰολκῶν 10 πόλεως ἐβασίλευσε. τούτω δὲ ἐγένοντο πλείους, αὶ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον ἀπὸ τοῦ πατρὸς Πελιάδες ὀνομασθεϊσαι. καὶ περὶ τούτων ἀρκεσθησόμεθα.[Mus. Rhen. XXXIV p. 619.]

Ότι "Αδμητος έπλ δικαιοσύνη καλ εὐσεβεία διε- 8
15 νέγκας προσφιλής θεοτς έγένετο. έπλ τοσούτο δὲ
δι' ἀρετήν τιμηθήναι, ὥστε τὸν 'Απόλλωνα προσκόψαντα Διλ δοθήναι θητεύειν παρά τὸν "Αδμητον.
φασλ δὲ "Αλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχούσαν, δο20 θηναι γυναϊκα δι' εὐσέβειαν 'Αδμήτω.

Ότι Μελάμπους εὐσεβεία διενεγκών φίλος ἐγέ- 2 νετο ἀπόλλωνος. [Exc. de virt. p. 222 V., 546 W.]

Ότι φόνον ἀπούσιον φεύγων δ Βελλεφοφόντης 9 ήλθε πρὸς Προΐτον πατρικόν ὅντα ξένον· την δὲ 25 Προίτου γυναϊκα διὰ τὸ πάλλος ἐφασθεϊσαν τοῦ Βελλεφοφόντου καὶ μὴ δυναμένην πεῖσαι διαβαλεῖν αὐτὸν ποὸς τὸν ἄνδρα ὡς βιασάμενον αὐτήν. τὸν δὲ

⁹ immo Ἰωλιων vel Ἰωλιοῦ 10 adde δυγατέρες vel παίδες 22 Ἰπώλλωνος Peir., τοῦ Ἰπ. v. 24 ποῖτον codex 27 ώς add. Müller

Προϊτον ἀνελεῖν μὲν τὸν ξένον μὴ βουληθήναι, ἀποστεῖλαι δὲ αὐτὸν εἰς Αυκίαν γράμματα φέρονα πρὸς Ἰοβάτην τὸν βασιλέα ὅντα πενθερόν. ὅν κομισάμενον τὴν ἐπιστολὴν εὐρεῖν ἐν αὐτῆ γεγραμμένον ὅπως ἀνέλη τὴν ταχίστην τὸν Βελλεροφόντην, 5 δὲ μὴ βουλόμενος αὐτὸν ἀπολέσαι, τῆ πυρπνόφ Χιμαίρα ἐκέλευσε συνάψαι μάχην. [Exc. Escorial ed. Feder. p. 9, Müller frag. II p. VII.]

2 ἀποστεῖ codex 5 ἀνέλη] ἀν codex.

FRAGMENTA LIBRI VII.

['Εν ταξς μετὰ ταύτας ἔνδεια (βίβλοις 7—17) τὰς ἀπὸ τῶν Τοωικῶν κοινὰς πράξεις ἀναγεγράφαμεν ἔως τῆς 'Αλεξάνδρου τελευτῆς. Diod. I 4, 6.]

[Κατὰ τὰς προειρημένας ξξ (7—12) βίβλους δ ἀνεγράψαμεν τὰς ἀπὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις ἔως εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων ψηφισθέντα πόλεμον ἐπὶ Συρακοσίους. Diod. ΧΙΙΙ 1, 2.]

[Έν ταῖς ποὸ ταύτης βίβλοις ἀνεγοάψαμεν τὰς ἀπὸ Τοοίας ἀλώσεως πράξεις ἔως ἐπὶ τὴν κατάλυσιν 10 τοῦ τε Πελοποννηδιακοῦ πολέμου καὶ τῆς ᾿Αθηναίων ἡγεμονίας, διελθόντες ἔτη ἐπτακόσια ἐβδομήκοντα ἐννέα. Diod. XIV 2, 4.]

Καί δ 'Ορφεὺς ἰσόχρονος τῷ 'Ηρακλεῖ ὑπῆρχε, πρὸ χρόνων ὅντες ἔκατὸν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ὡς δὲ 'Ορφεὺς ἐν Διθικοῖς περὶ αὐτοῦ μοι λέγει, Ἑλένου τι βραχύτερον ὕστερον εἶναι λέγει, τούτου μιῷ δὲ γενεῷ 'Όμηρος ὑστερίζει, ὁ κατὰ Διονύσιον ἄνδρα τὸν κυκλογράφον ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν λεγόμενος ὑπάρχειν, Θηβαϊκῆς Ἑλλήνων τε τῆς διὰ τὴν Ἑλένην. Διόδωρός τε σύντροχα λέγει Διονυσίω, καὶ ἔτεροι μυρίοι δέ. [Tzetzes Hist. 12, 179.]

20

18 Tzetzes Dionysii hane sententiam memorat etiam ad

- 2 Διόδωρος ἀποδείκνυσι. τοῦτον (Homerum) πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου τετελευτηκότα. [Crameri Anecd. Paris. II p. 227; cf. Müller frag. II p. 10.]
  - β "Ότι Αἰγιάλεια ἡ τοῦ Διομήδους σύξυγος τελέως ἀπηλλοτοιώθη τῆς τοῦ συμβιοῦντος εὐνοίας. ἡν 5 οὐ διααίως τῷ συνοικοῦντι προσφερομένην διὰ τὸ μἴσος παρακαλέσαι τοὺς συγγενεῖς πρὸς τὴν κατ' αὐτοῦ τιμωρίαν. τούτους δὲ προσλαβομένους Αἰγισθον προσφάτως κατεσηγκότα τὴν ἐν Μυκήναις βασιλείαν ἐπενεγκεῖν αὐτῷ θανάτου κρίσιν, κατη 10 γοροῦντας ὅτι ξένου πατρὸς ἀν τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλεῖν βουλεύεται, τῶν δὲ συγγενῶν Αἰτωλῶν τινας κατοικίζειν. τῆς δὲ διαβολῆς πίστιν λαβούσης φοβηθέντα τὸν Διομήδην φεύγειν ἐξ "Αργους μετὰ τῶν βουλομένων. [Exc. Escorial. 15 p. 10 Fed., p. VII Müll.]
  - 4 "Ότι τῆς Τροίας ἀλούσης Αἰνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἡμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἐκάστφ λαβεῖν ὅσα δύ- ™

ναιτο τῶν ἰδίων, οι μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἢ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αίνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηρακότα τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὸς ὅμους ἔξήνεγκεν. ἐφ' ῷ θαυμασθεὶς ὑπὸ 2 ετῶν Ἑλλήνων ἔλαβεν ἔξουσίαν πάλιν ὁ βούλοιτο τῶν οἰκοθεν ἐκλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ 3 ἰερὰ τὰ πατρῷα, πολὸ μᾶλλον ἐπαινεθἢναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καὶ παρὰ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις 4 10 κινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὸς εὐσεβείας. ὁιόπερ φασίν αὐτῷ συγχωρηθηναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρφάδας μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅποι βούλεται. [Εκc. de virtit trit. p. 222 V., 546 W.]

Age nunc ad alterum harum rerum testem transcanus, Diodorum videlicet, qui omnes bibliothecas in unum idemque emporium summatim collegit: siquidem et Romanorum historiam septimo suo libro so his verbis conscribit:

"Ενιοι μέν οὖν τῶν συγγραφέωι, πλανηθέντες 5
ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου
θυγατρὸς γεννηθέντας ἐκτικέναι τὴν Ῥώμην τὸ δ'
ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
²⁵ χρόνφ τοῦ τ' Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βα-
σιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δεύτερον
ἔτος τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος αὕτη γὰρ ἡ κτίσις

⁸ καὶ παρὰ πολ. Reiske, καίπες ὁπὸ πολ. cod. 14 ὅποι Krebs, ὅπου cod. 15 septimo] octavo cod. Etschmiadzinius Eusehi

ύστερεῖ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι τρισὶ πλείοσι τῶν τε-2 τρακοσίων καὶ τριάκοντα. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν άλωσιν της Τροίας έτων τριών παρελθόντων παρέλαβε την των Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχών τριετή γρόνον έξ ανθρώπων ήφανίσθη και τιμών 5 3 έτυγεν άθανάτων, την δ' άρχην διαδεξάμενος 'Ασκάνιος υίὸς έκτισεν "Αλβαν την νῦν καλουμένην Αόγγαν, ἢν ἀνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μεν "Αλβα παλουμένου, νου δε Τιβέρεως δνομαζο-4 μένου. πεοί δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος δ 10 τὰς 'Ρωμαίων πράξεις ἀναγράψας ἄλλως μεμυθολόγημε. φησί γὰο Αἰνεία γενέσθαι λόγιον, τετράπουν αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρὸς κτίσιν πόλεως μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ὖν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκήν, ἐκφυγείν έκ των χειρών, καὶ διωχθήναι πρός τινα 15 λόφον, πρός ὧ κομισθεῖσαν τεκεὶν τριάκοντα χοί-5 οους. τον δε Αίνείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καί τὸ λόγιον άνανεούμενον ἐπιγειρῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ τριάκοντα ω έτη ατίζειν, δροσπες δ των τεχθέντων άριθμός ήν, ἀποστήναι τής προθέσεως.

Post Aeneam defunctum Askanus eiusdem filius regnum assumpsit: (dehinc vero) annis XXX transactis collem aedificavit (i. e. aedificiis complevit), 56 et urbem Albam appellavit ad porcae colorem: nam

¹³ καθηγήσασθαι et 18 οίκησαι Sync., corr. Wess. 22 ἀποστήναι] δὲ add. cod., δὴ Gutschmid 23 Verba Eusebi quae sequuntar Latina sunt ex lingua Armenia ab H. Petermann translata.

Latini secundum suam linguam τὴν Λευκὴν Albam vocant. alteram quoque ci nomenclationem imposuisse (sc. dicitur) Longam, quae translata vocatur Μακράν, quoniam latitudine angusta erat et longi-5 tudine magna.

Iisdem addens dicit:

Askanius urbem regiam Albam fecit et non pau- 7 cos e circumiacentibus incolis prostravit. vir praeclarus factus est et obiit annis regnans XXXVIII.

Postque eius obitum controversia orta est in 8 media multitudine duorum causa de regno inter se invicem contendentium. Inline enim cum filius esset. Askani, dicebat: mihi convenit paternum imperium; et Silvius Askani frater Aeneaeque et Silvae primae 15 uxoris Latini filius dicebat: mihi competit. Huic enim post Aeneae obitum insidiae factae sunt ab Askano; namque dum adhuc infantulus esset, in monte a quibusdam armentariis educatus, Silvius est dictus ad nomen montis Latinorum, quem Sil-20 vam vocitabant. Ex utraque ergo parte disputantibus, multitudinis electione regnum Silvius suscepit. Iulius autem imperio privatus, pontifex maximus constitutus est et quasi secundus rex erat: a quo ortam hucusque Iuliam familiam Romae perdurare 25 ainnt.

Silvius nihil dignum memoria in imperio egit 9 et obiit, cum regnasset annis XLIX. Cuius imperium filius eiusdem Aenias accepit, qui cognominatus est Silvius; dominatusque plus quam triginta 30 annos. Post quem Latinus regnavit, qui vocatus est Silvius, annis L. Hic in rebus gerendis et in bello validus repertus finitimam regionem evertit atque urbes antiquas, quae antea Latinorum vocabantur, XVIII condidit: Tiburam, Praenestum, Kabios, Tiskalum, Koram, Kometiam, Lamuvium, Labikam, Skaptiam, Satrikum, Arkiam, Telenam, Okostomeriam, Kaeninum, Phlegenam, Kmerium, Mediplium, Boilum, quam nonnulli Bolam vocant.

10 Defuncto autem Latino rex electus est filius eiusdem Albas Silvius, qui annis XXXVIII imperi- 10 tavit. Post quem Epitus Silvas annis XXVI. Quo defuncto in regnum suffectus est Apis, qui annis regnavit duodetriginta. Et post eum Kalpet eiusdem filius; dominatusque est annis XIII, Tiberius Sylvius vero annis VIII. Hic adversus Tyrenos 15 exercitum movens cum per Albam amném copias traduceret, in gurgitem lapsus obiit, unde et fluvius appellatus est Tiberis. At post eius obitum Agripas in Latinos regnavit unum supra quadraginta annos. Postque hunc suscepit (regnum) Arramulius 20 Silvius undeviginti annis.

De hoc dicunt, quod cunctis vitae diebus superbus fuerit, adeoque se efferebat et adversabatur contra vim Iovis (Aramazdi): quin etiam quum interdum tempore fructuum (autumni) tonitrua as- sidua ingentiaque fierent, mandabat exercitibus, ut (universi) ex uno edicto unanimiter gladiis clipeos concuterent, quo (atque) existimabat sonum ex his editum superare posse vel ipsa tonitrua; proptereaque poenas dedit suae in deos arrogantiae, fulminis su

ictu exstinctus, totaque domus eius in Albano stagno immergebatur. Ostendunt hucusque rerum vestigia Romani iuxta stagnum habitantes, columnas subter aquis in altum visas, quae inibi in profunditate 5 regiae domus exstant.

Post hunc Aventius electus fuit, qui cum VII 12 supra XXX annos potitus esset, in quodam proelio cum suburbanis in angustiam actus iuxta Aventium collem cecidit, unde collis Aventius dicebatur. Demortui in locum suffectus est filius eiusdem Prokas Silvius regnavitque annis III supra viginti. Quo mortuo iunior filius Amolius per vim regnum tenuit; eo quod in regiones longinquas profectus erat Numitor, eiusdem frater maior natu ac germanus. Amolius paulo plus annis XLIII regnavit atque a Remo et Romilo, qui Romam condiderunt, interficitur. [Euseb. Chron. I p. 284—290 ed. Schöne; Georg. Syncell. p. 194.]

"Ότι μετὰ τὴν Αἰνείου τελευτὴν Σιλούιος ἐπε- 6
²⁰ βουλεύθη ὑπὸ ᾿Ασκανίου νήπιος ἄν. τραφεὶς δὲ ἐν τοῖς ὅρεσιν ὑπό τινων βουκόλων Ειλούιος ἀνομάσθη, τῶν Αατίνων τὸ ὅρος σιλούαν ὀνομαζόντων.
[Exc. Escorial. p. 10 Fed., p. VII Müll.]; cf. 5, 8.

"Ότι Έωμύλος Σιλούιος πας όλον τον βίον ύπες- 7

πήφανος γενόμενος ήμιλλατο πρός τον θεόν βροντώντος γὰρ αὐτοῦ κελεύειν τοὺς στρατιώτας ταῖς σπάθαις τύπτειν τὰς ἀσπίδας ἀφ' ένὸς συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ πας ἐαυτῶν γινόμενος ψόφος

26 ἐκέλευε Wess. 28 ἐαυτῶν Peiresc., αὐτῶν Wess.

εἴη μείζων. διὸ περαυνωθήναι. [Exc. de virt. et vit. p. 222 V., 546 W.]; cf. 5, 11.

[Τρίτην είλε Μεσχέλαν, μεγίστην οὖσαν, ἀμισμένην δὲ τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν ἐκ Τροίας ἀνακομιζομένων Έλληνων, περὶ ὧν ἐν τῆ τρίτη βίβλω επροειρήκαμεν. Diod. XX 57, 6.]

[Φασί Θετταλόν μετὰ ταῦτα ἐπανελθεῖν εἰς Ἰωλκόν, ἐν ἡ καταλαβόντα προσφάτως "Διαστον τὸν
Πελίου τετελευτηκότα παραλαβεῖν κατὰ γένος προσήκουσαν τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τε- 10
ταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι Θετταλούς.
οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι περὶ τῆς τῶν Θετταλῶν προσηγορίας οὐ ταύτην μόνην τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ
διαφώνους ἐτέρας παραδεδόσθαι συμβέβηκε, περὶ
ὧν ἐν οἰκειοτέροις μνησθησόμεθα καιροῖς. Diod. 15
IV 55, 2.]

[ΟΙ Ἡρακλείδαι κατὰ τὰς δμόλογίας ἀπέστησαν τῆς καθόδου καὶ τὴν εἰς Τρικόρυθον ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. μετὰ δέ τινας χρόνους Λικύμνιος μὲν μετὰ τῶν παίδων καὶ Τληπολέμου τοῦ Ἡρακλέους, εν ἔκουσίως τῶν ᾿Αργείων αὐτοὺς προσδεξαμένων, ἐν Ἦρει κατώπησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν Τρικορύθω ὡς δ' δ πεντηκονταετὴς χρόνος διῆλθε, κατήλθον εἰς Πελοπόννησον ὧν τὰς πράξεις ἀναγράψομεν, ὅταν εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους παραγενηθῶμεν. 25 Diod. IV 58, 5.]

8 Lakedemoniorum reges ex Diodori voluminibus. Nos vero, quoniam ita evenit, ut a Troianorum

¹ ἐπεραννώθη Wess. 5 τρίτη] έβδόμη coni. Dind.

rebus usque ad primam olompiadem tempus difficile reperiatur, cum necdum iis temporibus neque Athenis neque alia in urbe annui principes fieri solerent, Lakedemoniorum reges pro exemplo usurpabimus. 5 A Troianorum eversione usque ad primam olompiadem, prout Apolodorus Atheniensis ait, anni octo supra trecentos sunt. Ex illis octoginta (defluxerunt) usque ad Herakleorum excursionem; reliquos vero (annos) Lakedemoniorum reges, Prokles, Eurrystheus' 10 et ab iis prognati occuparunt; quorum singularum familiarum nos seorsum numerum exponemus usque ad primam olompiadem.

Eurristheus initium regni sumpsit anno octo- 2 gesimo a Troadum rebus, dominatusque est annis II 18 supra XL. Post hunc Agis anno I. Ekhestratus anno und supra XXX. Atque post eum Labotas annis VII supra triginta. Doristhus uno anno minus quam triginta. Horum vero successor Agesilaus IV annis supra XL. Arkhelaus annis LX. Et 20 Teleklus annis XL. Alkamenes autem annis VIII supra triginta. Huius regni anno X contigit constitutio olompiadis primae, qua vincebat in stadio Kurribus Helius. Verum ex altera familia primus dominatus est Prokles annis undequinquaginta. Ac 25 post ipsum Pritanis annis undequinquaginta. Atque Eunomius annis V supra XL. Et post hos Khari-

¹⁵ I $(=\alpha')$] XXXI $(=\lambda\alpha')$ Gutschmid 16 uno $(=\xi\nu)$] quinque $(=\varepsilon')$ Gutschmid 24 Prokles] ann. XXI, Sous ann. XXXIV, Eurypon add. Gutschmid (Cic. div. II 91) undequinquaginta] Ll. Gutschmid

klus annis LX. Post illum autem Nikandrus annis duodequadraginta. Theopompus annos VII supra quadraginta. Item huius quoque regni anno decimo prima olompias contigit. Sunt autem simul a Troianorum captivitate usque ad Herakleorum excur- 5 sionem anni LXXX. [Euseb. Chron. I p. 221 ed. Schöne.]

Τούτων ήμιν διευκρινημένων λείπεται περί τῆς Κορινθίας και Σικυωνίας είπεῖν ον τρόπον ύπο Δωριέων κατωκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελο- 10 πόννησον έθνη σχεδον πάντα πλην 'Αρκάδων άνάστατα συνέβη γενέσθαι κατά την κάθοδον τῶν Ἡοα-2 κλειδών. οί τοίνυν Ἡρακλεϊδαι κατά τὴν διαίρεσιν έξαίρετον ποιησάμενοι την Κορινθίαν καλ την ταύτης πλησιόχωρον, διεπέμψαντο πρός τὸν 'Αλήτην, 15 παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανής δὲ ἀνὴο γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον αὐξή-3 σας έβασίλευσεν έτη λη'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτήν ὁ ποεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχοι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθόδου 20 τῶν Ἡρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι υμζ'. καὶ πρῶτος μεν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο την βασιλείαν Ίξίων έτη 4 λη ι μεθ' ον ἦοξεν 'Αγέλας ἔτη λζ', μετὰ δὲ τούτους Πούμνις έτη λε΄, και Βάκχις δμοίως τον ίσον χρόνον, γενόμενος επιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ 25 διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ήρακλείδας, άλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον 'Αγέλας μεν έτη λ', Εὐδημος δε έτη 5 κε', 'Αριστομήδης ε' καλ λ'. οὖτος δὲ τελευτήσας απέλιπεν υίον Τελέστην παϊδα την ηλικίαν, οὖ την 30 κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ὂν καὶ ἐπίτοροπος 'Αγήμων, ὃς ἦρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν 'Αλέξανδρος ἔτη κε'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρώας ἀρχῆς ἦρξεν ἔτη εβ'. τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος 6 Αὐτομένης μὲν ἦρξεν ἐνιαυτόν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὅντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῆ μὲν προειστήκεσαν τῆς πόλεως ἄπαντες, ἔξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ἡροῦντο 10 πρότανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη ἡ μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἦς κατελύθησαν. [Georg. Syncell. Chron. p. 179, et Euseb. Chron. I p. 220 ed. Schöne.]

Ότι έγένετο τύραννος κατά την Κύμην την πό-10 15 λιν ὅνομα Μάλακος, ὃς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλή- θεσι καὶ ἀνοὺς δυνατωτάτους ἀεὶ διαβάλλων περιεποιήσατο την δυναστείαν, καὶ τοὺς μὲν εὐπορωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβὼν μισθοφόρους ἔτρεφε καὶ φοβερὸς ἦν τοῖς Κυμαίοις. 20 [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 546 W.]

[Το τελευταΐον μετά την κάθοδον πων Ἡρακλειδων ᾿Αργεΐοι και Αακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἄλλας τέ τινας νήσους ἔκτισαν και ταύτης τῆς νήσου (se. Κρήτης) κατακτησάμενοι πόλεις τινας ὅκη-²ς σαν ἐν αὐταῖς περί ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 80, 3.]

[Μετὰ τήν Τορίας ἄλωσιν Κάρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλείον ἐθαλαττοχράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων υρατησαντες τινὰς μὲν ἰδία κατέσχον καὶ τοὺς το ἀνταϊς κατοικοῦντας Κοῆτας ἐξέβαλον, τινὰς δὲ

κοινή μετά των προενοικούντων Κρητών κατώκησαν. ὅστερον δὲ των Ἑλλήνων αὐξηθέντων, συνέβη τὰς πλείους των Κυκλάδων νήσων οἰκισθήναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κάρας ἐξ αὐτων ἐκπεσεῖν περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 5 Diod. V 84, 4.]

11 Ex Diodori scriptis breviter de temporibus Thalassocratorum, qui maria tenebant. — Post bellum Troianum mare obtinuerunt:

I.	Lidi et Maeones	annos	XCII	10
II.	Pelasgi	"	LXXXV	
III.	Thrakii	"	LXXIX	
٩V.	Rhodii	,,	XXIII	
٧.	Phrygii	,,	XXV	
VI.	Kiprii	"	,XXXIII	15
VII.	Phynikii	ź	XLV	
VIII.	Egiptii	"		
IX.	Melesii	>>	(XVIII)	
Χ.	(Cares)	"	(LXI)	
	Lesbii	"	(LXVIII)	20
XII.	Phokaei	"	XLIV	
XIII.	Samii	72		
XIV.	Lakedemonii	"	П	
XV.	Naxii	"	X	
XVI.	Eretrii	,,	XV	25
XVII.	Eginenses	"	X	
7	43 21 5 5 7 70			

usque ad Alexandri [vel Xerxis] transfretationem. [Euseb. Chron. I p. 225 Sch.]

12 "Ότι τηλικούτον περί τὸν Δυκούργον ἦν τῆς

άρετης το μέγεθος, ώστε παραγενηθέντος εἰς Δελφοὸς αὐτοῦ την Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε·
ημεις, ὁ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν,
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
ἐδίζω ἡ σε θεὸν μαντεύσομαι ἡ ἄνθρωπον·
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὁ Λυκόοργε.
ηκεις δ' εὐνομίαν αἰτεύμενος αὐτὰρ ἔγωγε

δώσω την οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίη πόλις ἔξει.

[Exc. Vatic. p. 1, et sine oraculo adscriptisque verables Ζάπει ἐν τῷ πεολ γνομῶν. Ενο de vitt et vit.

10 bis Ζήτει ἐν τῷ περὶ γνωμῶν Exc. de virt. et vit. p. 225 V, 547 W.]

"Ότι ὁ αὐτὸς ἡρώτησε τὴν Πυθίαν, ποῖα νόμιμα 2 καταστήσας μάλιστ' ἄν ἀφελήσαι τοὺς Σπαρτιάτας. τῆς δὲ εἰπούcης ἐἀν τοὺς μὲν καλῶς ἡγεῖσθαι, τοὺς 15 δὲ πειθαρχεῖν νομοθετήση, πάλιν ἡρώτησε τί ποιοῦντες καλῶς ἡγήσονται καὶ τί πειθαρχήσουσιν. ἡ δὲ ἀνεῖλε τοῦτον τὸν χρησμόν.

είσιν όδοι δύο πλεϊστον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσαι, ή μὲν ἐλευθερίας ἐς τίμιον οῖκον ἄγουσα,

- ή δ' ἐπὶ δουλείας φευπτὸν δόμον ἡμερίοισι.
  καὶ τὴν μὲν διά τ' ἀνδροσύνης ἐρατῆς θ' ὁμονοίας ἔστι περᾶν, ἡν δὴ λαοῖς ἡγεῖσθε κέλευθον τὴν δὲ διὰ στυγερῆς ἔριδος καὶ ἀνάλκιδος ἄτης εἰσαρικάνουσιν, τὴν δὴ περύλαξο μάλιστα.
- 25 τὸ δὲ κεφάλαιον ἦν ὅτι μεγίστην ποόνοιαν ποιη- 3

ο ἔλπομαι Herod. I 65 ct Eus praep. ev. V 27, 8] ἔτ' ο ισμαι excerpta Vaticana, quae ab his demum verbis initium capiunt 7 αἰτενμενος Ευκ., διξήμενος εχε. ἐγοί τοι Ευκ. 14 εἰπονότης add. Dind. 20 ἡμερίοισι Ευκ. praep. ev. V 28, 7] ἡμετρίοισι εχε. 22 ἡγοῦ σὰ Herwerden 24 πεφυλαγθε Κrebs

τέον έστιν όμονοίας και ἀνδοείας, ώς διὰ μόνων τούτων τῆς ἐλευθερίας φυλάττεσθαι δυναμένης, ἦς χωρίς οὐδὲν ὄφελος οὐδ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειλημμένων ἀγαθῶν ἔχειν ἐτέροις ὑπήκου ὅντα· πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν ἡγουμένων, οὐ τῶν ὑποτεταγμένων ἐστίν· ὥστ' εἶπερ τις ἑαυτῷ βούλεται καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις κτήσασθαι τὰ ἀγαθά, 4 πρῶτόν ἐστι κατασκευαστέον τὴν ἐλευθερίαν. ἀμφοτέρων δὲ ἐκέλευσε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅτι θάτερον αὐτῶν κατ' ἰδίαν οὐ δύναται τὸν περιποιη-10 σάμενον ὡφελῆσαι· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀνδρείους ὅντας στασιάζειν ἢ ὑμονοεῖν βεβαίως δειλοὺς ὅντας.

5 Ότι ὁ αὐτὸς Λυποῦργος ἤνεγκε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μέρει μυημουευύμενον,

ά φιλοχοηματία Σπάρταν όλεῖ, ἄλλο δε οὐδέν.

6 [Ἡ Πυθία ἔχοησε τῷ Λυκούργῷ περὶ τῶν πολιτικῶν οὕτως]

τικών οὕτως]
Δή γὰο ἀργυρότοξος ἄναξ έκάεργος ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχοη πίονος ἐξ ἀδύτου, ω
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἶσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,
εὐθείαις ἡήτραις ἀνταπαμειβομένους
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια, με

3 τι add. Krebs 4 άγαθῶν Krebs, ἀγαθον exc. 16 δἰεί] ἔλοι exc. 17 ἡ Πυθία — οὕτως in margine cod. (Herwerden Spicil. Vatic. p. 3) 22 Γμερόεσσα Plut. Lyc. 6, ὁχερόεσσα exc. 24 εὐθείης βήτρας exc. 25 τε Dind., δὲ exc.

μηδέ τι βουλεύειν τῆδε πόλει Cκολιόν, δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι· Φοϊβος γὰο πεοὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

Ότι τοὺς μὴ διαφυλάττοντας τὴν ποὸς τὸ θεῖον 7 5 εὐσέβειαν πολὺ μᾶλλον μὴ τηςεῖν τὰ ποὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια. [Exc. Vat. p. 2—3.]

"Ότι οἱ Λακεδαιμόνιοι χρησάμενοι τοῖς τοῦ Λυ- 8 κούργου νόμοις ἐκ ταπεινῶν δυνατώτατοι ἐγένοντο τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεφύλαξαν ἐπὶ 10 ἔτη πλείω τῶν υ΄. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καταλύοντες ἔκαστον τῶν νομίμων, καὶ πρὸς τρυφὴν καὶ ὁμθυμίαν ἀποκλίνοντες, ἔτι δὲ διαφθαρέντες νομίσματι χρῆσθαι καὶ πλούτους ἀθροίζειν, ἀπέβαλον τὴν ἡγεμονίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 p. 547 W.]

Ότι Τήμενος την 'Αργείαν λαχών ἐνέβαλε μετά 13
τῆς στρατιᾶς εἰς την τῶν πολεμίων χώραν. χρονίζοντος δὲ τοῦ πολέμου τοὺς μὲν υίοὺς οὐ προῆγεν ἐπὶ τὰς ἡγεμονίας, τὸν δὲ τῆς θυγατρὸς ἄνδρα
20 Δηιφόντην διαφερόντως ἀποδεχόμενος ἔτασσεν ἐπὶ
τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις. ἐφ' οἶς 'οἱ παίδες αὐτοῦ διαγαναπτοῦντες Κίσσος καὶ Φάλτης καὶ Κερύνης ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ πατρὸς συνεστήσαντο
διά τινων κακούργων οἱ πεισθέντες ὑπὸ τούτων
25 ἐνήδρευσαν τὸν Τήμενον παρά τινα ποταμόν, καὶ

¹ μηθέτι έπιβουλεύειν exc. σιολιόν add. Wurm et Krebs 7 χοησάμενοι Peir., om. v. 10 v'] φ' Wess. ex XV 1, 3 12 διαφθαφέντες] ἄστε add. Wurm. 19 τάς Feder, τῆς cod. 20 ἔτασσεν Μüller, ἔτασεν cod., ἔταξεν Feder 22 Κίσσος νίσος cod. φαλνῆς και περυτῆς cod.

φονεύσαι μέν οὐκ ἠδυνήθησαν, κατατραυματίσαντες δὲ εἰς φυγήν ἄρμησαν.

- Ότι Άργειοι πολλά κακοπαθήσαντες ἐν τῷ πολέμφ τῷ πρὸς Αακεδαιμονίους μετὰ τοῦ ἐαυτῶν βασιλέως, καὶ τοῖς Άρκάσι τὰς πατρίδας ἀποκατα- δ στήσαντες, ἐμέμφοντο τὸν βασιλέα διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἀποδεδωκέναι τοῖς φυγάσιν, ἀλλὰ μὴ σφίσι κατακληρουχῆσαι. συστάντος δ' ἐπ' αὐτὸν τοῦ δήμου, καὶ τὰς χεῖρας ἀπονενοημένως προσφέροντος, ἔφυγεν εἰς Τεγέαν κάκεῖ διετέλεσε τιμώμενος ὑπὸ ιο τῶν εὖ παθόντων. [Εκc. Escor. p. 11 F., p. VIII M.]
- 14 Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἥτοι τοπαρχία τῶν 'Αργείων ἔτη φμθ', καθὼς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. [Το. Malal. Chronogr. p. 68 ed. Bonn.]
- 15 Cessante Assyriorum dynastia, post Sardanapalli ultimi regis Assyriorum mortem, Makedoniorum tempora succedunt.

Karanus ante primam olompiadem rerum cupiditate motus copias collegit ab Argivis et ab altera 20 (regione) Peloponesiaca, et cum exercitu expeditionem in partes Makedoniorum suscepit. Eodem tempore Orestarum regi bellum erat cum vicinis suis, qui vocantur Eordaei, rogavit Karanum, ut ipsi auxilio esset: suaeque regionis mediam partem ei 25 se daturum pollicitus est Orestarum rebus compositis; et rege fidem exsolvente Karanus regionem obtinuit regnavitque in ea annis XXX, tempore

⁴ μετά] μετ' 'Ακόου Arn. Schäfer 25 mediam] dimidiam Krebs et Wurm (Neue Jahrb. 1833, p. 81.)

senectutis e vita excessus (excedebat); cuius principatum filius eius, qui Kojinus nominatus est, excepit et dominatus est annis XXVIII. Post eum regnavit Tirimmus annis XLIII. Perdikas annis XLII. Hic 5 regnum suum adaugere volebat (ac propterea) Delphos misit.

Et post pauca verba iisdem addens dicit:

Perdikas annis regnavit XLVIII imperiumque Argaeo reliquit. Huic uno supra XXX annos regnanti Philippus in imperio suffectus est; qui annos triginta tres regnavit et potestatem Ajeropae reliquit. Hic vero cum annis XX dominatus esset, regni successionem excepit Alketas, qui annis XVIII imperavit, reliquitque potestatem Amintae. Regnante tho annis IX supra XL imperium excepit Alexandrus, qui annos tenuit XLIV. Post hunc regnavit Perdikas annis XXII. Arkhelaus annis XVII. Ajeorpus annis VI. Post quem Pausanias anno uno dominatus est. Ptlomaeus annis III. Post hunc Perzo dikas annis V. Philippus annis XXIV. Alexandrus cum Persis plus duodecim annis certavit.

Makedonici regni generationem hoc pacto histo- a ricorum fideles ad Heraklem referunt. A Karano, qui primus in unum conflatam tenuit Makedonio- rum potestatem, usque ad Alexandrum, qui Asianorum terram subegit, viginti quatuor reges recensentur, anni CCCCLIII. [Euseb. Chron. I p. 227 Schöne.]

Ότι Περδίκκας τὴν ἰδίαν βασιλείαν αὐξῆσαι βου-16 λύμενος ἠρώτησεν εἰς Δελφούς. ἡ δὲ ἔφη,

ἔστι κράτος βασίλειον ἀγαυοῖς Τημενίδαισι γαίης πλουτοφόροιο δίδωσι γὰρ αἰγίοχος Ζεύς. ἀλλ' ἔθ' ἐπειγόμενος Βοττηίδα πρὸς πολύμηλον ἔνθα δ' ἄν ἀργικέρωτας ἴδης χιονώδεας αἶγας εὐνηθέντας ὕπνφ, κείνης χθονὸς ἐν δαπέδοισι θῦε θεοῖς μακάρεσσι καὶ ἄστυ κτίζε πόληος.
[Exc. Vat. p. 3]; cf. 16, 1.

17 Γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν (Caranum) οὕτως, ὡς φησιν ὁ Διόδωρος, οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὡν ιν εἶς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ 'Αριστοδαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κίσσου τοῦ Τημένου τοῦ 'Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ 'Τλλου τοῦ 'Ηρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροίι σου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Δαχάρους τοῦ Τημένου, ὅς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. [Georg. Syncell. Chron. p. 262 B.]

FRAGMENTA LIBRI VIII.

Ότι τῶν Ἡλείων πολυανδοουμένων καὶ νομίμως 1 πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αὕξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, τν' εἰρήνης ἀπολαύοντες μηθεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν 5 τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ θεῷ, συγχωρησάντων σχεδον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὕτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνε- 2 στράτευσαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεῦθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς 10 τῶν Ἑλλήνων ἔμφυλίοις πολέμοις οὐδεὶς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ἱερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕστερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ συστρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδία πολέμους ἐπανελέσθαι. [Εκc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 547 W.]

Ότι οι 'Ηλεΐοι τῶν κοινῶν πολέμων οὐ μετεῖ- 3 χον καὶ γὰο ὅτε Ξέρξης ταῖς τοσαύταις μυριάσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Έλληνας, ἀφείθησαν ὑπὸ τῶν συμμάχων τῆς στρατείας, προσταξάντων τῶν ἡγε-20 μόνων. πλέον αὐτοὺς ποιήσειν, ἐὰν ἐπιμέλωνται τῆς τῶν θεῶν τιμῆς. [Εκc. Vat. p. 4.]

² ύφορωμένους Reiske 7 ούδε Krebs Ξέρξε cod. συνεστρατεύθησαν cod. 9 έτε Reiske, ὅτι cod. 13 στρατεῦσαι cod.

2 Καὶ μὴ συγχωρηθείσης μηδὲ λαθραίας συμπλοκῆς πρὸς ἄνδρα· μηδένα γὰρ οὕτω παραφρονήσειν ὥστε ἐφημέρου χάριν ἡδονῆς τὰ μακαριζόμενα τοῦ βίου παντὸς ἀντικαταλλάξασθαι. [Exc. Vat. p. 4.]

Ότι Νεμέτως όπο τοῦ ίδίου ἀδελφοῦ στερηθείς ε τῆς βασιλείας, δς 'Αμόλιος ἐκαλεῖτο, ἐβασίλευσε δὲ 'Αλβανῶν, τοὺς ἰδίους υίωνοὺς πας' ἐλπίδας ἀναγνωρίσας 'Ρέμον καὶ 'Ρωμύλον, ἐπερούλευσε κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ περὶ ἀναιρέσεως. ὅ καὶ γέγονε μεταπεμψάμενοι γὰς τοὺς νομεῖς ὅρμησαν ἐπὶ τὰ ω βασίλεια, καὶ ἐντὸς τῶν θυρῶν εἰσεβιάσαντο καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀνήρουν, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸν τὸν 'Αμόλιον. [Exc. Eseor. p. 12 Fed., Müll. fr. II p. IX.]

4 "Ότι τούτων έχτεθίντων, έπειδή τοῦ χούνου ις προϊόντος ἡνδρώθησαν, πολύ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ ἡώμη. διὸ καὶ πὰσι τσῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, ἡαδίως τοὺς ληστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ξῶντας συλλαμβάνοντες. το χωρις δὲ τῆς ἐν τούτφ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἄπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὁμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἐαυτῶν τρόπον μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις κειμένης, οι πλεῖστοι τούτοις τὸ ὑπετάττοντο καὶ τὸ καφαγελόμενον ἐποίουν συντρέχοντες εἰς οῦς προστάξαιεν τόπους. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 547 W.]

¹ μηδέ Krebs, μήτε cod. 7 νίωνοὺς Feder, νίοὺς cod. 12 τοὺς add. Müller

"Ότι δονιθευομένων 'Ρέμου καί 'Ρωμύλου περί 5 οἰκισμοῦ πόλεως, καὶ ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν διοσημείαν γενέσθαι, φασὶ καταπλαγέντα τὸν 'Ρέμον ἐπιφθεγξάμενον εἰπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἐν ταὐτη τῆ πόλει πολλάκις ἐπαριστέροις βουλεύμασιν ἐπιδέξιος ἀκολουθήσει τύχη προπετῶς γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄγγελον ἀποστείλαντος καὶ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος ὅλως ἡμαρτηκότος ὑπὸ ταὐτομάτου διωρθῶσθαι τὴν ἄγνοιαν. [Εχε. Vat. p. 5.]

"Ότι ὁ 'Ρωμύλος κτίζων τὴν 'Ρώμην τάφοον πε- 6 οιέβαλε τῶ Παλατίω κατὰ σπουδήν, μή τινες τῶν πεοιοίκων ἐπιβάλωνται κωλύειν αὐτοῦ τὴν ποοαίοεσιν. δ δε Ρέμος βαρέως φέρων έπλ τῷ διεσφάλθαι των πρωτείων, φθονων δε της εὐτυχίας τω 15 άδελφῷ, προσιὼν τοῖς έργαζομένοις έβλασφήμει. άπεφήνατο γάο στενήν είναι την τάφοον, και έπισφαλή ἔσεσθαι τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων δαδίως αὐτὴν ὑπερβαινόντων. ὁ δὲ Ῥωμύλος ἀργισμένος 2 έφη. Παραγγελώ πᾶσι τοῖς πολίταις ἀμύνασθαι τὸν 20 ύπερβαίνειν ἐπιχειροῦντα. καὶ πάλιν ὁ Ῥέμος τοῖς έργαζομένοις ονειδίζων έφη στενήν κατασκευάζειν την τάφοον εύχερως γαο ύπερβήσεσθαι τούς πολεμίους· και γάο αὐτὸς δαδίως τοῦτο ποάττειν· καί άμα ταῦτα λέγων ὑπερήλατο. ἦν δέ τις Κέλερος, 3 25 είς των έργαζομένων, ος υπολαβών, Έγω δέ, φησίν, άμυνοῦμαι τὸν ὑπερπηδῶντα κατὰ τὸ πρόσταγμα

⁶ τύχη Dind., δίαη cod. 8 ἀπὸ Hertl. διοςθώσασθαι cod., corr. Dind. 14 τοῦ ἀδεἰφοῦ cod., corr. Krebs 18 ὀργισάμενος cod., corr. Dind. 23 πράττειν cod. (Herw. spic. p. 3), πράξει Μαί, πράξειν Krebs (et Herw. p. 16!)

τοῦ βασιλέως, καὶ ἄμα ταῦτα λέγων ἀνέτεινε τὸ σκαφείον και πατάξας την κεφαλήν απέκτεινε τὸν 'Pέμον. [Exc. Vat. p. 5.]

Ότι Πολυχάρη Μεσσήνιου πλούτω και γένει διαφέροντα συνθέσθαι άγελῶν ποινωνίαν πρὸς Εύ-5 αιφνον Σπαρτιάτην. δυ είς έπιμέλειαν καὶ φυλακήν παραλαβόντα τάς τε άγέλας καὶ τοὺς νομεῖς έπιγειοήσαι μεν πλεονεκτείν, καταφανή δε γενέσθαι. 2 πωλήσαντα γὰο ἐμπόροις τῶν τε βοῶν καὶ τῶν νομέων τινάς ἐπ' ἐξαγωγῆ ποοσποιηθήναι τὴν ἀπώ- 10 λειαν αὐτῶν ὑπὸ ληστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δε έμπόρους είς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παρά την Πελοπόννησον γενομένου δε χειμώνος προσορμισθηναι τη γη, και τούς νομείς νυκτός αποβάντας διαδοᾶναι τῆ τῶν τόπων ἐμπειοία πιστεύσαντας. 15 3 παραγενηθέντων δε αὐτῶν είς Μεσσήνην, καὶ τῷ κυρίω πάσαν την αλήθειαν είπόντων, τον Πολυγάρη τούτους μέν κούψαι, τὸν δὲ κοινωνὸν ἐκ τῆς Σπάρ-4 της μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δε αὐτοῦ καί λέγοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ ληστῶν ἀφηρ- 20 πάσθαι, τους δε τετελευτημέναι, τον Πολυχάρη προάγειν τούς άνδρας. οθς ίδόντα τὸν Εὔαιφνον καταπλαγήναι, καί φανερώς έλεγχύμενον τραπήναι πρός δέησιν, και τάς τε βους αποκαταστήσειν έπαγγελέσθαι καὶ πᾶσαν ποοέσθαι φωνήν εἰς τὸ σωθῆναι. 25 5 τὸν δὲ Πολυχάρη ἐντραπέντα τὴν ξενίαν κρύψαι τὴν

5 ἀγελῶν Krebs, μεθών cod. 11 βιαίων cod., corr.

Dind. 21 tov Dind, tov de cod.

³ Περί 'Ρωμύλου και 'Ρέμου Διονύσιος δ 'Αλικαρνασεύς ίστοςεί, Δίων τε και Διόδωςος. [Tzetz. schol. ad Exeges. lliad. p. 141, 21.]

πράξιν, καὶ τὸν υίὸν συναποστεϊλαι τῷ Σπαρτιάτη πρὸς τὸ τυχεϊν τῶν δικαίων. Εὕαιφνον δὲ καὶ τῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεϊν. οὖ συντελεσθέντος 6 τὸν Πολυχάρη ὡς ἐπὶ τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγαναπεϊν καὶ τὸν αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τούτῳ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υίὸν Εὐαίφνου μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεϊλαι δηλοῦντα, διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορείτω περὶ ὧν 10 ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων. τὸν δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσων τόν τε νεανίσκον ἀνελεϊν καὶ τὴν πόλιν ģυσιάζειν. [Exc. de virt. et vit. p. 226 V., 548 W.]

"Ότι τῶν κυνῶν ὡρυομένων καὶ τῶν Μεσσηνίων 8
15 ἀπελπιζόντων προσελθών τις τῶν πρεσβυτέρων παρεκάλει τὰ πλήθη μὴ προσέχειν τοῖς μάντεσι σχεδιάζουσι: καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων αὐτοὺς πλείστοις ἀμαρτήμασι περιπίπτειν, ὡς μὴ δυναμένους προϊδέσθαι τὸ μέλλον, καὶ νῦν ὑπὲρ ὧν εἰκὸς μόνους τοὺς θεοὺς γινώσκειν ἀδυνατεῖν ἀνθρώπους ὅντας ἐπίστασθαι. παρεκελεύετο οἶν πέμπειν εἰς 2 Δελφούς. ἡ δὲ Πυθία ἀνεῖλεν οὕτως. ἐπ τοῦ Αἰπυτιδῶν γένους θῦσαι κόρην τὴν τυχοῦσαν ἐἀν δὲ ἡ λαχοῦσα ἀδυνατῆ καθοσιωθήναι, θῦσαι τότε 25 παρθένον τὴν τοῦ διδύντος ἐπουσίως ἐπ τοῦ αὐτοῦ γένους. καὶ ταῦτα πράξαντες ἔξετε νίκην τοῦ πο-

⁷ μη μεν μη Reiske 9 κατηγορείτο Peiresc., κατηγορείται Vales., corr. Reisko 11 Πολυχάρη Εύαιφνον cod. 12 πόλω] ἔπαυλιν νει ποινήν conicio (cf. Suid. s. ν. όνωιάξειν) 20 ἀδύνατον cod., corr. Dind. 23 τυχοῦσαν] λαγοῦσαν Krebs 26 αὐτοῦ Krebs

- 3 λέμου καὶ κράτος...... οὐδεμιᾶς γὰρ τιμῆς μέγεθος ἰσόρροπον ἐφαίνετο τοῖς γονεῦσι πρὸς τὴν
  τῶν τέκνὼν σωτηρίαν, ἀλλ' ἄμα μὲν ὁ τῆς συγγενείας ἔλεος ἐκάστφ ὑπεδύετο πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνοντι τὴν σφαγήν, ἄμα δὲ ἐνετρέπετο προδότης s
  γενέσθαι τέκνου πρὸς ὁμολογούμενον ὅλεθρον. [Exc.
  Vat. p. 6.]
- 9 Προέπιστεν είς ἀνάξια τῆς περὶ αὐτὸν δόξης ἀμαρτήματα δεινὸς γὰρ ὁ ἔρως σφῆλαι τοὺς νέους, καὶ μάλιστα τοὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐπὶ τῆ τοῦ 10 σώματος ῥώμη. διὸ καὶ παρεισήγαγον οἱ παλαιοὶ τῶν μυθογράφων τὸν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνίκητον 'Ηρακλέα ὑπὸ τῆς τούτου δυνάμεως νικώμενον. [Εκс. Vat. p. 6.]
- 10 "Ότι 'Αρχίας ὁ Κορίνθιος ἐραστής ὂν 'Ακταίωνος ις τὸ μὲν πρῶτον προσέπεμπέ τινα τῷ παιδί, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς καλοκάγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς σωφροσύνην, ἤθροισε τῶν συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐν εὸ χάριτι καὶ δεήσει μὴ ὑπακούοντα. τέλος δὲ μεθυσθεὶς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον ἀνοίας προέπεσεν ὑπὸ τοῦ πάθους, ώστε εἰς τὴν οἰκίαν ἐμπεσῶν τοῦ Μελίσσου τὸν παϊδα βιαίως
  - 3 ἀπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλ-25 λων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἔλαθεν ὁ παῖς ἐν ταῖς χεροὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεὶς τὴν ψυχήν, ὥστε τὸ

16 προέπεμπε v., corr. Reiske 20 έν del. Herw. 23 προσέπεσεν v., corr. Dind. 25 ἀπῆγεν malim

παράδοξον τής πράξεως ἀναλογιζομένους έλεετν ἄμα την τοῦ παθόντος συμφορὰν καὶ θαυμάζειν την τής τύχης περιπέτειαν ὅ γὰρ ὁ παῖς τής αὐτής ἐκεί- 4 νης ἔτυχε προσηγορίας, τούτφ την ὁμοίαν τοῦ βίου 5 καταστροφήν ἔσχεν, ἐκατέρων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἀν βοηθησάντων τοῦ ζῆν παραπλησίφ τρόπφ στερηθέντων.

Ότι Άγαθοκλῆς ἐπιστάτης αίρεθεὶς τῆς περὶ τὸν 11 νεῶν τῆς ᾿Αθηνᾶς οἰκοδομίας, τοὺς καλλίστους τῶν 10 τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις καταχρησάμενος οἰκίαν ἀποδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἶς φασιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον περαυνωθέντα γὰρ τὸν ᾿Αγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οί 2 15 δὲ γεωμόροι ἔκριναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καἰπερ τῶν κληρονόμων δεικνυόντων μηδὲν εἰληφότα τῶν ἰερῶν ἢ δημοσίων χρημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν καθιερώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐκοίησαν, ὡς ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται Ἐμβρονταΐον. [Εκс. 20 de virt. et vit. p. 229 V., 548 W.]

[Περί δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμω 12 καὶ ἀγωνιζομένων περί πρωτείων.] Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἐαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐκὶ 25 τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ 'Αριστομένης, ὧν ἐκάτερος εἶχεν ἴδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέον- 2 νις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκύτα τῶν ἐπι-

⁶ βοηθησόντων v., corr. Schüfer 18 φασιν Wurm, πάσιν v. έπισημήναι Wess., έπιφανήναι v. 17 ἢ add. Reiske; εερών f. del.

φερομένων Σπαρτιατών οντώ νεκρούς έπεποιήκει και τούτων ήσαν δύο ήγεμόνες έπιφανείς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας έσκυλευκώς έδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵνα ἔχη σημεΐα της ίδίας άρετης πρός την πρίσιν. πολλοίς δέ ι . πεοιπεσών τοαύμασιν ἄπαντ' ἔσχεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ μηδενί τῶν πο-3 λεμίων είξαι. δ δ' 'Αριστομένης έν τῶ περί τοῦ βασιλέως άγωνι πέντε μεν άνηρήκει των Δακεδαιμονίων, καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολε-10 μίων ἐπικειμένων. καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν άτρωτον, έκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος εἰς 4 την πόλιν έργον έπαινούμενον έπραξεν. δ μεν γάρ Κλέοννις άσθενως έκ των τραυμάτων διακείμενος ούτε βαδίζειν καθ' αύτὸν ούτε χειραγωγεῖσθαι δυ- 15 νατὸς ἦν' ὁ δ' Αριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τούς ώμους απήνεγκεν είς την πόλιν, οὐδὲν δὲ ήττον κομίζων την ιδίαν πανοπλίαν, και ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος των άλλων μεγέθει τε καὶ δώμη 5 σώματος. τοιαύτας δ' έχόντων ἀφορμάς είς την 20 ύπεο των ἀρισχείων πρίσιν, δ βασιλεύς ἐπάθισε μετὰ τῶν ταξιάρχων κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν τὸν λόγον δ Κλέοννις τοιούτοις έχρήσατο λόγοις.

Βοαχύς μέν έστιν ο περί τῶν ἀριστείων λόγος πριταί γάρ είσιν οι τεθεαμένοι τὰς έπάστων ἀρε πάς ὑπομνῆσαι δὲ δεῖ με, διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἐπατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἔνα καιρὸν αὶ τόπον ἐγὼ πλείους ἀπέπτεινα. δῆλον οὖν ὡς

¹⁷ έπλ τοὺς ὤμους Herw., έπλ τοῦ σώματος v.

κατά τὴν αὐτὴν περίστασιν ὁ πρότερος ἐν ἀριθμῷ των άναιφεθέντων προτεφεί καὶ τοῖς εἰς τὸ πρωτεῖον δικαίοις. άλλὰ μὴν καὶ τὰ σώματα έκατέρων 7 έμφανεστάτας ἀποδείξεις έχει τῆς ὑπεροχῆς. ὁ μὲν 5 γὰο πλήρης ὢν τοαυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης, δ δ' ώσπες έκ πανηγύρεως, άλλ' οὐ τηλικαύτης παρατάξεως έξιων ούκ έπειράθη, τί δύναται πολεμίων σίδηφος. εὐτυχέστεφος μὲν οὖν ἴσως 'Αφι- 8 στομένης, άγαθώτερος δ' ήμων ούκ αν δικαίως κρι-10 θείη. πρόδηλος γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιοέσεις τοῦ σώματος ώς ἀφειδῶς *ἑαυτὸν ἐπέδωκεν* . ύπὲο τῆς πατοίδος· ὁ δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῆ και τοιούτων κινδύνων τηρήσας έαυτον άτρωτον εὐλαβεία τοῦ παθεῖν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον 9 15 οὖν εἰ παρὰ τοῖς έωρακύσι τὴν μάχην δ τῶν πολεμίων μεν ελάττους άνελών, τῷ δ' ίδίω σώματι κινδυνεύσας ήττον, προκριθήσεται του πρωτεύοντος έν άμφοτέροις. άλλά μὴν καὶ τὸ μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάοχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα καταπεπονη-20 μένον ύπὸ τῶν τοαυμάτων ἀνδοείαν μὲν οὐδεμίαν έχει, σώματος δ' ίσως ίσχὺν ἐπιδεόκνυται. ίκανά μοι ταῦτα εἴοηται ποὸς ὑμᾶς. ποόκειται γὰο ἀγὼν οὐ λόγων, ἀλλ' ἔογων.

Παραλαβών δ' εν μέρει τὸν λόγον Άριστομένης, 10
25 Θαυμάζω, φησίν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφισβητεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι ἀναγχαῖον γὰρ ἢ τῶν
διχαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν χαταγινώσκειν ἢ τὴν κρίσιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

¹ ὁ πρότερος Bekker, ὁπότερος v. 14 τοῦ] μὴ add. Herw. 24 ἐν] τῷ add. Herw.

τότε πεποαγμένων έσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέοννιο δειχθήσεται κατ' άφετην λειπόμενος, άλλα και τε-11 λέως ἀγάριστος. ἀφείς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ύπ' αὐτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι, διέσυρε τὰς έμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιον ὧ γὰο καὶ ι ίδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου του έπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον ἀφήρηται. έγω δε ωμολογω μεν έν τοῖς τότε νενενημένοις κινδύνοις εὐτυχής ὑπάρξαι, φημί 12 δε πρότερον άγαθὸς γενέσθαι. εί μεν γάρ έππλίνας 10 την των πολεμίων έπιφοραν άτρωτος έγενόμην, οὐκ εύτυγη με προσημεν δνομάζειν, άλλα δειλόν, οὐδ' ύπλο ἀριστείων λέγειν κρίσιν, άλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι έπει δ' έν πρώτοις μαγόμενος και τούς ύφισταμένους άναιοων ούκ κ ἔπαθον ἄπεο ἐπραξα, δητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον, 13 άλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰο οί πολέμιοι καταπλαγέντες την άφετην ούκ έτόλμησαν άμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος ου ἐφοβήθησαν, εἴτ' ἐκείνων άγωνιζομένων εὐθύμως έγὰ φονεύων τοὺς άνθεστη- 20 κότας και τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος 14 άμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν έμφούνως υπομένων το δεινον έκατέρας έχει τάς ἀρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρός έτέρους ην μοι δητέον αμείνους τούτου. 25 ότε γὰο Κλέοννιν παραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς την πόλιν ἀπήνεγκα τάμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ' 15 αὐτοῦ πεκρίσθαι νομίζω τὸ δίπαιον. παίτοι γε παοραθείς τόθ' ύφ' ήμων ίσως οὐκ ἄν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηθὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγία ταύτη χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἰκανά μοι τὰ ἡηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

ο Τούτων φηθέντων οί δικάζοντες δμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν τὸν 'Αριστομένην. [Cod. Vatic. 1354, Mazarin. 4 fol. 186; cf. Wessel. II p. 637 notam.]

Καὶ ταῖς προθυμίαις ἐπερρώσθησαν τοὺς γὰρ 13 ἐκ παίδων ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν ἀσκοῦντας, κἂν 15 ἡ τύχη που ταπεινώση, βραχὺς λόγος ἐφ' ὁ δεῖ παρίστησιν. ρὰ μὴν οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι τούτων ἀπελείποντο ταῖς προθυμίαις, ἀλλὰ ταῖς σφῶν ἀρεταῖς πιστεύσαντες....

"Ότι οί Λακεδαιμόνιοι καταπονούμενοι όπο Μεσ- 2 20 σηνίων ἔπεμψαν εἰς Δελφούς. ἡ δὲ ἔχοησεν,

οὕ σε μάχης μόνον ἔφγ' ἐφέπειν χεοὶ Φοϊβος ἀνώγει, ἀλλ' ἀπάτη μὲν ἔχει γαταν Μεσσηνίδα λαός, ταϊς δ' αὐταῖς τέχναισιν ἀλώσεται αἶσπεο ὑπῆρξεν.

έστι δὲ τὸ νοούμενον μὴ μόνον τοῖς ἐκ τῆς βίας 25 ἔφγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ δόλου.... [Exc. Vat. p. 7.]

Ότι Πομπίλιος δ 'Ρωμαίων βασιλεύς πάντα τὸν 14 τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνη διετέλεσε. λέγουσι δέ

²³ τέχνεσιν cod., τέχναις τις Eus. 5, 27, 1 (non Paus. 4, 12, 1) 24 έστι — δόλου del. Herw. 26 Πομπήλιος ν.

τινες ἀχουστήν γενόμενον Πυθαγόρου πας' ἐκείνου λαβεῖν τά τε πεςὶ θεῶν νομοθετήματα, καὶ πολλὰ διδαχθήναι, δι' ὧν ἐπιφανής ἀνής ἐγένετο καὶ βασιλεὺς ἡρέθη μετάπεμπτος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.]

15 Ότι κατά την άξίαν οὐδε θελήσαντες δυνάμεθα τιμήσαι τὸ δαιμόνιον. ώστε εί μὴ κατὰ δύναμιν βουληθείημεν εύχαριστείν, τίνας αν έλπίδας τοῦ μέλλοντος βίου λαμβάνοιμεν, είς τούτους έξαμαρτάνοντες οθς αδικούντας ούκ αν είη δυνατόν ούτε 10 λαθείν ούτε διαφυγείν; τὸ μὲν γὰο ὅλον, παρ' οἶς άθάνατον είναι συμβαίνει και την εὐεργεσίαν και την πόλασιν, φανερον ώς έν τούτοις παρασκευάζειν προσήμει την μέν όργην άγενητον, την δε εύνοιαν 2 αλώνιου. — τηλικαύτην γὰο ἔχει παραλλαγὴν ὁ τῶν 15 άσεβῶν βίος πρὸς τὸν τῶν εὐσεβῶν, ὥστε προσδοαᾶν έκατέρους αὐτοῖς βεβαιώσειν τὸ θεῖον τοῖς μὲν τὰς ίδίας εὐχάς, τοῖς δὲ τὰς παρὰ τῶν έχθοῶν εὐ-3 χάς.... τὸ δὲ ὅλον, εἰ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὅταν πρὸς τούς βωμούς καταφύγωσι βοηθούμεν, τοῖς δὲ πο-20 λεμίοις διά των δοκων πίστεις δίδομεν μηδέν άδικήσειν, ποίαν χρη πρὸς αὐτοὺς ποιείσθαι τοὺς θεοὺς σπουδήν, οδ ού μόνον τούς εὐσεβεῖς ἐν τῷ ζῆν εὖ ποιούσιν, άλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατον * εἰ δὲ καὶ ταϊς τελεταϊς δεῖ ἀγωγὴν μετ' εὐφημίας ἡδείας εἰς 55 απαντα τὸν αίωνα παρασκευάζουσιν; διὸ καὶ προσ-

24 εί δὲ καὶ ταις τελεταις cod., τοις γε ἐν ταις τελεταις Herw., ἡδεῖαν τοις τελευτήσασι Krebs, εὐδαίμονα τούτοις Warm δὲ καὶ] πιστεύειν f. Krebs 25 δεὶ ἀγωγὴν] διαγωγὴν Μαὶ ἐοικυίαν ταις τελεταις διαγωγήν conicio εὐδυμίας ἡδεῖαν Dind.

ήκειν μηδέν ούτω τῶν ἐν τῷ βίᾳ σπουδάζειν ὡς περὶ τὴν τῶν θεῶν τιμήν.

"Ότι ἀνδοείαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας 4 ἀρετὰς ἀνθρώπων καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων εὐρῆσθαι 5 συμβέβηκε, τὴν δὲ εὐσέβειαν τοσούτω τῶν ἄλλων ἀρετῶν προέχειν ὅσον καὶ τοὺς θεοὺς τῶν θνητῶν ἐν πᾶσι πρωτεύειν.

Ότι ξηλωτής ούσης τοις ίδιώταις, πολύ μάλλον 5 οικείαν είναι ταις πόλεσι· τής τε γὰρ ἀθανασίας 10 ἐγγύτερον οὖσαι προσφαειωμένην τοις θεοις τὴν φύσιν ἔχουσι καὶ πολύν χρόνον διαμένουσαι προσφοκωσι τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβήν, τής μὲν εὐσεβείας τὴν ἡγεμονίαν, τής δὲ εἰς τὸ θείον ὀλιγωρίας τὴν τιμωρίαν. [Εχε. Vat. p. 8.]

5 Ότι Δηιόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς πολλῶν ἀνομη-16 μάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἄλλας ἀφετάς. [Exc. de virì. et vit. p. 230 V., 549 W.]

"Ότι Μύσκελλός τις 'Αχαιός ὢν τὸ γένος ἐκ 'Ρύ-17 πης κατήντησεν εἰς Δελφοὺς καὶ τὸν θεὸν ἐπηφά-20 τησε περὶ τέκνων γενέσεως ἡ δὲ Πυθία ἀνεϊλεν οὕτως

Μύσκελλε βραχύνωτε, φιλεϊ σ' έκάεργος 'Απόλλων, και γενεὰν δώσει· τόδε δ'ε πρότερόν σε κελεύει, οἰκῆσαί σε Κρότωνα μέγαν καλαϊς ἐν ἀρούραις.

25 τοῦ δὲ Κρότωνα άγνοοῦντος εἰπεῖν πάλιν τὴν Πυδίαν,

¹ μηδὲν] περί μηδὲν Wurm 8 οὔσης] εὖσεβείας add. Mai 18 Ρύπης Bek., Κοήτης cod. 22 βραχύνωτε Dind. (p. 160, 11), καλὰν ῶς τε cod., Αίγιαλῶτα Bernhardy 24 οἰκίακι cod. σε Dind., δὲ cod.

αὐτός σοι φράζει έκατηβόλος · ἀλλὰ συνίει.
οὖτος μὲν Τάφιός τοι ἀνήφοτος, ήδε δὲ Χαλκίς,
ήδε δὲ Κουρήτων * ἡ ἱερὰ χθών,
αἴδε δ' Ἐχινάδες εἰσί · πολὺς δ' ἐπ' ἀριστερὰ πόντος.
οὕτω σ' οὐκ ἄν φημι Λακινίου ἄκρου ἀμαφτεϊν δ
οὐδ' ἱερᾶς Κριμίσης οὐδ' Αἰσάρου ποταμοίο.

2 "Ότι τοῦ χρησμοῦ προστάττοντος Κρότωνα κτιξειν ὁ Μύσκελλος τὴν περὶ τὴν Σύβαριν χώραν δαυμάσας ἐβούλετο κτίσαι, καὶ ἔξέπεσε χρησμὸς αὐτῷ οὖτος,

Μύσκελλε βραχύνωτε, παρὲκ θεοῦ ἄλλα ματεύων κλαύματα μαστεύεις δῶρον δ' δ διδῷ θεὸς αἴνὲι. [Exc. Vat. p. 9.]

- 18 "Ότι οι Συβαρίται γαστρίδουλοί εἰσι καὶ τουφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ξῆλος παρ' αὐτοῖς τουφῆς 15 ὅστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἡγάπων "Ιωνας καὶ Τυρρηνούς, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῆ κατὰ τὸ ξῆν πολυτελεία. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]
  - 2 Ότι φασί τινα τῶν εὐπόρων Συβαριτῶν, ἀκούσαντα παρά τινων ὅτι θεασάμενος τοὺς ἐργάτας εἰληφῶς εἴη ῥήγματα, παρακαλέσαι τὸν εἰπόντα μὴ θαυμάσαι καὶ γὰρ ἀκούσαντα τὸ γεγονὸς πεπονη-3 κέναι τὴν πλευράν. ἔτερον δὲ λέγεται παραβαλόντα 25

² ούτως cod. αύτη μὲν Τάφος ἐστὶν Herw. 3 ἡ] αἰχμητάων Krebs 5 ούτω σ' Dind., ούτως δ' cod. 6 Κοεμίσης cod. 14 γάστριες Suidas s. ν. Συβαρίται 21 ευπόρων Geel, ἐμπόρων cod. 28 ἤηματα Krebs, πράγματα cod. 24 ἀνούσαντα] αὐτὸς ἀνούσας Herw.

είς Σπάρτην είπειν ὅτι πρότερον μὲν θαυμάζοι τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἀνδρείαν, τότε δὲ θεασάμενον εὐτελῶς καὶ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας βιοῦντας είπειν ὅτι τῶν ἐσχάτων οὐδὲν διαφέρουσι καὶ γὰρ ἐν 5 Συβαρίταις τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἐλέσθαι ἀν τρὶς ἀποθανείν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερείν. μάλιστα δὲ παρ' αὐτοῖς περιουσιάσαι λέγεται τρυφῆ τὸν ὀνομαζόμενον Μινδυρίδην. [Εκε. Vat. p. 9.]

Ότι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφή 19 10 παρά Συβαρίταις. τοῦτον γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος άρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν την αύτοῦ θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν. άναγθηναί φασιν έκ Συβάρεως έν πεντηκοντόρω 15 τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ίδίους οἰκέτας, ὧν εἶναι τοὺς μεν άλιεζς, τούς δε δονιθοθήρας. παραγενόμενον 2 δε είς Σικυώνα ταϊς κατά την οὐσίαν παρασκευαϊς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύσαντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ 20 πάσης συμφιλοτιμουμένης. έν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνω προσιόντος τινός, δπως κατακλιθή πρός αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ της γυναικός η μόνος κατακλιθησόμενος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]

25 Οτι Μιλησίων τουφώντων φασί ποὸς αὐτοὺς ἀπο-20

¹ πρότερον μέν είπεῖν ὅτι — τότε δὲ θτεωσάμενος — εἶπεν Wurm 2 εὐτελῶς Dind., εὐτελοῖ cod. 3 είπεῖν Dind., είπεν cod. 5 τὸν add. Dind. ἀνδρειότατον cod., corr. Geel 10 τοῦτον Reiske, οὐτος v. 14 φασιν Krebs, τινα cod., λέγεται Suidas s. v. Συβαρῖται 15 ὧν εἶναι] ὁνεἶται cod., om. Suidas

δημήσαντά τινα τῶν Συβαριτῶν, ἐπειδή πάλιν πρὸς τὴν πατρίδα παρεγενήθη, τά τε ἄλλα τοῖς πολίταις ἔξηγεῖσθαι καλ δή καὶ φάσκειν κατὰ τὴν ἀποδημίαν μίαν πόλιν ἐλευθέραν ἑωρακέναι τὴν τῶν Μιλησίων. [Exc. Vat. p. 10.]

21 "Ότι συνταξαμένων των έπευνακτων τῷ Φαλάνθῷ τότε ἡκειν πρὸς τὴν στάσιν κατὰ τὴν ἀγοράν, ὅταν αὐτὸς ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐφελκύση τὴν κυυῆν, μετὰ τῶν ὅπλων ἐμήνυσε δέ τις τὸ μέλλον γίνεσθαι τοῖς ἐφόροις. τῶν δὲ πλείστων οἰομένων δεῖν ἀπο- 10 κτεῖναι τὸν Φάλανθον, ᾿Αγαθιάδας ἐραστὴς αὐτοῦ γεγονὼς εἶπεν, ὡς τοῦτο πράξαντες εἰς μεγίστην στάσιν ἐμβαλοῦσι τὴν Σπάρτην, ἐν ἡ πρατήσαντες ἀλυσιτελῆ ποιήσονται νίκην, καὶ σφαλέντες ἄρδην 2 ἀπολέσουσι τὴν πατρίδα. συνεβούλευσεν οὖν τὸν 15 κήρυκα ἀναγορεῦσαι τὴν κυνῆν ἐᾶν ὡς ἔχει Φάλανθον. οὖ γενομένου τοὺς μὲν παρθενίας ἀποστή-3 σασθαι τῆς ἐπιβολῆς καὶ πρὸς διάλυσιν ὁρμῆσαι. οἱ δὲ ἐπευνακταὶ θεωροὺς πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτων, εἰ δίδωσιν αὐτοῖς τὴν Σικυωνίαν. ἡ δ' ἔφη 20

καλόν τοι τὰ μεταξύ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἀλλ' οὐκ οἰκήσεις οὐδ' εἰ παγχάλκεος εἰης. Σατύριον φράζου σὰ Τάραντός τ' ἀγλαὺν ὕδωρ καὶ λιμένα σκαιὸν καὶ ὅπου τράγος ἀλμυρὸν οἶδμα

³ καὶ add. Hertl. 4 μίαν add. Dind. 7 κατὰ Dind., καὶ cod. 8 μετὰ τῶν ὅπλαν] μέχρι τῶν ὁσεθαλμῶν Wurm

16 Φάλανθος v., corr. Wurm

17 ἀποστήναι Herw., ἀποστήναι Herw., ἀποστήναι θετων., 23 σὰ Hermann, καὶ cod. τ² add. Dind. 24 λιμένας καλοὺς Herw. ἀλυυρὸν Dind., ἀγλαὸν cod., ἄγοιον Wurm

άμφαγαπά τέγγων ἄποον πολιοῖο γενείου·

ενθα Τάραντα ποιοῦ ἐπὶ Σατυρίου βεβαῶτα.

ἀπούσαντες δὲ ἠγνόουν· ἡ δὲ φανερώτερον ἔφη,

Σατύριόν τοι ἔδωπα Τάραντά τε πίονα δῆμον

ο οἰπῆσαι καὶ πήματ' Ἰαπύγεσσι γενέσθαι.

[Exc. Vat. p. 11.]

Ότι Ίππομένης ὁ τῶν ᾿Αθηναίων ἄρχων, τῆς 22 θυγατρὸς αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἔλαβε παρ᾽ αὐτῆς ἀνήπεστον καὶ παρηλλαγμένην το μεθ᾽ ἴππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἡνάγκασε τὸ ζῷον διὰ τὴν ἔνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V, 550 W.]

15 "Ότι 'Αντίφημὸς καὶ "Εντιμος οἱ Γέλαν κτίσαντες 23 ἡρώτησαν τὴν Πυθίαν, καὶ ἔχρησε ταῦτα,

"Εντιμ' ήδε Κράτωνος άγαιλέος υξε δαΐφρον, ελθόντες Σιπελήν καλήν χθόνα ναίετον άμφω, δειμάμενοι πτολίεθρον όμου Κρητων 'Ροδίων τε πάο προχοάς ποταμοίο Γέλα συνομώνυμον άγνου.

Ότι οι έκ τῆς δεκάτης ἀνατιθέντες Χαλκιδεῖς 2 ἡλθον χοησόμενοι περὶ ἀποικίας, καὶ ἀνεῖλε 'Αψία ἦ ποταμῶν Γερώτατος εἰς ἄλα πίπτει,

¹ ἀμφαγαπὰ τ' ἀποόπολιν ἀγενείου cod., ἀμφαγαπὰ βάπει τ' (τέγγων Dind.) ἄποον πολιοῖο γενείου Wurm 4 ἐδωπα] καὶ add. cod. 5 Ἰαπύγεσο Μαὶ, ἀδησιγησι cod. 17 Ἦπτιμ ἤδὲ Dind., "Εντιμε καὶ cod. ἀγακλέες cod. διάφουν ν. 18 καλήν add. Wurm. 20 ἀγνοῦ Herw., ἀγνοῦ ν. 21 ἀνατεθέντες cod. 28 ἀψιδίη ποταμὸν ἱερωτατην εἰς ᾶλα πιπτειν cod., corr. Dind.

ἔνθ' εἴσω βάλλοντι τὸν ἄφσενα θῆλυς ὀπυίει, ἔνθα πόλιν οἴκιζε, διδοῖ δέ σοι Αὔσονα χώραν. οἱ δὲ κατὰ τὸν ᾿Αψίαν ποταμὸν εὐφόντες ἄμπελον περιπεπλεγμένην έρινεῷ (τὸ λεγόμενον ἀφσενόθηλυν) ἔκτισαν πόλιν.

- 3 Παραπορευόμενον μεγάλη τῆ φωνῆ λέγειν, ἀντὶ θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον περιποιήσασθαι βούλεται τίς; τίς ἐρεῖ πρῶτος, ἐπιδίδωμι τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.
- Φτι τῶν εἰς ἀγοὸν πορευομένων τις ἐρωτήσας 10 ἀπαντ... ἡρώτησε μή τι νεώτερον εἰη κατὰ τὴν πόλιν. καὶ ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ τὴν ἀρχὴν παρὰ Λοκροῖς ἔχοντες τοσοῦτον ἦσαν περὶ τὸ δίκαιον ἠσχοληκότες.
- 24 "Οτι Σικυωνίοις έχρησεν ή Πυθία έκατον έτη 15 μαστιγονομηθήσεσθαι αὐτούς. έκεφωτησάντων δὲ αὐτῶν τίς ὁ ταῦτα ποιήσων, πάλιν ἀπεκρίθη, ι ἀν καταπλεύσαντες πρώτφ γεγενημένον υίον ἀκούσωσιν. έτύγχανε δὲ τοῖς θεωροῖς ἡκολουθηκῶς τῆς θυσίας ἕνεκα μάγειρος, ὂς ἐκαλεῖτο 'Ανδρέας. μισθοῦ τοῖς ω ἄρχουσι μαστιγοφορῶν ὑπηρέτει. [Εκς. Vat. p. 12.]
- 25 "Οτι ἐπὶ Ὀστιλίου Τύλλου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 'Αλβανοὶ τὴν αὔξησιν τῶν Ῥωμαίων ὑφορώμενοι καὶ ταπεινῶσαι τούτους βουλόμενοι, προσεποιήσαντο ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν χώρας γεγονέναι ληστὰς Ῥωμαίους, καὶ ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον

αιτήσοντας, εί δε μη προσέχωσι, πόλεμον καταγγελούντας. Όστίλιος δε δ των Ρωμαίων βασιλεύς πυ- 2 θόμενος ώς ζητοῦσι πρόφασιν πολέμου, τοῖς μέν φίλοις παρήγγειλε τούς πρέσβεις έκδέξασθαι καλ 5 παρακαλείν έπὶ ξένια· αὐτὸς δὲ έκκλίνας τὴν πρὸς τούτους έντευξιν έπεμψεν είς 'Αλβανούς τούς τὸ παραπλήσιον τοῖς ἐκείνων ποιήσοντας, τοῦτο δὲ 3 συνετέλεσεν άρχαϊκό τινι προαχθείς έθει, διά τὸ τούς παλαιούς μηδέν ούτω σπουδάζειν ώς τὸ δικαίους 10 ενίστασθαι πολέμους εύλαβεῖτο γάρ, μη τοὺς αἰτίους τῆς ληστείας ούθ' εύρεῖν δυνάμενος ούτε παραδιδούς τοῖς έξαιτοῦσι δόξη πόλεμον ἄδικον έπαναιοεϊσθαι. εὐτυχούντων δὲ πρότερον τῶν εἰς "Αλβαν 4 πεμφθέντων τὸ μὴ λαμβάνειν τὸ δίκαιον, εἰς ἡμέ-15 οαν τοιακοστήν πόλεμον κατήγγειλαν. οί μεν οδυ των 'Αλβανων • ποεσβευταί κατά την έξαίτησιν άπόκρισιν έλαβον, ὅτι πρότερον έκείνων οὐ διδόντων τὸ δίκαιον οί 'Ρωμαΐοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγγελκότες είησαν. οι δε δημοι ποὸς άλλήλους έπιγαμίας 20 έχοντες καί φιλίαν, ἀπὸ ταύτης τῆς αίτίας εἰς διαφοράν κατέστησαν. [Exc. de legat. p. 310 U., 618 W., IV 35 Bip.1

Το πρότερον το γένος τῶν Ῥωμαίων τῶν Δατίνων 26 οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀκηρυκτεὶ πρὸς ἔθνος, 25 ἀλλὰ τῆ χώρα πρότερον ἔθνους τοῦ πολεμίου

¹ natanyéhlovtas v., corr. Krebs 4 δέξασθαι και παραλαβείν Herw. 5 ξενίαν v., corr. Herw. 6 τούς add. Krebs 10 έπατασθαι cod. 13 εὐτυχούνταν M, έντο τούχονταν v. προτέραν Herw. είς om. M 14 τὸ] διὰ τὸ Reiske 15 οἱ μὲν οὐν Bip., ὄν οἱ μὲν v. 17 προτέρων Herw.

δόου σημεΐου ἔροιπτεν, ἔχθρας ἀρχὴν σημαΐνον. ἔπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος, τοῦτό φησι Διόδωρος, πᾶς τε Λατΐνα γράφων, [Tzetz. Hist. 5, 555.]

- 27 "Οτι οι Σπαφτιάται ὑπὸ Μεσσηνίων ἡττηθέντες ς εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἠοώτων περὶ πολέμου. ἔχρησε δὲ αὐτοῖς παρὰ 'Αθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα.
  - Ότι οἱ Λακεδαιμόνιοι προτραπέντες ὑπὸ Τυρταίου οὕτω προθύμως εἶχον πρὸς παράταξιν, ιστε μέλλοντες παρατάττεσθαι τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν 10 ἐγράψαντο εἰς σκυταλίδα καὶ ἔξηψαν ἐκ τῆς χειρός, ινα τελευτῶντες μὴ ἀγνοῶνται ὑπὸ τῶν οἰκείων. οὕτω παρέστησαν ταῖς ψυχαῖς ἔτοιμοι πρὸς τὸ τῆς νίκης ἀποτυγχάνοντες ἐτοίμως ἐπιδέχεσθαι τὸν ἔντιμον θάνατον. [Εχς. Vat. p. 12.]
- 28 Κιθαρφδός δ Τέρπανδρος τῷ γένει Μηθυμναῖος, στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων, χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι, ἄν ἐκ Μηθυμνης Τέρπανδρος ἐκείνοις κιθαρίση, καὶ δή τι μέλος Τέρπανδρος ἐντέχνως κιθαρίσας ω αὐτοὺς πάλιν συνήρμοσε, Διόδωρος ὡς γράφει, τῆς ἀρμονίας τῆ ἀδῆ. καὶ γὰρ μετατραπέντες ἀλλήλους περιέβαλλον, ἠσπάζοντο δακρύοις.
  [Tzetz. Hist. 1, 385.]
  - 29 "Οτι 'Αριστοτέλης ὁ καὶ Βάττος κτίσαι βουλόμε- 26 νος Κυρήνην ἔλαβε χρησμὸν οὕτως,

¹¹ συνταλίδας ἃς ἐξήφαντο Herw. 14 ἐτοίμως] ποοθύμως Krebs ἐπιδέχεσθαι Dind., ἐπιτυγχάνοντες v.

Βάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες: ἄναξ δέσε Φοίβος Απόλλων εἰς Λιβόην πέμπει καλλιστέφανον Κυρήνης εὐρείης ἄρχειν καὶ ἔχειν βασιληίδα τιμήν. ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπὰν Λιβόης ἐπιβήης, βαιτοφόροι ἐπίασι· σὸ δ' εὐχόμενος Κρονίωνι Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη γλανκώπιδι καὶ Διὸς υίῷ Φοίβῷ ἀκερσεκόμη νίκην ὑποχείριον ἔξεις, καὶ μάκαρος Λιβόης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγει δέ σε Φοϊβος 'Απόλλων.

Ταῖς γὰο εὐημερίαις φυσικῶς ἀντικαθήμενος ὁ 2 φθόνος καθαιρεί τοὺς ταῖς δόξαις πρωτεύοντας. [Exc. Vat. p. 13.]

Ότι 'Αρκεσίλαος ὁ τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δει-30 νοπαθήσας ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπηρώτα εἰς Δελ15 φούς. ἔχρησε δὲ [ὁ θεὸς] ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις τοὺς γὰρ ὕστερον βασιλεῖς οὺχ ὁμοίως ἄρχειν τῷ πρώτφ Βάττφ. ἔκεῖνον μὲν γὰρ αὐτῆ τῆ προσηγορία τοῦ βασιλέως ἀρχούμενον ἐπιειχῶς ἄρξαι καὶ δημοτιχῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς
20 θεοὺς τιμάς τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύοντας ἔξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

"Ότι τῆς τῶν Κυοηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγέ- 2 25 νετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνη δοκῶν διαφέφειν. οὖτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην

² Αυχίην cod. 4 ἐπιβαίης cod., corr. Dind. 5 βαττοφόροι ἐπιοῦσι οὐδ' εὐχόμενον ἡρανίοιο codex, corr. Dind. 6 ἐγρεμάχης cod. 7 ὑπερχείριον cod. 9 ὑμὸν Dind., ἀμόν cod. 10 ταῖς γὰς — φθόνος om. Mai 15 ὁ θεὸς ὅτι θεῶν v., ὅτι θεὸς cod. Peiresc.

καὶ παρὰ πάντων λαβὰν την ἐπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις.

- 31 Ότι Λεύπιος Ταρκύνιος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεύς σπουδαίας ἔτυχεν ἀγωγῆς, καὶ γενόμενος ξηλωτής παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀρετήν ἐθαυμάζετο. δ ἀνδρωθείς γὰρ συνεστάθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων "Αγκφ Μαρκίφ, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο, καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιώκει τῷ βασιλεῖ. καὶ μεγαλόπλουτος ὢν πολλοῖς τῶν ἀπόρων ἐβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προσφιλῶς 10 ὁμιλῶν ἄμεμπτος ἦν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ σοφίφ. [Exc. de virt. et vit. p. 233 V., 551 W.]
- 32 Ότι οἱ Λοκοοὶ ἔπεμψαν εἰς Σπάρτην περὶ συμμαχίας δεόμενοι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὸ μέγεθος τῆς Κροτωνιατῶν δυνάμεως ἀκούοντες, ὥσπερ ἀφο- 15 σιούμενοι καὶ μόνως ἀν οὕτω σωθέκτων Λοκρῶν, ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς συμμάχους διδύναι τοὺς Τυν- 2 δαρίδας. οἱ δὲ πρέσβεις εἴτε προνοία θεοῦ εἴτε τὸ ἡηθὲν οἰωνισάμενοι προσεδέξαντο τὴν βοήθειαν παρ' αὐτῶν καὶ καλλιερήσαντες ἔστρωσαν τοῖς Διοσκό- 20 ροις κλίνην ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ τὴν πατοίδα.
  - Ποταπάς δὲ ψυχὰς ἔξειν τοὺς συνηκολουθηκότας πατέρας, ὅταν ὁρῶντες τοὺς ἐαυτῶν υίοὺς ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀρρήτφ συμφορῷ περιπίπτοντας μὶ εδύνωνται βοηθεῖν, ἀλλὰ τὰς ἑαυτῶν πολιὰς ὅπαράσοντες πρὸς κωφὴν ὀδύρωνται τύχην; [Exc. Vat. p. 14.]

14 δεόμενοι del. Herw.

FRAGMENTA LIBRI IX

Ήν δὲ καὶ Σόλων πατρὸς μὲν Ἐξηκεστίδου, τὸ 1 γένος ἐκ Σαλαμίνος τῆς ἀντικῆς, σοφία δὲ καὶ παιδεία πάντας τοὺς καθ' ἐαυτὸν ὑπερβεβληκώς. φύσει
δὲ πρὸς ἀρετὴν τῶν ἄλλων πολὺ διαφέρων ἐξήλωσεν
δ ἀρετὴν ἐπαινουμένην πᾶσι γὰρ τοῖς μαθήμασι πολὺν
χρόνον ἐνδιατρίψας ἀθλητῆς ἐγένετο πάσης ἀρετῆς.
κατὰ μὲν γὰρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν παιδευταῖς 2
ἔχρήσατο τοῖς ἀρίστοις, ἀνδρωθείς δὲ συνδιέτριψε
τοῖς μεγίστην ἔχουσι δύξαν ἐπὶ φιλοσοφία. διὸ καὶ
10 τούτοις ὁμιλῶν καὶ συνδιατρίβων ἀνομάσθη μὲν εἶς
τῶν ἑπτὰ σοφῶν καὶ τὸ πρωτείον τῆς συνέσεως οὐ
μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ
πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῆ νομοθεσία μεγάλην 3 15 δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ὁμιλίαις καὶ ἀποκρίσεσιν, ἔτι δὲ συμβουλίαις, θαυμαστὸς ἐτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδεία προκοπήν.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, τὴν ὅλην ἀγωγὴν τῆς πό- 4 λεως ἐχούσης Ἰωνικήν, καὶ διὰ τὴν τουφὴν καὶ τὴν

¹ Σόλον in mg. cod. 3 ὑπερβεβηκώς v., corr. Herw. (p. 172, 3) 5 ἀρετήν] ἀγωγήν Dind. 9 δόξαν Dind., δύναμιν v. 11 τῶν add. Reiske

όφστώνην έκτεθηλυμμένων των άνθοώπων, μετέθηκε τῆ συνηθεία πρὸς ἀρετήν καὶ ζῆλον των ἀνδοείων πράξεων. διὸ τῆ τούτου νομοθεσία καθοπλισθέντες τὰς ψυχὰς 'Αρμόδιος καὶ 'Αριστογείτων καταλύειν έπεχείρησαν τὴν τῶν Πεισιστρατιδών ἀρ-5χήν. [Exc. de virt. p. 233 V., 551 W.]

Ότι Κοοΐσος δ Αυδών βασιλεύς μεγάλας κεκτημένος δυνάμεις καὶ πολύν έκ παρασκευής σεσωρευκώς κογυρόν τε καὶ χουσόν, μετεπέμπετο τῶν Έλλήνων τούς σοφωτάτους, και συνδιατρίβων αύτοις 10 μετά πολλών δώρων έξέπεμψε καὶ αὐτὸς πρὸς άρετὴν ώφελεϊτο πολλά. ποτε δε τοῦτον [i. e. Σόλωνα] μεταπεμψάμενος και τας δυνάμεις και τον πλούτον . έπιδειξάμενος, ηρώτησεν εί τις έτερος αὐτῷ δοκεί 2 μαπαριώτερος είναι. δ δε Σόλων τῆ συνήθει τοις 15 σιλοσόφοις χρησάμενος παροησία έφη μηδένα των ζώντων είναι μακάριον του γάρ έπ' εὐδαιμονία πεφρονηματισμένον και δοκούντα την τύχην έχειν συνεργόν μη γινώσκειν εί διαμενεί μετ' αύτοῦ μέχρι της έσγάτης. σκοπείν οὖν έφησε δείν τὴν τοῦ βίου 20 τελευτήν και του διευτυχήσαντα τότε ποοσηκόντως 3 λέγειν μακάριον. δ δὲ Κροϊσος ΰστερον γενόμενος αίγμάλωτος ύπὸ Κύρου καὶ μέλλων ἐπὶ μεγάλη πυρᾶ κατακαίεσθαι, της Σόλωνος αποφάσεως έμνημόνευσεν. διὸ καὶ τοῦ πυρὸς ήδη περιφλέγοντος ἀνεβόα 25 4 συνεχώς τὸ τοῦ Σόλωνος ὄνομα. δ δὲ Κῦρος προσ-

¹ έντεθηλυμένων ν. ἀνθρώπων cod. Peiresc., Άθηναίων ν. 2 ἀνδιείων Reiske, ἀνθρωπίνων cod., ἀρενωπών Dind. 8 καὶ add. Dind. 12 τοῦτον Wurm, τούτων γ. 14 αὐτο Dind., αὐτοῦ γ.

πέμψας τοὺς πευσομένους, τίς ή συνεχής έστι τοῦ Σόλωνος δνομασία, μαθὼν τάληθὲς μετέπεσε τοῖς λογισμοῖς καὶ νομίσας τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Σόλωνος ἀληθινὴν εἶναι τῆς μὲν ὑπερηφανείας ἀπανίστατο, τὴν δὲ πυρὰν κατασβέσας ἔσωσε τὸν Κροΐσον καὶ τὸ λοιπὸν ἕνα τῶν φίλων κατηρίθμησεν. (Cf. frag. 34.)

Ότι ὁ Σόλων ήγεῖτο τοὺς μὲν πύκτας καὶ στα- δ διεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι πρὸς σωτηρίαν, τοὺς δὲ 10 φρονήσει καὶ ἀρετῆ διαφέροντας μόνους δύνασθαι τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν.

Ότι περί τοῦ χουσοῦ τρίποδος ἀμφισβητήσεως 3 οὕσης ἡ Πυθία ἔχρησεν οὕτως.

έχγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοϊβον έρωτας;

15 τίς σοφία πρώτος πάντων, τούτου τρίποδ' αὐδω.

οί δέ φασιν ἄλλως ὅτι πολέμου γενομένου τοῖς Ἰωσι
πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦ τρίποδος παρὰ σαγηνέων
ἀνενεχθέντος, ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. ἡ δὲ ἔφη,

ούποτε μὴ λήξη πόλεμος Μερόπων καὶ Ἰώνων, πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὂυ Ἡραιστος κάμε τεύχων, ἐκ μέσσου πέμψητε, καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἵκηται ὂς σοφία τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα προδέδορκεν.

"Ότι οί Μιλήσιοι ἀχολουθήσαι βουλόμενοι τῷ 3 25 χρησμῷ Θάλητι τῷ Μιλησίᾳ [τῶν ἐπτὰ σοφῶν] τὸ ἀριστεῖον ἐβούλουτο δοῦναι τὸν δ' εἰπεῖν ὡς οὐκ ἔστι πάντων σοφώτατος, συμβουλεύειν δὲ πρὸς ἔτερον πέμπειν σοφώτερον. τούτῷ δὲ τῷ τρόπῷ καὶ

1 πευσομένους Dind., πυθομένους ν. 15 τίς] ος Herw. τούτφ cod., corr. Herw. 25 των έπτὰ σοφών inclusi

τῶν ἄλλων τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀποποιησαμένων τὸν τοιποδα Σόλωνι δίδοσθαι δοποῦντι πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλῆσθαι σοφία τε καὶ συνέσει. τὸν δὲ συμβουλεῦσαι τοῦτον ἀναθεῖναι ᾿Απόλλωνι· τοῦτον γᾶρ εἶναι σοφώτερον πάντων. (Cf. frag. 13, 2.)

- "Ότι ὁ αὐτὸς πρὸς τῆ τοῦ βίου καταστροφῆ δοῶν Πεισίστρατον πρός χάριν [λόγοις] τὰ πλήθη δημαγωγούντα και πρός τυραννίδα παρορμώντα, το μέν ποώτον λόγοις ἐπεχείρησεν ἀποτρέπειν ταύτης τῆς έπιβολής οὐ προσέχοντος δὲ αὐτοῦ προήλθεν είς 10 την άγοραν μετά της πανοπλίας παντελώς ήδη γε-2 γηρακώς. συνδραμόντος δὲ τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ παράδοξου, παρεκάλει τοὺς πολίτας ἀναλαβεΐν τὰ ὅπλα καὶ παραχρῆμα καταλύειν τὸν τύραννου οὐδενὸς δὲ αὐτῷ προσέχοντος, καὶ πάντων 15 αὐτοῦ μανίαν καταγινωσκόντων, τινῶν δὲ παραγηοᾶν αὐτὸν ἀποφαινομένων, δ μεν Πεισίστρατος ήδη τινάς δορυφόρους περιαγόμενος προσηλθε τῷ Σόλωνι καὶ ἐπύθετο τίνι θαρρών τὴν τυραννίδα καταλύειν αὐτοῦ βούλεται, τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι τῷ γήρα, 20 θαυμάσας την φρόνησιν αὐτοῦ οὐδὲν αὐτὸν ήδίκησεν. (Cf. frag. 20, 4.)
- 5 "Ότι τὸν παρανόμοις καὶ ἀδίκοις πράξεσιν ἐπιβαλόμενον οὐκ ἄν προσηκόντως σοφὸν νομίζεσθαι.
- 6 "Ότι φασίν 'Ανάχαρσιν τὸν Σκύθην φρονοῦντα 25 ἐπὶ σοφία μέγα παραγενέσθαι Πυθώδε καὶ ἐπερωτῆσαι τίς ἐστιν αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος. καὶ εἰπεῖν,

7 λόγοις del. Dind. 10 ἐπιβουλῆς cod., corr. Dind.

Οἰταϊόν τινά φασι Μύσωνα

σοῦ μάλλον ποαπίδεσσιν ἀρηρότα πευκαλίμησιν, ὅστις ἡν Μαλιεὺς καὶ ὅκει τὴν Οἴτην εἰς κώμην Χηνὰς καλουμένην. [Exc. Vat. p. 14—16.]

5 "Ότι Μύσων τις ἦν Μαλιεύς, ὃς ἄκει ἐν κώμη 7 Χηνὰς καλουμένη, τὸν ἄπαντα χρόνον ἐν ἀγρῷ διατρίβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος. ὃν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγοτονέναι πικρόν. [Exc. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι δ Σόλων πολυπραγμονήσας τον τόπον εν 8 δ διέτριβε Μύσων, κατέλαβεν αὐτον ἐπὶ τῆς ἄλω πρὸς ἄροτρον προσβαλόντα ἐχέτλην, καὶ πειραθεὶς τοῦ ἀνδρὸς ἔφη, Οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου, ὧ Μύσων, 15 καὶ οὖτος, Οὐ χρῆσθαι, εἶπεν, ἀλλ' ἐπισκευάζειν. [Exc. Vat. p. 47.]

Ότι Χίλων τῷ λόγῳ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, 9 ὅπερ σπανίως εὕροι τις ἄν γινόμενον. τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ίδειν ἔστι 20 λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείριστα, καὶ τὴν ἐν ταις ἀπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείρας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωρὶς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἄπασι τοῖς πραττομένοις ἀρετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο 25 μνήμης ἄξια. [Εχε. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι Χίλων ἀφικόμενος είς Δελφούς καὶ καθά-10 πεο ἀπαρχὰς ποιούμενος τῷ θεῷ τῆς ίδίας συνέ-

¹ φασι] φημι Diog. I 106 6 Χηναῖς Vales. 11 Σόλων] Χίλων Dind., ἀνάχαφσις Klüber 15 εἶπεν Dind., εἶπεῖν v. 21 ἐπαγγελίαις cod., corr. Wess.

σεως ἐπέγοαψεν ἐπί τινα πίονα τοία ταῦτα, Γνῶδι σεαυτόν, και Μηδέν άγαν, και τρίτον Έγγύα, πάρα δ' άτα. τούτων εμαστον ύπάρχον βραχύ καὶ Λα-2 πωνικόν μεγάλην έχει την άναθεώρησιν, τὸ γὰρ Γνώθι σαυτόν παραγγέλλει παιδευθηναι και φοδ- 5 νιμον γενέσθαι. ούτω γὰς ἄν τις ξαυτόν γνοίη. ή ότι οί άμοιοοι παιδείας καὶ άλόγιστοι κατά τὸ πλείστον έαυτούς συνετωτάτους ύπειλήφασιν, ήπεο έστλ τῶν ἀμαθιῶν ἀμαθεστάτη κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἢ ότι τοὺς πονηφοὺς ἐπιεικεῖς ἡγοῦνται, τοὺς δὲ χρη-10 στούς ἀνάπαλιν φαύλους μόνως γὰο ἄν τις οὕτως έαυτον γνοίη και έτερον, τυχών παιδείας και συνέ-3 σεως περιττοτέρας. τὸ δὲ Μηδὲν ἄγαν μετριάζειν έν πασι και μηδε περί ένος των ανθρωπίνων τελείως διορίζεσθαι, ως Έπιδάμνιοι. ούτοι γὰο παρά 15 τον 'Αδρίαν οικούντες και πρός άλλήλους διαφερόμενοι, μύδρους διαπύρους καταποντίσαντες έν μέσφ τῷ πελάγει διωμόσαντο μὴ σπείσεσθαι τὴν πρὸς άλλήλους έχθοαν πρότερον έως αν ούτοι θερμοί ανενεχθωσιν. ούτω δε σκληρως δμόσαντες και το 20 Μηδέν ἄγαν οὐκ ἐπινοήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν ποαγμάτων ἀναγκαζόμενοι διελύσαντο την έχθοαν. 4 έάσαντες τοὺς μύδοους ψυχροὺς έν τῷ βυθῷ. τὸ δὲ Έγγύα, πάοα δ' ἄτα, τινὲς ὑπέλαβον γάμον ἀπαγοφεύειν· τὴν γὰφ τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς ± πλείστοις των Έλλήνων έγγύην ονομάζεσθαι, καί βεβαιωτής ὁ ποινὸς βίος, ἐν ιδ πλεῖσται καὶ μέγισται γίνουται συμφοραί διὰ τὰς γυναϊκας. ἕνιοι

15 παρά add. Herw.; περί XVII 113, 2 (XII 30, 2) 18 απείσασθαι cod., corr. Herw. 21 ἐνγοήσαντες Herw.

δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιφουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογή-5 σεσι περὶ χρημάτων. καὶ Εὐριπίδης

ούν έγγυδμαι· ζημία φιλέγγυον σχοπεϊν· τὰ Πυθοϊ δ' οὐν έᾳ με γοάμματα.

"Ενιοι δέ φασι μὴ Χίλωνος εἶναι μηδὲ πολιτικὸν 5 τὸ μηδενὶ τῶν φίλων ἐν ταῖς τοιαὐταις χρείαις 10 ἐπαρκεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς καταβεβαιώσεις ἀπαγορεύειν καὶ τὸ κατατεταμένως ἐγγυᾶσθαί τε καὶ διορίζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, ὡς ποιῆσαι τοὺς "Ελληνας ὅτε κατηγωνίσαντο τὸν Ξέρξην. ὤμοσαν γὰρ ἐν Πλαταιαῖς παραδώσειν παίδων παισὶ τὴν πρὸς 15 τοὺς Πέρσας ἔχθραν, ἔως ἄν οί ποταμοὶ ῥέωσιν εἰς τὴν θάλατταν καὶ γένος ἀνθρώπων ἦ καὶ γῆ καρποὺς φέρη τὸ δὲ τῆς τύχης εὐμετάπτωτον βεβαίως ἐγγυώμενοι μετά τινα χρόνον ἐπρεσβεύοντο πρὸς 'Αρταξέρξην τὸν υίὸν Ξέρξου περὶ φιλίας καὶ συμετριαχίας.

Ότι δ Χίλωνος λόγος βραχὸς ὢν ὅλην περιεί- 6 ληφε τὴν πρὸς τὸν ἄριστον βίον ὑποθήκην, ὡς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων βελτίω ταῦτα τὰ ἀποφθέγματα. αὶ μὲν γὰο χουσαῖ Κροίσου πλίνθοι ταὶ τὰ ἄλλα κατασκευάσματα ἡφανίσθη καὶ μεγάλας ἀφορμὰς παρέσχε τοῖς ἀσεβεῖν εἰς τὸ [ερὸν έλομένοις, αὶ δὲ γνῶμαι τὸν ἄπαντα χρόνον σώζονται

³ ἀποφαίνονται] ἀποφαίνεσθαι παρείναι Wurm 6 ζημίαν φιλεγγύων σιοπών Herw. 9 τοσαύταις col. 11 κατατατμένως col. 16 $\frac{7}{9}$ Herw., είη col. 17 $\frac{7}{9}$ έρη col., φέρι v. 25 ἄλλα] τε add. col.

έν ταζς τῶν πεπαιδευμένων ψυχαζς τεθησαυρισμέναι καὶ κάλλιστον ἔχουσαι θησαυρόν, πρὸς δν δν οὕτε Φωκεζς οὕτε Γαλάται προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας σπουδάσειαν. [Εxc. Vat. p. 17—19.]

- 11 'Ότι Πιττακός ὁ Μιτυληυαΐος οὐ μόνου ἐυ σο- 5
  φ(α θαυμαστός ἦυ, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἶου ἔτερου οὐκ ἤυεγκευ ἡ υῆσος, δοκῶ δ'
  οὐδ' ἀν ὕστερου ἐνέγκαι, μέχρι ἀν τὸυ οἶνου φέρη
  πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὁπῆρχε
  κὰυ τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ 10
  φιλάνθρωπος, καὶ τὴυ πατρίδα τριῶυ τῶυ μεγίστων
  συμφορῶυ ἀπέλυσε, τυραυνίδος, στάσεως, πολέμου.
  2 'Ότι Πιττακὸς βαθὺς ἦυ καὶ ἤμερος καὶ τὴυ παραίτησιν ἔχων αὐτὸς ἐν αὐτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν ἐδό-
  - Οτι Πιττακος βαθυς ην και ημέρος και την παααίτησιν έχων αὐτὸς έν αὐτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν ἐδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολο15 γουμένως· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο
    πολιτικὸς καὶ φρόνιμος, κατὰ δὲ τὴν πίστιν δίκαιος,
    κατὰ δὲ τὴν έν τοῖς ὅπλοις ὑπεροχὴν ἀνδρεῖος, κατὰ
    δὲ τὴν πρὸς τὸ κέρδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάργυρος.
    [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]
- 12 'Ότι τῶν. Μιτυληναίων διδόντων τῷ Πιττακῷ τῆς χώρας ὑπὲρ ἦς ἐμονομάχησε τὴν ἡμίσειαν οὐκ ἐδέξατο, συνέταξε δὲ ἐκάστῳ κληρῶσαι τὸ ἴσον, ἐπιφθεγξάμενος ὡς τὸ ἴσον ἐστὶ τοῦ πλείονος πλείον. μετρῶν γὰρ ἐπιεικεία τὸ πλείον, οὐ κέρδει, σοφῶς ϫ ἐγίνωσκεν τῆ μὲν γὰρ ἰσύτητι δόξαν καὶ ἀσφάλειαν ἀκολουθήσειν, τῆ δὲ πλεονεξία βλασφημίαν

² αν add. Herw. 5 εν εν Herw. 13 βαθύς πραύς Wurm 25 σαρώς cod., corr. Mai 26 τῆ Hertl., έπι ν. γὰρ ισύτητι παρισώσει Wurm

καὶ φόβον, δι' ὧν ταχέως ἂν αὐτοῦ τὴν δωφεὰν ἀφείλαντο.

"Ότι σύμφωνα τούτοις ἔπραξε καὶ πρὸς Κροΐσον 2 διδόντα τῶν ἐκ τοῦ γαζοφυλακείου χρημάτων λα5 βεῖν ὁπόσα βούλοιτο. καὶ γὰς τότε τὴν δωρεὰν οὐ προσδεξάμενόν φασιν εἰπεῖν, καὶ νῦν ἔχειν ὧν ἤθελε διπλάσια. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Κροίσου τὴν ἀφιλαργυρίαν καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἐπερωτήσαντος, εἰπεῖν ὡς τελευτήσαντος ἄπαιδος τὰδελφοῦ κεκλη10 ρονομηκὼς οὐσίαν εἰη τὴν ἴσην ἦπερ εἶχεν, ἢν οὐχ ἡδέως προσειληφέναι.

"Ότι καὶ τὸν ποιητην 'Αλκαΐου, ἐχθοότατον αὐ- 3 τοῦ γεγενημένου καὶ διὰ τῶν ποιημάτων πικρότατα λελοιδοοηκότα, λαβὼν ὑποχείριον ἀφῆκευ, ἐπιφθεγ- 15 ξάμενος ὡς συγγνώμη τιμωρίας αίρετωτέρα. [Exc. Vat. p. 19.] • ___

"Ότι φασίν οί Πριηνείς ως Μεσσηνίας το γένος 13
ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ο Βίας παρὰ
ληστῶν ήγεν ως ίδίας θυγατέρας ἐντίμως, μετὰ δέ
εν τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ
ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οὕτε τροφεία πραξάμενος
οὕτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ἰδίων πολλὰ δωρησάμενος, εἶχον οὖν πρὸς αὐτὸν αί πόραι πατρικήν
εὕνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς
ειξεργεσίας, ὥστε καὶ χωρισθεϊσαι μετὰ τῶν ἰδίων
εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ότι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον 2 9 τάδελφοῦ Hertl., ἀδελφοῦ v. 17 ὡς cod. Peireso., ὅτι v.

μέν οὐδεν ἀνείλκυσαν, χαλκοῦν δε τρίποδα μόνον έπιγοαφην έχοντα Τῷ σοφωτάτῳ. ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθηναι τῷ Βίαντι. (Cf. frag. 3.)

- Ότι Βίας ήν δεινότατος καλ τῷ λόγω ποωτεύων τῶν καθ' ἐαυτόν. κατεχοήσατο δὲ τῆ τοῦ λέγειν 5 δυνάμει πολλοίς ἀνάπαλιν· οὐ γὰο εἰς μισθαονίαν οὐδὲ εἰς προσόδους, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ὅπεο σπανιώτατ' ἄν τις εξοι. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]
- "Ότι μέγα έστλυ οὐ τὸ δύναμιν ὅτου δήποτε σχεῖν, 10 άλλὰ τὸ ταύτη δεόντως χρῆσθαι. ἐπεὶ τί ὄφελος Μίλωνι τῷ Κοοτωνιάτη τὸ μέγεθος τῆς πεοὶ τὸ σῶμα δώμης;
- Ότι Πολυδάμας ὁ Θετταλὸς ὑπὸ τῆς πέτρας διαςοαγείς πάσιν ἐποίησε φανερον ως ἐπισφαλές ἐστιν 15 ίσχὺν μὲν μεγάλην έχειν, νοῦν δε μικοόν. [Exc. Vat. p. 20.]
- 15 Ο Πολυδάμας οδτος ην έκ πύλεως Σκοτούσης, γυμναϊς χερσί μέν λέοντας ώς άρνας διαφθείρων, πτεροίς ποσί δ' ύπερνικών άρματα ταχυδρόμα, τῆ δὲ χειρί τι σπήλαιον ἀντήρεισε συμπίπτον. δ Σικελὸς Διόδωρος γράφει τὴν ίστορίαν. [Tzetz. Hist. 2, 555.]

16 Ότι τῶν Κιοραίων πολιορχουμένων πολύν ἤδη χούνον διά τὸ τὸ χρηστήριον ἐπιχειρεῖν συλᾶν, τινὲς 25 μέν των Έλλήνων είς τὰς πατρίδας έπανηλθον, οί

⁸ σπανιώτατ' ἄν*] ἂν σπανιώτατον ἄν ν. eaxdels Herw. 16 μεν add. Herw. 20 πτεροίς | πεζοίς Tzetz. hist. 4, 511

δὲ ἐπερωτήσαντες τὴν Πυθίαν ἔλαβον χρησμὸν οὕτως,

οὐ ποὶν τῆσδε πόληος ἐφείψετε πύργον ἑλόντες, πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος 'Αμφιτρίτης κῦμα ποτικλύξη κελαδοῦν ἱερῆσιν ἐπ' ἀκταῖς. [Exc. Vat. p. 20.]

'Ιστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρό-17 νων τῶν τυράννων ἐν ταῖς 'Αθήναις πρὸ τῶν Περσιαῶν χρόνων, ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἐπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ῶς φησιν ὁ Διόδωρος. [Ulpian, ad Demosthen. Timocr. p. 243, B.]

Ότι Περίλαος ὁ ἀνδριαντοποιὸς Φαλάριδι τῷ τυ-18 ράννῷ κατασκευάσας βοῦς χαλκοῦς πρὸς τιμωρίαν τῶν ὁμοφύλων αὐτὸς πρῶτος ἐπειράθη τοῦ μεγέ-15 θους τῆς τιμωρίας οἱ γὰρ κατὰ τῶν ἄλλων βουλευύμενοί τι φιῶλον ὡς ἐπίπαν ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίας εἰώθασιν ἀλίσκεσθαι. [Εχε. Vat. p. 20.]

"Ος Φάλαοις Περίλαον τὸν χαλκουργὸν ἐκεῖνον 19 τὸν ἀττικὸν κατέκαυσεν ἐν ταύρω τῷ χαλκέω. οὖτος γὰο τὸ μηχάνημα τοῦ ταύρου χαλκουργήσας τοῖς μυξωτῆρσι τοῦ βοὸς ἐτἐκτηνεν αὐλίσκους, ἀνέπτυξε καὶ θύραν θὲ πρὸς τῷ πλευρῷ τοῦ ταύρου καὶ δῶρον τῷ Φαλάριδι τοῦτον τὸν ταῦρον ἄγει. Φάλαρις δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐν δώροις δεξιοῦται, τὸ δὲ μηχάνημα θεοῖς καθιεροῦν κελεύει. ὡς δ΄ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ὁ χαλκουργὸς ἐκεῖνος δύλον τὸν κακομήχανον ἐξεῖπεν ἀπανθρώπως, Εἴ τινα βούλει, Φάλαρι, κολάζειν τῷν ἀνθρώπων,

25

³ έφείψετε Mai, έφίθετε cod. 13 βοῦν χαλκοῦν Mai

ἔνδον τοῦ ταύρου κατειργνὺς πῦρ ὑποστρώννυ κάτω:

δόξει δ' δ ταῦρος στεναγμοῖς μυπάσθαι τοῖς ἐπείνου, σὸ δ' ἡδουὴν τοῖς στεναγμοῖς Εξεις αὐλοῖς μυπτήρων.

τοῦτο μαθών ὁ Φάλαφις καὶ μυσαχθεἰς έκεῖνον, "Αγε, φησί, Πεφίλαε, σὰ πρῶτος δεῖξον τοῦτο, καὶ τοὺς αὐλοῦντας μίμησαι, τράνωσόν σου τὴν τέχνην.

ώς δὲ παρέδυ μιμητής δήθεν τῶν αὐλημάτων, 10 κλείει τὸν ταῦρον Φάλαρις καὶ πῦρ ἐπισωρεύει. ὅπως δὲ τὸ χαλκούργημα θανὼν μὴ ἐμμιάνη, κατὰ πετρῶν ἐκρήμνισεν ἐξάξας ἡμιθνήτα. γράφει περὶ τοῦ ταύρου δὲ Λουκιανὸς ὁ Σύρος, Διόδωρος καὶ Πίνδαρος, σὰν τούτοις τε μυρίοι. 15 [Tretz. Hist. 1, 646.]

20 Ότι Σόλων ὁ νομοθέτης παρελθών εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεκάλει τοὺς 'Αθηναίους καταλύειν τὸν τύραννον πρὶν τελέως ἰσχυρὸν γενέσθαι. οὐδενὸς δὲ αὐτῷ προσέχοντος ἀναλαβών τὴν πανοπλίαν προ- το ἢλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν γεγηρακώς, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμαρτυρόμενος ἔφησε καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τῇ πατρίδι κινδυνευούση βεβοηθηκέναι τὸ κατ' αὐτὸν μέρος. τῶν δὲ ὅχλων ἀγνοούντων τὴν ἐπιβολὴν Πεισιστράτου συνέβη τὸν Σόλωνα τάληθῆ λέγοντα τος 'Αθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων.

24 ἐπιβουλὴν v., corr. Wurm.

3

έχ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ήδε χαλάξης, βουτή δ' έκ λαμποᾶς γίνεται ἀστεοοπής. ἀνδοῶν δ' έκ μεγάλων πόλις ὅλλυται, εἰς δε μονάοχου

δήμος ἀιδοείη δουλοσύνην ἔπεσεν. λίην δ' έξαρθέντ' οὐ δάδιόν έστι κατασχεῖν ὕστερον, ἀλλ' ήδη χρή περὶ πάντα νοεῖν.

καί μετά ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη,

5

εί δὲ πεπόνθατε λυγοὰ δι' ὑμετέοαν κακότητα,

μὴ θεοϊσιν ταύτην μοζοαν ἐπαμφέρετε:

αὐτοὶ γὰο τούτους ηὐξήσατε δύματα δύντες,

καὶ διὰ τοῦτο κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.

ὑμῶν δ' εἶς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,

σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος.

εἰς νὰο γλῶσσαν ὑρῶτε καὶ εἰς ἔπος αἰίλον ἀνδοός.

είς γὰο γλῷσσαν ὁρᾶτε καὶ είς ἔπος αἰόλον ἀνδρός, είς ἔργον δ΄ οὐδὲν γινόμενον βλέπετε.

"Ότι δ Πεισίστρατος παρεκάλει τὸν Σόλωνα τὰς 4 ἡσυχίας ἔχειν καὶ τῶν τῆς τυραννίδος ἀγαθῶν συναπολαύειν οὐδενὶ δὲ τρόπφ δυνάμενος αὐτοῦ μεταθεῖναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' ὁρῶν μᾶλλον ἀεὶ ἐξεγειρόμενον καὶ μετὰ ἀνατάσεως ἀπειλοῦντα τιμωρίαν ἐπιθήσειν, ἡρώτησεν αὐτὸν τίνι πεποιθῶς ἀντιπράττει ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτοῦ. τὸν δέ φασιν εἰπεῖν τῷ γήρα. [Εκε. Vat. p. 21.] (Cf. frag. 4.)

[Ήροδοτος κατὰ Ξέρξην γεγονώς τοῖς χρόνοις φησὶν 'Ασσυρίους ἔτη πεντακόσια πρότερον τῆς

1 χαλάξης] θαλάττης cod. 3 είς — δουλοσύνην Diod. XIX 1, 4; έν — δουλοσύνης cod. 6 λείης δ' έξεραντα βάδους cod., corr. Diod. 7 περί add. Diod. 10 μή τι θεοίς τούτων μῆνιν Plut. Sol. 31 11 ξύματα] ξύσια Diog. L. 1, 51

'Ασίας ἄοξαντας ὑπὸ Μήδων καταλυθῆναι. ἔπειτα βασιλέα μεν μηδένα γενέσθαι τον άμφισβητήσουτα των όλων έπὶ πολλάς γενεάς, τὰς δὲ πόλεις καθ' έαυτας ταττομένας διοικείσθαι δημοκρατικώς το δε τελευταΐου πολλών έτων διελθόντων αίρεθήναι 5 βασιλέα παρά τοῖς Μήδοις ἄνδρα δικαιοσύνη διάφορον, ὄνομα Κυαξάρην. τοῦτον δὲ πρῶτον ἐπιχειοήσαι ποοσάγεσθαι τούς πλησιοχώρους, και τοις Μήδοις ἀοχηγὸν γενέσθαι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας. έπειτα τούς έκγόνους άελ προσκατακτωμένους πολ-10 λην της δμόρου χώρας αὐξησαι την βασιλείαν μέγοι 'Αστυάγους τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Κύρου καὶ Περσών περί ών νῦν ήμεῖς τὰ κεφάλαια προειρηκότες τὰ κατὰ μέρος ὕστερον ἀκριβῶς ἀναγράψομεν, έπειδαν έπὶ τοὺς οἰκείους χρόνους ἐπιβάλωμεν. κατά 15 γὰο τὸ δεύτερον έτος τῆς έπτακαιδεκάτης ὀλυμπιάδος ήρέθη βασιλεύς ύπὸ Μήδων Κυαξάρης καθ' 'Ηρόδοτον. Diod. II 32, 2.]

['Αστιβάρα τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις γήρα τελευτήσαντος τὴν ἀρχὴν 'Ασπάνδαν το τὸν υίον διαδέξασθαι, τὸν ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων 'Αστυάγην καλούμενον' τούτου δ' ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καταπολεμηθέντος μεταπεσεῖν τὴν βασιλείαν εἰς Πέρσας, περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίοις χρόνοις ἀκριβῶς ἀναγράψομεν. Diod, II 25 34, 6.

21 Κύρος Περσών έβασίλευσεν ὧ ἔτει όλυμπιὰς ήχθη νε΄, ὡς ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θαλλοῦ καὶ Κάστορος [στοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντος ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων, οἶς

έμέλησεν όλυμπιάδων άπασι γὰο συνεφώνησεν δ χοόνος. [Africanus in Euseb. praep. ev. X 10, 4.]

"Ότι Κύρος, ὁ Καμβύσου μὲν υίος καὶ Μανδάνης 22 τῆς θυγατρὸς 'Αστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως, ἀν5 δρεία καὶ συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπρώτευε τῶν καθ' αὐτόν βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἦγε παιδεύων, ζῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδηλος ἦν ἀδρῶν ἀψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

10 'Ότι 'Αστυάγης ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς ἡττηθεὶς 23 καὶ φυγὼν αἰσχοῶς δι' ὀργῆς εἶχε τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ἡγεμονιῶν τεταγμένους ἄπαντας ἀπαλλάξας, ἐτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἄπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε, 16 νομίζων τῆ τούτων τιμωρία τοὺς ἄλλους ἀναγκάσειν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι ὼμὸς γὰο ἡν καὶ φύσει ἀπηνής, οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἔκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ κατὰ λόχους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτου τιμωρίαι.

Ότι Κύρος, ώς φασιν, οὐ μόνον ἦν κατὰ τὸν 24 πόλεμον ἀνόρεῖος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμέ-25 νους εὐγνώμων καὶ φιλάνθρωπος. διόπερ αὐτὸν οἱ Πέρσαι προσηγόρευσαν πατέρα. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 558 W.]

"Ότι Κοοίσος ναυπηγών πλοία μαιρά, φασίν,25

20 λόχους Valesius, λόγους v.; κατ' όλίγους Dind. 22 τούτου Reiske, τούτων v.

ἔμελλε στοατεύειν ἐπὶ τὰς νήσους. παρεπιδημοῦντα δὲ Βίαντα [παρὰ τὰς νήσους] καὶ θεωροῦντα τὴν ναυπηνίαν, ύπο του βασιλέως έρωτηθήναι μή τι νεώτερον άκηκοὼς είη παρά τοῖς Έλλησι γινόμενου. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οἱ νησιῶται συνάγουσιν 5 ίππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπλ Αυδούς, λέγεται του Κοοϊσου είπεῖυ, Είθε γάο τις πείσειε υη-2 σιώτας σὺν ἵπποις παρατάξασθαι Λυδοῖς. δ δὲ [Πιττακός ἢ] Βίας ὑπολαβών φησιν, Εἶτα Αυδούς μεν ήπειοου οίκοῦντας σπεύδειν αποφαίνη λαβείν 10 έπι γης νησιώτας ἄνδρας, τούς δὲ νησον οίκοῦντας ούκ οἴει θεοῖς εύξασθαι λαβεῖν ἐν θαλάττη Αυδούς, ίν' ύπεο των κατά την ήπειοον τοῖς Έλλησι συμβάντων κακών κατά πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενεῖς καταδεδουλωμένον; ὁ δὲ Κροίσος θαν- 15 μάσας τὸν λόγον παραχοῆμα μετευόησε καὶ τῆς ναυπηγίας ἀπέστη των γαο Αυδών ίππεύειν είδότων ενόμιζε προτερείν αὐτοὺς πεζή.

26 "Ότι ὁ Κροϊσος μετεπέμπετο ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικινύμενος τὸ μέγεθος ²⁰ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἐξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐἰμα μεγάλαις δωρεαζε. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐσαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας ²⁵ ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

² παρὰ τὰς νήσους del. Dind., ἢ Πιττακὸν Klüber; f. τὸν Πριγνέα 9 Πιττακὸς ἢ del. Herw.; at cf. Herod. I 27 12 ἐξεσθαι Herw. 15 τῶν . καταδεδουλομένων v., corr. Dind. 17 τῶν γὰς — πεξἢ dele aut pone post Δνδοζς (v. 8) 19 τοὺς ἐν τῆς Ἑλλάδος v., corr. Dind.

αὐτὸν ἀνάχαρσις ὁ Σπύθης καὶ Βίας καὶ Σόλων και Πιττακός, ους έπι τας έστιασεις και το συνέδοιον είχεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αὐτοῖς έπιδεικνύμενος καὶ τὸ μέγεθος τῆς τούτου δυναs στείας. παρά δὲ τοῖς πεπαιδευμένοις τῆς βραχυλο- 3 γίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κροϊσος επιδειξάμενος τὴν τῆς βασιλείας εὐδαιμονίαν τοῖς ἀνδοάσι καὶ τὸ πλήθος των πεχειρωμένων έθνων, ηρώτησεν 'Ανάχαρσιν, όντα πρεσβύτερον των σοφιστών, τίνα νο-10 μίζει των όντων ανδοειότατον. ὁ δὲ τὰ αγοιώτατα των ζώων έφησε μόνα γαο προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της έλευθερίας. δ δε Κροϊσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αὐτόν, έν τῷ δευτέρῷ πρὸς χάριν αὐτῷ ποιήσεσθαι την απόκρισιν υπολαβών ηρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. ὁ δὲ πάλιν ἀπεφαίνετο τὰ ἀχριώτατα τῶν θηρίων· μόνα γὰρ κατὰ φύσιν ζην, ου κατά νύμους είναι γάο την μέν φύσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθοώπου θέσιν, και δικαιότερου είναι χρησθαι τοῖς τοῦ θεοῦ ἢ τοῖς 20 τῶν ἀνθρώπων εὐρήμασιν. ὁ δὲ διασῦραι βουλό- 5 μενος 'Ανάχαρσιν ήρώτησεν εί καὶ σοφώτατα τὰ θηρία. ὁ δὲ συγκαταθέμενος ἐδίδασκέν, ὅτι τὴν τῆς φύσεως αλήθειαν της του νόμου θέσεως προτιμάν ιδιώτατον υπάρχειν σοφίας. ὁ δὲ τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ της Σκυθίας καὶ θηριώδους διαγωγης πεποιημένου τὰς ἀποκρίσεις.

2 καὶ τὸ*] κατὰ cod.; καλῶν add. Wurm 3 εἶχεν]
ἦγεν Herw. 4 τούτου (pro ἐαυτοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν
Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13
ποιἤσασθαι cod., corr. Mai 15 δικαιότερον cod. 23
θέσεως Dind., φύσεως cod.

'Ηρώτησε δὲ τὸν Σόλωνα τίνα τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατον έώρακεν, ώς τοῦτό γε πάντως άποδοθησόμενον έαυτφ. του δε είπόντος ως οὐδένα δικαίως αν είπειν έχοι δια το μηδενός των όντων έωρακέναι τὸ τέλος τοῦ βίου, οὖ χωρίς οὐδείς ἄν 5 προσηκόντως μακάριος νομίζοιτο πολλάκις γάρ οί τον έμπροσθεν πάντα βίον εὐδαίμονες δόξαντες είναι πρός αὐτῆ τῆ τοῦ βίου καταστροφή μεγίσταις 2 περιέπεσον συμφοραίς. δ δε βασιλεύς, Οὐδε πλουσιώτατον άρα με κρίνεις; έφη. καὶ δ Σόλων την 10 αὐτὴν ἀπόκρισιν ποιησάμενος ἐδίδασκεν ὡς οὐ τοὺς πλεϊστα κεκτημένους, άλλὰ τοὺς πλείστου άξίαν τὴν φρόνησιν ήγουμένους νομιστέον πλουσιωτάτους ή δε φρόνησις οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀντίρροπος οὖσα μόνους ποιεί τοὺς αὐτὴν περί πολλοῦ ποιουμένους 15 3 μέγιστου καλ βεβαιότατου έγειυ πλοῦτου: ἡρώτησε και του Βίαντα, πότερου δρθώς ἐποιήσατο τὴν ἀπόαρισιν δ Σόλων ἢ διήμαρτεν. δ δε ὑπειπών, Όρδως, έφη τὰ γὰο έν σοι βούλεται θεωρήσας ἀγαθὰ διαγνῶναι, νυνὶ δὲ τὰ παρά σοι μόνον ξώρακεν 20 είναι δε δι' έκεινα μαλλον ή ταύτα τούς άνθρώπους εὐδαίμονας. 'δ δὲ βασιλεύς, 'Αλλ' εἰ τὸν τῶν χρημάτων, έφησε, πλούτον μή προτιμάς, τό γε πλήθος τῶν φίλων όρᾶς τοσοῦτον ὑπάρχον ὅσον οὐδενὶ τῶν άλλων. δ δὲ καὶ τοῦτον ἀπεφήνατο τὸν ἀριθμὸν ἄδηλον 25 4 είναι διὰ τὴν εὐτυχίαν. πρὸς δὲ Πιττακὸν εἰπεῖν φασι, Ποίαν έώρακας άρχην κρατίστην; τὸν δὲ ἀποκριθῆναι, Τὴν τοῦ ποικίλου ξύλου, διασημαίνοντα τοὺς νόμους.

2 τούτω cod. 20 σοι Dind., σοῦ v. 22 εἰ τὸν Μαί, ηττον cod.

Ότι Αίσωπος κατά τοὺς αὐτοὺς χρόνους συν-28 ήκμαζε τοῖς ἐπτὰ σοφοῖς καὶ εἶπεν ὡς οὐκ οἰδασιν οὖτοι ὁμιλεῖν δυνάστη καὶ γὰρ ὡς ἡκιστα δεῖν ἡ ὡς ἡδιστα συμβιοῦν τοῖς τοιούτοις. [Exc. Vat. 5 p. 22—24.]

"Ότι" Αδοαστός τις Φούξ τὸν τοῦ βασιλέως Κοοίσου 29 τοῦ Λυδοῦ υίὸν "Ατυν καλούμενον ποὸς κυνηγίαν απουσίως, έξαποντίσας πατά συός, πλήξας απέκτεινε. και δ μεν και ακουσίως ανηρηκώς ούκ έφη-10 σεν έαυτον έτι ζην άξιον είναι. διο και παρεκάλει τὸν βασιλέα μὴ φείσασθαι, τὴν ταχίστην δὲ ἐπικατασφάξαι τῷ τοῦ τετελευτημότος τάφῳ. δ δὲ Κοοῖ- 2 σος την μεν άρχην ώς αν έπι φόνω τέκνου δι' όργῆς εἶχε τὸν "Αδραστον, ἀπειλῶν ζῶντα κατακαύ-15 σειν· έπεὶ δὲ αὐτὸν έώρα προθυμούμενον καὶ είς την του τετελευτημότος τιμην το ζην επιδιδόντα, τὸ τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀογῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τὸν ἀνελόντα, τὴν ἰδίαν τύχην, ἀλλ' οὐ τὴν ἐκείνου προαίρεσιν αίτιώμενος. δ δὲ "Αδραστος οὐδὲν 20 ήττον κατ' ίδίαν έπὶ τὸν "Ατυος τάφον πορευθείς έαυτὸν κατέσφαξεν. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.1

"Ότι δ Φάλαρις ίδων περιστερών πλήθος ύφ' 30 ενυς εέρακος διωκόμενον εφη, Όρᾶτε, ὧ ἄνδρες, ε τοσοῦτο πλήθος ύφ' ένυς διωκόμενον διὰ δειλίαν; έπείτοι γε εί τολμήσειαν ἐπιστρέψαι, ξαδίως τοῦ διώκοντος ἄν περιγένοιντο. (αὐτύς δὲ πεπλασμένως

¹ πατά .. χρόνους aut συν del. Herw. 7 "Ατυν παλούμενον post verbum συός cod. 11 ἐπικατασφάξειν cod. Peiresc., ἐπικατασφάττειν v. (cf. Herod. I 45) 27 αὐτὸς

ελεγεν την μεν γαο νίκην άφετη και οὐ πολυπληθία χειοων περιγίνεσθαι). και έκ τούτου τοῦ λόγου ἀπέβαλε την δυναστείαν, ὡς γέγρακται ἐν τῷ περὶ διαδοχῆς βασιλέων.

31 "Οτι Κροΐσος έπι Κύρον τον Πέρσην έμστρατεύων ε έπύθετο τοῦ μαντείου. ὁ δὲ χρησμός,

Κοοϊσος "Αλυν διαβάς μεγάλην ἀοχὴν καταλύσει.

- δ δὲ τὸ ἀμφίβολον τοῦ χοησμοῦ κατὰ τὴν έαυτοῦ προαίρεσιν ἐκδεξάμενος ἐδυστύχησεν.
- 2 "Ότι πάλιν ἐπηφώτησεν, εἰ πολὺν χρόνον ἔξει τὴν 10 δυναστείαν. εἶπε δὲ τὰ ἔπη ταῦτα,

άλλ' δταν ήμίονος βασιλεύς Μήδοισι γένηται, και τότε, Αυδε ποδαβοέ, πολυψήφιδα πας' Έρμον φεύγειν μηδε μένειν μηδ' αίδεϊσθαι κακός είναι.

Ότι ἡμίονον τὸν Κῦςον ἔφη διὰ τὸ τὴν μη- 15 τέρα αὐτοῦ Μηδικὴν εἶναι, τὸν ὕε πατέρα [αὐτοῦ] Πέρσην.

Ότι Κύρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς παραγενηθείς μετὰ πάσης δυνάμεως εἰς τὰ τῆς Καππαδοκίας
στενά, ἀπέστειλε κήρυκας πρὸς τὸν Κροϊσον τήν τε εο
δυναστείαν αὐτοῦ κατασκεψομένους καὶ δηλώσοντας
ὅτι Κύρος αὐτὸν ἀφίησι τῶν πρότερον ἁμαρτημάτων καὶ Αυδίας καθίστησι σατράπην, ἀν ἐπὶ θύρας γενόμενος ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὁμολογῆ δοῦλος
εἶναι. πρὸς οὐς ὁ Κροϊσος ἀπεκρίθη, διότι προσηκόντως ἀν Κύρος καὶ Πέρσαι Κροίσω δουλεύειν

δὲ — περιγίνεσθαι in codice post verba τοῖς τοιούτοις (frag. 28, p. 187, 4) posita sunt, quem errorem em. Herw.
3 ἀπεβάλετο cod., corr. Dind. 16 αὐτοῦ del. Herw.

ύπομένοιεν ἐκείνους μὲν γὰο τὸν ἔμποοσθεν χούνον διατετελεκέναι Μήδοις δουλεύοντας, αὐτὸν δὲ οὐδέποτε πεποιηκέναι τὸ προσταττόμενον ὑφ' ἐτέρου. [Exc. Vat. p. 25.]

5 "Ότι Κροϊσος ὁ τῶν Αυδῶν βασιλεὺς προσποιη-32 σάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήση τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς "Ελλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ. [Εκc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.]

Το τι οι πονηφοί κὰν αὐτίκα παρὰ τῶν ἀδικηθέν-33 των τὴν τιμωρίων ἐκκλίνωσιν, ἥ γε βλασφημία δι' αἰῶνος τηρουμένη καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν μετέρχεται.

Ότι φασί τὸν Κροῖσον πρὸ τοῦ πρὸς Κῦρον πο- 2 20 λέμου πέμψαι θεωροὺς εἰς Δελφοὺς ἐπερωτήσοντας, πῶς ἂν ὁ υίὸς αὐτοῦ δύναιτο φωνὴν προέσθαι. τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν,

Αυδε γένος, πολλών βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κοοῖσε, μη βούλου πολύευκτον ἐὰν κατὰ δώματ' ἀκούειν παιδὸς φθεγγομένου· τὸ δέ σοι πολὸ λώιον ἀμφλς ἔμμεναι· αὐδήσει γὰο ἐν ἤματι πρώτον ἀνόλβφ.

Ότι δεῖ τὴν εὐτυχίαν μετοίως φέφειν καὶ μὴ πε- 3 ποιθέναι ταῖς ἀνθρωπίναις εὐπραξίαις ἐν μικοῷ ὁοπῆ μεγάλας μεταβολὰς λαμβανούσαις.

- 4 "Ότι μετὰ τὸ γενέσθαι αἰχμάλωτον Κροϊσον καὶ τὴν πυρὰν σβεσθῆναι, ἰδὰν τὴν πόλιν διαρπαζομένην καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις πολὰν ἄργυρόν τε καὶ χρυσὸν διαφορούμενον, ἐπηρώτησε τὸν Κῦρον, τί ποιοῦσιν οἱ στρατιῶται. τοῦ δὲ μετὰ γέλωτος ἀποσιρῦτίντος [ὡς] Τὰ σὰ χρήματα διαρπάζουσι, Μὰ Δία μὲν οὖν, εἶπεν, ἀλλὰ τὰ σά Κροίσου γὰρ ἰδιον οὐκέτι οὐθὲν ὑπάρχει. ὁ δὲ Κῦρος θαυμάσας τὸν λόγον εὐθὸς μετενόησε καὶ τοὺς στρατιώτας ἀνείρξας τῆς διαρπαγῆς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνέλαβε τὰς ω τῶν Σαρδιανῶν κτήσεις. [Εχε. Vat. p. 26.]
- 34 Ότι Κῦρος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κροῖσον διὰ τὸ καταρραγῆναι ὅμβρον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκρισιν, μεθ' ἑαυτοῦ περιήγετο τὸν Κροῖσον ἐντίμως. μετέδωκε δὲ ιδ αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδρίου, διαλαμβάνων ὑπάρηειν συνετόν, ὡς ἀν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συμβεβιωκότα. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.] (Cf. frag. 2, 4.)
- 35 "Οτι "Αρπαγος κατασταθείς ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρ- »
  σου ἐπὶ τῆς θαλάττης στρατηγός, καὶ τῶν κατὰ τὴν
  'Ασίαν Ἑλλήνων πρὸς Κῦρον διαπρεσβευομένων συνθέσθαι φιλίαν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι παραπλήσιόν
  2 τι ποιοῦσι τῶν πρότερον ἐαυτῷ συμβάντων. καὶ
  γάρ ποτε γῆμαι βουλόμενον αἰτεῖσθαι παρὰ τοῦ »
  πατρὸς τὴν κόρην τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἄξιον
  κρίναντα τοῦ γάμου δυνατωτέρω κατεγγυῆσαι, μετὰ

⁴ ἐπηρωτῆσαι ν., corr. Dind. 6 ώς del. Wurm 7 εἶπεν Wurm, εἰπεῖν ν. Κροίσω Herw. 15 περιῆγε ν., corr. Herw. 23 εἶπε Wurm, εἰπεῖν ν. 27 τοῦ] αὐτὸν τοῦ Herw.

δὲ ταῦθ' ὁρῶντα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμώμενον διδόναι τὴν θυγατέρα. αὐτὸν δὲ ἀποκριθήναι,
διότι γυναίκα μὲν οὐκέτι ἀν ἔχοι αὐτήν, παλλακίδα
δὲ συγχωρήσαι λαβεῖν. διὰ δὲ τῶν τοιούτων λό- 3
5 γων ἐδήλου τοῖς Έλλησιν, ὅτι Κύρου πρότερον ἀξιοῦντος γενέσθαι Περσῶν φίλους οὐκ ἐβουλήθησαν,
νῦν δὲ ἐκ μεταβολῆς ἐκείνων σπευδόντων συνάψαι
φιλίαν ὡς μὲν πρὸς συμμάχους οὐ ποιήσεται τὰς
διμολογίας, ὡς δὲ δούλους εἰς τὴν τῶν Περσῶν πίτο στιν ἑαυτοὺς παραδιδόντας προσδέξεται.

"Ότι Λακεδαιμόνιοι πυνθανόμενοι τοὺς κατά τὴν 36 'Ασίαν "Ελληνας κινδυνεύειν, ἔπεμψαν ποὸς Κῦρον, ὅτι Λακεδαιμόνιοι συγγενεῖς ὅντες τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Ελλήνων ἀπαγορεύουσιν αὐτῷ καταδουλοῦ-15 σθαι τὰς 'Ελληνίδας πόλεις. ὁ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον ἔφη γνώσεσθαι τὴν ἀρετὴν αὐτῷν, ὅταν ἕνα τῶν ἑαυτοῦ δούλων πέμψη καταστρεψόμενον τὴν 'Ελλάδα.

"Ότι Λαπεδαιμόνιοι τὴν 'Λοπαδίαν μέλλοντες πα- 2 20 ταστρέφειν έλαβον χρησμόν,

'Αρκαδίαν μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς·,οὕ τοι δώσω. πολλοὶ ἐν 'Αρκαδία βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν, οῖ σ' ἀποκωλύσουσιν ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω. δώσω σοι Τεγέαν ποσσίχροτον ὀρχήσασθαι καὶ καλὸν πεδίον σχοίνω διαμετρήσασθαι.

"Ότι οι Αακεδαιμόνιοι επεμψαν είς Δελφούς περί 3 των δστέων Όρεστου τοῦ 'Αγαμέμνονος, ἐν ποίφ τινὶ τόπφ κεινται. καὶ έχρησεν οὕτως,

³ αν έχοι Dind, ανέσχοι v.

έστι τις 'Αρασδίας Τεγέη λευρῷ ένὶ χώρῷ,

ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύω κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται.

ἔνθ' 'Αγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα'
τὸν σὰ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση, ,

ἦν δὲ χαλκεῖον, καὶ δηλοῖ τὰς φύσας, τύπον δὲ
τὸν ἄκμονά φησι καὶ τὰς σφύρας, πῆμα δὲ ἐπὶ
πήματι τὸν σίδηρον ἐπὶ σιδήρῷ πῆμα γὰρ εἰρηται διὰ τὸ ἐπὶ κακῷ τῷν ἀνθρώπων εὐρῆσθαι.

- 4 Κρεϊττον γὰρ εἶναι τελευτάν ἢ ζῶντας ἐαυτοὺς 10 μετὰ τῶν συγγενῶν ἐφορᾶν ἄξια θανάτου πράττουτας.
- 37 Ότι καυηφορούσης ποτε τής θυγατρος Πεισιστράτου, και δοκούσης τῷ κάλλει διαφέρειν, προσελθών τις τῶν νεανίσκων καταπεφρονηκὸς ἐφίλησε 15 τὴν παρθένον. ἀκούσαντες δὲ οἶ-τῆς κόρης ἀδελφοί βαρέως ἤνεγκαν τὴν ὕβριν, και τὸν νεανίσκον ἀγαγόντες πρὸς τὸν πατέρα δίκην ἡξίουν διδόναι ὁ δὲ Πεισίστρατος γελάσας, Καὶ τί τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, ἔφη, ποιήσωμεν, ἐὰν τοὺς φιλοῦντας τιμω-ωρίαις περιβάλωμεν;
  - Ότι ὁ αὐτὸς διαπορευόμενός ποτε διὰ τῆς χώρας κατευόησευ ἄνθρωπου κατὰ τὸυ "Τιμηττου ἐργαζόμενου ἐν χωρίοις λεπτοῖς καθ' ὑπερβολὴν καὶ τραχέσι. θαυμάσας δὲ τὴν φιλεργίαν ἔπεμψε τοὺς κ ἐρωτήσοντας, τί λαμβάνοι τοιαύτην χώραν ἐργαζό-3 μενος. ὧν ποιησάντων τὸ προσταχθέν, ὁ ἐργάτης ἔφησε λαμβάνειν ἐκ τοῦ χωρίου κακὰς ὀδύνας, ἀλλ'

8 πήματι Herw., πήματος v. 22 ὁ add. Dind. 28 κακὰς

ούθεν αὐτῷ μέλειν τούτων γὰο τὸ μέρος Πεισιστράτω διδόναι. δ δὲ δυνάστης ἀπούσας τὸν λόγον καὶ γελάσας ἐποίησε τὸ χωρίον ἀτελές, καὶ ἐντεῦθεν ἡ παροιμία, Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. 5 [Εκε. Vat. p. 27—29.]

όδύνας] όδύνας και σφακέλους Suidas (s. v. σφάκελοι), σφακέλους και όδύνας Wurm 1 τὸ] Γ i. e. δέκατον add. Nauck.

FRAGMENTA LIBRI X.

Ότι Σερούιος Τύλλιος Ταρχυνίου ἐπιθεμένου παραγενηθείς εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ θεασάμενος τὴν καθ' ἐαυτοῦ παρασκευήν, τοσοῦτον μόνον εἶπε, Τίς ἡ τόλμα, Ταρχύνιε; ὁ δὲ ὑπολαβών, Ἡ μὲν οὖν σή, φησί, τίς, ὃς δουλέκδουλος ἀν Ῥωμαίων βασι- δεύειν ἐτόλμησας καὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἡγεμονίας ἡμῖν προσηχούσης παρὰ νόμους ἀφείλου τὴν οὐδὲ καθ' ἔνα σοι τρόπον ἐπιβάλλουσαν ἀρχήν: ..ταῦτα λέγων ἄμα προσέδραμε καὶ δραξάμενος τῆς τοῦ Τυλλίου χειρὸς ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς κρηπίδος. καὶ δια- 10 ναστὰς καὶ χωλεύων διὰ τὸ πτῶμα ἐπεχείρησε φυγεῖν, ἀπεκτάνθη δέ. [Exc. Vat. p. 29.]

Ότι Σερούιος Τύλλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐβασίλευσεν ἔτη τέτταράχοντα τέτταρα, διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς χατωρθωχώς οὐκ ὀλίγα τῶν χοινῶν. 15

3 Ότι ἐπ' ἄρχοντος 'Αθήνησι Θηρικλέους κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν πρώτην Όλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλύσοφος ἐγνωρίζετο, προκεκοφὼς ἤδη ἐν παιδεία: γέγους γὰρ ίστορίας ἄξιος, εἰ καί τις ἔτερος τῶν περὶ παιδείαν διατριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γέγος νος οἱ δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός, τοσαύτη δ' ἡν ἐν τοῖς αὐτοῦ λύγοις πειθὼ καὶ χάρις, ὡς καὶ τῆς πύγονος

λεως σχεδον όλης ἐπ' αὐτον ἐπιστρεφούσης καθ' ημέραν ὡσπερεὶ πρός τινος θεοῦ παρουσίαν ἄπαντας συντρέχειν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. οὐ μόνον δὲ 3 περὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ 5 καὶ ψυχῆς ἐνέφαινεν ἦθος κατεσταλμένον καὶ πρὸς μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστον ἀρχέτυπον, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς, ἀπάντων διὰ τὴν εὐπορίαν ἀνέδην ἐκκεχυμένων εἰς ἄνεσιν καὶ διαφθο-10 ρὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

"Ότι Πυθαγόρας πυθόμενος Φερεκύδην τὸν ἐπι- 4 στάτην αὐτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλφ νοσεῖν καὶ τε- λέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεῖ δὲ χρόνον ἰκανὸν τὸν ἄνδρα γη- 16 ροτροφήσας, πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ὥστε τὸν πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αὐτὸν κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὡσανεί τις υίὸς πατέρα καλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ότι ἐπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας 5 ἐκπέσοιεν, διηροῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρὸς ἀδελφούς, οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς καθ' ἡμέραν συμβιοῦντας τῶν γνωρίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διά25 θεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς τῶν πραγμάτων τούτων μετασχόντας.

³ συντοέχοντας cod. Peiresc. 9 ἀνέδην Peir., om. v. 10 τρ. add. Herw. 12 τελέως del. Cobet 16 πατισχυσαντός v., corr. Reiske 21 ἐπειδή Dind. 25 πραγμάτων] ποροσταγμάτων Wess., δογμάτων Wurm

4 "Ότι Κλεινίας, Ταραντίνος τὸ γένος, εἶς δὲ τῷν έκ του προειρημένου συστήματος ών, πυθύμενος Ποῶρον τὸν Κυρηναΐον διά τινα πολιτικήν περίστασιν απολωλεκότα την ούσίαν και τελέως αποοούμενον, έξεδήμησεν έκ τῆς Ἰταλίας εἰς Κυρήνην 5 μετά χρημάτων ίκανων, καὶ τὴν οὐσίαν ἀποκατέστησε τῷ πουειοημένω, οὐδέποτε τοῦτον έωρακώς. 2 ἀχούων δὲ μόνον ὅτι Πυθαγόρειος ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί τὸ παραπλήσιον πεποιημότες διαμνημονεύονται. οὐ μόνον δὲ ἐν τῆ τῶν χοημάτων ἐπι- 10 δόσει τοιούτους αύτους παρείχοντο τοῖς γνωρίμοις, άλλά και κατά τούς έπισφαλεστάτους καιρούς συν-3 εκινδύνευον. καὶ γὰο Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπιβεβουλευκὸς τῷ τυράννω, μέλλων δε τῆς τιμωρίας τυγχάνειν, ἢτήσατο παρά 15. του Διονυσίου χρόνον είς τὸ περί των ίδίων πρότερου α βούλεται διοικήσαι. δώσειν δ' έφησεν έγ-4 γυητήν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἕνα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος, εί τοιοῦτός έστι φίλος δς έαυτον είς την είρατην άντ' έκείνου παραδώσει, 20 προεκαλέσατό, τινα των γνωρίμων δ Φιντίας, Δάμωνα όνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, θε οὐδε δι-5 στάσας έγγυος εὐθὺς έγενήθη τοῦ θανάτου. τινὲς μέν οὖν ἐπήνουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας, τινὲς δὲ τοῦ έγγύου προπέτειαν καὶ 25 μανίαν κατεγίνωσκον. πρός δὲ τὴν τεταγμένην ώραν

¹ Κλινίας v. 13 — p. 197, 9 reddit etiam cod. Patmius 6 (f. 13) sace. X, sed neglegenter 19 έστι] τις add. Patm. 21 προσεκαλέσατο Peir. et Patm. 22 οὐδὲν Reiske, οὐ Patm.

ἄπας ὁ δῆμος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ καταστήσας. ἤδη δὲ τῆς ὥρας συγ- ο κλειούσης πάντες μὲν ἀπεγίνωσκον, ὁ δὲ Φιντίας ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ροπῆς δρο- μαϊος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἄπασιν, ἀπέλυσεν ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

10 Ότι οἱ Πυθαγόρειοι καὶ τῆς μνήμης μεγίστην 5 γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἡγείροντο, πρὶν ἄν πρὸς ἐαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν 15 ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωίας, τὴν δὲ τελευτὴν ἔως ἐσπέρας ποιούμενοι, εἰ δ' ἀναστροφὴν ἔχοιεν καὶ πλείνα σχολὴν ἄγοιεν, καὶ τὰ τρίτη καὶ τετάρτη καὶ ταῖς ἔτι πρότερον ἡμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον. τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν, ἔτι 20 δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν....

Ότι έποιούντο καὶ τῆς έγκρατείας γθμνασίαν τόνδε 2 τὸν τρόπον. παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ τὰς λαμπροτάτας έστιάσεις παρατιθέμενα πολὸν αὐτοῖς 25 ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἴρειν τοὺς παιδας, καὶ παραχημα ἄγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο. [Exc. de virt. et vit. p. 241—245 V., 553—555 W.] σοτι ὁ Πυθαγόρας μετεμψύχωσιν ἐδύξαζε καὶ κρε-6

οφαγίαν ως ἀποτρόπαιον ήγεῖτο, πάντων των ζώων τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον εἰς ἔτερα ζῷα λέγων εἰσέρχεσθαι. καὶ αὐτὸς δὲ ἐαυτὸν ἔφασκεν ἐπὶ τῶν
Τρωικῶν χρόνων μεμνῆσθαι γεγενημένον Εύφορβον τὸν Πάνθου μὲν υίόν, ἀναιρεθέντα δὲ ὑπὸ s
Μενελάου.

2 "Ότι φασίν αὐτὸν ἐν "Αργει ποτὲ παρεπιδημήσαντα καὶ θεασάμενον τῶν Τρωικῶν σκύλων ἀσπίδα προσηλωμένην δακρύειν. ἐρωτηθέντα δὲ ὑπὸ τῶν 'Αργείων τὴν τοῦ πάθους αἰτίαν εἰπεῖν, ὅτι τὴν 10 ἀσπίδα ταύτην εἶχεν αὐτὸς ἐν Τροία γεγονὼς Εὕ-3 φορβος. ἀπίστως δὲ διακειμένων καὶ μανίαν αὐτοῦ καταγινωσκόντων, σημεῖον ἐρεῖν ἔφησεν ἀληθὲς τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκ τοῦ γὰρ ἐντὸς μέρους ἐπιγεγράφθαι τὴν ἀσπίδα γράμμασιν ἀρχαίοις ΕΤΦΟΡΒΟΤ. 15 πάντων δὲ διὰ τὸ παράδυξον εἰπόντων καθελεῖν τὴν εἰκόνα, συνέβη τὴν ἐπιγραφὴν εὐρεθῆναι.

4 "Ότι Καλλίμαχος εἶπε περὶ Πυθαγόρου, διότι τῶν ἐν γεωμετρία προβλημάτων τὰ μὲν εὖρε, τὰ δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου πρῶτος εἰς τοὺς "Ελληνας ἤνεγκεν, 20 ἐν οἶς λέγει ὅτι

έξευρε Φρὺξ Ευφορβος, ὅστις ἀνθρώποις τρίγωνά τε σκαληνὰ καὶ κύκλων ἑπτὰ μήκη . . . . δίδαξε νηστεύειν τῶν ἐμπνεόντων οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν πάντες.

25

7 "Ότι παρεκάλει τὴν λιτότητα ζηλοῦν. τὴν γὰρ 13 ἐρεῖν Dind., εὐρεῖν ν. 17 τὴν εἰκόνα] αὐτήν, ἐντὺς Wurm 23 τε Dind., καὶ ν., τὰ Wurm κύκλον ἐπταμήκη δίδαξε codex 25 οἱ δ' ἄρ' οὐχ Niebubr, οἱ τάδ' οἦδ' cod.

πολυτέλειαν αμα τάς τε οὐσίας τῶν ἀνθοώπων διαφθείρειν και τὰ σώματα. τῶν γὰρ νόσων τῶν πλείστων έξ ωμότητος γινομένων, αὐτὴν ταύτην έκ τῆς πολυτελείας γίνεσθαι. πολλούς δὲ ἔπειθεν ἀπύροις 2 5 σιτίοις χρῆσθαι καὶ ύδροποσίαις πάντα τὸν βίον ένεκεν τοῦ τάγαθὰ θηρᾶσθαι τὰ κατὰ άλήθειαν. τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς εἴ τις ὑπαγορεύσειεν ἢ ένὸς ἢ δυείν απέχεσθαι των ήδέων είναι δοκούντων έπ' δλίγας ημέρας, ἀπείπαιντ' ἂν την φιλοσοφίαν, φή-10 σαυτες εύηθες υπάρχειν τάφανες άγαθου ζητείν ἀφέντα τὸ φανερόν. κἂν μὲν δέη δημοκοπεῖν ἢ 3 πολυπραγμονείν περί των άλλοτρίων, σχολάζουσι και ύπ' οὐδενὸς έμποδίζονται έὰν δὲ γίνεσθαι δέη περί παιδείαν καὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπισκευήν, ἀκαι-15 φεΐν φασιν, ώστε άσχολεῖσθαι μέν εὐσχολοῦντας, σχολήν δ' άγειν οὐ σχολάζοντας.

Ότι φασί τον Ταραντίνον 'Αρχύταν τον όντα 4 Πυθαγόρειον επί μεγάλοις άδικήμασιν οἰκέταις όργισθῆναι, καὶ κατεξαναστάντα τοῦ πάθους εἰπεῖν, 20 ώς οὐκ ἂν έγενήθησαν άθῷοι τηλικαῦτα ἁμαρτήσαντες, εἰ μὴ ἔτυχεν ὀργιζόμενος.

Ότι οί Πυθαγόρειοι μεγίστην ἐποιδούντο πρόνοιαν 8 τῆς πρὸς τοὺς φίλους βεβαιότητος, τὴν τῶν φίλων εὕνοιαν ἀξιολογώτατον ἀγαθὸν εἶναι τῶν ἐν τῷ βίφ 25 διειληφότες.

"Ότι μέγιστον ἄν τις ήγήσαιτο καὶ μάλιστα θαυ- 2 μάσαι τὸ αίτιον τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας. τίνες γάρ ποτε ἦσαν έθισμοὶ ἢ τίς τρόπος ἐπιτηδευ-

⁶ τάγαθὰ Dind., ταῦτα cod. 7 ὑπαγορεύσειεν*] ἀπαγορεύσειεν v. 9 ἀπείπαιντ' ἂν Wurm, ἀπείπου v.

μάτων ἢ τίς λόγου δεινότης, δι' ἦς ένειογάζοντο τὴν τοιαύτην διάθεσιν τοῖς ἀφικνουμένοις εἰς τὴν τοῦ βίου κοινωνίαν; ταῦτα γὰς πολλοὶ μὲν ἐπιθυμήσαντες γνῶναι τῶν ἔξωθεν ἐπεβάλοντο πολυπραγμονεῖν, οὐδέποτε δὲ οὐδεὶς μαθεῖν ἡδυνήθη. αἴτιον ὁ δὲ τοῦ διατηρεῖσθαι τὰς ὑπὲς τούτων ὑποθήκας τὸ τοὺς Πυθαγορείους ὑπόστασιν ἔχειν μηδὲν τοιοῦτο ποιεῖν ἔγγραφον, ἀλλὰ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ παραγγελλόμενα.

"Ότι ὁ Πυθαγόρας πρὸς τοῖς ἄλλοις παρήγγελλε 10 τοίς μανθάνουσι σπανίως μεν δμιύναι, χρησαμένους δὲ τοῖς ΰοχοις πάντως έμμένειν καὶ πρὸς τέλος ἄγειν ὁπὲο ὧν ἄν τις όμόση ποαγμάτων, οὐχ όμοίαν απόφασιν ποιούμενος Αυσάνδρω τε τω Αάκωνι καὶ Δημάδη τῷ 'Αθηναίφ, ὧν ὁ μὲν ἀπεφαίνετο 15 τούς μέν παϊδας δείν έξαπατάν τοίς άστραγάλοις. τούς δὲ ἄνδρας τοῖς ὅρχοις, ὁ δὲ διαβεβαιούμενος οτι δεί τὸ λυσιτελέστατον ώσπες έπλ των άλλων, ούτω και έπι των δοκων αίρεισθαι όραν δὲ τὸν έπιορμήσαντα παραχρήμα ταῦτ' έχοντα περί ὧν 20 ώμοσε, τὸν δ' εὐορκήσαντα φανερῶς τὸ ἴδιον ἀπολλύντα. τούτων γὰο έκάτερος οὐ καθάπεο Πυθαγύρας υπεστήσατο του βρχου είναι πίστεως ένέγυρου βέβαιου, άλλ' αίσχροκερδείας και απάτης δέλεαρ. [Exc. Vat. p. 29-31.] 25

Οτι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοις μανθάνουσι σπανίως μεν ὸμνύναι, χρησαμένους δε τοις δρχοις πάντως έμμένειν.

¹⁸ λυσιτελέστερον (cod.?) Herw. 21 δ' εὐορηήσαντα Wurm, δὲ ὁρηίζοντα ν.

Ότι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων 3 ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ θέρος μὴ πλησιάζειν γυναιξί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε. [Exc. virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι Πυθαγόραν φασλυ ύπό τινος έρωτηθέντα 4 πότε χρηστέον ἀφροδισίοις είπεῖν, Όταν έαυτοῦ θέ10 λης ήττων γενέσθαι.

"Ότι οι Πυθαγόρειοι διήρουν και τὰς ἡλικίας τ τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη, παιδός, νέου, νεανίσκου, γέροντος, και τούτων ἐκάστην ἔφασαν ὁμοίαν εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μέ-15 ταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδύντες, τὸ δὲ φθινόπωρον τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι, τὸ δὲ θέρος τῷ νέῷ. [Exc. Vat. p. 32.]

"Ότι ὁ αὐτὸς Πυθαγύρας παρήγγελλε πρὸς τοὺς ο θεοὺς προσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς, ἀλλὰ 20 λαμπρὰς καὶ καθαρὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαρὸν παρεχομένους πάσης ἀδίκου πράξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν άγνεύουσαν. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι ὁ αὐτὸς ἀπεφαίνετο τοῖς θεοῖς εὕχεσθαι δεῖν 7 25 τὰ ἀγαθὰ τοὺς φοονίμους ὑπὲο τῶν ἀφούνων τοὺς γὰο ἀσυνέτους ἀγνοεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἐν τῷ βίφ κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθόν.

Ότι ὁ αὐτὸς ἔφασκε δεῖν ἐν ταῖς εὐχαῖς ἀπλῶς 8

13 γεανίσιου] ανδρός Herw. 16 τον δε add. Herw.

εύχεσθαι τάγαθά, καὶ μὴ κατὰ μέρος ὀνομάζειν, οἶον ἔξουσίαν, κάλλος, πλοῦτον, τάλλα τὰ τούτοις ὅμοια΄ πολλάκις γὰρ τούτων ἔκαστον τοὺς κατ' ἐπιθυμίαν αὐτῶν τυχόντας τοῖς ὅλοις ἀνατρέπειν. καὶ τοῦτο γνοίη ἄν τις ἐπιστήσας τοῖς ἐν ταῖς Εὐριπίσου Φοινίσσαις στίχοις, ἐν οἶς οἱ περὶ τὸν Πολυνείκην εὕχονται τοῖς θεοῖς, ὧν ἡ ἀρχὴ

βλέψας ές "Αργος,

έως

είς στέον' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ἀλένης βαλεΐν. οδτοι γὰο δοχοῦντες έαυτοῖς εὕχεσθαι τὰ πάλλιστα ταϊς ἀληθείαις παταρῶνται. [Exc. Vat. p. 32.]

- 9 "Ότι ὁ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος ποὺς βίου σώφουος ζηλον καὶ ποὺς ἀνδοείαν τε καὶ καρτερίαν, ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ 15 τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο. [Exc. de virt. et vit. 1). 246 V., 555 W.]
- 10 Ότι Πυθαγόρας φιλοσοφίαν, ἀλλ' οὐ σοφίαν ἐκάλει τὴν ἰδίαν αίρεσιν. καταμεμφόμενος γὰρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κεκλημένους ἐπτὰ σοφοὺς ἔλεγεν, ὡς σο- 20 φὺς μὲν οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος ὢν καὶ πολλάκις διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως οὐκ ἰσχύων πάντα κατορθοῦν, ὁ δὲ ζηλῶν τὸν τοῦ σοφοῦ τρόπον τε καὶ βίον προσηκόντως ὢν φιλόσοφος ὀνομάζοιτο.
  - 2 'Αλλ' ὅμως τηλικαύτης προκοπῆς γενομένης περί ω τε Πυθαγόραν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκεῖνον Πυθαγορείους, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν αἰτιοι γενόμενοι

¹⁰ στέρνες cod. β αλείν] λαβείν cod. 15 ἄλλας] λοιπάς cod. Peiresc. 19 τοῖς — πεαλημένοις — σοφοίς v.,
corr. Herw.

ταις πόλεσιν οὖτοι τὸν πάντα τὰ καλὰ λυμαινόμενον χοόνον οὐ διέφυγον· οὐδὲν γάο, οἶμαι, τῶν παρ' ἀνθοώποις καλῶν οὕτω συνέστηκεν ὥστε μηδεμίαν αὐτῷ φθοράν τε καὶ διάλυσιν γεννῆσαι τὸν 5 πολυετῆ χρόνον. [Exc. Vat. p. 33.]

"Ότι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὅνομα, τῆ οὐσία 11 καὶ δόξη πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγύρειος γενέσθαι. ἀν δὲ χαλεπὸς καὶ βίαιος τὸν τρόπον, ἔτι δὲ στασιαστής καὶ τυραννικός, ἀπεδοιομάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἐταιρείαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ' αὐτῶν.

Ότι Αυσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιω- 2 τίας γενόμενος διδάσκαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον 15 μὲν τέλειον ἄνδοα πρὸς ἀρετὴν κατέστησε, καὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι' εὕνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε καρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα λαβών, οὐ μύνον Θηβαίων, ἀλλὰ καὶ 20 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν ἐπρώτευεν.

"Ότι [δε] τῶν προγεγονότων ἀνδρῶν ἡ τῶν βίων 12 ἀναγραφὴ δυσκολίαν μεν παρέχεται τοῖς γράφουσιν, ὡφελεῖ δ' οὐ μετρίως τὸν κοινὸν βίον. μετὰ παρρησίας γὰρ δηλοῦσα τὰ καλῶς * πραχθέντα τοὺς μεν ἀγαθοὺς κοσμεῖ, τοὺς δὲ πονηροὺς ταπεινοῖ, διὰ τῶν οἰκείων ἐκάστοις ἐγκωμίων τε καὶ ψόγων. ἔστι δ' ὁ μεν ἔκαινος, ὡς ἄν τις εἴποι, ἔπαθλον

³ παλώς v. 19 ἐνάσματα cod., corr. Vales. 21 δὲ del. Reiske 24 παλώς del. aut τε παὶ παπώς add. Wurm 26 ἐπάστοις Reiske, ἐπάστους v.

άφετης ἀδάπανον, ὁ δὲ ψόγος τιμωρία φαυλότητος 2 ἄνευ πληγης. καλὸν δὲ τοῖς μεταγενεστέφοις ὁποκεῖσθαι, διότι βίον οἶον ἄν τις ἕληται ζῶν, τοιαύτης ἀξιωθήσεται μετὰ τὸν θάνατον μνήμης, ἵνα μὴ περὶ τὰς τῶν λιθίνων μνημείων κατασκευὰς σπουτό ἀξωσιν, ὰ καὶ τόπον ἕνα κατέχει καὶ φθορᾶς ὀξείας τυγχάνει, ἀλλὰ περὶ λόγον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, αὶ πάντη φοιτῶσι διὰ τῆς φήμης. ὁ δὲ χρόνος ὁ πάντα μαραίνων τάλλα ταύτας ἀθανάτους φυλάττει, καὶ πρεσβύτερος γενόμενος αὐτός ταύτας ποιεῖ 10 3 νεωτέρας. δῆλον δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο τὸ προειρημένον πάλαι γὰρ γεγονότες ὥσπερ νῦν ὄντες ὑπὸ πάντων μνημονεύονται. [Εκε. de virt. et vit. p. 249 V., δ56 W.]

13 "Ότι Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν ἐπειδὴ τῶν Βαβυ- 15 λωνίων καὶ τῶν Μήδων τὴν χώραν κατεπολέμησε, ταις ἐλπίσι πᾶσαν περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μεγάλων ἐθνῶν καταπεπολεμημένων ἐνόμιζε μηδένα μήτε βασιλέα μήτε δῆμον ὑποστήσεσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν τῶν γὰρ ἐν ἐξου- ω σίαις ἀνυπευθύνοις ὅντων εἰώθασιν ἔνιοι τὴν εὐτυχίαν μὴ φέρειν κατ' ἄνθρωπον. [Exc. Vat. p. 33.]

14 "Ότι ὁ Καμβύσης ἡν μὲν φύσει μανικὸς καὶ παρακεκινηκὸς τοῖς λογισμοῖς, πολὸ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ὼμὸν καὶ ὑπερήφανον ἐποίει τὸ τῆς βασιλείας μέ-25 γεθος.

2 ὅτι Καμβύσης ὁ Πέρσης μετὰ τὴν ἄλωσιν Μέμ-10 αὐτὸς Dind., αὐτὰς ν. 11 δῆλον*] δῆλος Wurm, ξῆλος cod. τὸ προειρημένον*] προειρημένος cod., ὁ προειρημένος Reiske; γέγονε τῶν προειρημένων Wurm 21 ἀννπευθύνων cod., corr. Dind. φεως καὶ Πηλουσίου τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνθρωπίνως, τὸν ᾿Αμάσιος τοῦ πρότερον βεβασιλευκότος τάφον ἀνέσκαψεν. εὑρὼν δὲ ἐν τῆ θήκη τὸν νεκρὸν τεταριχευμένον, τό τε σῶμα τοῦ τετελευτη-5 κότος ἡκίσατο καὶ πᾶσαν ὕβριν εἰς τὸν οὐκ αἰσθανόμενον εἰσενεγκάμενος τὸ τελευταῖον προσέταξε κατακαδσαι τὸν νεκρόν. οὐκ εἰωθύτων γὰρ πυρὶ παραδιδόναι τῶν ἐγχωρίων τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων, ὑπελάμβανε καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου 10 πλημμελήσειν τὸν πάλαι προτετελευτηκότα.

Ότι Καμβύσης μέλλων στρατεύειν έπ' Αίθιο- 3 πίαν έπεμψε μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' Άμμωνίους, προστάξας τοῖς ἡγεμόσι τὸ μαντείον συλήσαντας ἐμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ἰερὸν ἄπαντας 15 ἔξανδραποδίσασθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 557 W.]

"Ότι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύ-15 σαντος πάσης Αλγύπτου, πρὸς τοῦτου οι Αλβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκότες τοῖς Αλγυπτίοις, το ἀπέστειλαν ὅῶρα, καὶ τὸ προσταττύμενου ποιήσειν ἐπηγγείλαντο. [Exc. de legat. p. 314.U., 619 W.]

Ότι δ Πολυκράτης δ των Σαμίων τύραννος εἰς 16 τοὺς ἐπικαιροτάτους τόπους ἀποστέλλων τριήρεις ἐλήστευεν ἄπαντας τοὺς πλέοντας, ἀπεδίδου δὲ μόμε νοις τοῖς συμμάχοις τὰ ληφθέντα. πρὸς δὲ τοὺς μεμφομένους των συνήθων ἔλεγεν, ὡς πάντες οἱ φίλοι πλείονα χάριν ἔξουσιν ἀπολαβόντες ἵπερ ἀπέβαλον ἤπερ ἀρχὴν μηδὲν ἀποβαλόντες.

³ δε Reiske, παι v. 6 το add. Hertl. 10 τον] είς τον Hertl. 24 ελήστενσεν v, corr. Hertl.

Ότι ταῖς ἀδίκοις πράξεσιν ὡς ἐπίπαν ἀπολουθεῖ τις νέμεσις οἰκείους τιμωρίας τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιφέρουσα.

Ότι πάσα χάρις ἀμεταμέλητος οὖσα καλὸν ἔχει καρπὸν τὸν παρὰ τῶν εὐεργετουμένων ἔπαινον ταλ γὰρ ἄν μὴ πάντες, εἶς γε τῶν εὖ πεπουθότων ἐνίστε τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἀπέδωκε χάριν. [Exc. Vat. p. 33.]

"Ότι Αυδοί τινες φεύγοντες την Όφοίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ 10 πολλῶν χρημάτων καὶ τοῦ Πολυκράτους Ικέται ἐγίνοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατης ἐγένετο.

17 "Ότι Θετταλὸς ὁ Πεισιστράτου υίὸς σοφὸς ὑπάρ-15 χων ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τῆν ἰσότητα ξηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ἡξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις οἱ δὲ ἄλλοι, "Ιππαρχος καὶ 'Ιππίας, βίαιοι, καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως, πολλὰ δὲ παρανομοῦντες εἰς τοὺς 'Αθηναίους, καί τυνος μειρακίου διαφόρου τὴν ὕψιν 'Ιππαρχος ἐρατινος μειρακίου διαμόρου τὴν τῆν Τππαρχος ἐρατινος τυράννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πρὸς τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν σπουδή κοινή τῶν προευρημένων ὑπῆρξεν ἀνδρῶν ἡ δὲ ἐν ταῖς βασάνοις πα-25 ράστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καρτερικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπουνης περὶ μύνον ἐγενήθη τὸν 'Αριστογείτονα,

² οἰπείας aut οἰπείως scribendum 6 γε] γέ τις Herw. 7 ἀπέδωπε Dind., ἔδωπε ν. 9 Ὀρίτου ν., corr. Wess. 11 ἐγίνοντο cod. Peiresc., ἐγένοντο ν. 25 ὁπόστασις Wess.

ος έν τοῖς φοβερωτάτοις καιροῖς δύο μέγιστα διετήρησε, τήν τε πρὸς τοὺς φίλους πίστιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 250 V., 557 W.]

6 "Ότι ὁ 'Αριστογείτων πᾶσιν ἐποίησε φανερὸν ὡς 3
ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια κατισχύει τὰς μεγίστας τοῦ
σώματος ἀλγηδόνας.

"Ότι Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου διὰ τὴν ἐπιβουλὴν 18 τὴν κατὰ τοῦ Νεάρχου τοῦ τυράννου κατὰ τὰς ἐν ταῖς 10 βασάνοις ἀνάγκας ἐρωτωμένου ὑπὸ Νεάρχου τίνες ἦσαν οι συνειδύτες, "Άφελον γάρ, ἔφη, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτω καὶ τοῦ σώματος. [Exc. Vat. p. 34.]

"Ότι τυφαννουμένης τῆς πατρίδος ὑπὸ Νεάρχου 2 16 σκληρῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυράννου συνεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάγκας διερωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεάρχου τίνες ἦσαν οι συνειδότες, "Ωφελον γάρ, ἔφησεν, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτως τῶρχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυράννου πολὸ 3 μᾶλλον ταῖς βασάνοις προσεπιτείναντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαρτέρει μετὰ δὲ ταῦτα σπεύρων ἀπολυθὴναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἄμα τιμωρήσασθαι τὸν Νέαρχον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον. 25 κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου προσ-4 ποιηθείς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκραγεν, "Ανετε, ἐρῶ γὰρ πᾶσαν ἀλήθειαν. ὡς δ'

³ τιμωρίαν] πιπρίαν Reiske 12 ούτω] ούτως ύπῆρχον (ex v. 20) Dind. 15 κατεστήσατο v., corr. Dind. 25 έπίστασιν cod., corr. Vales.

ἀνῆκαν, ἡξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ἰδίαν προσελθόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων
5 ἄ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτῳ. τοῦ δὲ τυράννου
προσελθόντος ἀσμένως καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ στόματι
παραβαλόντος, ὁ Ζήνων τοῦ δυνάστου, περιχανὼν τ

τὸ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι. τῶν δὲ ὑπηρετῶν
ταχὺ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένῳ
προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὸ δῆγμα,
6 πολὸ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι
τἀνδρὸς νικῆσαι τὴν εὐψυχίαν, παρεκέντησαν αὐτὸν ἵνα διίη τοὺς ὀδόντας. καὶ τοιούτφ τεχνήματι
τῶν ἀλγηδόνων ἀπελύθη καὶ παρὰ τοῦ τυράννου
τὴν ἐνδεχομένην ἔλαβε τιμωρίαν. [Exc. de virt. et
vit. p. 253 V., 558 W.]

[Πολλαϊς υστερον γενεαϊς Δωριεύς ὁ Λακεδαι-15 μόνιος καταντήσας εἰς τὴν Σικελίκη καὶ τὴν χώραν ἀπολαβῶν ἔκτισε πόλιν Ἡράκλειαν. ταχὸ ὁ αὐτῆς αὐξομένης, οἱ Καρχηδόνιοι φθονήσαντες ἄμα καὶ φοβηθέντες μήποτε πλέον ἰσχύσασα τῆς Καρχηδόνος ἀφέληται τῶν Φοινίκων τὴν ἡγεμονίαν, στρα-20 τεύσαντες ἐπ' αὐτὴν μεγάλαις δυνάμεσι καὶ κατὰ κράτος ἐλόντες κατέσκαψαν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diodorus IV 23, 3.]

19 Ότι τοῖς ἐπί τινων πραγμάτων διοριζομένοις ὡς 25 οὐκ ἄν ποτε πρακθησομένων ἔοικεν ἐπακολουθεῖν ὡσανεί τις τέμεσις ἐλέγχουσα τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν.

¹ ἀνήμεν v., corr. Reiske 5 τοῦ] τοῦ τε v. 10 παρεκέντισαν Döhner ex Diog. L. IX 26, παρεκάλεσαν v. 26 πραχθησομένοις v., corr. Dind.

"Ότι Μεγαβύζου τοῦ καὶ Ζωπύρου, φίλου ὅντος 2 Δαρείου τοῦ βασιλέως, μαστιγώσαντος δ' ἐαυτὸν καὶ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἀκρωτήρια ἀποκόψαντος διὰ τὸ αὐτόμολον γενέσθαι καὶ Βαβυλῶνα προδοῦ-5 ναι Πέρσαις, φασὶ βαρέως φέρειν τὸν Δαρεῖον καὶ εἰπεῖν βούλεσθαι τὸν Μεγάβυζον, εἰ δυνατὸν ἡν, ἄρτιον γενόμενον ἢ δέκα Βαβυλῶνας λαβεῖν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, καίπερ ἀπράκτου τῆς ἐπιθυμίας οὕσης.

Ότι οι Βαβυλώνιοι στοατηγον είλαντο Μεγάβυ- 3 10 ζου, άγνοοῦντες ὅτι τὴν εὐεογεσίαν τῆς μελλούσης άκολουθεῖν ἀπωλείας οιονεὶ δέλεας αὐτοῖς προθήσει.

"Ότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτευγμάτων ίπανόν 4 ἐστι μαφτύριον τῶν πρυρρηθέντων.

Ότι Δαρεῖος τῆς ᾿Ασίας σχεδὸν ὅλης κυριεύσας 5
15 τὴν Εὐρώπην ἐπεθύμει καταστρέψασθαι. τὰς γὰρ
τοῦ πλείονος κἀπιθυμίας ἀπλήστους ἔχων καὶ τῷ
μεγέθει τῆς Περσικῆς δυνάμεως πεποιθώς, περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην, αἰσχρὸν εἶναι νομίζων
τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας καταδεεστέρας ἀφορμὰς κτησαμένους τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν καταπεπολεμηκέναι, αὐτὸν δὲ τηλικαύτας ἔχοντα δυνάμεις
ἡλίκας οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἔσχε μηδεμίαν ἀξιόλογον πρᾶξιν κατειργάσθαι.

"Ότι οἱ Τυροηνοὶ διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον 6 25 ἐκλιπόντες τὴν Αῆμνον ἔφασκον ὡς διά τινας χρησμοὺς τοῦτο ποιεῖν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδη παρέ-

⁴ αὐτόμολον Dind., σύντονον cod., συνεργόν Wurm 8 .... του νετί. 11 προθήσειν ν., corr. Wurm orr. Dind. 16 ἀπλήσεους Dind., 19 ασταδεεστέρους ν., corr. Dind.

²⁶ ποιοίεν Herw.

δωκαν. ταῦτα δὲ πράξαντος "Ερμωνος τοῦ προεστηκότος τῶν Τυρρηνῶν, συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων Ἑρμωνείους προσαγορευθήναι. [Εκε. Vat. p. 35.]

20 "Οτι Λευκίου Ταρκυινίου τοῦ 'Ρωμαίων βασιλέως 5 ό υίος Σέξτος έξεδήμησεν είς πόλιν Κολλατίαν καλουμένην, καὶ κατέλυσε πρὸς Λεύκιον Ταρκυίνιον άνεψιὸν τοῦ βασιλέως, έχοντα γυναϊκα Λουκοητίαν, ήτις ήν εὐπρεπής μεν την ζώιν, σώφρων δε τον τρόπου.*) έπλ στρατοπέδου γὰς ὄντος τὰνδρός, ὁ ξένος 10 νυκτός έγερθείς έκ τοῦ κοιτώνος ώρμησεν ἐπὶ τὴν 2 γυναϊκα κοιμωμένην έν τῷ θαλάμφ. έπιστὰς δὲ ταῖς θύραις ἄφνω καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος, παρασκευάσασθαι μεν έφησεν οίκετην επιτήδειον είς άναίοεσιν, συγκατασφάξειν δε κάκείνην, ως έπὶ μοιχεία 15 κατειλημμένην και τετευχυΐαν τῆς πεοσηκούσης τιμωρίας ύπὸ τοῦ συγγενεστάτου τῷ συνοικοῦντι. διόπες αίρετώτερον υπάρχειν υπουργήσαι ταϊς έπιθυμίαις αὐτοῦ σιωπῶσαν. λήψεσθαι δὲ ἔπαθλον τῆς χάριτος δωρεάς τε μεγάλας και την μετ' αὐτοῦ συμ- 20 βίωσιν και γενήσεσθαι βασίλισσαν, ίδιωτικής έστίας 3 έξηλλαγμένην ήγεμονίαν. ή δε Λουμοητία διὰ τὸ παράδοξον έκπλαγής γενομένη, και φοβηθεῖσα μήποτε ταῖς ἀληθείαις δόξη διὰ τὴν μοιχείαν ἀνηρῆσθαι,

^{1 &}quot;Εφμωνος add. Mai 8 (et 22) Λουνφιτίων cod. 9 έπηςεπης malim 11 έπὶ add. Reiske 12 τῷ Herw., τινι v. 21 γενέσθαι cod., corr. Vales.

^{*)} Περί της Λουνοητίας Δίων Κοκκειανός και Διόδωρος ὁ Σικελός και Πλούταρχος και Διονόσιος Γοτορούσιν ὡς εὐγενής μὲν Ρωμαία ἐτύγχανε, γυνή δὲ ἡν Κολλατίνου σωφορνεστάτη. [Revue de philologie II p. 36.]

τότε μεν ήσυχίαν έσχεν ήμέρας δε γενομένης δ Σέξτος έχωρίσθη ή δε έχάλεσε τοὺς οἰκείους, καὶ ήξίου μὴ περιιδεῖν ἀτιμώρητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἄμα καὶ συγγένειαν. έαυτη δε φήσασα μὴ 5 προσήκειν έφορᾶν τὸν ήλιον τηλικαύτης ΰβρεως πεπειραμένην, ξιφιδίφ πατάξασα τὸ στήθος έαυτης έτελεύτησεν. [Εκc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

Ότι τῆς Λουκοητίας μοιγευθείσης παρά Σέξτου 21 καλ έαυτην άνελούσης διά το άμάρτημα, ούκ άξιον 10 ήγούμεθα τὸ γενναΐον τῆς προαιρέσεως παραλιπεῖν άνεπισήμαντον. την γαο έπιδοῦσαν έκουσίως τὸ ζῆν τοῖς μεταγενεστέφοις εἰς καλὸν ζῆλον προσηπόντως αν εύφημίας άξιοτμεν άθανάτου, υπως αί την του σώματος άγνείαν κατά παν άνεπίληπτον 15 παρέχεσθαι προαιρούμεναι πρός ἐπιτετευγμένον ἀρχέτυπον παραβάλωνται. αί μεν οὖν άλλαι γυναῖ- 2 κες κἂν φανερώς τι των τοιούτων πράξωσι, κατακούπτουσι τὸ συντελεσθέν, εὐλαβούμεναι τὴν ὑπὸρ των άμαρτημάτων τιμωρίαν. ή δε το λάθοα ποα-20 χθεν ποιήσασα περιβόητον ἀπέσφαξεν έαυτήν, καὶ την του βίου τελευτην καλλίστην ύπεο αὐτης ἀπολογίαν ἀπέλιπε. και των άλλων ἐπι των ἀκουσίων 3 την συγγνώμην ποοβαλλομένων, αύτη την μετά βίας ύβοιν έτιμήσατο θανάτου, ίνα μηδ' εί τις έπι-25 θυμοίη βλασφημεΐν, την έξουσίαν έχοι κατηγορείν τῆς προαιρέσεως ώς έκουσίου γεγενημένης, τῶν γὰρ 4 άνθοώπων φύσει τὰς λοιδορίας ἐπαίνων προτιμών-

¹⁷ φανεφόν cod., corr. Dind. 22 ἐπὶ τῶν Dind., τῶν ἐπὶ τῶν v. 25 ἐπιθυμ $\hat{\eta}$ — ἔχει v., corr. Dind. 26 ως add. Dind.

των, την των φιλαιτίων ἀπέκοψε κατηγορίαν, αίσχοὸν εἶναι νομίζουσα των ἄλλων εἰπεῖν τινα διότι
ζῶντος τοῦ κατὰ νόμους συμβιοῦντος ἀνδρὸς ἐτέρου
παρανόμως ἐπειράθη, καὶ καθ' ὧν οἱ νόμοι τοῖς
πράξασι θάνατον τιθέασι τὸ πρόστιμον, τοιοῦτο 5
παθοῦσα τὸν πλείω χρόνον φιλοψυχεῖν, ἵνα τὸν
πάντως ὀφειλόμενον παρὰ τῆς φύσεως θάνατον
βραχὸ προλαβοῦσα τῆς αἰσχύνης ἀλλάξηται τοὺς
5 μεγίστους ἐπαίνους. τοιγαροῦν οὐ μόνον θνητοῦ
βίου δόξαν ἀθάνατον ἀντικατηλλάξατο διὰ τῆς ἰδίας 10
ἀρετῆς, ἀλλά καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ πάντας τοὺς
πολίτας προετρέψατο λαβεῖν ἀπαραίτητον τιμωρίαν
παρὰ τῶν εἰς αὐτην παρανομησάντων.

22 "Οτι Λεύκιος Ταρκύνιος δ βασιλεύς τυραυνικώς και βιαίως ἄρχων τῶν πολιτῶν τοὺς εὐπόρους τῶν 15 'Ρωμαίων ἀνήρει, ψευδεῖς ἐπιφέρων καἰτίας ἔνεκεν τοῦ νοσφίσασθαι τὰς οὐσίας αὐτῶν. διόπερ Λεύκιος Ἰούνιος, δρφανὸς ὢν καὶ πάντων 'Ρωμαίων πλουσιώτατος, δι' ἀμφύτερα τὴν τοῦ Ταρκυνίου πλεονεξίαν ὑπώπτευεν' ἀδελφιδοῦς δ' Ϣν αὐτοῦ καὶ 20 παρ' ἔκαστα τῷ βασιλεῖ σύνθοινος, προσεποιήθη μωρὸς εἶναι, άμα μὲν βουλόμενος τὸν ὑπὲρ τοῦ δύνασθαί τι φθόνον ἐκκίνειν, άμα δ' ἀνυπονοήτως παρατηρεῖν τὸ πραττόμενον καὶ τοῖς τῆς βασιλείας ἐφεδρεύειν καιροῖς.

23 Ότι οι Συβαρίται μετά τριάκοντα μυριάδων έκστρατεύσαντες έπὶ τοὺς Κροτωνιάτας καὶ πόλεμον ἄδικον ἐπανελόμενοι τοῖς ὅλοις ἔπταισαν, καὶ τὴν

⁴ ὧν Dind., ὄν ν. 6 τῶν — χοόνων ν., corr. Dind. 20 δ' ὧν add. Wurm

εὐδαιμονίαν οὐκ ἐνεγκόντες ἐπιδεξίως Ικανὸν παράδειγμα τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν κατέλιπον τοῦ πολὸ μᾶλλον δεῖν προσέχειν ἐν ταῖς ἰδίαις εὐτυχίαις ἤπερ ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις.

5 Ότι περὶ Ἡροδότου φησὶν ὁ Διόδωρος ʿκαὶ ταῦτα 24 παρεξέβημεν οὐχ οὕτως Ἡροδότου κατηγορῆσαι βουληθέντες ὡς ὑποδείξαι ὅτι τῶν λόγων οἱ θαυμάσιοι τοὺς ἀληθεῖς κατισχύειν εἰώθασιν'.

"Ότι προσῆκόν ἐστι τιμᾶσθαι τὴν ἀρετήν, κἂν ἦ 2 10 παρὰ γυναιξίν.

Ότι 'Αθηναΐοι δεξιώς τῆ νίκη χοησάμενοι καὶ α νικήσαντες Βοιωτούς τε καὶ Χαλκιδεῖς, εὐθὺς ἀπὸ τῆς μάχης Χαλκίδος ἐκυρίευσαν. ἐκ τῆς ἀφελείας τῆς τῶν Βοιωτῶν δεκάτην ἄρμα χαλκοῦν εἰς τὴν 15 ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐπιγράψαντες,

έθνεα Βοιωτών καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες παίδες Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν· ὧν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

ο "Ότι τὸ κατακαίειν τὰ ίερὰ παρὰ Ἑλλήνων ἔμα-25 θον Πέρσαι, τὴν αὐτὴν τοῖς προαδικήσασιν ἀποδιδόντες ὕβριν.

Ότι Κὰφες ὑπὸ Πεφσῶν καταπονούμενοι ἐπη- 2 φώτησαν πεφὶ συμμαχίας εἰ πφοσλάβοιντο Μιλησίους 25 συμμάχους. ὁ δὲ ἀνεῖλεν,

πάλαι ποτ' ήσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Οὐ μὴν ἀλλ' ὁ φόβος ἐγγὺς κείμενος ἐποίησεν 3

9 η j el cod. 14 δεκάτην j δεκάτης cod.; δεκάτης τῆς τῶν Βοιωτῶν ἀφελείας posuit Dind. (cf. XI 33, 2. 62, 3) 15 γράψαντες v., corr. Herw. 17 πολέμω v. αὐτοὺς ἐπιλαθέσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας, πρὸς δὲ τὸ πληροῦν τὰς τριήρεις κατὰ τάχος συνηνάγκαζεν.

- 4 "Ότι Έκαταῖος ὁ Μιλήσιος πρεσβευτης ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ἡρώτησε δι' ἢν αἰτίαν ἀπι- 5 στεῖ αὐτοῖς ὁ ᾿Αρταφέρνης. τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες κακῶς ἔπαθον μνησικακήσωσιν, Οὐκοῦν, ἔφησεν, εἰ τὸ πεπονθέναι κακῶς τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσαις εὐνοούσας. ἀποδε- 10 ξάμενος δὲ τὸ ἡηθὲν ὁ ᾿Αρταφέρνης ἀπέθωκε τοὺς νόμους ταῖς πόλεσι καὶ τακτοὺς φόρους κατὰ δύναμν ἐπέταξεν.
- 26 'Ο γὰο τοῖς πολλοῖς κατὰ τῶν πολιτῶν φθόνος τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἐγκουπτόμενος, ἐπειδὴ και- 15 ρὸν ἔλαβεν, ἄθρους ἐξερράγη. διὰ δὲ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς δούλους ἡλευθέρωσαν, μάλλον βουλόμενοι τοῖς οἰκέταις μεταδοῦναι τῆς ἐλευθερίας ἢ τοῖς ἐλευθέροις τῆς πολιτείας.
- 27 "Ότι Δάτις ὁ τῶν Περσῶν στρατηγός, Μῆδος ὢν 20 τὸ γένος καὶ παρὰ τῶν προγόνων παρειληφῶς ὅτι Μήδου τοῦ συστησαμένου τὴν Μηδίαν 'Αθηναιοι κατέστησαν ἀπόγονοι, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς 'Αθηναίους εἰπεῖν ὡς πάρεστι μετὰ δυνάμεως ἀπαιτήσων τὴν ἀρχὴν τὴν προγονικήν. Μῆδον γὰρ τῶν 25 έαυτοῦ προγόνων [πρεσβύτερον Δᾶτιν] γενόμενον

¹³ έξέταξεν ν., corr. Dind. παρὰ τοῖς πολλοῖς τῶν πολ. Dind. 22 στησαμένου ν., corr. Dind. πρεσβύτερον Δᾶτιν del. Dind.

¹⁴ πατὰ*] παρὰ cod.; 20 Δάτης cod. ut infra 24 εἰπών Hertl. 26

ἀφαιρεθήναι τὴν βασιλείαν ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων καὶ παραγενόμενον εἰς τὴν ᾿Ασίαν κτίσαι τὴν Μηδίαν. ἄν μὲν οὖν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀποδῶσιν, ἀφεθήσε- 2 σθαι τῆς πρώτης αἰτίας καὶ τῆς ἐπὶ Σάρδεις στρα- τείας ἄν δὲ ἐναντιωθῶσι, πολὺ δεινότερα πείσεσθαι τῶν Ἐρετριέων. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἀπεκρίθη 3 ἀπὸ τῆς τῶν δέκα στρατηγῶν γνώμης, διότι κατὰ τὸν τῶν πρεσβευτῶν λόγον μᾶλλον προσήκει τῆς Μήδων ἀρχῆς κυριεύειν ᾿Αθηναίους ἢ Δᾶτι τῆς 10 ᾿Αθηναίων πόλεως τὴν μὲν γὰρ τῶν Μήδων βασιλείαν ᾿Αθηναίον ἄνδρα συστήσασθαι, τὰς δὲ ᾿Αθήνας μηδέποτε Μῆδον τὸ γένος ἄνδρα κατεσχηκέναι. ὁ δὲ πρὸς μάχην ἀκούσας ταῦτα παρεσκευάζετο. [Εχc. Vat. p. 35—39.]

15 "Ότι Ίπποκράτης ὁ Γελφος τύραννος τοὺς Συ-28
ρακουσίους νενικηκὼς κατεστρατοπέδευσεν εἰς τὸ τοῦ
Διὸς ἱερόν. κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ἱερέα καὶ τῶν
Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χρυσᾶ,
καὶ μάλιστα ἱμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ
20 πολλοῦ κατεσκευασμένον χρυσοῦ. καὶ τούτοις μὲν 2
ἐπιπλήξας ὡς ἱεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν
πόλιν, αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἐπέσχετο, φιλοδοξῆσαι δέλων καὶ νομίζων δεῖν τὸν τηλικοῦτον
ἐπαναιρούμενον πόλεμον μηθὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ
25 θεῖον, ἄμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας
τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων ποὺς τὰ πλήθη διὰ
τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς, ἀλλ' οὐ δημοτικῶς
οὐδ' ἴσως ἄρχειν.

4 αlτίας πρώτης ν. 7 στρατιωτῶν cod. 9 τῆς] διὰ τῆς ν. 20 χουσίου ν., corr. Dind. 25 διαβαλείν Herw.

- β Οτι Θήρων δ Άπραγαντίνος γένει και πλούτω και τῆ ποὸς τὸ πλῆθος φιλανθρωπία πολύ προείτων οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ και πάντων τῶν Σικελιωτῶν. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 558 W.]
- 29 Γέλωνα Συρακούσιον καθ' ὕπνους δὲ βοῶντα, κεραυνοβλης γὰρ ἔδοξεν ὀνείροις γεγονέναι, ὁ κύων θορυβούμενον ἀμέτρως γνοὺς ἐκεῖνον, καθυλακτῶν οὐκ ἔληξεν, ἔως ἐγείρει τοῦτον. τοῦτον ἐξέσωσέ ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου. σχολῆ προσκαθημένου γὰρ ἔτι παιδίου ὅντος κόκος ἐλθὰν ἀφήρπαξε τὴν δέλτον τὴν ἐκείνου. τοῦ δὲ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον καὶ τὴν δέλτον.

κατασεισθεϊσα ή σχολή βαθοόθεν καταπίπτει, καὶ σύμπαντας ἀπέκτεινε παϊδας σὺν διδασκάλω. 15 τῶν παίδων δὲ τὸν ἀριθμὸν οί συγγραφεῖς βοῶσι, Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωροι καὶ Δίων, πλείω τελοῦντα έκατόν. τὸ δ' ἀκριβὲς οὐκ οἶδα.

[Tzetz. Hist. 4, 266.]

30 Ότι τοῦ Μιλτιάδου νίος ὁ Κίμων, τελευτήσαντος 20 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῆ δημοσία φυλακῆ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτίσαι, τὸ ὕφλημα, ἵνα λάβη τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς εἰς ταφήν, ἐαυτὸν εἰς τὴν φυλακὴν παρέδωτε κιὶ διεδέξατο τὸ ὕφλημα.

2 "Ότι ὁ Κίμων φιλότιμος ὢν εἰς τὴν τῶν κοινῶν ε διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειργάσατο. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 559 W.]

31 Κίμων υίὸς κατά τινας ὑπῆρχε Μιλτιάδου, κατὰ δ' ἐτέρους ἡν πατρὸς τὴν κλῆσιν Στησαγόρου. 30 έξ Ίσοδίκης τούτφ παζε ὑπῆρχεν ὁ Καλλίας. ὁ Κίμων οὖτος ἀδελφὴν ἰδίαν Ἐλπινίκην εἶχεν, ὡς Πτολεμαζος μὲν ὕστερον Βερενίκην, καὶ Ζεὺς τὴν "Ηραν πρὸ αὐτῶν, καὶ νῦν Περσῶν τὸ γένος.

5

10

Καλλίας δε πεντήποντα τάλαντα ζημιούται, ὅπως δ Κίμων δ πατήρ μηδεν δεινόν τι πάθη ἕνεκα γάμων τῶν αἰσχρῶν, τῆς ἀδελφομιξίας. τὸ δ' ὅσοι ταῦτα γράφουσι μακρόν ἐστί μοι λέγειν ἔστι γὰρ πλῆθος ἄπειρον τῶν ταῦτα γεγραφότων, οί κωμικοί καὶ ζήτορες, Διόδωρος καὶ ἄλλοι. [Tzetz. Hist. 1, 582.]

"Ότι Θεμιστοκλής δ τοῦ Νεοκλέους, προσελθόν-32 τος τινὸς αὐτῷ πλουσίου καὶ ζητοῦντος κηδεστὴν 16 εὐρεῖν πλούσιον, παρεκελεύσατο αὐτῷ ζητεῖν μὴ χρήματα ἀκδρὸς δεόμενα, πολὸ δὲ μᾶλλον ἄνδρα χρημάτων ἐνδεᾶ. ἀποδεξαμένου δὲ τάνθρώπου τὸ ἡηθὲν συνεβούλευσεν αὐτῷ συνοικίσαι τὴν θυγατέρα τῷ Κίμωνι. διόπερ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας δ 20 Κίμων εὐπορήσας χρημάτων ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, καὶ τοὺς κατακλείσαντας ἄρχοντας εὐθύνας καταδίκους ἔλαβεν. [Exc. Vat. p. 39.]

[ή μὲν οὖν ποὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς εῖ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν. Diodor. ΧΙ 1, 1.]

21 καταδίκους Dind., καταδίκης cod.

- 33 "Οτι τῶν Ἑλλήνων πάντων διαπρεσβευσαμένων πρὸς Γέλωνα περὶ συμμαχίας, ὅτε Ξέρξης διέβαινε πρὸς τὴν Εὐρώπην, τοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου συμμαχήσαι καὶ σιταρκῆσαι, εἶ γε τὴν ἡγεμονίαν εἴτε τὴν κατὰ γῆν εἴτε τὴν κατὰ θάλατταν παρέξουσιν, ἡ 5 μὲν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας φιλοδοξία τὴν συμμαχίαν παρεκρούετο, τὸ δὲ μέγεθος τῆς βοηθείας καὶ ὁ τῶν πολεμίων φόβος προέτρεπε μεταδοῦναι τῆς δόξης τῷ Γέλωνι.
- 34 'Η μὲν γὰρ τῶν Περσῶν ὑπεροχὴ πρὸς τὸ κρα-10 τῆσαι τῆς ἐπιθυμίας ἔχει τὰς δωρεάς, ἡ δὲ τυραννικὴ πλεονεξία καὶ τὰ μικρὰ τῶν λημμάτων οὐ παρίησιν.
  - Βεβαιστάτη γὰρ τῆς σωτηρίας φύλαξ ἡ ἀπιστία.
     Παίδες μὲν οὖν ἀδικούμενοι πρὸς πατέρας κα-15

ταφεύγουσι, πόλεις δὲ πρὸς τοὺς ἀποικίσαντας δημους.

1 "Ότι τυράννου πλεονεξία τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν οὐκ ἀρκεῖται, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖ, πληροῦται δὲ οὐδέποτε.

- 5 Τοὺς δὲ κατὰ τῆς δυναστείας αὐτοῦ πεφυκότας ἔχων καιρὸν οὐκ ἐάσει δύναμιν λαβεῖν.
- δ ἐΕκείνων γὰς τῶν ἀνδοῶν ἐστε ἀπόγονοι οἱ τὰς αὐτῶν ἀρετὰς μετὰ τὸν θάνατον ἀθανάτους τῆ δύξη 7 καταλελοίπασι. τὸ γὰς ἔπαθλον τῆς συμμαχίας 25 οὐκ ἀργύριον αἰτεὶ, οὖ παλλάκις ἰδεῖν ἔστι καταφρουοῦντα καὶ τὸν φαυλότατον ἰδιώτην πεπλουτηκότα, ἀλλ' ἔπαινον καὶ δύξαν, περὶ ἦς οἱ ἀγαθοὶ

⁴ σιταρχήσαι v.; συμμαχήσειν καὶ σιταρκήσειν Herw.

των ἀνθοώπων οὐκ ὁκνοῦσιν ἀποθνήσκειν μισθός γάο ἐστιν ἡ δόξα μείζων ἀργυρίου. — παραλαμβά- 8 νουσι γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται παρὰ τῶν πατέρων οὐχ ῶσπερ οἱ λοιποὶ πλοῦτον, ἀλλὰ προθύμως τελευτᾶν 5 περὶ τῆς ἐλευθερίας, ῶστε πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δεύτερα τίθεσθαι τῆς δόξης.

Μή των ξενικών δυνάμεων ἐπιθυμοῦντες τὰς 9 πολιτικάς ἀποβάλλωμεν και τῶν ἀδήλων ὀοεγόμενοι τῶν φανερῶν μὴ κυριεύωμεν. — οὕ φημι καταπε- 10 10 πληχθαι τὸ μέγεθος της των Περσων στρατιας. άρετη γάρ δ πόλεμος, οὐ πλήθει βραβεύεται. παρειλήφασι γὰρ ὑπὸ τῶν πατέρων ζῆν μὲν έαυτοῖς, 11 τελευτᾶν δ' ὅταν χοεία ταῖς πατοίσιν ἐπῆ. — τί φο- 12 βηθώμεν τὸν χουσὸν ὧ κεκοσμημένοι βαδίζουσιν 15 είς τὰς μάχας ὡς γυναῖκες είς τοὺς γάμους, ὥστε την νίκην μη μόνον επαθλον έχειν δόξαν, άλλα καί πλούτον; οὐ φοβεῖται γὰο ἡ ἀρετή χουσόν, ὃν ὁ σίδηφος εἴωθεν ἄγειν αἰχμάλωτον, άλλὰ τὴν στρατηγίαν των ήγουμένων. - πάσα γὰο δύναμις ὑπερ- 13 20 αίοουσα την συμμετοίαν ύφ' έαυτης βλάπτεται τὰ πλεϊστα. ποίν ή γαο απούσαι την φάλαγγα, φθάσομεν ήμεις πράξαντες à βουλόμεθα. | Exc. Vat. p. 39-41.]

INCERTA.

[Το τελευταΐον πολλαῖς γενεαῖς ὕστεφον ἐκ τῆς 25 Ἰταλίας τὸ τῶν Σικελῶν ἔθνος πανδημεὶ πεφαιωθὲν εἰς τὴν Σικελίαν τὴν ὑπὸ τῶν Σικανῶν ἔκλει10 στρατείας cod. 13 ἐπίη Dind. 21 γὰς] ἄν add.
Wurm

φθεϊσαν χώραν κατώκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξία προβαινόντων τῶν Σικελῶν, καὶ τὴν ὅμορον πορθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς πρὸς τοὺς Σικανούς, ἔως συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους ὅρους ἔθεντο τῆς χώρας περὶ ὧν τὰ κατὰ τ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 6, 3.]

- 1 Διόδωρος μέντοι διαφοράν τούτων οἶδεν ἐν οἶς λέγει, Σικανῶν καὶ Σικελῶν.
- 2 Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν 10 περί τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προερρέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. [Eustath. Od. p. 1896, 55; 1962, 25.]
- 2 Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' 'Ηρακλέους οἰκισθῆναί φασι [Tzetz. 16 ad Lycophr. v. 717.]
- 3 Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς 'Αθηνᾶς τοιοῦτον ἡν 395 τρίπηχυ, ξύλινον, ἔξ οὐρανοῦ καταπεσόν, ὡς φασιν, ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν ὁ Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν ἀπὸ τοῦ πολλοὺς τὸ ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῆ συμβολῆ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἀρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους καὶ Ἰλιος (Ἰλος) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. [Eudocia p. 322 et Tzetz. ad Lycophr. v. 355.]
- 4 Καὶ Διόδωρος ἄχραν τινὰ τῶν "Αλπεων πορυ- 25 φὴν τοῦ σύμπαὐτος ὅρους δοχοῦσαν οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. [Eustath. Od. p. 1390, 21. Conf. Tzetz. Exeg. Π. p. 10, 13.]

Wess I p. 401

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆ ἐνδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί της Ξέρξου διαβάσεως είς την Ευρώπην.

Περί τῆς μάχης τῆς ἐν Θερμοπύλαις.

5 Περί της Ξέρξου ναυμαχίας πρός τοὺς "Ελληνας.

 $^{\circ}\Omega_{S}$ Θεμιστοπλέους παταστρατηγήσαντος τὸν Ξέρξην πατεναυμάχησαν οί Έλληνες τοὺς βαρβάρους περί Σαλαμίνα.

'Ως Ξέρξης Μαρδόνιον στρατηγόν άπολιπων μετὰ μέρους τῆς δυνάμεως άπῆρεν είς τὴν 'Ασίαν.

10 'Ως Καρχηδόνιοι μεγάλαις δυνάμεσιν ἐστράτευσαν εἰς τὴν Σικελίαν.

'Ως Γέλωμ παταστρατηγήσας τους βαρβάρους τους μεν αυτών πατέποψε, τους δ' έζωγρησεν.

'Ως Γέλων δεηθέντων Καρχηδονίων χρήματα πραξάμενος 15 συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν είρήνην.

Κρίσις τῶν ἀριστευσάντων Ἑλλήνων ἐν τῷ πολέμφ.

Μάχη των Έλλήνων πρός Μαρδόνιον και Πέρσας περί Πλαταιάς και νίκη των Έλλήνων.

Πόλεμος 'Ρωμαίοις πρὸς Αἰνολανούς καὶ τρὸς τὸ Τοῦσκλον y_0 κατοικοῦντας,

Περί τῆς αατασκευῆς τοῦ Πειραιέως ὑπὸ Θεμιστοαλέους, Περί τῆς ἀποσταλείσης βοηθείας Κυμαίοις ὑφ' 'Ιέρωνος τοῦ βασιλέως,

Περί του γενομένου πολέμου Ταραντίνοις πορς Ιάπυγας. Ως Θρασυδαίος ο Θήρωνος μὶν νίος, τύραννος δὶ ἀπραγαντίνων, ἡττηθείς ὑπό Συρακουσίων ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν.

Hoc argumentum om. P 19 Pwµaiois AJL, Pwµaiwr cet. (c. 40, 5)

 Ω_S Θεμιστοκίης φυγών πρὸς Ξέρξην καὶ κατηγορηθείς θανάτου ήλευθερώθη.

 $\Omega_{\rm g}$ Αθηναΐοι τὰς κατὰ τὴν Ασίαν Ελληνίδας πόλεις ἡλευ- 402 θέρωσαν.

Περί τοῦ γενομένου σεισμοῦ περί τὴν Λακωνικήν.

Περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεσσηνίων καὶ τῶν Είλωτων Αακεδαιμονίων.

 Ω_S Αργείοι Μυνήνας κατασκάψαντες άοίκητον ἐποίησαν την πόλιν.

'Ως την άπο Γέλωνος βασιλείαν πατέλυσαν οί Συραπούσιοι. 10 'Ως Ξέρξου δολοφονηθέντος 'Αρταξέρξης ἐβασίλευσεν.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Αίγυπτίων ἀπὸ Περσῶν.

Περί στάσεων τῶν γενομένων ἐν ταὶς Συρακούσαις.

'Ως 'Αθηναίοι Αίγινήτας και Κορινθίους κατεπολέμησαν.

'Ως Φωκείς πρός Δωριείς ἐπολέμησαν.

 $^{\circ}\Omega_S$ Μυρωνίδης ὁ Ἀθηναἴος ὁλίγοις στρατιώταις Βοιωτούς πολλαπλασίους ὅντας ἐνίκησεν.

Πεοί τῆς Τολμίδου στρατείας είς Κεφαλληνίαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου κατὰ τὰν Σικελίαν Έγεσταίοις και Λιλυβαίοις.

Περί τοῦ νομοθετηθέντος έν Συρακούσαις πεταλισμού.

Στρατεία Περικλέους είς Πελοπόννησον.

Στρατεία Συρακουσίων είς Τυρρηνίαν.

Περί των εν Σιπελία Παλιπών δνομαζομένων.

Περὶ τῆς ⊿ουκετίου ήττης καὶ τῆς περὶ αὐτὸν παραδόξου 25 σωτηρίας.

4 ώς οἱ αὐτοὶ πρὸς Κύπρω Πέρσας κατεναυμάχησαν καὶ ἐνίκησαν ἐπ' Εὐρυμέθοντος Κίμωνος ἡγουμένου αἰd. m. rec. L 12 Αγυπτίων Rhod., Ἰαπύγων cod. (c. 71, 5) 24 Πεταλικῶν cod. (c. 88, 6) 25 Δευκετίου cod. (c. 78, 5).

ΒΙΒΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ή μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συν- 1 τάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Ξέρξον διαβάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν ἐν ταύτη δὲ τὸ συνεχὲς τῆς Ιστορίας ἀναπληροϋντες ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, καταλήξομεν δὲ ἐπὶ τὸν προηγούμετον ον ἐνιαυτὸν τῆς ᾿Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ἡγουμένου Κίμωνος.

Ἐπ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Καλλιάδου 'Ρωμαΐοι 2 κατέστησαν ὑπάτους Σπύριον Κάσσιον καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ἤχθη δὲ καὶ, παρ' Ἡλείοις 15 Όλυμπιὰς πέμπτη πρὸς ταῖς ἔβδομήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον 'Αστύλος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Εέρξης δ βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Μαρδόνιος δ Πέρσης ἀνεψιὸς 3 μὲν καὶ κηθεστής ἦν Εέρξου, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ 20 ἀνδρείαν μάλιστα θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

8 στοατιάς P 14 Οὐεογίνιον] τε καὶ add. P 16 "Ασυλος ν., "Ασταλος P 19 μὲν om. P ἡν om. Pa

ούτος μετέωρος ὢν τῷ φρονήματι καὶ τὴν ἡλικίαν άκμάζων, έπεθύμει μεγάλων δυνάμεων άφηγήσασθαι. διόπεο έπεισε του Ξέοξην καταδουλώσασθαι τούς Έλληνας, ἀεὶ πολεμικῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Πέρσας. 4 ὁ δὲ Ξέρξης πεισθείς αὐτῷ καὶ βουλόμενος πάντας 5 τούς Έλληνας αναστάτους ποιήσαι, διεποεσβεύσατο ποὸς Καρχηδονίους περί ποινοπραγίας καὶ συνέθετο πρός αὐτούς, ώστε αὐτὸν μὲν ἐπὶ τοὺς τὴν Ἑλλάδα 404 κατοικούντας "Ελληνας στρατεύειν, Καρχηδονίους δέ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις μεγάλας παρασκευάσασθαι δυ- 10 νάμεις και καταπολεμήσαι των Ελλήνων τούς πεοί 5 Σικελίαν και Ἰταλίαν οἰκοῦντας. ἀκολούθως οὖν ταϊς συνθήκαις Καρχηδόνιοι μέν χρημάτων πλήθος άθοοίσαντες μισθοφόρους συνήγον έκ τε της Ίταλίας καὶ Λιγυστικής, ἔτι δὲ Γαλατίας καὶ Ἰβηρίας, 15 πρὸς δὲ τούτοις ἐκ τῆς Λιβύης ἀπάσης καὶ τῆς Καρχηδύνος κατέγραφον πολιτικάς δυνάμεις τέλος δέ τοιετῆ χοόνον πεοί τὰς παρασκευάς ἀσχοληθέντες ήθοοισαν πεζών μεν ύπεο τας τριάκοντα μυριάδας, 2 ναῦς δὲ διακοσίας. ὁ δὲ Ξέρξης ἁμιλλώμενος πρὸς 20 την των Καρχηδονίων σπουδήν, ύπερεβάλετο πάσαις ταϊς παφασκευαϊς τοσούτον όσον και τῷ πλήθει των έθνων ύπερείζε Καρχηδονίων. ήρξατο δέ ναυπηγεϊσθαι κατά πάσαν την παραθαλάττιον την ύπ' αὐτὸν ταττομένην, Αἴγυπτόν τε καὶ Φοινίκην 25 καὶ Κύπρον, πρὸς δὲ τούτοις Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν καὶ Πισιδικήν, ἔτι δὲ Λυκίαν καὶ Καρίαν καὶ Μυσίαν καὶ Τοφάδα καὶ τὰς ἐφ' Ἑλλησπόντφ

¹ τῷ] καὶ τῷ FJK 2 ἀφηγήσεσθαι PA 13 πλῆθος χοημάτων v. 19 πεζῶν add. Dind.

πόλεις καὶ τὴν Βιθυνίαν καὶ τὸν Πόντον. δμοίως δε τοῖς Καρχηδονίοις τριετή χρόνον παρασκευασάμενος κατεσκεύασε ναῦς μακράς πλείους τῶν χιλίων καὶ διακοσίων. συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ 2 5 πατήο Δαρεΐος, ποὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων καὶ γὰο ἐκεῖνος ήττημένος ὑπὸ ᾿Αθηναίων ἐν Μαραθῶνι Δάτιδος ήγουμένου, χαλεπως διέκειτο ποὸς τοὺς νενικηκότας 'Αθηναίους. άλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ήδη δια-10 βαίνειν έπὶ τοὺς Έλληνας έμεσολαβήθη τελευτήσας, ό δε Ξέρξης διά τε την τοῦ πατρός ἐπιβολην καί την τοῦ Μαρδονίου συμβουλίαν, καθότι προείρηται, διέγνω πολεμεῖν τοῖς Έλλησιν. ὡς δ' αὐτῷ 3 πάντα τὰ πρὸς τὴν στρατείαν ἡτοίμαστο, τοῖς μέν 15 ναυάρχοις παρήγγειλεν άθροίζειν τὰς ναῦς εἰς Κύμην καί Φώκαιαν, αύτος δ' έξ άπασων των σατραπειών συναγαγών τὰς πεζάς καὶ Ιππικάς δυνάμεις, προήγεν έκ των Σούσων. ως δ' ήκεν είς Σάρδεις, κήρυκας έξέπεμψεν είς την Ελλάδα, προστάξας είς 20 πάσας τὰς πόλεις ζέναι καὶ τοὺς Έλληνας αἰτεῖν ύδωο καὶ γῆν. τὴν δὲ στοατιὰν διελόμενος έξα- 4 πέστειλε τοὺς ίπανοὺς ζεῦξαι μὲν τὸν Ελλήσποντον, διασκάψαι δὲ τὸν "Αθω κατὰ τὸν αὐχένα τῆς Χεροονήσου, κμα μεν ταις δυνάμεσιν άσφαλη και σύν-25 τομον την διέξοδον ποιούμενος, άμα δε τῷ μεγέθει τῶν ἔργων έλπίζων προκαταπλήξεσθαι τοὺς Ελλη-

² παρασμενασάμενος PM, σαμένοις cet. 9 ήδη om. FJK 11 έπιβουλήν P 12 τοῦ om. Α συμβουλίαν PAL, συμβουλήν cet. 16 Φόμεαν P 17 πεξικὰς codices (ut eolent; cf. I p. LXIV) 19 κήφυκας] καὶ κήφυκας P 24 μὲν om. v. 26 προκαταπλήξασθαι cod.

νας, οί μεν οὖν πεμφθέντες ἐπὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ταχέως ἤνυον διὰ τὴν πολυχειρίαν τῶν 405 5 έργαζομένων. οί δ' Έλληνες πυθόμενοι το μέγεθος της των Περσων δυνάμεως, έξέπεμψαν είς Θετταλίαν μυρίους δπλίτας τούς καταληψομένους τὰς περί 5 τὰ Τέμπη παρόδους ήγεττο δὲ τῶν μὲν Δακεδαιμονίων Εθαίνετος, των δε 'Αθηναίων Θεμιστοκλής. ούτοι δὲ πρὸς τὰς πόλεις πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες ήξίουν αποστέλλειν στρατιώτας τούς κοινή φυλάξοντας τὰς παρόδους. ἔσπευδυν γὰς ἀπάσας τὰς 10 Έλληνίδας πόλεις διαλαβεΐν ταϊς προφυλακαϊς καλ κοινοποιήσασθαι τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον. 6 έπεὶ δὲ τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν πλησιοχώρων ταῖς παρόδοις ἔδωκαν οί πλείους ύδως τε καί γῆν τοῖς ἀφιγμένοις ἀγγέλοις ἀπὸ Ξές- 15 ξου, ἀπογνόντες την περί τὰ Τέμπη φυλακήν έπανηλθον είς την οίκείαν.

3 Χρήσιμου δε διορίσαι των Έλλήνων τοὺς τὰ τῶν βαρβάρων έλομένους, ἵνα τυγχάνοντες ὀνείδους ἀποτοράμως ταῖς βλασφημίαις τοὺς προδότας γενησο-20 μένους τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Αἰνιᾶνες μὲν οὖν καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιεῖς καὶ Περραιβοὶ καὶ Μάγνητες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐτάχθησαν, ἔτι παρούσης τῆς ἐν τοὶς Τέμπεσι φυλακῆς, ᾿Αχαιοὶ δὲ Φθιώται καὶ Αοκροὶ καὶ Θετταλοὶ καὶ Βοιατοὶ οἱ πλείους 25

τούτων ἀπελθόντων ἀπέκλιναν πρὸς τοὺς βαρβάρους. οί δ' εν Ίσθμφ συνεδρεύοντες των Έλλήνων έψη- 3 ωίσαντο τους μεν εθελοντὶ τῶν Ελλήνων ελομένους τὰ Πεοσών δεκατεύσαι τοῖς θεοῖς, ἐπὰν τῶ πολέμω ε πρατήσωσι, προς δε τους την ήσυχίαν έχουτας έκπέμψαι πρέσβεις τούς παρακαλέσοντας συναγωνίζεσθαι περί της κοινης έλευθερίας. ὧν οί μεν 4 είλοντο γνησίως την συμμαχίαν, οι δε παρήγον έφ' ίπανὸν χοόνον, άντεχόμενοι τῆς ίδίας μόνον άσφα-10 λείας και καραδοκοῦντες τὸ τοῦ πολέμου τέλος. Αργείοι δε πρέσβεις αποστείλαντες είς το κοινον συνέδριον έπηγγέλλοντο συμμαγήσειν, έὰν αὐτοῖς μέρος τι τῆς ἡγεμονίας συγχωρήσωσιν. οἶς οί σύν- 5 εδοοι διεσάφησαν, εί μεν δεινότερον ήγοῦνται τὸ 15 στρατηγόν έχειν Έλληνα ή δεσπότην βάρβαρον, όρθως αὐτοὺς ἔχειν ήσυχίαν, εί δὲ φιλοτιμοῦνται λαβεϊν την των Ελλήνων ήγεμονίαν, άξια ταύτης δείν έφασαν αὐτοὺς πεπραχότας ἐπιζητείν τὴν τηλικαύτην δόξαν. μετά δὲ ταῦτα τῶν παοά Ξέοξου 20 πρέσβεων ἐπιόντων την Έλλάδα καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αίτούντων, αί πόλεις απασαι διὰ των ἀποκοίσεων ἀπεδείκνυντο την περί της κοινης έλευθερίας σπουδήν. Εέρξης δε ως επύθετο τον Ελλήσποντον έζευ- 6 γθαι και του "Αθω διεσκάφθαι, προήγεν έκ των

ηθαι καὶ τὸν "Αθω διεσκάφθαι, προήγεν έκ τῶν
25 Σάρδεων ἐφ' Ἑλλησπόντου τὴν πορείαν ποιούμενος· ὡς δὲ ἦκεν εἰς "Αβυδον, διὰ τοῦ ζεύγματος
406 τὴν δύναμιν διήγαγεν εἰς τὴν Εὐρώπην. πορευόμενος δὲ διὰ τῆς Θράκης πολλοὺς προσελαμβάνετο

³ ἐθελοντὴ Ρ 12 ἐπηγγέλιοντο PF, ἐπηγγέλιοντο cet. 20 τῆ Ἑλλάδι cod., corr. Reiske

στρατιώτας καὶ τῶν Θρακῶν καὶ τῶν δμόρων τού-7 τοις Έλλήνων. ώς δ' ήπεν είς τον ονομαζόμενον Δορίσκον, ένταῦθα μετεπέμψατο τὸ ναυτικόν. ώστε άμφοτέρας τὰς δυνάμεις εἰς ἕνα τόπον άθροισθῆναι. ἐποιήσατο δὲ καὶ τὸν ἐξετασμὸν τῆς στρατιᾶς ς άπάσης ηριθμήθησαν δε της πεζης δυνάμεως μυοιάδες πλείους των δγδοήκοντα, νηες δε αι σύμπασαι μακραί πλείους των χιλίων καί διακοσίων, καί τούτων Έλληνίδες τοιακόσιαι καὶ εἴκοσι, τὰ μὲν πληρώματα των ανδρων παρεχομένων των Έλλήνων, 10 τὰ δὲ σπάφη τοῦ βασιλέως χορηγοῦντος αί δὲ λοιπαὶ πάσαι βαρβαρικαὶ κατηριθμοῦντο καὶ τούτων Αίνύπτιοι μέν διακοσίας παρέσχοντο, Φοίνικες δέ τριακοσίας, Κίλικες δε δηδοήκοντα, Πάμφυλοι δε τετταράκουτα, καὶ Λύκιοι τὰς ἴσας, πρὸς δὲ τού-15 τοις Κάρες μεν δηδοήποντα, Κύποιοι δε έπατον παί 8 πεντήχοντα. των δε Ελλήνων επεμψαν Δωριείς μέν οί ποὺς τῆ Καοία κατοικοῦντες μετὰ Ῥοδίων καί Κώων τετταράκουτα, Ίωνες δε μετά Χίων καί Σαμίων έπατόν, Αἰολεῖς δὲ μετὰ Λεσβίων καὶ Τε- 20 νεδίων τετταράκοντα, Έλλησπόντιοι δε όγδοήκοντα σύν τοις περί τον Πόντον κατοικούσι, νησιώται δέ πεντήμοντα: τὰς γὰο νήσους τὰς ἐντὸς Κυανέων καὶ Τοιοπίου καὶ Σουνίου προσηγμένος ην b βα-9 σιλεύς. τριήρεις μεν οὖν τοσαῦται τὸ πλῆθος ὑπῆρ- 25 γου, ίππαγωγοί δὲ ἀκτακόσιαι πευτήκουτα, αί δὲ τοιηκόντοροι τρισγίλιαι. δ μέν οὖν Ξέρξης περί τὸν έξετασμου των δυνάμεων διέτριβε περί του Δορίσκον.

5 στρατείας PF 7 τῶν ὀγδ. — πλείους οm. Α αί om. v. 9 είνοσι] δέπα Wess. 24 Σουνέου v.

Τοῖς δὲ συνέδροις τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ πλη- 4 σίον είναι προσαπηγγέλθησαν αί των Περσών δυνάμεις, έδοξε ταχέως αποστέλλειν την μεν ναυτικήν δύναμιν έπ' 'Αρτεμίσιον τῆς Εὐβοίας, εὔθετον δρῶσι ετον τόπον τούτον πρός την απαντησιν των πολεμίων, είς δὲ τὰς Θεομοπύλας τοὺς ίπανοὺς ὁπλίτας, ποοκαταληψομένους τὰς ἐν τοῖς στενοῖς παρόδους καὶ κωλύσοντας προάγειν έπὶ τὴν Ελλάδα τοὺς βαρβάρους εσπευδον γὰρ τοὺς τὰ τῶν Ἑλλήνων 10 ποοελομένους έντὸς περιλαβεΐν καὶ σώζειν εἰς τὸ δυνατόν τούς συμμάχους. ήγεῖτο δὲ τοῦ μὲν στόλου 2 παντός Εὐουβιάδης ὁ Δακεδαιμόνιος, τῶν δὲ εἰς Θεομοπύλας έκπεμφθέντων Λεωνίδης ὁ τῶν Σπαρτιατών βασιλεύς, μέγα φρονών έπ' ανδρεία καὶ 15 στοατηγία. ούτος δε λαβών την έξουσίαν έπηγγειλε χιλίοις μόνον •ἐπὶ τὴν στρατείαν ἀκολουθεῖν αὐτῷ. των δε έφόρων λεγόντων ώς όλίγους παντελώς άγει 3 πρὸς μεγάλην δύναμιν, καὶ προσταττόντων πλείονας παοαλαμβάνειν, εἶπε ποὺς αὐτοὺς ἐν ἀποροήτοις ὅτι 20 πρὸς μὲν τὸ κωλῦσαι τοὺς βαρβάρους διελθεῖν τὰς 407 παρόδους ολίγοι, πρὸς μέντοι γε τὴν πρᾶξιν ἐφ' ἢν πορεύονται νῦν πολλοί. αίνιγματώδους δὲ καὶ ἀσα- 4 φοῦς τῆς ἀποκρίσεως γενομένης, ἐπηρώτησαν αὐτὸν εί πρὸς εὐτελῆ τινα πρᾶξιν αὐτοὺς ἄγειν διανοεῖται. 25 ἀπεχρίθη δὲ ὅτι τῷ λόγῳ μὲν ἐπὶ τὴν φυλακήν ἄγει τῶν παρόδων, τῷ δ' ἔργῳ περὶ τῆς κοινῆς

² ποοσηγγέλθησαν Wess. 4 έπ' P, έπι τὸ v. 6 τοὺς eras. P 9 βαρβάφους | τὰ περσών αίρουμένους P (in litura) cf. Her. VII 195 13 Λεωνίδας PΑΚΙ 20 μὲν οm. P 22 αἰνιγματωδῶς . ἀσαφῶς cod., corr. Dind.

έλευθερίας ἀποθανουμένους. ώστε έὰν μὲν οί χίλιοι πορευθώσιν, έπιφανεστέραν έσεσθαι την Σπάρτην τούτων τελευτησάντων, έὰν δὲ πανδημεὶ στρατεύσωσι Λακεδαιμόνιοι, παντελώς ἀπολεϊσθαι τὴν Λακεδαίμονα οὐδένα γὰο αὐτῶν τολμήσειν φεύγειν, 5 5 ΐνα τύχη σωτηρίας. των μεν οὖν Δακεδαιμονίων ήσαν χίλιοι, και σύν αὐτοῖς Σπαρτιᾶται τριακόσιοι, των δ' άλλων Έλλήνων των αμ' αὐτοῖς συνεκπεμ-6 φθέντων ἐπὶ τὰς Θεομοπύλας τοισχίλιοι. δ μὲν οὖν Λεωνίδης μετά τετρακισχιλίων προηγεν έπὶ τὰς Θερ- 10 μοπύλας, Λουροί δε οί πλησίον των παρόδων νατοικούντες έδεδώκεσαν μεν γην καὶ ύδως τοῖς Πέρσαις, ματεπηγγελμένοι δ' ήσαν ποοκαταλήψεσθαι τὰς παρόδους ώς δ' έπύθοντο τὸν Λεωνίδην ήμειν είς Θεομοπύλας, μετενόησαν και μετέθεντο πρός τούς 15 7 Έλληνας. ήκου δε είς τας Θερμοπύπας και Λοκροί χίλιοι και Μηλιέων τοσούτοι και Φωκέων οὐ πολύ λειπόμενοι τῶν χιλίων, δμοίως δὲ καὶ Θηβαίων ἀπὸ της έτέρας μερίδος ώς τετρακόσιοι διεφέροντο γάρ οί τὰς Θήβας κατοικοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς 20 πούς τούς Πέοσας συμμαχίας. οί μεν οὖν μετά Αεωνίδου συνταχθέντες Έλληνες τοσοῦτοι τὸν ἀριθμον ύντες διέτοιβον περί τὰς Θερμοπύλας, ἀναμένοντες την των Περσών παρουσίαν.

5 Εέρξης δὲ μετὰ τὸν έξετασμὸν τῶν δυνάμεων 25

¹ μὲν οί] μὲν μόνοι Reiske 3 στρατεύωσι PA 10 Aεονίδας A 13 κατεπαγγελμένοι P, κατεπαγγελόμενοι AF 14 Aεονίδαν JK ήκειν οιι. A 15 μετενόησαν -Θερμοπύλας οιι. P 17 Mιλησίων cod., corr. Palmerius τοσούτοι] ἄλλοι τοσούτοι Hert. 18 Aθηναίων A 22 συναγθέντες cod., corr. Wess.

προήγε μετά παντός του στρατεύματος, καὶ μέχρι μεν Ακάνθου πόλεως τῆ πεζῆ στρατιᾶ πορευομένο συμπαρέπλει πᾶς δ στόλος, έκετθεν δε κατά τον διοουχθέντα τόπον διεκομίσθησαν είς την έτέραν 5 θάλατταν συντόμως και άσφαλῶς. ὡς δ' ήκεν ἐπὶ 2 τὸν Μηλιακὸν κόλπον, ἐπύθετο τοὺς πολεμίους προκατειληφέναι τας παρόδους. διύπερ ένταῦθα προσαναλαβών την δύναμιν μετεπέμψατο τους από της Εὐρώπης συμμάχους, οὐ πολύ λείποντας τῶν εἴκοσι 10 μυριάδων, ώστ' έγειν αὐτὸν τοὺς σύμπαντας οὐκ έλάττους τῶν έκατὸν μυριάδων χωρὶς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. ὁ δὲ σύμπας ὅχλος τῶν τε ἐν ταῖς μα- 3 κοαῖς ναυσίν ὄντων καὶ τῶν τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν άλλην παρασκευήν κομιζόντων οὐκ έλάττων ἦν τῶν 15 προειρημένων, ώστε μηδέν θαυμαστόν είναι τό λεγόμενον ύπες του πλήθους των ύπο Ξέρξου συναγθέντων φασί γὰο τοὺς ἀενάους ποταμοὺς διὰ 408 την τοῦ πλήθους συνέχειαν ἐπιλιπεῖν, τὰ δὲ πελάγη . τοῖς τῶν νεῶν (στίοις κατακαλυφθῆναι, μέγισται 20 μεν οὖν δυνάμεις τῶν εἰς ίστορικὴν μνήμην παραδεδομένων αί μετά Ξέρξου γενόμεναι παραδέδονται. των δὲ Περσων κατεστρατοπεδευκότων παρά τὸν 4 Σπερχειον ποταμόν, δ μεν Ξέρξης απέστειλεν αγγέλους είς τὰς Θεομοπύλας, τοὺς ἄμα μὲν κατα-25 σκεψομένους τίνα διάνοιαν έχουσι περί τοῦ πρός αὐτὸν πολέμου προσέταξε δ' αὐτοῖς παραγγέλλειν,

¹ πορήγε Pa, πορήγεν εὐθύς f 2 πορενομένω P, πορενομένου V., πορενομένη Dind. 6 Μηλιακόν P, πιλιακόν A, κλιακόν HL, ήλιακόν cet. 17 ἀεννάους P*FJL 24 μὲν del. Dind. πατασκεψομένους τοὺς τόπους ἄμα δὲ πευσομένους add. Madvig

στι βασιλεύς Ξέρξης κελεύει τὰ μὲν ὅπλα πάντας ἀποθέσθαι, αὐτοὺς δὲ ἀκινδύνους εἰς τὰς πατρίδας ἀπιέναι καὶ συμμάχους εἶναι Περσῶν καὶ ταῦτα πράξασιν αὐτοῖς ἐπηγγείλατο δώσειν χώραν τοὶς Ελλησι πλείω καὶ βελτίω τῆς νῦν ὑπ' αὐτῶν κατε- το τριένης. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωνίδην ἀκούσαντες τῷν ἀγγέλων ἀπεκρίναντο, ὅτι καὶ συμμαχοῦντες τῷ βασιλεῖ χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζόμενοι μετὰ τούτων γενναιότερον ὑπλερ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιοῦνται περὶ δὲ τῆς χώ- 10 ρας ἡν ὑπισχνεῖται δώσειν, ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς Ελλησι μὴ διὰ κακίαν, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν κτᾶσθαι χώραν.

6 'Ο δὲ βασιλεὺς ἀπούσας παρὰ τῶν ἀγγέλων τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀποπρίσεις προσεκαλέσατο Δημάρα- 15 τον Σπαρτιάτην, ἐκ τῆς πατρίδος πεφρευγότα πρὸς αὐτόν, καταγελάσας δὲ τῶν ἀποκρίσεων ἐπηρώτησε τὸν Λάκωνα, Πότερον οἱ Ἑλληνες ὀξύτερον τῶν ἐμῶν ἵππων φεύξονται ἢ πρὸς τηλικαύτας δυνά-2 μεις παρατάξασθαι τολμήσουσι; τὸν δὲ Δημάρατον 20 εἰπεῖν φασιν ὡς Οὐδ' αὐτὸς σὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων ἀγνοεῖς· τοὺς γὰρ ἀφισταμένους τῶν βαρβάρων Ἑλληνικαῖς δυνάμεσι καταπολεμεῖς· ὥστε μὴ νόμιζε τοὺς ὑπὲρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἄμεινον τῶν Περσῶν ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐλευθερίας ἦτ- 25 τον κινδυνεύσειν πρὸς τοὺς Πέρσας. ὁ δὲ Ξέρξης καταγελάσας αὐτοῦ προσέταξεν ἀπολουθείν, ὅπως

⁴ χώρας . . πλείονας καὶ βελτίονς P=8 μετὰ] μὲν P ὅπλων] λοιπών $P^2=11$ δώσειν] ὁ βασιλείς add. P=15 Δαμάρατον A=17 δὲ] τε Reiske 19 φενξοῦνται P

ίδη φεύγοντας τους Λακεδαιμονίους. την δε δύ- 3 ναμιν αναλαβών ήκεν έπὶ τοὺς έν Θεομοπύλαις Έλληνας, προτάξας ἀπάντων τῶν ἐθνῶν Μήδους. είτε δι' ανδρείαν προκρίνας αὐτοὺς είτε καὶ βουτ λόμενος απαντας απολέσαι ένην ναο έτι φούνημα τοῖς Μήδοις, τῆς τῶν προγόνων ἡγεμονίας οὐ πάλαι καταπεπονημένης. συνέβη δὲ ἐν τοῖς Μήδοις 4 είναι και των έν Μαραθωνι τετελευτηκότων άδελφούς καὶ υίούς, * νομίζων τούτους έκθυμότατα τι-10 μωρήσεσθαι τοὺς Έλληνας, οί μὲν οὖν Μῆδοι τούτον τὸν τρόπον συνταχθέντες προσέπεσον τοῖς φυλάττουσι τὰς Θεομοπύλας δ δὲ Λεωνίδης εὖ παρεσκευασμένος συνήγαγε τοὺς Ελληνας έπὶ τὸ 400 στενώτατον τῆς παρόδου. γενομένης δὲ μάχης καρ- 7 15 τεράς, καὶ τῶν μὲν βαρβάρων θεατὴν ἐχόντων τῆς άρετης του βασιλέα, των δε Έλληνων μιμνησκομένων της έλευθερίας καὶ παρακαλουμένων ύπὸ τοῦ Λεωνίδου πρός του άγωνα, θαυμαστου συνέβαινε γίνεσθαι τὸν κίνδυνον. συστάδην γὰο οὕσης τῆς 2 20 μάχης και των πληγων έκ χειοός γινομένων, έτι δὲ τῆς συστάσεως πεπυχνωμένης, ἐπὶ πολὺν γρύνον ίσόρροπος ην η μάχη. των δ' Έλληνων ύπερεχόντων ταῖς ἀρεταῖς καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἀσπίδων, μόγις ένέδωκαν οί Μῆδοι πολλοί μεν γαο αὐτῶν ἔπεσον, 25 ούπ όλίγοι δὲ πατετραυματίσθησαν. τοῖς δὲ Μήδοις έπιτετανμένοι Κίσσιοι καὶ Σάκαι κατ' ἀρετὴν ἐπί-

8 ἀδελφοὺς καὶ νίοις Ρ, συνυπέδειξε [συνυπέταξε Reiske, συνεπήγετο Bergmann] δὲ τοῖς Μήδοις καὶ τῶν ἐν Μαραδῶνι τετελευτηκότων ἀδελφοὺς καὶ νίοις ceteri, itaque del.
Wess. priora συνέβη — τετελευτηκότων 9 νομίζων τούτους]
οὺς ἐνομιζεν conicio τιμωφήσασθαι PAJKL

λεκτοι διεδέξαντο την μάχην, και νεοχμοί πρός διαπεπονημένους συμβαλόντες όλίγον μεν χρόνον ύπέμενον τὸν κίνδυνον, κτεινόμενοι δ' ὑπὸ τῶν περί 3 του Λεωνίδην και βιασθέντες ύπεχώρησαν άσπίσι νὰο καὶ πέλταις μικοαῖς οί βάρβαροι χρώμενοι κατὰ ε μέν τὰς εὐουχωρίας ἐπλεονέκτουν, εὐκίνητοι γινόμενοι, κατά δὲ τὰς στενοχωρίας τοὺς μὲν πολεμίους ούκ εύχεςῶς ἐτίτοωσκον, συμπεφοαγμένους καὶ μεγάλαις άσπίσι σκεπαζομένους όλον τὸ σωμα, αὐτοί δὲ διὰ τὰς κουφότητας τῶν σκεπαστηρίων ὅπλων 10 4 έλαττούμενοι πυκνοῖς τραύμασι περιέπιπτον. τέλος δὲ ὁ Ξέρξης δρών πάντα μὲν τὸν περὶ τὰς παρόδους τόπον νεαρῶν ἐστρωμένον, τοὺς δὲ βαρβάρους ούχ ύπομένοντας τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀφετάς, προσέπεμψε τούς των Περσων επιλέμτους, ονομαζομένους 15 άθανάτους και δοκούντας ταϊς άνδραγαθίαις ποωτεύειν των συστρατευομένων. ως δε και ούτοι βραχύν άντιστάντες χρόνον έφυγον, τύτε μέν τῆς νυκτός έπιλαβούσης διελύθησαν, παρά μεν τοίς βαρβάροις πολλών άνηρημένων, παρά δε τοῖς Έλλησιν 20 8 δλίγων πεπτωκότων. τῆ δ' ὑστεραία Ξέρξης μέν, παρά προσδοκίαν αὐτῷ τῆς μάχης λαβούσης τὸ τέλος, έξ ἀπάντων των έθνων ἐπέλεξε τοὺς δοκοῦντας ανδρεία και θράσει διαφέρειν, και πολλά δεηθείς αὐτῶν προεῖπεν, ὅτι βιασαμένοις μὲν αὐτοῖς τὴν 25 είσοδον δωρεάς άξιολόγους δώσει, φεύγουσι δε θά-2 νατος έσται τὸ πρόστιμον. τούτων δὲ μετὰ μεγάλης

¹ πεπονημένους Wess., καταπεπονημένους Dind. 2 μèν om. P 12 δρών P (ut Stephanus coniecit), om. cet. 25 προσείπεν $\mathbf{v}$. μèν om. $\mathbf{v}$.

συστροφής και βίας έπιρραξάντων τοις Έλλησιν, οί πεοί Λεωνίδην τότε συμφοάξαντες και τείχει παραπλησίαν ποιησάμενοι την σύστασιν έκθύμως ηνωνίζοντο. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προέβησαν ταῖς προθυμίαις, ε ώστε τοὺς εἰωθότας ἐκ διαδοχῆς μεταλαμβάνειν τῆς μάχης οὐ συνεχώρησαν, άλλὰ τῆ συνεχεία τῆς κακοπαθείας περιγενόμενοι πολλούς ανήρουν των έπιλέκτων βαρβάρων. ένημερεύοντες δὲ τοῖς κινδύνοις 3 ήμιλλώντο πρός άλλήλους οί μέν γάρ πρεσβύτεροι 410 πρὸς τὰς τῶν νέων ἀκμὰς παρεβάλλοντο, οἱ δὲ νεώτεροι πρός τὰς τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίας τε καὶ δόξας ήμιλλώντο. τέλος δὲ φευγόντων καὶ τῶν ἐπιλέκτων, οί την έπιτεταγμένην στάσιν έχοντες των βαρβάρων συμφράξαντες ούκ είων φεύνειν τούς 15 έπιλέμτους. διόπεο ήναγμάζοντο πάλιν αναστρέφειν και μάχεσθα. ἀπορουμένου δὲ τοῦ βασιλέως καὶ 4 νομίζοντος μηδένα τολμήσειν έτι μάχεσθαι, ηκε πρός αὐτὸν Τοαχίνιός τις τῶν ἐγχωρίων, ἔμπειοος ὢν τῆς ὀρεινῆς χώρας. οὖτος τῷ Ξέρξη προσελθών 20 έπηγγείλατο διά τινος άτραποῦ στενῆς καὶ παραπρήμνου τους Πέρσας δδηγήσειν, ώστε γενέσθαι τούς συνελθόντας αὐτῷ κατόπιν τῶν περί τὸν Λεωνίδην, καὶ τούτω τῷ τρόπω περιληφθέντας αὐτοὺς είς τὸ μέσον ὁ αδίως ἀναιφεθήσεσθαι. ὁ δὲ βασι- 5 25 λεύς περιχαρής έγένετο, και τιμήσας δωρεαίς τον Τραχίνιον συνεξέπεμψεν αὐτῷ στρατιώτας δισμυ-

⁴ προσέβησαν P^1AFJLM 8 έφημερεύοντες cod., corr. Dind. 10 πρός del. Wess. δπερεβάλλοντο cod. (cf. X 21, 2) 17 μάχεσθαι] τοις Έλλησιν add. P 22 συνεξελθύντας Dind. 23 αὐτοὺς om. P

οίους νυκτός. των δε παρά τοις Πέρσαις τις ὅνομα Τυρραστιάδας, το γένος ὢν Κυμαιος, φιλόκαλος δε και τον τρόπον ὢν ἀγαθός, διαδράς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν παρεμβολῆς νυκτὸς ἦκε πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεωνίδην, καὶ τὰ περὶ τὸν Τραχίνιον ἀγνοοῦσιν 5 ἐδήλωσεν.

'Απούσαντες δ' οί Έλληνες συνήδοευσαν πεοί μέσας νύκτας και έβουλεύοντο περί των έπιφερομένων κινδύνων. ένιοι μεν οὖν έφασαν δεῖν παραχρημα καταλιπόντας τὰς παρόδους διασώζεσθαι πρὸς 10 τούς συμμάχους άδύνατον γάο είναι τοῖς μείνασι τυχείν σωτηρίας Αεωνίδης δε δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν πεοιθείναι μεγάλην και τοίς Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μεν άλλους Έλληνας άπαντας άπιέναι καὶ σώ-15 ζειν έαυτούς, ΐνα κατά τὰς ἄλλας μάχας συναγωνίζωνται τοῖς Έλλησιν, αὐτοὺς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους έφησε δείν μένειν και την φυλακήν των παρόδων μή λιπείν ποέπειν γὰο τοὺς ἡγουμένους τῆς Έλλάδος ύπεο των ποωτείων άγωνιζομένους ἀποθνή-20 2 σκειν έτοίμως. εὐθὺς οὖν οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀπηλλάγησαν, δ δε Αεωνίδης μετά τῶν πολιτῶν ήρωικάς πράξεις καὶ παραδόξους ἐπετελέσατο. ὀλίγων δ' όντων Λακεδαιμονίων, Θεσπιείς γάο μόνους παοακατέσχε, καὶ τοὺς σύμπαντας έχων οὐ πλείους 25 των πεντακοσίων, έτοιμος ην ύποδέξασθαι τον ύπλο

² Τυραστιάδας ν. 17 αύτοὺς δὲ τοὺς $\mathbf{P}^1$, τοὺς δὲ $\mathbf{P}^2$; αὐτὸς δὲ τοὺς $\mathbf{H}\mathbf{J}\mathbf{K}$ 21 ἕτοἰμως ἀποθυήσειν ν. 24 Λαεδαιμονίων] τῶν (ἀναμενύντων νel) ἀπολελειμμένων conicio (cf. 5, 9, 4 et 11, 63, 4) 26 ὑποδέξασθαι $\mathbf{P}\mathbf{F}^1$, ἀποδ. cet.

τῆς Ἑλλάδος θάνατον. μετὰ δὲ ταῦτα οί μὲν μετὰ 8 τοῦ Τραχινίου Πέρσαι περιελθόντες τὰς δυσχωρίας άφνω τούς περί τὸν Λεωνίδην ἀπέλαβον είς τὸ μέσον, οί δ' Έλληνες την μέν σωτηρίαν απογνόντες, ε την δ' εὐδοξίαν ελόμενοι, μια φωνη τον ήγούμενον ήξίουν άγειν έπι τούς πολεμίους, ποιν ή γνωναι τούς Πέρσας την των ιδίων περίοδου. Λεωνίδης 4 δε την ετοιμότητα των στρατιωτών αποδεξάμενος, τούτοις παρήγγειλε ταχέως αριστοποιεϊσθαι, ως έν 10 άδου δειπνησομένους αὐτὸς δ' ἀκολούθως τῆ παοαγγελία τροφήν προσηνέγκατο, νομίζων ούτω δυ-411 νήσεσθαι πολύν χρόνον ίσχύειν καὶ φέρειν την έν τοίς πινδύνοις ύπομονήν, έπει δε συντόμως άναλαβόντες αύτοὺς έτοιμοι πάντες ὑπῆρξαν, παρήγ-15 γειλε τοῖς στρατιώταις είσπεσύντας είς τὴν παρεμ-. βολήν φον<u>εύε</u>ιν τοὺς έντυγχάνοντας καὶ έπ' αὐτήν δομήσαι την του βασιλέως σκηνήν. οδτοι μεν οδν10 άπολούθως ταίς παραγγελίαις συμφράξαντες νυπτός είσέπεσον είς την των Περσων στρατοπεδείαν, προ-20 καθηγουμένου τοῦ Λεωνίδου οί δὲ βάρβαροι διά τε τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἄννοιαν μετὰ πολλοῦ θοούβου συνέτρεγον έκ των σκηνων ατάκτως, καλ νομίσαντες τούς μετά τοῦ Τραγινίου πορευομένους άπολωλέναι και την δύγαμιν απασαν των Ελλήνων 25 παρείναι, κατεπλάγησαν. διὸ καὶ πολλοὶ μὲν ὑπὸ 2 των περί τὸν Λεωνίδην ἀνηρούντο, πλείους δὲ ὑπὸ των ιδίων ως ύπὸ πολεμίων διὰ τὴν ἄγνοιαν ἀπώ-

¹⁰ Εειπνοποιησομένους Cobet (cf. Plut. Mor. 225 d) 11 νομίζων ούτω Ρ, ούτω ΑΗ, ούτω γάς cet. 17 ούν om. a 27 ἀπώλλυντο Dind.

λοντο. ή τε γάο νὸξ ἀφηρεῖτο τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσιν, ή τε ταραχή καθ' όλην οδσα την στρατοπεδείαν εὐλόγως πολὺν ἐποίει φόνον ἔκτεινον γὰο άλλήλους, οὐ διδούσης τῆς περιστάσεως τὸν έξετασμόν αποιβή διά το μήτε ήγεμόνος παραγγελίαν 5 μήτε συνθήματος έρώτησιν μήτε ὅλως διανοίας κα-3 τάστασιν υπάρχειν. εί μεν ουν ο βασιλεύς έμεινεν έπὶ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, ὁαδίως ἂν καὶ αὐτὸς ὑπὸ των Έλλήνων ανήρητο καί δ πόλεμος απας ταχείας ὰν ἐτετεύχει καταλύσεως· νῦν δ' ὁ μὲν Ξέρξης ἦν 10 έκπεπηδηκώς ποὸς τὴν ταραχήν, οἱ δ' Ελληνες εἰσπεσόντες είς την σκηνην τούς έγκαταληφθέντας έν 4 αὐτῆ σχεδὸν ἄπαντας ἐφόνευσαν. τῆς δὲ νυκτὸς καθεστώσης έπλανωντο καθ' όλην την παρεμβολην ζητούντες τὸν Ξέρξην εὐλόγως ήμέρας δὲ γενομέ- 15 νης και τῆς ὅλης περιστάσεως δηλωθείεης, οί μεν Πέρσαι θεωρούντες όλίγους όντας τοὺς Ελληνας, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ κατά στόμα μέν οὐ συνεπλέκοντο, φοβούμενοι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν πλαγίων καὶ έξόπισθεν περιιστάμενοι καὶ παν- 20 ταχόθεν τοξεύοντες καὶ ἀκοντίζοντες ἄπαντας ἀπέκτειναν. οί μέν οδυ μετά Λεωνίδου τάς έν Θεομοπύλαις παρόδους τηρούντες τοιούτον έσχον τού βίου τὸ τέλος.

11 Ων τὰς ἀφετὰς τίς οὐν ἂν θαυμάσειεν; οἵτινες 25 μιῷ γνώμη χρησάμενοι τὴν μὲν ἀφωρισμένην τάξιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος οὐν ἔλιπον, τὸν ἑαυτῶν δὲ βίον

¹ ἀφήρητο v. 9 ἀνηρεϊτο v. 12 ἐγκαταλεῖτοθέντας cod., corr. Dind. 13 κυκτός] ἀσελήνου vel σκοτεινῆς add. Dind.

προθύμως ἐπέδωκαν είς τὴν κοινὴν τῶν Έλλήνων σωτηρίαν, και μάλλον είλοντο τελευτάν καλώς ή ζην αίσχοῶς. και την τῶν Περσῶν δὲ κατάπληξιν ούκ αν τις απιστήσαι γενέσθαι. τίς γαο αν των 2 5 βαρβάρων υπέλαβε το γεγενημένον; τίς δ' αν προσεδόκησεν ότι πεντακόσιοι τὸν ἀριθμὸν όντες ἐτόλμησαν έπιθέσθαι ταῖς έκατὸν μυριάσι; διὸ καὶ τίς ούκ ἂν τῶν μεταγενεστέρων ζηλώσαι τὴν ἀφετὴν των ανδρών, οίτινες τω μεγέθει της περιστάσεως 412 κατεσχημένοι τοῖς μὲν σώμασι κατεπονήθησαν, ταῖς δε ψυχαίς ούχ ήττήθησαν; τοιγαρούν οδτοι μόνοι των μνημονευομένων κοατηθέντες ένδοξότεοοι γεγόνασι των άλλων των τὰς καλλίστας νίκας ἀπενηνεγμένων. χρή γάρ ούκ έκ των αποτελεσμάτων 15 κοίνειν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδοας, ἀλλ' ἐκ τῆς ποοαιρέσεως τοῦ μεν γὰρ ή τύχη κυρία, τοῦ δ' ή προαίρεσις δοκιμάζεται. τίς γὰρ ἂν ἐκείνων ἀμείνους 3 ἄνδοας ποίνειεν, οίτινες οὐδὲ τῷ χιλιοστῷ μέρει τῶν πολεμίων ἴσοι τὸν ἀριθμὸν ὅντες ἐτόλμησαν 20 τοῖς ἀπιστουμένοις πλήθεσι παρατάξαι τὴν έαυτῶν άρετήν; οὐ κρατήσειν τῶν τοσούτων μυριάδων έλπίζοντες, άλλ' άνδραγαθία τοὺς πρὸ αὐτῶν ἄπαντας ύπερβαλείν νομίζοντες, και την μέν μάχην αύτοῖς εἶναι πρίνοντες πρὸς τοὺς βαρβάρους, τὸν 25 άγῶνα δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν πρὺς απαντας τούς έπ' άρετη θαυμαζομένους ύπάρχειν.

⁴ ἀπιστήσαι] μεγίστην add. Madvig 6 τολμήσοιεν Dind. 15 προαιρέσεως | ἐπιβολῆς Dind. ex XXVI 24, 2 (cf. Floril. Vatic. II 568 Mai) 16 αὐτή ἡ προαίρεσις vel ἡ φρόνησις conicio, ἡ προθυμία Wurm 23 ἐν αὐτοῖς FMK, ἐαντοῖς Eich.

4 μόνοι γὰο τῶν έξ αίῶνος μνημονευομένων είλοντο μαλλον τηρείν τους της πόλεως νόμους ή τὰς ίδίας . ψυχάς, οὐ δυσφοροῦντες ἐπὶ τῷ μεγίστους ἑαυτοῖς έφεστάναι κινδύνους, άλλὰ κρίνοντες εὐκταιότατον εἶναι τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι τοιούτων ἀγώνων τυγ- 5 5 γάνειν. δικαίως δ' άν τις τούτους καὶ τῆς κοινῆς των Έλλήνων έλευθερίας αιτίους ήγήσαιτο ή τους ύστερου έν ταζε πρός Εέρξην μάχαις νικήσαντας. τούτων γὰο τῶν πράξεων μνημονεύοντες οί μὲν βάρβαροι κατεπλάγησαν, οί δε Ελληνες παρωξύν-10 6 θησαν πρός την δμοίαν ανδραγαθίαν. καθόλου δέ μόνοι τῶν ποὸ ἐαυτῶν διὰ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς ἀοετῆς εἰς ἀθανασίαν μετήλλαξαν. διόπεο οὐχ οί τῶν ίστοριῶν συγγραφεῖς μόνον, ἀλλὰ πολλοί και τῶν ποιητών καθύμνησαν αὐτών τὰς ἀνδραγαθίας. ὧν 15 γέγονε καί Σιμωνίδης, δ μελοποιός, άξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας έγκωμιον, έν ῷ λέγει

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γύων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶτος 20 ἔπαινος.

έντάφιον δέ τοιούτον οὕτ' εὐοὼς οὕθ' ο πανδαμάτωο ἀμαυρώσει χρύνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

ό δὲ σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν Έλλάδος είλετο.

4 ἀλλὰ] ἀλλ' ὡς P 14 μόνον Dind., μόνοι cod. κολλοὶ καὶ P, καὶ πολλοὶ Λ, καὶ πολλοὶ καὶ cet. 17 ἐν οm. P 20 ποὸ γόων Εich., προγόνων cod. μνάστης P οἶντος Jacobs 24 ἀνδοῶν ở ἀγαδῶν όδε Bergk 2δ οἰχετῶν cod., coir. Schneidewin εξλατο cod.

μαοτυρεί δε Λεωνίδας δ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετας μέγαν λελοιπώς κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

Ήμεῖς δὲ ἀρχούντως περί τῆς τούτων τῶν ἀν-12 δρών άρετης είρηκότες έπάνιμεν έπλ τὰ συνεχή τοίς 5 είρημένοις. Ξέρξης γάρ τῶν παρόδων τὸν είρημένον τρόπον πρατήσας και κατά την παροιμίαν την 418 Καδμείαν νίκην νενικηκώς, όλίγους μεν των πολεμίων άνεϊλε, πολλαπλασίους δὲ τῶν ἰδίων ἀπώλεσεν. έπεὶ δὲ πεζῆ τῶν παρόδων έκυρίευσε, τῶν 10 κατὰ τὴν θάλατταν ἀγώνων ἔκοινε λαμβάνειν πεῖοαν. εὐθὺς οὖν τὸν ἀφηγούμενον τοῦ στόλου Με- 2 γαβάτην προσκαλεσάμενος διεκελεύσατο πλεΐν έπλ τὸ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸν καὶ πειρᾶσθαι παντὶ τῶ στόλω ναυμαχείν ποὸς τοὺς Έλληνας. ὁ δὲ ταῖς 3 15 τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀκολουθῶν ἐκ Πύόνης τῆς Μακεδομικῆς ἀνήχθη παντί τῷ στόλῳ, καί κατέπλευσε τῆς Μαγνησίας πρὸς ἄκραν τὴν ὀνομαζομένην Σηπιάδα. ένταῦθα δὲ μεγάλου πνεύματος έπιγενομένου ἀπέβαλε ναῦς μακοὰς [τοιήρεις] μέν 20 ύπεο τὰς τριακοσίας, ίππαγωγούς δε καὶ τῶν ἄλλων παμπληθείς. λήξαντος δε τοῦ πνεύματος αναχθείς κατέπλευσεν είς 'Αφέτας τῆς Μαγνησίας. ἐκεῖθεν δὲ διακοσίας τριήρεις έξέπεμψε, προστάξας τοῖς ήγεμόσι περιπλεύσαι καὶ τὴν Εὔβοιαν δεξιὰν λαβόντας 25 πυκλώσασθαι τοὺς πολεμίους. οί δ' Έλληνες ώρ- 4 μουν μεν έπ' 'Αρτεμισίω τῆς Εὐβοίας, εἶχον δε τὰς πάσας τοιήσεις διακοσίας και όγδοήκοντα και τού-

DIODORUS II.

16

¹ dè] dè nat Bergk 2 άξνναόν PA 7 καδμίαν P 19 τριήρεις del. Dind. 23 διακοσίας P (Herod. VIII 7), τριακοσίας $\bf v$.

των ήσαν των μεν 'Αθηναίων έκατον και τετταοάπουτα, αί δὲ λοιπαὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. τούτων δε ναύαρχος μεν ην Εύρυβιάδης δ Σπαρτιάτης, διώπει δὲ τὰ περί τὸν στόλον Θεμιστοπλῆς ὁ 'Αθηναΐος ούτος γάο διά σύνεσιν και στρατηγίαν με- 5 γάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ τὸ ναυτικὸν "Ελλησιν, άλλὰ καὶ παο' αὐτῷ τῷ Εὐουβιάδη, και πάντες τούτφ προσέχοντες προθύμως ο ύπηκουον. προτεθείσης δε βουλης έν τοῖς τῶν νεῶν ήγεμόσι περί τῆς ναυμαχίας, οί μὲν ἄλλοι πάντες 10 την ησυχίαν έκοιναν έχειν και τον επίπλουν των πολεμίων αναδέχεσθαι, μόνος δε Θεμιστοκλής την έναντίαν απεφήνατο γνώμην, διδάσκων ὅτι συμφέρει παντί τῷ στόλφ συντεταγμένφ πλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ούτω γάο αὐτοὺς πλεονεκτήσειν άθρόαις 15 ταϊς ναυσίν έπιπλέοντας τοῖς διὰ τὴν ταραχὴν διεσπασμένην έχουσι την τάξιν, ως αν έκ πολλών και διεστημότων λιμένων έκπλέουσι, τέλος δε κατά την Θεμιστοκλέους κρίσιν οι Έλληνες παντί τῷ στόλω 6 τοις πολεμίοις ἐπέπλευσαν. τῶν δὲ βαρβάρων ἐκ 20 πολλών λιμένων άναγομένων, τὸ μὲν πρώτον οί περί του Θεμιστοκλέα διεσπαρμένοις τοϊς Πέρσαις συμπλεχόμενοι πολλάς μέν ναῦς κατέδυσαν, οὐκ δλίγας δὲ φυγεῖν ἀναγκάσαντες μέχοι τῆς γῆς κατεδίωξαν μετά δὲ ταῦτα παντὸς τοῦ στόλου συν- 25 αγθέντος και γενομένης ναυμαχίας ίσχυρας, μέρει

^{1 *} ήσαν των] ήσαν αυτών cod. 9 ἐπίμουον P 13 ἀπεφήνατο Dind., ἀπεκρίνατο cod. 14 παντί Dind. (c. 22, 1), ἀεl cod.; ὅτι ἀεl τῷ στόλῷ συμφέςει FJK 22 διεσπαφμένοι ν.

414 μεν τῶν νεῶν ἐκάτεοοι ἐποοτέρησαν, οὐδέτεοοι δε δλοσχεοεῖ νίκη πλεονεκτήσαντες νυκτὸς ἐπιλαβούσης διελύθησαν.

Μετά δε την ναυμαχίαν χειμών έπιγενόμενος 13 5 μέγας πολλάς έπτὸς τοῦ λιμένος δομούσας τῶν νεῶν διέφθειρεν, ώστε δοχεῖν τὸ θεῖον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἵνα τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν . νεῶν ταπεινωθέντος ἀντίπαλος ή τῶν Ελλήνων δύναμις γένηται καὶ ποὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχο εως 10 διόπεο οί μεν Έλληνες αεί μαλλον έθαρρουν, οί δε βάοβαροι ἀεὶ πρὸς τοὺς κινδύνους ἐγίνοντο δειλότεροι. οὐ μὴν ἀλλ' ἀναλαβόντες έαυτοὺς ἐκ τῆς ναυαγίας άπάσαις ταζε ναυσίν άνήχθησαν έπὶ τοὺς πολεμίους. οί δ' Ελληνες, προσγενομένων αὐτοῖς 2 15 τοιήρων πεντήμοντα 'Αττικών, ἀντιπαρετάχθησαν τοῖς βαρβέροις. ἦν δ' αὐτῶν ἡ ναυμαχία παραπλήσιος ταις περί τὰς Θεομοπύλας μάχαις οί μεν γὰο Πέρσαι διεγνώκεσαν βιάσασθαι τοὺς Έλληνας καὶ τὸν Εύριπον διεκπλεῦσαι, οί δ' Έλληνες έμ-20 φράξαντες τὰ στενὰ προεμάχοντο τῶν έντὸς τῆς Εὐβοίας συμμαχούντων. γενομένης δὲ ναυμαχίας ἰσχυρᾶς πολλαὶ νῆες παρ' ἀμφοτέρων διεφθάρησαν, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἠναγκάσθησαν ἀνακάμπτειν έπλ τοὺς οἰκείους λιμένας. ἀριστεῦσαι δὲ έν ἀμ-25 φοτέραις ταϊς ναυμαχίαις φασί παρά μεν τοῖς Έλλησιν 'Αθηναίους, παρά δὲ τοῖς βαρβάροις Σιδωνίους, μετά δε ταῦτα οί "Ελληνες ἀπούσαντες τὰ 3

¹ προετέρησαν cod. (semper) 7 Έλληνιαῶν Madvig . 12 αύτους v. 20 προεμάχοντο P, om. v. 22 ναῦς cod. ἀμφοτέροις malim

περί Θερμοπόλας γενόμενα, πυθόμενοι δε καὶ τοὺς Πέρσας πεξή προάγειν ἐπὶ τὰς 'Αθήνας, ἡθύμησαν' διόπερ ἀποπλεύσαντες εἰς Σαλαμῖνα διέτριβον ἐν-4 ταῦθα. οἱ δ' 'Αθηναῖοι θεωροῦντες πανδημεὶ κιν-δυνεύοντας τοὺς ἐν ταῖς 'Αθήναις, τέκνα [μὲν] καὶ δ γυναϊκας καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων ὅσα δυνατὸν ἡν. εἰς τὰς ναῦς ἐνθέντες διεκόμισαν εἰς Σαλαμῖνα. δ δ δὲ τῶν Περσῶν ναὐαρχος πυθόμενος τὸν τῶν πολεμίων ἀπόπλουν, κατῆρεν εἰς τὴν Εὔβοιαν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου, καὶ τὴν τῶν Ἱστιαιέων πόλιν ιο βία χειρωσάμενος καὶ διαρπάσας τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήωσεν.

5 μ lν del. Dind., f. τε 6 καὶ τῶν P (c. 28, 5), τῶν τε v. 9 κατῆρεν — στόλου καὶ om. F, κατῆρεν — χειρωσάμενος om. M 10 ίστια/αν P, ίστιέων v. 16 τὰ Rhod., μετὰ cod. 17 αὐτοὺς PAF, αὐτοὺς cet. 19 παρασῶρ PFJ 22 αὐτοῦ Reiske, αὐτὸς cod. τῆς add. Dind.

οί δ' ἐπὶ τὴν σύλησιν τοῦ μαντείου πεμφθέντες 8 προῆλθον μὲν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς, ἐνταῦθα δὲ παραδόξως ὅμβρων μεγάλων καὶ κεραυνῶν πολλῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, τρὸς δὲ τούτοις τῶν χειμώνων πέτρας μεγάλας ἀπορρηξάντων εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν βαρβάρων, συνέβη διαφθαρῆναι συχνοὺς τῶν Περσῶν, πάντας δὲ καταπλαγέντας τὴν τῶν θεῶν ἐνέργειαν φυγεῖν ἐκ τῶν τόπων. τὸ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς μαντεῖον 4 10 δαιμονία τινὶ προνοία τὴν σύλησιν διέφυγεν οί δὲ Δελφοὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι, τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς ἰερόν, ἐν ῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐνέγραψαν,

15 μναμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας Δελφ≈ με στασαν, Ζανὶ χαριζόμενοι σὸν Φοίβφ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων

καὶ χαλκοστέφανον δυσάμενοι τέμενος.

Ξέρξης δὲ διὰ τῆς Βοιωτίας διεξιών τὴν μὲν τῶν 5
20 Θεσπιέων χώραν κατέφθειρε, τὰς δὲ Πλαταιὰς ἐρήμους οὕσας ἐνέπρησεν οι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις κατοικοῦντες ἐπεφεύγεσαν εἰς Πελοπόννησον
πανδημεί. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν ᾿Αττικὴν ἐμβαλόντες τὴν μὲν χώραν ἐδήωσαν, τὰς δὲ ᾿Αθήνας
25 κατέσκαψαν καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς ἐνέπρησαν.

² et 13 προνοίας cod., corr. Meursins (Herod. VIII 37) 3 παραδύξων cod., corr. Dind. μεγάλων καl] καl μεγάλων καl PAL, καl μεγάλων cet., τε μεγάλων καl Dind. 6 είς] ές Ρ 10 ἀπέφυγεν Ρ 15 μνάμα ξέρξον Ρ (μνᾶμ' άλεξάνδουν Ρ¹); μνᾶμα μ' FL, μνᾶμαν Reiske 18 χαλικοστέφανον Wieseler

τοῦ δὲ βασιλέως περὶ ταῦτα διατρίβοντος, κατέπλευσεν ὁ στόλος ἐκ τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν ᾿Αττικήν, πεπορθηκὼς τήν τε Εὕβοιαν καὶ τὴν παράλιον τῆς ᾿Αττικῆς.

Κατά δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν Κερκυραΐοι μὲν 5 15 πληρώσαντες έξήκοντα τριήρεις διέτριβον περί την Πελοπόννησον, ως μεν αὐτοί φασιν, οὐ δυνάμενοι κάμψαι τὸ περὶ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον, ὡς δέ τινες τῶν συγγραφέων ίστοροῦσι, καραδοκοῦντες τὰς τοῦ πολέμου φοπάς, ὅπως Περσῶν μὲν αρατησάντων 10 έκείνοις δῶσιν ΰδωο καὶ γῆν, τῶν δ' Έλλήνων νι-2 κώντων δόξωσιν αὐτοῖς βεβοηθηκέναι. οί δὲ περὶ την Σαλαμίνα διατοίβοντες 'Αθηναίοι, θεωφούντες την 'Αττικήν πυοπολουμένην και το τέμενος της 'Αθηνας ακούοντες κατεσκάφθαι, δεινως ήθύμουν, 15 όμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας πολὺς κατεῖχε φόβος πανταχόθεν συνεληλαμένους είς αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντας τοὺς ἐφ' ήγεμονίας τεταγμένους συνεδοεῦσαι καὶ βουλεύσασθαι, κατὰ ποίους τόπους συμφέρει ποιεϊσθαι τὴν 20 3 ναυμαχίαν. πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων λόγων δηθέντων, οί μέν Πελοποννήσιοι, της ίδίας μόνον άσφαλείας φροντίζοντες, ἔφασαν δεῖν περὶ τὸν Ἰσθμὸν συστήσασθαι του άγωνα τετειχισμένου γάο αὐτοῦ καλώς, έάν τι περί την ναυμαχίαν γένηται πταϊσμα, 26 δυνήσεσθαι τοὺς ήτυχηκότας εἰς έτοιμοτάτην ἀσφά-416 λειαν καταφυγείν την Πελοπόννησον έαν δε συγ-

⁸ τον om. v. μαλί*αν (eras. t) P 11 δῶσιν P, δώσειν V. 19 ἡγεμονία FJ 20 ποιεῖσθαι Dind., πεποιήσθαι cod. 21 λόγων om. v. (cf. 18, 55, 2. 17, 73, 5)

κλείσωσιν ξαυτούς εἰς μικρὰν νήσον τὴν Σαλαμίνα, δυσβοηθήτοις κακοῖς περιπεσεῖσθαι. Θεμιστοκλῆς 4 δὲ συνεβούλευσε περὶ τὴν Σαλαμίνα ποιεῖσθαι τὸν ἀγῶνα τῶν νεῶν πολλὰ γὰρ πλεονεκτήσειν ἐν ταῖς 5 στενοχωρίαις τοὺς ὀλίγοις σκάφεσι διαγωνιζομένους πρὸς πολλαπλασίας ναῦς. καθόλου δὲ τὸν περὶ τὸν Ἰσθμὸν τόπον ἀπεφαίνετο παντελῶς ἄθετον ἔσεσθαι πρὸς τὴν ναυμαχίαν ἔσεσθαι γὰρ πελάγιον τὸν ἀγῶνα, καὶ τοὺς Πέρσας διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ộφτο δίως καταπονήσεσθαι τὰς ὀλίγας ναῦς ταῖς πολλαπλασίαις. ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ διαλεχθεὶς οἰκεῖα τῆς περιστάσεως, ἄπαντας ἔπεισεν αὐτῷ συμψήρους γενέσθαι τοῦτον τὸν τρόπον.

Τέλος δὲ κοινοῦ δόγματος γενομένου περὶ Σα-16 15 λαμῖνα ναυμαχεῖν, οι μὲν Ἑλληνες παρεσκευάζοντο τὰ πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ πρὸς τὸν κίνδυνον. ὁ δ' οὖν Εὐουβιάδης παραλαβὰν τὸν Θεμιστοκλέα παρακαλεῖν ἐπεγείρει τὰ πλήθη καὶ προτρέπεσθαι πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλήθος τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλήθος τὸν ἐπιφερόμενον δυνάμεων οὐδεὶς προσείχε τοῖς ἡγεμόσιν, ἀλλ' ἔκαστος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἐκπλεῖν ἔσπευδεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. οὐδὲν δ' ἦττον 2 καὶ τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἐδεδίει τὰς 25 τῶν πολεμίων δυνάμεις, ἥ τε τῶν περὶ Θερμοπύλας ἀπώλεια τῶν ἀξιολογωτάτων ἀνδρῶν παρείχετο κατάπληξιν, καὶ τὰ περὶ τὴν ᾿Αττικὴν συμπτώματα πρὸ ὀφθαλμῶν ὅντα πολλὴν ἀθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἑλ-

⁸ $\pi \varrho \delta g$] $\pi \varepsilon \varrho l$ P 12 αὐτῷ Wess, 15 Έλληνες] ἡγεμόνες Sintenis 24 $\pi \varepsilon \xi$ ικὸν P, Πε $\varrho \sigma$ ικὸν v.

3 λησιν. οί δε σύνεδοοι των Έλλήνων δοώντες την των σχλων ταραχήν και την σλην έκπληξιν, εψηφισαντο διατειχίζειν τον Ίσθμόν. και ταχύ των έργων συντελεσθέντων διά την προθυμίαν και το πλήθος των έργαζομένων, οι μεν Πελοποννήσιοι ἀχύρουν το τείχος, διατείνον έπι σταδίους τετταράκοντα άπο Λεχαίου μέχρι Κεγχρεων, οι δ' έν τη Σαλαμίνι διατρίβοντες μετά παντός τοῦ στόλου κατεπλάγησαν έπι τοσούτον, ώστε μηκέτι πειθαρχεῖν τοῖς ήγεμόσιν.

17δ δε Θεμιστοκλής δοῶν τὸν μεν ναύαρχον Εὐου- 10 βιάδην μή δυνάμενον περιγενέσθαι της τοῦ πλήθους όρμῆς, τὰς δὲ περί Σαλαμῖνα δυσχωρίας δύνασθαι πολλά συμβαλέσθαι πρός την νίκην, έμηχανήσατό τι τοιούτον έπεισέ τινα πρός τὸν Ξέρξην αὐτομολήσαι καὶ διαβεβαιώσασθαι, διότι μέλλουσιν αί κατά 15 Σαλαμίνα νήες ἀποδιδράσκειν ἐκ τῶν τόπων καὶ 2 πρός τὸν Ἰσθμὸν ἀθροίζεσθαι. διόπερ ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν πιθανότητα τῶν προσαγγελθέντων πιστεύσας, έσπευδε κωλύσαι τὰς ναυτικάς δυνάμεις τῷν Έλλήνων τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις πλησιάζειν. εὐθὺς 20 οδυ τὸ τῶυ Αἰγυπτίωυ υαυτικὸυ ἐξέπεμψε, προστάξας έμφράττειν τὸν μεταξύ πόρον τῆς τε Σαλα-417 μίνος καὶ τῆς Μεγαρίδος χώρας. τὸ δὲ ἄλλο πλήθος των νεων έξέπεμψεν έπι την Σαλαμίνα, προστάξας εξάπτεσθαι τῶν πολεμίων και ναυμαχία κρίνειν τὸν 25 άγῶνα. ἦσαν δὲ αί τριήρεις διατεταγμέναι κατά έθνος έξης, ΐνα διὰ τὴν ὁμοφωνίαν καὶ γνῶσιν 3 προθύμως άλλήλοις βοηθώσιν. οΰτω δὲ ταχθέντος

τοῦ ναυτικοῦ στόλου, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἐπεῖχον Φοίνικες, τὸ δ' εὐώνυμον οί μετὰ τῶν Περσῶν ὅντες "Ελληνες. οί δὲ τῶν Ἰώνων ἡγεμόνες ἀπέστειλαν ἄνδοα Σάμιον πρός τοὺς Έλληνας τὸν διασα-5 φήσοντα περί των δεδογμένων τῷ βασιλεῖ καὶ περί τῆς ὅλης ἐκτάξεως, καὶ διότι κατὰ τὴν μάχην ἀποστήσονται τῶν βαοβάρων. τοῦ δὲ Σαμίου λάθρα 4 διανηξαμένου και περί τούτου διασαφήσαντος τοίς περί τον Εύρυβιάδην, ο μέν Θεμιστοκίης, κατά νοῦν 10 αὐτῷ προκεχωρηκότος τοῦ στρατηγήματος, περιχαοής ἦυ καὶ τὰ πλήθη παρεκάλεσεν εἰς τὸν κίνδυνου, οί δ' Έλληνες έπὶ τῆ τῶν Ἰώνων ἐπαγγελία θαροήσαντες, και της περιστάσεως βιαζομένης αὐτούς παρά την ίδίαν προαίρεσιν νανμαχείν, ἀπό τῆς 15 Σαλαμίνος προθύμως συγκατέβαινον είς την ναυμαχίαν. τέλος δὲ τῶν περὶ τὸν Εὐουβιάδην καὶ 18 Θεμιστοκλέα διαταξάντων τὰς δυνάμεις, τὸ μὲν εὐώνυμον μέρος έπείχον 'Αθηναίοι και Λακεδαιμόνιοι. ποὸς τὸ τῶν Φοινίκων ναυτικὸν ἀντιταςθησόμενοι. 20 μεγάλην γάο οί Φοίνικες ύπεροχήν είχον διά τε τὸ πλήθος καλ διὰ τὴν ἐκ πουγόνων ἐν τοῖς ναυτικοῖς έργοις έμπειρίαν Αίγινῆται δὲ καὶ Μεγαρεῖς τὸ 2 δεξιου πέρας άνεπλήρουν οδτοι γάρ έδόκουν είναι ναυτικώτατοι μετά τούς 'Αθηναίους καὶ μάλιστα 25 φιλοτιμήσεσθαι διά τὸ μόνους των Έλλήνων μηδεμίαν έχειν καταφυγήν, εί τι συμβαίη πταΐσμα κατά την ναυμαχίαν την δε μέσην τάξιν έπείχε το λοιπου των Ελλήνων πληθος. οδτοι μέν οδν τούτον

⁶ διότι P^1 , δτι P^2 25 φιλοτιμηθήσεσθαι cod. (cf. I p. XL) 26 συμβαίνει P

τὸν τρόπον συνταχθέντες έξέπλευσαν, καὶ τὸν πόρου 3 μεταξύ Σαλαμίνος καὶ Ἡρακλείου κατείχου· ὁ δὲ βασιλεύς τῷ μὲν ναυάρχω προσέταξεν ἐπιπλεῖν τοῖς πολεμίοις, αὐτὸς δ' εἰς τὸν ἐναντίον τόπον τῆς Σαλαμίνος παρηλθεν, έξ οδ θεωρείν ην την ναυμαχίαν 5 4 γινομένην. οί δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πρῶτον πλέοντες διετήρουν την τάξιν, έχοντες πολλην εύουχωρίαν. ώς δ' είς τὸ στενὸν ἦλθον, ἡναγκάζοντο τῶν νεῶν τινας ἀπὸ τῆς τάξεως ἀποσπᾶν, καὶ πολύν ἐποίουν 5 θόρυβου. δ δὲ ναύαρχος προηγούμενος τῆς τάξεως 10 και πρώτος συνάψας μάχην διεφθάρη λαμπρώς άγωνισάμενος. της δε νεως βυθισθείσης, ταραχή κατέσχε τὸ ναυτικόν τῶν βαρβάρων πολλοί μὲν γὰρ ήσαν οί προστάττοντες, οὐ ταὐτὰ δ' ἕκαστος παρήγγελλε. διὸ καὶ τοῦ πλεῖν εἰς τοὕμπροσθεν ἐπέσχον, 15 άνακωχεύοντες δ' άνεχώρουν είς την εύουχωρίαν. 6 οί δὲ Αθηναίοι θεωρούντες τὴν ταραχὴν τῶν βαρβάρων ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς έμβόλοις έτυπτον, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρέσυρον 418 της δ' είρεσίας ούχ ύπηρετούσης, πολλαί των Πεο- 20 σων τριήρεις πλάγιαι γινόμεναι ταις έμβολαις πυκνώς κατετιτρώσκοντο. διὸ καὶ πούμναν μὲν ἀνακοούεσθαι κατέπαυσαν, είς τούπίσω δε πλέουσαι 19ποοτροπάδην έφευγον. των δε Φοινισσων παί Κυπρίων νεών ύπὸ των 'Αθηναίων χειρουμένων, αί 25 των Κιλίκων και Παμφύλων, έτι δε [και] Δυκίων

4 τόπον] λόφον Reiske 5 η ν om. P et post γινομένην in margine add. ἔμελλεν P^1 20 δ' εἰρεσίας P, διηςεσίας AFKL 21 τοὶς ἐμβόλοις Cobet 26 καὶ om. P

νῆες, έχόμεναι τούτων οὖσαι, τὸ μὲν πρῶτον εὐρώ-

στως αντείχουτο, ώς δ' είδου τας πρατίστας ναῦς πρός φυγήν ώρμημένας, και αὐταὶ τὸν κίνδυνον έξέλιπου. έπὶ δὲ θατέφου πέφατος γενομένης καφ- 2 τερᾶς ναυμαχίας μέχρι μέν τινος ἰσόρροπος ἦν δ 5 κίνδυνος : ώς δὲ οί 'Αθηναΐοι πρὸς τὴν γῆν καταδιώξαντες τοὺς Φοίνικας καὶ Κυπρίους ἐπέστρεψαν, έκβιασθέντες ύπο τούτων έτράπησαν οί βάρβαροι και πολλάς ναῦς ἀπέβαλον. οἱ μὲν οὖν Ελληνες 3 τοῦτον τὸν τρόπον προτερήσαντες ἐπιφανεστάτη ναυ-10 μαχία τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν κατὰ δὲ τὸν κίνδυνον διεφθάρησαν νηες των μεν Έλλήνων τετταοάκοντα, των δὲ Πεοσων ύπὲο τὰς διακοσίας χωοίς τῶν σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι ληφθεισῶν. ὁ δὲ βασι- 4 λεὺς παο' έλπίδας ήττημένος τῶν μὲν Φοινίκων τῶν 15 ἀρξάντων τῆς φυγῆς τοὺς αἰτιωτάτους ἀπέκτεινε, τοῖς δ' άλλοις ἡπείλησεν ἐπιθήσειν τὴν προσήμουσαν τιμωρίαν. οί δὲ Φοίνικες φοβηθέντες τὰς ἀπειλάς τὸ μὲν ποῶτον είς τὴν 'Αττικὴν κατέπλευσαν, της δε νυκτός επιγενομένης απήραν είς την 'Ασίαν. 20 Θεμιστοκλής δὲ δόξας αίτιος γενέσθαι τής νίκης, 5 έτερου ούν έλαττου τούτου στρατήγημα έπευόησε. φοβουμένων γάο των Έλλήνων πεζη διαγωνίζεσθαι πρός τοσαύτας μυριάδας, έταπείνωσε πολύ τὰς δυνάμεις τῶν πεζῶν στοατοπέδων τοιῷδέ τινι τοόπφ. 25 τὸν παιδαγωγὸν τῶν ἰδίων υίῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Εέρξην δηλώσοντα, διότι μέλλουσιν οί Ελληνες πλεύσαντες έπλ τὸ ζεῦγμα λύειν τὴν γέφυραν. διόπεο 6 ό βασιλεύς πιστεύσας τοῖς λόγοις διὰ τὴν πιθανό-

² αύται ΑΕ 11 ναῦς cod.

τητα, περίφοβος έγένετο μὴ τῆς εἰς τὴν ᾿Ασίαν ἐπανόδου στερηθῆ, τῶν Ἑλλήνων θαλαττοχρατούντων, ἔγνω δὲ τὴν ταχίστην διαβαίνειν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ᾿Ασίαν, καταλιπῶν Μαρδόνιον ἐκὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀρίστων ἰππέων τε καὶ πεζῶν, ὧν δ 5 σύμπας ἀριθμὸς ὑπῆρχεν οὐκ ἐλάττων τῶν τετταράκοντα μυριάδων. Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν δυσὶ στρατηγήμασι χρησάμενος μεγάλων προτερημάτων αἰτιος ἐγένετο τοῖς Ἑλλησι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραχθύντα ἐν τούτοις ἦν.

20 Ήμεῖς δὲ ἀρχούντως διεληλυθότες περὶ τῶν κατά την Εύρωπην πραχθέντων, μεταβιβάσομεν την διήγησιν έπλ τὰς έτερογενεῖς πράξεις. Καρχηδόνιοι γάο συντεθειμένοι ποὸς Πέοσας τοῖς αὐτοῖς καιροῖς καταπολεμήσαι τούς κατά την Σικελίαν Έλληνας, 15 μεγάλας παρασκευὰς ἐποιήσαντο τῶν⊶πρὸς τὸν πό-419 λεμον χοησίμων. ως δ' εύτοεπη πάντα αύτοις ύπῆρχε, στρατηγὸν είλοντο 'Αμίλκωνα, τὸν μάλιστα 2 παρ' αὐτοῖς θαυμαζόμενον προκρίναντες. οὖτος δὲ παραλαβών πεζάς τε καὶ ναυτικάς δυνάμεις μεγάλας 20 έξεπλευσεν έκ τῆς Καρχηδόνος, έχων πεζην μὲν δύναμιν οὐκ ἐλάττω τῶν τριάκοντα μυριάδων, ναῦς δε μαχράς πλείους των διακοσίων, και χωρίς πολλὰς ναῦς φορτίδας τὰς κομιζούσας τὴν ἀγοράν, ὑπὲρ τὰς τρισχιλίας. οὖτος μὲν οὖν διανύσας τὸ Λιβυ- 25

ť

³ δξ] δξ δια P (5 τετταφάκοντα] τριάποντα Wess. (6f. 28, 4 ct 30, 1) 1 σραχθέντα! τοῖς Έλλησιν add. P (4 συντιθέμενοι cod., corr. Dind. 18 ξιάποντα P, μίλπονα ΗL, μίλωνα Α 1, 3), δισχιλίων cod. λίας del. Madvig 25 τρισχιλίους P

κὸν πέλαγος καὶ χειμασθεὶς ἀπέβαλε τῶν σκαφῶν τὰ πομίζοντα τοὺς ίππεῖς καὶ τὰ ἄρματα. καταπλεύσας δὲ τῆς Σικελίας εἰς τὸν ἐν τῷ Πανόρμῳ λιμένα διαπεπολεμημέναι τὸν πόλεμον ἔφησε πεφοτ βῆσθαι γὰο μήποτε ἡ θάλαττα τοὺς Σικελιώτας έξέληται τῶν κινδύνων. ἐπὶ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνα- 3 λαβών τοὺς στρατιώτας καὶ διορθωσάμενος τὴν ἐν τῷ χειμῶνι γενομένην ναυαγίαν, ποοῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἱμέραν, συμπαραπλέοντος τοῦ 10 ναυτικού. ως δ' ήλθε πλησίον της προειρημένης πόλεως, δύο παρεμβολάς έθετο, την μέν τῷ πεζῷ · στρατεύματι, την δε τη ναυτική δυνάμει. και τάς μέν μαιράς ναύς άπάσας ένεώλησε και τάφοφ βαθεία καὶ τείχει ξυλίνω περιέλαβε, τὴν δὲ τῶν πε-15 ζων παρεμβολήν ωχύρωσεν άντιπρόσωπον ποιήσας τῆ πόλει καὶ παφεκτείνας ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ παρατειχίσματος μέχοι των ύπερκειμένων λόφων. καθό- 4 λου δὲ πᾶν τὸ πρὸς δυσμάς μέρος καταλαβόμενος, την μεν άγοραν απασαν έκ των φορτίδων νεων 20 έξείλετο, τὰ δὲ πλοῖα ἄπαντα ταχέως έξαπέστειλε, ποοστάξας έκ τε τῆς Λιβύης καὶ Σαοδοῦς σῖτον καὶ την άλλην άγοραν πομίζειν. αὐτὸς δὲ ποὺς ἀρίστους 5 των στρατιωτών αναλαβών ήμεν έπὶ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ἱμεραίων τοὺς ἐπεξιόντας τρεψάμενος καὶ πολει λούς ἀνελών κατεπλήξατο τούς ἐν τῆ πόλει. διὸ καὶ Θήρων ὁ ᾿Ακοαγαντίνων δυνάστης, ἔχων δύναμιν ίκανην και παραφυλάττων την Ίμέραν, φοβηθείς εὐθὺς ἀπέστειλεν εἰς τὰς Συρακούσας, ἀξιῶν τὸν

⁸ γινομένην P, om. FJM 10 ήλθον P 20 πλοΐα P, λοιπά v.

21 Γέλωνα βοηθεΐν την ταχίστην. δ δὲ Γέλων καλ αὐτὸς ήτοιμαχὸς ἦν τὴν δύναμιν, πυθόμενος δὲ τὴν των Ίμεραίων άθυμίαν ανέζευξεν έκ των Συρακουσων κατά σπουδήν, έχων πεζούς μέν οὐκ έλάττους των πεντακισμυρίων, ίππεις δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντα- 5 κισχιλίους. διανύσας δὲ ταχέως τὴν όδὸν καὶ πλησιάσας τῆ πόλει τῶν Ἱμεραίων, ἐποίησε θαρρεϊν τούς πρότερον καταπεπληγμένους τὰς τῶν Καρχη-2 δονίων δυνάμεις. αὐτὸς μὲν γὰο στοατοπεδείαν οίκείαν βαλόμενος των περί την πόλιν τόπων, ταύ-10 την μεν ωχύρωσε τάφοφ βαθεία και χαρακώματι περιλαβών, τούς δ' ίππεῖς ἄπαντας έξαπέστειλεν ἐπὶ τούς κατά την χώραν πλανωμένους των πολεμίων και περί τὰς ἀφελείας διατρίβοντας. οὖτοι δὲ πα- 420 οαδόξως έπιφανέντες διεσπαομένοις άτάκτως κατά 15 την χώραν, τοσούτους ανηγον αίχμελώτους δσους έκαστος άγειν ηδύνατο. είσαχθέντων δε αίχμαλώτων είς την πόλιν πλειόνων η μυρίων, δ μεν Γέλων μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν, οί δὲ κατὰ τὴν Ίμέ-3 οαν κατεφρόνησαν των πολεμίων. ἀκόλουθα δέ 20 τούτοις πράττων ὁ μὲν Γέλων ἀπάσας τὰς πύλας, ας δια φόβου πρότερου έυφκοδόμησαν οί περί Θήοωνα, ταύτας τούναντίον διά την καταφοόνησιν έξωκοδόμησε, και άλλας προσκατεσκεύασε, δι' ών ήν εύχοηστεϊσθαι ποὺς τὰς κατεπειγούσας χοείας. κα- 25 θύλου δὲ Γέλων στοατηγία καὶ συνέσει διαφέρων εὐθὺς έζήτει, δι' οὖ τρόπου καταστρατηγήσας τοὺς

¹⁰ βαλλόμενος P 16 őσους P, őσον v. 22 ἀνφασδόμησαν cod., corr. Wess. 25 εὐχοηστεῖσθαι P (ut coni. Madvig), εὕχοηστός τε v. τὰς om. P

βαρβάρους ακινδύνως αὐτῶν ἄρδην ανελεῖ τὴν δύναμιν. συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ τὸ αὐτόματον πρὸς την επίνοιαν μεγάλα, τοιαύτης γενομένης περιστάσεως, ποίναντος αὐτοῦ τὰς τῶν πολεμίων ναῦς 4 ε έμποῆσαι, καὶ τοῦ 'Αμίλκα διατοίβοντος μὲν κατὰ την ναυτικήν στρατοπεδείαν, παρασκευαζομένου δέ θύειν τῷ Ποσειδῶνι μεγαλοποεπῶς, ἦκον ἀπὸ τῆς χώρας ίππεζς ἄγοντες πρὸς τὸν Γέλωνα βιβλιαφόοον έπιστολάς κομίζοντα παρά Σελινουντίων, έν αἷς 10 ην γεγοαμμένον, δτι ποὸς ην ἔγοαψεν ημέραν 'Αμίλκας αποστείλαι τοὺς ίππείς, πρὸς αὐτὴν ἐκπέμψουσιν. ούσης δε της ημέρας ταύτης καθ' ην έμελλε συν- 5 τελείν την θυσίαν 'Αμίλκας, κατά ταύτην Γέλων ἀπέστειλεν ίδίους ίππεῖς, οἶς ἦν προστεταγμένον 15 περιελθεΐν τοὺς πλησίον τόπους καὶ προσελαύνειν αμ' ήμέρα ποὸς τὴν ναυτικὴν στρατοπεδείαν, ὡς όντας Σελινουντίων συμμάχους, γενομένους δ' έντὸς τοῦ ξυλίνου τείχους τὸν μὲν 'Αμίλκαν ἀποκτεῖναι, τὰς δὲ ναῦς έμπρῆσαι. έξέπεμψε δὲ καὶ σκοπούς 20 είς τούς ύπερκειμένους λόφους, οίς προσέταζεν, όταν ίδωσι τούς ίππεῖς γενομένους έντὸς τοῦ τείχους, ἇραι τὸ σύσσημον. αὐτὸς δ' ὅμ' ἡμέρα τὴν δύναμιν διατεταχώς ανέμενε την από των σκοπων έσομένην δήλωσιν. των δ' ίππέων αμα τη κατά του 22 25 ήλιον άνατολή προσιππευσάντων τη ναυτική των Καρχηδονίων στοατοπεδεία, καλ ποοσδεχθέντων υπὸ τῶν φυλάκων ώς συμμάχων, οὖτοι μὲν εὐθὺς προσ-

¹ ἀνέλη cod., corr. Hert. 11 αὐτὴν] αὐτὰν Rhod. 15 τόπους] λόφους Reiske 18 τείχους — 21 ἐντὸς τοῦ om. L

δραμόντες τω 'Αμίλκα περί την θυσίαν γινομένω. τούτον μεν άνείλον, τὰς δε ναύς ενέποησαν Επειτα των σκοπων ἀράντων τὸ σύσσημον, ὁ Γέλων πάση τῆ δυνάμει συντεταγμένη προήγεν έπλ τὴν παρεμ-2 βολήν τῶν Καρχηδονίων. οἱ δὲ ἐν τῆ στρατοπεδεία ⁴²¹ των Φοινίκων ήγεμόνες το μεν ποωτον έξαγανόντες την δύναμιν απήντων τοις Σικελιώταις και συνάψαντες μάχην εὐρώστως ήγωνίζοντο όμοῦ δὲ ταζε σάλπιγξιν εν αμφοτέροις τοῖς στρατοπέδοις εσήμαινον τὸ πολεμικόν, καὶ κραυγή τῶν δυνάμεων ἐναλ- 10 λάξ έγίνετο, φιλοτιμουμένων άμφοτέρων τω μεγέθει 3 της βοης ύπεραραι τούς αντιτεταγμένους. πολλού δε γενομένου φόνου, και της μάχης δεύφο κάκεισε ταλαντευομένης, ἄφνω τῆς κατὰ τὰς ναῦς φλογὸς άρθείσης είς ύψος, καί τινων απαγγειλάντων του 15 του στρατηγού φόνον, οι μεν Ελληνες έθαρρησαν. και ταις φωναις και ταις έλπίσι της νίκης έπαρθέντες τοῖς φρονήμασιν ἐπέκειντο θρασύτερον τοῖς βαρβάροις, οί δε Καρχηδόνιοι ματαπλαγέντες καί 4 την νίκην απογνόντες πρός φυγήν έτραπησαν. τοῦ 20 δὲ Γέλωνος παραγγείλαντος μηδένα ζωγρείν, πολύς έγένετο φύνος τῶν φευγόντων, καὶ πέρας κατεκόπησαν αύτων ούκ έλάττους των πεντεκαίδεκα μυοιάδων. οί δε λοιποί φυγόντες έπί τινα τόπον έρνμνον το μεν πρώτον ημύνοντο τους βιαζομένους, 25

¹ γενομένος ΑΙ. 4 *προξιγεν] προσήγαγεν FΚΜ, προσητεν cet. 6 ἐξάγοντες cod., corr. Είch. 7 Σικελοίς cod., corr. Wess. 17 ταξε φωναζε μαθ (καὶ om. edit) del. Reiske; ἐδάρογοαν ταξε ξιαρανεστάταις (ἀσφαλεστάταις Wurm, φωνείαις Μαdvig); ἐλπίσι τῆς νέτης καὶ ἐπαφθέντες Βεzzel 18 τοῖς φρονήμασιν del. Bek. 24 φεύγοντες cod., corr. Dind.

άνυδοον δε κατειληφότες τόπον και τῷ δίψει πιεζόμενοι ήναγκάσθησαν έαυτούς παραδούναι τοῖς κρατοῦσι. Γέλων δὲ ἐπιφανέστάτη μάχη νικήσας, καὶ 5 ταύτην κατωρθωκώς μάλιστα διὰ τῆς ίδίας στρατη-5 γίας, περιβόητον έσχε την δόξαν οὐ μόνον παρά . τοῖς Σικελιώταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν· οὐδείς γὰο τῶν ποὸ αὐτοῦ μνημονεύεται τοιούτω 6 στοατηγήματι κεχοημένος, οὐδὲ πλείονας ἐν μίᾶ παρατάξει κατακόψας των βαρβάρων οὐδὲ πληθος 10 αίχμαλώτων τοσούτον χειρωσάμενος. διὸ καὶ πολλοί 23 των συγγοαφέων παραβάλλουσι ταύτην την μάχην τῆ πεοί Πλαταιάς γενομένη τοῖς Έλλησι καὶ στοατήγημα το Γέλωνος τοῖς έπινοήμασι τοῖς Θεμιστο- . κλέους, καὶ τὸ πρωτεῖον διὰ τὰς ἀμφοτέρων ὑπερ-15 βολάς τῆς ἀφετῆς οί μὲν τούτοις, οί δὲ τοῖς έτέροις ἀπονέμουσι. . καὶ γὰο τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 2 τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν ποὸ τῆς μάχης καταπεπληγμένων το πληθος των βαοβαοικών δυνάμεων, οί κατὰ Σικελίαν πρότερον νικήσαντες ἐποίησαν 20 τούς κατά την Ελλάδα δαροήσαι, πυδομένους την τοῦ Γέλωνος νίκην και τῶν τὴν ὅλην ἡγεμονίαν πας' ἀμφοτέροις έσχηκότων παρὰ μὸν τοῖς Πέρσαις . διαπεφευγέναι του βασιλέα καλ πολλάς μυριάδας μετ' αὐτοῦ, παρὰ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον 25 ἀπολέσθαι τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετασχόντας του πολέμου κατακοπήναι, καὶ τὸ δὴ λεγόμενου

¹² στρατήγημα τὸ] στρατηγήματα Ρ, στρατηγήματος ΑΓΚ 16 γὰρ τῶν — τὴν Σικείαν οπ. ΓΙΚΜ post δυνάμεων inscrentes: τῶν κατά τὴν Έλιλοα καὶ κατά τὴν Σικείαν Ελλήνων 22 Πέρσαις] συνέβη add. Reiske et Madvig

3 μηδε ἄγγελον εἰς τὴν Καρχηδόνα διασωθήναι. πρὸς 422.
δὲ τούτσες τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἡγεμόνων παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλησι. Παυσάνίαν καὶ Θεμιστοκλέα, τὸν μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν θανατωθῆναι διὰ πλεονεξίαν καὶ προδοσίαν, τὸν δ΄ ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλά-5 δος ἐξελαθέντα καταφυγεῖν πρὸς τὸν ἐχθρότατον Ξέρξην καὶ παρ΄ ἐκείνω βιῶσαι μέχρι τῆς τελευτῆς, Γέλωνα δὲ μετὰ τὴν μάχην ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀποδοχῆς τυγχάνοντα παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ἐγγηρᾶσαι τῆ βασιλεία καὶ τελευτῆσαι θαυμαζόμενον, καὶ το-10 σοῦτον ἰσχῦσαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὕνοιαν παρὰ τοῖς πολίταις, ὥστε καὶ τρισίν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν διαφυλαχθῆναι.

'Αλλά γὰο τούτων οι δικαίαν δόξαν κεκτημένοι τοὺς προσήκοντας ἐπαίνους καὶ παρ' ἡμῶν ἔχουσιν, 15 24 ἐπὶ δὲ τὸ συνεχὲς τοῖς προειρημένοις μεταβησόμεθα. συνέβη γὰο τῆ αὐτῆ ἡμέρα τὸν Γέλωνα νικῆσαι καὶ τοὺς περὶ Θερμοπύλας μετὰ Λεωνίδου διαγωνίσα- σθαι πρὸς Ξέρξην, ἄσπερ ἐπίτηδες τοῦ δαιμονίου περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ποιήσαντος γενέσθαι τήν πε 20 καλλίστην ὑίκην καὶ τὴν ἐνδοξοτάτην ἦτταν. μετὰ 2 δὲ τὴν γενομένην μάχην πρὸς τῆ πόλει τῶν Ίμεραίων είκοσι νῆες μακραὶ διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἄς ᾿Αμίλκας ἐνεώλκησε πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας. διὸ καὶ τῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἀπάντων τῶν μὲν ἀνη-25 οημένων, τῶν δὲ ξωγρημένων, ἔφθασᾶν αὖται τὸν ἀπόπλουν ποιησάμεναι. πολλοὺς δὲ τῶν φευγόντων

³ Παυσωνίου και Θεμιστουλέους cod., corr. Steph. 7 της οπ. ν. 12 της οικίας της Ρ. της οικίας ν. 14 γας PL, γας περί cet. 23 καύς cod. (cf. I p. LX) 24 λμίλ-κε] ο μίλιας Ρ', ούν add. Rhod. (c. 20, 3)

άναλαβοῦσαι, καὶ διὰ τοῦτο κατάγομοι γενόμεναι, περιέπεσον χειμώνι και πάσαι διεφθάρησαν όλίγοι δέ τινες έν μικοφ σκάφει διασωθέντες είς Καρχηδόνα διεσάφησαν τοις πολίταις, σύντομον ποιησά-· 5 μενοι την απόφασιν, ότι πάντες οί διαβάντες είς . την Σιπελίαν απολώλασιν. οί δε Καρχηδόνιοι παρ' 3 έλπίδας μεγάλη συμφορά περιπεσύντες έπὶ τοσούτο κατεπλάγησαν, ώστε τὰς νύκτας ἄπαντας διαγουπνείν φυλάττοντας την πόλιν, ως τοῦ Γέλωνος πάση τῆ 10 δυνάμει παραγοήμα διεγνωκύτος πλεΐν έπὶ την Καοχηδόνα. διὰ δὲ τὸ πληθος τῶν ἀπολωλότων ή τε 4 πόλις ἐπένθησε κοινῆ καὶ κατ' ίδίαν αι των ίδιωτων οίκίαι κλαυθμού και πένθους έπληρούντο. οί μεν γὰο υίούς, οι δε ἀδελφούς ἐπεζήτουν, πλείστοι 15 δε παϊδες δοφανοί πατέρων γεγονότες έρημοι ωδύοοντο τόν τε των γεγεννηκότων θάνατον και την ιδίαν έρημίαν των βοηθούντων, οί δε Καρχηδόνιοι φοβούμενοι μη φθάση διαβάς είς Λιβύην Γέλων, εὐθὺς έξέπεμψαν ποὸς αὐτὸν ποεσβευτὰς αὐτοκοά-20 τορας τούς δυνατωτάτους είπεῖν τε καὶ βουλεύ-**ત**લ્લક્રીલા.

Ο δὲ Γέλων μετὰ τὴν νίκην τούς τε Ιππεῖς τοὺς 25 ἀνελύντας τὸν ᾿Αμίλκαν δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἡνδοαγαθηκότας ἀριστείοις ἐκύσμησε. 25 τῶν δὲ λαφύρων τὰ καλλιστεύοντα παρεφύλαξε, βουλόμενος τοὺς ἐν ταῖς Συρακούσαις νεὼς κοσμῆ-423 σαι τοῖς σκύλοις τῶν δ΄ ἄλλων πολλὰ μὲν ἐν Ἱμέρα προσήλωσε τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ιερῶν, τὰ δὲ

¹⁹ πρὸς | εἰς Ρ

λοιπὰ μετὰ τῶν αίγμαλώτων διεμέρισε τοῖς συμμάχοις, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν συστρατευσάντων τὴν 2 αναλογίαν ποιησάμενος. αί δε πόλεις είς πέδας κατέστησαν τοὺς διαιρεθέντας αίχμαλώτους, και τὰ δημόσια των έργων διά τούτων έπεσκεύαζου. πλεί- 5 στους δε λαβόντες 'Αυραγαντίνοι τήν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν ἐκόσμησαν, τοσοῦτον γὰο παρ' αὐτοῖς τῶν ἡλωκότων ἦν τὸ πλῆθος, ὥστε πολλοὺς τῶν ἰδιωτῶν πας' αὐτοῖς ἔχειν δεσμώτας πεντακοσίους. συνεβάλετο γὰο αὐτοῖς ποὸς τὸ πληθός των 10 αίχμαλώτων οὐ μύνον ὅτι πολλοὺς στρατιώτας ἀπεσταλκότες ήσαν έπὶ τὴν μάχην, άλλὰ καὶ διότι γέ= νομένης της τροπης πολλοί των φευγόντων είς την μεσόγειον ἀνεχώρησαν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν 'Αποαγαντίνων, ὧν ἀπάντων ὑπὸ τῶν ᾿Ακραγαντίνων 15 3 ζωγοηθέντων έγεμεν ή πόλις των έαλωμότων. πλείστων δε είς το δημόσιον ανενεχθέντων, οδτοι μεν τούς λίθους έτεμνον, έξ δυ ού μόνον οι μέγιστοι τῶν θεῶν ναοί κατεσκευάσθησαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τάς τῶν ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἐκροὰς ὑπόνομοι 20 κατεσκευάσθησαν τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, ώστε άξιοθέατον εἶναι τὸ κατασκεύασμα, καίπεο διὰ τὴν εὐτέλειαν καταφοονούμενον. ἐπιστάτης δὲ γενόμενος τούτων των ἔργων δ προσαγορευόμενος Φαίαξ διὰ΄ τὴν δύξαν τοῦ ματασμευάσματος ἐποίησεν ἀφ' ἑαυ- 25 4 τοῦ κληθήναι τοὺς ὑπονόμους φαίακας. κατεσκεύα-

⁴ πατέδησαν Hert. 6 αὐτῶν Ρ. ἑαυτῶν ν. 8 τῶν ἡλακοτων — παρ' αὐτοῖς οπ. L 10 πρὸς Ρ, οπ. ν. 17 ἀνεχθέντων Ρ 20 ἐν Ρ, τῶν ͿΚ, τῶν ἐν cet. 21 πατεσκευάσθησαν abundat

σαν δε οί 'Ακραγαντίνοι και κολυμβήθραν πολυτελή, την περίμετρον έχουσαν σταδίων έπτά, τὸ δε βάθος πηχῶν εἴκοσι. εἰς δε ταύτην ἐπαγομένων ποταμίων και κοηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον ἐγένετο, 5 πολλοὺς παρεχόμενον ἰχθῦς εἰς τροφὴν και ἀπόλαυσιν κύκνων τε πλείστων εἰς αὐτὴν καταπταμένων συνέβη τὴν πρόσοψιν αὐτῆς ἐπιτερπῆ γενέσθαι. ἀλλ' αὕτη μὲν ἐν τοῖς ὕστερον χρύνοις ἀμεληθεῖσα συνεχώσθη καὶ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρύνου κατε-10 φθάρη, τὴν δε χώραν ἄπασαν ἀγαθὴν οὖσαν ἀμπε-5 λόφυτον ἐποίησαν καὶ δένδρεσι παντοίοις πεπυκνωμένην, ώστε λαμβάνειν έξ αὐτῆς μεγάλας προσόδους.

Γέλων δὲ τοὺς συμμάχους ἀπολύσας τοὺς πολίτας ἀπήγαγεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ διὰ τὸ μέτι γεθος τῆς εὐημερίας ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον παρὰ τοῖς πολίταις, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Σικελίαν ἐπήγετο γὰρ αἰχμαλώταν τοσοῦτο πλῆθος, ὥστε δοκεῖν ὑπὸ τῆς νήσου γεγονέναι τὴν Λιβύην ὅλην αἰχμάλωτον. εὐθὺς δὲ καὶ τῶν πρότερον ἐναν-26 τιουμένων πόλεών τε καὶ δυναστῶν παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ἐπὶ μὲν τοῖς ἡγνοημένοις αἰτούμενοι συγγνώμην, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπαγγελλόμενοι πὰν ποιήσειν τὸ προσταττόμενον. ὁ δὲ πᾶσιν ἐπιεικῶς χρησάμενος συμμαχίαν συνετίθετο, καὶ τὴν εὐτυχίαν τὸ ἀνθρωπίνως ἔφερεν οὐα ἐπὶ τοῦτων μόνον, ἀλλὰ 424 καὶ ἐπὶ τῶν πολεμιωτάτων Καργηδονίων. παρα-2

³ sinosin v. π orayön cod., corr. Coraes ad Athenaeum XII 59 τ orayîn v. 6 π leistan P, π lõid s v. π la de Athen. 1. c.) π la atautamérous AL τ and τ la v. τ la de Om. v.

γενομένων γὰο πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς Καρχηδόγος τῶν ἀπεσταλμένων ποέσβεων καὶ μετὰ δακούων δεομένων ἀνθοωπίνως αὐτοῖς χρήσασθαι, συνεχώρησε τὴν εἰρήνην, ἐπράξατο δὲ παρ' αὐτῶν τὰς εἰς τὸν πόλεμον γεγενημένας δαπάνας, άργυρίου δισχίλια ς τάλαντα, καὶ δύο ναοὺς προσέταξεν οἰκοδομήσαι, 3 καθ' οθς έδει τὰς συνθήκας ἀνατεθῆναι. Καρχηδόνιοι παραδόξως τῆς σωτηρίας τετευχότες ταῦτά τε δώσειν προσεδέξαντο καὶ στέφανον χουσούν τη γυναικί του Γέλωνος Δαμαρέτη προσωμο- 10 λόγησαν. αθτη γάο υπ' αὐτῶν ἀξιωθεῖσα συνήογησε πλεϊστον είς την σύνθεσιν της είρηνης, και στεφανωθεϊσα ύπ' αὐτῶν έκατὸν ταλάντοις χουσίου,. νόμισμα έξέκοψε το κληθεν απ' έκείνης Δαμαρέτειον' τούτο δ' είχε μεν 'Αττικάς δραχμάς δέκα, 15 έκλήθη δὲ παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. 4 πεντημοντάλιτρον. ὁ δὲ Γέλων έχρῆτο πᾶσιν έπιεικώς, μάλιστα μεν είς του ίδιου τρόπου, ούχ ήμιστα δὲ καὶ σπεύδων ἄπαντας ἔχειν ταῖς εὐνοίαις ἰδίους. παρεσπευάζετο γάρ πολλή δυνάμει πλεΐν έπὶ τήν 20 Έλλάδα καὶ συμμαχεῖν τοῖς Έλλησι κατὰ τῶν Πεο-5 σων. ήδη δ' μύτου μέλλοντος ποιείσθαι την άναγωγήν, κατέπλευσάν τινες έκ Κορίνθου διασαφοῦντες νενικημέναι τῆ ναυμαχία τοὺς Έλληνας περί Σαλαμενα, και του Ξέρξην μετά μέρους τῆς δυνά- 25 μεως έκ της Ευρώπης άπηλλάχθαι. διὸ καὶ της όρμης

⁸ τῆς σ. παφαδόξως ν. 9 ταῦτα τ' ἐμπεδώσειν Reiske; δώσειν iuxta πφοσωμολόγησαν ponit Hert. 10 δημαφέτη P² 11 αὐτή ν. 14 δαμαφέτειον P¹F, δημαφέτειον P², δαμαφέτιον cet. 15 εἶχεν μὲν P, εἶχεν ν. 17 ἐχρῆτο] γὰφ add. P . 18 εἰς P, διὰ ν. 22 δὲ αὐτοῦ P, δὲ τοῦτου ν.

έπισχών, την προθυμίαν των στρατιωτών ἀποδεξάμενος, .συνήγαγεν εκκλησίαν, προστάξας απαντας άπανταν μετά των ὅπλων αὐτὸς δὲ οὐ μόνον των 425 οπλων γυμνός είς την έκκλησίαν ήλθεν, άλλα καί 5 άχίτων εν ίματίω προσελθών άπελογίσατο μεν πεοί. παντός του βίου και των πεπραγμένων αὐτῷ πρὸς τούς Συρακοσίους έφ' έκάστω δε των λεγομένων β έπισημαινομένων των σχλων, και θαυμαζόντων μάλιστα ύτι γυμνον έαυτον παρεδεδώκει τοις βουλο-10 μένοις αὐτὸν ἀνελεῖν, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ [μή] τυχεῖν τιμωρίας ως τύραννος, ώστε μιᾳ φωνῆ πάντας άποκαλείν εὐεργέτην καὶ σωτήρα καὶ βασιλέα. ἀπὸ δὲ τούτων γενόμενος ὁ Γέλων ἐκ μὲν τῶν λα- τ΄ φύρων κατεσκεύασε ναούς άξιολόγους Δήμητρος καὶ 15 Κόρης, χουσούν δὲ τρίποδα ποιήσας ἀπὸ ταλάντων έκκαίδεκα ἀνέθηκεν είς τὸ τέμενος τὸ ἐν Δελφοῖς Απόλλωνι χαριστήριον. ἐπεβάλετο δὲ ὕστερον καὶ πατὰ τὴν Αϊτνην πατασπευάζειν νεων Δήμητοος * έννηως δε ούσης τοῦτον μεν οὐ συνετέλεσε, μεσο-20 λαβηθείς τον βίον ύπο τῆς πεποωμένης. τῶν δὲ 8 μελοποιών Πίνδαρος ην ακμάζων κατά τούτους τοὺς χρόνους. τὰ μὲν οὖν ἀξιολογώτατα τῶν πραχθέντων κατά τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

'Επ' ἄρχουτος δ' 'Αθήνησι Ξανθίππου 'Ρωμαζοι 27 25 μὲν χατέστησαν ὑπάτους Κύιντον Φάβιον Σιλουα-

^{. 1} τὴν] καὶ τὴν Steph. 5 παρελθών Hert. ἀπελογίσατο Α, ἀπελογήσατο cet. 9 παραδεδώκει cod., παραδέδωκε Hert. 10 μὴ del. Hert. 16 ἔξκέδεκα Ρ ἔντο τημεν ν. 19 ἐννηὼς (ἐννήως Ρ) δὲ οὕσης cod., Ἐνναίας («Wess.) εὐγήρως δ΄ ἤδη ῶν Reiske, ὡς Ἐννης ἐνδεοῦς οῦσης Madvig, fort. νεὼς ἐνδεοῦσης

νον και Σερούιον Κορνήλιον Τρίκοστον. έπι δέ τούτων δ μεν των Πεοσων στόλος πλην Φοινίκων μετὰ τὴν ἐν Σαλαμίνι γενομένην ναυμαχίαν ήττημένος διέτριβε περί την Κύμην. ένταῦθα δὲ παραχειμάσας, ως το θέρος ενίστατο, παρέπλευσεν είς 5 Σάμον, παραφυλάξων την Ίωνίαν ήσαν δ' αί πασαι νήες έν Σάμφ πλείους των τετρακοσίων. αὐται μεν οὖν ως ἀλλότρια φρονούντων τῶν Ἰώνων πα-426 2 οεφύλαττον τὰς πόλεις. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα μετὰ την έν Σαλαμίνι ναυμαχίαν, των Άθηναίων δο-10 κούντων αίτίων γεγονέναι τῆς νίκης, καὶ διὰ τοῦτο αύτων φουνηματιζομένων, πάσιν έγίνοντο καταφανεῖς ὡς τοῖς Δακεδαιμονίοις ἀμφισβητήσοντες τῆς κατὰ δάλατταν ήγεμονίας διόπεο οι Λακεδαιμόνιοι προυρώμενοι τὸ μέλλον έφιλοτιμοῦντο ταπεινοῦν 15 τὸ φούνημα τῶν Αθηναίων. διὸ καὶ κοίσεως πουτεθείσης περί των άριστείων, χάριτι κατισχύσαντες έποίησαν ποιθήναι πόλιν μεν ἀριστεῦσαι την Αίγινητῶν, ἄνδοα όὲ 'Αμεινίαν 'Αθηναΐον, τὸν ἀδελφὸν Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ οὖτος γὰο τοιηοαρχῶν ποῶ- 20 τος έμβολην έδωκε τη ναυαρχίδι των Περσών, καί ε ταύτην πατέδυσε παί τὸν ναύαρχον διέφθειρε. των δ' 'Αθηναίων βαρέως φερόντων την άδικον ήτταν, οί Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες μήποτε Θεμιστοκίῆς άγαναπτήσας έπὶ τῷ συμβεβηπότι παπὸν μέγα βου- 23 λεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αύτον διπλασίοσι δωρεαίς των τὰ ἀριστεῖα είληφό-

3 μετά] κατά Wess. 6 δ' αί] δὲ PL 12 ἐγένοντο ν. 13 ἀμφισβητήσουαι f 19 ¼μινίαν AL 21 ἔμβολον cod., corr. Wess. 22 κατέδυσεν Ρ, κατέλυσε ν. 27 διπλασίοισιν Ρ, διπλασίοια ΑΓΚ, διπλασίοις cet.

των. δεξαμένου δε τοῦ Θεμιστοκλέους τὰς δωρεάς, δ δήμος των 'Αθηναίων απέστησεν αὐτὸν απὸ τῆς στοατηγίας, και παρέδωκε την ἀρχην Ξανθίππω τῷ 'Αρίφρονος, διαβοηθείσης δὲ τῆς τῶν 'Αθηναίων 28 5 πρὸς τοὺς "Ελληνας άλλοτριότητος, ήκον είς τὰς 'Αθήνας ποέσβεις παοὰ Πεοσῶν καὶ παοὰ τῶν Έλλήνων. οί μεν οδυ ύπο των Περσων αποσταλέντες έφασαν του στρατηγου Μαρδόνιου ἐπαγγέλλεσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, ἐὰν τὰ Περσῶν προέλωνται, δώ-10 σειν χώραν ην αν βούλωνται της Έλλάδος, και τὰ τείχη καὶ τοὺς ναοὺς πάλιν ἀνοικοδομήσειν, καὶ την πόλιν έάσειν αὐτόνομον οί δὲ παοὰ τῶν Δακεδαιμονίων πεμφθέντες ήξίουν μη πεισθηναι τοῖς βαρβάροις, άλλὰ τηρεῖν τὴν πρὸς τοὺς Έλληνας 15 και συγγενείς και όμοφώνους εὔνοιαν. οί δὲ Αθη- 2 ναΐοι τοῖς βαρβάροις ἀπεκρίθησαν, ὡς οὕτε χώρα τοῖς Πέρσαις έστι τοιαύτη ούτε χρυσός τοσούτος ον 'Αθηναΐοι δεξάμενοι τοὺς "Ελληνας έγκαταλείψουσι' τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις εἶπον, ὡς αὐτοὶ μὲν ἣν πρότερον 20 έποιούντο φροντίδα τῆς Έλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα πειράσονται την αὐτην διαφυλάττειν, έκείνους δ' ήξίουυ την ταχίστην έλθεϊν είς την Αττικήν μετά πάντων των συμμάχων πρόδηλον γὰρ εἶναι, διότι Μαοδόνιος, ήναντιωμένων των 'Αθηναίων αὐτῷ, 25 μετά δυνάμεως ήξει έπὶ τὰς 'Αθήνας. ο καὶ συνέβη γενέσθαι δ γὰο Μαοδόνιος ἐν τῆ Βοιωτία διατρί- 3 βων μετά τῶν δυνάμεων τὸ μὲν ποῶτον τῶν ἐν Πελοποννήσω πόλεων ἐπειοατό τινας ἀφιστάνειν,

7 ἀπὸ P ..19 εἶπαν P 21 τὴν αὐτὴν om. FJK 23 εἶναι] ἐστιν P

χοήματα διαπεμπόμενος τοῖς ποοεστηκόσι τῶν πό-427. λεων, μετά δε ταυτα πυνθανόμενος την των 'Αθηναίων ἀπόκοισιν καὶ παροξυνθείς, ἄπασαν ἦγεν ἐπὶ 4 την 'Αττικήν την δύναμιν' χωρίς γαο της δεδομένης ύπὸ Ξέοξου στοατιᾶς πολλούς ἄλλους αὐτὸς ε Μαρδόνιος ἐκ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ τῶν άλλων των συμμαχίδων πόλεων ήθροίκει, πλείους 5 τῶν εἴκοσι μυριάδων τηλικαύτης δὲ δυνάμεως προαγούσης είς την 'Αττικήν, οί μεν 'Αθηναΐοι βιβλιαφόρους ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ω δεόμενοι βοηθεῖν βοαδυμόντων δε αὐτῶν καὶ τῶν βαοβάρων έμβαλόντων είς την 'Αττικήν, κατεπλάγησαν, και πάλιν αναλαβύντες τέκνα και γυναϊκας και των άλλων όσα δυνατον ήν ταχέως αποκομίζειν, έξέλιπου τὴυ πατρίδα καὶ συνέφυγου πάλιν είς τὴν 15 6 Σαλαμίνα. δ δε Μαρδόνιος χαλεπώς έχων προς

5 Σαλαμίνα. ὁ δὲ Μαρδόνιος χαλεπῶς ἔχων πρὸς αὐτούς, τὴν χώραν ἄπασαν κατέφθειρε και τὴν πόλιν κατέσκαψε και τὰ ἰερὰ τὰ καταλελειμμένα

παντελώς έλυμήνατο.

29 Ἐπανελθόντος δὲ εἰς τὰς Θήβας τοῦ Μαρδονίου το μετὰ τῆς δυνάμεως, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους, καὶ πανδημεὶ προελθόντας εἰς τὰς Πλαταιὰς διαγωνίσασθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας, εὕξασθαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς, ἐὰν νικήσωσιν, ἄγειν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τοὺς τΕλληνας ἐλευθέρια κοινῆ, καὶ τὸν ἐλευθέριον ἀγῶνα

^{. 9} προσαγούσης PAFHL 12 έμβαλόντων PAF, έμβαλ λύντων cet. 17 χώραν] πόλιν P 18 πόλιν] χώραν παντελώς P, πόλιν παντελώς cet. 20 Θήβας Dind., Αθήνας cod. 23 προσελθόντας cod., corr. Dind. 26 έλευθερίαν ποινήν cod., corr. Reiske; idom τὸν τῶν έλευθερίων ἀγῶνα

συντελεϊν έν ταϊς Πλαταιαϊς. συναχθέντων δε των 2 Έλλήνων είς τὸν Ἰσθμόν, ἐδόκει τοῖς πᾶσιν δοκον όμόσαι περέ του πολέμου, του στέξουτα μεν την δμόνοιαν αύτων, αναγκάσοντα δε γενναίως τούς 5 κινδύγους υπομένειν. 6 δε δοκος ήν τοιούτος ού 3 ποιήσομαι περί πλείονος το ζην της έλευθερίας. οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὕτε ζῶντας οὕτε άποθανόντας, άλλὰ τοὺς ἐν τῆ μάχη τελευτήσαντας των συμμάχων πάντας θάψω, και κοατήσας τω 10 πολέμω των βαρβάρων οὐδεμίαν των άγωνισαμένων πόλεων ἀνάστατον ποιήσω, καὶ τῶν Γερῶν τῶν έμποησθέντων και καταβληθέντων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω, άλλ' υπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἐάσω καλ καταλείψω τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας. τὸν δὲ ὕρ- 4 15 που δμόσαυτες έπορεύθησαν έπλ την Βοιωτίαν διά τοῦ Κιθαιρώνος, καὶ πρὸς τὰς ὑπωρείας καταντήσαντες πλησίον των Έρυθοων, αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσαν. ήγειτο δὲ τῶν μὲν 'Αθηναίων 'Αριστείδης, των δε συμπάντων Παυσανίας, επίτροπος ών 20 τοῦ Λεωνίδου παιδός.. Μαρδύνιος δὲ πυθόμενος τὴν 30 των πολεμίων δύναμιν προάγειν έπὶ Βοιωτίας, προηλθεν έκ των Θηβων και παραγενόμενος έπι τον 428 Ασωπον ποταμον έθετο παρεμβολήν, ην ωχύρωσε τάφοφ βαθεία και τείχει ξυλίνφ περιέλαβεν. ήν

² τοις πάσιν] μένουσιν PHL, μένοντα Α; μεν αὐτοις fort. 3 στέξοντα Rhod., στέςξοντα cod., στεςεώσοντα Lambin, στηςίξοντα Reiske, συνέξοντα Madvig 4 τους κ. όπομένειν φέρειν τούς κ. f 11 πουήσω) τας δε τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω add. Lyc. Leocr. 81 12 ἀνοικοδομήσω Lyc. ib., οἰκοδομήσω cod.; οἰκοδομήσω — ἐάσω καὶ om. FJM 14 ἀσεβείας) ἀπόμνημα add. PAFHKLM 21 Βοιοτίαν ν. 24 πεςιέβαλεν cod., corr. Wess.

όλε δ σύμπας άριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰς δέκα 2 μυριάδας, των δε βαρβάρων είς πεντήμοντα. πρωτοι δὲ κατήρξαντο μάχης οί βάρβαροι νυκτὸς ἐκχυθέντες έπ' αὐτοὺς καὶ πᾶσι τοῖς Ιππεῦσι πρὸς τὴν στοατοπεδείαν ἐπελάσαντες. τῶν δὲ ᾿Αθηναίων προ- 5 αισθομένων καλ συντεταγμένη τῆ στρατιά τεθαρρηκότως απαντώντων, συνέβη καρτεράν γενέσθαι μάε χην. τέλος δὲ τῶν Ἑλλήνων οί μὲν ἄλλοι πάντες τοὺς καθ' αύτοὺς ταχθέντας τῶν βαοβάρων έτρέψαντο, μόνοι δὲ Μεγαρεῖς πρός τε τὸν ἵππαργον 10 και τους αρίστους των Περσων ίππεις ανθεστώτες, και πιεζόμενοι τῆ μάχη, τὴν μὲν τάξιν οὐ κατέλιπου, πρός δε τούς 'Αθηναίους και Λακεδαιμονίους πέμψαντές τινας έξ αὐτῶν ἤτουν κατὰ τάχος βοη-4 θῆσαι. 'Αριστείδου δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν 'Αθη- 13 υμίων ταχέως αποστείλαντος τούς ἐπιλέπτους, συστοαφέντες οὖτοι καὶ προσπεσύντες τοῖς βαρβάροις τούς μέν Μεγαρείς έξείλοντο των αινδύνων των έπικειμένων, των δε Περσών αὐτόν τε τὸν ἵππαρχον και πολλούς άλλους άποκτείναντες τούς λοι-20 πούς έτρέψαντο. οί μὲν οὖν Έλληνες, ώσπερεί τινι προαγώνι λαμπρώς προτερήσαντες, εὐέλπιδες έγένοντο περί της όλοσχερούς νίκης μετά δὲ ταῦτα έκ τῆς ὑπωρείας μετεστρατοπέδευσαν είς ἕτερον 5 τόπον εὐθετώτερον πρὸς τὴν ὁλοσχερῆ νίκην. ἦν 25 γὰο ἐπ μὲν τῶν δεξιῶν γεώλοφος ὑψηλός, ἐπ δὲ τῶν εὐωνύμων ὁ ᾿Ασωπὸς ποταμός τὸν δ᾽ ἀνὰ μέ-

¹⁰ et 19 Ιππάρχην cod. 14 βοηθήσαι Ρ, βοηθήσειν ΑΗΚΙ. βοήθειαν cet. 21 ώσπερεί Dind., ὥσπερ είπον ΡΑΗΚΙ. ὥσπερ cet. 23 ταυτα] of αἰν Ἅλληνες add. Ρ 27 ὁ om. Ρ

σον τόπον έπειχεν ή στοατοπεδεία, πεφραγμένη τῆ φύσει καὶ ταῖς τῶν τόπων ἀσφαλείαις. τοῖς μὲν 6 οδυ Έλλησιν έμφοόνως βουλευσαμένοις πολλά συνεβάλετο πρός την νίκην ή των τόπων στενογωρία. ε οὐ γὰο ἦν ἐπὶ πολὺ μῆκος παρεκτείνειν τὴν φάλαγγα τῶν Περσῶν, ὥστε ἀχρήστους εἶναι συνέβαινε τὰς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων. διόπερ οί περί τον Παυσανίαν καὶ 'Αριστείδην θαρρήσαντες τοίς τόποις προήγον την δύναμιν είς την μάχην, 10 και συντάξαντες έαυτοὺς οίκείως τῆς περιστάσεως ηγον έπὶ τοὺς πολεμίους. Μαρδόνιος δὲ συναναγκα-31 ζόμενος βαθεΐαν ποιῆσαι την φάλαγγα, διέταξε την δύναμιν ὅπως ποτ' ἔδοξεν αὐτῷ συμφέφειν, καὶ μετὰ βοῆς ἀπήντησε τοῖς Έλλησιν. ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν 15 τοὺς ἀρίστους πρῶτος ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἀντιτεταγιιένους Δακεδαιμονίους, καὶ γενναίως άγωνισάμενος πολλούς άνείλε των Έλλήνων άντιταχθέντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρώστως, καὶ πάντα κίνδυνον ύπομενόντων προθύμως, πολύς έγίνετο φόνος 20 τῶν βαοβάρων. ἕως μὲν οὖν συνέβαινε τὸν Μαο- 2 δόνιον μετά των έπιλέκτων προκινδυνεύειν, εύψύχως ὑπέμενον τὸ δεινὸν οί βάρβαρρι ἐπεὶ δ' ὅ τε Μαρδόνιος άγωνιζόμενος έκθύμως έπεσε καὶ τῶν έπιλέκτων οί μεν ἀπέθανον, οί δε κατετρώθησαν, 25 ανατραπέντες ταϊς ψυχαϊς πρός φυγήν ὥρμησαν. 429 έπικειμένων δὲ τῶν Ἑλλήνων, οί μὲν πλείους τῶν 3 βαοβάρων είς τὸ ξύλινον τείχος συνέφυγον, τῶν δ' άλλων οί μεν μετά Μαρδονίου ταχθέντες Έλληνες

είς τὰς Θήβας ἀνεχώρησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς ὅντας πλείους τῶν τετρακισμυρίων ἀναλαβὼν ᾿Αρτάβαζος, ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις ἐπαινούμενος, εἰς θάτερον μέρος ἔφυγε, καὶ σύντονον τὴν ἀναχώρησιν ποιησάμενος προῆγεν ἐπὶ τῆς Φωκίδος.

Τοῦτον δὲ τὸν τούπον ἐν τῆ φυγῆ τῶν βαοβάοων σχισθέντων, δμοίως και το των Έλλήνων πληθος διεμερίσθη 'Αθηναΐοι μέν γὰρ καὶ Πλαταιείς καὶ Θεσπιείς τοὺς ἐπὶ Θηβῶν ὁομήσαντας ἐδίωξαν, Κορίνθιοι δε και Σικυώνιοι και Φλιάσιοι και τινες 10 . έτεροι τοῖς μετά 'Αρταβάζου φεύγουσιν ἐπηκολούθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν τοὺς εἰς τὸ ξύλινον τεϊχος καταφυγόντας διώξαντες ἐπός-2 θησαν προθύμως. οι δε Θηβαΐοι δεξάμενοι τοὺς φεύγοντας καὶ προσαναλαβύντες ἐπέθεντο τοῖς διώ- 15 κουσίν 'Αθηναίοις' γενομένης δὲ πρὸ τῶν τειχῶν μαρτεράς μάχης, καὶ τῷν Θηβαίων λαμπρῶς ἀγωνισαμένων, επεσον μεν ούκ ολίγοι πας' άμφοτέροις, τὸ δὲ τελευταΐον βιασθέντες ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων, 3 συνέφυγον πάλιν είς τὰς Θήβας. μετὰ δὲ τάῦτα οί 20 μεν 'Αθηναΐοι πούς τούς Λακεδαιμονίους ἀποχωρήσαντες, μετὰ τεύτων έτειχομάχουν ποὸς τοὺς καταφυγόντας είς τὴν παοεμβολὴν τῶν Πεοσῶν μεγάλου δὲ ἀγῶνος έξ ἀμφοτέρων γενομένου, καὶ τῶν μεν βαρβάρων έκ τόπων ώχυρωμένων καλώς άγω- 25 νισαμένων, τῶν δ' Ἑλλήνων βίαν προσαγόντων τοῖς ξυλίνοις τείχεσι, πολλοί μέν παραβόλως άγωνιζόμενοι κατετιτρώσκοντο, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῷ πλή-

· 4 σύντομον cod., corr. Wess. 10 φλίασοι PA 20 Θήβας] Άθήνας HL

θει των βελων διαφθειούμενοι τον θάνατον εύψύχως ὑπέμενον. οὐ μήν γε τὴν όρμὴν καὶ βίαν τῶν 4 Έλλήνων ἔστεγεν οὕτε τὸ κατεσκευασμένον τεῖχος ούτε τὸ πλήθος τῶν βαρβάρων, ἀλλ' ἄπαν τὸ ἀνε τιτεταγμένον ύπείκειν ήναγκάζετο· ήμιλλῶντο γὰο πούς άλλήλους οί τῆς Ελλάδος ήγούμενοι Δαπεδαιμόνιοι καὶ 'Αθηναΐοι, μεμετεωρισμένοι μὲν ταῖς προ-. γεγενημέναις νίκαις, πεποιθότες δὲ ταῖς έαυτῶν άρεταζς. τέλος δε κατά κράτος άλύντες οι βάρβαροι, 5 10 δεόμενοι ζωγοεῖν οὐδενὸς ἐτύγχανον έλέου. ὁ γὰο στρατηγός τῶν Έλλήνων Παυσανίας ὁρῶν τοῖς πλήθεσιν ύπερέχοντας τούς βαρβάρους, εὐλαβεῖτο μή τι παράλογον γένηται, πολλαπλασίων ὄντων των βαρβάρων διὸ καὶ παραγγείλαντος αὐτοῦ μηδένα 15 ζωγοεῖν, ταχὰ πλῆθος ἄπιστον νεκοῶν ἐγένετο. τέλος δὲ οί Έλληνες ὑπὲο τὰς δέκα μυοιάδας τῶν βαοβάρων κατακόψαντες μόγις έπαύσαντο τοῦ κτείνειν τούς πολεμίους.

Τοιούτον δὲ πέρας τῆς μάχης λαβούσης, οι μὲν33 εν Ελληνες τοῦς πεσόντας ἐθαψαν, ὅντας πλείους τῶν μυρίων. διελόμενοι δὲ τὰ λάφυρα κατὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν ἀριθμὸν τὴν περὶ τῶν ἀριστείων κρίσιν ἐποιήσαντο, καὶ χάριτι δουλεύσαντες ἔκριναν 430 ἀριστεῦσαι πόλιν μὲν Σπάρτην, ἄνδρα δὲ Παυσαεν νίαν τὸν Αακεδαιμόνιον. ᾿Αρτάβαζος δ᾽ ἔχων τῶν φευγύντων Περσῶν εἰς τετρακισμυρίους, καὶ διὰ

⁴ αλλά πάν ν. 21 διελόμενοι τὰ — τὴν δὲ περὶ cod., corr. Dind. 23 χάρτι δουλεύσαντες Rhod., χαριτίδου κελεύσαντος cod., χάρτι τοῦ πελεύσαντος Reiske 25 τῶν Dind., τοὺς τῶν cod.

τῆς Φωκίδος εἰς Μακεδονίαν πορευθείς, ὀξυτάταις πορείαις έχρῆτο, καὶ ἐσώθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν 2 εἰς τὴν ᾿Ασίαν. οἱ ở ¨Ελληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χουσοῦν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς χαριστήριον τῷ θεῷ, 5 ἐπιγράψωντες ἐλεγεῖον τόδε,

Έλλάδος εὐουχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηναν, δουλοσύνης στυγερᾶς δυσάμενοι πόλιας. ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινή μὲν ἄπασι τόδε,

μυριάσιν ποτε τῆδε διηκοσίαις εμάχοντο εκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες, ίδία δε αὐτοις τόδε.

. ὧ ξεῖν', ἄγγειλον Δαπεδαιμονίοις ὅτι τῆδὲ πείμεθα τοῖς πείνων πειθόμενοι νομίμοις.

3 όμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Αθηναίων δῆμος ἐκόσμησε τοὺς τάφους τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ τελευτησάντων, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάσιον τότε πρῶτον ἐποίησε, καὶ νόμον ἔθηκε λέγειν ἐγκώμια τοῖς δημοσία θαπτομένοις τοὺς προαιρεθέντας τῶν ἡητό- 20 4 ρων. μετὰ δὲ ταῦτα Παυσανίας μὲν ὁ στρατηγὸς ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ τοὺς αἰτίους τῆς πρὸς Πέρσας συμμαχίας ἐξήτει πρὸς τὴν τιμωρίαν τῶν δὲ Θηβαίων καταπεπληγμένων τό τε πλῆθος τῶν πολεμίων καὶ τὰς εξ

5 χαριστήριον τῶ θεῶ P, om. v. 10 Λαπεδαιμόνιοι Sintenis, del. Dind. 11 διαποσίαις v., τριηποσίαις Herod. VII 228 13 αὐτοῖς] αὐτοῖς Sintenis, τοῖς Λαπεδαιμονίοις Dind. 14 ξένε cod. ἄγγελον P 19 ἐγκάμιον v. 23 πρὸς Πέρσας Dind., προτέρας cod. 24 την om. L

١

ἀρετάς, οί μεν αιτιώτατοι τῆς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀποστάσεως εκουσίως ὑπομείναντες τὴν παράδοσιν ἐκολάσθησαν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου καὶ πάντες ἀνηρέθησαν.

Έγενετο δε και κατά την Ίωνίαν τοῖς Έλλησι 34 μεγάλη μάχη πρὸς Πέρσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆ περί τὰς Πλαταιὰς συντελεσθείση, περί ῆς μέλλοντες γοάφειν αναληψόμεθα την απ' αρχης διήγησιν. Λεωτυχίδης γάο δ Λακεδαιμόνιος και Ξάν- 2 10 θιππος δ'Αθηναΐος ήγούμενοι τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸν στόλον ἐκ τῆς πεοὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας άθοοίσαντες είς Αϊγιναν, έν ταύτη διατοίψαντες ήμέρας τινάς ἔπλευσαν είς Δῆλον, ἔχοντες τριήρεις διακοσίας και πεντήκοντα. ένταῦθα δ' αὐτῶν δρ-15 μούντων ήμον έκ Σάμου πρέσβεις άξιοῦντες έλευθερώσαι τοὺς κατά τὴν 'Ασίαν "Ελληνας. οί δὲ περί 3 τὸν Λεωτυχίδην συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἡγεμόνων και διακούσαντες των Σαμίων έκριναν έλευθερουν τὰς πόλεις, καὶ κατὰ τάχος ἐξέπλευσαν ἐκ Δήλου. 20 οί δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχοι διατρίβοντες ἐν τῆ Σάμφ, πυθόμενοι τὸν τῶν Ελλήνων ἐπίπλουν, ἀνήχθησαν έκ της Σάμου πάσαις ταϊς ναυσί, και κατάοαντες είς Μυκάλην τῆς Ἰωνίας τὰς μὲν ναῦς ένεώλκησαν, δοωντες ούκ άξιοχοέους ούσας ναυμα-25 χεΐν, καὶ ξυλίνφ τείχει καὶ τάφοφ βαθεία περιέλαβον αὐτάς οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ δυνάμεις πεζάς μετεπέμπουτο έκ των Σάοδεων καλ των σύνεγγυς 481 πόλεων, καὶ συνήγαγον τοὺς ἄπαντας εἰς δέκα μυ-

οιάδας έποιούντο δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν είς πόλεμον χοησίμων παρασκευάς, νομίζοντες καλ 4 τοὺς Ἰωνας ἀποστήσεσθαι ποὸς τοὺς πολεμίους. οί δὲ περί τὸν Λεωτυχίδην παντί τῷ στόλῷ κεκοσμημένω προσπλεύσαντες τοῖς ἐν τῆ Μυκάλη βαρβάροις, 5 ναῦν προαπέστειλαν έχουσαν κήρυκα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. τῷ δὲ προσετέταντο προσπλεύσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλη τῆ φωνη αηρύξαι, διότι οι Έλληνες νενικηκότες [έν Πλαταιαίς] τοὺς Πέρσας πάρεισι νῦν έλευθερώσον- 10 5 τες τὰς ματὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις. τοῦτο δ' ἐποίησαν οί περί τὸν Δεωτυχίδην νομίζοντες τοὺς συστρατεύοντας τοῖς βαρβάροις Ελληνας ἀποστήσειν Πεοσῶν καὶ ταραχὴν ἔσεσθαι πολλὴν ἐν τῆ τῶν βαρβάρων στρατοπεδεία. ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι. 15 τοῦ γὰο κήουκος ποοσπλεύσαντος ταῖς νενεωλκημέναις ναυσί καὶ κηρύξαντος τὰ προστεταγμένα, συνέβη τοὺς μὲν Πέρσας ἀπιστῆσαι τοῖς Έλλησι, τοὺς δ' Έλληνας άλλήλοις συντίθεσθαι περί αποστάσεως. 35 οι δ' Έλληνες κατασκεψάμενοι τὰ κατ' αὐτοὺς ἀπε- 20 βίβασαν την δύναμιν. τῆ δ' ὑστεραία παρασκευαζομένων αὐτῶν κὰ πρὸς τὴν παράταξιν, προσέπεσε φήμη δτι νενικήκασιν οί Έλληνες τοὺς Πέρσας κατά 2 τὰς Πλαταιάς. διόπες οἱ μὲν πεςὶ Λεωτυχίδην άθροίσαντες έκκλησίαν, τὰ πλήθη παρεκάλεσαν είς 25 την μάχην, τά τε άλλα ποοφερόμενοι και την έν Πλαταιαῖς νίκην τραγωδοῦντες, δι' ἢν ὑπελάμβανον

3 ἀποστήσωσθαι ν. 4 πεκοσμημένοι cod., corr. Dind. 10 ἐν Πλαταιαϊς del. Μαθνίς 19 στάσεως ν. 25 ἐκκλησίαν PAL, εἰς ἐκκλησίαν cet. 26 προσφερόμενοι ν. 27 τραγωδούντες Reiske, παρωδούντες cod.

θρασυτέρους ποιήσειν τούς μέλλοντας άγωνίζεσθαι. θαυμαστον δε έγενετο το αποτέλεσμα κατά γάο την αὐτὴν ἡμέραν ἐφάνησαν αί παρατάξεις γεγενημέναι, ή τε ποὸς τῆ Μυκάλη συντελεσθεΐσα καὶ ή κατά 5 τὰς Πλαταιὰς γενομένη. διόπες ἔδοξαν οί περί τὸν 3 Λεωτυχίδην ούπω μεν πεπυσμένοι περί τῆς νίκης, άφ' έαυτῶν δὲ πλάττοντες τὴν εὐημερίαν, στρατηγήματος ένεκεν τοῦτο πεποιηκέναι τὸ γὰο μέγεθος τοῦ διαστήματος ήλεγχεν ἀδύνατον οὖσαν τὴν προσ--10 αγγελίαν: οί δὲ τῶν Περσῶν ἡγεμόνες, ἀπίστως 4 έχοντες τοῖς Έλλησι, τούτους μὲν ἀφώπλισαν, τὰ δὲ ύπλα τοῖς έαυτῶν φίλοις παρέδωκαν παρακαλέσαντες δὲ τὰ πλήθη, καὶ τὸν Ξέρξην αὐτὸν μετὰ πολλης δυνάμεως εἰπόντες ήξειν βοηθόν, ἐποίησαν 15 απαντας εὐθαρσεῖς πρὸς τὸν κίνδυνον, ἀμφοτέρων 36 δὲ αὐτῶν ἐμταξάντων τὴν στρατιὰν καὶ προσαγόντων έπ' άλλήλους, οί μεν Πέοσαι τούς πολεμίους δοώντες δλίγους όντας κατεφρόνησαν αὐτών καλ μετά πολλής αραυγής έπεφέρουτο των δε Σαμίων 2 20 και Μιλησίων πανδημεί προελομένων βοηθήσαι τοις "Ελλησι και μετ' άλλήλων κοινῆ ποοαγόντων κατά σπουδήν, ως προϊόντες είς όψιν ήλθον τοις Ελλησιν, οί μεν Ίωνες ενόμιζον εύθαρσεστέρους έσεσθαι 432 τοὺς Ἑλληνας, ἀπέβη δὲ τοὐναντίον. δόξαντες γὰο 3 25 οι περί του Λεωτυχίδην του Ξέρξην έκ των Σάρδεων έπιέναι μετά τῆς δυνάμεως, έφοβήθησαν, καὶ

² τὸ add. Eich. 7 εὐημερίαν] ἔφάνησαν repetunt cod. ex v. 3 9 ἀδύνατον οὖσαν Cobet, ἀδυνατοῦσαν cod. 16 προαγόντων malim 21 προσαγόντων cod., corr. Rhod. 22 προιόντες JK, προσιόντες cet.

ταραχής γενομένης έν τῷ στρατοπέδο διεφέροντο ποὸς άλλήλους οί μεν γάο έφασαν την ταχίστην δείν είς τὰς ναῦς ἀπιέναι, οί δὲ μένειν καὶ τεθαροημότως παρατάξασθαι. Ετι δ' αὐτοῖς τεθορυβημένοις έπεφάνησαν οι Πέρσαι διεσκευασμένοι κατα- κ 4 πλημτικώς και μετά βοῆς ἐπιφερόμενοι. οί δ' Ελληνες ούδεμίαν άνοχὴν έχοντες τοῦ βουλεύσασθαι, συνηναγκάσθησαν ύπομεῖναι τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. και το μεν πρώτον αμφοτέρων αγωνιζομένων εὐρώστως ισόρροπος ήν ή μάχη και συχνοί παρ' άμφο- 10 τέροις ἔπιπτον· τῶν δὲ Σαμίων καὶ τῶν Μιλησίων έπιφανέντων οί μὲν Έλληνες ἐπερρώσθησαν, οί βάρβαροι δε καταπλαγέντες πρός [την] φυγην ωρμησαν. 5 πολλοῦ δὲ γενομένου φόνου, οί μὲν περί τὸν Λεωτυχίδην καὶ Ξάνθιππον ἐπικείμενοι τοῖς ἡττημένοις 15 κατεδίωξαν τοὺς βαρβάρους μέχρι τῆς παρεμβολῆς, συνεπελάβοντο δὲ τῆς μάχης ἤδη κεκοιμένης Aloλεῖς καὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ τῶν ἀατὰ τὴν ᾿Ασίαν· δεινή γάο τις ένέπεσεν έπιθυμία ταῖς κατὰ τὴν 6 'Ασίαν πόλεσι τῆς έλευθερίας. διόπερ σχεδὸν ἄπαντες 20 ούθ' δμήρων ούτε δραων έποιήσαντο φροντίδα, άλλά μετά τῶν ἄλλων Έλλήνων ἀπέκτειναν ἐν τῆ φυγῆ τούς βαρβάρους. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ήττηθέντων των Περσών, ανηρέθησαν αὐτών πλείους των τετρακισμυρίων των δε διασωθέντων οι μεν είς 23 την στρατοπεδείαν διέφυγον, οι δέ είς Σάρδεις 7 ἀπεχώρησαν. Ξέρξης δὲ πυθόμενος τήν τε περὶ τὰς Πλαταιάς ήτταν και την έν τη Μυκάλη τροπην των

1 γινομένης Α 13 την delevi 14 γενομένου PL, γινομένου cet. 26 διέφυγον om. f

ίδίων, μέρος μὲν τῆς δυνάμεως ἀπέλιπεν ἐν Σάρδεσιν, ὅπως διαπολεμῆ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, αὐτὸς δὲ τεθορυβημένος μετὰ τῆς λοιπῆς στρατίᾶς προῆγεν, ἐπ' Ἐκβατάνων ποιούμενος τὴν πορείαν.

Οί δὲ περί Λεωτυχίδην και Ξάνθιππον ἀποπλεύ-37 σαντες είς Σάμον τοὺς μὲν Ἰωνας καὶ τοὺς Aloλεῖς συμμάχους ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα ἔπειθον αὐτοὺς ἐκλιπόντας τὴν ᾿Ασίαν εἰς τὴν Εὐοώπην μετοικισθήναι. ἐπηγγέλλοντο δὲ τὰ μηδίσαντα τῶν 10 έθνων αναστήσαντες δώσειν έκείνοις την χώραν. καθόλου γάο μένοντας αὐτοὺς ἐπὶ τῆς 'Ασίας τοὺς 2 μέν πολεμίους διάδρους έξειν, πολύ ταις δυνάμεσιν ύπερέχοντας, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διαποντίους μη δυνήσεσθαι τὰς βοηθείας εὐκαίρους αὐτοῖς ποιή-15 σασθαι, of δε Aloλείς και of "Ιωνες ακούσαντες τῶν ἐπαγγελιῶν ἔγνωσαν πείθεσθαι τοῖς Έλλησι, και παρεσκευάζουτο πλείν μετ' αὐτῶν είς τὴυ Εὐοώπην. οί δ' 'Αθηναΐοι μετανοήσαντες είς τούναν- 3 τίου πάλιν μένειν συνεβούλευον, λέγοντες ὅτι κἂν 20 μηδείς αὐτοῖς τῶν ἄλλων Ελλήνων βοηθῆ, μόνοι 'Αθηναΐοι συγγενεῖς ὄντες βοηθήσουσιν' ὑπελάμ-433 βανον δὲ ὅτι κοινῆ κατοικισθέντες ψπὸ τῶν Ἑλλή-.. νων οί Ίωνες οὐκέτι μητοόπολιν ἡγήσονται τὰς 'Αθήνας. διόπεο συνέβη μετανοῆσαι τοὺς Ίωνας καὶ 25 ποΐναι μένειν έπὶ τῆς ᾿Ασίας. τούτων δὲ πραγθέν- 4 των συνέβη την δύναμιν των Ελλήνων σχισθηναι,

⁸ els thy] els A 9 tà Wess., tả te cod., tả tóte Steph. 10 ἀναστατήσαντες P 13 ὅντας διαποντίους P, διαποντίους v.; διαποντίους où Dind. 14 δύνασθαι v. 18 μεταποιήσαντες P 20 βοηθή Dind., βοηθοίη cod.

καὶ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀποπλεῦσαι, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους μετὰ τῶν Ἰώνων 5 καὶ τῶν νησιωτῶν ἐπὶ Σηστὸν ἀπᾶραι. Ξάνθιππος δὲ δ στρατηγὸς εὐθὺς ἐκ κατάπλου προσβολὰς τῆ πόλει ποιησάμενος εἶλε Σηστόν, καὶ φρουρὰν ἐγκα- 5 ταστήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀπέλυσεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν πολιτῶν ἀνέκαμψεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας.

6 'Ο μεν οὖν Μηδικὸς ὀνομασθεὶς πόλεμος γενόμενος διετὴς τοῦτο ἔσχε τὸ πέρας. τῶν δὲ συγγραφέων Ἡρόδοτος ἀρξάμενος πρὸ τῶν Τρωικῶν χρό-10 νων γέγραφε κοινὰς σχεδόν τι τὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις ἐν βίβλοις ἐννέα, καταστρέφει δὲ τὴν σύνταξιν εἰς τὴν περὶ Μυκάλην μάχην τοῖς Ἑλλησι 7 πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ Σηστοῦ πολιοριίαν. — Κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Οὐολούσκους 15 πολεμήσαντες καὶ μάχη νικήσαντες πολλοὺς ἀνεῖλον. Επόριος δὲ Κάσσιος, ὁ κατὰ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν ὑπατεύσας, δύξας ἐπιθέσθαι τυραννίδι καὶ καταγνωσθείς, ἀνηρέθη, ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

³ ἐπάραι P 11 τι om. v. 12 πατέστροφε malim 17 Κάσιος ΑΓΚL 23 Αἰμίλιος om. Α

έπιτηδείων εὐπορίαν παρεχομένου ταῖς πόλεσι. τῶν 2 δε Συρακοσίων τὰς μεν πολυτελεῖς έκφορὰς νόμω καταλελυκότων και τὰς είωθυίας δαπάνας είς τοὺς τελευτώντας γίνεσθαι περιηρηκότων, έγγεγραμμένων 5 δε έν τῷ νόμῷ καὶ τῶν παντελῶς ἐνταφίων ἡμεληκότων, δ βασιλεύς Γέλων βουλόμενος την τοῦ δήμου σπουδήν έν απασι διαφυλάττειν, τὸν πεοί τῆς ταφης νόμον έφ' έαυτοῦ βέβαιον έτήρησεν ὑπὸ γὰρ 3 άρρωστίας συνεχόμενος και τὸ ζῆν ἀπελπίσας, τὴν 10 μεν βασιλείαν παρέδωκεν Ίέρωνι τῷ πρεσβυτάτω τῶν ἀδελφῶν, περί δὲ τῆς έαυτοῦ ταφῆς ἐνετείλατο διαστελλόμενος ακοιβώς τηρήσαι τὸ νόμιμον. διὸ καλ τελευτήσαντος αύτοῦ την έκφοράν κατά την έπαγγελίαν αὐτοῦ συνετέλεσεν δ διαδεξάμενος την 15 βασιλείαν. έτάφη δ' αὐτοῦ τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἀγρὸν 4 τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς καλουμέναις Ἐννέα τύοσεσιν, ούσαις τῷ βάρει τῶν ἔργων θαυμασταῖς. ὁ δὲ ὅχλος έκ της πόλεως απας συνηκολούθησεν, απέχοντος τοῦ 434 τόπου σταδίους διακοσίους. ένταῦθα δ' αὐτοῦ τα- 5 20 φέντος δ μεν δημος τάφον άξιόλογον επιστήσας ήρωικαζς τιμαζς έτίμησε του Γέλωνα, ύστερου δε το μεν μνημα άνετλον Καοχηδόνιοι στρατεύσαντες έπλ Συραπούσας, τὰς δὲ τύρσεις 'Αγαθοκλῆς κατέβαλε διὰ τὸν φθόνον. ἀλλ' ὅμως οὕτε Καρχηδόνιοι διὰ 25 την έγθοαν ούτε Άγαθοκλης διὰ την ίδίαν κακίαν ούτε άλλος οὐδε είς ήδυνήθη του Γέλωνος άφελέ-

¹ τ ais π of least 1 τ or τ Ellhast F'JK 5 δ è Eich., τ e cod. not τ air P, al τ air AL, elgres τ ac est. π average τ air cet. $\tilde{\eta}$ is $\tilde{\eta}$ are τ on. AL, snovage cet. 9 τ d * P (cf. XVII 106, 7), τ or τ .

6 σθαι την δόξαν ή γὰο τῆς Ιστορίας δικαία μαρτυρία τετήρηκε την περλ αὐτοῦ φήμην, κηρύττουσα διαπουσίως εἰς ἄπαυτα τὸν αἰῶνα. δίκαιον γὰο ἄμα καὶ συμφέρον ἐστὶ τῷ κοινῷ βίφ διὰ την Ιστορίαν τοὺς μὲν πονηροὺς τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις γεγενη- 5 μένων βλασφημεῖσθαι, τοὺς δὲ εὐεργετικοὺς τυγχάνειν ἀθανάτου μυήμης οὕτω γὰο μάλιστα συμβήσεται πολλοὺς ἐπὶ τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν προτρέπεσθαι τῶν μεταγενεστέρων.

Γέλων μὲν οὖν ἐπταετῆ χρόνον ἐβασίλευσεν, Ἱέ-10 ρων δ' δ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσε τῶν Συρακοσίων ἔτη ἔνδεκα καὶ μῆνας δπτώ.

39 Κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα Ἀθηναίοι μὲν μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην μετεκομισαν ἐκ Τροιζῆνος καὶ Σα-15 λαμίνος τέκνα καὶ γυναίκας εἰς τὰς Ἀθηνας, εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐπεκείρησαν τειχίζειν καὶ τῶν ἄλλῶν τῶν πὸδις ἀσφάλειαν ἀνηκόντων ἐπιμέλειαν ἐκιοιοῦντο. Λακεδαιμόνιοι δ' ὁρῶντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν ταὶς ναντικαῖς δυνάμεσι περιπεποιημένους ω δόξαν μεγάλην, ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὕξησιν, καὶ διέγνωσαν κωλύειν τοὺς Ἀθηναίους ἀνοικοδο-3 μεῖν τὰ τείχη. 'εὐθὺς οὖν πρέσβεις ἐξέπεμψαν εἰς τὰς Ἀθήνας τοὺς λόγφ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ συμ-25 φέρειν κοινῆ τοῖς Έλλησι· τὸν γὰρ Ξέρξην, εἰ πάλιν παραγενηθείη μετὰ μειζόνων δυνάμεων, ἔξειν

³ διαπουσίως οιπ. ν. 4 τῆς ἱστορίας ν. 11 δ' ὁ] δὲ Ρ, δὲ ὁ ν. 12 καὶ οιπ. ΡΑ 16 τέπνα] τὰ τέπνα Ρ 20 πεποιημένους cod., corr. Wess.

έτοίμους πόλεις τετειχισμένας έπτὸς Πελοποννήσου, έξ ὧν δομώμενον δαδίως καταπολεμήσειν τοὺς "Ελληνας. οὐ πειθομένων δ' αὐτῶν, οί πρέσβεις προσιόντες τοῖς οἰκοδομοῦσι προσέταττον ἀφίστασθαι ε τῶν ἔργων τὴν ταχίστην. ἀπορουμένων δὲ τῶν 4 'Αθηναίων δ,τι χοή πράττειν, Θεμιστοκλής, αποδοχῆς τότε παρ' αὐτοῖς τυγχάνων τῆς μεγίστης, συνεβούλευεν έχειν ήσυχίαν έὰν γὰο βιάζωνται, όαδίως τοὺς Λακεδαιμονίους μετά τῶν Πελοποννησίων 10 στρατεύσαντας κωλύσειν αὐτοὺς τειχίζειν τὴν πό-435 λιν. εν απορρήτοις δε τῆ βουλῆ προείπεν, ως αὐ- 5 τὸς μὲν μετά τινων ἄλλων πορεύσεται πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα, διδάξων τοὺς Λακεδαιμονίους περί τοῦ τειχισμοῦ, τοῖς δὲ ἄρχουσι παρήγγειλεν, ὅταν 15 έκ Λακεδαίμονος έλθωσι πρέσβεις είς τὰς 'Αθήνας, παρακατέχειν αὐτούς, έως ἄν αὐτὸς ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ανακάμψη, εν τοσούτω δε πανδημεί τειχίζειν την πόλιν, και τούτφ τῷ τρόπφ κρατήσειν αὐτοὺς ἀπεφαίνετο τῆς προθέσεως. ὑπακουσάντων 40 20 δὲ τῶν ᾿Αθηναίων, οἱ μὲν περὶ τὸν Θεμιστοκλέα ποέσβεις ποοήγον είς την Σπάρτην, οί δε 'Αθηναΐοι μετά μεγάλης σπουδής φιοδόμουν τὰ τείχη, οὕτ' οίκίας ούτε τάφου φειδόμενοι. συνέλαμβάνοντο δε των έργων οί τε παίδες και αι γυναίκες και καθό-25 λου πᾶς ξένος καὶ δοῦλος, οὐδενὸς ἀπολειπομένου τῆς προθυμίας. παραδύξως δὲ τῶν ἔργων ἀνυομέ- 2

¹ ετοίμας ν. έντὸς Ρ, ἐν τοῦ ν. 10 κωλύειν PAFHK 11 προείπεν Reiske, προειπών cod. 12 μεν del. Reiske 12 προήγων ν. 21 προήγων Ρ, προήγων ν. 24 αί om. ν.

προθυμίας, δ μέν Θεμιστοκλῆς ἀνακληθείς ὑπὸ τῶν άρχόντων και έπιτιμηθείς περί της τειχοποιίας ήρνήσατο την οίκοδομίαν, και παρεκάλεσε τοὺς ἄρχοντας μη πιστεύειν πεναίς φήμαις, άλλ' ἀποστέλλειν 5 ποέσβεις άξιοπίστους είς τὰς 'Αθήνας' διὰ γὰο τούτων είσεσθαι τάληθές καὶ τούτων έγγυητήν έαυτον παρεδίδου και τους μεθ' έαυτοῦ συμπρεσβεύοντας, 3 πεισθέντες δε οί Λακεδαιμόνιοι τοὺς μεν περί τὸν Θεμιστοκλέα παρεφύλαττον, είς δε τὰς 'Αθήνας ἀπέ-10 στειλαν τοὺς ἐπιφανεστάτους κατασκεψομένους, περί ών ήν χρεία πολυπραγμονήσαι. του δε χρόνου διεξελθόντος, οί μεν 'Αθηναΐοι το τείχος έφθασαν έφ' ίκανὸν κατεσκευακότες, τοὺς δὲ τῶν Δακεδαιμονίων ποέσβεις έλθόντας είς τὰς 'Αθήνας καὶ μετ' 15 άνατάσεων καὶ ἀπειλῶν ἐπιτιμῶντας παρέδωκαν εἰς φυλακήν, φήσαντες τότε ἀφήσειν, ὅταν κἀκεῖνοι τοὺς 4 περί Θεμιστοκλέα πρέσβεις ἀπολύσωσι. τούτφ. δὲ τῷ τρόπῷ καταστρατηγηθέντες οί Λάκωνες ήναγκάσθησαν ἀπολῦσαι τοὺς Αθηναίων πρέσβεις, ἵνα τοὺς 20 ίδίους ἀπολάβωσιν. δ δὲ Θεμιστοχλῆς τοιούτφ στοατηγήματι τειχίσας την πατρίδα συντόμως καὶ ἀκινδύνως, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε παρὰ τοῖς πολίταις. "Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις 'Ρωμαίοις πρὸς Alκολανούς και τούς τὸ Τοῦσκλον κατοικοῦντας συν-25

¹ την πολυχειρίαν Hertl. (XV 68, 3. XVII 40, 5) τών om. v. 8 συμπρεσβευτάς v. (XVIII 48, 3) 10 ἐφύλαττον v. 11 ἐπισκεψομένους P περί PAL, καὶ περί cct. 15 μετ' ἀνατάσεων Dind. (IX 20, 4), μετὰ στάσεων cod. 24 Ῥωμαίοις α (cf. p. 221, 19), Ῥωμαίοι cod. 25 συνέστη πόλεμος P, ἀνεστήσωντο πόλεμον v.

486 έστη πόλεμος, καί πρὸς μὲν Αἰκολανοὺς μάχην συνάψαντες ἐνίκησαν καὶ πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνετλον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Τοῦσκλον ἐξεπολιόρκησαν καὶ τὴν τῶν Αἰκολανῶν πόλιν ἐχειρώσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χούνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 41 μεν ἦν ἄρχων 'Αδείμαντος, ἐν 'Ρώμη δὲ κατεστάθησαν υπατοι Μάοκος Φάβιος Οὐιβλανὸς καὶ Λεύκιος Οὐαλέοιος Πόπλιος. ἐπὶ δὲ τούτων Θεμιστοκλης διὰ την στοατηγίαν και άγχίνοιαν άποδοχης 10 έτυχεν οὐ μόνον παρά τοῖς πολίταις, άλλὰ καὶ παρά πᾶσι τοῖς Έλλησι. διὸ καὶ μετεωοιζόμενος ἐπὶ τῆ 2 δόξη πολύ μείζοσιν άλλαις έπιβολαϊς έχοήσατο πούς αύξησιν ήγεμονίας άνηκούσαις τῆ πατρίδι. τοῦ γὰρ καλουμένου Πειραιώς οὐκ ὅντος λιμένος κατ' ἐκεί-15 νους τούς χούνους, άλλ' ἐπινείφ χοωμένων τῶν Άθηναίων τῷ προσαγορευομένῷ Φαληρικῷ, μικρῷ παντελώς όντι, έπενόησε τον Πειραιά ματασκευάζειν λιμένα, μικοάς μεν προσδεόμενον κατασκευής, δυνάμενον δε γενέσθαι λιμένα κάλλιστον καλ μέγιστον 20 τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα. ἤλπιζεν οὖν τούτου προσ- 3 γενομένου τοῖς 'Αθηναίοις δυνήσεσθαι τὴν πόλιν άντιποιήσασθαι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας τοιήρεις γάρ τότε πλείστας έκέκτηντο, και διά την συνέχειαν των ναυμαχιων έμπειρίαν καὶ δύξαν με-25 γάλην τῶν ναυτικῶν ἀγώνων περιεπεποίηντο. πρòς 4 δὲ τούτοις τοὺς μὲν Ἰωνας ὑπελάμβανε διὰ τὴν

¹ μάχη ν. 2 είλον ν. 7. Οὐιβλανός ex fastis, σιλανός Pa, σιλβανός f 11 έπl] έν P 16 προσαγορενομένω] αλλουμένω A 19 κάλλιστον κ. μ. λιμένα ν. 20 Έλλαδα lέλπίδα P ήλπισεν ν. 22 ἀντιποιήσεσθαι PA 23 καὶ om. P inserto s. l. γὰρ post έμπειρίαν

συγγένειαν ίδίους έξειν, τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς κατά την 'Ασίαν "Ελληνας δι' έκείνους έλευθερώσειν, άποπλινείν τε ταίς εὐνοίαις πρός τοὺς 'Αθηναίους διὰ την εθεργεσίαν, τους δε νησιώτας απαντας καταπεπληγμένους τὸ μέγεθος τῆς ναυτικῆς δυνάμεως 5 έτοίμως ταχθήσεσθαι μετά των δυναμένων καί βλά-5 πτειν καὶ ἀφελεῖν τὰ μέγιστα, τοὺς γὰο Λακεδαιμονίους έώρα περί μὲν τὰς πεζὰς δυνάμεις εὖ κατεσκευασμένους, πρός δὲ τοὺς έν ταῖς ναυσίν 42 άγωνας άφυεστάτους. ταῦτ' οὖν διαλογισάμενος 10 έχοινε φανερώς μέν την έπιβολην μη λέγειν, άχοιβῶς γινώσκων τοὺς Αακεδαιμονίους κωλύσοντας, έν έκκλησία δε διελέχθη τοῖς πολίταις ὅτι μεγάλων πραγμάτων και συμφερόντων τῆ πόλει βούλεται γενέσθαι σύμβουλός τε καί είσηγητής, ταῦτα δὲ φα- 16 νεοώς μεν λέγειν μη συμφέρειν, δι' όλίγων δε άνδρών έπιτελεΐν προσήμειν διόπερ ήξίου τον δήμον δύο ἄνδρας προχειρισάμενον οἶς ἂν μάλιστα πιστεύση, τούτοις ἐπιτρέπειν περί τοῦ πράγματος. 2 πεισθέντος δὲ τοῦ πλήθους, ὁ δῆμος εΐλετο δύο 20 άνδοας, 'Αριστείδην και Ξάνθιππον, οὐ μόνον κατ' ἀρετὴν προκρίνας αὐτούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα τούτους δρών άμιλλωμένους περί δόξης καί ποωτείων, και διά τοῦτο άλλοτρίως έχοντας πρός 3 αὐτόν, οὖτοι δὲ κατ' ἰδίαν ἀκούσαντες τοῦ Θεμι- 25 στοκλέους την έπιβολήν, έδήλωσαν τῷ δήμω διότι και μεγάλα και συμφέροντα τῆ πόλει και δυνατά 4 καθέστηκε τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους. τοῦ437

² ἀποκλίνειν ΡΑΗ 4 δὲ*] τε cod. 7 γὰρ*] τε cod. 13 διελέχθη*] διαλεχθείς cod.

δὲ δήμου θαυμάσαντος ἄμα τὸν ἄνδρα καὶ ὑποπτεύσαντος μήποτε τυραννίδα τινά κατασκευασόμενος έαυτω τηλικαύταις καὶ τοιαύταις ἐπιβολαῖς ἐνγειοῆ. φανεοώς αὐτὸν ἐκέλευον ἀποφαίνεσθαι τὰ δεδογ-5 μένα. δ δε πάλιν έφησε μη συμφέρειν τῷ δήμῳ φανεοώς δηλούσθαι πεοί των έπινοηθέντων, πολλώ 5 δὲ μᾶλλον θαυμάσαντος τοῦ δήμου τὴν δεινότητα καὶ μεναλοφροσύνην τάνδρός, ἐκέλευον ἐν ἀπορρήτοις είπειν τη βουλή τὰ δεδογμένα καν αυτη κοίνη 10 τὰ δυνατὰ λέγειν καὶ συμφέροντα, τότε ώς ἂν συμβουλεύση πρὸς τὸ τέλος ἄξειν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν. διόπεο της βουλης πυθομένης τὰ κατὰ μέρος. καὶ 6 ποινάσης λέγειν αὐτὸν τὰ συμφέροντα τῆ πόλει καὶ δυνατά, τὸ λοιπὸν ήδη συγχωρήσαντος τοῦ δήμου 15 μετὰ τῆς βουλῆς ἔλαβε τὴν έξουσίαν πράττειν ὅ,τι βούλεται. Εκαστος δ' έκ της έκκλησίας έχωρίζετο θαυμάζων μεν την άρετην τάνδρύς, μετέωρος δ' ων καὶ καραδοκών τὸ τέλος τῆς ἐπιβολῆς. ὁ δὲ Θεμι-43 στομλής λαβών την έξουσίαν τοῦ πράττειν, καὶ πᾶ-20 σαν ύπουργίαν έχων έτοίμην τοῖς έγχειοουμένοις, πάλιν έπενόησε καταστρατηγήσαι τούς Λακεδαιμονίους. ήδει γαο αποιβώς υτι παθάπεο έπὶ του τῆς πόλεως τειχισμού διεκώλυσαν οί Λακεδαιμόνιοι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος ἐγχει-25 οήσουσι διακόπτειν των 'Αθηναίων τὰς ἐπιβολάς. έδοξεν οὖν αὐτῷ ποὸς μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους 2 ποέσβεις αποστείλαι τούς διδάξοντας συμφέρειν τοίς

² τινα om. (in lacuna) P πατασπευασάμενος cod., corr. Eich. 9 αΰτη Eich., αὐτὴ cod. 12 τὰ add. Dind. 21 τοὶς Λαπεδαιμονίοις v. 23 διεπώλνον Hertl.

κοινοίς τῆς Έλλάδος πράγμασιν ἔχειν ἀξιόχρεων λιμένα πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν ἐσομένην στρατείαν. διὰ δὲ τούτου τοῦ τρόπου τοὺς Σπαρτιάτας ἀμβλυτέρους ποιήσας πρὸς τὸ κωλύειν, αὐτὸς εἴχετο τῶν ἔργων, καὶ τῶν πάντων συμφιλοτιμουμένων 5 ταχέως συνέβη γενέσθαι καὶ παραδόξως κατασκευαστου ἐνιαντὸν πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσίν εἰκοσι τριήρεις προσκατασκευάξειν, καὶ τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς τεχνίτας ἀτελεῖς ποιήσαι, ὅπως ὅχλος πολὺς το πανταχόθεν εἰς τὴν πόλιν κατέλθη καὶ πλείους τέχνας κατασκευάσωσιν εὐχερῶς. ἀμφότερα γὰρ ταῦτα χρησιμώτατα πρὸς τὰς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατασκευὰς ὑπάρχειν ἔκρινεν. οἱ μὲν οὖν 'Αθηναῖοι περὶ ταῦτα ἡσγολοῦντο.

Αθηναίοι περί ταύτα ήσχολούντο.

15

44 Λακεδαιμόνιοι δὲ Παυσανίαν τὸν ἐν Πλαταιαίς στρατηγήσαντα καταστήσαντες ναύαρχου προσέταξαν ἐλευθεροῦν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὅσαι βαρβαρι2 καῖς φυλακαῖς διέμενον ἔτι φρουρούμεναι. οὖτος δὲ πεντήκοντα μὲν τριήρεις ἐκ Πελοποννήσου λα-20 βών, τριάκοντα δὲ παρ' 'Αθηναίων μεταπεμψάμενος, ὧν 'Αριστείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἔπλευσε καὶ τῶν πόλεων τὰς ἔτι φρουρὰς 3 ἐχούσας Περσικὰς ἡλευθέρωσε, μετὰ δὲ ταῦτα πλεύσας ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον Βυζάντιον μὲν ὑπὸ Περ- 488 σῶν κρατούμενον ἐχειρώσατο, καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων οὐς μὲν ἀνεῖλεν, οὺς δ' ἐκβαλὼν ἡλευθέρωσε

 ² στοματιάν P
 3 τοὺς om, v, 4 κωλύσειν PAFKL
 13 τὰς τῶν om, v.
 27 ἀνεῖλεν] ἀνελὼν Reiske

την πόλιν, πολλούς δ' έν αὐτη Περσῶν ἀξιολόγους ζωγοήσας ἄνδοας παρέδωκεν είς φυλακήν Γογγύλφ τῷ Έρετριεϊ, τῷ μὲν λόγῳ πρὸς τιμωρίαν τηρήσοντι, τῷ δ' ἔργφ διασώσοντι πρὸς Ξέρξην συνεε τέθειτο γὰο δι' ἀποροήτων φιλίαν ποὸς τὸν βασιλέα, και την θυγατέρα τοῦ Ξέρξου γαμείν έμελλεν, ΐνα προδώ τους Έλληνας. ἦν δ' δ ταῦτα πραττό- 4 μενος 'Αρτάβαζος στρατηγός, και χρημάτων πληθος έχορήγει λάθοα τῷ Παυσανία πρὸς τὸ διὰ τούτων 10 φθείοειν τοὺς εὐθέτους τῶν Ἑλλήνων. ἐγένετο δὲ καταφανής καὶ τιμωρίας ἔτυχε τοιῷδέ τινι τρόπφ. ξηλώσαντος αὐτοῦ τὴν Περσικὴν τρυφὴν καὶ τυραν- 5 νικώς προσφερομένου τοῖς ὑποτεταγμένοις, χαλεπώς έφερου απαντες, μάλιστα δε οί τεταγμένοι των Έλ-15 λήνων έπί τινος ήγεμονίας. διόπες των κατά την 6 στρατιάν και κατά έθνη και κατά πόλεις άλλήλοις δμιλούντων καλ τοῦ Παυσανίου τῆς βαρύτητος καταλαλούντων, Πελοποννήσιοι μεν καταλιπόντες αὐτὸν είς Πελοπόννησον ἀπέπλευσαν, καὶ ποέσβεις ἀποστεί-20 λαντες κατηγόρουν τοῦ Παυσανίου, 'Αριστείδης δὲ δ 'Αθηναΐος τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφρόνως ἐν ταῖς κοινολογίαις ἀνελάμβανε τὰς πόλεις καὶ διὰ τῆς ὁμιλίας προσαγόμενος ίδίας έποίησε τοις Αθηναίοις. Ετι δε μάλλον συνήργησε καὶ τὸ αὐτόματον τοῖς Αθηναίοις 25 διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Παυσανίας ἦν συντεθειμέ-45

νος ώστε τοὺς τὰς ἐπιστολὰς πας' αὐτοῦ κομίζοντας ποὸς τὸν βασιλέα μὴ ἀνακάμπτειν μηδὲ γίνεσθαι μηνυτάς τῶν ἀπορρήτων δι' ἢν αἰτίαν ἀναιρουμένων αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανόντων τὰς ἐπιστο-2 λὰς συνέβαινε μηδένα διασώζεσθαι. ὰ δὴ συλλογι- 5 σάμενός τις τῶν βιβλιαφόρων ἀνέωξε τὰς ἐπιστολάς. καὶ γνοὺς άληθὲς ὂν τὸ περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν κομιζόντων τὰ γοάμματα, ἀνέδωκε τοῖς έφόροις τὰς 3 έπιστολάς. τούτων δὲ ἀπιστούντων διὰ τὸ ἀνεωνμένας αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς ἀναδεδόσθαι, καὶ πίστιν 10 έτέραν βεβαιοτέραν ζητούντων, έπηγγείλατο παρα-4 δώσειν αὐτὸν δμολογοῦντα. πορευθείς οὖν ἐπὶ Ταίναρον και καθεζόμενος έπι τῷ τοῦ Ποσειδῶνος (ερῷ διπλην σκηνην περιεβάλετο, και τούς μεν έφόρους και των άλλων Σπαρτιατών τινας κατέκρυψε, τοῦ 16 δὲ Παυσανίου παραγενομένου πρὸς αὐτὸν καὶ πυνθανομένου την αιτίαν της Ικετείας, έμέμψατο αὐτῶ καθ' δσου είς την έπιστολην ένέγραψε του κατ' 5 αὐτοῦ θάνατον. τοῦ δὲ Παυσανίου φήσαντος μεταμελεϊσθαι καὶ συγγνώμην αἰτουμένου τοῖς ἀγνοη- 20 θείσιν, έτι δε δεηθέντος όπως συγκούψη, και δωοεάς μεγάλας ύπισχνουμένου, αύτολ μεν διελύθησαν, οί δ' ἔφοροι καὶ οί μετ' αὐτῶν ἀκριβῶς μαθόντες τάληθες τότε μεν ήσυχίαν έσχον, ύστερον δε των 439 Λακεδαιμονίων τοῖς ἐφόροις συλλαμβανόντων, -προ- 25 αισθόμενος έφθασε και κατέφυγεν είς ιερον το τῆς

'Αθηνᾶς τῆς Χαλαιοίκου. ἀπορουμένων δὲ τῶν Δα- 6 κεδαιμονίων εἰ τιμωρήσονται τὸν ίκέτην, λέγεται την μητέοα του Παυσανίου καταντήσασαν είς τὸ [ερὸν ἄλλο μὲν μηδὲν μήτ' εἰπεῖν μήτε πρᾶξαι [τι], s πλίνθον δὲ βαστάσασαν ἀναθεῖναι κατὰ τὴν εἰς τὸ ίερου είσοδου, καὶ τοῦτο πράξασαν ἐπανελθεῖν είς την ιδίαν οικίαν. τους δὲ Λακεδαιμονίους τῆ τῆς 7 μητρός κρίσει συνακολουθήσαντας ένοικοδομῆσαι τὴν εἴσοδον, καὶ τούτω τῷ τρύπῳ συναναγκάσαι τὸν 10 Παυσανίαν λιμφ καταστοέψαι του βίου. το μεν οὖν σωμα του τελευτήσαντος συνεχωρήθη τοις προσήκουσι καταχώσαι, τὸ δὲ δαιμόνιον τῆς τῶν ίκετῶν σωτηρίας καταλυθείσης έπεσήμηνε· τῶν γὰρ Λακε- 8 δαιμονίων περί τινων άλλων έν Δελφοίς χρηστηρια-15 ζομένων, ό θεός έδωκε χρησμόν κελεύων αποκαταστήσαι τη θεῷ τὸν Ικέτην. διόπες οί Σπαςτιάται 9 την μαντείαν αδύνατον νομίζοντες είναι, ηπόρουν έφ' ίκανὸν χρόνον, οὐ δυνάμενοι ποιήσαι τὸ προσταττόμενον ύπὸ τοῦ θεοῦ. ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεγο-20 μένων βουλευσάμενοι κατεσκεύασαν είκόνας δύο τοῦ Παυσανίου γαλιάς, και ανέθηκαν είς το ιερον τῆς 'Αθηνᾶς.

Ήμετς δε παρ' δλην την ιστορίαν ειωθότες των 46 άγαθων ἀνδρων διὰ των ἐπιλεγομένων ἐπαίνων 25 αξειν την δόξαν, τοις δε φαύλοις ἐπὶ της τελευτης ἐπιφθέγγεσθαι τὰς ἀρμοζούσας βλασφημίας, οὐκ ἐάσομεν την Παυσανίου κακίαν καὶ προδοσίαν ἀκα-

⁴ τι del. Hertl. 16 τῆ] τῷ f 19 τοῦ] τῆς PaF² 27 προδοσίαν] πονηρίαν FJK Dionorus II.

2 τηγόρητον. τίς γὰρ οὐκ ἄν θαυμάσαι τούτου τὴν ἄνοιαν, ὅς εὐεργέτης γενόμενος τῆς Ἑλλάδος καὶ νικήσας τὴν ἐν Πλαταιαϊς μάχην καὶ πολλὰς ἄλλας ἐκαινουμένας πράξεις ἐκιτελεσάμενος, οὐχ ὅπως τὸ παρὸν ἀξιωμα διεφύλαξεν, ἀλλ' ἀγαπήσας τῶν Περ-5 σῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τρυφήν, ἄπασαν τὴν προῦ-3 πάρχουσαν εὐδοξίαν κατήσχυνεν; ἐπαρθεὶς γὰρ ταϊς εὐτυχίαις τὴν μὲν Λακωνικὴν ἀγωγὴν ἐστύγησε, τὴν δὲ τῶν Περσῶν ἀκολασίαν καὶ τρυφὴν ἐμιμήσατο, ὅν ἡκιστα ἐχρῆν ζηλῶσαι τὰ τῶν βαρβάρων το ἐκιτηδεύματα οὐ γὰρ ἐπέρων πεπυσμένος, ἀλλ' αὐτὸς ἔργω πεῖραν εἰληφὼς ἐγίνωσκε πόσω τῆς τῶν Περσῶν τρυφῆς ἡ πάτριος δίαιτα πρὸς ἀρετὴν διέφερεν.

4 'Αλλά γὰο αὐτὸς μὲν διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν οὐ 15 μόνον τῆς ἀξίας ἔτυχε τιμωρίας, ἀλλά καὶ τοῖς πολίταις αἴτιος κατέστη τοῦ τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν' ἐκ παραθέσεως γὰο ἡ 'Αριστείδου στρατηγία παρὰ τοῖς συμμάχοις θεωρουμένη, καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς ὑποτεταγμένους ὁμιλίαν καὶ το τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἐποίησε πάντας ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς δ ὁρμῆς ἀποκλίναι πρὸς τοὺς 'Αθηναίους. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς Σπάρτης πεμπομένοις ἡγεμόσιν οὐκέτι προσείχον, 'Αριστείδην δὲ θαυμάζοντες καὶ πάντα 440 προθύμως ὑπακούοντες ἐποίησαν χωρὶς κινδύνου τὸ 47 παραλαβεῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν. εὐθὺς οὖν δ

¹ θανμάσαι*] θανμάση P, θανμάσειε cet. 12 ἔργφ Steph., έγφ cod. έγίνωσκον cod., έγνώκει Madvig πόσφ Dind., ὅπως cod. 15 ατὸς] οὐτος Dind. 19 στρατηγίς P 21 ἄλλας om, v.

μεν 'Αριστείδης συνεβούλευε τοῖς συμμάχοις ἄπασι ποινήν άγουσι σύνοδον αποδείξαι [τήν] Δηλον ποινὸν ταμιεῖον, καὶ τὰ χρήματα πάντα τὰ συναγόμενα είς ταύτην κατατίθεσθαι, πρός δὲ τὸν ἀπὸ ε των Περσων υποπτευόμενον πόλεμον τάξαι φόρον ταϊς πόλεσι πάσαις κατά δύναμιν, ώστε γίνεσθαι τὸ πᾶν ἄθροισμα ταλάντων πενταχοσίων καὶ έξήπουτα. ταχθείς δὲ έπὶ την διάταξιν τῶν φόρων, 2 ούτως αποιβώς και δικαίως του διαμερισμου έποίη-10 σεν ώστε πάσας τὰς πόλεις εὐδοκῆσαι. διὸ καὶ δομών έν τι των αδυνάτων έργων συντετελεκέναι, μεγίστην έπλ δικαιοσύνη δόξαν έκτήσατο καλ διά την υπερβολην της δικαιοσύνης δίκαιος έπωνομάσθη. ύφ' ένα δὲ καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ή μὲν τοῦ Παυ- 3 15 σανίου κακία τῆς κατά θάλατταν ἡγεμονίας ἐστέοησε τούς πολίτας, ή 'Αριστείδου δε κατά παν άρετή τὰς 'Αθήνας τὴν οὐκ οὖσαν στρατηγίαν ἐποίησε ατήσασθαι, ταύτα μέν οὖν έπράχθη κατά τοῦτον του ένιαυτόν.

20 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φαίδωνος ολυμπιάς 48 μεν ήχθη έπτη προς ταϊς έβδομήκοντα, καθ' ην ένίκα στάδιον Σκαμάνδριος Μυτιληγαϊος, έν 'Ρώμη δ' ὑπήρχον ϋπατοι Καίσων Φάβιος και Σπόριος Φούριος Μενέλλαιος. ἐπι δὲ τούτων Αεωτυχίδας 2 25 ὁ των Αακεδαιμονίων βασιλεύς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη εϊκοσι και δύο, την δὲ ἀρχην διαδεξάμενος 'Αρχίδαμος ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα και δύο. ἐτε-

² τὴν οπ. P 3 πάντων P 9 οῦτως] οῦτος F², οῦτος ὡς JΚΜ 21 ἔχτη] πέμπτη L 22 Μιτυληναίος cod. 24 φορόψιος PFL 26 ἀρχίδαμος Palmerius, ἀρχέλαος cod.

λεύτησε δε και 'Αναξίλας δ 'Ρηγίου και Ζάγκλης τύραννος, δυναστεύσας έτη δέκα οκτώ, την δέ τυοαννίδα διεδέξατο Μίκυθος, πιστευθείς ώστε άποδοῦναι τοῖς τέχνοις τοῦ τελευτήσαντος οὖσι νέοις 3 την ηλικίαν. Ίέρων δὲ δ βασιλεύς τῶν Συρακο-5 σίων μετά την τοῦ Γέλωνος τελευτην τὸν μεν άδελφὸν Πολύζηλον όρῶν εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς Συοακοσίοις, και νομίζων αὐτὸν ἔφεδρον ὑπάρχειν τῆς βασιλείας, έσπευδεν έκποδων ποιήσασθαι, αύτος δέ ξενολογῶν καὶ πεοὶ αὐτὸν σύστημα ξένων παρα-10 σκευάζων υπελάμβανεν ασφαλώς καθέξειν την βα-4 σιλείαν. διὸ καὶ Συβαριτῶν πολιορκουμένων ὑπὸ Κροτωνιατών και δεομένων βοηθήσαι, στρατιώτας πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν, ην παρεδίδου Πολυζήλφ τάδελφφ νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῶν 15 5 Κροτωνιατών αναιρεθήσεσθαι. τοῦ δὲ Πολυξήλου 441 πρὸς τὴν στρατείαν οὐχ ὑπακούσαντος διὰ τὴν δηθείσαν ύποψίαν, δι' όργης είχε τὸν ἀδέλφόν, καὶ φυγόντος ποὸς Θήρωνα τὸν 'Ακραγαντίνων τύρανο νον, καταπολεμήσαι τούτον παρεσκευάζετο. μετά 20 δε ταύτα Θοασυδαίου του Θήρωνος έπιστατούντος τῆς τῶν Ἱμεραίων πόλεως βαρύτερον τοῦ καθήκουτος, συνέβη τοὺς Ίμεραίους ἀπαλλοτριωθῆναι παν-7 τελώς ἀπ' αὐτοῦ. πρὸς μὲν οὖν τὸν πατέρα ποοεύεσθαί τε καὶ κατηγορεῖν ἀπεδοκίμαζον, νομίζοντες 25 ούχ έξειν ίσον ακουστήν πρός δε τον Ίέρωνα πρέσβεις ἀπέστειλαν κατηγοροῦντες τοῦ Θρασυδαίου

¹ ὁ om. PA ζάκλης P 10 αὐτὸν PAF 14 στρατιάν Dind., στρατείαν cod. 19 φυγόντα cod., corr. Dind. ἀκραγαντίνον P 24 ὑπ' P 27 κατηγοροῦντας Pa

καὶ ἐπαγγελλόμενοι τήν τε πόλιν ἐκείνω παραδώσειν καὶ συνεπιθήσεσθαι τοῖς περὶ τὸν Θήρωνα.
ὁ δὲ Ἱέρων κρίνας εἰρηνικῶς διαλύσασθαι πρὸς τὸν 8 Θήρωνα, προύδωκε τοὺς Ἱμεραίους καὶ τὰ βεβου
5 λευμένα λαθραίως ἐμήνυσεν. διόπερ Θήρων ἐξετάσας τὰ κατὰ τὴν βουλήν, καὶ τὴν μήνυσιν ἀληθινήν εἰρίσκων, πρὸς μὲν τὸν Ἱέρωνα διελύσατο καὶ τὸν Πολύζηλον εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὔνοιαν ἀποκατέστησε, τῶν δὲ Ἱμεραίων τοὺς ἐναντίους πολ
10 λοὺς ὄντας συλλαβὼν ἀπέσφαξεν.

Ίέρων δε τούς τε Ναξίους και τους Καταναίους 49 έκ των πόλεων άναστήσας, ίδίους οἰκήτορας ἀπέστειλεν, έκ μεν Πελοποννήσου πεντακισγιλίους άθοοίσας, έκ δὲ Συρακουσῶν ἄλλους τοσούτους 15 προσθείς και την μεν Κατάνην μετωνόμασεν Αίτνην, την δειχώραν οὐ μόνον την Καταναίαν, άλλά καί πολλήν της όμόρου προσθείς κατεκληρούχησε, μυρίους πληρώσας ολκήτορας, τοῦτο δ' ἔπραξε σπεύ- 2 δων ἄμα μεν έχειν βοήθειαν ετοίμην άξιόλογον 20 πρὸς τὰς ἐπιούσας χρείας, ἄμα δὲ καὶ ἐκ τῆς γενομένης μυριάνδρου πόλεως τιμάς έχειν ήρωικάς. τοὺς δὲ Ναξίους καὶ τοὺς Καταναίους ἐκ τῶν πατρίδων ανασταθέντας μετώπισεν είς τοὺς Λεοντίνους, καὶ μετὰ τῶν ἐγχωρίων προσέταξε κατοικεῖν 25 την πόλιν. Θήρων δὲ μετὰ την Ίμεραίων σφαγην 3 δοών την πόλιν οίκητόρων δεομένην, συνώκισεν είς ταύτην τούς τε Δωριείς και των άλλων τούς βουλομένους έπολιτογοάφησεν. οδτοι μέν οδν μετ' 4

¹ ἐπαγγελλόμενοι PFIK, -μένους cet. 6 ἀληθικὴν] εἶναι add. f 10 ἀποσφάζει ν.

αλλήλων καλῶς πολιτευόμενοι διετέλεσαν έτη πευτήκοντα καὶ ὀκτώ· τότε δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Καςχηδονίων χειρωθείσης καὶ κατασκαφείσης, διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Δοομοκλείδου 'Ρωμαΐοι 5 50 μέν κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Φάβιον καὶ Γναζον142 Μάλλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι τὴν τῆς θαλάττης ήγεμονίαν ἀποβεβληκότες ἀλόγως, βαρέως έφερου διὸ καὶ τοῖς ἀφεστηκόσιν ἀπ' αὐτῶν "Ελλησι χαλεπώς έχοντες, ηπείλουν επιθήσειν αὐτοῖς 10 2 την προσήμουσαν τιμωρίαν. συναχθείσης δὲ τῆς γερουσίας έβουλεύοντο περί τοῦ πολέμου τοῦ ποὸς τούς 'Αθηναίους ύπεο τῆς κατά θάλατταν ήγεμο-3 νίας. δμοίως δε και της κοινης εκκλησίας συναχθείσης, οί μεν νεώτεροι και τῶν ἄλλων οί πολλοί 15 φιλοτίμως είχον ανακτήσασθαι την ήγεμονίαν, νομίζουτες, έὰν αὐτὴν περιποιήσωνται, χρημάτων τε πολλών εὐπορήσειν καὶ καθόλου τὴν Σπάρτην μείζονα ποιήσεσθαι καὶ δυνατωτέραν, τούς τε τῶν ίδιωτῶν οίκους πολλὴν ἐπίδοσιν λήψεσθαι πρὸς εὐ- 20 4 δαιμονίαν. ανεμιμνήσκοντο δε και τῆς ἀργαίας μαντείας, εν ή προσεταξεν αὐτοῖς δ θεὸς σκοπεῖν, ὅπως μή χωλήν έχωσι την ήγεμονίαν, και τον χοησμον έφασαν είς οὐδεν έτερον ή το παρον λέγειν χωλήν γάο αύτοῖς ὑπάοξειν τὴν ἀρχήν, ἐὰν οὐσῶν δυεῖν 25 5 ήγεμονιῶν τὴν έτέραν ἀποβάλωσι. πάντων δὲ σχεδύν των πολιτων πρός ταύτην την υπόθεσιν ώρ-

⁶ Γναΐον] γενναΐον Ρ 18 Σπάοτην Reiske, σπουδήν cod., πόλιν Wess. 19 ποιήσασθαι PFL 24 λέγειν] δέπειν Cobet

μημένων, και της γερουσίας συνεδρευούσης περί τούτων, οὐδεὶς ἤλπισεν οὐδένα τολμήσειν συμβουλεῦσαι ἔτεούν τι. τῶν δὲ ἐκ τῆς γερουσίας τις, 6 ονομα μεν Έτοιμαρίδας, τὸ δε γένος ἀφ' Ήραε κλέους ὢν καὶ δι' ἀρετὴν ἀποδοχῆς τυγγάνων παρὰ τοίς πολίταις, ἐπεχείρησε συμβουλεύειν έᾶν τοὺς 'Αθηναίους έπὶ τῆς ἡγεμονίας' μὴ συμφέρειν γάρ τη Σπάρτη της θαλάττης άμφισβητείν πρός παράδοξον δε υπόθεσιν είπειν ευπορήσας λύγους άρμό-10 ζοντας, παρά την προσδοκίαν έπεισε την νερουσίαν και του δήμου. τέλος δε οί Λακεδαιμόνιοι κοίναντες 7 τον Έτοιμαρίδαν συμφέροντα λέγειν απέστησαν της πεοί του πόλεμου πούς τους Αθηναίους δομής. 'Αθηναΐοι δε τὸ μεν πρώτον προσεδόκων μέγαν πό- 8 15 λεμον έξειν πρός τούς Λακεδαιμονίους περί τῆς κατά θάλατταν ήγεμονίας, και διά τοῦτο τριήρεις κατεσκεύαζον πλείους και χρημάτων πλήθος έπορίζοντο και τοις συμμάχοις έπιεικώς προσεφέροντο. ώς δέ τὰ δοχθέντα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπύθοντο, τοῦ μὲν 20 φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἀπελύθησαν, περί δὲ την αύξησιν της ιδίας πόλεως ήσχολούντο.

Έπ΄ ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Ακεστορίδου εν 'Ρώμη51
την ύπατον ἀρχην διεδέξαντο Καίσων Φάβιος καὶ
Τίτος Οὐεργίνιος. επὶ δὲ τούτων 'Ιέρων μὲν ὁ βα25 σιλεὺς τῶν Συρακοσίων, παραγενομένων πρὸς αὐτὸν πρέσβεων ἐκ Κύμης τῆς 'Ιταλίας καὶ δεομένων

² τολμήσαι cod. 4 έτυμαρίδας P 11 πρίνοντες A 12 έτυμαρίδαν P 13 πρός] τον πρός Hertl. 16 κατεσπευάζοντο v. 17 έποριζον cod., corr. Rhod. (cf. XIII 36, 1) 22 άπατεστορίδου P, άπατεστορείδου α

βοηθήσαι πολεμουμένοις ὁπὸ Τυροηνῶν θαλαττοκρατούντων, ἔξέπεμψεν αὐτοῖς συμμαχίαν τριήρεις 2 Ικανάς. οἱ δὲ τῶν νεῶν τούτων ἡγεμόνες ἐπειδὴ κατέπλευσαν εἰς τὴν Κύμην, μετὰ τῶν ἐγχωρίων 443 μὲν ἐναυμάχησαν πρὸς τοὺς Τυροηνούς, πολλὰς 5 δὲ ναῦς αὐτῶν διαφθείραντες καὶ μεγάλη ναυμαχία νικήσαντες, τοὺς μὲν Τυροηνοὺς ἐταπείνωσαν, τοὺς δὲ Κυμαίους ἡλευθέρωσαν τῶν φόβων, καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ Συραχούσας.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Μένωνος 'Ρωμαΐοι μέν 10 ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Αἰμίλιον Μάμερκον καὶ Γάιον Κορνήλιον Δέντουλον, κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν πόλεμος ἐνέστη Ταραντίνοις πρὸς τοὺς Ἰάπυ-2 γας περί γαρ δμόρου χώρας αμφισβητούντων πρός άλλήλους, έπὶ μέν τινας χοόνους διετέλουν άψιμα- 15 χούντες καὶ λεηλατούντες τὰς ἀλλήλων, χώρας, ἀεὶ δὲ μᾶλλον τῆς διαφορᾶς συναυξομένης καὶ πολλάκις φόνων γινομένων, τὸ τελευταΐον εἰς δλοσχεοῆ 3 φιλοτιμίαν ὥρμησαν. οί μεν οὖν Ἰάπυγες τήν τε παρ' αύτῶν δύναμιν παρεσκευάζοντο καὶ τὴν παρὰ 20 των δμόρων συμμαχίαν συνέλαβον, καλ τούς σύμπαντας ήθροισαν ύπερ τούς δισμυρίους οί δε Ταραντίνοι πυθόμενοι τὸ μέγεθος τῆς ἐπ' αὐτοὺς ήθοοισμένης δυνάμεως, τούς τε πολιτικούς στοατιώτας ἤθοοισαν καὶ Ῥηγίνων συμμάχων ὄντων πολ- 25 4 λούς προσελάβοντο. γενομένης δε μάχης Ισχυράς καὶ πολλών πας' ἀμφοτέροις πεσόντων, τὸ τελευ-

⁴ μετά P, καί μετά v. 5 έναυμάχησαν μὲν Bek. 20 παρεσιεύαζον FJK παρά om. FJK 22 ὑπὲρ — μέγεθος om. P

ταΐον οἱ Ἰάπυγες ἐνίκησαν. τῶν δὲ ἡττηθέντων εἰς δύο μέρη σχισθέντων κατὰ τὴν φυγήν, καὶ τῶν μὲν εἰς Τάραντα τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένων, τῶν δὲ εἰς τὸ Ὑρήνιον φευγόντων, παραπλησίως τούτοις 5 καὶ οἱ Ἰάπυγες ἐμερίσθησαν. οἱ μὲν οὖν τοὺς Τα- 5 φαντίνους διώξαντες ὀλίγου διαστήματος ὔντος πολλοὺς τῶν ἐναντίων ἀνεῖλον, οἱ δὲ τοὺς Ὑρηγίνους διώκοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφιλοτιμήθησαν ὥστε συνεισπεσεῖν τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ Ὑρήγιον καὶ τῆς 10 πόλεως κυριεῦσαι.

Μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθήνησι μὲν ἦοχε Χάοης, ἐν 53 'Ρώμη δὲ ΰπατοι καθειστήκεσαν Τίτος Μινούνιος καλ Γάιος Όράτιος Πολύειδος, ήχθη δε παρ' Ήλείοις όλυμπιὰς έβδομημοστή καὶ έβδόμη, καθ' ήν ἐνίκα 15 στάδιου Δάνδης 'Αργείος. ἐπὶ δὲ τούτων κατά μὲν την Σικελίαν Θήρων δ 'Ακραγαντίνων δυνάστης έτελεύτησεν ἄρξας έτη δέκα καὶ έξ, την δὲ ἀρχην διεδέξατο Θρασυδαΐος δ υίός. δ μέν οὖν Θήρων 2 την άρχην έπιεικώς διωκηκώς, και ζών μεγάλης απο-20 δοχῆς ἐτύγχανε παρὰ τοῖς πολίταις καὶ τελευτήσας ήρωικών έτυχε τιμών, ὁ δὲ υίὸς αὐτοῦ καὶ ζώντος έτι τοῦ πατρός βίαιος ἦν καὶ φονικός καὶ τελευτήσαντος ήρχε τής πατρίδος παρανόμως καὶ τυραννικῶς. διὸ καὶ ταχέως ἀπιστηθεὶς ὑπὸ τῶν ὑποτεταγ- 3 25 μένων διετέλεσεν έπιβουλευόμενος καλ βίον έχων μισούμενον όθεν ταχέως τῆς ιδίας παρανομίας

6 ὅντος | ἐντὸς Dind.; οὐν ὀλίγου δ. ὅντος Hertl. 12 ὅπα-τοι — ἤχθη δὲ om. P; ἤχθη δὲ in mg. add. P Μινού- μιος f 13 Ὠράτιος cod. 15 δάνδις P 16 ἀκραγαντίνος P1, ἀκραγαντίνος AHK Θήρων — μὲν οὖν om. F 20 τῶν πολιτῶν Peiresc.

οίκείαν έσχε την τοῦ βίου καταστροφήν. μετά νὰο την του πατούς Θήρωνος τελευτην πολλούς μισθοφύρους άθροίσας και των 'Ακραγαντίνων και 'Ιμε-144 οαίων ποοσκαταλέξας, τοὺς απαντας ήθροισεν ψπέο 4 τούς δισμυρίους Ιππείς καὶ πεζούς. μετά δὲ τούτων 5 μέλλοντος αὐτοῦ πολεμεῖν τοῖς Συρακοσίοις, Ιέρων δ βασιλεύς παρασκευασάμενος δύναμιν άξιόλονου έστράτευσεν έπὶ τὸν 'Ακράγαντα. γενομένης δὲ μάχης ίσχυρας πλείστοι [των] παραταξαμένων Ελλήνων 5 ποὸς Έλληνας ἔπεσον. τῆ μὲν οὖν μάχη ἐποοτέρη- 10 σαν οί Συρακόσιοι, κατεκόπησαν δε των μεν Συρακοσίων είς δισχιλίους, των δε άλλων ύπεο τούς τετρακισχιλίους. μετά δε ταύτα Θρασυδαίος μεν ταπεινωθείς έξέπεσεν έκ τῆς ἀρχῆς, καὶ φυγών εἰς Μεγαρεῖς τοὺς Νισαίους καλουμένους, ἐκεῖ θανάτου 15 καταγνωσθείς έτελεύτησεν οί δ' 'Ακραγαντίνοι κοιισάμενοι την δημοκρατίαν, διαπρεσβευσάμενοι πρός ο Ίέρωνα τῆς εἰρήνης ἔτυχον. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν 'Ρωμαίοις ποὸς Οὐηιεντανοὺς ἐνστάντος πολέμου μεγάλη μάχη συνέστη περί την δνομαζομένην Κοε- 20 μέοαν. των δε Ρωμαίων ήττηθέντων συνέβη πολλούς αὐτῶν πεζεῖν, ὧν φασί τινες τῶν συγγοαφέων καὶ τοὺς Φαβίους τοὺς τριακοσίους, συγγενείς άλλή. λων ύντας και διά τοῦτο μιᾶ περιειλημμένους προσηγοοία. ταῦτα μεν οὖν ἐποάχθη κατὰ τοῦτον τὸν 23 ένμαντόν.

54 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πραξιέργου 'Ρωμαΐοι

⁴ ὑπὲς τοὺς] ἐπὶ τοὺς P (sed erasa) 9 τῶν del. Madvig 14 καὶ om. v. 15 Μισαίους v. 19 ουἰεντάνους cod. 20 Κριμέςαν cod. 22 ὧν Reiske, ὡς cod.; ὧν ὡς f.

μεν υπάτους κατέστησαν Αύλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον καὶ Γάιον Σερουίλιον Στροῦκτον, ἐπὶ δὲ τούτων Ήλεῖοι μὲν πλείους καὶ μικράς πόλεις οἰκοῦντες είς μίαν συνωκίσθησαν την όνομαζομένην τλιν. 5 Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες την μεν Σπάρτην διά 2 τήν Παυσανίου τοῦ στρατηγοῦ προδοσίαν ταπεινῶς πράττουσαν, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους εὐδοκιμοῦντας διὰ το μηδένα παρ' αὐτοῖς πολίτην ἐπὶ προδοσία κατεγνῶσθαι, ἔσπευδον τὰς 'Αθήνας ταῖς δμοίαις περι-10 βαλεΐν διαβολαΐς. διόπες εὐδοκιμοῦντος πας' αὐτοῖς 3 Θεμιστοκλέους καὶ μεγάλην δόξαν έχοντος ἐπ' ἀρετῆ, κατηγόρησαν προδοσίαν αὐτοῦ, φάσκοντες φίλον γενέσθαι τοῦ Παυσανίου μέγιστον, καὶ μετὰ τούτου συντεθείσθαι κοινῆ προδοῦναι τὴν Ελλάδα τῷ Ξέρξη. 15 διελέγοντο δὲ καὶ τοῖς έχθροῖς τοῦ Θεμιστοκλέους, 4 παροξύνοντες, αὐτοὺς πρὸς τὴν κατηγορίαν, καὶ χρήματα έδοσαν, διδάσκοντες δτι Παυσανίας μεν κρίνας . ποοδιδόναι τοὺς Έλληνας ἐδήλωσε τὴν ἰδίαν ἐπιβολὴν 445 Θεμιστοκλεί και παρεκάλεσε κοινωνείν τῆς προθέ-20 σεως, δ δε Θεμιστοκλής ούτε προσεδέξατο την έντευξιν ούτε διαβάλλειν έχοινε δεῖν ἄνδοα φίλον. οὐ μὴν ἀλλὰ κατηγορηθεὶς δ Θεμιστοκλῆς τότε μὲν 5 άπέφυγε την της ποοδοσίας κοίσιν. διὸ καὶ τὸ μὲν ποῶτον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μέγας ἦν παοὰ τοῖς 25 Αθηναίοις ήγάπων γὰο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς πεποαγμένοις διαφερόντως οί πολίται μετά δὲ ταῦτα οί μὲν φοβηθέντες αὐτοῦ τὴν ὑπεροχήν, οί δὲ φθονήσαν-

¹ Αὐλον] Παῦλον FKM 17 hic intercidisse quaedam censet Dind. 18 ἐπιβονλήν PAF²JKL 20 δὲ οm. P οὕτε] ἄστε P 21 οὕτε] καὶ οὖ P^2 27 περιοχήν P

τες τῆ δόξη, τῶν μὲν εὐεργεσιῶν ἐπελάθοντο, τὴν δ' ίσγὸν αὐτοῦ καὶ τὸ φοόνημα ταπεινοῦν ἔσπευδον. 55 πρώτον μεν οὖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως μετέστησαν, τούτον τὸν ὀνομαζόμενον ὀστρακισμὸν ἐπαγαγόντες αὐτῷ, ος ἐνομοθετήθη μὲν ἐν ταῖς 'Αθήναις μετὰ 5 την κατάλυσιν των τυράννων των περί Πεισίστρα-2 τον, δ δὲ νόμος ἐγένετο τοιοῦτος. ἕκαστος τῶν πολιτών είς ὄστρακον έγραφε τοὔνομα τοῦ δοκοῦντος μάλιστα δύνασθαι καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. δ δ' αν σστρακα πλείω γένηται, φεύγειν έκ τῆς 10 3 πατρίδος ετέτακτο πενταετή χρόνον. νομοθετήσαι δὲ ταῦτα δοχοῦσιν οί 'Αθηναῖοι, οὐχ ἵνα τὴν κακίαν κολάζωσιν, άλλ' ΐνα τὰ φρονήματα τῶν ὑπερεχόντων ταπεινότερα γένηται διὰ τὴν φυγήν. δ μὲν οδν Θεμιστοκλής τὸν προειρημένον τρόπον έξοστρακισθείς 15 ι έφυγεν έκ τῆς πατρίδος εἰς "Αργος" οί δε Λακεδαιμόνιοι πυθόμενοι περί τούτων, καί νομίσαντες παρά τῆς τύχης είληφέναι καιοὸν ἐπιθέσθαι τῷ Θεμιστοκλεῖ, πάλιν εἰς τὰς 'Αθήνας έξαπέστειλαν ποέσβεις κατηγορούντες του Θεμιστοκλέους ότι τω Παυσανία 20 κεκοινώνηκε της προδοσίας, και δείν έφασαν των κοινῶν τῆς Ἑλλάδος ἀδικημάτων εἶναι τὴν κοίσιν ούα ίδία παρά τοῖς 'Αθηναίοις, άλλ' ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Έλλήνων, ὅπερ εἰώθει συνεδρεύειν 5 [έν τῆ Σπάρτη] κατ' έκεῖνον τὸν χρόνον. ὁ δὲ Θε- 25 μιστοκίης δοών τούς Αακεδαιμονίους σπεύδοντας

⁴ όστραπισμόν P, sed in mg. έξοστραπισμόν 6 την οm. P 10 πλείω] πλείστα (c. 87, 1) vel πλείω 5 Hertl. 11 δεπαετή Meursius 20 πατηγορούντες PAFJ, τας cet. 24 είωθει Reiske, είωθεισαν cod. 25 έν τη Σπάστη om. f

διαβαλεΐν τὴν πόλιν τῶν ᾿Αθηναίων καὶ ταπεινῶσαι, τούς δ' 'Αθηναίους βουλομένους απολογήσασθαι περί τῆς ἐπιφερομένης αίτίας, ὑπέλαβεν έαυτὸν παοαδοθήσεσθαι τῷ κοινῷ συνεδοίῳ. τοῦτο δ' ἤδει 6 5 τὰς κοίσεις οὐ δικαίας, ἀλλὰ πους χάοιν ποιούμενον τοῖς Λακεδαιμονίοις, τεκμαιφόμενος έκ τε τῶν ἄλλων 446 καὶ έξ ὧν ἐποιήσατο περὶ τῶν ἀριστείων· οὕτω γὰρ οί κύριοι τῆς ψήφου φθονερῶς διετέθησαν πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, ώστε πλείους τριήρεις αὐτῶν παρεσχη-10 μένων ή σύμπαντες οι ναυμαχήσαντες παρέσχοντο, οὐδὲν κοείττους αὐτοὺς ἐποίησαν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. διὰ ταῦτα δὴ συνέβη τὸν Θεμιστοκλέα τοῖς 7 συνέδροις ἀπιστῆσαι. καὶ γὰο ἐκ τῆς προγεγενημένης ἀπολογίας ἐν ταῖς ᾿Αθήναις ὑπὸ τοῦ Θεμι-15 στοκλέους άφορμας είγον οί Λακεδαιμόνιοι πρός την ύστερον γευρμένην κατηγορίαν. δ γάρ Θεμιστοκλής 8 άπολογούμενος ώμολόγει μέν τὸν Παυσανίαν ποὸς αὐτὸν ἐπιστολὰς ἀπεσταλκέναι παρακαλοῦντα μετασχείν της ποοδοσίας, καὶ τούτω μεγίστω χρησάμενος 20 τεμμηρίω συνίστανεν, ὅτι οὐκ ἄν παρεκάλει Παυσανίας αὐτόν, εἰ μὴ πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἀντέλεγε. διά δὲ ταῦτα, καθάπες προειρήκαμεν, ἔφυγεν έξ 56 "Αργους πρός "Αδμητον τὸν Μολοττῶν βασιλέα: καταφυγών δὲ πρὸς τὴν έστίαν Ικέτης ἐγένετο. δ 25 δε βασιλεύς τὸ μεν πρώτον προσεδέξατο αὐτὸν φιλο-

³ ξαυτόν] μη s. l. add. P^2 7 δv] $\eta_{\rm S}$ fort. Εποιήσαντο PAF περί τῶν ἀριστείων ^{3}] την πρίσιν περί τε τῶν ἀριστείων Wess., ἀριστείων Rhod., Αίγινητῶν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων Eich.) codices; cf. c. 27, 2 8 της] τοῦ P 19 καὶ τούτω] τούτω δὲ Reiske 22 καθάπερ προειρήκαμεν non habent quo referantur

φρόνως καὶ παρεκάλει θαρρεῖν καὶ τὸ σύνολον 2 έπηγγέλλετο φοοντιείν αὐτοῦ τῆς ἀσφαλείας έπελ δε οί Λακεδαιμόνιοι τους επιφανεστάτους Σπαρτιατων πρέσβεις αποστείλαντες πρός του "Αδμητον έξήτουν αὐτὸν πρὸς τιμωρίαν, ἀποκαλοῦντες προδότην 5 καὶ λυμεῶνα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, πρὸς δὲ τούτοις μὴ παραδιδόντος αὐτὸν πολεμήσειν ἔφασαν μετὰ πάντων των Έλλήνων, τὸ τηνικαῦθ' ὁ βασιλεὺς φοβηθείς μεν τας απειλάς, έλεων δε τον ίκετην και την έκ τῆς παραδόσεως αἰσχύνην ἐκκλίνων, ἔπειθε τὸν 10 Θεμιστοκλέα τὴν ταχίστην ἀπιέναι λάθοα τῶν Λακεδαιμονίων, και χουσού πληθος έδωρήσατο αὐτῷ 3 έφόδιον της φυγής. ὁ δὲ Θεμιστοκλής πάντοθεν έλαυνόμενος και το χουσίον δεξάμενος έφυγε νυκτός έκ τῆς τῶν Μολοττῶν χώρας, συμπράττοντος αὐτῶ 15 πάντα τὰ πρὸς φυγὴν τοῦ βασιλέως εύρων δὲ δύο νεανίσκους Αυγκηστάς τὸ γένος, έμπορικαῖς δὲ έργασίαις χοωμένους, καὶ διὰ τοῦτο τῶν δδῶν ἐμπείοως 4 έχοντας, μετά τούτων έφυγε. χοώμενος δε νυκτεοιναϊς όδοιπορίαις έλαθε τοὺς Λακεδαιμονίους, καί 20 διὰ τῆς τῶν νεανίσκων εὐνοίας τε καὶ κακοπαθείας κατήντησεν είς, την 'Ασίαν' ένταῦθα δ' ἔχων ίδιόξενον, ὅνομα μὲν Αυσιθείδην, δόξη δὲ καὶ πλούτω 5 θαυμαζόμενον, πρὸς τοῦτον κατέφυγεν. ὁ δὲ Αυσιθείδης ἐτύγχανε φίλος ὢν Ξέρξου τοῦ βασιλέως καὶ 25 κατά την διάβασιν τοῦ Ξέρξου την δύναμιν τῶν Περσών απασαν είστιακώς. διόπερ συνήθειαν μέν έχων πρός του βασιλέα, του δε Θεμιστοκλέα διά

5 ἀποκαλοῦντες] φάσνοντες f 17 λυνκιστὰς P, λιγνστὰς a, λίγνας f 21 τῆς] τὰς Sintenis 23 λυσιθίδην P^2

τον έλεον σωσαι βουλόμενος, επηγγείλατο αὐτῷ πάντα συμπράξειν. άξιοῦντος δε τοῦ Θεμιστοκλέους ο άγαγεῖν αὐτὸν ποὺς-τὸν Ξέοξην, τὸ μὲν ποῶτον άντεῖπεν, ἀποφαινόμενος ὅτι κολασθήσεται διὰ τὰς 5 κατά τῶν Περσῶν αὐτῷ γεγενημένας πράξεις, μετὰ 447 δε ταῦτα μαθών τὸ συμφέρον ὑπήκουσε, καὶ παραδόξως και ασφαλώς αὐτὸν διέσωσεν εἰς τὴν Πεοσίδα. έθους γάο όντος παρά τοῖς Πέρσαις τὸν ἄγοντα 7 παλλακήν τῷ βασιλεῖ κομίζειν ταύτην ἐπὶ ἀπήνης 10 κεκουμμένης, καὶ τῶν ἀπαντώντων μηδένα πολυπραγμονείν μηδε κατ' όψιν ἀπαντήσαι τῆ ἀγομένη, άφορμη ταύτη συνέβη χρήσασθαι πρὸς την ἐπιβολην τὸν Λυσιθείδην. παρασκευασάμενος γὰρ τὴν ἀπήνην 8 πολυτελέσι παραπετάσμασι κεκοσμημένην, είς ταύτην 15 ένέθηκε τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ μετὰ πάσης ἀσφαλείας διασώσας ενέτυχε τῷ βασιλεῖ, καὶ πεφυλαγμένως δμιλήσας έλαβε παρ' αὐτοῦ πίστεις μηδεν άδικήσειν τὸν ἄνδρα. είσαγαγών δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, κάκείνου δύντος τῷ Θεμιστοκλεῖ λύγον καὶ μαθόντος 20 ως οὐδὲν ἠδίκησεν, ἀπελύθη τῆς τιμωρίας. δόξας 57 δε παραδόξως υπ' έχθρου διασεσωσθαι, πάλιν είς μείζονας κινδύνους ένέπεσε διά τοιαύτας αίτίας. Μανδάνη Δαρείου μεν ήν θυγάτηρ του φονεύσαντος τούς μάγους, άδελφή δε γνησία τοῦ Ξέρξου, 25 μεγίστης δ' αποδοχής τυγχάνουσα παρά τοῖς Πέρσαις. αύτη τῶν υίῶν ἐστερημένη καθ' ὃν καιρὸν Θεμι- 2 στοκλής πεοί Σαλαμίνα κατεναυμάχησε τον στόλον τῶν Περσῶν, χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀναίρεσιν τῶν

¹⁰ πεπρυμμένην ν. 13 την del. Dind. 24 γνησία om. (in lacuna) P 26 αὐτη ν.

τέκνων, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ἠλεεῖτο 3 παρά τοῖς πλήθεσιν. αὕτη πυθομένη τὴν παρουσίαν τοῦ Θεμιστοκλέους, ήλθεν είς τὰ βασίλεια πενθίμην έσθητα λαβούσα, και μετά δακούων Ικέτευε τὸν άδελφὸν ἐπιθεῖναι τιμωρίαν τῷ Θεμιστοκλεῖ. ὡς δ' 5 οὐ προσεῖχεν αὐτῆ, περιήει τοὺς ἀρίστους τῶν Περσῶν ἀξιοῦσα καὶ καθόλου τὰ πλήθη παροξύνουσα 4 πρὸς τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους τιμωρίαν. τοῦ δ' ὄχλου συνδοαμόντος έπὶ τὰ βασίλεια καὶ μετὰ κοαυγῆς έξαιτούντος έπὶ τιμωρίαν τὸν Θεμιστοκλέα, δ μέν 10 βασιλεύς απεκρίνατο δικαστήριον καταστήσειν έκ των αρίστων Περσων, και το κριθέν τεύξεσθαι συν-5 τελείας πάντων δε συνευδοκησάντων, και δοθέντος ίκανοῦ χοόνου εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς κρίσεως, δ μέν Θεμιστοκίης μαθών την Περσίδα διάλεκτον, 15 καὶ ταύτη χρησάμενος κατὰ τὴν ἀπολογίαν, ἀπελύθη 6 των έγκλημάτων. δ δε βασιλεύς περιχαρής γενόμενος έπὶ τῆ σωτηρία τανδρός μεγάλαις αὐτὸν δωρεαϊς έτίμησε· γυναϊκα γὰο αὐτῷ ποὸς γάμου κοινωνίαν έζευξε Περσίδα, εὐγενεία τε καὶ κάλλει διαφέρουσαν, 20 έτι δε κατ' άρετην έπαινουμένην, οίκετῶν τε πλήθος ποὸς διακουίαν καὶ παυτοδαπῶν ἐκπωμάτων καὶ τὴν άλλην χορηγίαν πρός ἀπόλαυσιν καλ τρυφήν άρμό-7 ζουσαν. έδωρήσατο δ' αὐτῷ καὶ πόλεις τρεῖς πρὸς διατροφήν και απόλαυσιν εύθέτους, Μαγνησίαν μέν ε τὴν ἐπὶ τῷ Μαιάνδοω, πλεϊστον τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν πόλεων έχουσαν σίτον, είς άρτους, Μυούντα δε είς

2 αὐτὴ A 10 ἐπὶ 2 ἐπὶ τὴν P (c. 33, 4 56, 2) 12 τεύξασθαι PAFL 19 γάμων Peirosc. 22 ἐπωμάτων] πλῆθος add. P 23 άρμόζονσαν] δέδωπεν add. in mg. P¹

448 όψον, έγουσαν θάλατταν εύιγθυν, Λάμψακον δέ, άμπελόφυτον έγουσαν χώραν πολλήν, είς οίνον. Θεμιστοκλής μέν οὖν ἀπολυθεὶς τοῦ παο' Ελλησι 58 φόβου, καὶ παραδόξως ὑπὸ μὲν τῶν τὰ μέγιστα 5 εὐεργετηθέντων φυγαδευθείς, ὑπὸ δὲ τῶν τὰ δεινότατα παθόντων εὐεογετηθείς, ἐν ταύταις ταϊς πόλεσι κατεβίωσε πάντων τών πρὸς ἀπόλαυσιν ἀγαθών εὐπορούμενος, και τελευτήσας έν τῆ Μαγνησία ταφῆς έτυχεν άξιολόγου καὶ μνημείου τοῦ έτι νῦν διαμέ-10 νοντος. ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ τὸν Ξέρξην 2 έπιθυμήσαντα πάλιν στρατεύειν έπλ την Έλλάδα παρακαλεῖν τὸν Θεμιστοκλέα στρατηγεῖν ἐπὶ τοῦ πολέμου, τον δε συγχωρήσαντα περί τούτων πίστεις λαβείν ένύρχους μη στρατεύσειν έπλ τους "Ελληνας 15 άνευ Θεμιστοκλέους. σφαγιασθέντος δε ταύρου καί 3 τῶν ὅρχων μενομένων, τὸν Θεμιστοκλέα χύλιχα τοῦ αΐματος πληρώσαντα έκπιεῖν καὶ παραγρῆμα τελευτῆσαι. και τὸν μὲν Ξέοξην ἀποστῆναι τῆς ἐπιβολῆς ταύτης, τὸν δὲ Θεμιστοκλέα διὰ τῆς ἰδίας τελευτῆς 20 ἀπολονίαν ἀπολιπεῖν καλλίστην ὅτι καλῶς ἐπολιτεύθη τὰ πρὸς τοὺς "Ελληνας.

Ήμετς δε πάρεσμεν έπι την τελευτην ἀνδρος 4 μεγίστου τῶν Έλληνων, περι οὖ πολλοι διαμφισβητοῦσι, πύτερον οὖτος ἀδικήσας την πατρίδα και τοὺς 25 ἄλλους Έλληνας ἔφυγεν εἰς Πέρσας, ἢ τοὐναντίον ἢ τε πόλις και πάντες οι Έλληνες εὐεργετηθέντες μεγάλα τῆς μεν χάριτος ἐπελάθοντο, τὸν δ' εὐερ-

³ Ελλήνων Wess. 7 των add, Dind. 12 έπξ] περί PAHJI, del. Wess. (XIII 63, 1) 13 τὸν δξ μἡ add. s. l. P² 15 ταύρου PAJK, τοῦ ταύρου cet. 22 δξ] δ' ἐπεὶ PAJK Dionogus II. 20

γέτην ήγαγον [αὐτῶν] ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους 5 πινδύνους. εί δέ τις χωρίς φθόνου τήν τε φύσιν τάνδοὸς και τὰς πράξεις έξετάζοι μετ' ἀποιβείας. εύρήσει πάντων ὧν μνημονεύομεν άμφοτέροις τοις είρημένοις πεπρωτευκότα. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἄν 5 τις είπότως, εί στερήσαι σφάς αὐτοὺς ἀνδρὸς τοιού-59 του την φύσιν ηθέλησαν. τίς γαο έτερος, της Σπάρτης πλέον Ισχυούσης και τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντος Εὐουβιάδου τοῦ Σπαοτιάτου, ταῖς ἰδίαις πράξεσιν ἀφείλετο τῆς Σπάρτης ταύτην τὴν δόξαν; 10 τίνα δ' άλλον ίστορήκαμεν μιᾶ πράξει ποιήσαντα διενεγκεϊν αύτον μεν των ήγεμόνων, την δε πόλιν των Έλληνίδων πόλεων, τους δ' Έλληνας των βαρβάρων; έπλ τίνος δὲ στρατηγοῦντος έλάττονας ἀφορμας η μείζονας κινδύνους συνέβη γενέσθαι; τίς δὲ 15 2 πρὸς ἄπασαν τὴν ἐκ τῆς ᾿Ασίας δύναμιν ἀναστάτφ τῆ πόλει παραταχθείς ἐνίκησε; τίς δὲ τοῖς ἔργοις έν είρήνη την πατρίδα δυνατην κατεσκεύασε τοιούτοις; τίς δὲ πολέμου μεγίστου κατασχόντος αὐτὴν διέσωσε, μιᾶ δ' ἐπινοία τῆ περὶ τοῦ ζεύγματος γενο- $^{90}_{449}$ μένη την πεζην των πολεμίων δύναμιν έξ ημίσους μέρους έταπείνωσεν, ώστ' εύχείρωτον γενέσθαι τοῖς 3 Έλλησι; διόπες δταν το μέγεθος των έργων αὐτοῦ θεωρήσωμεν, και σκοπούντες τὰ κατὰ μέρος εύρωμεν έκεῖνον μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠτιμασμένον, τὴν δὲ 25 πόλιν διὰ τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπαιρομένην, εἰκότως την δοκοῦσαν εἶναι τῶν ἀπασῶν πόλεων σοφωτάτην

¹ αὐτῶν P, αὐτὸν V.; αὐτοὶ Dind. vel del. 11 ໂστοςήσαμεν FK 12 μὲν αὐτὸν P 17 τοῖς del. Reiske 18 τοιούτοις vel τοσούτοις Reiske, τούτοις cod. 26 ἐπαινουμένην P

καὶ ἐπιεικεστάτην χαλεπωτάτην ποὸς ἐκεΐνον εύοίστομεν γεγενημένην.

Περί μεν οδν τῆς Θεμιστοπλέους ἀρετῆς εἰ καὶ 4 πεπλεονάκαμεν παρεκβάντες, ἀλλ' οδν οδα ἄξιον 5 ἐκρίναμεν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παραλιπεῖν ἀνεπισήμαντον ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Μίκυθος [μεν] ὁ τὴν δυναστείαν ἔχων Ῥηγίου καὶ Ζάγκλης πόλιν ἔκτισε Πυξοῦντα.

Έπ' ἄοχουτος δ' 'Αθήνησι Δημοτίωνος 'Ρωμαΐοι 60 10 μεν υπάτους κατέστησαν Πούπλιον Οὐαλέοιον Ποπλικόλαν καὶ Γάιον Ναύτιον Ροῦφον, ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν έλόμενοι Κίμωνα τον Μιλτιάδου καὶ δύναμιν ἀξιόλογον παραδόντες, ἐξέπεμψαν έπὶ τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας βοηθήσοντα μὲν ταῖς 15 συμμαχούσαις πόλεσιν, έλευθερώσοντα δε τάς Περσικαϊς έτι φρουραϊς κατεχομένας. οὖτος δὲ παραλα- 2 βών τὸν στόλον ἐν Βυζαντίω, καὶ καταπλεύσας ἐπὶ πόλιν την ονομαζομένην 'Ηιόνα, ταύτην μεν Περσών κατεχόντων έχειρώσατο, Σκύρον δε Πελασγών ένοι-20 κούντων καὶ ⊿ολόπων έξεπολιόρκησε, καὶ κτίστην 'Αθηναϊον καταστήσας κατεκληρούχησε την χώραν. μετά δὲ ταῦτα μειζόνων πράξεων ἄρξασθαι διανο- 3 ούμενος, κατέπλευσεν είς τὸν Πειοαιᾶ, καὶ προσλαβόμενος πλείους τριήρεις και την άλλην χορηγίαν 25 ἀξιόλογον παρασκευασάμενος, τότε μὲν ἔξέπλευσεν

⁷ μλν del. Dind. 8 Πυξοῦντα Cluverius, τευξοῦντα cod., βυξοῦντα $\mathbf{P}^1$ in mg. 10 πουπλικόλεν $\mathbf{PH}$, πουβλικόλεν $\mathbf{AL}$ 11 Νανίτιον Rhod., ναύτιον $\mathbf{PH}$, ἄπουρ $\mathbf{E}$, ἄποιον cet. 15 τὰς Reiske, ταῖς cod. 16 ἔτι φρουφαῖς $\mathbf{PAL}$, φρουφαῖς ἔτι cet. 17 ἔν $\mathbf{E}$ υζ. καὶ $\mathbf{R}$ ciske, καὶ ἐν $\mathbf{E}$ υζ. cod. 24 καὶ τὴν om. $\mathbf{P}$

έχων τριήρεις διακοσίας, ΰστερον δὲ μεταπεμψάμενος παρά τῶν Ἰώνων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰς 4 ἀπάσας εἶχε τριακοσίας. πλεύσας οὖν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου πρὸς τὴν Καρίαν, τῶν παραθαλαττίων πόλεων δσαι μεν ήσαν έκ της Ελλάδος απωκισμέναι, 5 ταύτας παραχοήμα συνέπεισεν αποστήναι τῶν Πεοσῶν, ὅσαι δ' ὑπῆρχον δίγλωττοι καὶ φρουράς ἔχουσαι Περσικάς, βίαν προσάγων ἐπολιόρκει. προσαγαγόμενος δὲ τὰς κατὰ τὴν Καρίαν πόλεις, δμοίως 5 καὶ τὰς ἐν τῆ Αυκία πείσας προσελάβετο. παρὰ δὲ 10 των άει προστιθεμένων συμμάχων προσλαβόμενος ναῦς ἐπὶ πλέον ηὕξησε τὸν στόλον. οἱ δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πεζὸν στράτευμα δι' έαυτῶν κατεσκεύασαν. τὸ δὲ ναυτικὸν ἤθοοισαν ἔκ τε Φοινίκης καὶ Κύποου καὶ Κιλικίας· ἐστρατήγει δὲ τῶν Περσικῶν δυνά-150 ο μεων Τιθοαύστης, υίος ὢν Ξέρξου νόθος. Κίμων δὲ πυνθανόμενος τὸν στόλον τῶν Περσῶν διατοίβειν περί την Κύπρον, καὶ πλεύσας ἐπὶ τοὺς βαοβάρους. έναυμάχησε διακοσίαις καὶ πεντήκοντα ναυσί πρὸς τοιακοσίας και τετταράκοντα. γενομένου δ' άγῶνος 20 ίσχυροῦ καὶ τῶν στόλων ἀμφοτέρων λαμπρῶς ἀγωνιζομένων, τὸ τελευταΐον ἐνίκων οί ᾿Αθηναΐοι, καὶ πολλάς μεν των έναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δὲ τῶν έκατὸν σὸν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλον. 7 τῶν δὲ λοιπῶν νεῶν καταφυγουσῶν εἰς τὴν Κύπρον, 25

 $^{^{2}}$ ἄλλων ἀπάντων] Αλολέων έκατὸν Wurm ^{3} ἀπάσας CALF, ἄλλας ἀπάσας cet. ^{6} συνέπεσεν ^{7} ^{7} δλγλωτοι ^{7} ^{7} δλγλωτοι ^{7} ^{7} δλγλωτοι ^{7} ^{7} δλγαν Steph. et Hert., βία cod. ^{7} αδαλ cod. ^{7} cod. ^{7} cod. ^{7} οδ αλλ. ^{7} οδ αλλ. ^{7} οδ ^{7} αλλ. ^{7} οδ αλλ. ^{7} οδ ^{7}

οί μεν εν αύταις ἄνδρες είς την γην ἀπεχώρησαν, αί δε νηες κεναί των βοηθούντων οὖσαι τοῖς πολεμίοις εγενήθησαν ὑποχείριοι.

Μετά δε ταῦτα δ μεν Κίμων οὐκ ἀρκεσθείς τη-61 ε λικαύτη νίκη παραχρήμα παντί τῷ στόλῷ προσκατήρεν έπὶ τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν στρατόπεδου, ούσης τῆς παρεμβολῆς παρὰ τὸν Εὐουμέδοντα ποταμόν. βουλόμενος δε καταστρατηγήσαι τους βαρβάgous, ενεβίβασεν είς τὰς αίχμαλωτίδας ναῦς τῶν 10 ίδίων τοὺς ἀρίστους, δοὺς τιάρας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευήν περιθείς Περσικήν. οί δὲ βάρβαροι 2 προσπλέοντος ἄρτι τοῦ στόλου ταῖς Περσικαῖς ναυσί καὶ παρασκευαϊς ψευσθέντες ὑπέλαβον τὰς ἰδίας τριήρεις είναι. διόπερ οὖτοι μεν προσεδέξαντο τοὺς 15 'Αθηναίους ώς φίλους ὔντας, ὁ δὲ Κίμων ἤδη νυκτὸς ἐπιγενομένης ἐκβιβάσας τοὺς στοατιώτας, καὶ ποοσδεχθείς ώς φίλος ὑπ' αὐτῶν, εἰσέπεσεν εἰς τὴν στοατοπεδείαν των βαοβάοων. ταραχῆς δὲ μεγάλης 3 γενομένης παρά τοῖς Πέρσαις, οί μὲν περὶ τὸν Κί-20 μωνα πάντας τοὺς ἐντυγχάνοντας ἔκτειναν, καὶ τὸν μεν στοατηγόν των βαοβάρων του έτερου Φερενδάτην, άδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως, έν τῆ σκηνῆ καταλαβόντες έφόνευσαν, των δ' άλλων ους μεν έκτεινον, οΰς δὲ κατετοαυμάτιζον, πάντας δὲ διὰ τὸ παοάδοξον 25 τῆς ἐπιθέσεως φεύγειν ἠνάγκασαν, καθύλου δ' ἔκπληξις αμα καὶ άγνοια τοιαύτη κατείχε τοὺς Πέρσας, ώσθ' οι πλείους τους έπιτιθεμένους αὐτοῖς οἵτινες

¹ ἀνεχώρησαν f 5 προκατήρεν PH 9 ἀνεβίβασεν v. 12 προσπλέοντος P, ώς πλέοντος v. 16 ἐπιγινομένης PA ἐπιβιβάσας v., ἀποβιβάσας Rhod. 21 Φερεδάτην cod.

4 ήσαν οὐκ ἐγίνωσκον. τοὺς μὲν γὰο Ελληνας οὐχ ύπελάμβανον ήκειν πρὸς αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως, τὸ σύνολον μηδ' έχειν αὐτοὺς πεζὴν στοατιὰν πεπεισμένοι· τοὺς δὲ Πισίδας, ὄντας δμόρους καὶ τὰ πρὸς . αὐτοὺς ἀλλοτοίως ἔχοντας, ὑπελάμβανον ἥκειν μετὰ τ δυνάμεως. διὸ καὶ νομίσαντες ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν έπιφορὰν εἶναι τῶν πολεμίων, πρὸς τὰς ναῦς ὡς 5 πρός φιλίας έφευγον. τῆς δὲ νυκτός οὔσης ἀσελήνου καλ σκοτεινής συνέβαινε την άγνοιαν πολύ μαλλον αύξεσθαι καὶ μηδένα τάληθὲς δύνασθαι ίδεῖν, 10 6 διό καὶ πολλοῦ φόνου γενομένου διὰ τὴν ἀταξίαν των βαρβάρων, δ μεν Κίμων προειρηκώς τοις στρα-451 τιώταις πρός τὸν ἀρθησόμενον πυρσόν συντρέχειν. ήρε πρὸς ταῖς ναυσί σύσσημον, εὐλαβούμενος μή διεσπαρμένων των στρατιωτών καὶ πρὸς άρπαγὴν 15 7 δομησάντων γένηταί τι παράλογον. πάντων δὲ πρὸς τὸν πυρσὸν ἀθροισθέντων καὶ παυσαμένων τῆς άρπαγῆς, τύτε μέν είς τὰς ναῦς ἀπεχώρησαν, τῆ δ' ύστεραία τρόπαιον στήσαντες απέπλευσαν είς την Κύπρου, νενικηκότες δύο καλλίστας νίκας, την μέν 20 κατά γῆν, τὴν δὲ κατά θάλατταν οὐδέπω γὰο μνημονεύονται τοιαύται καὶ τηλικαύται πράξεις γενέσθαι κατά την αύτην ημέραν και ναυτικό και πεζώ στρα-62 τοπέδω. Κίμων δε δια της ίδίας στρατηγίας καί άρετῆς μεγάλα κατωρθωκώς, περιβόητον ἔσχε τὴν 25 δύξαν οὐ μόνον παρά τοῖς πολίταις, άλλά καὶ παρά

³ μηδ' P, μὴ v. πεπυσμένοι P 5 ὑπελάμβανον ἥκειν μετά δυνάμεως del. Madvig 8 φιλίας] φίλους P² 9 σκοτεινοῦ P 11 γινομένου PA 21 οὐδέποτε v. 22 πράξεις] παραπάξεις fort.

τοις ἄλλοις Έλλησιν. αίχμαλώτους γὰο εἰλήφει [τριήρεις] τριακοσίας και τετταράκοντα ναϋς, ἄνδρας δὲ ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους, χρημάτων δὲ πλήθος ἀξιόλογον. οι δὲ Πέρσαι τηλικούτοις έλαιτώμασι περι- 2 επεπτωκότες ἄλλας τριήρεις πλείους κατεσκεύασαν, φοβούμενοι τὴν τῶν ᾿Αθηναίων αὕξησιν. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν χρόνων ἡ πόλις τῶν ᾿Αθηναίων πολλὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανε, χρημάτων τε πλήθει κατασκευασθείσα και δόξης μεγάλης ἐν ἀνδρεία και στρατη- 10 γία τυχούσα. ὁ δὲ δῆμος τῶν ᾿Αθηναίων δεκάτην 3 ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐνέγραψε τήνδε,

έξ οὖ γ' Εὐφώπην 'Ασίας δίχα πόντος ἔνειμε καὶ πόλιας θνητῶν θοῦφος "Αφης ἐπέχει, οὐδέν πω τοιοῦτον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδοῶν ἔφινον ἐν ἠπείρω καὶ κατὰ πόντον ἄμα. οἴδε γὰς ἐν Κύπρω Μήδους πολλοὺς ὀλέσαντες Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει ἀνδοῶνπληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν'Ασὶς ὑπ' αὐτῶν πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυ-63 τόν. ἐπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φάίωνος ἐν 'Ρώμη τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Λεύκιος Φούριος Με-25 διολανὸς καὶ Μάρκος Μανίλιος Οὐάσων. ἐπὶ δὲ τού-

² τριήφεις delevi $να\ddot{v}$ ς del. Dind. 3 άξιολόγων P λ τηλικαύτοις P, τοιούτοις V. 9 έν] έπ' Rhod. 15 $π\dot{o}$ - kegς cod. 16 οὐδέπω λF 20 αὐτάν] αὐτάν PAFHLK 23 Φαίδωνος f; λψηφίονος marmor Parium 24 διεδέξατο P¹ φρούριος Pa Μεδιόλανος P; Μεδουλλίνος Rhod. 25 Μάνιος f; Μάνλιος Οὐδίανων Rhod.

των μεγάλη τις καὶ παράδοξος έγένετο συμφορά τοῖς Λακεδαιμονίοις έν γὰο τῆ Σπάοτη γενομένων σεισμών μεγάλων συνέβη πεσεΐν τὰς οἰκίας ἐκ θεμελίων καὶ τῶν Δακεδαιμονίων πλείους τῶν δισμυρίων 2 φθαρῆναι. ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον συνεχῶς τῆς πόλεως 5 καταφερομένης καλ των οίκιων πιπτουσών πολλά σώματα τοῖς πτώμασι τῶν τοίχων ἀπολαμβανόμενα διεφθάρη, οὐκ όλίγον δὲ τῶν κατὰ τὰς οἰκίας χρη-3 μάτων δ σεισμός έλυμήνατο. και τοῦτο μεν τὸ κακόν452 ώσπες δαιμονίου τινός νεμεσήσαντος αὐτοῖς ἔπαθον, 10 άλλους δὲ κινδύνους ὑπ' ἀνθρώπων αὐτοῖς συνέβη 4 γενέσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας. Εϊλωτες καὶ Μεσσήνιοι πρός Λακεδαιμονίους άλλοτρίως έχοντες το μέν πρό τοῦ ἡσυχίαν εἶχον, φοβούμενοι τὴν τῆς Σπάοτης ύπεροχήν τε και δύναμιν έπει δε διά τον σει- 15 σμὸν έώρων τοὺς πλείους αὐτῶν ἀπολωλότας, κατεφοόνησαν τῶν ἀπολελειμμένων, ὀλίγων ὄντων. διόπεο πρὸς ἀλλήλους συνθέμενοι κοινῆ τὸν πόλεμον έξή-5 νεγκαν τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων 'Αρχίδαμος διὰ τῆς ἰδίας 20 προνοίας καὶ κατὰ τὸν σεισμὸν ἔσωζε τοὺς πολίτας καὶ κατὰ τὸν πόλεμον γενναίως τοῖς ἐπιτιθεμένοις 6 ἀντετάξατο. τῆς μὲν γὰο πόλεως συνεχομένης ὑπὸ τῆς τοῦ σεισμοῦ δεινότητος, πρῶτος Σπαρτιατῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀρπάσας τὴν πανοπλίαν ἐπὶ τὴν χώραν 25 έξεπήδησε, καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις τὸ αὐτὸ πράτ-

¹² διὰ τ. αίτίας PA, δι' αίτίας τ. cet. είλωτες PF μεσήγιοι P (sic etiam iníra) 14 πρὸ τοῦ Βεκ., πρώτον cod. 18 ἐξηνεγιαν τον Dind., ἐξηνέγιαντο cod. 22 ἐπιτεθειμένοις P

τειν παρήγγειλεν. ύπακουσάντων δε των Σπαρτια- 7 των, τούτον τὸν τρόπον οί περιλειφθέντες έσώθησαν, οθς συντάξας δ βασιλεύς 'Αρχίδαμος παρεσκευάζετο πολεμείν τοις άφεστηκόσιν. οί δε Μεσσήνιοι μετά 64 5 των Είλώτων συνταχθέντες τὸ μὲν ποωτον ώομησαν έπὶ τὴν Σπάρτην, ὑπολαμβάνοντες αὐτὴν αίρήσειν διὰ τὴν ἐρημίαν τῶν βοηθησόντων ὡς δ' ἤκουσαν τούς υπολελειμμένους μετ' 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως συντεταγμένους έτοίμους είναι πρός τὸν ὑπὲρ τῆς 10 πατρίδος άγωνα, ταύτης μέν της έπιβολης άπέστησαν, καταλαβόμενοι δε της Μεσσηνίας χωρίον όχυοόν, έκ τούτου την δομην ποιούμενοι κατέτρεχον την Λακωνικήν. οί δε Σπαρτιαται καταφυγόντες 2 έπλ την παρά των 'Αθηναίων βοήθειαν προσελάβοντο 15 παρ' αὐτῶν δύναμιν οὐδὲν δ' ἦττον καὶ παοὰ τῶν άλλων συμμάχων άθροίσαντες δυνάμεις άξιόμαχοι τοις πολεμίοις έγενήθησαν. καλ το μέν ποώτον πολύ προείχου τῶυ πολεμίων, ὕστερου δὲ ὑποψίας γενομένης ως των 'Αθηναίων μελλόντων ἀποκλίνειν ποὸς 20 τούς Μεσσηνίους, απέλυσαν αὐτῶν τὴν συμμαχίαν, φήσαντες ίκανοὺς έχειν ποὸς τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον τοὺς ἄλλους συμμάχους. οί δὲ 'Αθηναΐοι δό- 3 ξαντες έαυτοὺς ἠτιμάσθαι, τότε μὲν ἀπηλλάγησαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἀλλοτοίως ἔχοντες τὰ ποὸς τοὺς Λα-25 κεδαιμονίους ἀεὶ μᾶλλον τὴν ἔχθοαν έξεπύοσευον. διὸ καὶ ταύτην μεν ἀρχὴν ελαβον τῆς ἀλλοτριότητος,

¹ παρήγγελλεν F 5 συναχθέντες FJK 21 Γκανῶς P 23 τότε Reiske, οὖτοι cod., οὕτω ΚΙΰθετ 25 έξεπύρσευον Hert., ἐπύρσευον cod. 26 μὲν Dind., τὴν cod. ἔλαβον Wurm, ἐξέλαβον cod.

ύστερον δὲ αι πόλεις διηνέχθησαν, καὶ μεγάλους έπανελόμεναι πολέμους ἔπλησαν ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα μεγάλων ἀτυχημάτων. ἀλλὰ γὰο περὶ τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 4 τότε δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν 5 Ἰθώμην μετὰ τῶν συμμάχων ἐπολιόρχουν αὐτήν. οἱ δ' Είλωτες πανδημεὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀφε-453 στῶτες συνεμάχουν τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ ποτὲ μὲν ἐνίκων, ποτὲ δὲ ἡττῶντο. ἐπὶ δὲ ἔτη δέκα τοῦ πολέμου μὴ δυναμένου διακριθήναι, διετέλουν τοῦ-10 τον τὸν χρόνον ἀλλήλους κακοποιοῦντες.

65 Μετὰ δὲ ταῦτα Άθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Θεαγενείδης, ἐν Ῥώμη δ' ὅπατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Αἰμίλιος Μάμερας καὶ Λεύκιος Ἰούλιος Ἰούλος, δλυμπιὰς δ' ἤχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ὀγδόη, καθ' ἢν 15 ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων ᾿Αργείοις καὶ Μυκηναίοις ἐνέστη πόλεμος διὰ 2 τοιαύτας αἰτίας. Μυκηναίοι διὰ τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς ἰδίας πατρίδος οὐχ ὑπήκουον τοῖς ᾿Αργείοις, ὥσπερ αὶ λοιπαὶ πόλεις αὶ κατὰ τὴν ᾿Αργείαν, ἀλλὰ κατὶ ἰδίαν ταττόμενοι τοῖς ᾿Αργείοις οὐ προσείχον ἡμφισβήτουν δὲ καὶ περὶ τῶν ἰερῶν τῆς ဪς, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Νεμέων ἡξίουν αὐτοὶ διοικεῖν πρὸς δὲ τούτοις [ὅτι] τῶν ᾿Αργείων ψηφισαμένων μὴ συμμαςτν εἰς Θερμοπύλας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐὰν μὴ εκ

μέρος τῆς ἡγεμονίας αὐτοῖς παραδῶσι, μόνοι τῶν την Αογείαν κατοικούντων συνεμάχησαν οί Μυκηναΐοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. τὸ δὲ σύνολον ὑπώ- 3 πτευον αύτούς, μήποτε ίσχύσαντες έπὶ πλέον τῆς 5 ήγεμονίας άμφισβητήσωσι τοῖς Αργείοις διὰ τὸ παλαιον φρόνημα τῆς πόλεως. διὰ δὴ ταύτας τὰς αίτίας άλλοτοίως διακείμενοι, πάλαι μεν έσπευδον ἇραι την πόλιν, τότε δὲ καιρὸν εὔθετον ἔχειν ἐνόμιζον, δρώντες τούς Λακεδαιμονίους τεταπεινωμέ-10 νους καὶ μὴ δυναμένους τοῖς Μυκηναίοις βοηθεῖν. άθοοίσαντες οὖν ἀξιόλογον δύναμιν ἔκ τε "Αργους και έκ των συμμαχίδων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτούς, νικήσαντες δὲ μάχη τοὺς Μυκηναίους καὶ συγκλείσαντες έντὸς τειχῶν ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν. 15 οί δὲ Μυκηναΐοι χρόνον μέν τινα τοὺς πολιορκοῦν- 4 τας εὐτόνως, ἡμύνοντο, μετὰ δὲ ταῦτα λειπόμενοι τῷ πολέμω, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων μὴ δυναμένων βοηθήσαι διὰ τοὺς Ιδίους πολέμους καὶ τὴν ἐκ τῶν σεισμών γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, ἄλλων δ' οὐκ 20 όντων συμμάχων, έρημία των έπικουρούντων κατά κοάτος ήλωσαν. οί δε 'Αργείοι τοὺς Μυκηναίους 5 άνδοαποδισάμενοι και δεκάτην έξ αὐτῶν τῷ θεῷ καθιερώσαντες, τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν. αὕτη μὲν οδυ ή πόλις, εὐδαίμων 'ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις 25 γενομένη καὶ μεγάλους ἄνδοας ἔχουσα καὶ ποάξεις άξιολόγους έπιτελεσαμένη, τοιαύτην έσχε την καταστροφήν, και διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ'

¹⁷ των πολέμων Ρ, τω πόνω Dind., των πολεμίων fort. 24 ούν om. Ρ 25 σχούσα Reiske

ήμας χοόνων. ταυτα μεν οὖν ἐποάχθη κατὰ τουτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄοχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσιστράτου Ένωματοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Πινάοιον Μαμερτίνου 454 και Πούπλιον Φούριον Φίφρωνα. ἐπὶ δὲ τούτων τ Ίέρων δ των Συρακοσίων βασιλεύς τούς Άναξίλα παϊδας του γενομένου τυράννου Ζάγκλης είς Συρακούσας μεταπεμψάμενος μεγάλαις δωρεαίς άνεμίμνησκε τῆς Γέλωνος γενομένης ποὸς τὸν πατέρα αὐτῶν εὐεργεσίας, καὶ συνεβούλευεν αὐτοῖς ἤδη τὴν 10 ήλικίαν ήνδοωμένοις απαιτήσαι λόγον παρά Μικύθου τοῦ ἐπιτροπεύοντος, καὶ τὴν δυναστείαν αὐτοὺς 2 παραλαβείν. τούτων δ' έπανελθόντων είς τὸ Υήγιον, και τον επίτροπον λόγον απαιτούντων των διωκημένων, δ Μίκυθος, άνηο ὢν άγαθός, συνήγαγε τοὺς 15 πατρικούς φίλους τῶν παίδων καὶ τὸν, λόνον οὕτω καθαρώς ἀπέδωκεν, ώστε ἄπαντας τούς παρόντας θαυμάζειν τήν τε δικαιοσύνην καλ την πίστιν, τους δὲ παϊδας μεταμεληθέντας ἐπὶ τοῖς πραγθεῖσιν ἀξιοῦν τὸν Μίκυθον πάλιν την ἀρχην παραλαβεῖν, καὶ 20 πατρός έξουσίαν έχοντα καὶ τάξιν διοικεῖν τὰ κατὰ 3 την δυναστείαν, οὐ μην δ Μίκυθός γε συνεχώρησεν, άλλὰ πάντα παραδούς ἀκριβῶς καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν ένθέμενος είς πλοΐον έξέπλευσεν έκ τοῦ 'Ρηγίου, ποοπεμπόμενος ύπὸ τῆς τῶν ἄχλων εὐνοίας. οὖτος 25 μεν οὖν είς τὴν Ἑλλάδα κατάρας ἐν Τεγέαις τῆς 4 'Αρκαδίας κατεβίωσεν επαινούμενος. 'Τέρων δ' δ τῶν

⁵ φουύς
ιον Pa Φίφρωνα] φιλοσόφαν PHL, φιλόσοφον A $_6$ τούς
] τοῦ P $_7$ ζάκλης P $_12$ αὐτούς] αὐτῶν <br/> f15 ὢν] ην P $_18$ κα
ί την] καὶ P

Συρακοσίων βασιλεύς έτελεύτησεν έν τῆ Κατάνη, καὶ τιμῶν ἡρωικῶν ἔτυχεν, ὡς ἄν κτίστης γεγονὼς τῆς πόλεως. οὖτος μὲν οὖν ἄρξας ἔτη ἕνδεκα κατέλιπε τὴν βασιλείαν Θρασυβούλω τῷ ἀδελφῷ, ὑς ἡρξε 5 Συρακοσίων ἐνιαυτὸν ἕνα.

'Επ' ἄοχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσανίου 'Ρωμαΐοι 67 κατέστησαν υπάτους "Αππιον Κλαύδιον και Τίτον Κοΐντιον Καπιτώλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Θρασύβουλος δ των Συρακοσίων βασιλεύς έξέπεσεν έκ τῆς ἀρχῆς, 10 περί οδ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφοντας ήμᾶς ἀναγκατόν έστι βοαχύ τοις χούνοις άναδραμύντας άπ' άρχης απαντα καθαρώς έκθειναι. Γέλων ὁ Δεινο- 2 μένους άφετῆ καὶ στρατηγία πολύ τοὺς ἄλλους διενέγκας και Καρχηδονίους καταστρατηγήσας ἐνίκησε 15 παρατάξει μεγάλη τους βαρβάρους, καθύτι προείρηται γοησάμενος δε έπιεικώς τοις καταπολεμηθείσι καλ καθόλου τοῖς πλησιοχώροις πᾶσι προσενεχθείς φιλανθοώπως, μεγάλης έτυχεν αποδοχής παρά τοῖς Σικελιώταις. οδτος μεν οδν ύπο πάντων άγαπώ- 3 20 μενος διὰ τὴν ποαύτητα, διετέλεσε τὸν βίον εἰοηνικῶς μέχοι τῆς τελευτῆς. τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος Ίέρων ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελφῶν οὐχ δμοίως ήργε των υποτεταγμένων ήν γὰο καὶ φιλάρ- 4 455γυρος και βίαιος και καθόλου τῆς ἀπλότητος και 25 καλοκάγαθίας [τάδελφοῦ] άλλοτριώτατος. διὸ καὶ πλείονές τινες αφίστασθαι βουλόμενοι παρακατέσχον τάς ίδίας δομάς διά την Γέλωνος δύξαν καί την

⁸ Κοίντιον] πούτιον ΡΑΗΙ, πάτλιον cet. 10 τὰ add. Dind. 19 πάντων Ρ, παντὸς v. 25 τάδελφοῦ om. Pa

5 είς τοὺς ἄπαντας Σικελιώτας εὔνοιαν. μετὰ δὲ τὴν Ίέρωνος τελευτήν παραλαβών την άρχην Θρασύβουλος δ άδελφὸς ὑπερέβαλε τῆ κακία τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντα. βίαιος γάο ὢν καί φονικός πολλούς μὲν τῶν πολιτῶν ἀνήρει παρὰ τὸ δίκαιον, οὐκ ὀλί- 5 γους δε φυγαδεύων έπι ψευδέσι διαβολαίς τας ούσίας είς τὸ βασιλικὸν ἀνελάμβανε καθόλου δὲ μισῶν καλ μισούμενος ύπο των άδικουμένων, μισθοφόρων πλήθος έξενολόγησεν, αντίταγμα κατασκευάζων ταϊς 6 πολιτικαϊς δυνάμεσιν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τοῖς πολίταις 10 άπειθόμενος, και πολλούς μεν ύβρίζων, τούς δε άναιοων, ήνάγκασε τούς άδικουμένους αποστήναι. διόπεο οί Συρακόσιοι προστησάμενοι τους ήγησομένους ώρμησαν έπλ την κατάλυσιν της τυραννίδος πανδημεί, καὶ συνταχθέντες ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἀν- 15 7 τείχοντο τῆς έλευθερίας. Θρασύβουλος δὲ δρῶν τὴν πόλιν όλην έπ' αὐτὸν στρατευομένην, τὸ μὲν πρώτον ἐπεχείρει λόγφ καταπαύειν τὴν στάσιν: ὡς δ' έώρα την δομην των Συρακοσίων ακατάπαυστον οὖσαν, συνήγαγεν έκ τε τῆς Κατάνης τοὺς κατοικι-20 σθέντας ύφ' Ίέρωνος και τούς άλλους συμμάγους, έτι δε [καλ] μισθοφόρων πλήθος, ώστε τοὺς ἄπαντας γενέσθαι σχεδόν περί τούς μυρίους πεντακισχι-8 λίους. ούτος μεν ούν της πόλεως κατειληφώς την ονομαζομένην 'Αχοαδινήν και την Νήσον οχυράν 25 οὖσαν, καὶ ἐκ τούτων δομώμενος, διεπολέμει πρὸς

¹ μ stà dè — (16) llevdeslag om. P 11 åneydavó μ s ros f μ lv om. AH et Peiresc. 18 μ atamavíse ν AFJK 22 μ l om. PA 23 μ s do m. FJM 25 μ l ral μ l ral ν .

τούς άφεστωτας. οί δὲ Συρακόσιοι τὸ μὲν πρώτον 68 μέρος της πόλεως κατελάβοντο την ονομαζομένην Τύνην, έν ταύτης δε δομώμενοι ποεσβευτάς ἀπέστειλαν είς Γέλαν καὶ 'Ακοάγαντα καὶ Σελινοῦντα, s πρὸς δὲ τούτοις εἰς Ἱμέραν καὶ πρὸς τὰς τῶν Σικελών πόλεις τὰς ἐν τῆ μεσογείφ κειμένας, ἀξιοῦντες κατά τάχος συνελθείν καὶ συνελευθερώσαι τὰς Συρακούσας. πάντων δὲ προθύμως ὑπακουόντων, 2 καλ συντόμως αποστειλάντων των μέν πεζούς καλ 10 Ιππείς στοατιώτας, των δε ναύς μακοάς κεκοσμημένας είς ναυμαχίαν, ταχύ συνήχθη δύναμις άξιόχοεως τοῖς Συρακοσίοις. διὸ καὶ τὰς ναῦς καταρτίσαντες οί Συρακόσιοι καλ την πεζην δύναμιν έκτάξαντες, έτοίμους έαυτούς απέδειξαν καὶ πεζή 15 καὶ κατὰ θάλατταν [βουλομένους] διαγωνίζεσθαι. 456 δ δε Θρασύβουλος έγκαταλειπόμενος ύπο των συμ- 3 μάχων καὶ τὰς ἐλπίδας ἐν αὐτοῖς ἔχων τοῖς μισθοφόροις, τῆς μὲν 'Αχραδινῆς καὶ τῆς Νήσου κύριος ην, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς πόλεως κατείχον οί 20 Συρακόσιοι. μετά δὲ ταῦτα δ μὲν Θρασύβουλος ταίς ναυσίν έπιπλεύσας έπὶ τούς πολεμίους, καὶ λειφθείς τη ναυμαχία, συχνάς μέν τοιήρεις ἀπέβαλε, ταϊς δ' άλλαις κατέφυγεν είς την Νήσον. δμοίως 4 δὲ καὶ τὴν πεζὴν δύναμιν προαγαγών ἐκ τῆς 'Αχρα-25 δινής καὶ παραταξάμενος έν τοῖς προαστείοις ήττήθη, καὶ πολλούς ἀποβαλων ήναγκάσθη πάλιν είς

³ Τύκην Cluverius, ἰτύκην cod. 6 ἀξιοῦντες — (p. 320, 1) ἀποχωρῆσαι οπ. Ρ 12 καταρτόσαντες Reiske, καταστήσαντες cod. 15 βουλομένους del. Bek., βουλομένους fort. 22 ληφθείς ΑΓ² 23 την οπ. Α

την 'Αχοαδινην αποχωρησαι. τέλος δε απογνούς την τυραννίδα διεπρεσβεύσατο πρός τοὺς Συρακοσίους, και συνθέμενος τὰ πρὸς αὐτοὺς ὑπόσπονδος 5 ἀπηλθεν είς Λοκρούς. οί δὲ Συρακόσιοι τοῦτον τὸν τρόπον έλευθερώσαντες την πατρίδα τοῖς μὲν μισθο- 5 φόροις συνεχώρησαν άπελθεῖν έκ τῶν Συρακουσῶν. τὰς δὲ ἄλλας πόλεις τὰς τυραννουμένας ἢ φρουρὰς έχούσας έλευθερώσαντες αποκατέστησαν ταϊς πόλεσι 6 τὰς δημοκρατίας. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χρόνων εἰρήνην έχουσα πολλήν ἐπίδοσιν ἕλαβε πρὸς εὐδαιμονίαν, 10 και διεφύλαξε την δημοκρατίαν έτη σχεδον έξήκοντα 7 μέχοι τῆς Διονυσίου τυραννίδος. Θρασύβουλος δὲ καλώς θεμελιωθεϊσαν βασιλείαν παραλαβών, διὰ τὴν ίδίαν κακίαν αίσχοως ἀπέβαλε την ἀρχήν, καὶ φυγών είς Λοκοούς ένταῦθα τὸν λοιπὸν χοόνον ίδιωτεύων 15 8 κατεβίωσεν. - Άμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν τῆ Ῥώμη τότε πρώτως κατεστάθησαν δήμαρχοι τέτταρες, Γάιος Σικίνιος καὶ Λεύκιος Νεμετώριος, πρὸς δὲ τούτοις Μάρκος Δουίλλιος καὶ Σπόριος Ακίλιος.

9 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 20 μὲν ἦρχε Αυσίθεος, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Αεύκιος. Οὐαλέριος Ποπλικόλας καὶ Τίτος Αἰμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβανος, τὸ μὲν γένος 'Υρκάνιος, δυνάμενος δὲ πλεϊστον παρὰ τῷ βασιλεῖ Ξέρξη καὶ τῶν δορυφό-23 ρων ἀφηγούμενος, ἔκρινεν ἀνελεῖν τὸν Ξέρξην καὶ

την βασιλείαν είς έαυτον μεταστήσαι. ανακοινωσάμενος δε την επιβουλην πρός Μιθριδάτην του εύνουχον, ος ην κατακοιμιστής του βασιλέως καλ την κυριωτάτην έχων πίστιν, αμα δε καλ συγγενής ων 5 'Αρταβάνου καὶ φίλος ὑπήκουσε πρὸς τὴν ἐπιβουλήν. ύπὸ τούτου δὲ νυκτὸς είσαχθεὶς ὁ Αρτάβανος είς 2 τὸν κοιτῶνα, καὶ τὸν Ξέρξην ἀνελών, ὥρμησεν ἐπὶ τούς υίοὺς τοῦ βασιλέως. ἦσαν δὲ οὖτοι τρεῖς τὸν αριθμόν, Δαρείος μέν, δ πρεσβύτατος καὶ 'Αρταξέρ-10 ξης, έν τοῖς βασιλείοις διατρίβοντες, δ δὲ τρίτος 457 Υστάσπης ἀπόδημος ὢν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν είχε γὰο τὴν ἐν Βάκτροις σατραπείαν. ὁ δ' οὖν 3 Αρτάβανος παραγενόμενος έτι νυκτύς οὔσης πρὸς τον Αρταξέρξην έφησε Δαρεΐον του αδελφου αυτού 15 φονέα γεγονέναι τοῦ πατρὸς καὶ τὴν βασιλείαν εἰς έαυτὸν πες σπᾶν. συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ ποὸ τοῦ 4 κατασχεῖν ἐκεῖνον τὴν ἀρχὴν σκοπεῖν ὅπως μὴ δουλεύση διὰ δαθυμίαν, άλλὰ βασιλεύση τὸν φονέα τοῦ πατρὸς τιμωρησάμενος ἐπηγγείλατο δ' αὐτῷ 20 συνεργούς παρέξεσθαι τούς δορυφόρους τοῦ βασιλέως. πεισθέντος δὲ τοῦ Αρταξέρξου καὶ παραχρημα 5 μετά τῶν δορυφόρων ἀνελόντος τὸν ἀδελφὸν Δαρεῖον, ύρων αύτω την έπιβολην εύροουσαν, καὶ παραλαβών τούς ίδίους υίους και φήσας καιρου έχειν την βασι-25 λείαν κατακτήσασθαι, παίει τῷ ξίφει τὸν 'Αρταξέρξην. ύ δὲ τρωθείς καὶ οὐδὲν παθών ὑπὸ τῆς πληγῆς 6

² dè om. P $\ell \pi \iota \beta o \lambda \dot{\eta} \nu$ Wurm 8 $\imath \iota \dot{v} o \dot{v} s = 10$ diatolories om. P 15 yerovéva P, $\gamma \iota \dot{v} o \dot{v} a v$. 16 superboolies PAJL 18 sobror FJM 19 adtā] adtòs P 23 adtā PAJL $\ell u \dot{v} o \dot{v}$

ημύνατο τὸν 'Αρτάβανον καὶ κατενέγκας αὐτοῦ πληγην καιρίαν ἀπέκτεινε. παραδόξως δὲ σωθεὶς δ
'Αρταξέρξης καὶ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς τετιμωρημένος
παρέλαβε τὴν τῶν Περσῶν βασιλείαν. Ξέρξης μὲν
οὖν τὸν εἰρημένον τρόπον ἐτελεύτησε, βασιλεύσας 5
τῶν Περσῶν ἔτη πλείω τῶν εἴκοσι, τὴν δὲ ἀρχὴν
διαδεξάμενος δ 'Αρταξέρξης ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχεδημίδου 'Ρωμαΐοι μεν πατέστησαν ύπάτους Αύλον Οὐεργίνιον καὶ 10 Τίτον Μινούκιον, όλυμπιὰς δ' ήχθη έβδομηκοστή και ενάτη, καθ' ην ενίκα στάδιον Ξενοφών Κορίνθιος, έπὶ δὲ τούτων ἀποστάντες Θάσιοι ἀπὸ 'Αθηναίων, μετάλλων ἀμφισβητοῦντες, ἐκπολιορκηθέντες ύπὸ τῶν 'Αθηναίων ἡναγκάσθησαν πάλιν ὑπ' ἐκεί- 15 2 νους τάττεσθαι. όμοίως δὲ καὶ Αἰγινήτας ἀποστάντας Άθηναΐοι χειρωσόμενοι την Αίγιναν πολιοριείν έπεχείοησαν αύτη γὰο ή πόλις τοῖς κατά θάλατταν άγῶσι πολλάκις εὐημεροῦσα φρονήματός τε πλήρης ην και χοημάτων και τριήρων εύπορείτο, και τό 20 σύνολον άλλοτρίως ἀεὶ διέπειτο πρὸς 'Αθηναίους. 3 διόπες στρατεύσαντες ἐπ' αὐτὴν τὴν χώραν ἐδήωσαν, καὶ τὴν Αἴγιναν πολιορκοῦντες ἔσπευδον έλεῖν κατά κράτος. καθόλου γὰρ ἐπὶ πολὸ τῆ δυνάμει προκόπτοντες οὐκέτι τοῖς συμμάχοις ὥσπεο ποότερον 25 έπιεικῶς έχοῶντο, ἀλλὰ βιαίως καὶ ὑπερηφάνως

 ^{2} καίριον AL ^{3} τιμωρησάμενος JKM ^{9} άρχεδημήδον ^{2} ^{1} ^{0} Αύλον ^{1} παῦλον ^{2} ^{1} ^{4} μετ' ἄλλων ^{2} ^{4} άμφισβητοῦντες PAH, άμφισβητοῦντες ενεκα cet. ^{1} ^{2} Αθηναίδι ^{1} ^{1} 9 φρονήματός τε ^{1} ^{2} Σειρασάμενοι cod., corr. Wurm ^{2} ^{2} **έλειν ^{2} ^{2} Αιξείν ^{2} ^{4} Ανελείν cet.

ἦρχον. διόπες οι πολλοί τῶν συμμάχων τὴν βαρύ- 4 τητα φέρειν ἀδυνατοῦντες ἀλλήλοις διελέγοντο περί ἀποστάσεως, και τινες τοῦ κοινοῦ συνεδρίου ἀαταφρονήσαντες κατ' ίδιαν ἐτάττοντο. ἄμα δὲ τούτοις 5 ⁵πραττομένοις 'Αθηναῖοι θαλαττοκρατοῦντες εἰς 'Αμφακολιν ἐξέπεμψαν οικήτορας μυρίους, οῦς μὲν ἐκ τῶν πολιτῶν, οῦς δ' ἐκ τῶν συμμάχων καταλέξαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες μέχρι μέν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν, ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων 10 εἰς Θράκην συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν ὑπὸ τῶν 'Ηδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι.

Ἐπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τληπολέμου 'Ρωμαΐοι 71 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Κόιντον 15 Σερουίλιον Στροῦκτον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αρταξέρξης ὁ βασιλεύς τῶν Περσῶν ἄρτι τὴν βασιλείαν ἀνακτησάμενος, τὸ μὲν πρῶτον κολάσας τοὺς μετεσχηκότας τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διέταξε τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν συμφερύντως αὐτῷ. τῶν μὲν γὰρ 2 το ὑπαρχόντων σατραπῶν τοὺς ἀλλοτρίως ἔχοντας πρὸς ἀνὰνὸν ἀπέστησε, τῶν δὲ ἀὐτοῦ φίλων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους παρέδωκε τὰς σατραπείας. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν προσόδων καὶ τῆς δυνάμεων κατασκευῆς, καὶ καθόλου τὴν βασιλείαν ὅλην ἐπιεικῶς διοικῶν 25 μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παρὰ τοῖς Πέρσαις. οί 3 δὲ τὴν Αἴγυπτον κατοικοῦντες πυθόμενοι τὴν Ξέρξου τελευτὴν καὶ τὴν ὅλην ἐπίθεσιν καὶ ταραχὴν

¹⁴ κουίντιον και κούντιον P 19 τὴν om. P 21 αὐτοῦ PAFL 23 τῆς Dind., τῶν cod. κατασκευῆς Dind., και σκευῆς cod, παρασκευῆς Wess.

έν τῆ βασιλεία τῶν Περσῶν, ἔκριναν ἀντέχεσθαι της έλευθερίας, εύθυς ούν άθροισαντες δύναμιν απέστησαν των Περσων, και τούς φορολογούντας την Αίγυπτον των Περσων έκβαλόντες κατέστησαν 4 βασιλέα τὸν ὀνομαζόμενον Ἰναρώ: οὖτος δὲ τὸ μὲν 5 ποῶτον ἐκ τῶν ἐγχωρίων κατέλεγε στρατιώτας, μετὰ δε ταῦτα καὶ μισθοφόρους έκ τῶν ἀλλοεθνῶν ἀθροίζων κατεσκεύαζε δύναμιν άξιόχοεων. ἔπεμψε δὲ καί ποὸς 'Αθηναίους ποέσβεις πεοὶ συμμαχίας, ὑπισχνούμενος αύτοις, έὰν έλευθερώσωσι τοὺς Αίγυπτίους, 10 κοινήν αὐτοῖς παρέξεσθαι τήν βασιλείαν καὶ πολλα-5 πλασίους της εὐεργεσίας ἀποδώσειν χάριτας. οί δὲ 'Αθηναΐοι πρίναντες συμφέρειν αὐτοῖς τοὺς μὲν Πέρσας είς τὸ δυνατὸν ταπεινοῦν, τοὺς δὲ Αίγυπτίους ίδίους έαυτοῖς παρασκευάσαι πρὸς τὰ παρά- 15 λογα τῆς τύχης, ἐψηφίσαντο τριακοσίαις τριήρεσι 6 βοηθείν τοῖς Αἰγυπτίοις. οἱ μὲν οὖν Άθηναῖοι μετά πολλής προθυμίας περί την τοῦ στόλου παρασκευην έγίνουτο. 'Αρταξέρξης δὲ πυθόμενος τὴν ἀπόστασιν των Αίγυπτίων καὶ τὰς είς τὸν πόλεμον παρασκευάς, 20 έχοινε δεΐν τῷ μεγέθει τῶν δυνάμεων ὑπεοᾶοαι τοὺς Αἰγυπτίους. εὐθὺς οὖν έξ ἁπασῶν τῶν σατραπειών κατέλεγε στρατιώτας και ναύς κατεσκεύαζε, και τῆς ἄλλης ἀπάσης παρασκευῆς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ασίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν 23 τούτοις ἦν.

72 Κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν ἄφτι καταλελυμένης τῆς
13 κρίνοντες Ρ συμφέρειν ΡΑΗ, συμφέρον cet. 15
αὐτοῖς Ρ 16 τριακοσίαις] cf. c. 74, 3. ΧΙΗ 25, 2. Thuc. 1, 104
18 προθυμίας Wess., παρασκευῆς Cod. παρασκευὴν Wess., προθυμίαν cod. 23 κατεσκεύασε ΑΕΓ

έν ταϊς Συρακούσαις τυραννίδος και πασών τών κατά την νησον πόλεων ηλευθερωμένων, πολλην επίδοσιν έλάμβανεν ή σύμπασα Σικελία πρός εὐδαιμονίαν εξοήνην γάο έχοντες οί Σικελιώται καὶ γώ-5 οαν άγαθην νεμόμενοι, διὰ τὸ πληθος τῶν καρπῶν 459 ταχὺ ταῖς οὐσίαις ἀνέτρεχον καὶ τὴν χώραν ἐπλήοωσαν οίκετῶν καὶ κτηνῶν καὶ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας, μεγάλας μεν λαμβάνοντες προσόδους, οὐδεν δε είς τους είωθότας πολέμους αναλίσκοντες. μετά 2 10 δε ταῦτα πάλιν είς πολέμους και στάσεις ενέπεσον διὰ τοιαύτας τινὰς αίτίας. καταλύσαντες τὴν Θρασυβούλου τυραννίδα συνήγαγον έκκλησίαν, καὶ περὶ τῆς ἰδίας δημοκρατίας βουλευσάμενοι πάντες δμογνωμόνως έψηφίσαντο Διὸς μὲν έλευθερίου κολοτ-15 τιαΐου ανδοιάντα κατασκευάσαι, κατ' ένιαυτου δέ θύειν έλευθέοια καὶ άγῶνας ἐπιφανεῖς ποιεῖν κατὰ την αὐτην ημέραν, ἐν ή τὸν τύραννον ματαλύσαντες ηλευθέρωσαν την πατρίδα. θύειν δ' έν τοῖς ἀγῶσι τοίς θεοίς ταύρους τετρακοσίους και πεντήκοντα, 20 καλ τούτους δαπανᾶν είς τὴν τῶν πολιτῶν εὐωχίαν. τὰς δὲ ἀρχὰς ἀπάσας τοῖς ἀρχαίοις πολίταις ἀπένε- 3 μου τούς δε ξένους τούς έπλ τοῦ Γέλωνος πολιτευθέντας ούκ ήξίουν μετέχειν ταύτης τῆς τιμῆς, είτε οὐκ ἀξίους κοίναντες, είτε καὶ ἀπιστοῦντες μή-25 ποτε συντεθραμμένοι τυραννίδι και μονάρχω συνεστρατευμένοι νεωτερίζειν έπιχειρήσωσιν. όπερ καλ συνέβη γενέσθαι. τοῦ γὰο Γέλωνος πλείονας τῶν μυρίων πολιτογραφήσαντος ξένους μισθοφόρους, έκ

¹⁰ πολέμους] ταφαχάς Dind. (c. 76, 6) 14 έλευθεφιαίου f 22 τοῦ om. v. 25 συντεθφεμμένοι P

τούτων περιελείποντο πλείους των έπτακισγιλίων 73 κατά τοὺς ὑποκειμένους καιρούς. οὖτοι τῆς ἐκ τῶν άργαιρεσιών τιμής ἀπελαυνόμενοι χαλεπώς ἔφερον, καί συμφοονήσαντες απέστησαν των Συρακοσίων, και της πόλεως κατελάβοντο τήν τε 'Αχοαδινήν και 5 την Νησον, αμφοτέρων των τόπων τούτων έγόντων 2 ίδιον τείχος καλώς κατεσκευασμένον. οί δὲ Συρακόσιοι πάλιν έμπεσόντες είς ταραχήν το λοιπον τῆς πόλεως κατείχου, καὶ τὸ ποὸς τὰς Ἐπιπολὰς τετραμμένον αὐτῆς ἀπετείχισαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν 10 έαυτοῖς κατεσκεύασαν· εὐθὺς γὰο τῆς ἐπὶ τὴν χώοαν έξόδου τοὺς ἀφεστημότας εὐχεοῶς εἶογον καὶ ταχὺ 3 των έπιτηδείων έποίησαν άπορεῖν. οί δὲ ξένοι τοῖς μέν πλήθεσιν έλείποντο τῶν Συρακοσίων, ταῖς δὲ έμπειοίαις ταϊς κατά πόλεμον πολύ ποοείχου. διό 15 και γινομένων κατά την πόλιν έπιθέσεων και κατά μέρος συμπλοιών, ταϊς μεν μάχαις οί ξένοι έπροτέρουν, είργόμενοι δε της χώρας έλείποντο τας παρασκευαζς και τροφής έσπάνιζον, και τὰ μεν κατά την Σικελίαν έν τούτοις ήν.

74 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Κόνωνος εν 'Ρώμη, την ϋπατον ἀρχην είχον Κόιντος Φάβιος Οὐιβου- λανός και Τιβέριος Αμιίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τού- των 'Αρταξέρξης μὲν δ βασιλεὺς τῶν Περσῶν κατέστησε στρατηγόν ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγυπτίους πόλεμον 25 'Αχαιμένην τὸν Δαρείου μὲν υίόν, ἐαυτοῦ δὲ θεῖον τούτω δὲ παραδοὺς στρατιωτῶν Ιππέων τε καὶ πεξῶν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας προσέταξε καταπολε-

³ ἀρχαιρεσίων P 9 ἐπιπολλὰς PA 10 ἐπετείχισαν ν. 22 οὐβουλανός cod.

μήσαι τούς Αίγυπτίους. οὖτος μὲν οὖν ἐπειδή κα- 2 τήντησεν είς Αίγυπτον, κατεστρατοπέδευσε πλησίον 460 τοῦ Νείλου, καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας άναλαβών παφεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν μάχην οί δ' 5 Αλγύπτιοι συνηθοοικότες έκ τῆς Λιβύης καλ τῆς Αλγύπτου την δύναμιν, ανέμενον την παρά τῶν 'Αθηναίων συμμαγίαν. καταπλευσάντων δὲ τῶν 'Αθη- 3 ναίων είς την Αϊγυπτον μετά διακοσίων νεών, καί μετά των Αίγυπτίων παραταξαμένων πρός τούς 10 Πέρσας, έγένετο μάχη καρτερά. καὶ μέχρι μέν τινος οί Πέρσαι τοῖς πλήθεσι προέχοντες ἐπλεονέκτουν, μετά δὲ ταῦτα τῶν 'Αθηναίων βιασαμένων καὶ τοὺς καθ' έαυτούς τεταγμένους τρεψαμένων καί πολλούς άναιοούντων, τὸ λοιπὸν πληθος τῶν βαρβάρων ποὺς 15 φυγήν ώρμησε, πολλού δε κατά την φυγήν γενο- 4 μένου φόμου, τὸ τελευταΐον οί μεν Πέρσαι τὸ πλέον μέρος της δυνάμεως αποβαλύντες κατέφυγον έπὶ τὸ καλούμενον Λευκον τείχος, οί δ' 'Αθηναίοι ταίς ίδίαις άνδοαναθίαις νίκημα περιπεποιημένοι συνε-20 δίωξαν τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, και ούκ αφίσταντο της πολιορκίας. 'Αρταξέρξης δέ 5 πυθόμενος την των ίδίων ήτταν, το μέν ποωτον ἀπέστειλέ τινας τῶν φίλων μετὰ πολλῶν χοημάτων είς την Λακεδαίμονα, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ήξίου 25 πόλεμον έξενεγκεῖν τοῖς 'Αθηναίοις, νομίζων οΰτω τούς έν Αλγύπτω νικώντας 'Αθηναίους αποπλεύσειν είς τὰς 'Αθήνας βοηθήσοντας τῆ πατρίδι τῶν δὲ 6 Λακεδαιμονίων ούτε χρήματα δεξαμένων ούτε άλλως

20 προκείμενον] προειρημένον Wurm et Madvig 26 ἀποπλεύσειν] ἀποσπάσειν Dind. 28 ἄλλως] ὅλως P προσεχόντων τοῖς ὑπὸ Περσῶν ἀξιουμένοις ἀπογνοὺς τὴν ἀπὸ τῶν Αακεδαιμονίων βοήθειαν ὁ ᾿Αρταξέρξης ἄλλας δυνάμεις παρεσκευάζετο· ἐπιστήσας δὲ αὐτοῖς ἡγεμόνας ᾿Αρτάβαζον καὶ Μεγάβυζον, ἄνδρας ἀρετῆ διαφέροντας, ἔξέπεμψε πολεμήσοντας τοῖς Αίγυπτίοις, 5

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εύθίππου 'Ρωμαΐοι κατέστησαν υπάτους Κόιντον Σερουίλιον και Σπόριον Ποστούμιον 'Αλβίνον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβαζος καὶ Μεγάβυζος ἐκπεμφθέντες ἐπὶ τὸν πρός Αίγυπτίους πόλεμον ἀνέζευξαν ἐκ τῆς Περσί- 10 δος, έχοντες στρατιώτας ίππεῖς καὶ πεζούς πλείους 2 τῶν τοιάκοντα μυριάδων. ὡς δ' ἦλθον εἰς Κιλικίαν καί Φοινίκην, τὰς μέν πεζὰς δυνάμεις ἀνελάμβανον έκ τῆς δδοιπορίας, ναῦς δὲ προσέταξαν κατασκευάζειν τοίς τε Κυποίοις και Φοίνιξι και τοίς την Κιλικίαν 15 οίκοῦσι. καταρτισθεισών δὲ τριήρων τριακοσίων. ταύτας έκόσμησαν έπιβάταις τε τοῖς κρατίστοις καὶ υπλοις και βέλεσι και τοις άλλοις τοις πρώς ναν-3 μαχίαν χοησίμοις. οδτοι μέν οδν περί τάς παρασκευάς έγίνοντο καὶ γυμνασίας τῶν στρατιωτῶν 20 έποιούντο καλ συνείθιζον απαντας ταϊς πολεμικαϊς 461 έμπειρίαις, καὶ περὶ ταῦτα διέτριψαν σχεδόν τι τὸν

έμπειριαις, και περι ταυτα οιετριψαν σχεσον τι τον
 'Αθηναΐοι τοὺς περὶ τὴν Μέμφιν καταφυγόντας εἰς
 τὸ Λευκὸν τεῖχος ἐπολιόρκουν ἀμυνομένων δὲ τῶν 25

⁵ τοὺς Αίγυπτίους P (c. 76, 3) 6 εὐθίπου P, εὐίππου v. 7 σπούριον cod. 10 Περσίδος PFHK, πατρίδος cet. 12 είς PAL, είς τὴν cet. 16 ματαρτισθέντων cod., corr. Wess. 19 περί PAL, παρὰ cet. 24 ματαφυγόντας PA, ματαφεύγοντας cet.

Περσών εὐρώστως οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον έλεῖν, ἔμειναν ἐπὶ τῆς πολιορκίας τὸν ἐνιαυτόν.

Κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν Συρακόσιοι μὲν πολε-76 μούντες τοις άφεστημόσι ξένοις συνεχείς προσβολάς 5 έποιούντο τῆ τε 'Αγραδινῆ καὶ τῆ Νήσω, καὶ ναυμαχία μεν ενίκησαν τους αποστάντας, πεξή δ' ούκ ζοχυον εκβαλείν έκ τῆς πόλεως διὰ τὴν ὀχυρότητα τῶν τόπων. μετὰ δὲ ταῦτα παρατάξεως γενομένης 2 έπι της χώρας, και των άγωνιζομένων παρ' άμφο-10 τέροις έκθύμως κινδυνευόντων, πεσείν συνέβη οὐκ όλίγους πας' άμφοτέροις, νικήσαι δε τούς Συρακοσίους. μετά δὲ τὴν μάχην οί Συρακόσιοι τοὺς μὲν έπιλέκτους, όντας έξακοσίους, αίτίους γενομένους τῆς νίκης, ἐστεφάνωσαν ἀριστεῖα δόντες ἀργυρίου 15 μνᾶν έκάστω. ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις Δουκέ- 3 τιος μὲν δ τῶν Σικελῶν ἡγεμών, χαλεπῶς ἔχων τοῖς την Κατάνην οἰκοῦσι διὰ την ἀφαίρεσιν τῆς τῶν Σικελών γώρας, έστράτευσεν έπ' αὐτούς. δμοίως δὲ καὶ τῶν Συρακοσίων στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Κα-20 τάνην, οδτοι μεν κοινή κατεκληρούχησαν την χώραν καί τούς κατοικισθέντας ύφ' Ίέρωνος τοῦ δυνάστου έπολέμουν αντιταχθέντων δε των εν τη Κατάνη και λειφθέντων πλείοσι μάχαις, οδτοι μεν έξέπεσον έκ της Κατάνης, και την νῦν οὖσαν Αἴτνην έκτή-25 σαντο, πρὸ τούτου καλουμένην Ίνησσαν, οί δ' έξ άρχης έκ της Κατάνης όντες έκομίσαντο πολλώ χούνω την πατοίδα, τούτων δὲ πραχθέντων οί κατά 4

⁶ ἀποστάτας JKM 15 δονκέτιος P, δομέτιος v. 21 τοὺς add. Dind. κατοικισθέντες cod , corr. Wess. 25 ἐννησσίαν P, ἐννησίαν v., corr. Cluverius

την Ίέρωνος δυναστείαν έκπεπτωκότες έκ των ιδίων πόλεων έχοντες τούς συναγωνιζομένους κατηλθον είς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς ἀδίκως τὰς ἀλλοτρίας πόλεις άφηρημένους έξέβαλον έκ των πόλεων τούτων δ' ήσαν Γελώδι καὶ 'Ακραγαντίνοι καὶ 'Ιμεραίοι. 5 το παραπλησίως δε τούτοις και Ρηγίνοι μετά Ζαγκλαίων τούς 'Αναξίλου παϊδας δυναστεύοντας έκβαλόντες ήλευθέρωσαν τὰς πατρίδας. μετὰ δὲ ταῦτα Καμάοιναν μεν Γελώοι κατοικίσαντες έξ άρχης κατεκληοούχησαν αι δε πόλεις σχεδον απασαι προς την 10 κατάλυσιν των πολέμων δομήσασαι, καὶ κοινὸν δόγμα ποιησάμεναι, πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ξένους διελύθησαν, καὶ τοὺς φυγάδας καταδεξάμεναι τοῖς ἀρχαίοις πολίταις τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις ἔχουσι 15 συνεχώρησαν τὰ έαυτῶν ἀποκομίζειν καὶ κατοικείν 6 απαντας έν τῆ Μεσσηνία. αι μεν οὖν κατά Σικε-462 λίαν εν ταϊς πόλεσι στάσεις καὶ ταραχαὶ τοῦτον τὸν τρόπον κατελύθησαν, αί δὲ πόλεις τὰς ἀπαλλοτρίους πολιτείας ἀποβαλοῦσαι σχεδὸν ἄπασαι τὰς ἰδίας 20 χώρας ματεκληρούχησαν τοῖς πολίταις πᾶσιν.

77 Ἐπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φοασιαλείδου όλυμπιὰς μὲν ἤχθη ὁγδοηκοστή, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Τορύλλας Θετταλός, Ῥωμαϊοι δ' ὑπάτους κατέστησαν Κόιντον Φάβιον καὶ Τίτον Κοίντιον Καπιτωλϊνον. 25

^{1 &#}x27;Iégwrog'] Gήςwrog Wurm 2 Lucanoslovg ante surgravizonépovg and. Reiske 9 nationlowing 1, nationhoures et 11 nolembor cod., corr. Reiske 16 surezághour à éautan ánonoméen nal P, om. FJK, nal cet. 17 natà PA, natà the cet. 19 ànalloglovg! natolovg Dind. 20 ànoladoùsai v. 22 Filonleldov A, Fasinkeldov cet. 25 novérior A, nóvero cet. nateroldvor P

έπὶ δὲ τούτων κατὰ μὲν τὴν ᾿Ασίαν οἱ τῶν Περσῶν στοατηγοί διαβάντες έπι την Κιλικίαν ναῦς μέν κατεσκεύασαν τοιακοσίας κεκοσμημένας καλώς ποὸς την πολεμικήν χρείαν, το δε πεζον στρατόπεδον 5 λαβόντες ποοήγον πεζή διὰ Συρίας καὶ Φοινίκης· συμπαραπλέοντος δε και τοῦ στόλου τῆ πεζῆ στρατιᾶ κατήντησαν είς Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου. καὶ τὸ μὲν 2 ποώτον την πολιοοκίαν του Λευκού τείχους έλυσαν, καταπληξάμενοι τοὺς Αίγυπτίους καὶ τοὺς Αθηναίους • 10 μετά δὲ ταῦτα ἐμφοόνως βουλευσάμενοι κατά στόμα μεν παρατάττεσθαι διέκλινον, στρατηγήμασι δε έφιλοτιμούντο καταλύσαι τὸν πόλεμον. διόπες καὶ τῶν Αττικών νεών δομουσών έν τη Πουσωπίτιδι λεγομένη νήσω, τὸν περιρρέοντα ποταμὸν διώρυξι δια-15 λαβόντες ήπειοον έποίησαν την νησον. των δε νεων 3 άφνω καθιζουσων έπὶ ξηράν την γην, οί μεν Αίγύπτιοι ματαπλαγέντες έγματέλιπον τους 'Αθηναίους καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας διελύσαντο· οί δὲ 'Αθηναῖοι συμμάχων όντες έρημοι και τὰς ναῦς δρῶντες ἀχρή-20 στους γεγενημένας, ταύτας μεν ένέποησαν, δπως μή τοῖς πολεμίοις ὑποχείριοι γενηθῶσιν, αὐτοὶ δὲ οὐ καταπλαγέντες την δεινότητα της περιστάσεως παρεκάλουν άλλήλους μηδεν ανάξιον ποᾶξαι των ποοκατειογασμένων άγώνων. διόπεο ταϊς άρεταϊς ύπεο- 4 25 βαλλόμενοι τοὺς ἐν Θεομοπύλαις ὑπὲο τῆς Ἑλλάδος άποθανόντας, ετοίμως είχον διαγωνίζεσθαι πούς τούς πολεμίους. οί δὲ στρατηγοί τῶν Περσῶν 'Αρτά-

² έπ
l Wess., περί cod. 10 εὐφρόνως Ρ 17 έγκατέλειπον Ρ 23 προκατεργασμένων ΡΑ 24 ὑπερβαλλόμενοι
 PA, ὑπερβαλόμενοι cet.

βαζος και Μεγάβυζος, δοώντες την υπεοβολην της εὐτολμίας τῶν πολεμίων καὶ λογισάμενοι, διότι τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνευ τοῦ πολλὰς μυριάδας ἀποβαλεῖν τῶν ἰδίων, σπονδὰς ἔθεντο πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, καθ' ας έδει χωρίς κινδύνων απελθείν s ε αὐτοὺς έκ τῆς Αἰγύπτου. οί μεν οὖν 'Αθηναίοι διὰ την ίδίαν άφετην τυχόντες τῆς σωτηρίας ἀπῆλθον 463 έκ τῆς Αλγύπτου, καὶ διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἀπελθόντες ἐσώθησαν παραδύξως εἰς τὴν πατρίδα. ι αμα δε τούτοις πραττομένοις έν μεν ταις 'Αθήναις 10 Έφιάλτης δ Σοφωνίδου, δημαγωγός ών και το πληθος παροξύνας κατά των 'Αρεοπαγιτών, ἔπεισε τὸν δημον ψηφίσματι μειώσαι την έξ 'Αρείου πάγου βουλήν, και τὰ πάτρια και περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. οὐ μὴν ἀθῷός γε διέφυγε τηλικούτοις ἀνο- 13 μήμασιν ἐπιβαλόμενος, άλλὰ τῆς νυκτὸς ἀναιρεθεὶς άδηλον έσχε την τοῦ βίου τελευτήν.

78 Τοῦ δ' ἐνιανσίου χοόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Φιλοκλῆς, ἐν Ῥώμη δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Αὖλος Ποστούμιος 'Ρηγοῦλος καὶ εο Σπόριος Φούριος Μεδιολανός. ἐπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ 'Επιδαυρίοις πρὸς 'Αθηναίους ἐνστάντος πολέμου, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς 'Αθηναίοι, καὶ 2 γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς ἐνίκησαν 'Αθηναΐοι. μεγάλω

² διὰ τὸ (διότι ipse) τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνεν P, οπ. ν. $\,$ 5 κινδύνου Pa ἀνελθεῖν cod. $\,$ 11 Σοφωνίδου Μεπισίιις, Σιμωνίδου cod. $\,$ 16 ἐπιβαλόμενος P $\,$ 20 διεδέχατο P Αδλος] Παῦλος f 21 Σπούςιος P φρούςιος PAF μεδιόλανος P 22 πρὸς Αθ. ἐ. π. PA, έ. π. πρὸς Αθ. cet. $\,$ 23 καὶ γενομένης ** (eraso δὲ) P, γενομένης δὲ ν.

δε στόλω ματαπλεύσαντες προς τους ονομαζομένους 'Αλιείς, ἀνέβησαν είς την Πελοπόννησον, καὶ τῶν πολεμίων ανετλον ούκ όλίγους. συστραφέντων δέ τῶν Πελοποννησίων καὶ δύναμιν ἀξιόλογον ἀθροιε σάντων, συνέστη μάχη ποὸς τοὺς 'Αθηναίους περί την δυομαζομένην Κεκουφάλειαν, καθ' ην πάλιν ένίκησαν 'Αθηναΐοι. τοιούτων δὲ εὐημεοημάτων αὐτοῖς 3 γενομένων, τούς Αίγινήτας δρώντες πεφρονηματισμένους μεν ταις προγεγενημέναις πράξεσιν, άλλο-10 τρίως δὲ ἔχοντας πρὸς αὐτούς, ἔγνωσαν καταπολεμήσαι. διὸ καὶ στόλον ἐπ' αὐτοὺς ἀξιόλογον 4 ἀποστειλάντων των 'Αθηναίων, οί την Αίγιναν κατοικούντες, μεγάλην έμπειρίαν έχοντες καὶ δόξαν τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων, οὐ κατεπλάγησαν τὴν 15 ύπεροχὴν τῶν 'Αθηναίων, ἔχοντες δὲ τριήρεις ίκανὰς καὶ ποοσκατεσκευάσαντες έτέρας, έναυμάχησαν, καὶ λειφθέντες ἀπέβαλον τριήρεις έβδομήκοντα συντριβέντες δὲ τοῖς φρονήμασι διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφοράς, ήναγκάσθησαν είς την 'Αθηναίων συντέλειαν 20 καταταχθήναι. ταῦτα μέν οὖν Λεωκράτης δ στρατηγός κατεπράξατο τοῖς 'Αθηναίοις, τοὺς πάντας διαπολεμήσας μῆνας ἐννέα πρὸς τοὺς Αίγινήτας.

"Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατά τὴν Σικελίαν τ Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελῶν βασιλεὺς [ἄν], ἀνομασ-25 μένος τὸ γένος, ἰσχύων δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρό-464 νους, Μέναινον μὲν πόλιν ἔκτισε καὶ τὴν σύνεγγυς

¹ δὲ om. v. 2 Ἡιεἰς] καὶ add. Steph. 5 συνέστη P, συνέβη v. 6 Κεκουφαλίαν cod. 7 δὲ om. P 9 μὲν Dind., μὲν ἐν cod. 19 τὴν PA, τὴν τῶν cet. 24 Δενκέιος v. ἄν del. Dind., ούκ malim; ἀνονόμαστος ἀν Madvig 26 μεναϊνον P

γώραν τοῖς κατοικισθεῖσι διεμέρισε, στρατευσάμενος δ' έπλ πόλιν άξιόλογον Μοργαντίναν, καλ χειρωσάμενος αὐτήν, δόξαν ἀπηνέγκατο παρά τοῖς δμοεθνέσι. Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μεν ήρχε Βίων, εν 'Ρώμη δε την υπατον άρχην διε- 5 δέξαντο Πούπλιος Σερουίλιος Στροῦκτος καὶ Λεύκιος Αίβούτιος "Αλβας. έπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ Μεγαρεύσι περί γώρας δμόρου γενομένης άμφισβη-2 τήσεως, είς πόλεμον αί πόλεις ένέπεσον. τὸ μέν οὖν πρώτον τὴν χώραν ἀλλήλων διετέλουν λεηλα-10 τούντες καὶ κατ' όλίγους συμπλοκάς [καὶ μάχας μικοάς | ποιούμενοι αὐξομένης δε τῆς διαφορᾶς οί Μεγαρείς ἀεὶ μᾶλλον έλαττούμενοι καὶ τοὺς Κορινθίους φοβούμενοι, συμμάχους ἐποιήσαντο τοὺς 'Αθη-3 ναίους. διὸ καὶ πάλιν τῶν πόλεων ἐφαμίλλων ταῖς 15 δυνάμεσι γενομένων, και των Κορινθίων μετά Πελοποννησίων άξιολόγω δυνάμει στρατευσάντων είς την Μεγαρικήν, 'Αθηναΐοι συμμαχίαν έπεμψαν τοῖς Μεγαρεύσιν, ης ήγειτο Μυρωνίδης, ανήρ έπ' άρετη θαυμαζόμενος γενομένης δε παρατάξεως Ισχυρᾶς 20 έπλ πολύν χρόνον, καλ ταϊς άνδραγαθίαις έκατέρων έξισουμένων, τὸ τελευταΐον ένίκησαν 'Αθηναΐοι καλ 4 πολλούς ἀνεϊλον τῶν πολεμίων. μετὰ δ' ὀλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρας μάχης έν τῆ λεγομένη Κιμωλία, πάλιν ενίκησαν 'Αθηναΐοι [καὶ πολ- 25

² Μοργαντίναν cod. 5 διεδέξατο P 7 ἄλβας P 10 την χ. ά. PA, ά. την χ. cet. 11 και μάχας del. Reiske 12 μικας ποιούμενοι PA, ποιούμενοι μικαός cet. 15 πάλιν] πάλαι Madvig πόλεων] πολεμίων v. 22 Άθηναῖοι om. v. 25 και πολλούς .. πολεμίων delevi

λούς ἀνεϊλον τῶν πολεμίων. μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρᾶς μάχης]... οί Φωκεῖς ένεστήσαντο πόλεμον ποὸς Δωριείς, τοὺς προγόνους μέν Λακεδαιμονίων, οἰκοῦντας δὲ πόλεις τρεῖς, Κυ-5 τίνιον καὶ Βοιὸν καὶ Ἐρινεόν, κειμένας ὑπὸ τὸν λόφον τὸν ὀνομαζόμενον Παρνασσόν. τὸ μὲν οὖν 5 ποώτον βία χειοωσάμενοι τοὺς Δωριεῖς, κατέσχον αὐτῶν τὰς πόλεις μετὰ δὲ ταῦτα Λακεδαιμόνιοι μὲν Νικομήδην τον Κλεομένους έξέπεμψαν βοηθήσοντα 10 τοῖς Δωριεύσι διὰ τὴν συγγένειαν εἶχε δ' οὖτος Λακεδαιμονίους μέν χιλίους πεντακοσίους, παρά δέ των άλλων Πελοποννησίων μυρίους. οδτος μέν οδν 6 ἐπίτοοπος ὢν Πλειστώνακτος τοῦ βασιλέως παιδὸς ουτος, μετὰ τοσαύτης δυνάμεως έβοήθησε τοῖς Δω-15 φιεύσι, νικήσας δὲ τοὺς Φωκεῖς καὶ τὰς πύλεις ἀνακτησάμενος τούς τε Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς διήλ-465 λαξεν. 'Αθηναΐοι δε πυθύμενοι τους Λακεδαιμονίους 80 τὸν μὲν ποὸς Φωκεῖς πόλεμον καταλελυκέναι, αὐτοὺς δὲ μέλλειν την είς οἶχον ἐπάνοδον ποιεῖσθαι, ἔγνω-20 σαν έπιθέσθαι κατά την δδοιπορίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐστράτευσαν οὖν ἐπ' αὐτούς, παραλαβόντες τούς 'Αργείους και Θετταλούς' και πεντήκοντα μέν ναυσί, στρατιώταις δὲ μυρίοις καὶ τετρακισχιλίοις έπιβουλεύοντες αὐτοῖς κατελάβοντο τὰς περί τὴν

¹ μετὰ δ' δλίγας ἡμέρας del. Dind. 2 πάλιν γ. l. μάτης ου. f ἐνέστησαν τὸν πολ. P 4 πυντίνιον Pα, πιντίριον FΙΚ f δείσν fΙΚολ, ἐρίποιον fΛ, ἐρίμοιον fΛ, ἐρίμοιον fΛ εἰρικόν fΛ ελομείνον fΛ ελομείν fΛ ελομε

2 Γεράνειαν παρόδους. Δακεδαιμόνιοι δὲ πυνθανόμενοι τὰ κατὰ τοὺς 'Αθηναίους παρηλθον τῆς Βοιωτίας είς Τάναγοαν. τῶν δὲ Ἀθηναίων παραγενομένων είς την Βοιωτίαν καὶ παρατάξεως γενομένης, ισχυρά συνέστη μάχη και τῶν μὲν Θετταλῶν μετα- 5 βαλομένων εν τη μάχη ποὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. των δὲ 'Αθηναίων και των 'Αργείων οὐδὲν ἦττον διαγωνιζομένων, έπεσον μεν ούκ όλίγοι πας' άμφο-3 τέροις, νυκτός δ' έπιλαβούσης διελύθησαν. μετά δὲ ταύτα τοις 'Αθηναίοις κομιζομένης άγοοᾶς πολλής 10 έκ της 'Αττικής, οί Θετταλοί κοίναντες έπιθέσθαι ταύτη, τῆς ἄρας δειπνοποιησάμενοι νυκτὸς ἀπήντων 4 τοις κομίζουσι τὰς ἀγοράς. τῶν δὲ παραφυλαττόντων Αθηναίων άγνοούντων και προσδεξαμένων τοὺς Θετταλούς ώς φίλους, συνέβη [καλ] πολλούς καλ 15 ποικίλους άγῶνας γενέσθαι περί τῆς άγορᾶς. τὸ μέν γὰο ποῶτον οί Θετταλοί, ποοσδεχθέντες ὑπὸ των πολεμίων διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἔκτεινον τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ συντεταγμένοι τοῖς τεθορυβημένοις 5 συμπλεκόμενοι πολλούς ἀνήφουν. οί δὲ κατὰ τὴν 20 στρατοπεδείαν όντες 'Αθηναΐοι πυθόμενοι την των Θετταλών ἐπίθεσιν, ἦμον κατὰ σπουδήν, καὶ τοὺς Θετταλούς έξ έφόδου τρεψάμενοι πολύν έποίουν 6 φόνον. ἐπιβοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τοῖς Θετταλοίς συντεταγμένη τῆ δυνάμει, καὶ τοίς στοα- 25 τοπέδοις όλοις γενομένης παρατάξεως, συνέβη διὰ την γενομένην φιλοτιμίαν πολλούς πας' άμφοτέςοις

¹ γερανίαν PA 5 ίσχυρᾶς cod., corr. Reiske μεταβαλλομένων PA 12 ταύτη Reiske, ταύτης cod. 15 καί del. Dind. 27 ἀμφοτέρων P

ἀναιρεθήναι. τέλος δὲ τῆς μάχης ἀμφίδοξον λαβούσης τὸ τέλος, συνέβη τούς τε Λακεδαιμονίους ἀμφισβητήσαι περὶ τῆς νίκης καὶ τοὺς ᾿Αθηναίους. τότε
μὲν οὖν ἐπιλαβούσης νυκτὸς καὶ τῆς νίκης ἀμφιδό5 ξου γενομένης, διεπρεσβεύοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ
τετραμηνιαίους σπονδὰς ἐποιήσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 81 μεν ἦοχε Μυησιθείδης, ἐν Ῥώμη δ' ὅπατοι κατεστάθησαν Λούκιος Λουκράτιος καὶ Τίτος Οὐετούριος ^{466} Κιχωρΐνος. ἐπὶ δὲ τούτων Θηβαΐοι μὲν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν ποὸς Ξέοξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν, έζήτουν δι' οδ τρόπου δύναιντ' αν αναλαβεΐν την πάτριον ἰσχύν τε καὶ δόξαν. διὸ καὶ 2 τῶν Βοιωτῶν ἀπάντων καταφοονούντων καὶ μηκέτι 15 προσεχόντων τοῖς Θηβαίοις, ήξίουν τοὺς Λακεδαιμονίους τῆ πόλει συμπεριποιῆσαι τὴν ὅλην ἡγεμονίαν της Βοιωτίας επηγγέλλοντο δ' αὐτοῖς ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος ιδία πολεμήσειν τοῖς Αθηναίοις, ώστε μηδεμίαν ἀνάγκην είναι τοῖς Σπαοτιάταις ἐκτὸς τῆς 20 Πελοποννήσου δύναμιν έξαγαγείν πεζήν. οί δὲ Δα- 3 κεδαιμόνιοι κρίναντες συμφέροντα λέγειν αὐτούς, καὶ νομίζοντες τὰς Θήβας, ἐὰν αὐξήσωσιν, ἔσεσθαι τῆς τῶν 'Αθηναίων ὥσπερ ἀντίπαλόν τινα: διόπερ έγοντες τότε περί Τάναγραν έτοιμον και μέγα στρα-25 τόπεδον, τῆς μὲν τῶν Θηβαίων πόλεως μείζονα τὸν περίβολον κατεσκεύασαν, τὰς δ' ἐν Βοιωτία πόλεις

⁶ τετραμηναίους cod., corr. Eich. 7 ένιαυσιαίου cod. 10 κιχωρίνος PA, κιχώριος L, κιχωρηνός cet. 12 ἀνεξήτουν v. (c. 21, 8 XII 38, 4) δύναιντ ὰν Dind., δύναιντο cod. 16 ἡγεμονίαν τῆς Βοιωτίας PAF, τῆς Β. ἡγ. cet. 23 τῆς P. τῆν. ἀντίπαλον P, ἀντίπολιν v.

4 ηνάγκασαν υποτάττεσθαι τοῖς Θηβαίοις. οἱ δὲ Αθηναΐοι την έπιβολην των Λακεδαιμονίων διακόψαι σπεύδουτες, δύναμιν άξιόλογον συνεστήσαντο, καλ στοατηγόν είλουτο Μυρωνίδην τον Καλλίου. οδτος δὲ καταλέξας τῶν πολιτῶν τοὺς ໂκανοὺς παρήγγειλεν τ αὐτοῖς, ἐκθέμενος ἡμέραν ἐν ή τὴν ἐκ τῆς πόλεως 5 αναζευξιν ήμελλε ποιεϊσθαι. έπελ δ' δ συντεταγμένος καιρός ήκε, και των στρατιωτών τινες ού κατήντησαν πρὸς τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, ἀναλαβὼν τοὺς προσεληλυθότας προήγεν είς την Βοιωτίαν. των δέ 10 ήγεμόνων τινές και των φίλων έφασαν δεϊν άναμένειν τούς καθυστερούντας, ὁ δὲ Μυρωνίδης, συνετός ὢν ἄμα καὶ δραστικός στρατηγός, οὐκ ἔφησεν ἀναμενείν ἀπεφαίνετο γὰο τοὺς μὲν έχουσίως καθυστερούντας τῆς ἐξόδου καὶ κατὰ τὴν μάχην ἀγεννῶς ₁₅ και δειλώς έξειν, και διά τοῦτο οὐδὸ τοὺς ὑπὲο της πατρίδος κινδύνους ύποστήσεσθαι, τούς δ' έτοίμους κατά την συντεταγμένην ημέραν παραγενηθέντας φανερούς είναι διότι και την έν τῷ πολέμῳ τάξιν οὐ καταλείψουσιν. ὅπεο καὶ συνέβη γενέσθαι. 20 6 δλίγους γάο προάγων στρατιώτας, και τούτους ἀοίστους ταίς ανδραγαθίαις, παρετάξατο κατά την Βοιωτίαν πρός πολλαπλασίους, καὶ κατὰ κοάτος περιεγένετο των άντιταχθέντων.

82 Δοκεῖ δ' ή παράταξις αύτη μηδεμιᾶς ἀπολείπεσθαι 25

⁶ συνθέμενος Hertl. 8 οὐα ἀπήντησαν f 10 προεληλυθότας PAFHJL 11 δεῖν] μὴ add. P^2 12 ὁ δὲ— ααθοτερούντας om. P 13 στρατηγόν cod., corr. Dind. ἀναμένειν cod. 15 καλ] μὴ P^2 16 οὐδὲ om. v. 19 διότι] ὅτι P^2 22 κατὰ] καλ απὰ P 23 καλ eras. P 25 παράταξις *] πρᾶξις cod.

των έν τοις έμποοσθεν χρόνοις γεγενημένων παρατάξεων τοῖς 'Αθηναίοις' ή τε γὰο ἐν Μαραθῶνι γενομένη νίκη καὶ τὸ περὶ Πλαταιάς κατὰ Περσῶν ποοτέρημα καὶ τάλλα τὰ περιβόητα τῶν 'Αθηναίων ε έργα δοκει μηδέν προέχειν τῆς μάγης ἦς ἐνίκησε Μυρωνίδης τούς Βοιωτούς. ἐκείνων γὰρ αί μὲν 2 έγένοντο ποὸς βαρβάρους, αί δὲ συνετελέσθησαν μετ' άλλων συμμάχων, ταύτην δε την παράταξιν 467 Αθηναΐοι μόνοι διακινδυνεύσαντες ενίκησαν καλ 10 πρὸς Έλλήνων τοὺς ἀρίστους διηγωνίσαντο. δοκοῦσι 3 γάο οί Βοιωτοί κατά τὰς τῶν δεινῶν ὑπομονὰς καὶ τούς πολεμικούς άγωνας μηδενός λείπεσθαι των άλλων· υστερον γοῦν αὐτοί Θηβαῖοι περί Δεῦκτρα καί Μαντίνειαν μόνοι πρός Λακεδαιμονίους άπαντας 15 καλ τούς συμμάχους παραταξάμενοι μεγίστην μέν δύξαν ἐπ' ἀνδοεία κατεκτήσαντο, τῆς δ' Έλλάδος άπάσης ήγεμόνες ανελπίστως έγενήθησαν. των δὲ 4 συγγραφέων, καίπερ της μάχης ταύτης έπιφανούς γεγενημένης, οὐδεὶς οὕτε τὸν τρόπον αὐτῆς οὕτε 20 την διάταξιν ἀνέγραψε. Μυρωνίδης μεν οδυ έπιφανεί μάχη νικήσας τοὺς Βοιωτοὺς ἐνάμιλλος ἐγενήθη τοις πρό αὐτοῦ γενομένοις ήγεμόσιν έπιφανεστάτοις, Θεμιστοκλεί και Μιλτιάδη και Κίμωνι. ό δὲ Μυρωνίδης μετὰ τὴν γενομένην νίκην Τάνα- 5 ε γραν μεν έππολιορπήσας, περιείλεν αὐτῆς τὰ τείχη, την δε Βοιωτίαν απασαν έπιων έτεμνε και κατέφθειρε καὶ τοῖς στρατιώταις διελών τὰ λάφυρα πάντας ωφελείαις άδοαις εκόσμησεν. οί δε Βοιωτοί 83

 ¹ πράξεων P 6 τοῖς Βοιωτοῖς P^a 13 γ' οὖν P, οὖν v. 19 οὖοὲ . . . οὖοὲ cod., corr. Dind. 27 και om. v.

παροξυνθέντες έπὶ τῆ διαφθορᾶ τῆς χώρας, συνεστοάφησαν πανδημεί, καὶ στρατεύσαντες ήθροισαν μεγάλην δύναμιν. γενομένης δε μάχης εν Οίνοφύτοις της Βοιωτίας, και το δεινον αμφοτέρων τατς ψυχαϊς έρρωμένως ύπομενόντων, διημέρευσαν έν τῆ 5 μάχη μόγις δὲ τῶν 'Αθηναίων τοεψαμένων τοὺς Βοιωτούς, ὁ Μυρωνίδης πασῶν τῶν κατὰ τὴν Βοιω-2 τίαν πόλεων έγκοατής έγένετο πλήν Θηβῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀναζεύξας ἐστράτευσεν έπὶ Λοκοούς τούς ὀνομαζομένους Ὀπουντίους. τού- 10 τους δε έξ έφόδου χειρωσάμενος, και λαβών δμή-3 φους, ένέβαλεν είς την Παρνασίαν. παραπλησίως δε τοῖς Λοκφοῖς καὶ τυὺς Φωκεῖς καταπολεμήσας, καὶ λαβών δμήρους, ἀνέζευξεν είς την Θετταλίαν, έγκαλῶν μὲν περὶ τῆς γενομένης προδοσίας, προστάττων 15 δε καταδέχεσθαι τους φυγάδας των δε Φαρσαλίων 4 οὐ προσδεχομένων, ἐπολιόριει τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ την μέν πόλιν οὐκ ήδύνατο βία χειρώσασθαι, την δὲ πολιοφείαν πολὺν χρόνον ὑπέμενον οί Φαρσάλιοι, τὸ τηνικαῦτα ἀπογνοὺς τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπα- 20 νηλθεν είς τὰς 'Αθήνας. Μυρωνίδης μεν οὖν έν όλίγω χρόνω μεγάλας πράξεις έπιτελεσάμενος περιβόητον έσχε την δόξαν παρά τοῖς πολίταις. ταῦτα μέν οὖν ἐπράγθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

84 'Επ' ἄρχουτος δ' 'Αθήνησι Καλλίου παρὰ μὲν 25 'Ηλείοις όλυμπιὰς ἥχθη μία πρὸς ταῖς ὀγδοήκουτα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Πολύμναστος Κυρηναΐος, ἐν

⁴ ἀμφοτέραις P 8 Θηβαίων PA 12 Παρνασίαν Wurm et Madvig, παραλίαν Palmerius, φαρσαλίαν cod. 24 ἐνιαντόν] ὅπατον P (in marg. χρόνον P¹)

'Ρώμη δ' ὑπῆοχον ὅπατοι Σερούιος Σουλπίπιος καὶ Πούπλιος Οὐολούμνιος 'Αμεντίνος, έπὶ δὲ τούτων 2 Τολμίδης ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, άμιλλώμενος ποὸς την Μυρωνίδου άρετην τε καὶ 68 5 δόξαν, ἔσπευδεν άξιόλογόν τι κατεργάσασθαι. διὸ 3 καί κατ' έκείνους τούς καιρούς μηδενός πρότερον πεπορθημότος την Λαμωνιμήν, παρεμάλεσε τὸν δῆμον δηϊόσαι την τών Σπαρτιατών χώραν, ἐπηγγέλετο δε χιλίους δπλίτας παραλαβών είς τὰς τριήρεις μετὰ 10 τούτων πορθήσειν μεν την Λακωνικήν, ταπεινώσειν δέ την των Σπαρτιατών δόξαν. συγχωρησάντων δὲ 4 τῶν Αθηναίων, βουλόμενος λαθοαίως πλείονας ὁπλίτας έξαγαγείν, τεγνάζεταί τι τοιούτον. οί μέν πολίται διελάμβανον αὐτὸν καταλέξειν εἰς τὴν στρατιὰν 15 τῶν νέων τοὺς ἀμμάζοντας ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς σώμασιν εὐρωστοτάτους ὁ δὲ Τολμίδης σπεύδων μή μόνον τούς τεταγμένους χιλίους έξαγαγείν είς την στρατείαν, προσιών έκάστω των νέων και τη φώμη διαφερόντων έλεγεν ώς μέλλει καταλέγειν αὐτόν. 20 χρεΐττον οὖν ἔφησεν έθελοντὴν στρατεύειν μᾶλλον η διά των καταλόγων άναγκασθηναι δοκείν. ἐπεὶ δὲ τ πλείους των τρισχιλίων τούτω τῷ λόγω συνέπεισεν έθελοντήν απογράφεσθαι, τούς δε λοιπούς οὐκέτι σπεύδοντας έώρα, τότε τοὺς ώμολογημένους χιλίους 25 πατέλεξεν έπ των άλλων. ως δ' αὐτῷ παὶ τάλλα 6 τὰ πρὸς τὴν στρατείαν ἡτοίμαστο, πεντήχοντα μέν

⁵ ἔσπευδεν om. v. 8 ἐπηγγέλετο PJL, ἐπηγγέλετο cet. 12 ὁπλίτας Dind., πολίτας cod. 14 στρατείαν v. (c. 48, 4) 16 εὐραστάτους v. 17 ἐξάγειν v. 18 στρατιάν cod., coir. Wess. 20 στρατεύειν μάλλον om. P 21 των παταλόγων P^1 , τὸν πατάλογον cet. 23 ἐθελοντί v.

τριήρεσιν ἀνήχθη καὶ τετρακισχιλίοις δπλίταις, καταπλεύσας δὲ τῆς Λακωνικῆς εἰς Μεθώνην, τοῦτο μὲν τὸ γωρίον είλε, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων βοηθησάντων ανέζευξε, καὶ παραπλεύσας είς τὸ Γύθειον, ἐπίνειον τῶν Δακεδαιμονίων, χειρωσάμενος δὲ καὶ ταύ- 5 την την πόλιν και τα νεώρια των Λακεδαιμονίων 7 έμποήσας, την χώραν έδήωσεν. έκεῖθεν δὲ ἀναγθείς έπλευσε τῆς Κεφαλληνίας εἰς Ζάκυνθον ταύτην δὲ χειοωσάμενος και πάσας τὰς ἐν τῆ Κεφαλληνία πόλεις προσαγαγόμενος, είς τὸ πέραν διέπλευσε καὶ 10 κατήρεν είς Ναύπακτον. δμοίως δε και ταύτην έξ έφόδου λαβών, κατώκισεν είς ταύτην Μεσσηνίων τούς ἐπισήμους, ὑποσπόνδους ὑπὸ Λακεδαιμονίων 8 ἀφεθέντας κατά γὰο τὸν αὐτὸν χοόνον οί Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Είλωτας καὶ Μεσσηνίους πε- 15 πολεμημότες έπλ πλέον, τότε κοατήσαντες άμφοτέρων τούς μεν έξ Ίθώμης ύποσπόνδους αφήκαν, καθότι 469 ποοείσηται, των δ' Είλωτων τούς αλτίους της άποστάσεως πολάσαντες τούς άλλους πατεδουλώσαντο.

85 Ἐπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Σωσιστράτου 'Ρωμαΐοι 20 μὲν ὑπάτους κατέστησαν Πούπλιον Οὐαλέριον Ποπλικόλαν και Γάιον Κλώδιον 'Ρήγιλλον. ἐπὶ δὲ τούτων Τολμίδης μὲν περὶ τὴν Βοιωτίαν διέτριβεν, 'Αθηναΐοι δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου, τῶν ἀγαθῶν ἀνδοῶν, στρατηγὸν κατέστησαν, καὶ δόντες αὐτῷ 25 τριήρεις πεντήκοντα καὶ χιλίους ὁπλίτας ἔξέπεμψαν

⁴ Γύθιον cod. 8 et 9 Κεφαλην . . . ν. 10 προσαγόμενος ν. 12 et 15 μεσην . . P 16 τότε πεπολ. έπλ πλείον πρατ. FJK 21 πουπλικόλαν P 22 Κλάδιον] Oναλέριον FM 24 ἀγαθῶν ἀνδρῶν] ἀπασῶν δυνάμεων Wurm

έπι την Πελοπόννησον. οὖτος δὲ τῆς Πελοποννήσου 2 πολλην ἐπόρθησεν, εἰς δὲ την ᾿Ακαρνανίαν διαβὰς πλην Οινιαδῶν ἀπάσας τὰς πόλεις προσηγάγετο. οἱ μὲν οὖν ᾿Αθηναῖοι κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν πλείστων πόλεων ἦρξαν, ἐπ᾽ ἀνδρείᾳ δὲ καὶ στρατηγία μεγάλην δόξαν κατεκτήσαντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρίστωνος 'Ρωμαῖοι 86 μέν κατέστησαν ύπάτους Κόιντον Φάβιον Οὐιβου-. λανον και Λεύκιον Κοονήλιον Κουοιτίνον. ἐπὶ δὲ 10 τούτων 'Αθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις πενταετεῖς έγενοντο σπονδαί, Κίμωνος τοῦ Αθηναίου συνθεμένου ταύτας. κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταίοις 2 . καὶ Λιλυβαίταις ἐνέστη πόλεμος πεοὶ χώρας τῆς πρὸς τῷ Μαζάοῷ ποταμῷ γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς 15 συνέβη πολλοὺς παρ' ἀμφοτέροις ἀναιρεθῆναι καὶ τῆς φιλοτιμίας μὴ λῆξαι τὰς πόλεις. μετὰ δὲ τὴν 3 πολιτογραφίαν την έν ταῖς πόλεσι γενομένην καὶ τὸν ἀναδασμὸν τῆς χώρας, πολλῶν εἰκῆ καὶ ὡς έτυχε πεπολιτογραφημένων, ένόσουν αι πόλεις καί 20 πάλιν είς πολιτικάς στάσεις καὶ ταραχάς ένέπιπτον. μάλιστα δε το κακον έπεπόλασεν έν ταῖς Συρακούσαις. Τυνδαρίδης γάρ τις τούνομα, θράσους καὶ 4 τόλμης γέμων ἄνθρωπος, τὸ μεν πρώτον πολλούς των πενήτων ανελαμβανε, και σωματοποιών τούτους 25 έαυτῷ πρὸς τυραννίδα έτοίμους ἐποίει δορυφόρους. μετά δὲ ταῦτα ήδη φανερὸς ὢν ὅτι δυναστείας ὀρέ-

³ πλην Dind., πλησίον cod. (Thuk. I 111) 9 κουρητίνου PA 12 Αίγεσταίοις cod., Σελινουντίοις Schubring 18 Λιλνβαίοις v., Σελινουντίοις Benndorf, Άλικναίοις Unger (ΧΙΙΙ 64, 4) συνέστη Βεκ.

5 γεται, θανάτου κρίσιν ὑποσχὼν κατεδικάσθη. ἀπαγομένου δε είς το δεσμωτήριον οί πολυωρηθέντες ύπ' αὐτοῦ συνεστράφησαν καὶ τοῖς ἀπάγουσι τὰς γεζους έπέφερου. ταραχής δε γενομένης κατά την πόλιν, συνεστράφησαν οί χαριέστατοι των πολιτων, 5 καὶ τοὺς νεωτερίσαντας συναρπάσαντες ἄμα τῷ Τυν-470 δαρίδη ἀνεϊλον. πλεονάκις δε τούτου γινομένου, και των ανδρων τυραννίδος έπιθυμούντων, δ δημος έπηνέχθη μιμήσασθαι τοὺς 'Αθηναίους, καὶ νόμον θεΐναι παραπλήσιον τῷ παρ' ἐκείνοις γεγραμμένῳ 10 87 περί δστραμισμού. παρά γάρ 'Αθηναίοις ξηαστον των πολιτων έδει γράφειν είς όστρακον τούνομα τοῦ δοχοῦντος μάλιστα δύνασθαι τυραννεῖν τῶν πολιτών, παρά δὲ τοῖς Συρακοσίοις εἰς πέταλον έλαίας γράφεσθαι τὸν δυνατώτατον τῶν πολιτῶν, 15 διαοιθμηθέντων δε των πετάλων τον πλεϊστα πέταλα 2 λαβόντα φεύγειν πενταετή χοόνον. τούτω γάο τώ τρόπω διελάμβανον ταπεινώσειν τὰ φρονήματα τῶν πλεϊστον Ισχυόντων έν ταῖς πατρίσι καθύλου γάρ

οὐ πονηρίας κολάσεις έλάμβανον παρὰ τῶν παρανο-20 μούντων, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ αὐξήσεως τῶν ἀνδρῶν ἐποίουν ταπείνωσιν. οἱ μὲν οὖν ᾿Αθηναῖοι τοῦτο τὸ γένος τῆς νομοθεσίας ἀνόμασαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὀστρακισμόν, οἱ δὲ Συρακόσιοι πεταλισμόν. 3 οὖτος δὲ ὁ νόμος διέμεινε παρὰ μὲν τοῖς ᾿Αθηναίοις 25

έπὶ πολὺν χοόνον, παρὰ δὲ τοῖς Συρακοσίοις κατε-4 λύθη ταχὺ διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν μεγίστων

² δὲ P, τε v. 5 πόλιν] πύλην P 6 Tυνδαρίδηι P¹ in marg., Τυνδαρίωνι cet. 7 γενομένου v. 20 πολάσεις P, πόλασιν v.

άνδοων φυγαδευομένων οί χαριέστατοι των πολιτων καί δυνάμενοι διὰ τῆς ἰδίας ἀφετῆς πολλὰ τῶν κοινων έπανορθουν άφίσταντο των δημοσίων πράξεων, καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ νόμου φόβον ἰδιωτεύοντες διες τέλουν, ἐπιμελόμενοι δὲ τῆς ίδίας οὐσίας εἰς τουφὴν ἀπέκλινου, οί δὲ πουηρότατοι τῶν πολιτῶν καὶ τόλμη διαφέροντες έφρόντιζον των δημοσίων καὶ τὰ πλήθη ποὸς ταραχήν καὶ νεωτερισμὸν προετρέποντο. διόπερ 5 στάσεων γινομένων πάλιν, και των πολλών είς δια-10 φοράς έπτρεπομένων, πάλιν ή πόλις είς συνεχεῖς καί μεγάλας ένέπιπτε ταραχάς επεπόλαζε γάρ δημαγωγών πλήθος καί συκοφαντών, καί λόγου δεινότης ύπὸ τῶν νεωτέρων ήσκεῖτο, καὶ καθόλου πολλοὶ τὰ φαῦλα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντὶ τῆς παλαιᾶς καὶ 15 σπουδαίας άγωγῆς ήλλάττοντο, καλ ταῖς μὲν οὐσίαις διὰ τὴν εἰζήνην προέκοπτον, τῆς δ' ὁμονοίας καὶ τοῦ δικαιοποαγεῖν όλίγη τις έγίνετο φοοντίς. διόπεο 6 οί Συρακόσιοι μεταγνόντες τὸν περί τοῦ πεταλισμοῦ νόμον κατέλυσαν, όλίγον χούνον αὐτῷ χοησάμενοι. 20 καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσικράτους εν 'Ρώμη88 κατεστάθησαν ὕπατοι Γάιος Ναύτιος 'Ρούτιλος καὶ Αεύκιος Μινούκιος Καρουτιανός. · επὶ δὲ τούτων Περικλῆς ὁ τῶν 'Αθηναίων στρατηγὸς ἀποβὰς εἰς 25 Πελοπόννησον ἐδήωσε τὴν τῶν Σικυωνίων χώραν. ἐπεξελθόντων δ' ἐπ' αὐτὸν τῶν Σικυωνίων πανδη- 2 μεὶ καὶ μάχης γενομένης, ὁ Περικλῆς νικήσας καὶ

⁸ ταραχήν καί νεωτ. PAL, νεωτ. καί ταραχήν cet. 15 διαγωγής ήρουντο f 17 έγένετο FA 22 Ροντίλιος cod., corr. Rhod. 23 μινούτιος P

πολλούς κατά τὴν φυγὴν ἀνελὢν κατέκλεισεν αὐτούς 471 είς πολιοφιίαν. προσβολάς δὲ ποιούμενος τοῖς τείγεσι, και μη δυνάμενος έλεῖν την πόλιν, ἔτι δὲ και των Λακεδαιμονίων αποστειλάντων βοήθειαν τοις πολιοοχουμένοις, ανέζευξεν έχ τῆς Σικυῶνος εἰς 5 δὲ τὴν 'Ακαρνανίαν πλεύσας καὶ τὴν τῶν Οἰνιαδῶν γώραν καταδραμών και λαφύρων πλήθος άθροίσας, 3 ἀπέπλευσεν έκ τῆς 'Ακαρνανίας. μετά δὲ ταῦτα έλθων είς Χερρόνησον χιλίοις των πολιτών κατεκληρούγησε την γώραν. αμα δε τούτοις πραττομέ- 10 νοις Τολμίδης δ έτερος στρατηγός είς την Ευβοιαν παρελθών άλλοις χιλίοις πολίταις * * * την των 4 Ναξίων γῆν διένειμε. κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν Τυροηνών ληζομένων την θάλατταν, οί Συρακόσιοι ναύαργον έλόμενοι Φάϋλλον ἔπεμψαν είς την Τυρρη- 15 νίαν. οὖτος δ' ἐκπλεύσας τὸ μὲν ποῶτον νῆσον την ονομαζομένην Αιθάλειαν ἐπόρθησε, παρά δὲ τῶν Τυροηνών λάθρα χρήματα λαβών, ἀπέπλευσεν είς την Σικελίαν οὐδεν ἄξιον μνήμης διαποαξάμενος. 5 οί δὲ Συρακόσιοι τοῦτον μὲν ὡς προδότην κατα- 20 δικάσαντες έφυγάδευσαν, έτερον δὲ στρατηγὸν καταστήσαντες 'Απελλην έξαπέστειλαν έπλ Τυροηνούς έχοντα τριήρεις εξήκοντα. οδτος δε την παραθαλάττιον Τυροηνίαν καταδραμών, ἀπῆρεν εἰς Κύρνον κατεχομένην ύπὸ Τυρρηνών κατ' έκείνους τοὺς χρό- 25 νους πορθήσας δε πλείστα τῆς νήσου και τὴν Αίθάλειαν χειρωσάμενος, έπανηλθεν είς τὰς Συρακούσας

³ δὲ καὶ P, δὲ v. 12 τὴν] ταύτην καὶ τὴν coni. Wess.
13 Ναξίων] ἀναξίων P 16 νῆσον] τὴν νῆσον ΑΓLΜ 17
et 26 Αθθαλίαν cod.

αίχμαλώτων τε πλήθος κομίζων καὶ τὴν ἄλλην ὡφέλειαν ἄγων οὐκ ὀλίγην, μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος 6
δ τῶν Σικελῶν ἀφηγούμενος τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς
ὁμοεθνεῖς πλὴν τῆς "Τβλας εἰς μίαν καὶ κοινὴν
5 ἥγαγε συντέλειαν, δραστικὸς δ' ὧν νεωτέρων ὡρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν
ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον τὰς Μένας, ῆτις ἦν
αὐτοῦ πατρίς, μετώκισεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ πλησίον
τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλικῶν ἔκτισε
10 πόλιν ἀξιόλογον, ἢν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν
ὧνόμαζε Παλικήν.

Έπει δε περί των θεων τούτων έμνήσθημεν, οὐκ 89 κξιόν έστι παραλιπεῖν τὴν περί τὸ ιερὸν ἀρχαιότητά τε και τὴν ἀπιστίαν και τὸ σύνολον τὸ περί τοὺς 16 ὀνομαζομένους κρατῆρας ιδίωμα. μυθολογοῦσι γὰρ τὸ τέμενος, τοῦτο διαφέρειν τῶν ἄλλων ἀρχαιότητι και σεβασμῷ, πολλῶν ἐν αὐτῷ παραδόξων παραδεδομένων. πρῶτον μεν γὰρ κρατῆρές είσι τῷ μεγέ- 2 θει μεν οὐ κατὰ πᾶν μεγάλοι, πηγὰς δ' ἐξαισίους 20 ἀναβάλλοντες ἐξ ἀμυθήτου τε βυθοῦ και παραπλήσιον ἔχοντες τὴν φύσιν τοῖς λέβησι τοῖς ὑπὸ πυρὸς πολλοῦ καομένοις καὶ τὸ ὕδωρ διάπυρον ἀναβάλλουτου. ἔμφασιν μὲν οὖν ἔχει τὸ ἀναβαλλόμενον 3 ὕδωρ ὡς ὑπάρχει διάπυρον, οὐ μὴν ἀκριβῆ τὴν 25 ἐπίγνωσιν ἔχει διὰ τὸ μηδένα τολμᾶν ἄψασθαι τούτου τηλικαύτην γὰρ ἔχει κατάπληξιν ἡ τῶν ὑγρῶν

¹ τὴν eras. P 3 Σιπελιωτών cod., corr. Wess. 7 Μένας Müller frag. h. G. I 436; cf. 78, 5 cf. 91, 3] μινέας P, μὲν Νόας ν., μὲν Νόας Palmerius 11 ἀνόμασε P^2 15 δίδιμα eras. P 17 παραδεδομένων] γεγενημένων F^1 JM 19 πηγάς P, σπινθῆρας V. 20 τε P, δὲ V.

άναβολή ώστε δοκεΐν ύπὸ θείας τινὸς ἀνάγκης γίνε- 472 4 σθαι τὸ συμβαΐνου. τὸ μὲν γὰο ὕδωο θείου κατακύοου τὴν ὄσφοησιν έχει, τὸ δὲ χάσμα βοόμον πολὺν καί φοβερον έξίησι το δε τούτων παραδοξότερον, ούτε ύπερεμχεϊται το ύγρον ούτε απολείπει, κίνησιν 5 δε και βίαν φεύματος είς ΰψος έξαιφομένην έχει 5 θαυμάσιον. τοιαύτης δε θεοπρεπείας ούσης περί τὸ τέμενος, οί μέγιστοι τῶν δοκων ένταῦθα συντελοῦνται, καλ τοῖς ἐπιορκήσασι συντόμως ή τοῦ δαιμονίου πόλασις ἀπολουθεῖ· τινὲς γὰο τῆς δοάσεως 10 στερηθέντες την έκ του τεμένους άφοδον ποιούνται. 6 μεγάλης δ' ούσης δεισιδαιμονίας, οί τὰς ἀμφισβητήσεις έχοντες, όταν ύπό τινος ύπεροχῆς κατισχύωνται, τῆ διὰ τῶν δοχων τούτων ἀνακρίσει κρίνονται. έστι δε τούτο τὸ τέμενος έκ τινων χρόνων ἄσυλον 15 τετηρημένον, και τοῖς ἀτυχοῦσιν οἰκέταις και κυρίοις άγνώμοσι περιπεπτωκόσι πολλήν παρέχεται βοήθειαν. 7 τούς γάρ είς τοῦτο καταφυγόντας οὐκ ἔχουσιν έξουσίαν οί δεσπόται βιαίως ἀπάγειν, καὶ μέχοι τούτου διαμένουσιν ασινείς, μέχρι αν έπι διωρισμένοις φι- 20 λανθρώποις πείσαντες οί κύριοι καὶ δόντες διὰ τῶν δοκων τὰς περί τῶν δμολογιῶν πίστεις ἀπαγάγωσι. 8 και ούδεις Ιστοφέτται των δεδωκότων τοτς οικέταις πίστιν ταύτην παραβάς ούτω γὰο ή τῶν θεῶν δεισιδαιμονία τοὺς δμόσαντας πρός τοὺς δούλους 25 πιστούς ποιεί. έστι δε και το τέμενος έν πεδίφ

 $^{^2}$ γὰρ P, om. v. νατὰ νόρον Η, νατάνορον Reiske ^{3} τὸ δὲ $^-$ ἐξίησι om. A ^{4} τὸ δὲ PAL, τὸ δὲ δὴ cet. ^{6} ἐξαιρομένον Reiske ^{9} σύντομος v. ^{1} 14 ἀνακρίσει Madvig, ἀναιρέσει cod., πίστει Reiske ^{2} 1 οἱ κύριοι $^-$ πίστεις om. P ^{2} 2 ἀπαγάγωσι Madvig, ἀναλλαγῶσι cod.

θεοπρεπεϊ κείμενον καὶ στοαϊς καὶ ταῖς ἄλλαις καταλύσεσιν ίκανῶς κεκοσμημένον. περὶ μὲν οὖν τούτων ίκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω, πρὸς δὲ τὴν συνεχῆ τοῖς προϊστορημένοις διήγησιν ἐπάνιμεν.

5 Ὁ γὰο Δουκέτιος τὴν Παλικὴν κτίσας καὶ περι-90 λαβὰν αὐτὴν ἀξιολόγω τείχει, κατεκληρούχησε τὴν ὅμορον χώραν. συνέβη δὲ τὴν πόλιν ταύτην διὰ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκη-τόρων ταχεῖαν λαβεῖν αὕξησιν. οὐ πολὺν δὲ χρόνον 2 10 εὐδαιμονήσασα κατεσκάφη, καὶ διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 3 κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὴν κατασκαφὴν τῆς 15 Συβάρεως ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ὕστερον ἔτεσιν ὀκτὰ πρὸς, τοῖς πεντήκοντα Θετταλὸς συναγαγὰν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Συβαριτῶν ἔξ ἀρχῆς ἄκισε τὴν Σύβαριν, κειμένην ἀνὰ μέσον ποταμῶν δυοῖν, τοῦ τε Συβάριος καὶ Κράθιος. ἀγαθὴν δ' ἔχοντες 4 20 χώραν ταχὸ ταῖς οὐσίαις προσανέβησαν. κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν ἔτη ὀλίγα πάλιν ἔξέπεσον ἐκ τῆς Συβάρεως περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψαι πειρασόμεθα κατὰ τὴν ἔχομένην βίβλον.

[Deest annus Ol. 82, 1:452 a. Chr.]

25 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αντιδότου 'Ρωμαΐοι 91 473 κατέστησαν ὑπάτους Αεύκιου Ποστούμιον καὶ Μάρκον 'Οράτιον. ἐπὶ δὲ τούτων Δουκέτιος [μὲν] ὁ των

2 [κανῶς] del. ant καλῶς 20 προσανέβησαν P, om. AI, ἐπηνέξησαν eet. 21 δὲ om. PAL ὁλίγα πάλιν P, ξξ cet. (cf. XII 10, 2) 26 Αεύκιον] Αεύκιον Πόπλιον f 27 ὁράτιον cod. μὲν eras. P

Σικελών έχων την ηγεμονίαν Αΐτνην μεν κατελάβετο, του ήγούμενου αὐτῆς δολοφονήσας, εἰς δὲ τὴν Αποαγαντίνων χώραν άναζεύξας μετὰ δυνάμεως Μότυον φοουφούμενον ύπὸ τῶν 'Αυραγαντίνων ἐπολιόρκησε των δε 'Ακραγαντίνων καὶ Συρακοσίων 5 έπιβοηθησάντων, συνάψας μάχην καὶ προτερήσας 2 έξήλασεν άμφοτέρους έκ των στρατοπέδων. καλ τότε μέν τοῦ χειμώνος ένισταμένου διεχωρίσθησαν είς την οίκείαν, οί δε Συρακόσιοι τον στρατηγόν Βόλκωνα, της ήττης αίτιον όντα καὶ δόξαντα λάθοα 10 συμπράττειν τῷ Δουκετίῳ, καταδικάσαντες ὡς προδότην απέκτειναν. τοῦ θέρους δὲ αρχομένου στρατηγον έτερον κατέστησαν, ὧ δύναμιν ἀξιόλογον δόν-8 τες προσέταξαν καταπολεμήσαι Δουκέτιον. οδτος δὲ πορευθείς μετά τῆς δυνάμεως κατέλαβε τὸν Δου-15 μέτιον στρατοπεδεύοντα περί τὰς Νομάς: γενομένης δὲ παρατάξεως μεγάλης, καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέοοις πιπτόντων, μόγις Συρακόσιοι βιασάμενοι τούς Σικελούς έτρέψαντο, καὶ κατά τὴν φυγὴν πολλούς ανείλου. των δε διαφυγόντων οί πλείους μεν είς 20 τὰ φοούρια των Σικελών διεσώθησαν, όλίγοι δέ μετά Δουκετίου των αύτων έλπίδων μετέχειν προ-4 είλοντο. Κμα δε τούτοις πραττομένοις Απραγαντίνοι τὸ Μότυον φοούριον κατεχόμενον ὑπὸ τῶν μετὰ Δουκετίου Σικελών έξεπολιόονησαν, και την δύναμιν 25 ἀπαγαγόντες ποὸς τοὺς Συρακοσίους νενικηκότας ήδη ποινη πατεστρατοπέδευσαν. Δουπέτιος δε διά

^{5 &#}x27;Ακραγαντίνων καὶ οπ. ν. 9 Βόλκονα ΑΕ 16 Νομάς] Νόας νεὶ Μενάς Dind. (cf. 88, 6) 18 μόλις cod. 19 την οπ. ν. 20 διαφευγόντων P 22 δουκέτιον P

την ήτταν τοις όλοις συντοιβείς, και των στρατιωτών αὐτὸν των μὲν καταλειπόντων, των δ' ἐπιβουλευόντων, είς την ἐσχάτην ήλθεν ἀπόγνωσιν.

Τέλος δὲ θεωρών τοὺς ὑπολοίπους φίλους μέλ-92 5 λοντας αὐτῷ τὰς χεῖοας ποοσφέρειν, φθάσας αὐτοὺς καὶ νυκτὸς διαδράς ἀφίππευσεν εἰς τὰς Συρακούσας. έτι δε νυκτός ούσης παρηλθεν είς την άγοραν των Συρακοσίων, καὶ καθίσας ἐπὶ τῶν βωμῶν Ικέτης έγένετο τῆς πόλεως, καὶ ξαυτόν τε καὶ τὴν χώραν 10 ής ήν κύοιος παρέδωκε τοῖς Συρακοσίοις. τοῦ δὲ 2 πλήθους διά τὸ παράδοξον συρρέοντος είς την άγοοάν, οί μεν ἄρχοντες συνήγαγον έκκλησίαν καὶ προέθηκαν βουλήν περί τοῦ Δουκετίου τί χρή ποάττειν. ένιοι μέν οὖν τῶν δημηγορεῖν εἰωθότων 3 15 συνεβούλευον πολάζειν ώς πολέμιον παὶ περὶ τῶν ήμαοτημένων την ποοσήκουσαν έπιθεϊναι τιμωρίαν. οί δε χαριέστατοι των πρεσβυτέρων παριόντες άπεφαίνοντο σώζειν τὸν ίκέτην, καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν νέμεσιν των θεων έντοέπεσθαι δείν γαρ σκοπείν 20 4740 ου τι παθείν ἄξιός έστι Δουκέτιος, αλλά τι πρέπει . ποᾶξαι Συοακοσίοις· ἀποκτεῖναι γὰο τὸν πεπτωκότα τῆ τύχη μὴ προσήκου, σώζειν δ' ἄμα τὴν πρὸς τούς θεούς εὐσέβειαν καὶ τὸν ίκἔτην ἄξιον εἶναι της του δήμου μεγαλοψυχίας. δ δε δημος ώσπες 4 25 τινί μιζ φωνή σώζειν πάντοθεν έβόα τὸν ίπέτην. Συρακόσιοι μέν οὖν ἀπολύσαντες τῆς τιμωρίας τὸν

¹ τ 0 $\tilde{\epsilon}$ 0 $\tilde{\epsilon}$ 0 P^2 2 καταλειπόντων PL, καταλιπόντων cet. 17 παρόντες cod., corr. Hertl. 19 δε $\tilde{\epsilon}$ 0 Eich., δε $\tilde{\epsilon}$ 1 cod. 24 post μεγαλοψυχίας in mg. τυγχάνειν add. $\tilde{P}^1$ 25 τ 1v1) τ η $\tilde{\tau}$ πάντοθεν έβόα $\tilde{\epsilon}$ 0 αντες έβόων $\tilde{f}$ 26 οὐν add. Dind.

Δουκέτιον [[κέτην] έξέπεμψαν είς την Κόρινθον, και ένταϋθα προστάξαντες καταβιοῦν την Ικανήν 5 αὐτῷ χορηγίαν συναπέστειλαν.— Ήμεις δὲ παρόντες έπι τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου, κατὰ τὴν 5 ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον.

1 înéthy del. Dind. 2 β 10 v f Δ 10 dúgov Σ 1xe λ 1 útov β 1 β 1 lo θ 1 dy f1 forogin $\tilde{\eta}_S$ $t\bar{u}$ subscr. PA

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆ δωδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεγαρέων ἀπὸ Άθηναίων.

Περὶ τῆς γενομένης μάχης περὶ Κορώνειαν Άθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς.

Περί τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν.

Πόλεμος κατά την Σικελίαν Συρακοσίοις πρός 'Ακραγαντίνους.

Κτίσις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Θουρίων καὶ στάσις πρὸς ἀλλήλους.

άγαθῶν αϊτιος ἐγένετο τῆ πατρίδι.
'Ως Ζάλευνος νομοθετήσας ἐν Λοκροῖς μεγάλην δόξαν περιεποιήσατο.

'Ως 'Αθηναΐοι τοὺς Έστιαιεῖς ἐκβαλόντες ἰδίους οἰκήτο-15 ρας ἐξέπεμψαν.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Θουρίοις πρός Ταραντίνους.

Περί τῆς γενομένης στάσεως ἐν τῆ 'Ρώμη.

Πεοί τοῦ γενομένου πολέμου Σαμίοις πρὸς Μιλησίους.

'Ως Συρακόσιοι στρατεύσαντες ἐπὶ Πικηνοὺς τὴν πόλιν 20 κατέσκαψαν.

'Ως κατά την Έλλάδα συνέστη πόλεμος ὁ κληθείς Κυρινθιακός.

'Ως κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τὸ τῶν Καμπανῶν ἔθνος συνέστη.

Dioporus II.

Ναυμαχία Κορινθίων πρός Κεριυραίους.

'Απόστασις Ποτιδαίας και Χαικιδέων ἀπὸ 'Αθηναίων. 47(

Πεοί τῆς γενομένης στοατείας Άθηναίων ἐπὶ τοὺς Ποτιδαιάτας.

Περί τῆς γενομένης στάσεως έν τοῖς Θουρίοις.

 $^{\circ}\Omega_{S}$ Μέτων ὁ Ἀθηναῖος πρῶτος ἐξέθηκε τὴν ἐννεαναιδε-ναετηρίδα.

'Ως την εν Ιταλία 'Ηράπλειαν Ταραντίνοι Επτισαν.

'Ως ἐπὶ τῆς 'Ρώμης Σπόριος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη.

Περί τοῦ Πελοποννησιακοῦ κληθέντος πολέμου.

Περί τῆς γενομένης μάχης Βοιωτοῖς πρὸς Πλαταιεῖς.

'Ως τῆς Μεθώνης πολιοριουμένης ὑπὸ 'Αθηναίων Βρασίδας ὁ Σπαρτιάτης ἀριστεύσας ἐδοξάσθη.

'Ως 'Αθηναΐοι στρατεύσαντες έπὶ Λουρούς πόλιν Θρόνιον 15 ἐξεπόρθησαν.

'Ως Αἰγινῆται ὑπὸ 'Αθηναίων ἀνασταθέντες τὰς καλουμένας Θυρέας κατώκησαν.

'Ως Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες εἰς τὴν 'Αττικὴν τὰς πτήσεις πατέφθειραν.

Στρατεία Άθηναίων δευτέρα έπὶ τοὺς Ποτιδαιάτας.

Στοατεία Λαιεδαιμονίων είς 'Απαρνανίαν παλ ναυμαχία πρὸς 'Αθηναίους.

Στοατεία Σιτάλκου μέν είς Μακεδονίαν, Αακεδαιμονίων δὲ είς τὴν Άττικήν.

Περὶ τῆς Λεοντίνων πρεσβείας εἰς τὰς Αθήνας καὶ τῆς Γοργίον τοῦ πρεσβεύσαντος δεινότητος ἐν τοῖς λόγοις.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Λεοντίνοις πρός Συρακουσίους.

'Απόστασις Λεσβίων ἀπὸ 'Αθηναίων καὶ Πλαταιῶν ἄλω- 30 σις καὶ κατασκαφή ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

Στάσις Κεριυραίων πρός άλλήλους.

1 Κορινομίους PL 8 de omnibus qui sequuntur versibus argumenti silet Bergmann 9 Μάλιος L, Μάνλιος cet. 18 Θυρεάς v. 30 Άθηναίων] Θηβαίων ΑΗJL

 $^{\circ}\Omega_{S}$ Αθηναίοι λοιμική νόσ ω περιπεσόντες πολλούς ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν.

'Ως Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν ἐν τἢ Τραχἴνι πόλιν ἔντισαν.
'Ως 'Αθηναϊοι πολλοὺς τῶν 'Αμβρακιωτῶν ἀνελόντες ἡρή5 μωσαν τὴν πόλιν.

Περί των Λακεδαιμονίων των εν τη Σφακτηρία νήση αλχιαλότων γενομένων.

Περί της Ποστουμίου είς του υίου γενομένης έπιτιμήσεως Ενεκα της λειποταξίας.

10 Περὶ τοῦ γενομένου πολέμου Λακεδαιμονίοις καὶ 'Αθηναίοις ὑπὸρ τῶν Μεγαρέων.

Πόλεμος Λαπεδαιμονίοις παὶ Άθηναίοις ὑπὲς Χαλπιδέων. Μάγη πατὰ τὴν Βοιωτίαν 'Αθηναίοις πρὸς Βοιωτούς.

Στρατεία Άθηναίων πρὸς τοὺς ἐν τῷ Λέσβω φυγάδας. "Εκπτωσις Δηλίων ὑπὸ Άθηναίων.

"Αλωσις Τορώνης και κατασκαφή ύπο 'Αθηναίων.

'Ως 'Αθηναίων και Λακεδαιμονίων ίδια συνθεμένων στημαχίαν απηλλοτοιώθησαν αί λοιπαί πόλεις απ' αὐτῶν.

477 'Ως Δήλιοι κατήχθησαν ὁπὸ 'Αθηναίων εἰς τὴν πατρίδα.
 20 'Ως Λακεδαιμόνιοι πρὸς Μαντινεῖς καὶ 'Αργείους ἐπολέμησαν.

Βυζαντίων και Καλχηδονίων στρατεία είς την Βιθυνίαν. Περι των αίτιων δι' ας έπι Συρακούσας έστράτευσαν 'Αθηναϊοι.

11 ύπὲρ AL, περί cet.

15

ΒΙΒΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Δικαίως ἄν τις ἀπορήσειε τὸν νοῦν ἐπιστήσας τῆ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλία οὕτε γὰο των νομιζομένων άγαθων οὐδεν όλόκληρον εύρίσκεται δεδομένον τοῖς ἀνθρώποις οὔτε τῶν κακῶν αὐτοτελὲς ἄνευ τινὸς εὐχοηστίας. τούτου δὲ τὰς 5 αποδείξεις έξέσται λαμβάνειν επιστήσαντας την διάνοιαν ταϊς προγεγενημέναις πράξεσι, καὶ μάλιστα 2 ταϊς μεγίσταις. ή γάρ Ξέρξου τοῦ Περσών βασιλέως έπὶ τὴν Ελλάδα στρατεία διὰ τὸ μέγεθος τῶν δυνάμεων τὸν μέγιστον ἐπέστησε φόβον τοῖς Έλλη- 10 σιν, ως αν ύπες ανδραποδισμού μελλόντων πολεμεΐν, και προκαταδεδουλωμένων των κατά την Ασίαν Έλληνίδων πόλεων πάντες ὑπέλαβον καὶ τὰς κατὰ 3 την Έλλάδα τῆς όμοίας τύχης πειράσεσθαι. τοῦ δὲ πολέμου παρά την προσδοκίαν το τέλος λαβόντος 15 παράδοξον, οὐ μόνον τῶν κινδύνων ἀπελύθησαν οί την Έλλάδα κατοικοῦντες, άλλὰ καὶ δόξαν μεγάλην κατεκτήσαντο, καὶ τοσαύτης εὐπορίας ἐπληρώθη πάσα πόλις Έλληνίς, ώστε πάντας θανμάσαι την

⁸ ή PAF, η τε cet. 10 ἐπέστησε φόβον PA, φ. ἐπ. cet. 12 πατὰ τὴν Ἰσίαν Pa, ἐν τῆ Ἰσία f 13 καὶ cras. P 16 παράδοξον del. Krobs

είς τοὐναντίον μεταβολήν. ἀπὸ τούτων γὰο τῶν 4 χοόνων έπὶ έτη πεντήκοντα πολλὴν έπίδοσιν ελαβεν ή Έλλας ποὸς την εὐδαιμονίαν. ἐν τούτοις γαρ τοῖς χρόνοις αι τε τέχναι διὰ τὴν εὐπορίαν ηὐξήθησαν, 5 καὶ τότε μέγιστοι μνημονεύονται τεχνίται γεγονέναι. ών έστι Φειδίας δ άγαλματοποιός δμοίως δε καί τὰ κατὰ τὴν παιδείαν ἐπὶ πολύ προέβη, καὶ φιλοσοφία προετιμήθη καὶ όητορική παρά πᾶσι μέν 479 Έλλησι, μάλιστα δὲ Αθηναίοις. φιλόσοφοι μέν γὰο 5 10 οί περί του Σωκράτη και Πλάτωνα και 'Αριστοτέλην, δήτορες δὲ Περικλής καὶ Ίσοκράτης καὶ οί τούτου μαθηταί όμοίως δε και ανδρες έπι στρατηγία διαβεβοημένοι, Μιλτιάδης, Θεμιστοπλής, 'Αριστείδης, Κίμων, Μυρωνίδης και έτεροι πλείονες, 15 περί ὧν μακρόν ἀν είη γράφειν. μάλιστα δὲ 'Αθη- 2 ναΐοι τῆ τε δόξη καὶ ἀνδρεία προκόψαντες διωνομάσθησαν καθ' όλην σχεδόν την οίκουμένην έπί τοσούτο γὰο τὴν ἡγεμονίαν ηὕξησαν, ὥστε ἄνεν Λακεδαιμονίων και Πελοποννησίων ιδία μεγάλας 20 δυνάμεις Περσικάς καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν κατηνωνίσαντο, καλ την περιβόητον Περσών ήγεμονίαν έπλ τοσοῦτον έταπείνωσαν, ώστε άναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν πόλεις ἐλευθερῶσαι κατὰ συνθήκας. άλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστε- 2 25 00ν τὰ κατὰ μέρος ἀνεγοάψαμεν ἐν δυσὶ βίβλοις, ταύτη τε και τῆ πρὸ ταύτης νυνι δὲ ἐπὶ τὰς προκειμένας πράξεις τρεψόμεθα, προδιορίσαντες τους οίκείους τῆ γραφῆ χρόνους. ἐν μὲν οὖν τῆ πρὸ 3

7 τὰ οm. v. καὶ] ἡ add. Reiske 10 Σωκράτην v. 14 καὶ οm. v. 25 βυβίζοις P 26 τε] μὲν Pa, τε in mg. Pb ταύτης βίβλφ την ἀρχην ἀπό της Ξέρξου στρατείας ποιησάμενοι διήλθομεν τὰς ποινὰς πράξεις ἐπὶ τὸν προηγούμενου ἐνιαυτὸν τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου ἐν ταύτη δὲ ἀπὸ τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ποιησάμενοι 5 διέξιμεν ἕως ἐπὶ τὸν ψηφισθέντα πόλεμον ὑπὸ 'Αθηναίων πρὸς Συρακοσίους.

'Επ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησιν Εὐθυδήμου 'Ρωμαΐοι μέν υπάτους κατέστησαν Λεύκιον Κοΐντιον Κικιννάτον και Μάρκον Φάβιον Οὐιβουλανόν. ἐπὶ 10 δε τούτων 'Αθηναΐοι διαπεπολεμημότες ύπες Αίγυπτίων ποὸς Πέρσας, καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας ἀπολωλεκότες εν τη λεγομένη Ποοσωπίτιδι νήσω, βραγύν χρόνον διαλιπόντες έγνωσαν πάλιν πολεμεΐν τοῖς Πέρσαις ύπλο τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν Ελλήνων, καταρ- 15 τίσαντες δε στόλον τριήρων διακοσίων, και στοατηγον ελόμενοι Κίμωνα του Μιλτιάδου, προσέταξαν πλεῖν ἐπὶ Κύπρον καὶ διαπολεμεῖν τοῖς Πέρσαις. 2 δ δὲ Κίμων ἀναλαβών τὸν στόλον κεκοσμημένον άνδοῶν τε ἀρεταῖς καὶ χορηγίαις δαψιλέσιν ἔπλευσεν 20 είς την Κύπρον, κατ' έκείνους δε τούς καιρούς τῶν Πεοσικῶν δυνάμεων ἐστρατήγουν ᾿Αρτάβαζος καὶ Μεγάβυζος. ᾿Αρτάβαζος μέν την ηγεμονίαν έχων

² έπὶ] ἔως ἐπὶ Dind. 3 ἐνιωντὸν τῆς] χοόνον ἐνιωντὸν καὶ τὰς Ρ (c. XI 1, 1 et 92, 5) 4 ἐπὶ Κύπρον οm. Ρ Κίμωνος — ἐπὶ Κύπρον οm. Α 8 γὰς] δ' Ρ Εὐθυδήμου! Εὐθυνου C.I. Α IV 7 9 πουίντιον ΡΑΗ 12 καὶ Ρ, οm. ν. 13 λεγ. Πρ. νήσω] γενομένη ἐν προσωπήτιδι μάχηι (ἐν s. l., μάχηι in litura) Ρ 16 τριήςων διανοσίων ΡΑΙΙ., δ. τρ. cet. 18 διαπολεμεῖν] βία πολεμεῖν Ρ 20 τε cras. Ρ 23 καὶ Μεγάβηζος. Λοτάβαζος add. Steph. μὲν] τοῦ ναντικοῦ add. Dind

έν τη Κύποφ διέτοιβεν, έχων τοιήσεις τοιακοσίας, Μεγάβυζος δὲ περὶ τὴν Κιλικίαν ἐστρατοπέδευε, πεζὰς ἔχων δυνάμεις, ὧν δ ἀφιθμὸς ἦν τοιάποντα μυοιάδων. δ δε Κίμων καταπλεύσας είς την Κύποον 3 5 καὶ θαλαττοκοατῶν Κίτιον μὲν καὶ Μάοιον έξεπολιόρκησε, καὶ τοῖς κρατηθεῖσι φιλανθρώπως προσηνέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης 480 ποοσφερομένων τοιήρων τῆ νήσω, Κίμων ἐπαναχθείς και πόλεμον συγκοούσας πολλάς μὲν τῶν νεῶν 10 κατέδυσεν, έκατὸν δὲ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλε, τάς δε λοιπάς μέχοι της Φοινίκης κατεδίωξεν. οί 4 μεν οὖν Πέρσαι ταῖς ὑπολειφθείσαις ναυσὶ κατέφυγον είς τὴν γῆν, καθ' δυ τόπου ἦν Μεγάβυζος έστρατοπεδευκώς μετά τῆς πεζῆς δυνάμεως· of δὲ 15 Αθηναΐοι προσπλεύσαντες καὶ τοὺς στρατιώτας έκβιβάσαντες συνῆψαν μάχην, καθ' ἣν 'Αναξικράτης μεν δ έτερος των στρατηγών λαμπρώς άγωνισάμενος ήρωικώς κατέστρεψε τὸν βίον, οἱ δὲ ἄλλοι κρατήσαντες τῆ μάχη καὶ πολλούς ἀνελόντες ἐπανῆλθον 20 είς τὰς ναῦς. μετὰ δὲ ταῦτα Αθηναῖοι πάλιν ἀπέπλευσαν είς την Κύπρον, ταῦτα μεν οὖν ἐπράγθη κατά το ποῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πεδιέως 'Ρωμαΐοι μὲν 1 κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Οὐαλέριον Αακτοῦκαν 25 καὶ Σπόριον Οὐεργίνιον Τρίκοστον. ἐπὶ δὲ τούτων Κίμων δ τῶν 'Αθηναίων στρατηγὸς θαλαττοκρατῶν

² ἐστρατοπέδευσε PAHKL(F) 5 Κίτιον] Κήτειον ΑΗ Μάριον Wess., μάλον Ρ. μαλόν cet. 8 τριήρων om. FJM 9 καὶ π. σ. π. μέν om. PAL 14 πεξής Dind., περσικής cod. 20 ἀπέπλευσαν PAL, ἐπλευσαν cet. 25 σπούριον P

έχειοούτο τὰς κατὰ τὴν Κύποον πόλεις. ἐν δὲ τῆ Σαλαμίνι Περσικής φρουράς ούσης άξιολόγου, καί βελών και υπλων παντοδαπών, έτι δε σίτου και της άλλης παρασκευής γεμούσης της πόλεως, έκρινε 2 συμφέρειν ταύτην έκπολιορκήσαι. οΰτω γάρ ύπε- 5 λάμβανε μάλιστα τῆς τε Κύποου πάσης δαδίως κυοιεύσειν καί τοὺς Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθείν μέν τοῖς Σαλαμινίοις μη δυναμένους διά τὸ θαλαττοκρατείν τους 'Αθηναίους, έγκαταλιπόντας δε τους συμμάχους καταφοονηθήσεσθαι, καθόλου δὲ τὸν 10 όλον πόλεμον αριθήσεσθαι τῆς Κύπρου πάσης βία 3 χειρωθείσης όπερ καί συνέβη γενέσθαι. οί μεν γάρ 'Αθηναΐοι συστησάμενοι πολιοοκίαν πρός τη Σαλαμινι καθ' ημέραν προσβολάς έποιούντο, οί δ' έν τη πόλει στοατιώται, έχουτες βέλη καὶ παρασκευήν, 15 φαδίως ἀπὸ τῶν τειχῶν ἠμύνοντο τοὺς πολιοφκοῦν-4 τας. 'Αρταξέρξης δε δ βασιλεύς πυθόμενος τὰ περί την Κύποον έλαττώματα, και βουλευσάμενος μετά τῶν φίλων περί τοῦ πολέμου, ἔκρινε συμφέρειν είρήνην συνθέσθαι πρός τούς Έλληνας. έγραψε 20 τοίνυν τοις περί Κύπρον ήγεμόσι και σατράπαις. έφ' οἶς ἄν δύνωνται συλλύσασθαι πρὸς τοὺς Έλλη-5 νας. διόπεο οί πεοί τὸν 'Αρτάβαζον καὶ Μεγάβυζον481 ἔπεμψαν είς τὰς 'Αθήνας πρεσβευτὰς τοὺς διαλεξομένους περί συλλύσεως. ὑπακουσάντων δὲ τῶν 25 'Αθηναίων καὶ πεμψάντων πρέσβεις αὐτοκράτορας, ών ήγειτο Καλλίας δ Ίππονίκου, έγένοντο συνθηκαι περί της είρηνης τοῖς 'Αθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις

7 παταπλήξασθαι AFH 11 ποιθήσεσθαι P^2 , προποιθήσεσθαι cet. 22 δύναιντο f

ţ

ποὸς τοὺς Πέρσας, ὧν ἐστι τὰ κεφάλαια ταῦτα αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Ελληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν 5 δδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν στρατηγῶν ἐπιτελούντων, μὴ στρατεύειν 'Αθηναίους εἰς τὴν χώραν, ἦς βασιλεὸς ['Αρταξέρξης] ἄρχει. συν-6 τελεσθεισῶν δὲ τῶν σπονδῶν 'Αθηναίοι τὰς δυνάιοις ἀπήγαγον ἐκ τῆς Κύπρου, λαμπρὰν μὲν νίκην νενικηκότες, ἐπιφανεστάτας δὲ συνθήκας πεποιημίνοι. συνέβη δὲ καὶ τὸν Κίμωνα περὶ τὴν Κύπρον διατρίβοντα νόσω τελευτῆσαι.

Έπ' ἄρχοντος δὲ 'Αθήνησι Φιλίσκου 'Ρωματοι 5
15 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον 'Ρωμίλιον Οὐατικανὸν καὶ Γάιον Οὐετούριον Κιχώριον, 'Ηλετοι δὲ ἤγαγον όλυμπιάδα τρίτην πρὸς τατς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων 'Ιμερατος. ἐπὶ δὲ τούτων 2 Μεγαρετς μὲν ἀπέστησαν ἀπὸ 'Αθηναίων, καὶ πρὸς 20 Λακεδαιμονίους διαπρεσβευσάμενοι συμμαχίαν ἐποίησαν οί δὲ 'Αθηνατοι παροξυνθέντες ἔξέπεμψαν στρατιώτας εἰς τὴν τῶν Μεγαρέων χώραν, καὶ τὰς κτήσεις διαρπάσαντες πολλῆς ἀφελείας κύριοι κατέστησαν. τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως βοηθούντων τῆ 25 χώρα συνέστη μάχη, καθ' ἢν οί 'Αθηνατοι νικήσαντες συνεδίωξαν τοὺς Μεγαρετς ἐντὸς τῶν τειχῶν. 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμαρχίδου 'Ρωματοι 6

⁵ Φασιλίδος a. 8 Άρταξέρξης delevi, Άρταξέρξης βασιλεύς v. 11 δὲ] τὰς add. ΓΙΚ 15 βατικάνον P, βατικανὸν v. 18 Κρίσων] κρίσσων δ P

μὲν ὑπάτους κατέστησαν Σπόριον Ταρπήιον καὶ Αὐλον ᾿Αστέριον Φοντίνιον. ἐπὶ δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι μὲν εἰς τὴν ᾿Αττικὴν ἐμβαλόντες ἐπόρθησαν πολλὴν χώραν, καὶ τῶν φρουρίων τινὰ πολιορκήσαντες ἐπασῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον, 5
Τολμίδης δὲ δ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγὸς εἶλε Χαι2 φώνειαν. τῶν δὲ Βοιωτῶν συστραφέντων καὶ τοἰς
περὶ τὸν Τολμίδην ἐνεδρευσάντων, ἐγένετο μάχη
καρτερὰ περὶ τὴν Κορώνειαν, καθ᾽ ἢν Τολμίδης
μὲν μαχόμενος ἀνηρέθη, τῶν δὲ ἄλλων ᾿Αθηναίων 10
οἱ μὲν κατεκόπησαν, οἱ δὲ ζῶντες ἐλήθησαν. τη182
λικαύτης δὲ συμφοράς γενομένης τοῖς ᾿Αθηναίοις,
ἢναγκάσθησαν ἀφείναι τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς κατὰ
τὴν Βοιωτίαν αὐτονόμους, ἵνα τοὺς αἰχμαλώτους
ἀπολάβωσιν.

'Επ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Καλλιμάχριν 'Ρωμαΐοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Σέξτον Κοΐντιον** Τριγέμινον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ελλάδα τεταπεινωμένων τῶν 'Αθηναίων διὰ τὴν ἐν Βοιωτία περὶ Κορώνειαν ἦτταν, ἀφίσταντο πολλαὶ τῶν πόλεων 20 ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων. μάλιστα δὲ τῶν κατοικούντων τὴν Εὔβοιαν νεωτεριζόντων, Περικλῆς [δὲ] αἰρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν 'Εστιαιῶν ἑλῶν κατὰ κράτος ἐξφκισε τοὺς 'Εστιαιεῖς ἐκ τῆς 25

¹ οπούριον P Ταρπέτον Pa, Ταρπέτιον f 2 'Αστέριον] Δternius fasti φοντείνιον P 6 χερώνειαν PA 9 Κορώνειαν] χαιρώνειαν in mg. P¹ 14 ἴνα Cobet, εἶναι ἐὰν cod. 17 Κοῖνατιον Η τριγέμηνον P 20 Κορώνειαν Wess, Χιιρώνειαν cod. 22 δὲ del. Reiske 34 Έστιαίων PA, Έστιαιέων cet.

πατρίδος, τὰς δ' ἄλλας καταπληξάμενος ἡνάγκασε πάλιν πειθαρχεῖν Άθηναίοις. σπονδὰς δ' ἐποίησαν τριακονταετεῖς, Καλλίου και Χάρητος συνθεμένων και τὴν εἰρήνην βεβαιωσάντων.

Κατά δὲ τὴν Σικελίαν Συρακοσίοις πρὸς Άκρα- 8 γαντίνους συνέστη πόλεμος διὰ τοιαύτας αἰτίας. Συρακόσιοι καταπολεμήσαντες Δουκέτιον δυνάστην των Σικελών, καὶ γενόμενον ίκέτην ἀπολύσαντες των έγκλημάτων, ἀπέδειξαν αὐτῷ τὴν τῶν Κοοινθίων 10 πόλιν οἰκητήριον. οὖτος δὲ ὀλίγον χρόνον μείνας 2 έν τη Κορίνθω τὰς δμολογίας έλυσε, καὶ προσποιησάμενος χρησμον ύπο θεων αύτω δεδόσθαι κτίσαι την Καλην 'Ακτην έν τη Σικελία, κατέπλευσεν είς την νησον μετά τινων οίκητόρων συνεπελάβοντο 15 δὲ καὶ τῶν Σικελῶν τινες, ἐν οἶς ἦν καὶ 'Αρχωνίδης δ των Έρβιταίων δυναστεύων. οὖτος μέν οὖν περί τὸν οἰκισμὸν τῆς Καλῆς 'Ακτῆς ἐγίνετο. 'Ακρα- 3 γαντίνοι δε άμα μεν φθονούντες τοίς Συρακοσίοις, αμα δ' έγκαλουντες αὐτοῖς δτι Δουκέτιον όντα κοι-20 γον πολέμιον διέσωσαν άνευ τῆς 'Ακραγαντίνων γνώμης, πόλεμον έξήνεγκαν τοῖς Συρακοσίοις. σχι- 4 ζομένων δε των Σικελικών πόλεων, και των μεν τοις Άπραγαντίνοις, των δε τοις Συράποσίοις συστρατευόντων, ήθροισθησαν παρ' αμφοτέροις δυνάμεις 25 ἀξιόλογοι. φιλοτιμίας δε μεγάλης γενομένης ταῖς πόλεσιν, αντεστρατοπέδευσαν αλλήλοις περί του Ίμέοαν ποταμόν, και γενομένης παρατάξεως ενίκησαν

¹² θεών PAFJK, τών θεών cet. αὐτῷ PAFL, ξαυτῷ cet. 13 τῆ om. v. 14 τινων P, πολλών v. 15 δὲ καί] δὲ P 24 ἀμφοτέρων V.

οί Συρακόσιοι, καὶ τῶν ᾿Ακραγαντίνων ἀνεῖλον ὑπὲριες τοὺς χιλίους. μετὰ δὲ τὴν μάχην διαπρεσβευσαμένων περὶ συνθέσεως τῶν ᾿Ακραγαντίνων, οί Συρακόσιοι συνέθεντο τὴν εἰρήνην.

9 Καὶ τὰ μὲν ματὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 5 κατά δὲ τὴν Ἰταλίαν συνέβη κτισθῆναι τὴν τῶν Θουοίων πόλιν δι' αίτίας τοιαύτας. έν τοῖς έμπροσθεν χρόνοις Έλλήνων ατισάντων αατά την Ίταλίαν πόλιν Σύβαριν, συνέβη ταύτην λαβεΐν ταχεΐαν αὔ-2 ξησιν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. κειμένης γὰρ ἀνὰ 10 μέσον δυείν ποταμών, τοῦ τε Κοάθιος καὶ τοῦ Συβάριος, ἀφ' οὖ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας, οί κατοικισθέντες νεμόμενοι πολλήν και καρποφόρον χώραν μεγάλους έπτήσαντο πλούτους. πολλοῖς δὲ μεταδιδόντες τῆς πολιτείας ἐπὶ τοσοῦτο ποοέβησαν, 15 ώστε δόξαι πολύ πορέχειν των κατά χην Ίταλίαν οἰκούντων, πολυανθοωπία τε τοσοῦτο διήνεγκαν. ώστε την πόλιν έχειν πολιτών τριάκοντα μυριάδας. γενόμενος δὲ παρ' αὐτοῖς δημαγωγὸς Τῆλυς, καὶ κατηγορών των μεγίστων άνδρων, έπεισε τούς Συ-20 βαρίτας φυγαδεύσαι τούς εὐπορωτάτους τῶν πολιτων πεντακοσίους καὶ τὰς οὐσίας αὐτων δημεῦσαι. 3 τῶν δὲ φυγάδων παρελθόντων εἰς Κρότωνα καὶ · παταφυγόντων έπὶ τοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν βωμούς, δ μέν Τῆλυς έξέπεμψε πρεσβευτάς πρός τούς Κρο- 25 τωνιάτας, οίς ην προστεταγμένον η τούς φυγάδας 4 έκδουναι ή πύλεμον προσδέχεσθαι. συναχθείσης δε έκκλησίας καὶ προτεθείσης βουλης, πύτερον χρη τοὺς

7 τοιαύτης P 9 σούβαςιν P 19 Τηλις A semper

ίπέτας έπδουναι τους Συβαρίταις ή πόλεμον ύπομεΐναι πρὸς δυνατωτέρους, ἀπορουμένης τε τῆς συν-. κλήτου καὶ τοῦ δήμου, τὸ μὲν ποῶτον ἔροεπε ταῖς γνώμαις τὸ πλήθος πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ίκετῶν 5 διὰ τὸν πόλεμον μετὰ δὲ ταῦτα Πυθανόρου τοῦ φιλοσόφου συμβουλεύσαντος σώζειν τοὺς Ικέτας, μετέπεσον ταϊς γνώμαις καὶ τὸν πόλεμον ὑπὲο τῆς των ίκετων σωτηρίας άνείλοντο, στρατευσάντων δ' 5 έπ' αὐτοὺς τῶν Συβαριτῶν τριάχοντα μυριάσιν ἀν-10 τετάχθησαν οί Κροτωνιαται δέκα μυριάσι. Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ ἡγουμένου καὶ διὰ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς τοῦ σώματος δώμης πρώτου τρεψαμένου τοὺς καθ' αύτὸν τεταγμένους. ὁ γὰρ ἀνὴρ οὖτος, έξάκις Ὀλύμ- 6 πια νενικηκώς καὶ τὴν άλκὴν ἀκόλουθον ἔγων τῆ 15 κατά τὸ σῶμα φύσει, λέγεται πρὸς τὴν μάχην ἀπαν-484 τῆσαι κατεστεφανωμένος μεν τοῖς Όλυμπικοῖς στεφάνοις, διεσκευασμένος δε είς 'Ηρακλέους σκευήν λεοντή και δοπάλω, αίτιον δε γενόμενον τής νίκης θαυμασθήναι παρά τοις πολίταις. των δε Κοοτω-10 20 νιατών διὰ τὴν ὀργὴν ζωγοείν μὲν μηδένα βουληθέντων, πάντας δε ματά την φυγήν τούς ύποπεσόντας αποκτεινόντων, οί πλείους κατεκύπησαν την δέ πόλιν διήρπασαν καὶ παντελώς ἔδημον ἐποίησαν. ύστερου δὲ ἔτεσιν ὀκτώ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Θετ- 2 25 ταλοί συνώκισαν, και μετ' ολίγον ύπο Κροτωνιατών έξέπεσον [πέντε έτεσιν ύστερον τοῦ δευτέρου συν-

¹ ໂκέτας] οἰκέτας P^a , σικελιώτας a, Ιταλιώτας f ὑπομένειν P^2 , ὑπομείνωσι a 16 Όλυμπικοῖς PAH, Όλυμπικοῖς cet. 26 πέντε . . . συνοικισμοῦ delevi, cf. XI 90. 4

3 οικισμού | κατά τούς ύποκειμένους καιρούς [έπ' άρχουτος δ' 'Αθήνησι Καλλιμάχου συνωκίσθη], καί μετά βραγύ μετασταθείσα είς έτερον τόπον προσηνορίας έτέρας έτυγε, πτιστών γενομένων Λάμπωνος καὶ Ξενοκοίτου τοῦτον τὸν τρόπον. οί γὰρ τὸ δεύ- 5 τερου έμπεσόντες έμ της πατρίδος Συβαρίται πρέσβεις έπεμψαν είς την Έλλάδα πρός Λακεδαιμονίους και 'Αθηναίους, άξιούντες συνεπιλαβέσθαι της κα-4 θόδου καί κοινωνήσαι της αποικίας. Λακεδαιμόνιοι μέν οὖν οὐ προσέσχον αὐτοῖς, Άθηναῖοι δὲ συμποά- 10 ξειν έπαγγειλάμενοι, δέκα ναῦς πληρώσαντες ἀπέστειλαν τοῖς Συβαρίταις, ὧν ἡγεῖτο Δάμπων τε καὶ Ξενόκριτος εκήρυξαν δε κατά τὰς εν Πελοποννήσω πόλεις κοινοποιούμενοι την αποικίαν τῷ βουλομένω η μετέγειν της αποικίας, ύπακουσάντων δε πολλών 15 καὶ λαβόντων χρησμόν παρά τοῦ Απόλλωνος, ὅτι δεῖ κτίσαι πόλιν αύτους έν τούτω τῷ τόπω, ὅπου μέλλουσιν οίκειν μέτριον ύδωρ πίνοντες, άμετρί δέ μάζαν έδοντες, κατέπλευσαν είς την Ίταλίαν, καί καταντήσαντες είς την Σύβαοιν έζήτουν τον τόπον, 20 6 ου ο θεός ήν προστεταγώς κατοικείν. ευρόντες δε ούκ άπωθεν τῆς Συβάρεως κρήνην ὀνομαζομένην Θουρίαν, έχουσαν αὐλὸν χάλκεον, ὃν ἐκάλουν οί έγχώριοι μέδιμνον, νομίσαντες είναι τοῦτον τὸν τύπον τὸν δηλούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ περιέβαλον 25 τείχος, καλ κτίσαντες πόλιν ἀνόμασαν ἀπὸ τῆς

¹ ἐπ' ἄοχοντος δ' Άθήνησι Καλλιμάχου συνφαίσθη delevi 5 γὰφ Είch., δὲ cod., del. Wess. 18 κατὰ] καὶ κατὰ malim 15 ἀποικίας] πολιτείας Ρ (c. 59, 5) 18 μέτριον] μέτρι Schäfer (adde μέν) ἀμετρεί Ρ, ἀμετρή ν. 20 τὸν add. Dind. 26 τείχος] τείχει in mg. Ρ'

κρήνης Θούριον. την δε πύλιν διελύμενοι κατά μεν 7 μήχος είς τέτταρας πλατείας, ὧν καλοῦσι τὴν μὲν μίαν Ἡοάκλειαν, την δὲ ᾿Αφροδισίαν, την δὲ Ὀλυμπιάδα, την δε Διονυσιάδα, κατά δε το πλάτος διεῖδ 1 το είς το είς πλατείας, ὧν ή μὲν ἀνομάσθη Ἡοφά, ή δὲ Θουρία, ή δὲ Θουρίνα. τούτων δὲ τῶν στενωπών πεπληρωμένων ταϊς οἰκίαις ἡ πόλις έφαίνετο καλώς κατεσκευάσθαι. ολίγου δε χρόνου όμουσή-11 σαντες οί Θούριοι στάσει μεγάλη περιέπεσον οὐκ 10 άλόγως. οί γὰο ποοϊπάρχοντες Συβαρίται τὰς μὲν άξιολογωτάτας άρχὰς έαυτοῖς προσένεμον, τὰς δ' εὐτελεῖς τοῖς ὕστερον προσγεγραμμένοις πολίταις καὶ τάς γυναϊκας έπιθύειν τοῖς θεοῖς ἄοντο δεῖν πρώτας μέν τὰς πολίτιδας, ὑστέρας δὲ τὰς μεταγενε-15 στέρας πρός δε τούτοις την μεν σύνεγγυς τη πύλει χώραν κατεχληρούχουν έαυτοῖς, τὴν δὲ πύροω κειμένην τοῖς ἐπήλυσι. γενομένης δὲ διαφορᾶς διὰ 2 τὰς εἰοημένας αἰτίας, οί προσγραφέντες ὕστερον πολίται πλείους καὶ κοείττονες όντες ἀπέκτειναν 20 σχεδον απαντας τους πουϋπάρχοντας Συβαρίτας, καί την πόλιν αὐτοί κατώκησαν. πολλης δὲ οὕσης καὶ καλής χώρας, ολκήτορας έκ της Έλλάδος μεταπεμψάμενοι συχνούς, διενείμαντο την πόλιν και την χώραν έπ' ίσης ένεμον. οί δε διαμένοντες ταχύ πλούτους 3 25 μεγάλους έπτήσαυτο, καὶ ποὸς τοὺς Κοοτωνιάτας φιλίαν συνθέμενοι καλώς ἐπολιτεύοντο. συστησά-

³ Αφοροδισιάδα v. Ο τούτων δὲ P^b , ὑπὸ δὲ τούτων cot. 7 ταῖς οἰχίαις Wess., τὰς οἰχίας cod. 19 ὅντες ἀπέχτειναν σχεδὸν PAHL, σχεδὸν ὄντες ἀπέχτειναν ἐγγὺς cet.

μενοι δὲ πολίτευμα δημοκρατικόν διείλον τοὺς πολίτας εἰς δέκα φυλάς, καὶ τὰς προσηγορίας ἀπάσαις περιέθηκαν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τρεῖς μὲν ἀπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου συναχθέντων ὀνομάσαντες 'Αρκάδα καὶ 'Αχαϊδα καὶ 'Ηλείαν, τὰς ἴσας δὲ ἀπὸ τῶν ἔξω- 5 δεν ὁμοεθνῶν, Βοιωτίαν, 'Αμφικτυονίδα, Αωρίδα, τὰς δὲ λοιπὰς τέτταρας ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν, 'Ιάδα, 'Αθηναΐδα, Εὐβοΐδα, Νησιῶτιν. εἴλοντο δὲ καὶ νομοθέτην τὸν ἄριστον τῶν ἐν παιδεία θαυμαζομένων 4 πολιτῶν Χαρώνδαν. οὖτος δὲ ἐπισκεψάμενος τὰς 10 ἀπάντων νομοθεσίας ἔξελέξατο τὰ κράτιστα καὶ κατέταξεν εἰς τοὺς νύμους πολλὰ δὲ καὶ ἴδια ἐπινοησάμενος ἔξεῦρε, περὶ ὧν οὐκ ἀνοίκειόν ἐστιν ἐπιμνησθήναι πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀναγινωσκόντων.

12 Ποῶτον μὲν γὰς τοῖς μητουιὰν ἐπαγομένοις κατὰ 15 τῶν ἰδίων τέκνων ἔθηκε πρόστιμον τὸ μὴ γίνεσθαι 486 συμβούλους τούτους τἢ πατρίδι, νομίζων τοὺς κακῶς περὶ τῶν ἰδίων τέκνων βουλευσαμένους καὶ συμβούλους κακοὺς ἔσεσθαι τἢ πατρίδι. ἔφη γὰς τοὺς μὲν πρῶτον γήμαντας καὶ ἐπιτυχύντας δεῖν 20 εὐημεροϋντας καταπαύειν, τοὺς δὲ ἀποτυχύντας τῷ γάμῷ καὶ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτάνοντας ἄφρο-2 νας δεῖν ὑπολαμβάνεσθαι. τοὺς δ' ἐπὶ συκοφαντίᾳ καταγνωσθέντας προσέταξε περιπατεῖν ἐστεφανωμένους μυρίκη, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς πολίταις φαίνωνται 25 τὸ πρωτεῖον τῆς πονηρίας περιπεκοιημένοι. διὸ καί

² ἀπάσας cod., corr. Dind. 9 τον . δαυμαζόμενον v. εν επί Hert. 12 παρεπινοησάμενος v. 15 (έπ)εισαγομένοις Ναιακ 18 τένινον del. Nauck 26 πεποιημένοι Ρ

τινας έπὶ τούτω τῷ έγκλήματι καταδικασθέντας τὸ μέγεθος της ύβρεως οὐκ ένεγκόντας έκουσίως έαυτούς έκ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, οὖ συντελεσθέντος έφυγαδεύθη πᾶς έκ τῆς πόλεως ὁ συκοφαντεῖν 5 είωθώς, και τὸ πολίτευμα μακάριον είχε βίον τῆς τοιαύτης κακίας ἀπηλλαγμένον. ἔγοαψε δὲ ὁ Χα- 3 οώνδας καὶ περὶ τῆς κακομιλίας νόμον ἐξηλλαγμένον καὶ τοῖς ἄλλοις νομοθέταις παρεωραμένον, ὑπολαβών γὰο τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδοας ἐνίστε διὰ τὴν 10 πρός τούς πονηρούς φιλίαν και συνήθειαν διαστρέφεσθαι τὰ ήθη πρὸς κακίαν, καὶ τὴν φαυλότητα καθάπεο λοιμικήν νόσον ἐπινέμεσθαι τὸν βίον τῶν άνθοώπων και νοσοποιείν τὰς ψυχὰς τῶν ἀρίστων. κατάντης γὰο ή ποὺς τὸ χεῖοον ὁδός, δαδίαν ἔχουσα 15 την δδοιπορίαν διὸ καὶ τῶν μετρίων πολλοὶ τοῖς ήθεσιν, υπρύλοις ήδοναϊς δελεασθέντες, είς έπιτηδεύσεις χειρίστας περιώκειλαν ταύτην οὖν τὴν διαφθοράν αναστείλαι βουλόμενος δ νομοθέτης απηγόρευσε τη των πονηρών φιλία τε καὶ συνηθεία 20 χρήσασθαι, καὶ δίκας ἐποίησε κακομιλίας, καὶ προστίμοις μεγάλοις ἀπέτοεψε τοὺς ἁμαοτάνειν μέλλοντας. ἔγοαψε δὲ καὶ ἕτερον νόμον ἀπὸ τούτου 4 κρείττονα και τοῖς παλαιοτέροις αὐτοῦ νομοθέταις ημελημένον ένομοθέτησε γάο των πολιτών τούς 25 [υίεῖς] ἄπαντας μανθάνειν γοάμματα, χορηγούσης τῆς πόλεως τοὺς μισθοὺς τοῖς διδασκάλοις. ὑπέλαβε

¹⁶ ὖπούλοις om. F; καὶ add. P 17 ἐξώκειλαν in mg. P^1 21 ἀπέτρεψε Hert, ἀπέγραψε $PAHJKLF^2$, ἐπέγραψε cet. 22 ἔγραψεν δὲ P, ἔγραψεν σὸν cet. ἀπὸ del. Wess., πολὶν cel ἔτι Rciske 25 υίεξη om. P

γάο τούς ἀπόρους τοῖς βίοις, ίδία μή δυναμένους διδόναι μισθούς, ἀποστερήσεσθαι των καλλίστων 13 έπιτηδευμάτων. την γαο γραμματικήν παρά τας άλλας μαθήσεις ποοέποινεν δ νομοθέτης, καὶ μάλα προσημόντως. διά γάρ ταύτης τὰ πλεζστα καὶ χρη- 5 σιμώτατα των πρός τον βίον έπιτελεϊσθαι, ψήφους, έπιστολάς, διαθήκας, νόμους, τάλλα τὰ τὸν βίον 2 μάλιστα έπανορθοῦντα. τίς γὰρ ἄν ἄξιον έγκώμιον διάθοιτο τής των γοαμμάτων μαθήσεως; διὰ γὰο τούτων μόνων οί μὲν τετελευτηκότες τοῖς ζῶσι $\delta_{\iota\alpha}$ μνημονεύονται, οί δε μακράν τοῖς τόποις διεστώτες τοις πλείστον ἀπέχουσιν ώς πλησίον παρεστώσι διὰ των γεγοαμμένων δμιλούσι ταϊς τε κατά πόλεμον συνθήκαις εν έθνεσιν ή βασιλεύσι πρός διαμονήν των δμολογιών ή διὰ των γραμμάτων ἀσφάλεια 15 βεβαιοτάτην έχει πίστιν καθόλου δε τάς χαριεστάτας των φρονίμων ἀνδρων ἀποφάσεις και θεων χοησμούς, έτι δε φιλοσοφίαν και πάσαν παιδείαν μόνη τηρεί και τοις έπιγινομένοις άει παραδίδωσιν 3 είς απαντα του αίωνα. διο και του μέν ζην την 20 φύσιν αλτίαν υποληπτέον, του δε καλώς ζην την έκ των γραμμάτων συγκειμένην παιδείαν. 3θεν ώς μεγάλων τινών άγαθών άποστερουμένους τούς άγραμμάτους διωρθώσατο τῆ νομοθεσία ταύτη καὶ δημοσίας έπιμελείας τε καὶ δαπάνης ήξίωσε, καὶ 25 4 τοσούτον ύπερεβάλετο τοὺς πρότερον νομοθετήσαντας δημοσίω μισθώ τους νοσούντας των ίδιωτων ύπο ίατοων θεραπεύεσθαι, ώσθ' οί μεν τα σώματα

³ γάο] δὲ Reiske 10 μὲν add. Bek.

θεραπείας ήξιωσαν, δ δε τὰς ψυχὰς τὰς ὑπ' ἀπαιδευσίας ἐνοχλουμένας ἐθεράπευσε, κάκείνων μὲν
τῶν ἰατρῶν εὐχόμεθα μηθέποτε χρείαν ἔχειν, τοῖς
δὲ τῆς παιδείας διδασκάλοις ἐπιθυμοῦμεν ἄπαντα
5 τὸν χρόνον συνδιατρίβειν. ἀμφότερα δὲ τὰ προειρη-14
μένα πολλοὶ τῶν ποιητῶν δι' ἐμμέτρου ποιήματος
μεμαστυρήκασι· τὴν μὲν καχομιλίαν ἐν τοῖσδε,

υστις δ' όμιλων ήδεται κακοίς άνήο, οὐπώποτ' ἡρώτησα, γινώσκων υτι τοιοῦτός ἐστιν οἶσπεο ήδεται ξυνών

10

15

τὸν δὲ περί τῆς μητουιᾶς τεθέντα ἐν τούτοις, τὸν νομοθέτην φασίν Χαρώνδαν ἔν τινι νομοθεσία τά τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν ὁ παισίν αὐτοῦ μητουιὰν ἐπεισάγων μήτ' εὐδοκιμείτω μήτε μετεχέτω λύγου παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον κακὸν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος. εἰτ' ἐπέτυχες γάρ, φησί, γήμας τὸ πρώτερον, εὐημερῶν κατάπαυσον, εἰτ' οὐκ ἐπίτυχες, μανικὸν τὸ πεῖραν δευτέρας λαβεῖν πάλιν.

ταίς γὰο ἀληθείαις ὁ δὶς ἐν τοῖς αὐτοῖς ποάγμασιν άμαοτάνων ἄφοων ἂν δικαίως νομισθείη. καὶ Φι- 2 λήμονος τοῦ κωμφδιογοάφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος

⁵ ἀμφοτέφας δὲ τὰς πφοειφημένας ν. 7 καχομιλίαν (κ supra χ) Ρ, κακομιλίαν ν. 8 ὅστις οπ. ΡΑΓΚΜ 9 οὔκατ' Ρ, οὔκα Α, οὔκοτ' Γ 10 τοιοῦτόν ἐστὶν (in marg. Γκαστος) Ρ 13 τ'] τε cod. ταυτί Bentley, ταῦτα cod. 14 αὐτοῦ ΡΑ 15 εὐδοκιμείσθω cod., corr. Herwerden 20 πείφας ν. 23 τοὺς] εἰς τοὺς Μcineke (fragm. com. Gr. IV p. 61)

νόμφ τεθαύμαι' οὐα ἐπεὶ πέπλευκέ τις, ἀλλ' εἰ πέπλευκε δίς,

τὸ παραπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εἴ τις γεγάμηκεν, ἀλλ' εἰ δὶς γεγάμηκε πρεϊττον γὰρ εἶναι δὶς ἑαυτὸν θαλάττη παραβαλεῖν ἢ γυναικί. $^{5}_{88}$ 8 μέγισται γὰρ καὶ χαλεπώταται στάσεις ἐν ταῖς οἰπίαις γίνονται διὰ μητουιὰς τέχνοις πρὸς πατέρας, καὶ διὰ ταῦτα πολλαὶ καὶ παράνομοι πράξεις ἐν τοῖς θεάτροις τραγφδοῦνται.

15 Ὁ δ' οὖν Χαρώνδας καὶ ἕτερόν τινα νόμον 10 άποδοχῆς ἀξιούμενον ἔγραψε, τὸν περὶ τῆς τῶν ὀοφανών φυλακής. οδτος δ' έξ έπιπολής μέν θεωρούμενος οὐδὲν φαίνεται περιττόν ἔχειν οὐδὲ ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀναθεωρούμενος δε και μετ' ἀκριβείας έξεταζόμενος μεγάλην έχει σπουδήν τε καλ δόξαν. 15 2 έγραψε γάο των μεν δοφανικών χρημάτων έπιτροπεύειν τοὺς ἀγχιστεῖς τοὺς ἀπὸ πατρός, τρέφεσθαι δὲ τοὺς ὀρφανοὺς παρὰ τοῖς συγγενέσι τοῖς ἀπὸ μητρός. αὐτόθεν μέν οὖν δ νόμος οὖτος οὐδέν δοάται πεοιέχων σοφὸν ἢ πεοιττόν, έξεταζόμενος δὲ 20 κατὰ βάθους ευρίσκεται δικαίως ὢν ἄξιος ἐπαίνων. ζητουμένης γὰο τῆς αἰτίας δι' ἢν ἄλλοις μὲν τὴν οὐσίαν, έτέροις δε την των όρφανων τροφην έπίστευσεν, έπφαίνεται τις έπίνοια τοῦ νομοθέτου περιττή. 3 οί μεν γὰο ἀπὸ μητοὸς συγγενεῖς οὐ ποοσήκοντες 25 τῆ κληφονομία τῶν ὀφφανῶν οὐκ ἐπιβουλεύσουσιν,

¹ νόμω] $r\tilde{\omega}$ μου Palmier, οἴ μου Wess., ὅμως Meineke, νοῶν f. τεθτύματα cod. οὖν έπεὶ] οὖνέτ' εἰ Dind. πέπλευτεν τις P, πέπλευτεν v. 2 $\partial l\tilde{\omega}$ πέπλευτε cod., correxi ϑ δαυμάζειν Dind., θαυμάσειν cod. 11 τῶν om. f 15 τε om. v. 19 οὖτος om. v. 21 βάθος v. ἐπαίνου v.

οί δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς οἰκεῖοι ἐπιβουλεῦσαι μὲν οὐ δύνανται διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι τοῦ σώματος, τῆς δ' οὐσίας εἰς ἐκείνους καθηκούσης, ἐὰν οἱ ὀρφανοὶ τελευτήσωσιν η διά νόσον ή τινα άλλην περίστασιν, 5 αποιβέστερον οἰπονομήσουσι τὰ χρήματα, ως ίδίας τας έμ της τύχης έλπίδας έχοντες. Ετερον δε Εθημε 16 νόμον κατά τῶν λιπόντων τὴν ἐν πολέμω τάξιν ἢ τὸ σύνολον μὴ ἀναλαβόντων τὰ ὅπλα ὑπὲο τῆς πατοίδος. των ναο άλλων νομοθετών κατά των τοιού-10 των τεθεικότων θάνατον τὸ πρόστιμον, οὖτος προσέταξε τούς τοιούτους έν τη άγορα έφ' ημέρας τρεῖς καθησθαι έν έσθησι νυναικείαις. ὁ δὲ νόμος οὖτος 3 άμα μέν φιλανθοωπότερός έστι των παρά τοίς άλλοις, άμα δὲ λεληθύτως τῷ μεγέθει τῆς ἀτιμίας 15 άποτρέπει τούς δμοίους τούτοις τῆς άνανδρίας. κρεϊττον γάρ έστιν άποθανεῖν ἢ τοιαύτης ὕβρεως έν τη πατρίδι πειραθήναι. άμα δε καί τούς άμαρτάνοντας οὐκ ἡφάνισεν, ἀλλὰ τῆ πύλει ποὺς τὰς πολεμικάς χρείας έτήρησε, διυρθωσομένους τῆ διά 20 τῆς ὕβρεως πολάσει καὶ σπεύδοντας έτέροις ἀνδραγαθήμασιν έξαλεϊψαι την προγεγενημένην αίσχύνην.

Διὰ δὲ τῆς ἀποτομίας τῶν νόμων διέσωσε τοὺς 3 νόμους δ νομοθέτης. προσέταξε γὰρ ἐκ παυτὸς τρόπου πείθεσθαι τῷ νόμῳ, κὰν ἦ παυτελῶς κακῶς 25 γεγραμμένος διορθοῦν δὲ συνεχώρησε τὸν χρείαν ἔχοντα διορθώσεως. τὸ μὲν γὰρ ἡττᾶσθαι ὑπὸ νο- 4 μοθέτου καλὸν εἶναι ὑπελάμβανε, τὸ δὲ ὑπὸ ἰδιώτου

² τὸ σῶμα Reiske, τὰ σώματα Cobet 7 λειπόντων P 19 διοςθοσαμένους P 20 σπεύδοντας PAFL, σπεύσοντας cet. 24 $\hat{\eta}^1$ μὴ P, $\hat{\eta}^1$ in mg. P^1 27 ὑπέλαβε L, συνέλαβε A, συνυπελάμβανεν P, συνυπέλαβε FJK

παντελώς άτοπον, καὶ εί ἐπὶ τῷ συμφέροντι γίνεται. και μάλιστα διά του τοιούτου τρόπου τοὺς ἐν τοῖς 489 δικαστηρίοις των παρανενομηκότων προφάσεις καλ διανοίας άντὶ τῶν δητῶν εἰσάγοντας ἐκώλυσε ταῖς ίδίαις εύρησιλογίαις παταλύειν την τῶν νόμων ὑπερ- ₅ 5 ογήν· διὸ καί τινας τῶν τοιαύτας κατηγορίας πεποιημένων πρός τοὺς δικαστάς τοὺς δικάζοντας περί της των παρανενομημότων τιμωρίας είπεῖν ὅτι σώζειν 17 αναγκατον ή τὸν νόμον ή τὸν ἄνδρα. τὸν δ' οὖν Χαρώνδαν φασί παραδοξότατον νενομοθετηκέναι 10 περί της διορθώσεως των νόμων. δρώντα γαρ αὐτὸν έν ταϊς πλείσταις πόλεσι διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐπιγειοούντων έπανορθοῦν τοὺς νόμους λυμαινομένους μέν τὰς προϋπαρχούσας νομοθεσίας, εἰς στάσεις δὲ τὰ πλήθη προαγομένους, ἴδιόν τι καὶ παντελώς 15 2 έξηλλαγμένον νομοθετήσαι. προσέταξε γάρ τον βουλόμενον διοοθώσαί τινα νόμου, δταν ποιήται την περί τῆς διορθώσεως συμβουλίαν, τὸν έαυτοῦ τράχηλον είς βρόχον έντιθέναι, καὶ μένειν άχρι αν ότου την κρίσιν δ δημος περί τοῦ διορθουμένου 20 νόμου ποιήσηται, καν μεν ή έκκλησία προσδέξηται τον υστερον γραφόμενον, απολύεσθαι τον είσηγησάμενον, έὰν δὲ ἄπυρον ποιήσηται τὴν διόρθωσιν, παραγοήμα θυήσκειν ύπὸ τοῦ βρόχου σφιγγόμενον. 3 τοιαύτης δὲ κατὰ τὴν διόρθωσιν τῆς νομοθεσίας 25

² διὰ add. Steph. τοὺς] τὰς aF $\,$ 5 εὐρησιλογίας PAH, εὐρεσιλογίας cet. 6 καί τινος τῶν - δικαστὰς σχελιάζοντος περί - τιμαρίας εἶπεν Madvig 9 δ' οὐγ] γοῦν γ. 10 φησί PA 11 δρώντων P 12 διὰ del. Dind. 15 προσαγομένους cod., corr. Dind. 16 ἐνομοθέτησε cod., corr. Steph. 20 διορθωμένου PA

ούσης, καὶ τοῦ φόβου τοὺς νεωτέρους νομοθέτας κολάζοντος, οὐδείς ἐτόλμα περί νόμων διορθώσεως φωνήν προϊεσθαι, έν παντί δε τω μετά ταυτα χρόνω παρά τοῖς Θουρίοις τρεῖς οί πάντες ίστοροῦνται 5 διοοθωθήναι διά τινας άναγκαίας περιστάσεις [έπλ την ύπεο της διορθώσεως συμβουλίαν παραγενέσθαι]. νόμου γαο όντος, έαν τίς τινος δφθαλμον 4 έκκόψη, άντεκκόπτεσθαι τὸν ἐκείνου, έτερόφθαλμός τις έμμοπείς του όφθαλμου μαί στερηθείς όλης τῆς 10 δράσεως τῷ τὸν ἕνα ἀντεκκεκόφθαι τὸν δράσαντα έλαττον ύπέλαβε πούστιμον έκτισαι τυφλώσαντα γὰο ἕνα τῶν πολιτῶν, εἰ τὸ κατὰ νόμον πρόστιμον δ ποάξας ύπομένοι, μη τετευγέναι της ίσης συμφοοᾶς. δίκαιον οὖν εἶναι τὸν έτερόφθαλμον τὴν βρασιν 15 άφελόμενον άμφοτέρους έκκύπτεσθαι τούς όφθαλμούς, εί μέλλει την ίσην αναδέχεσθαι τιμωρίαν. διὸ 5 καλ περιαλγή γενόμενον τὸν έτερόφθαλμον ἀποτολμήσαι λόγον εν εκκλησία διαθέσθαι περί τῆς ίδίας συμφορᾶς, ἄμα μὲν τοῖς πολίταις ἀποδυρόμενον τὴν 20 ίδίαν ἀτυχίαν, ἄμα δὲ συμβουλεύοντα τοῖς πλήθεσι διοφθώσασθαι τὸν νόμον τέλος δὲ δόντα τὸν τοάχηλον είς βρόχον και έπιτυχόντα τῆ συμβουλία, ἀκυοῶσαι μὲν τὸν ὑπάρχοντα νόμον, βεβαιῶσαι δὲ τὸν

² πολάξοντος] πολύοντος Wurm 4 ἐστοροῦνται Wurm (XI 89, 8), εἰσηγοῦνται cod. 5 διορθωθῆναι (cf. p. 376, 2 et 14) del. ant διορθωσαλ Reiske, εἰσηγαὶ (= Wurm) ἐξ-γονται Madvig ἐπὶ — παραγενέσθαι delevi (p. 374, 18) 6 συμβουλίαν) ἢ παραγενέσθαι P¹, sed litura deletum 10 πō (= Reiske) τὸν μὲν ἔνα (= Cobet) ἀντεκιεκόφθαι (= Madvig)] τὸ μὲν ἀντεκιενόφαι cod. δράσαντα PA; δ' add. cet. 11 ἐνιίσειν Madvig, del. Wess. 16 μέλλοι Α

διορθωθέντα, καλ διαφυγεῖν τὸν τοῦ βρόχου θάνα-18τον, δεύτερος δε διωρθώθη νόμος δ διδούς έξου-490 σίαν τῆ γυναικὶ ἀπολύειν τὸν ἄνδοα καὶ συνοικεῖν δ αν βούληται. των γαο ποοβεβηκότων τῆ ήλικία τις, έχων γυναϊκα νεωτέραν καλ καταλειφθείς, συν- 5 εβούλευε τοῖς Θουρίοις διορθώσαι τὸν νόμον καὶ προσγράψαι την καταλιπούσαν άνδρα συνοικεΐν ὧ αν βούληται μη νεωτέρω του προτέρου δμοίως δε καν ανήρ εκβάλη γυναϊκα, μή γαμείν άλλην νεω-2 τέραν ταύτης τῆς ἐκβληθείσης. εὐστοχήσας δ' ἐν 10 τῆ συμβουλία καὶ ἀκυρώσας τὸν πρότερον νόμον διέφυγε [μεν] τον έκ του βρόχου κίνδυνον της δε γυναικός κωλυθείσης νεωτέρω συνοικήσαι, πάλιν 3 έγημε τον απολυθέντα. τρίτος δε νόμος διωρθώθη δ περί των ἐπικλήρων, δ καὶ παρά Σόλωνι κείμενος. 15 έκέλευε γὰο τῆ ἐπικλήοω ἐπιδικάζεσθαι τὸν ἔγγιστα γένους, ώσαύτως δε και την επίκληφον επιδικάζεσθαι τῷ ἀγχιστεῖ, ῷ ἦν ἀνάγκη συνοικεῖν ἢ πεντακοσίας έκτισαι δραχμάς είς προικός λόγον τη πε-4 νιχοᾶ ἐπικλήρω. ὀρφανή γάο τις εὐγενής ἐπίκλη- 20 ρος, ἀπορουμένη παντελώς τῶν κατὰ τὸν βίον καὶ διά την πενίαν οὐ δυναμένη συνοικήσαι, κατέφυγεν έπι του δημου, και μετά δακούων έκθεμένη την έαυτης έρημίαν τε καλ καταφρόνησιν, πρός δὲ τούτοις ύπογραψαμένη την διόρθωσιν τοῦ νόμου, ώστε 25

¹ διαφυγείν P (διὰ τὸ φυγείν P^1), διὰ τοῦτο φυγείν ∇ . τὸν] τὸν ἀπὸ Reiske 10 αὐτῆς A τῆς ἐμβληθείσης del. Hert. 12 μὲν οm. P 16 τῆ P^1 , τῶ P^2 τὸν]τῶν (eraso v) P 17 τῆν ἐπικληρων (bis eraso v) P 18 [0] δν Hert. 19 πενηγρῶ P 21 τῶν add. Dind. 28 καὶ vel 877, 3 δὲ del. Reiske 25 ὑπογραψαμένης P

ἀντὶ τῆς ἐκτίσεως τῶν πεντακοσίων δοαχμῶν γοάψαι συνοικεῖν κατ' ἀνάγκην τὸν ἄγχιστα γένους τῆ ἐκιδικασθείση ἐπικλήρω τοῦ δὲ δήμου διὰ τὸν ἔλεον
ψηφισαμένου διορθῶσαι τὸν νόμον, ἡ μὲν ὀρφανὴ
5 τὸν ἐκ τοῦ βρόχου κίνδυνον ἔξέφυγεν, ὁ δ' ἀγχιστεὺς πλούσιος ὢν ἡναγκάσθη γήμαι γυναϊκα πενιχρὰν ἐπίκληρον ἄνευ προικός.

Λείπεται δ' ήμιν είπειν ύπεο τῆς τοῦ Χαρών-19 δου τελευτῆς, καθ' ἢν ἰδιόν τι καὶ παράδοξον αὐτῷ 10 συνέβη. ἐπὶ γὰρ τὴν χώραν ἐξιὰν μετὰ ξιφιδίου διὰ τοὺς ληστάς, καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκκλησίας συνεστώσης καὶ ταραχῆς ἐν τοῖς πλήθεσι, προσέστη πολυπραγμονῶν τὰ κατὰ τὴν στάσιν. νενομοθετη- 2 κὰς δ' ἦν μηδένα μεθ' ὅπλου ἐκκλησιάζειν, καὶ ἐπι- 15 λαθόμενος ὅτι τὸ ξίφος παρέξωσται, παρέδωκεν ἐχ-θροῖς τισιν ἀφορμὴν κατηγορίας. ὧν ἐνὸς εἰπόντος 491 Καταλέλυκας τὸν ἰδιον νόμον, Μὰ Δι', εἶπεν, ἀλλὰ κύριον ποιήσω καὶ σπασάμενος τὸ ξιφίδιον ἐαυτὸν ἀπέσφαξεν. ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων τὴν πρᾶξιν 20 ταύτην περιτιθέασι Διοκλεί τῷ Συρακοσίων νομοθέτη.

Ήμεζε δὲ ἀρχούντως τὰ περί Χαρώνδαν τὸν νο- 3 μοθέτην διεληλυθύτες βραχέα βοσλόμεθα και περί Ζαλεύκου τοῦ νομοθέτου διελθεῖν διά τε τὴν ὁμοίαν 25 προαίρεσιν τοῦ βίου και τὸ γεγονέναι τοὺς ἄνδρας ἐν πόλεσιν ἀστυγείτοσιν. Ζάλευκος τοίνυν ἦν τὸ 20 γένος ἐκ τῆς Ἰταλίας Λοκρός, ἀνὴρ εὐγενὴς και κατὰ παιδείαν τεθαυμασμένος, μαθητὴς δὲ Πυθα-

6 πενηχοὰν P 12 ποοέστη v. 17 εἶπεν Steph., εἰπεῖν cod.

γόρου τοῦ φιλοσόφου. οὖτος πολλῆς ἀποδοχῆς τυγγάνων έν τῆ πατρίδι νομοθέτης ἡρέθη, καὶ καταβαλόμενος έξ άρχης καινήν νομοθεσίαν ήρξατο ποῶτον · 2 περί των έπουρανίων θεων. εὐθὺς γὰρ ἐν τῷ προοιμίω της όλης νομοθεσίας έφη δείν τοὺς κατοικοῦν- 5 τας ἐν τῆ πόλει πάντων ποῶτον ὑπολαβεῖν καὶ πεπεϊσθαι θεούς είναι, καὶ ταϊς διανοίαις έπισκοποῦντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κοίνειν οὐ τύχης οὐδ' ἀνθοώπων εἶναι ταῦτα κατασκευάσματα, σέβεσθαί τε τοὺς θεούς, ώς πάντων 10 τῶν ἐν τῷ βίᾳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας τοῖς ἀνθοώποις, ἔχειν δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν πάσης κακίας, ως των θεων οὐ χαιρόντων ταις των πονηρών θυσίαις τε καὶ δαπάναις, άλλὰ ταῖς των άγαθων άνδοων δικαίαις τε καί καλαϊς έπιτηδεύσεσι. 15 3 διὰ δὲ τοῦ προοιμίου προκαλεσάμενος τοὺς πολίτας είς εὐσέβειαν και δικαιοσύνην, ἐπέζευξε προστάττων μηδένα των πολιτων έχθοὸν ἀκατάλλακτον έχειν, άλλ' ούτω την έχθοαν άναλαμβάνειν ώς ήξοντα πάλιν είς σύλλυσιν καὶ φιλίαν τὸν δὲ παρὰ ταῦτα 20 ποιούντα διαλαμβάνεσθαι παρά τοῖς πολίταις ἀνήμερον καὶ ἄγριον τὴν ψυχήν, τούς δὲ ἄρχοντας παρεκελεύετο μη είναι αὐθάδεις μηδε ύπερηφάνους, μηδέ κρίνειν πρὸς έχθραν η φιλίαν. έν δὲ τοις κατὰ μέρος νομοθετήμασι πολλὰ παρ' έαυτοῦ προσ- 25 21 εξεῦρε μάλα σοφῶς καὶ περιττῶς. τῶν γὰρ ἄλλων

τύχης] $\partial \hat{\epsilon}$ απόκοπεϊν cod., corr. Steph. ex Stob. flor. 44, 20 9 τύχης] $\partial \hat{\epsilon}$ από Reiske $\hat{\epsilon}$ πέξενξε] $\hat{\epsilon}$ πέξησεν $\hat{P}^2$ 20 παφό ταῦτα $\hat{P}$ παγό αντά τν. 25 νομοθετήσας cod, corr. Steph. 26 σοφῶς $\hat{F}^1$, ααφῶς cet.

άπάντων άμαρτανουσών γυναικών άργυρικάς ζημίας τεταχότων οὖτος φιλοτέχνω ποοστίμω τὰς ἀχολασίας 492 αὐτῶν διωρθώσατο. ἔγραψε γὰρ οὕτω γυναικὶ έλευθέρα μη πλείω απολουθείν μιας θεραπαινίδος, ε έὰν μὴ μεθύη, μηδε έξιέναι νυπτος έκ τῆς πόλεως εί μη μοιχευομένην, μηδε περιτίθεσθαι χρυσία μηδε έσθητα παρυφασμένην, έὰν μὴ έταίρα ή, μηδε τὸν άνδρα φορεῖν δακτύλιον ὑπόγρυσον μηδὲ [μάτιον ίσομιλήσιον, έὰν μὴ έταιρεύηται ἢ μοιχεύηται. διὸ 2 10 καὶ δαδίως ταῖς τῶν προστίμων αἰσχραῖς ὑπεξαιοέσεσιν απέτοεψε τῆς βλαβερᾶς τουφῆς καὶ ἀκολασίας των έπιτηδευμάτων ούδελς γαο έβούλετο την αίσχοὰν ἀκολασίαν δμολογήσας καταγέλαστος ἐν τοῖς πολίταις είναι. πολλά δε και άλλα των συμβολαίων 3 15 καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀμφισβητουμένων καλώς, ένομοθέτησε, περί ὧν ήμιν μακρον αν εἴη γράφειν καὶ τῆς ὑποκειμένης ίστορίας ἀνοίκειον. διόπεο έπὶ τὰ συνεχῆ τοῖς προειρημένοις ἀναβιβάσομεν τὸν λόγον.

ο 'Επ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Αυσιμαχίδου 'Ρω-22
μαΐοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Τίτον Μενήνιον καὶ
Πόπλιον Σήστιον Καπετωλΐνον. ἐπὶ δὲ τούτων διαφεύγοντες τὸν ἐν τῆ στάσει κίνδυνον Συβαρίται περὶ

Τάπάντων] περί add. P^{u} 2 φιλοτέχνως P 4 πλεῖον F 5 πόλιως] πύλης aut ολιάς Reiske 6 μοιχενομένη P^{2} Α, μοιχενομένη Cobet 7 παουφαμμένην PAL ή έταξραν FJK, έταιρενόιτο (ενοιτο in lit.) P^{z} , έταξραν cet. 8 έπίχρυσον Cobet 10 ὑφεξαιμέσεσιν PAF 11 ἀπέστρεψε cod., corr. Dind. 13 ἀκολασίαν Reiske, μόλοσιν cod., πρόφασιν Gomperz 15 ἀμφισβητούντων cod., corr. Steph. 21 μεηνήνιον P, μεσηνήνιον P. 22 διαφυγόντες Hert.

τον Τράεντα ποταμόν κατώκησαν. καὶ χρόνον μέν τινα διέμειναν, ἔπειθ' ὑπὸ Βρεττίων ἐκβληθέντες 2 ἀνηρέθησαν. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναΐοι τὴν Εὔβοιαν ἀνακτησάμενοι καὶ τοὺς Ἑστιαιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες ἰδίαν ἀποικίαν εἰς αὐτὴν ἐξέ-5 πεμψαν Περικλέους στρατηγοῦντος, χιλίους δὲ οἰκήτορας ἐκπέμψαντες τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.

23 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πραξιτέλους όλυμπιὰς μὲν ἡχθη τετάρτη πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' 10 ἡν ἐνίκα στάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος, ἐν δὲ τῆ 'Ρώμη δέκα ἄνδρες κατεστάθησαν νομογράφοι, Πόπλιος Κλώδιος 'Ρηγιλλανός, Τίτος Μινύκιος, Σπόριος Οὐετούριος, Γάιος Ἰούλιος, [Γάιος] Σουλπίκιος, Πόπλιος Σήστιος, 'Ρωμύλος, Σπόριος Ποστούμιος Καλ- 15 ² βίνιος. οὖτοι τοὺς νόμους συνετέλεσαν. ἐπὶ δὲ τούτων Θούριοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταραντίνους τὰς ἀλλήλων χώρας ἐπόρθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας 493 καὶ ἀκροβολισμοὺς ἐποιήσαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιν 20 οὐδειίαν συνετέλεσαν.

24 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσανίου 'Ρωμαϊοι πάλιν δέκα ἄνδρας νομοθέτας εἴλοντο, "Αππιον Κλώδιον, Μάρκον Κορνήλιον, Αεύκιον Μινύκιον, Γάιον Σέργιον, Κόιντον Πόπλιον, Μάνιον 'Ραβο- 25

^{13 &#}x27;Ρηγιλανός Α(F)K Μινούνιος ν.; Genucius fasti Σπόριος οm. Α 14 Γάιος om. PA; Publius Liv. 3, 33 16 νόμους] οὐ add. Madvig 17 Ταραντίνους Ρ. λεοντίνους Α. Άλραγαντίνους ΗΙ. Οὖεντίνους FJKM 19 και ante πολλὸς del. Wurm 24 Μινούνιον ν. 25 Πόπλιου] Poetilius Liv. 3, 85 ct Dion. Hal. 11, 23 Μάνιον] μαίνιον Γ

λήιον, Σπόριον Ούετούριον. οδτοι δε τους νόμους 2 ούκ ήδυνήθησαν συντελέσαι. είς δ' έξ αὐτῶν έρασθείς εύγενοῦς παρθένου πενιχρᾶς, τὸ μὲν πρῶτον χρήμασι διαφθείραι την κόρην έπεβάλετο, ως δ' οὐ 5 προσείχεν αὐτῷ, ἐπαπέστειλε συκοφάντην ἐπ' αὐτήν, προστάξας άγειν είς δουλείαν. τοῦ δὲ συκοφάντου 3 φήσαντος ίδίαν αύτοῦ εἶναι δούλην καὶ πρὸς τὸν άρχοντα καταστήσαντος [δουλαγωγεΐν], προσαγαγων κατηγόρησεν ως δούλης. τοῦ δὲ διακούσαντος 10 τῆς κατηγορίας καὶ τὴν κόρην ἐγχειρίσαντος, ἐπιλαβόμενος δ συκοφάντης ἀπηγεν ως ίδίαν δούλην. δ δὲ πατής τῆς παρθένου παρών καὶ δεινοπαθών, 4 ώς οὐδείς αὐτῷ πουσείχε, παραπορευόμενος κατά τύχην παρά κοεοπώλιον, άρπάσας την παρακειμένην 15 έπλ της σανίδος κοπίδα, ταύτη πατάξας την θυγατέρα ἀπέκτεινεν, ΐνα μὴ τῆς ὕβρεως λάβη πεῖραν, αὐτὸς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπηδήσας ἀπῆλθε πρὸς τὸ στρατύπεδον τὸ ἐν τῷ ᾿Αλγίδῷ καλουμένῷ τότε ύπάρχου. καταφυγών δὲ ἐπὶ τὸ πλῆθος καὶ μετὰ 5 20 δακούων την κατ' αὐτὸν συμφοράν ἀπαγγείλας, απαντας ήγαγεν είς έλεον καὶ πολλήν συμπάθειαν. πάντων δ' έπιβοηθείν τοίς ήτυχηκόσιν δομησάντων, μετά των υπλων νυκτύς είς την Ρώμην είσέπεσον. οὖτοι μεν οὖν κατελάβοντο λόφον τὸν ὀνομαζόμενον

25 Άουεντίνον, ἄμα δ' ήμέρα γνωσθείσης τῆς τῶν στοατιωτών μισοπονηρίας οί μέν δέκα νομογοάφοι Βοηθούντες τῶ συνάρχοντι συνήγον πολλούς τῶν νέων, ώς διά των οπλων πριθησόμενοι μεγάλης δ'. έμπεσούσης φιλοτιμίας οί χαριέστατοι των πολιτών, 5 πορορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, διεπρεσβεύ-494 σαντο πρός άμφοτέρους περί συλλύσεως, και μετά πολλής σπουδής έδεοντο λήξαι τής στάσεως και μή 2 περιβαλεΐν την πατρίδα μεγάλαις συμφοραίς. τέλος δε πεισθέντων απάντων δμολογίας έθεντο πρός 10 άλλήλους, ώστε δέκα αίρεισθαι δημάρχους μεγίστας ένουτας έξουσίας των κατά την πόλιν άρχόντων, και τούτους ὑπάρχειν οίονεὶ φύλακας τῆς τῶν πολιτων έλευθερίας των δε κατ' ένιαυτον γινομένων ύπάτων τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν πατοικίων αίρεῖσθαι, 15 καί τὸν ἕνα πάντως ἀπὸ τοῦ πλήθους καθίστασθαι, έξουσίας ούσης τῷ δήμφ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς ὑπάο τους έκ του πλήθους αίρεισθαι. τούτο δ' επραξαν ταπεινώσαι σπεύδοντες την των πατρικίων ύπεροχήν οί γὰο ἄνδοες οὖτοι διά τε τὴν εὐγένειαν καί 20 τὸ μέγεθος τῆς ἐκ τῶν προγόνων αὐτοῖς παρακολουθούσης δόξης ώσεί τινες κύριοι τῆς πόλεως ύπῆρχου. ἐν δὲ ταῖς ὁμολογίαις προσέπειτο τοῖς άοξασι δημάργοις του ένιαυτόν, άντικαθιστάναι πάλιν δημάρχους τοὺς ἴσους ἢ τοῦτο μὴ πράξαντας ζῶν- 25 τας κατακαυθήναι έάν δε οί δήμαρχοι μή συμφωνῶσι ποὸς ἀλλήλους, κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον

⁴ δ' έμπεσούσης Rhod., δε πεσούσης cod. 12 τημ om. v. 17 άμφοτέρους τους om. P 21 τῶν om. v. 27 κύριον εἶναι τὸ Madvig

κείμενον μη κωλύεσθαι. την μεν ούν έν 'Ρώμη στάσιν τοιαύτης συλλύσεως τυχείν συνέβη.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Διφίλου 'Ρωμαΐοι 26 κατέστησαν ὑπάτους Κάγκον Όράτιον καὶ Δεύκιον 5 Οὐαλέριον Τούρπινον. ἐπὶ δὲ τούτων, ἐν τῆ Ῥώμη τῆς νομοθεσίας διὰ τὴν στάσιν ἀσυντελέστου γενομένης, οί ὅπατοι συνετέλεσαν αὐτήν' τῶν γὰο καλουμένων δώδεκα πινάκων οί μεν δέκα συνετελέσθησαν, τοὺς δ' ὑπολειπομένους δύο ἀνέγραψαν οί 10 ύπατοι, και τελεσθείσης τῆς ὑποχειμένης νομοθεσίας, ταύτην είς δώδεκα γαλκούς πίνακας γαράξαντες οί υπατοι προσήλωσαν τοῖς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου τότε κειμένοις έμβόλοις. ή δε γραφείσα νομοθεσία, βραχέως και άπερίττως συγκειμένη, διέμεινε θαυ-15 μαζομένη μέχοι των καθ' ήμας καιρών. - Τούτων δὲ 2 πραττομένων τὰ πλεῖστα τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην έθνων εν ήσυχία υπήρχε, πάντων σχεδον είρήνην άγόντων. οί μεν γαο Πέρσαι διττάς συνθήκας είχον πρὸς τοὺς "Ελληνας, τὰς μὲν πρὸς 'Αθηναίους καὶ 20 τούς συμμάγους αὐτῶν, ἐν αἶς ἦσαν αί κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδες πόλεις αὐτόνομοι, ποὺς δὲ τοὺς Αακεδαιμονίους ύστερον έγραφησαν, έν αξε τούναντίον ἦν γεγοαμμένον ὑπηκόους εἶναι τοῖς Πέρσαις 495 τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις. ὁμοίως δὲ 25 καὶ τοῖς Έλλησι πρὸς ἀλλήλους ὑπῆρχεν εἰρήνη, συντεθειμένων των 'Αθηναίων και των Λακεδαιμονίων σπονδάς τριακονταετείς. όμοίως δε καί τὰ 3 κατά την Σικελίαν είρηνικην είχε κατάστασιν, Καρ-

1 πωλυέσθων conicio 4 πάγπων ωξαίτιον P, M. Horatius Liv. 3, 55 18 ἀγόντων] έχόντων P 21 πόλεις Έλληνίδες P χηδονίων μεν πεποιημένων συνθήκας ποδος Γέλωνα, αὐτῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν Εικελίαν πόλεων Έλληνίσων τὴν ἡγεμονίαν Συρακοσίοις συγκεχωρηκυιῶν, καὶ τῶν Ἀκραγαντίνων μετὰ τὴν ἦτταν τὴν γενομένην περὶ τὸν Ἱμέραν ποταμὸν συλλελυμένων πρὸς 5 4 τοὺς Συρακοσίους. ἡσύχαζε δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔθνη καὶ Κελτικήν, ἔτι δ' Ἰβηρίαν καὶ τὴν ἄλλην σχεδον ἄπασαν οἰκουμένην. διόπερ πολεμική μὲν καὶ ἀξία μυήμης πρᾶξις οὐδεμία συνετελέσθη κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, εἰρήνη δὲ μία συνετε-10 λέσθη, καὶ πανηγύρεις καὶ ἀγῶνες καὶ θεῶν θυσίαι καὶ τὰλλα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν ἀνήκοντα παρὰ πᾶσιν ἔκεπίλαζεν.

27 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμοκλέους 'Ρωματοι μεν κατέστησαν ὑπάτους Λαρΐνον Έρμίνιον και 15 Τίτον Στερτίνιον Στρούκτορα. ἐπὶ δὲ πούτων Σάμιοι μεν πρὸς Μιλησίους περὶ Πριήνης ἀμφισβητήσαντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, δρῶντες δὲ τοὺς 'Αθηναίους ταῖς εὐνοίαις διαφέροντας πρὸς Μιλησίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ Περικλέα προ-20 χειρισάμενοι στρατηγὸν ἐξέπεμψαν ἐπὶ τοὺς Σαμίους 2 ἔχοντα τριήρεις τεχταράκοντα. οὖτος δὲ πλεύσας ἐπί τε τὴν Σάμον** παρεισελθὼν δὲ καὶ τῆς πόλεως ἐγκρατὴς γενόμενος κατέστησε δημοκρατίαν ἐν αὐτῆ. πραξάμενος δὲ παρὰ τῶν Σαμίου ὀγδοήκοντα τά-25

³ συγκεχωρημότων cod., corr. Wess. 10 κατὰ — συνετελέσθη όπι. 1 μάς συνετελέσθη del. Dind. 11 πανηγυρίες P 15 έρμψιου P ξυμήνιου P 16 στρούντομα P, στρούντονα A, στρούντωνα cet. 17 Ποιήνης Canterus (ex Thuk. 1,115), είρήνης cod. 23 τε del. Dind. δὲ οπ. ν. 25 είσπραξέμενος (είς s. l. man. 2) P τάλαντα] καὶ πεντήκοντα ἀνδοας add. Wess. ex Thuk. 1,115

λαντα, καὶ τοὺς ἴσους ὁμήρους παϊδας λαβών, τούτους μεν παρέδωκε τοῖς Αημνίοις, αὐτὸς δ' ἐν ὀλίγαις ήμέραις απαντα συντετελεκώς ἐπανῆλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας, ἐν δὲ τῆ Σάμφ στάσεως γενομένης, 3 5 καὶ τῶν μὲν αίφουμένων τὴν δημοκρατίαν, τῶν δὲ. βουλομένων την αριστοκρατίαν είναι, ταραχή πολλή την πόλιν έπεῖχε. τῶν δ' έναντιουμένων τῆ δημοκοατία διαβάντων είς την 'Ασίαν και πορευθέντων είς Σάρδεις πρός Πισσούθνην τὸν τῶν Περσῶν σα-10 τράπην περί βοηθείας, δ μεν Πισσούθνης έδωκεν αὐτοῖς στρατιώτας επτακοσίους, ελπίζων τῆς Σάμου διὰ τούτου πυριεύσειν, οί δὲ Σάμιοι μετὰ τῶν δοθέντων αύτοις στρατιωτών νυκτός πλεύσαντες είς την Σάμον έλαθόν τε [την πόλιν] παρεισελθόντες, 15 των πολιτών συνεργούντων, φαδίως τ' έκρατησαν τῆς Σάμου, καὶ τοὺς ἀντιποάττοντας αὐτοῖς έξέβαλον έκ της πόλεως τούς δ' δμήρους έκκλέψαντες έκ τῆς Λήμνου καὶ τὰ κατὰ τὴν Σάμον ἀσφαλισά-496 μενοι, φανερώς έαυτοὺς ἀπέδειξαν πολεμίους τοῖς 20 Άθηναίοις. οί δε πάλιν Περικλέα προχειρισάμενοι 4 στοατηγον έξέπεμψαν έπλ τους Σαμίους μετά νεών έξημοντα. μετὰ δὲ ταῦθ' δ μὲν Πεοικλῆς ναυμαχήσας ποὸς έβδομήκοντα τοιήρεις. ένίκησε τοὺς Σαμίους, μεταπεμψάμενος δε παρά Χίων και Μυτιλη-25 ναίων ναῦς εἴκοσι πέντε μετὰ τούτων ἐπολιύρκησε

⁹ πισσούθνη PA 12 τούτων L 14 τὴν πόλιν οm. PA 15 τῶν π. συνεργούντων PA, συνεργ. τ. π. cet. τε πρατήσαντες (τες s. l. man. 2) P αὐτῆς ἐκράτησαν (om. τῆς Σάμου) FK 16 καὶ del. P² 21 στρατηγόν προχειρισάμενοι P 22 ταῦθ' ὁ μὶν] τούτων Wurm 24 Μιτυλ. cod. 25 εἴκοσι πέντε P, πὲ Α, πέντε καὶ είκοσι Wess.

5 την Σάμον. μετὰ δέ τινας ημέρας Περικλης μέν καταλιπών μέρος τῆς δυνάμεως έπὶ τῆς πολιοοκίας ανέζευξεν, απαντήσων ταις Φοινίσσαις ναυσίν, ας 28 οί Πέρσαι τοῖς Σαμίοις ἦσαν ἀπεσταλκότες. οί δὲ Σάμιοι διὰ τὴν ἀνάζευξιν τοῦ Περικλέους νομίζου- 5 τες έχειν καιρον έπιτήδειον είς έπίθεσιν ταϊς άπολελειμμέναις ναυσίν, έπέπλευσαν έπ' αὐτάς, καὶ νι-2 κήσαντες τῆ ναυμαχία φοονήματος ἐπληροῦντο, δ δὲ Περικλής ακούσας την των ιδίων ήτταν, εὐθὸς ὑπέστοεψε καὶ στόλον ἀξιόλογον ήθοοισε, βουλόμενος 10 είς τέλος συντοϊψαι τὸν τῶν ἐναντίων στόλον, ταγὸ δ' αποστειλάντων 'Αθηναίων μεν εξήμοντα τριήρεις. Χίων δὲ καὶ Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην ἔχων δύναμιν συνεστήσατο την πολιορκίαν και κατά γην και κατά θάλατταν, συνεχεῖς ποιούμενος ποοσβολάς. 15 3 κατεσκεύασε δὲ καὶ μηχανὰς πρῶτος τῶν πρὸ αὐτοῦ τούς τε δνομαζομένους κοιούς και χελώνας, 'Αρτέμωνος τοῦ Κλαζομενίου κατασκευάσαντος. ἐνερνῶς δὲ πολιοφκήσας τὴν πόλιν καὶ ταῖς μηχαναῖς καταβαλών τὰ τείχη πύριος έγένετο τῆς Σάμου. πολά-20 σας δε τούς αίτίους επράξατο τούς Σαμίους τας είς την πολιοφείαν γεγενημένας δαπάνας, τιμησάμενος 4 αὐτὰς ταλάντων διακοσίων. παρείλετο δὲ καὶ τὰς ναύς αὐτῶν καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, καὶ τὴν δημοκοιτίαν καταστήσας έπανηλθεν είς την πατοίδα. 25 'Αθηναίοις δε και Λακεδαιμονίοις μέχοι τούτων των χούνων αι τοιακονταετείς σπονδαι διέμειναν

⁶ ἐπιτήδειον om. FJ 7 ἐπ' Hert., εἰς cod. 8 τῆς ναυμαχίας v. 13 Μιτυλ. cod.

ἀσάλευτοι. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Μυριχίδου 'Ρωμαΐοι 29 μέν κατέστησαν υπάτους Λεύκιον Ιούλιον και Μάρ-5 που Γεγάνιου, 'Ηλεΐοι δ' ήγαγου όλυμπιάδα πέμπτηυ ποὸς ταϊς ὀγδοήμοντα, καθ' ἢν ἐνίκα Κοίσων Ίμεοαίος τὸ δεύτερον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Δουκέτιος μεν δ γεγονώς των Σικελικών πόλεων ήγεμων την των Καλακτίνων πατρίδα κατέστησε, 10 και πολλούς είς αὐτὴν οἰκίζων οἰκήτορας ἀντεποιήσατο μέν τῆς τῶν Σικελῶν ἡγεμονίας, μεσολαβηθεὶς δὲ νόσω τὸν βίον κατέστρεψε. Συρακόσιοι δὲ πάσας 2 τάς των Σικελων πόλεις ύπηκόους ποιησάμενοι πλήν τῆς ὀυομαζομένης Τοινακίης, ἔγνωσαν ἐπὶ ταύτην 15 στρατεύειν· σφόδρα γαρ ύπώπτευον τοὺς Τρινακίους 497 ἀντιλήψεσθαι τῆς τῶν ὁμοεθνῶν Σικελῶν ἡγεμονίας. ή δε πόλις αθτη πολλούς και μεγάλους ἄνδρας είχεν, ἀεὶ τὸ πρωτεῖον ἐσχηκυῖα τῶν Σικελικῶν πόλεων ήν γαο ήγεμόνων ή πόλις αθτη πλήρης 20 μέγα φρονούντων έπ' άνδρεία. διὸ καὶ πάσας τὰς 3 δυνάμεις άθοοίσαντες έκ των Συρακουσων καὶ των συμμάγων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτήν, οί δ'ε Τοινάκιοι συμμάγων μεν ήσαν έρημοι διά τὸ τὰς άλλας πόλεις ύπακούειν Συρακοσίοις, μέγαν δ' 25 άγῶνα συνεστήσαντο. ἐπθύμως γὰο ἐγκαοτεροῦντες

τοίς δεινοίς καὶ πολλούς ἀνελόντες, ἡρωικῶς μαχό-4 μενοι πάντες κατέστρεψαν τὸν βίον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν πρεσβυτέρων οἱ πλείους ἑαυτούς ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησαν, οὐχ ὑπομείναντες τὰς ἐκ τῆς ἱλώσεως ὕβρεις, οἱ δὲ Συρακόσιοι τοὺς πρότερον ἀηττήτους 5 γεγονότας νικήσαντες ἐπιφανῶς, τὴν μὲν πόλιν ἐξανδραποδισάμενοι κατέσκαψαν, τῶν δὲ λαφύρων τὰ κράτιστα ἀπέστειλαν εἰς Δελφοὺς χαριστήρια τῷ θεῷ.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Γλαυκίδου 'Ρωμαΐοι 10 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Ανοίππαν Φούριον. ἐπὶ δὲ τούτων Συρακόσιοι διὰ τὰς προειοημένας εύημερίας έκατον μέν τριήρεις έναυπηγήσαντο, τὸν δὲ τῶν Ιππέων ἀριθμὸν ἐποίησαν διπλάσιον έπεμελήθησαν δὲ καὶ τῆς πεξῆς δυνάμεως, 16 καί χρημάτων παρασκευάς έποιούντο, φόρους άδροτέρους τοῖς ὑποτεταγμένοις Σικελοῖς ἐπιτιθέντες. ταῦτα δ' ἔπραττον διανοούμενοι πᾶσαν Σικελίαν έκ 2 του κατ' .δλίγον κατακτήσασθαι. αμα δε τούτοις πραττομένοις κατά την Ελλάδα συνέβη τον Κοριν-20 διακόν κληθέντα πόλεμον άρχην λαβεΐν διὰ τοιαύτας τινάς αίτίας. Έπιδάμνιοι κατοικοῦντες περί τὸν 'Αδρίαν, ἄποικοι δ' υπάρχοντες Κερκυραίων και Κορινθίων, έστασίασαν πρός άλλήλους. τῆς δ' έπικρατούσης μερίδος φυγαδευούσης πολλούς των άν- 25 τιπραττόντων, οί φυγάδες άθροισθέντες καί παραλαβόντες τοὺς Ἰλλυοιοὺς ἔπλευσαν ποινῆ μετ' αὐτῶν

¹¹ Kóintor v. Άγρίπαν AF 12 φρούριον PAFM 13 μλν ομ. P 22 περί Hert., έπὶ cod. 27 ἔπλευσαν τοὺς Ἰλλυριούς v.

έπὶ τὴν Ἐπίδαμνον. στοατευσάντων δὲ τῶν βαο- 3 βάρων πολλή δυνάμει, και την μεν χώραν κατασχόντων, την δε πόλιν πολιοοπούντων, οί μεν Έπιδάμνιοι, καθ' έαυτούς ούκ ύντες άξιόμαχοι, πρέσβεις 5 έπεμψαν είς Κέρκυραν, άξιούντες τούς Κερκυραίους συγγενείς όντας βοηθήσαι. οὐ προσεχόντων δ' αὐτῶν, έποεσβεύσαντο ποὸς Κορινθίους περί συμμαχίας, καί μόνην έκείνην έποιήσαντο μητρόπολιν. αμα δε καί συνοίπους ήτοῦντο. οί δὲ Κορίνθιοι τοὺς μὲν Ἐπι- 4 10 δαμνίους έλεούντες, τούς δὲ Κερκυραίους μισούντες διά τὸ μόνους τῶν ἀποίκων μὴ πέμπειν τὰ κατειδισμένα εερεία τη μητροπόλει, έκριναν βοηθείν τοίς 498 Επιδαμνίοις. διόπεο αποίκους τε έξέπεμψαν είς την Έπιδαμνον καί στρατιώτας ίκανούς φρουρήσαι την 15 πόλιν. έπὶ δὲ τούτοις οἱ Κερχυραΐοι παροξυνθέντες 5 ἀπέστειλαν πεντήκοντα τριήρεις καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν. οὖτος δὲ προσπλεύσας τῆ πόλει προσέταττε τούς μεν φυγάδας καταδέχεσθαι έπι δε τρύς φρουοούς Κορινθίους πρέσβεις ἀπέστειλαν άξιουντες δι-20 καστηρίω κριθηναι περί της ἀποικίας, μη πολέμω. των δε Κορινθίων ού προσεχόντων αὐτοίς, συγκατέβησαν είς πόλεμον άμφότεροι, καὶ ναυτικάς δυνάμεις άξιολόγους κατεσκεύαζον και συμμάχους προσελαμβάνοντο. δ μεν οὖν Κορινθιακὸς ὀνομασθεὶς 25 πόλεμος συνέστη διά τάς προειρημένας αίτίας. 'Ρω- 6 ματοι δε πρός Οὐολούσκους διαπολεμοῦντες το μεν

¹⁸ φρουροῦντας f καταδέχεσθαι] τοὺς δὲ φρουροὺς καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν ἐπὶ δὲ τοὺς Κορινθίους πρέσβεις Hert. (ex Thuc. 126) 19 πρέσβεις οπ. Α ἀπέστειλεν Είσλ. ἀξιοῦντας L 20 μ) ΡΑΙ, καλ μὴ cet. 26 Οὐολούσκους Rhod. (Liv. III 66), βολόμνους ΡΑ, Οὐολούμνους cet.

ποώτου ἀκοροβολισμούς καὶ μικράς μάχας συνετέλουν, μετά δὲ ταῦτα παρατάξει μεγάλη νικήσαντες τοὺς πλείους τῶν πολεμίων κατέκοψαν.

31 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Θεοδώρου 'Ρωμαΐοι μεν ματέστησαν ύπάτους Μάρκον Γενύκιον καί 5 Αγρίππαν Κούρτιον Χίλωνα. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ μεν την Ίταλίαν το έθνος των Καμπανών συνέστη, καὶ ταύτης έτυχε τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλησίου κειμένου πεδίου. κατά δὲ τὴν 'Ασίαν οί του Κιμμερίου Βοσπόρου βασιλεύσαντες, όνομα- 10 σθέντες δε 'Αρχαιαναιτίδαι, ἦρξαν ἔτη δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν Σπάρτα-2 πος, και ἦοξεν έτη έπτά. κατά δε την Έλλάδα Κορίνθιοι πρός Κερκυραίους διαπολεμούντες καλ παρασκευασάμενοι ναυτικάς δυνάμεις, συνεστήσαντο 15 ναυμαγίαν. οι μέν οὖν Κορίνθιοι ἔχοντες ναῦς έβδομήκοντα καλώς έξηρτυμένας, έπέπλευσαν τοῖς πολεμίοις; οί δὲ Κεοκυραΐοι τριήρεσιν δγδοήκοντα άντιταχθέντες ένίκησαν τῆ ναυμαχία, καὶ τὴν Ἐπίδαμνον έκπολιοφιήσαντες τούς μέν άλλους αίχμα-20 λώτους ἀπέκτειναν, τούς δε Κορινθίους δήσαντες 3 είς φυλακήν παρέδοσαν. μετά δὲ τήν ναυμαχίαν οί μέν Κορίνθιοι καταπλαγέντες κατέπλευσαν είς Πελοπόννησον, οί δε Κερκυραΐοι θαλαττοκρατούντες της 499 κατ' έκείνους τούς τόπους δαλάττης έπέπλεον τοῖς Κο- 25 οινθίων συμμάχοις καλ την χώραν αὐτῶν ἐπόρθουν.

⁵ ὑπάτους κατέστησαν ν. Γενύκιον ΡΑ, Γενίκιον cet. 6 Άγρίπαν ΑΓΚ Κόρτιον ΡΑ 7 Καμπανῶν] καππάδων Α, καπάδων Γ, καππαδόκων Ρ 9 κειμένου delere malim 11 Άρχεανακτίδαι ΑL 20 πολιοριήσαντες cod., corr. Dind. 23 εἰς Ρ, εἰς τὴν ν.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος 'Αθήνησι 32 μεν ήργεν Εύθυμένης, έν 'Ρώμη δ' αντί των ύπάτων γιλίαργοι κατεστάθησαν τρεῖς, Αύλος Σεμπρώνιος, Δεύκιος 'Ατίλιος, Τίτος Κόιντος, έπὶ δὲ 5 τούτων Κορίνδιοι μέν ήττημένοι τῆ ναυμαχία ναυπηγήσασθαι στόλον άξιολογώτερον εκριναν. διόπερ 2 ύλην πολλήν παρασκευασάμενοι και ναυπηγούς έκ τῶν πόλεων μισθούμενοι μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας κατεσκεύαζον τοιήρεις καὶ ὅπλα καὶ βέλη παντο-10 δαπά, και καθόλου πάσας τὰς εἰς τὸν πόλεμον παοασκευάς ήτοιμαζον, και τὰς μὲν ἐκ καταβολῆς τοιήοεις έναυπηγούντο, τὰς δὲ πεπουηκυίας έθεράπευον, άλλας δὲ παρὰ τῶν συμμάχων μετεπέμποντο. τὸ 3 δὲ παραπλήσιον καὶ τῶν Κερχυραίων ποιούντων, 15 καὶ ταϊς φιλοτιμίαις οὐκ ἀπολιμπανομένων, φανεοὸς ἦν ὁ πόλεμος αὕξησιν μεγάλην ληψόμενος. ἄμα δε τούτοις πραττομένοις 'Αθηναίοι συνώπισαν 'Αμφίπολιν, και των οίκητόρων οθς μέν έκ των πολιτων κατέλεξαν, ούς δ' έκ των σύνεγγυς φρουρίων. Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσιμάχου 'Ρωμαΐοι33 μεν υπάτους κατέστησαν Τίτον Κοΐντιον και Μάρκον Γεγάνιον Μακερίνου, 'Ηλείοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έπτην ποὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Θεόπομπος Θετταλός. ἐπὶ δὲ τούτων Κερ-

25 κυραΐοι μεν πυνθανόμενοι τῶν παρασκευαζομένων έπ' αὐτοὺς δυνάμεων τὸ πλῆθος, ἀπέστειλαν πρὸς

^{4 &#}x27;Aτίλιος] καὶ add. v. 12 πεπονημένας FJK 13 τὸ δὲ*] οπ. v., τὸ Ρ; παφαπλήσιον δὲ Steph. 20 Αυσιμάχου Wess., Ναυσιμάχου cod. 21 κοΐντιον Ρ, πόιντον ν. 22 μακέρνον cod., Μασετίκια Liv. 4, 8 et Dion. Hal. 11, 63

2 'Αθηναίους πρέσβεις άξιουντες αὐτοῖς βοηθήσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Κορινθίων ποιησάντων, καὶ συναχθείσης έπιλησίας, διήμουσε των ποέσβεων δ δημος, καὶ έψηφίσατο συμμαχεῖν Κεοκυραίοις. διὸ καὶ παοαχοημα μεν έξέπεμψαν τοιήσεις κατηστισμένας δέκα, τ μετά δε ταυτα πλείους επηγγείλαντο πέμψειν, έαν 3 ή χρεία. οί δε Κορίνθιοι της των 'Αθηναίων συμμαχίας ἀποτυχόντες, ἐνενήκοντα μὲν αὐτοὶ τριήρεις έπλήοωσαν, παρά δε των συμμάχων εξήκοντα προσελάβοντο. Εχοντες οδυ ναύς κατηρτισμένας έκατον 10 πεντήποντα, και στρατηγούς ελόμενοι τούς χαριε-600 στάτους, ἀνήχθησαν έπι την Κέρκυραν, κεκρικότες 4 διὰ τάχους ναυμαχῆσαι. οί δὲ Κερχυραΐοι πυνθανόμενοι τὸν τῶν πολεμίων στόλον μὴ μακοὰν ἀπέχειν, αντανήχθησαν τριήρεσιν έκατον είκοσι σύν 16 ταις των Αθηναίων. γενομένης δε ναυμαχίας ίσχυοᾶς, τὸ μὲν ποῶτον ἐπεχοάτουν οί Κορίνθιοι, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν 'Αθηναίων ἐπιφανέντων ἄλλαις εἴκοσι ναυσίν, ας απεστάλμεσαν εν τη δευτέρα συμμαχία, συνέβη νικήσαι τοὺς Κερκυραίους. τῆ δ' ὑστεραία 20 πάντων των Κερχυραίων ἐπιπλευσάντων οὐκ ἀνήχθησαν οί Κορίνθιοι.

4 Επ' ἄρχοντος δ' Αθήνησιν 'Αντιοχίδου 'Ρωματοι κατέστησαν ὁπάτους Μάρκον Φάβιον και Πόστουμον Αίβούτιον Ούλεκον. ἐπὶ δὲ τούτων, 'Αθηναίων 25 μὲν συνηγωνισμένων τοξς Κερκυραίοις καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης αἰτίων γενομένων, χαλεπῶς

¹⁹ συμμαχία] ἐππλησία Madvig 21 πάντων] πάλιν Dind. 23 Άντισχίδου PAL, Άντιλοχίδου cet. 24 Πόστουμνον Α, Ποστούμιον cet.

είχον πρός αὐτοὺς οί Κορίνθιοι. διόπερ ἀμύνεσθαι 2 σπεύδοντες τους 'Αθηναίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν πόλιν Ποτίδαιαν, οδσαν έαυτῶν ἄποικον. δμοίως δε τούτοις και Περδίκκας δ των Μακεδόνων βασι-5 λεύς, άλλοτρίως διακείμενος πρός Αθηναίους, ἔπεισε τούς Χαλκιδείς ἀποστάντας 'Αθηναίων τὰς μὲν ἐπὶ θαλάττη πόλεις έκλιπεϊν, είς μίαν δε συνοικισθήναι την δνομαζομένην 'Όλυνθον, οί δ' 'Αθηναΐοι την 3 ἀπόστασιν των Ποτιδαιατών ἀκούσαντες έξέπεμψαν 10 τριάχοντα ναῦς καὶ προσέταξαν τήν τε χώραν τῶν άφεστημότων λεηλατήσαι καλ την πόλιν πορθήσαι. οί δε πεμφθέντες καταπλεύσαντες είς την Μακεδονίαν κατά τὰς έντολὰς τοῦ δήμου, συνεστήσαντο πολιορκίαν τῆς Ποτιδαίας. ἔνθα δὴ τῶν Κορινθίων 4 15 βοηθησάντων τοῖς πολιοοχουμένοις δισχιλίοις στοατιώταις, δισχιλίους και δ δήμος των 'Αθηναίων έξέπεμψε. γενομένης δὲ μάχης περί τὸν ἰσθμὸν τὸν πλησίου της Παλληνίων, και των 'Αθηναίων νικησάντων και πλείους των τριακοσίων ανελόντων, οί 20 Ποτιδαιάται συνεκλείσθησαν είς πολιοοκίαν. άμα 5 δε τούτοις πραττομένοις έπτισαν οι 'Αθηναίοι πόλιν έν τῆ Ποοποντίδι την ονομαζομένην Λέτανον. κατά δε την Ίταλίαν 'Ρωμαΐοι πέμψαντες ἀποίκους είς "Αοδεα την χώραν κατεκληρούχησαν.

5 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Κράτητος 'Ρωμαΐοι**35** ματέστησαν ὑπάτους Κόιντον Φούριον Φόσον καὶ

Μάνιον Παπίριον Κράσσον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ την Ίταλίαν οί τοὺς Θουφίους οίκοῦντες, ἐκ πολλών πόλεων συνεστημότες, έστασίαζον πρός άλλήλους, ποίας πόλεως ἀποίκους δεῖ καλεῖσθαι τοὺς Θουρίους 2 καὶ τίνα κτίστην δίκαιον ὀνομάζεσθαι. οῖ τε γὰο $_{501}^{5}$ 'Αθηναΐοι τῆς ἀποικίας ταύτης ἡμφισβήτουν, ἀποφαινόμενοι πλείστους οἰκήτορας ἐξ 'Αθηνῶν ἐληλυθέναι, οί τε Πελοποννήσιοι, πόλεις οὐκ ὀλίγας παοεσχημέναι πας' αύτων εἰς τὴν κτίσιν των Θουοίων, την επιγραφην της αποικίας εαυτοίς εφησαν δείν 10 3 προσάπτεσθαι. δμοίως δε καλ πολλών άναθών άνδοῶν κεκοινωνηκότων τῆς ἀποικίας καὶ πολλάς χοείας παρεσχημένων, πολύς ήν δ λόγος, εκάστου τῆς τιμῆς ταύτης σπεύδοντος τυχεῖν. τέλος δὲ τῶν Θουρίων πεμψάντων είς Δελφούς τούς έπερωτήσον- 15 τας τίνα χρη της πόλεως οίκιστην άγορεύειν, δ θεός έχοησεν αύτον δεΐν κτίστην νομίζεσθαι. τούτφ τῷ τοόπω λυθείσης τῆς ἀμφισβητήσεως τὸν ἀπόλλω κτίστην τῶν Θουρίων ἀπέδειξαν, καὶ τὸ πλήθος τῆς στάσεως ἀπολυθεν είς την προϋπάρχουσαν δμόνοιαν 20 4 άποκατέστη. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα ᾿Αοχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς έτελεύτησεν ἄρξας έτη τετταράποντα δύο, την δὲ ἀρχην διαδεξάμενος Αγις έβασίλευσεν έτη είκοσι έπτά.

36 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αψεύδους 'Ρωμαΐοι 25

¹ παπέτριον P Κοάσον ν. τούτοις AFJK 3 συνεστημότων P 8 οι τε Πελοποινήσιοι P, ξει δὲ (οπ. Α, ξει δ΄ αί Wess.) κατά την Πελοπόννησον ν. Πελοποινήσιοι P δὰ τὸ add. Steph., τῷ Reiske ὁλίγους ΑΗJΚL παρεσχημέναι Dind. 9 αὐτών ν. 14 τυχεῖν P επιτυχεῖν P 17 αὐτον P 25 Αφευδούς P Α

κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Μενήνιον καὶ Ποόκλον Γεγάνιον Μαπερίνου. έπὶ δὲ τούτων Σπάρταπος μέν δ Βοσπόρου βασιλεύς έτελεύτησεν ἄρξας έτη έπτά, διεδέξατο δε την άρχην Σέλευνος και έβασί-5 λευσεν έτη τετταράκοντα. ἐν δὲ ταῖς ᾿Αθήναις Μέ- 2 των δ Παυσανίου μέν υίός, δεδοξασμένος δὲ ἐν άστρολογία, έξέθηκε την δυομαζομένην έννεακαιδεκαετηρίδα, την άρχην ποιησάμενος ἀπὸ μηνὸς ἐν 'Αθήναις σαιφοφοριώνος τρισκαιδεκάτης. ἐν δὲ τοῖς 10 είρημένοις έτεσι τὰ άστρα τὴν ἀποκατάστασιν ποιεῖται καὶ καθάπερ ἐνιαυτοῦ τινος μεγάλου τὸν ἀνακυκλισμόν λαμβάνει· διό καί τινες αὐτόν Μέτωνος ένιαυτον ονομάζουσι. δοκεί δε δ άνηρ ούτος έν τη 3 προρρήσει και προγραφή ταύτη θαυμαστώς έπιτε-15 τευχέναι· τὰ γὰο ἄστοα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεϊται συμφώνως τη γραφή. διό μέχρι των καθ' ήμας χρόνων οί πλεϊστοι των Έλλήνων χρώμενοι τη έννεακαιδεκαετηρίδι οὐ διαψεύδονται τῆς άληθείας. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ταραντίνοι 4 20 τούς την Σίοιν καλουμένην οίκοῦντας μετοικίσαντες έκ της πατρίδος και ίδίους προσθέντες οικήτορας, έπτισαν πόλιν την δνομαζομένην Ἡράκλειαν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πυθοδώρου 'Ρωματοι 37 502 μεν υπάτους κατέστησεν Τίτον Κοϊντιον και Νίττον 25 Μενήνιον, 'Ηλεΐοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έβδόμην

¹ Μενίνιον ΡΑ, Μενοίνιον FΚ, Μενοίτιον JΜ 4 ξατά Casaub. (c. 31, 1), ξατακαίδεκα Ρ, δεκαεπτά ν. Σέκενος] Εάτυρος ΧΙΥ 93, 1 5 τεσαφάνοντα Ρ, τέσσαφα ν. (τεταφάκοντα τέτταφα Ρ ΧΙΥ 93, 1) 9 σκειροφορίωνος Ρ 11 καί οπ. ν. ἀνακνιλισμόν Dind. 22 όνομαζομένην] λεγομένην β 24 κοΐνατιον Ρ, ποινίτιον ΕΚ Νίττον] Αφτίρρα Liv. 4, 13 25 Μενίνιον Α, Μενοίτιον FJK

πρός ταις δυδοήμουτα, μαθ' ην ένίμα στάδιου Σώφρων 'Αμπρακιώτης. έπλ δε τούτων έν τη 'Ρώμη Σπόσιος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη. 'Αθηναϊοι δε περί Ποτίδαιαν νενικηκότες έπιφανεί μάχη, Καλλίου τοῦ στρατηγοῦ πεσόντος ἐν τῆ τ παρατάξει, στρατηγον ετερον εξεπεμψαν Φορμίωνα. ούτος δε παραλαβών το στρατόπεδον και προσκαθήμενος τη πόλει των Ποτιδαιατών συνεχείς προσβολάς έποιεϊτο άμυνομένων δε των ένδυν εύρωστως 2 έγένετο πολυχρόνιος πολιορμία. Θουμυδίδης δὲ δ 10 'Αθηναΐος την Ιστορίαν έντεῦθεν ἀρξάμενος ἔγραψε τὸν γενόμενον πόλεμον 'Αθηναίοις ποὸς Λακεδαιμονίους του δνομασθέντα Πελοποννησιακόν. οδτος μέν οὖν δ πόλεμος διέμεινεν έπὶ ἔτη εἴκοσι έπτά, δ δε Θουκυδίδης έτη δύο προς τοῖς είμοσι γέγραφεν 15 έν βίβλοις δικώ, ώς δέ τινες διαιρούσιν, έννέα.

38 Έπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησιν Εύθυδήμου 'Ρωμαΐοι μὲν ἀντί τῶν ὑπάτων τρεῖς χιλιάρχους κατέστησαν, Μάνιον Αἰμιλιανὸν [καὶ] Μάμερκον, Γάιον Ίούλιον, Λεύκιον Κοϊντιον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναίοις καὶ 20 Αακεδαιμονίοις ἐνέστη πύλεμος ὁ κληθεὶς Πελοποννησιακός, μακρότατος τῶν Ιστορημένων πολέμων. ἀναγκαίον δ' ἐστὶ καὶ τῆς ὑποκειμένης Ιστορίας 2 οἰκεῖον [τὸ] προεκθέσθαι τὰς αἰτίας αὐτοῦ. 'Αθηναΐοι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας ἀντεχόμενοι τὰ 26 ἐν Δήλφ κοινῆ συνηγμένα χρήματα, τάλαντα σχεδὸν

οιταμισχίλια, μετήνεγκαν είς τὰς 'Αθήνας καὶ παρέδωκαν φυλάττειν Περικλεί, οδτος δ' ην εύγενεία καὶ δόξη καὶ λόγου δεινότητι πολύ προέχων των πολιτών. μετά δέ τινα χρόνον άνηλωκὸς ἀπ' αὐτών 5 ίδία πλήθος ίκανὸν χρημάτων καὶ λόγον ἀπαιτούμενος είς άρρωστίαν ένέπεσεν, ού δυνάμενος των πεπιστευμένων αποδούναι του απολογισμόν. άδη- 3 μονούντος δ' αὐτού περί τούτων, 'Αλκιβιάδης ὁ άδελφιδούς, δρφανός ών, τρεφόμενος παρ' αὐτῷ, παῖς 10 δου την ηλικίαν, άφορμην αὐτῷ παρέσχετο τῆς περί των χοημάτων ἀπολογίας. Θεωρών γὰρ τὸν θεῖον λυπούμενον έπηρώτησε την αίτίαν της λύπης. τοῦ δε Περικλέους είπόντος, δτι την περί των χρημάτων ἀπολογίαν αίτούμενος ζητώ πως αν δυναίμην 15 ἀποδοῦναι τὸν περί τούτων λόγον τοῖς πολίταις, δ 'Αλκιβιάδης ἔφησε δεῖν αὐτὸν ζητεῖν μὴ πῶς ἀποδῷ τὸν λόγον, ἀλλὰ πῶς μὴ ἀποδῷ. διόπεο Περικλῆς 4 503 ἀποδεξάμενος την τοῦ παιδὸς ἀπόφασιν έζήτει, δι' οὖ τρόπου τοὺς 'Αθηναίους δύναιτ' ἄν ἐμβαλεῖν εἰς 20 μέγαν πόλεμον ούτω γὰο μάλιστα ὑπελάμβανε διὰ την ταραχήν καὶ τοὺς τῆς πόλεως περισπασμοὺς καὶ φόβους εμφεύξεσθαι του ακοιβή λόγου των χοημάτων. πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἀφορμὴν συνεβάλετ' αὐτῷ και ταυτόματον διά τοιαύτας αίτίας. το της 'Αθη-39 25 νᾶς ἄγαλμα Φειδίας μεν κατεσκεύαζε, Πεοικλής δὲ δ Ξανθίππου καθεσταμένος ἦν ἐπιμελητής. τῶν δὲ

¹ ἀντωνισχίλια P 6 ἀφωστείαν P, ἀγωνίαν Hert.
7 ἐπιλογισμόν P 16 ζητεῖν P, οπ. cet. 17 μὴ PAL,
σκοπεῖν μὴ cet. 23 συνεβάλετ' Hert. (cf. XI 21, 3), συνέβαινεν cod. 25 περικλεῖς P

συνεργασαμένων τῷ Φειδία τινὲς διενεχθέντες ὑπὸ των έχθοων του Πεοικλέους έκάθισαν έπλ των των θεών βωμών διά δε το παράδοξον προσκαλούμενοι ἔφασαν πολλὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων ἔχοντα Φειδίαν δείξειν, ἐπισταμένου καὶ συνεργούντος τοῦ ἐπιμελη- ε 2 τοῦ Περικλέους. διόπερ ἐκκλησίας συνελθούσης περί τούτων, οί μὲν έχθοοί τοῦ Περικλέους ἔπεισαν τὸν δημον συλλαβεΐν του Φειδίαν, και αὐτοῦ τοῦ Περικλέους κατηγόρουν *εροσυλίαν*. πρός δὲ τούτοις 'Αναξαγόραν τὸν σοφιστήν, διδάσκαλον ὄντα Περι- 10 κλέους, ως άσεβούντα είς τούς θεούς έσυκοφάντουν. συνέπλεκον δ' έν ταϊς κατηγορίαις και διαβολαϊς τὸν Περικλέα, διὰ τὸν φθόνον σπεύδοντες διαβαλείν ε την τανδοός ύπεροχήν τε και δόξαν. ὁ δὲ Πεοικλής, είδως του δήμου ευ μευ τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις 15 θαυμάζοντα τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας διὰ τὰς κατεπειγούσας χρείας, κατά δὲ τὴν εἰρήνην τοὺς αὐτοὺς συκοφαντούντα διὰ τὴν σχολὴν καὶ φθόνον, ἔκρινε συμφέρειν αύτῷ τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν εἰς μέγαν πόλεμον, ὅπως χρείαν ἔχουσα τῆς Περικλέους ἀρετῆς 20 καί στρατηγίας μή προσδέχηται τὰς κατ' αὐτοῦ διαβολάς, μηδ' έχη σχολήν και χρόνον έξετάζειν άκρι-4 βῶς τὸν περὶ τῶς χρημάτων λόγον. ὄντος δὲ ψηφίσματος παρά τοῖς Άθηναίοις Μεγαρέας εἴογεσθαι τῆς τε ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων, οί Μεγαρεῖς κατέ- 25 φυγου έπὶ τοὺς Σπαρτιάτας. οί δὲ Λακεδαιμόνιοι

¹ διδαχθέντες Jos. Scaliger, διαβληθέντες Reiske 2 ἐπὶ τὸν τῶν θεῶν βωμόν cod., corr. Dind. τῶν θεῶν] τῶν δωδεκα θεῶν Meineke 3 διὰ δὲ*] δὲ om. A, post ἐφοααν ponunt PL, post παφάδοξον cet. 4 πολλὰ PAL, ὅτι πολλὰ cet. 8 αὐτοί PAHF* 19 αὐτῷ PAJ

πεισθέντες τοις Μεγαρεύσιν απέστειλαν πρέσβεις έχ τοῦ προφανεστάτου ἀπὸ τῆς τοῦ κοινοῦ συνεδρίου γνώμης προστάττοντες τοῖς 'Αθηναίοις ἀνελεῖν τὸ κατά των Μεγαρέων ψήφισμα, μη πειθομένων δὲ 5 αὐτῶν ἀπειλοῦντες πολεμήσειν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμμάχων, συναχθείσης οὖν περί τούτων έκκλησίας, 5 δ Περικλής, δεινότητι λόγου πολύ διαφέρων άπάντων των πολιτων, έπεισε τούς 'Αθηναίους μη άναιοείν τὸ ψήφισμα, λέγων άρχην δουλείας είναι τὸ 10 πείθεσθαι παρά τὸ συμφέρου τοῖς Λακεδαιμονίων 504 προστάγμασι. συνεβούλευεν οὖν τὰ ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν είς την πόλιν και θαλαττοκρατούντας διαπολεμεϊν τοῖς Σπαφτιάταις. περί δὲ τοῦ πολέμου 40 πεφροντισμένως απολογισάμενος έξηριθμήσατο μέν 15 τὸ πλήθος των συμμάχων τῆ πόλει καὶ τὴν ὑπεροχήν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις τὸ πλήθος των μετακεκομισμένων έκ Δήλου χοημάτων είς τὰς 'Αθήνας, ἃ συνέβαινεν έκ τῶν φόρων ταῖς πόλεσι κοινή συνηθροϊσθαι κοινών δ' δυτων τών 2 20 μυρίων ταλάντων ἀπανήλωτο πρὸς τὴν κατασκευὴν των ποοπυλαίων και την Ποτιδαίας πολιοοκίαν τετοακισγίλια τάλαντα καί καθ' έκαστον ένιαυτόν έκ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων ἀνεφέρετο τάλαντα τετρακόσια έξήκοντα. χωρίς δὲ τούτων τά τε πομπεΐα 25 [σκεύη] καὶ τὰ Μηδικὰ σκῦλα πεντακοσίων ἄξια ταλάντων ἀπεφήνατο, εν τε τοῖς ίεροῖς ἀπεδείκνυεν 3 άναθημάτων τε πλήθος και τὸ τῆς 'Αθηνᾶς ἄγαλμα

⁵ ἀπείλουν τε π. Ρ 19 10 10 νοινών δ' ὅντων τῶν] ἐπείνων δ' ὅντων Dind. 24 τὰ Wess., ἡ cod. πομπία ν. 25 σκευἡ cod., del. Dind. 26 ἰεροῖς Reiske, ἔργοις cod.

ἔχειν χουσίου πεντήκοντα τάλαντα, ώς πεοιαιοετῆς ούσης της περί του κόσμου κατασκευής καί ταυτα, άναγκαία εί καταλάβοι χοεία, χοησαμένους παρά των θεων πάλιν αποκαταστήσειν έν είρηνη, τούς τε των πολιτων βίους διά την πολυχρόνιον είρη- 5 νην πολλήν ἐπίδοσιν είληφέναι πρὸς εὐδαιμονίαν. 4 χωρίς δὲ τῶν χρημάτων τούτων στρατιώτας ἀπεδείκνυεν υπάρχειν τῆ πόλει χωρίς συμμάχων καί των έν τοις φρουρίοις όντων δπλίτας μεν μυρίους καὶ δισχιλίους, τοὺς δ' ἐν τοῖς φρουρίοις ὄντας καὶ 10 τούς μετοίχους ὑπάρχειν πλείους τῶν μυρίων έπτακισχιλίων, τριήρεις τε τὰς παρούσας τριακοσίας. 5 τους δε Λακεδαιμονίους χρημάτων τε σπανίζειν άπεδείκνυε καὶ ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσι πολὺ λείπεσθαι των 'Αθηναίων. ταύτα διελθών καὶ παρορμήσας 15 τούς πολίτας είς τον πόλεμον, έπεισε τον δημον μή ποοσέχειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ταῦτα δὲ δαδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἢν 6 αίτίαν ωνομάσθη Όλύμπιος. μέμνηται δε τούτων καί 'Αριστοφάνης δ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής, 20 γεγονώς κατά την τοῦ Περικλέους ηλικίαν, έν τοῖσδε τοῖς τετραμέτροις.

ὧ λιπερνήτες γεωργοί, τἀμά τις ξυνιέτω φήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.

³ ἀναγκαῖα cod., corr. Wess. καταλάβη P 4 τῶν Φεῶν PL, τὴν Φεῶν cet. 8 ὑπεδείκννεν cod., corr. Dind. 21 τοῖοδε τοῖς A, δὲ τοῖς cet. 22 τετραμέτρους Cantorus et Rhod., γεγραμμένους (ἡν τάδε add. P) cod. 23 λιπερνήτεσι P, λιπερνήτεσι $\mathring{A}$ L, πένητες καὶ cet. (cogώτατοι Aristoph. εἰρ. 603) τάμὰ δή ξυνίετε Aristoph. 24 δήματα εἰ βούλεσθε cod.

πρῶτα μὲν γὰο αὐτῆς ἦρχε Φειδίας πράξας κακῶς, εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχη τῆς τύχης, ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
 πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.

καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις [Εὕπολις ὁ ποιητής]
Πεοικλέης οὐλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Εὔπολις δ' ὁ ποιητής

Πειθώ τις έπεκάθιζεν έπλ τοις χείλεσιν. ούτως έκήλει και μόνος των φητόφων το πέντρον έγκατέλειπε τοις χείλεσιν.

Αἰτίαι μὲν οὖν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου 41 15 τοιαῦταί τινες ὑπῆρξαν, ὡς Ἔφορος ἀνέγραψε. τῶν δ' ἡγουμένων πόλεων τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πόλεμον ἐμπεσουσῶν, Αακεδαιμόνιοι μὲν μετὰ τῶν Πελοποννησίων συνεδρεύσαντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα πρεσω βεύσαντες παρεκάλουν συμμαχεῖν αὐτοῖς, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν συμμάχους διαπρεσβευσάμενοι διακοσίαις τριήρεσιν ἔπεισαν βοηθεῖν, αὐτοὶ δὲ μετὰ τῶν Πελοποννησίων τὰς πεξὰς ὁυνά- 2 μεις διατάξαντες καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον 25 ἡτοιμασμένοι πρῶτοι τοῦ πολέμου κατήρξαντο. κατὰ γὰς τὴν Βοιωτίαν ἡ τῶν Πλαταιέων πόλις αὐτόνομος ἦν καὶ συμμαχίαν εἶχε πρὸς Ἀθηναίους. ἐν β

⁷ Ευπολις ὁ ποιητής delenda; cf. Cic. ad Attic. XII 6, 3 et orat. 29 (Arist. Ach. 530) 8 ὁλύμπιος Ρ 10 Ευπολις δὲ ὁ ποιητής add. Wess. 12 οὐτος Ρ 13 τὸ] τὸν Ρ

ταύτη τῶν πολιτῶν τινες καταλῦσαι τὴν αὐτονομίαν βουλόμενοι διελέχθησαν τοῖς Βοιωτοῖς, ἐπαγνελλόμενοι την πόλιν ύπὸ την τῶν Θηβαίων τάξειν συν-, τέλειαν καὶ παραδώσειν αὐτοῖς τὰς Πλαταιάς, ἐὰν 4 αὐτοί στρατιώτας πέμψωσι τοὺς βοηθοῦντας. διὸ 5 καλ τῶν Βοιωτῶν ἀποστειλάντων στρατιώτας ἐπιλέκτους τριακοσίους νυκτός, οί προδόται τούτους παρεισαγαγόντες έντὸς τῶν τειχῶν κυρίους τῆς πό-5 λεως ἐποίησαν. οί δὲ Πλαταιεῖς βουλόμενοι τὴν ποὸς 'Αθηναίους συμμαχίαν διαφυλάττειν, τὸ μέν 10 ποώτον υπολαβύντες πανδημεί τους Θηβαίους παοεΐναι, διεποεσβεύσαντο πρός τούς κατειληφότας την πόλιν και παρεκάλουν συνθέσθαι σπονδάς ώς δ' ή νὸξ παρήλθε, κατανοήσαντες όλίγους όντας, συνε-506 στοάφησαν και περί τῆς έλευθερίας έκθύμως ήγω- 15 ο νίζοντο. γενομένης δε της μάχης έν ταις δδοίς, το μέν πρώτον οί Θηβαΐοι διὰ τὰς ἀρετὰς προείχον και πολλούς των ανθισταμένων ανήρουν των δ' οίκετων καὶ των παίδων ἀπὸ των οἰκιων βαλλόντων τὰς περαμίδας καὶ κατατιτρωσκόντων τοὺς Θη- 20 βαίους ετράπησαν και τινες μεν αυτών εκπεσόντες έκ της πόλεως διεσώθησαν, τινές δε είς οίκίαν τινά καταφυγόντες ήναγκάσθησαν παραδοῦναι σφᾶς αὐ-7 τούς. οί δε Θηβαΐοι παρά των έκ της μάχης διασωθέντων πυθόμενοι τὰ. συμβεβημότα, παραχοῆμα 25 πανδημεί κατά σπουδήν ωρμησαν. διά δὲ τὸ παράδοξον ανετοίμων όντων των κατά την χώραν, πολλοί

³ τάξειν] νατάξειν Reiske, ἄξειν Cobet 5 αὐτοὶ] αὐτοῖς P 8 παρεισαγαγόντες PAJK, παρεισάγοντες cet. 16 γενομένης — ὁδοῖς om. L 26 πανδημεὶ om. FJK

μεν ἀνηρέθησαν, οὐα ὀλίγοι δε ζῶντες συνελήφθησαν, ἄπασα δ' ή χώρα ταραχῆς και, διαρπαγῆς ἔγεμεν.

Οί δὲ Πλαταιεῖς διαποεσβευσάμενοι ποὸς τοὺς 42 Θηβαίους ήξίουν απελθεϊν έκ τῆς χώρας αὐτῶν καὶ ε άπολαβεῖν τοὺς αίχμαλώτους. διὸ καὶ τῆς συνθέσεως ταύτης γεγενημένης οί μεν Θηβαΐοι τους αίχμαλώτους ἀπολαβόντες καὶ τὴν λείαν ἀποδύντες εἰς τὰς Θήβας ἀπηλλάγησαν, οί δὲ Πλαταιεῖς πρὸς μὲν 'Αθηναίους ἔπεμψαν πρέσβεις περί βοηθείας, αὐτοί 10 δε τὰ πλεῖστα ἐκόμισαν εἰς τὴν πόλιν. οί δε 'Αθη- 2 ναΐοι πυθόμενοι τὰ περί τὰς Πλαταιάς, παραχρημα έξέπεμψαν τοὺς Ικανοὺς στρατιώτας οὖτοι δὲ κατά σπουδήν παραγενόμενοι, καὶ μή φθάσαντες τούς Θηβαίους, τὰ λοιπὰ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας κατεκόμισαν 15 είς την πόλιν, και τέκνα και γυναϊκας και τον όχλον άθροίσαντες έξαπέστειλαν είς τὰς 'Αθήνας. οί δὲ Δακεδαιμόνιοι κρίναντες καταλελύσθαι τὰς 3 σπονδάς ύπο των 'Αθηναίων, δύναμιν άξιύλογον ήθροισαν έκ τε της Λακεδαίμονος καὶ παρά των 20 άλλων Πελοποννησίων. συνεμάχουν δε τότε Λακε- 1 δαιμονίοις Πελοποννήσιοι μέν πάντες πλην Αογείων οὖτοι δ' ἡσυχίαν εἶχον τῶν δ' ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου Μεγαρείς, 'Αμβρακιώται, Δευκάδιοι, Φωκείς, Βοιωτοί, Λοποοί των μέν ποδος Εύβοιαν έστοαμμέ-25 νων οί πλείους, των δ' άλλων 'Αμφισσείς. τοίς δ' 5 'Αθηναίοις συνεμάχουν οί τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας οίκοῦντες Κάρες και Δωριείς και Ίωνες και Έλλησ-

¹² οὖτοι] οὕτοι P 13 μὴ del. Reiske et Wurm 16 ἀθροίσαντες PAFJ, συναθφοίσαντες cet. 19 παρὰ PAL, om. cet. (c. 67, 1 68, 4) 20 τότε] τοῖς Wurm 24 εὕοιαν P

πόντιοι καὶ νησιῶται πάντες πλὴν τῶν ἐν Μήλφ καί Θήρα κατοικούντων, δμοίως δε καί οί έπὶ Θράung πλην Χαλαιδέων καὶ Ποτιδαιατών· ποὸς δὲ τούτοις Μεσσήνιοι μέν οί την Ναύπακτον οίκουντες καὶ Κερχυραϊοι * * αί δ' ἄλλαι πᾶσαι πεζούς στρα- 5 τιώτας έξέπεμπον. σύμμαχοι μέν οὖν ἀμφοτέροις ο ύπηρχον οί προειρημένοι. Δακεδαιμόνιοι δε δύναμιν άξιόλογον προχειρισάμενοι την ήγεμονίαν έδωκαν 'Αρχιδάμφ τῷ βασιλεῖ. οὖτος δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἐνέβαλεν είς τὴν 'Αττικήν, τοῖς δὲ φοουρίοις 10 ποοσβολάς έποιείτο καλ τῆς χώρας πολλήν έδήωσε. των δ' 'Αθηναίων παροξυνομένων διὰ τὴν τῆς χώρας καταδοομήν, καὶ βουλομένων παρατάξασθαι τοῖς πολεμίοις, Πεοικλής στοατηγός ὢν καὶ τὴν ὅλην ἡγεμονίαν έχων παφεκάλει τούς νέους ήσυχίαν έχειν, 15 έπαγγελλόμενος άνευ κινδύνων έκβαλεῖν τοὺς Λακε-7 δαιμονίους έκ της 'Αττικής. πληρώσας οὖν έκατὸν τοιήσεις καὶ δύναμιν ἀξιόλογον είς τὰς ναῦς ἐνθέμενος, καλ στρατηγόν έπιστήσας Καρκίνον καλ έτέgous τινάς, έξέπεμψεν είς την Πελοπόννησον. οδτοι 20 δὲ πολλὴν τῆς παραθαλαττίου χώρας πορθήσαντες καί τινα τῶν φοουρίων έλόντες κατεπλήξαντο τοὺς Λακεδαιμονίους διὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς 'Αττικῆς δύναμιν ταχέως μεταπεμψάμενοι πολλήν ασφάλειαν τοζς 8 πολεμίοις παρείχουτο. τούτφ δὲ τῷ τρόπφ τῆς 'Ατ- 25 τικής έλευθερωθείσης, δ μέν Περικλής αποδοχής

¹ $M\dot{\eta}$ λω] νύνλω A 2 Θράνην cod., corr. Rhod. 4 μεσήνιοι P' τὴν Dind., τὸν cod. 5 Κορνυραῖοι P] τούτων ναυτικόν παρείχοντο Κίοι, Λέσβιοι, Κερνυραϊοι ex Thuc. Π 9, 6 suppl. Wess. 19 Καριἴνον cod. 22 τίνες P (c. 50, 7) αστεπήξαντο V 25 πολεμίοις Hermann, Πελοπονηγρίοις cod.

έτύγχανε παρά τοῖς πολίταις, ὡς δυνάμενος στρατηγεῖν καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις διαπολεμεῖν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Απολλοδώρου 'Ρω-43 μαΐοι κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Γεγάνιον καλ 5 Λούκιου Σέρνιου. ἐπὶ δὲ τούτων ὁ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγός οὐ διέλιπε τὴν μὲν χώραν τῶν Πελοπουνησίων λεηλατών και καταφθείρων, τὰ δὲ φοούρια πολιοομών ποοσγενομένων δε αύτω πεντήκοντα τοιήρων έκ τῆς Κεοκύρας, πολύ μᾶλλον ἐπόρθει 10 την Πελοποννησίων χώραν, και μάλιστα τῆς παραθαλαττίου την καλουμένην 'Ακτην εδήου και τις έπαύλεις ένεπύριζε, μετά δὲ ταῦτα πλεύσας έπὶ 2 Μεθώνην τῆς Λαμωνικῆς, τήν τε χώραν κατέσυρε καὶ τῆ πόλει προσβολάς ἐποιεῖτο. ἔνθα δὴ Βοασί-15 δας δ Σπαρτιάτης, νέος μεν ών την ηλικίαν, άλκη δε και ανδοεία διαφέρων, δρών την Μεθώνην κινδυνεύουσαν έκ βίας άλωναι, παραλαβών τινας των Σπαρτιατών διὰ μέσου των πολεμίων έσμεδασμένων έτόλμησε διεμπεράσαι, και πολλούς άνελων παρεισέ-20 πεσεν είς τὸ χωρίον. γενομένης δὲ πολιοοχίας, καὶ 3 τοῦ Βοασίδου λαμπούτατα κινδυνεύσαντος, Αθηναΐοι μέν οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον έλεῖν ἀπεχώρησαν πρὸς τὰς ναῦς, Βρασίδας δὲ διασεσωκώς τὴν Μεθώνην διὰ τῆς ίδίας ἀφετῆς καὶ ἀνδφείας ἀποδοχῆς ἔτυχε 25 παρά τοις Σπαρτιάταις. διά δὲ τὴν ἀνδραγαθίαν ταύτην φοονηματισθείς, πολλάκις έν τοις υστερον

¹ στοατηγείν καὶ] στοατηγήματι Wurm; καταστοατηγείν καὶ τοὺς Λ. καὶ δ. Βοικοί 2 τοὺς Λακεδαιμονίους κατασολεμείν Γ. 4 Μεγάνιον ΑΚ 6 διέλειπε Α 7. δ. Είςh., τε cod. 9 Κορκύφας Γ΄ 18 μέσων malim, cf. XVII 28, 3 22 έλεϊν Ρ, άνελείν ν.

χοόνοις παραβόλως άγωνιζόμενος μεγάλην δόξαν 4 ανδοείας απηνέγκατο. 'Αθηναΐοι δε πεοιπλεύσαντες είς την Ήλείαν την τε χώραν ἐπόρθουν καὶ Φειάν χωρίον 'Ηλείων έπολιόρκουν. έκβοηθησάντων δ'ε των Ήλείων, μάχη τε ένίκησαν και πολλούς άπο- 5 κτείναντες των πολεμίων είλον τὰς Φειὰς κατὰ κοάτος. 5 μετά δε ταῦτα τῶν Ἡλείων πανδημεί παραταξαμένων απεμρούσθησαν είς τὰς ναῦς εἶτ' ἀποπλεύσαντες είς την Κεφαλληνίαν, και τούς ταύτην κατοι-508 κούντας είς την συμμαχίαν προσαγαγόμενοι, του είς 10 44 τὰς 'Αθήνας πλοῦν ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναΐοι στοατηγόν προχειρισάμενοι Κλεόπομπον έξαπέστειλαν μετά νεῶν τοιάκοντα, ποοστάξαντες τήν τε Εύβοιαν παραφυλάττειν και Λοκροίς πολεμείν. δ δ' έμπλεύσας τήν τε παραθαλάττιον τῆς Λουρίδος 15 έδήωσε και πόλιν Θοόνιον έξεπολιόοκησε, τοῖς δ' αντιταξαμένοις των Λοκοων συνάψας μάχην ενίκησε πεοί πόλιν 'Αλόπην. Επειτα την ποοπειμένην της Λοκοίδος υήσου, δυομαζομένην 'Αταλάντην, έπιτείχισμα τῆς Λουρίδος κατεσκεύασε, πολεμών πρὸς 20 2 τοὺς έγχωρίους. 'Αθηναΐοι δ' έγκαλοῦντες Αίγινήταις ώς συνηργηκόσι Λακεδαιμονίοις ανέστησαν αὐτοὺς έκ της πόλεως, έκ δε των πολιτών οικήτορας έκπέμψαντες κατεκληφούχησαν τήν τε Αίγιναν καὶ την 3 χώραν. Λακεδαιμόνιοι δε τοῖς ἐκπεπτωκόσιν Αίγι- 25 νήταις έδωκαν οίκειν τὰς καλουμένας Θυρέας διὰ

³ Felar Palmerius (ax Thuc, II 25, 3), φ eqàr P, φ eqiar v. 6 Felar Palm., φ eqàs cod. 9 Ke φ alnılar v. 14 évolar Pl 18 ålvanı P 19 åvolas φ etti 18 ålvanı P 26 Govçalas PHL, Goçalas cet.

τό και τους Αθηναίους δεδωκέναι τοῖς ἐκ Μεσσήνης έκβληθεϊσι κατοικεΐν Ναύπακτον, 'Αθηναΐοι δέ Πεοικλέα μετά δυνάμεως έξέπεμψαν πολεμήσοντα τοῖς Μεγαρεῦσιν, οὖτος δὲ πορθήσας τὴν χώραν ταλ τὰς κτήσεις αὐτῶν λυμηνάμενος μετὰ πολλῆς ώφελείας ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Αθήνας. Λακεδαιμόνιοι 45 δε μετά Πελοποννησίων και των άλλων συμμάχων ένέβαλον είς την Άττικην το δεύτερον. έπιπορευόμενοι δὲ τὴν χώραν έδενδροτόμουν καὶ τὰς ἐπαύλεις 10 ένεπύοιζον, και πάσαν σχεδύν την γην έλυμήναντο πλην της καλουμένης Τετραπόλεως ταύτης δ' ἀπέσχοντο διά τὸ τοὺς προγόνους αὐτῶν ἐνταῦθα κατωκηκέναι καὶ τὸν Εὐουσθέα νενικηκέναι τὴν δομὴν έκ ταύτης ποιησαμένους δίκαιον γὰο ήγοῦντο τοῖς 15 εὐηργετημόσι τοὺς προγόνους, παρά τῶν ἐμγιόνων τὰς προσηκούσας εὐεργεσίας ἀπολαμβάνειν. οί δ' 2 'Αθηναΐοι παρατάξασθαι μέν οὐκ ἐτόλμων, συνεγόμενοι δ' έντὸς τῶν τειχῶν ἐνέπεσον εἰς λοιμικήν πεοίστασιν· πολλού γαο πλήθους καὶ παντοδαπού 20 συνερουηκότος είς την πόλιν διά την στενοχωρίαν εὐλόγως εἰς νόσους ἐνέπιπτον, ἔλκοντες ἀέρα διεφθαρμένον. διόπες οὐ δυνάμενοι τοὺς πολεμίους ε Εμβαλεϊν έκ τῆς χώρας, πάλιν ναῦς πολλὰς έξέπεμ-509που είς Πελοπόννησου στρατηγου έπιστήσαντες Περι-25 κλέα. οὖτος δὲ πολλὴν χώραν τῆς παραθαλαττίου δηώσας καί τινας πόλεις πορθήσας, έποίησεν ἀπελθείν έκ της 'Αττικής τούς Λακεδαιμονίους. μετά δὲ 4

¹⁴ τους εὖηφγετημότας Wess. 17 ἐτόμαν Γ΄ 20 στεινοχωρίαν Ρ΄ 21 ἐνέπεσον L, ἔπιπτον cet. 25 της PAJL, τὴν τῆς cet. παραθαλαττίας ν.

ταυθ' οι 'Αθηναΐοι, τῆς μὲν χώρας δεδενδροκοπημένης, τῆς δὲ νόσου πολλοὺς διαφθειρούσης, ἐν
ἀθυμία καθειστήκεσαν, καὶ τὸν Περικλέα νομίζοντες
αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου δι' ὀργῆς εἶχον.
διόπερ ἀποστήσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας, καὶ ε
μικράς τινας ἀφορμὰς ἐγκλημάτων λαβόντες, ἐξημίωσαν αὐτὸν ὀγδοήκοντα ταλάντοις. μετὰ δὲ ταῦτα
πρεσβείας ἀποστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἡξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον ὡς δὲ οὐδεὶς αὐτοῖς προσεῖχεν, ἡναγκάζοντο πάλιν τὸν Περικλέα στρατηγὸν 10
αἰρεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον
τὸν ἐνιαυτόν.

46 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Επαμείνονος 'Ρωμαΐοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίριον καὶ Αὐλον Κορνήλιον Μακερῖνον. ἐπὶ δὲ τούτων ἐν ιδ μὲν ταῖς 'Αθήναις Περικλῆς ὁ στρατηγὸς ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτω, πρὸς δὲ τούτοις δεινότητι λόγου καὶ στρατηγία πολὺ προέχων τῶν 2 πολιτῶν. ὁ δὲ δῆμος φιλοτιμούμενος κατὰ κράτος ἐλεῖν τὴν Ποτίδαιαν, ἐξαπέστειλεν "Αγνωνα στρα-20 τηγὸν ἔχοντα τὴν δύναμιν ἢν πρότερον εἶχε Περικλῆς. οὖτος δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στόλου καταπλεύσας εἰς τὴν Ποτίδαιαν παρεσκευάσατο τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν μηχανάς τε γὰρ παντοδαπὰς παρεσκεύασε πολιορκητικὰς καὶ δπλων καὶ βελῶν πλῆθος, 25 ἔτι δὲ σίτου δαψίλειαν ἵκανὴν πάση τῆ δυνάμει.

¹ δενδοοποπημένης v. 2 διαφθειράσης Reiske 13 Έπαμενωνος Palmerius, Έπαμενώνδου cod. 14 Παπείριον PA, Παπύριον cet. απ' om. P 20 ἄγνωνα P 23 παρεσκευάσαντο P 24 παρεσκευάσεν PAFJK, παρεσκευάσατο cet.; f. κατεσκεύασε 26 δαψηλείαν πα! Ιπανήν P

ποοσβολάς δε ποιούμενος συνεχείς καθ' εκάστην ήμέραν διέτριβε πολύν χρόνον, οὐ δυνάμενος έλεῖν την πόλιν. οί μεν γάο πολιοοπούμενοι διά τον έκ ε τῆς άλώσεως φόβον έρρωμένως ημύνοντο καὶ ταῖς 5 ύπεροχαϊς τῶν τειχῶν πεποιθότες ἐπλεονέκτουν, ἡ δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος τοὺς πολιοοκοῦντας συνέχουσα πολλούς ἀνήφει, καὶ τὸ στρατόπεδον ἀθυμία κατείχεν. δ δ' "Αγνων είδως τοὺς 'Αθηναίους δεδα- 4 πανηκότας είς τὴν πολιοφκίαν πλείω τῶν χιλίων 10 ταλάντων και χαλεπώς διακειμένους πρός τούς Ποτιδαιάτας διὰ τὸ πρώτους ἀποστῆναι πρὸς τοὺς 510 Λακεδαιμονίους, έφοβεῖτο λῦσαι την πολιοομίαν: διόπεο ήναγκάζετο διακαρτερείν και τούς στρατιώτας ἀναγκάζειν παρὰ δύναμιν βίαν προσάγειν τῆ 15 πόλει. ἐπεὶ δὲ τῶν πολιτῶν πολλοὶ διεφθείροντο 5 κατά τὰς στοοσβολάς και κατά τὴν έκ τοῦ λοιμοῦ νόσον, ἀπολιπών μέρος τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς πολιοοκίας ἀπέπλευσεν είς τὰς 'Αθήνας, ἀποβεβληκώς των στρατιωτών πλείους των χιλίων. ἀπελθόντων σ 20 δε τούτων οί Ποτιδαιᾶται, τοῦ τε σίτου παντελῶς έκλιπόντος καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀθυμούντων, έπεμηρυμεύσαντο πρός τούς πολιορκοῦντας περί διαλύσεως. ἀσμένως δε κακείνων ποοσδεξαμένων διαλύσεις έποιήσαντο τοιαύτας, απελθεϊν έχ τῆς πόλεως 25 απαντας τούς Ποτιδαιάτας, άλλο μέν μηθέν λαβόντας, έχουτας δε τούς μεν ανδρας Ιμάτιον έν, τας δε γυναϊκας δύο. γενομένων δε τούτων των σπον- 7

⁶ $\dot{\eta}$ δ' ἐν τοῦ λοιμοῦ νόσος*] τοὺς ἐν λιμένος, $\dot{\eta}$ δὲ νόσος libri (ν. 16) 8 ἄγνων P 16 τὰς ont. P 19 πλείω PL 21 ἐνλείποντος PF°L 25 ἄλλο μὲν] ἀλλ' ὅμως P

δων οί μεν Ποτιδαιαται πάντες μετά γυναικών καί τέκνων έξέλιπον την πατοίδα κατά τὰς συνθήκας, και παρελθόντες είς τους έπι Θράκης Χαλκιδείς παο' αὐτοῖς κατώκησαν· of δ' 'Αθηναῖοι τῶν πολιτῶν είς χιλίους οἰκήτορας έξέπεμψαν είς τὴν Ποτίδαιαν, 5 καὶ τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν. 47 'Αθηναΐοι δὲ Φοομίωνα στρατηγόν προχειρισάμενοι μετά είποσι τοιήρων έξαπέστειλαν. οδτος δέ περιπλεύσας την Πελοπόννησον είς Ναύπακτον κατῆρε, καὶ θαλαττοκρατών τοῦ Κρισαίου κόλπου 10 διεκώλυσε ταύτη πλεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους. Λακεδαιμόνιοι δε δύναμιν άξιόλογον έξέπεμψαν μετ' 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως' οὖτος δὲ παρελθών τῆς Βοιωτίας είς Πλαταιάς έστρατοπέδευσε. μελλόντων δ' αὐτῶν δηοῦν τὴν χώραν, καὶ παρακαλούντων 15 τούς Πλαταιείς αποστήναι των 'Αθηναίων, ως ού προσείχου αὐτοῖς, ἐπόρθησε τὴυ χώραυ καὶ τὰς 2 κατ' αὐτὴν κτήσεις έλυμήνατο. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πόλιν περίτειγίσας ήλπιζε τῆ σπάνει τῶν ἀναγκαίων καταπονήσειν τούς Πλαταιείς ούδεν δ' ήττον καί 20 μηχανάς προσάγοντες και διά τούτων σαλεύοντες τὰ τείχη καὶ προσβολὰς ἀδιαλείπτως ποιούμενοι διετέλουν. έπεὶ δὲ σὐδὲ διὰ τῶν προσβολῶν ἠδύναντο γειοώσασθαι την πόλιν, απολιπόντες την Ικανήν 3 φυλακήν ἐπανηλθον είς Πελοπόννησον. 'Αθηναΐοι 25 δὲ στρατηγούς καταστήσαντες Ξενοφώντα καὶ Φα-

νόμαχον ἀπέστειλαν ἐπὶ Θοάκην μετὰ στρατιωτῶν χιλίων. οδτοι δε παραγενηθέντες είς Σπάρτωλον τῆς Βοττικῆς ἔτεμον τὴν χώραν, καὶ τὸν σῖτον ἐν χλόη διέφθειοαν. προσβοηθησάντων δε τοῖς Βοτε τιαίοις Όλυνθίων, ήττήθησαν ύπὸ τούτων μάχη: άνηρέθησαν δε των Άθηναίων οι τε στρατηγοί καί των στρατιωτών οί πλείους. άμα δὲ τούτοις πρατ- 1 τομένοις Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες ύπὸ 'Αμβρακιωτων έστράτευσαν είς 'Ακαρνανίαν. ήγούμενος δὲ 10 511 τούτων Κνήμος είχε στρατιώτας πεζούς χιλίους καί· ναῦς ὀλίγας ποοσλαβόμενος δὲ καὶ παρὰ τῶν συμμάγων στοατιώτας τοὺς Ικανοὺς ἦκεν εἰς τὴν 'Ακαονανίαν και κατεστρατοπέδευσε πλησίον πόλεως τῆς ονομαζομένης Στράτου. of δε 'Απαρνάνες συστρα- 5 15 φέντες καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνεδοεύσαντες πολλοὺς ἀπέκτειναν, καὶ συνηνάγκασαν τὸν Κυῆμον ἀπαγαγείν την δύναμιν είς τους ονομαζομένους Οινιάδας.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Φορμίων δ τῶν 18
'Αθηναίων στρατηγὸς ἔχων εἴχοσι τριήρεις περιέτυχε
20 ναυσί Λακεδαιμονίων έπτὰ πρὸς ταῖς τετταράχοντα.
ναυμαχήσας δὲ πρὸς ταύτας τήν τε στρατηγίδα ναῦν
τῶν πολεμίων κατέδυσε καὶ τῶν ἄλλων πολλὰς
ἄπλους ἐποίησε, δώδεκα δὲ ἀὐτάνδρους εἶλε, τὰς δὲ
λοιπὰς μέχρι τῆς γῆς κατεδίωξεν. οι δὲ Λακεδαι25 μόνιοι πας' ἐλπίδας ἡττηθέντες ταῖς ὑπολειφθείσαις
ναυσίν ἔφυγον εἰς Πάτρας τῆς 'Αχαΐας. αὕτη μὲν

² Σπάστωλον Palmerius (Thuc. II 79, 2), Πάπτωλον cod. 3 ἔτεμνον Α 4 βοττικαίοις Ρ΄ 6 των Αθηνείων om, FJK 1α παὶ] τῶν add. Ρ΄ 12 τους ΡΑ, om. cet. 15 τους πολεμίους ν. (ΧΙΧ 68, 6 69, 1) 20 σαφάκοντα Ρ

οὖν ἡ ναυμαχία συνέστη περί τὸ Ῥίον καλούμενον. οί δ' Άθηναῖοι τρόπαιον στήσαντες καὶ τῷ Ποσειδώνι περί του Ίσθμον ναῦν καθιερώσαντες ἀπέπλευ-2 σαν είς πόλιν συμμαχίδα Ναύπακτον. Λακεδαιμόνιοι δ' έτέρας ναῦς έξέπεμψαν είς τὰς Πάτρας. 5 αδται δε προσλαβόμεναι τὰς ἐκ τῆς ναυμαχίας περιλελειμμένας τοιήσεις ηθοοίσθησαν είς το 'Pίον' είς τὸν αὐτὸν δὲ τόπον καὶ τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατήντησε και πλησίον τοῦ στόλου 3 κατεστρατοπέδευσε. Φορμίων δε τη προγεγενημένη 10 νίκη φοονηματισθείς ετόλμησεν επιθέσθαι ταΐς πολεμίαις ναυσίν ούσαις πολλαπλασίαις καί τινας αὐτῶν καταδύσας καὶ τῶν ἰδίων ἀποβαλὼν ἀμφίδοξον έσχε την νίκην. μετά δε ταῦτα 'Αθηναίων ἀπο-. στειλάντων είκοσι τοιήσεις, οί Λακεδαιμόνιοι φοβη- 15 θέντες ἀπέπλευσαν είς την Κόρινθον, οὐ τολμώντες ναυμαχείν. ταύτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον του ένιαυτόν.

49 Ἐπ' ἄοχοντος δ' Αθήνησι Διοτίμου Ῥωμαΐοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Γάιον Ἰούλιον καὶ Πρόκλον 20 Οὐεργίνιον Τρίκοστον, Ἡλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ὀγδόην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στά-2 διον Σύμμαζος Μεσσήνιος ἀπὸ Σικελίας, ἐπὶ δὲ τούτων Κυῆμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχος ἐν τῆ Κορίνθω διατρίβων ἔκρινε τὸν Πειραιᾶ καταλα-25 βέσθαι. ἐπυνθάνετο γὰρ μήτε ναῦς ἐν αὐτῷ κα-

¹ ή add. Dind. 3 πεφl] τῷ πεφl Wurm 5 ετέφους P 11 πολεμικαϊς cod., corr. Dind. 20 ὑπάτους κατέστησαν ΡΑ, κατέστησαν ὑπάτους cet. 21 Οὐεφγήνιον ΑΓ ἡγαγου P, ἡγου v. 23 μεσήνιος P

θειλαυσμένας ύπάρχειν μήτε στρατιώτας είναι τεταγμένους έπὶ τῆς φυλακῆς τοὺς γὰο 'Αθηναίους άμελῶς ἔχειν περὶ τῆς τούτου φυλακῆς διὰ τὸ μηδαμώς έλπίζειν τολμήσαι τινάς καταλαβέσθαι τὸν ε τόπον. διόπες έν τοῖς Μεγάροις μαθελμύσας τὰς 3 νενεωλκημένας τετταράκοντα τριήρεις νυκτός ἔπλευσεν είς την Σαλαμίνα προσπεσών δ' άπροσδοκήτως 512 είς τὸ φρούριον τῆς Σάλαμῖνος τὸ καλούμενον Βουδόριον, τρεῖς ναῦς ἀπέσπασε καὶ τὴν ὅλην Σαλα-10 μΐνα κατέδραμε. των δε Σαλαμινίων πυρσευσάντων 4 τοῖς κατὰ τὴν 'Αττικήν, οί μὲν 'Αθηναῖοι δόξαντες τὸν Πειραιᾶ κατειληφθαι ταχέως έξεβοήθουν μετὰ πολλής ταραχής γνόντες δε το γεγονός, ταχέως πληοώσαντες ναῦς ίπανὰς ἔπλεον εἰς τὴν Σαλαμίνα. 15 οί δὲ Πελοποννήσιοι τῆς ἐπιβολῆς διαψευσθέντες 5 άπέπλευσαν έκ τῆς Σαλαμῖνος εἰς τὴν οἰκείαν. δ' 'Αθηναΐοι, των πολεμίων αποπεπλευκότων, τῆς μεν Σαλαμίνος επιμελεστέραν φυλακήν εποιήσαντο καὶ κατέλιπου φρουρούς τούς ίκανούς, τὸν δὲ Πει-20 οαιᾶ κλείθοοις καὶ φυλακαῖς ίκαναῖς διαλαβόντες . ἀχύοωσαν.

Περί δε τούς αὐτούς χρόνους Σιτάλλης δ τῶν 50 Θρακῶν βασιλεὺς παρειλήφει με βασιλείαν ὀλίγην χώραν, διὰ δε τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ : 25 πολὺ τὴν δυναστείαν ηὕξησεν, ἐπιεικῶς μεν ἄρχων τῶν ὑποτεταγμένων, ἀνδρεῖος δ' ὧν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατηγικύς, ἔτι δε τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπιμέλειαν. τὸ δε τέλος ἐπὶ τοσοῦτον

³ τούτου] τοῦ P; τὴν — φυλακήν Reiske 4 τολμήσειν Hert. 9 ὅλην P; ἄλλην v. 23 ὁλίγης χώρας v.

δυνάμεως προηλθεν, ώστε χώρας άρξαι πλείστης των ποὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων κατὰ τὴν Θράκην. 2 ή μεν γάο παραθαλάττιος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ᾿Αβδηριτῶν χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα διέτεινε μέχρι τοῦ "Ιστρου ποταμοῦ, ἀπὸ δὲ θαλάττης εἰς τὸ μεσόγειου τ πορευομένω τοσούτον είχε διάστημα, ώστε πεζών εύζωνον όδοιπορήσαι ήμέρας δέκα τρεῖς. τηλικαύτης δε χώρας βασιλεύων ελάμβανε προσόδους καθ' έκα-8 στον ένιαυτὸν πλείω χιλίων ταλάντων. κατὰ δ'è τούς ύποκειμένους καιρούς έχων πόλεμον ήθοοισεν 10 έκ της Θράκης στρατιώτας πεζούς μέν πλείους των δώδεκα μυριάδων, ίππεῖς δὲ πεντακισμυρίους, ἀναγκαΐον δ' έστι τοῦ πολέμου τούτου προεκθέσθαι τὰς αίτίας, ΐνα σαφής ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ὑπάρξη τοῖς ἀναγινώσκουσι. Σιτάλκης τοίνυν πρὸς 'Αθηναίους 15 φιλίαν συνθέμενος ώμολόγησεν αὐτοῖς συμμαχήσειν τον έπι Θράκης πόλεμον διόπερ βουλόμενος τους Χαλιιδεῖς σὺν τοῖς 'Αθηναίοις καταπολεμῆσαι, πα-4 φεσκευάζετο δύναμιν άξιόλογον. άμα δὲ καὶ πρὸς Περδίκκαν τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων ἀλλοτοίως 20 διακείμενος, έχοινε κατάγειν έπὶ τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν 'Αμύνταν του Φιλίππου, δι' άμφοτέρας οὖν τὰς προειρημένας αίτίας ἦν ἀναγκαΐον αὐτῷ συστήσασθαι δύναμιν άξιόλογον. ώς δ' αὐτῷ τὰ. ποὸς τὴν στοατείαν εὐτοεπῆ κατεσκεύαστο, ποοήγαγε 25 την δύναμιν απασαν, και διελθών την Θράκην ένέ-5 βαλεν είς την Μακεδονίαν. οί δὲ Μακεδόνες τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως καταπλαγέντες παρατάξασθαι 513

7 τοεισηαίδενα ν. 12 δυοκαίδενα ν. 20 Περδίκαν ΑΕ 25 στρατειάν ${\bf P}$

μεν ούκ ετόλμησαν, εκκομίσαντες δε τόν τε σίτον και των χρημάτων ϋσα δυνατον ην είς τὰ καρτερώτατα φρούρια, μένοντες εν τούτοις ήσυχίαν είχον. οι δε Θράκες καταγαγύντες τον 'Λιμύνταν επί την υ 5 βασιλείαν το μεν πρώτον διὰ λόγων και πρεσβειών έπειρώντο προσάγεσθαι τὰς πόλεις, ὡς δ' οὐδείς αὐτοίς προσείχεν, εὐθὸς τῷ πρώτω φρουρίω προσβαλόντες κατὰ κράτος είλον. μετὰ δὲ ταῦτά τινες τῶν πόλεων καὶ τῶν φρουρίων διὰ τὸν φόρον 10 έκουσίως ὑπετάγησαν. πορθήσαντες δὲ πᾶσαν την Μακεδονίαν καὶ πολλης ἀφελείας κύριοι γενόμενοι μετέβησαν ἐπὶ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις τὰς τῶν Χαλκιδέων.

Τοῦ δὲ Σιτάλκου περὶ ταῦτα διατρίβουτος Θετ-51
15 ταλοὶ καὶ 'Αχαιοὶ καὶ Μάγυητες καὶ οἱ ἄλλοι πάυτες "Ελληνες ὅσοι κατφκουν μεταξύ Μακεδονίας καὶ
Θερμοπυλῶν, συνεφρόνησαν καὶ δύναμιν ἀξιόλογον
κοινῆ συνεστήσαντο εὐλαβοῦντο γὰρ μήποτε τοσαύταις μυριάσιν οἱ Θρᾶκες ἐμβάλωσιν αὐτῶν εἰς
20 τὴν χώραν, καὶ κινδυνεύσωσι ταῖς πατρίσι. τὸ δ' 2
αὐτὸ καὶ τῶν Χαλκιδέων ποιησάντων, Σιτάλκης πυδύμενος τοὺς "Ελληνας ἀδρὰς δυνάμεις συνηθροικέναι καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐνοχλουμένους, πρὸς μὲν τὸν Περδίκκαν διαλυσάμενος
25 ἐπιγαμίας ἐποιήσατο, τὰς δὲ δυνάμεις ἀπήγαγεν εἰς
τὴν Θράκην.

¹ είσκομίσαντες Dind., non Wess. 3 καρτερότατα P 4 κατάγοντες Dind. 20 κυνδυνεύσαστ PAHIKL, δυναστεύσαστ cet. 23 στρατιώτας] όρῶν add. Hert. ἐνοχλουμένους] έννοσύμενος add. Bezzel 25 ξπιγαμίαν f: 26 τὴν om. v.

52 "Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι μὲν παραλαβόντες τοὺς ἐκ Πελοποννήσου συμμάχους εἰσέβαλον εἰς τὴν 'Αττικήν, ἔχοντος τὴν ἡγεμονίαν 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως, τὸν δὲ σἴτον ἐν τῆ χλόη διέφθειραν, καὶ τὴν χώραν δηώσαντες ἐπανῆλθον 5 2 εἰς τὰς πατρίδας. οἱ δ' 'Αθηναῖοι παρατάξασθαι μὲν οὐ τολμῶντες, ὑπὸ δὲ τῆς νόσου καὶ τῆς σιτοδείας πιεξόμενοι, κακὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον ἐλπίδας, ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐκλείδου 'Ρωμαζοι 53 κατέστησαν άντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάρχους τρεῖς, Μάρκου Μάνιου, Κόιντου Σουλπίκιου Πραιτέξτατου, Σερούλιον Κορνήλιον Κόσσον. έπὶ δὲ τούτων κατά την Σικέλίαν Λεοντίνοι, Χαλκιδέων μεν όντες άποι- 15 κοι, συγγενείς δε Άθηναίων, έτυχον ύπο Συρακοσίων πολεμούμενοι. πιεζόμενοι δε τῷ πολέμω, καλ διά την ύπεροχην των Συρακοσίων κινδυνεύοντες άλωναι κατά κράτος, έξέπεμψαν πρέσβεις είς τάς 'Αθήνας, άξιοῦντες τὸν δῆμον βοηθῆσαι τὴν ταχί-20 στην καὶ τὴν πόλιν έαυτῶν ἐκ τῶν κινδύνων δύσα-2 σθαι. ήν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀρχιπρεσβευτής Γοργίας δ δήτωρ, δεινότητι λόγου πολύ πορέχων 514 πάντων των καθ' έαυτόν. οδτος και τέχνας όητοοικάς ποῶτος έξεῦρε καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν το- 25 σούτο τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ώστε μισθὸν λαμ-

¹¹ Εὐπλείδου] Εὐπλέους Wess. 13 Μάνιον] Manilius Liv. 4, 23 σουλπίκιον P, σοντίκιον V. 14 σερούλιον P, αιλ σερούλιον V. πόσσον P, πέσσον P, πέσσον P, πέσσον P, πέσσον P 25 σοφιστίαν P τοσούτα P, τοσούτον P, τοσούτον P, τοσούτον P.

βάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἐκατόν. οὖτος οὖν 3 καταντήσας εἰς τὰς 'Αθήνας και παραχθεὶς εἰς τὰν δῆμον διελέχθη τοῖς 'Αθηναίοις περὶ τῆς συμμαχίας, καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως ἐξέπληξε τοὺς 'Αθη-5 ναίους ὅντας εἰφυεῖς καὶ φιλολόγους. πρῶτος γὰρ 4 ἐχρήσατο τοῖς τῆς λέξεως σχηματισμοῖς περιττοτέροις καὶ τῆ φιλοτεχνία διαφέρουσιν, ἀντιθέτοις καὶ ἰσοκώλοις καὶ παρίσοις καὶ ὁμοιοτελεύτοις καὶ τισιν ἐτέροις τοιούτοις, ὰ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς 10 κατασκευῆς ἀποδοχῆς ἡξιοῦτο, νῦν δὲ περιεργίαν ἔχειν δοκεῖ καὶ φαίνεται καταγέλαστα πλεονάκις καὶ κατακόρως τιθέμενα. τέλος δὲ πείσας τοὺς 'Αθη-5 ναίους συμμαχῆσαι τοῖς Λεοντίνοις, οὖτος μὲν θαυμασθεὶς ἐν ταῖς 'Αθήναις ἐπὶ τέχνη ἡητορικῆ τὴν 15 εἰς Λεοντίνους ἐπάνοδον ἐποιήσατο.

'Αθηναζοι δε και πάλαι μεν ήσαν επιθυμηται 54
τῆς Σικελίας διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, και τότε
δ' ἀσμένως προσδεξάμενοι τοὺς τοῦ Γοργίου λόγους
εψηφίσαντο συμμαχίαν ἐκπέμπειν τοῖς Μεοντίνοις,
20 πρόφασιν μεν φέροντες τὴν τῶν συγγενῶν χρείαν
και δέησιν, τῆ δ' ἀληθεία τὴν νῆσον σπεύδοντες
κατακτήσασθαι. καὶ γὰρ οὐ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον 2
τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν Κερκυραίων διαπολεμούντων μεν πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμηθέντων δ'
25 ἀμφοτέρων συμμάχους λαβεῖν τοὺς 'Αθηναίους, προέκρινεν ὁ δῆμος συμμαχεῖν τοῖς Κερκυραίοις διὰ
τὸ τὴν Κέρκυραν εὐφυῶς κεῖσθαι πρὸς τὸν εἰς Σι-

⁶ τοὶς τῆς PAFL, τῆς cet. 8 ὁμοτελεύτοις cod., corr. Wess. 11 ἔχει Ρ΄ παταγέλαστον — τιθ έμενον cod., corr. Reiske 12 δὲ om. v. 23, 26, 27 Κοςανς. Ρ

3 κελίαν πλούν. καθόλου γάο οί 'Αθηναΐοι κατακτησάμενοι την της θαλάττης ηγεμονίαν καὶ μεγάλας ποάξεις επιτελεσάμενοι συμμάχων τε πολλών εὐπόοουν και δυνάμεις μεγίστας έκέκτηντο και χοημάτων τε πλήθος έτοιμον παρέλαβον, μετακομίσαντες 5 έκ Δήλου τὰ κοινὰ χρήματα τῶν Έλλήνων, ὄντα πλείω τῶν μυρίων ταλάντων, ἡγεμόσι τε μεγάλοις καί διά στρατηγίαν δεδοκιμασμένοις έχρήσαντο, καί διά τούτων άπάντων ήλπιζον καταπολεμήσειν μέν τούς Λακεδαιμονίους, πάσης δε της Έλλάδος την 10 ήγεμονίαν περιπεποιημένοι ανθέξεσθαι τῆς Σικελίας.515 4 διά ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ψηφισάμενοι βοηθεῖν τοῖς Λεοντίνοις έξέπεμψαν είς την Σικελίαν ναῦς εἴκοσι καὶ [στρατηγούς] Λάχητα καὶ Χαροιάδην. οδτοι δὲ πλεύσαντες εlς τὸ 'Ρήγιον προσελάβοντο ναῦς εἴκοσι 15 παρὰ τῶν Ῥηγίνων καὶ τῶν Χαλκιδέωυ ἀποίκων. έντεῦθεν δ' δρμώμενοι τὸ μὲν πρῶτον τὰς Λιπαραίων νήσους κατέδραμον διὰ τὸ συμμαχεῖν τοὺς Λιπαοαίους τοῖς Συρακοσίοις, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ Λοκοούς πλεύσαντες και πέντε νεῶν Λοκρίδων κυριεύσαντες, 20 5 Μύλας φρούριον έπολιόρκησαν, έπιβοηθησάντων δὲ των πλησιοχώρων Σικελιωτών τοῖς Μυλαίοις ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν 'Αθηναΐοι νικήσαντες ἀπέκτειναν μέν πλείους των χιλίων, έζωγοησαν δε ούκ ελάττους των έξακοσίων εὐθὺς δὲ καὶ τὸ φοούριον ἐκπολιος- 25

⁴ μεγίστας ἐπέπτηντο Reiske, ἐπιτελεσάμενοι μεγίστας ἐπέπτηντο πόλεις codices 18 είνοσι Ρ (et Thuc. III 86, 1) επατόν ν. 14 στρατηγούς οπ. Ρ Χαριάδην Α, Χαβρίαν FK 15 είνοσι Ρ, ἐπατόν ν. 16 καὶ τῶν Ἰ καὶ αὐτῶν Reiske, καὶ τῶν ἄλλων conicio ἀποίνων PAL, ἀποίνων ὄντων cet. 21 Μύλας add. Cluverius (Thuc. III 90, 2) 22 Σικελῶν cod., corr. Wess. 25 καὶ οπ. ΑΡΙΚΙ

κήσαντες κατέσχον. τούτων δὲ πραττομένων κατέ- 6 πλευσαν υήες τετταράκουτα, ἂς ἀπέστειλεν ὁ δήμος, κρίνων γενναιότερον ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου· ήγεῖτο δ' αὐτῶν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς. ἀθροισθεισῶν ε δὲ τῶν τριήρων εἰς ἕνα τόπον ἀξιόλογος ἤδη στόλος κατεσκεύαστο, συγκείμενος ἐκ τριήρων ὀγδοήκοντα. τοῦ δὲ πολέμου χρονίζοντος οἱ Λευντῖνοι 7 διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τοὺς Συρακοσίους διελύθησαν. διόπερ αὶ μὲν τῶν ᾿Αθηναίων τριήρεις 10 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν οἰκείαν, οἱ δὲ Συρακόσιοι τοῖς Λευντίνοις μεταδύντες τῆς πολιτείας ἄπαντας Συρακοσίους ἐποίησων, καὶ τὴν πύλιν φρούριον ἀπέδειξαν τῶν Συρακοσίων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

15 Κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα Λέσβιοι μὲν ἀπέστησαν 55 ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων' ἐνεκάλουν γὰο αὐτοῖς, ὅτι βουλομένων συνοικίζειν πάσας τὰς κατὰ τὴν Λέσβον πόλεις εἰς τὴν Μυτιληναίων πόλιν διεκώλυσαν. διὸ 2 καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποστείλαντες πρεσβευτὰς 20 καὶ συμμαχίαν συνθέμενοι συνεβούλευον τοῖς Σπαρτιάταις ἀντέχεσθαι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν ἐπηγγείλαντο πολλὰς τριήρεις εἰς τὸν πόλεμον παρέξεσθαι. ἀσμένως δὲ 3 τῶν Λακεδαιμονίων ὑπακουσάντων καὶ περὶ τὴν 25 κατασκευὴν τῶν τριήρων γινομένων, 'Αθηναϊοι φθά-

σαντες αύτῶν τὴν παρασκευὴν παραχρῆμα δύναμιν έξέπεμψαν είς την Λέσβον, πληφώσαντες ναῦς τετταοάκοντα καὶ στοατηγὸν ποοχειοισάμενοι Κλεινιππί-516 δην. οὖτος δὲ προσλαβόμενος βοήθειαν παρὰ τῶν 4 συμμάχων κατέπλευσεν είς Μυτιλήνην. γενομένης 5 δε ναυμαχίας οί μεν Μυτιληναΐοι λειφθέντες συνεκλείσθησαν εἰς πολιορκίαν, τῶν δὲ Δακεδαιμονίων ψηφισαμένων βοηθεΐν τοῖς Μυτιληναίοις καὶ παρασκευαζομένων στόλον άξιόλογον, ἔφθασαν 'Αθηναίοι ναῦς ἄλλας σὺν ὁπλίταις χιλίοις ἀποστείλαντες είς 10 5 Δέσβον. τούτων δ' ήγούμενος Πάχης δ Ἐπικλήρου καταντήσας είς την Μυτιλήνην, καὶ την προϋπάρχουσαν δύναμιν παραλαβών, περιετείχισε την πόλιν καί συνεχείς προσβολάς έποιείτο οὐ μόνον κατά 6 γην, άλλα και κατά θάλατταν. Λακεδαιμόνιοι δέ 15 έξαπέστειλαν είς την Μυτιλήνην τριήρεις μέν τετταράκοντα πέντε καὶ στρατηγὸν 'Αλκίδαν, είς δὲ τὴν Αττικήν είσέβαλον μετά τῶν συμμάχων ἐπελθόντες δὲ [καί] τοὺς παφαλελειμμένους τόπους τῆς 'Αττικῆς καί δηώσαντες την χώραν έπανηλθον είς την οίκείαν. 20 7 Μυτιληναΐοι δε τῆ σιτοδεία καὶ τῷ πολέμφ πιεζόμενοι καὶ στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους, καθ' δμολο-8 γίαν παρέδωκαν την πόλιν τοῖς πολιορχοῦσιν. ἐν δὲ ταις 'Αθήναις τοῦ δήμου βουλευομένου πῶς χρή ποοσενέγκασθαι τοῖς Μυτιληναίοις, Κλέων δ δημα- 25 γωγός, ώμὸς ὢν τὸν τρόπον καὶ βίαιος, παρώξυνε

τον δήμον, ἀποφαινόμενος δεῖν τοὺς Μυτιληναίους αὐτοὺς μὲν ἡβηδὸν ἄπαντας ἀποκτεῖναι, τέκνα δὲ καὶ γυναϊκας ἔξανδραποδίσασθαι. τέλος δὲ πεισθέν- 9 των τῶν ᾿Αθηναίων κατὰ τὴν γνώμην τε τοῦ Κλέω- 5 νος ψηφισαμένων, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Μυτιλήνην οἱ τὰ δοχθέντα τῷ δήμῳ δηλώσοντες τῷ στρατηγῷ. τοῦ δὲ Πάχητος ἀναγνύντος τὸ ψήφισμα ἡλθεν 10 ἐναντίον τῷ προτέρῳ ἔτερον. δ δὲ Πάχης γνοὺς τὴν μετάνοιαν τῶν ᾿Αθηναίων ἐχάρη, καὶ τοὺς Μυ-10 τιληναίους συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων, ἄμα δὲ καὶ τῶν μεγίστων φόβων. ᾿Αθηναίοι δὲ τῆς Μυτιλήνης τὰ τείχη περιελύντες τὴν Λέσβον ὅλην πλὴν τῆς Μηθυμναίων χώρας κατεκληρούχησαν. ἡ μὲν οὖν Λεσβίων ἀπόστασις 15 ἀπ' ᾿Αθηναίων τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος.

Περί · δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λακεδαιμόνιοι 56
τὰς Πλαταιὰς πολιορκοῦντες περιετείχισαν τὴν πόλιν
καὶ στρατιώταις πολλοῖς παρεφύλαττον. χρονιζούσης δὲ τῆς πολιορκίας καὶ τῶν 'Αθηναίῶν μηδεμίαν
20 ἐξαποστελλόντων βοήθειαν, οἱ πολιορχούμενοι σιτοδεία τε συνείχοντο καὶ τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς προσβολαῖς πολλοὺς ἀπεβεβλήκεσαν. ἀπορουμένων δ' 2
αὐτῶν καὶ βουλευομένων περὶ τῆς σωτηρίας, τοῖς
μὲν πολλοῖς ἐδόκει τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τοῖς δ' ἄλλοις
25 ὡς διαχοσίοις οὖσιν ἔδοξε νυκτὸς βιάσασθαι τοὺς
φύλακας καὶ διεκπεσεῖν εἰς τὰς 'Αθήνας. τηρήσαντες 3
517 οὖν ἀσέληνον νύκτα τοὺς μὲν ἄλλους ἔπεισαν εἰς

⁶ δηλώσαντες P 8 πρότερον Α ετερον P, om. v. 22 ἀποβεβλήπεισαν cod.

θάτερα μέρη προσβάλλειν τῷ περιτειχίσματι, αὐτοί δ' έτοιμασάμενοι κλίμακας, καὶ τῶν πολεμίων παραβοηθούντων έν τοῖς ἀπεστραμμένοις μέρεσι τῶν τειχῶν, αὐτοὶ διὰ τῶν κλιμάκων ἔτυχον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ τοὺς φύλακας ἀποκτείναντες διέφυγον 5 4 είς τας 'Αθήνας. τη δ' ύστεραία Λακεδαιμόνιοι μέν παροξυνθέντες έπλ τῷ δρασμῷ τῶν ἀπεληλυθότων έκ τῆς πόλεως, προσέβαλον τῆ πόλει τῶν Πλαταιέων και πασαν είσεφέροντο σπουδήν βία χειρώσασθαι τούς πολιοφαουμένους οί δε Πλαταιείς καταπλαγέν- 10 τες και διαποεσβευσάμενοι παρέδωκαν έαυτούς τε 5 καὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις. οί δ' ἡγεμόνες τῶν Αακεδαιμονίων καθ' ένα των Πλαταιέων προσκαλούμενοι έπηρώτων τί άγαθον πεποίηκε τοῖς Λακεδαιμονίοις, εκάστου δε δμολογούντος μηδεν εύηργετη- 15 κέναι, πάλιν έπηρώτων εί τι κακὸν έδρασαν τούς Σπαρτιάτας οὐδενὸς δ' ἀντιλέγοντος, πάντων κατέο γνωσαν θάνατον. διὸ καὶ τοὺς έγκαταλειφθέντας απαντας ἀνεϊλον καλ κατασκάψαντες έμίσθωσαν την χώραν αὐτῶν. Πλαταιεῖς μὲν οὖν τὴν ποὸς 'Αθη- 20 ναίους συμμαχίαν βεβαιοτάτην τηρήσαντες άδίκως ταϊς μεγίσταις συμφοραϊς περιέπεσον.

57 "Αμα δε τούτους πραττομένοις εν τῆ Κερχύρα μεγάλη συνέστη στάσις καὶ φιλοτιμία διὰ τοιαύτας αἰτίας. εν τῷ περὶ Ἐπίδαμνον πολέμω πολλοὶ Κερ-25 κυραίων αἰχμάλωτοι γενόμενοι καὶ καταβληθέντες εἰς τὴν δημοσίαν φυλακὴν ἐπηγγείλαντο τοῦς Κο-

⁸ προσέβαλλον P τη πόλει om. P 14 πεποίηκαν P (quod probat infra ἔδρασαν) 20 αὐτῶν om. v. 23 κορνόρα P 24 φιλονικία P^{y} et Steph.

οινθίοις παραδώσειν την Κέρκυραν, έαν αὐτοὺς ἀπολύσωσιν. ἀσμένως δὲ τῶν Κορινθίων προσδεξα- 2 μένων τούς λόγους, οί Κερκυραίοι προσποιηθέντες λύτοα διδόναι διηγγυήθησαν ύπὸ τῶν προξένων 5 ίκανῶν τινων ταλάντων ἀφεθέντες. καὶ τηροῦντες 3 την [ύπδ] των ωμολογημένων πίστιν, ως κατήντησαν είς τὴν πατρίδα, τοὺς δημαγωγεῖν είωθότας καὶ μάλιστα τοῦ πλήθους προϊστασθαι συλλαβόντες απέσφαξαν. καταλύσαντες δὲ τὴν δημοκρατίαν, μετ' 10 ολίγου χοόνου 'Αθηναίων βοηθησάντων τῷ δήμῳ, οί μεν Κεοκυραΐοι την έλευθερίαν ανακτησάμενοι κολάζειν έπεβάλοντο τοὺς τὴν ἐπανάστασιν πεποιημένους οὖτοι δὲ φοβηθέντες τὴν τιμωρίαν κατέφυγον έπὶ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς καὶ ἰκέται τοῦ δήμου 15 καὶ τῶν θεῶν ἐγένοντο. οί δὲ Κερκυραΐοι διὰ τὴν 4 ποὸς θερὺς εὐσέβειαν τῆς μὲν τιμωρίας αὐτοὺς ἀπέλυσαν, ἐκ τῆς πόλεως δὲ ἐξέπεμψαν. οὖτοι δὲ πάλιν νεωτερίζειν ἐπιβαλόμενοι καὶ τειχίσαντες ἐν τη νήσω γωρίον όγυρου εκακοποίουν πους Κερκυ-20 ραίους. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ένιαυτόν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐθύνου 'Ρωμαϊοι $\mathbf{58}$ κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων, χιλιάρχους τρεῖς, Μάρκον Φάβιον, Μάρκον Φαλίνιον, Λεύκιον Σε-

¹ πύρανς. P (ut infra quater) 4 διεγγνήθησαν cod. ὁπὸ Rhod., ἀπὸ cod. 5 ταλάντων. ἀφεθέντες δὲ καὶ
malim 6 ὑπὸ del. Wess., ὑπὲς Reiske 9 κατέλυσάν
τε τὴν δημοκρατίαν. μετ διέγον δὲ χρόνον Reiske 12 κο-
λάξειν P, καὶ κολάξειν v. 15 οἱ δὲ Κ. — 21 ἐνιαυτόν
unus exhibet P 16 θεοὺς] τοὺς θεοὺς Βισία. 19 ἐκα-
κοποιούντο P 22 Εὐθυδήμου cod. 24 Φαλίνιον] Folius
Liv. 4, 25 Λεύκιον P, καὶ Λεύκιον v.

οουίλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Ἀθηναΐοι χοόνον τινὰ τῆς νόσου τῆς λοιμικῆς ἀνειμένοι πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς 2 συμφοράς ένέπεσον ούτω γάρ ύπο τῆς νόσου διετέθησαν, ώστε των στρατιωτών ἀποβαλεῖν πεζούς μέν ύπέο τούς τετρακισχιλίους, ίππεῖς δὲ τετρακο- 5 σίους, τῶν δ' ἄλλων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων 518 ύπεο τούς μυρίους. επιζητούσης δε της Ιστορίας την της περί την νόσον δεινότητος αίτίαν, άναγ-3 καϊόν έστιν έκθέσθαι ταῦτα. προγεγενημένων έν τῷ χειμῶνι μεγάλων ὄμβοων συνέβη τὴν γῆν ἔνυ- 10 δρου γενέσθαι, πολλούς δε και των κοίλων τόπων δεξαμένους πλήθος ύδατος λιμνάσαι καλ σχεΐν στατὸν ὕδως παςαπλησίως τοῖς ελώδεσι τῶν τόπων. θεομαινομένων δ' έν τῷ θέρει τούτων καὶ σηπομένων συνίστασθαι παχείας καλ δυσώδεις άτμίδας, 15 ταύτας δ' αναθυμιωμένας διαφθείζειν του πλησίον ἀέρα ὅπερ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν έλῶν τῶν νοσώδη διά-4 θεσιν έχόντων δοᾶται γινόμενον. συνεβάλετο δε πρός την νόσον και η της προσφερομένης τροφης κακία έγένοντο γάο οί καρποί κατά τοῦτον τὸν 20 ένιαυτον ένυγοοι παντελώς και διεφθαομένην έχοντες την φύσιν. τρίτην δε αίτίαν συνέβη γενέσθαι της νόσου τὸ μη πνεῦσαι τοὺς ἐτησίας, δι' ὧν ἀεὶ κατά τὸ θέρος ψύχεται τὸ πολύ τοῦ καύματος τῆς δὲ θερμασίας ἐπίτασιν λαβούσης καὶ τοῦ ἀέρος ἐμ- 25 πύρου γενομένου, τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων μηδε-5 μιᾶς ψύξεως γενομένης λυμαίνεσθαι συνέβαινε. διὸ

¹ Σερονίλιον] Sergius Liv. 4, 25 2 αὐτὰς add. Reiske 3 διετάχθησαν P, διεστάθησαν A 4 πεζούς add. Dind. 8 τὴν add. Eich. τῆς om. v. 12 νόατος PA, νόαταν cet.

καὶ τὰ νοσήματα τότε πάντα καυματώδη συνέβαινεν είναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς θερμασίας. διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν οί πλεῖστοι τῶν νοσούντων ἔοοιπτον έαυτούς είς τὰ φρέατα και τὰς κρήνας, ἐπι-5 θυμοῦντες αὐτῶν καταψύξαι τὰ σώματα. οί δ' 'Αθη- 6 ναΐοι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου τὰς αἰτίας τῆς συμφοράς έπι τὸ θεῖον ἀνέπεμπον. διὸ και κατά τινα χοησμόν ἐκάθηραν τὴν νῆσον Δῆλον, 'Απόλλωνος μέν οὖσαν Ιεράν, δοκοῦσαν δὲ μεμιάνθαι διὰ 10 τὸ τοὺς τετελευτημότας ἐν αὐτῆ τεθάφθαι. ἀνασμά- 7 ψαντες οὖν ἀπάσας τὰς ἐν τῆ Δήλω θήκας μετήνεγκαν είς την 'Ρήνειαν καλουμένην νήσον, πλησίον ύπάρχουσαν τῆς Δήλου. ἔταξαν δὲ καὶ νόμον μήτε τίκτειν εν τη Δήλω μήτε θάπτειν. εποίησαν δε καί 15 πανήγυριν τὴν τῶν Δηλίων, γεγενημένην μὲν πρότερου, διαλιπούσαν δὲ πολύν χρόνον.

Τῶν δ' 'Αθηναίων περί ταῦτ' ἀσχολουμένων 59 Αακεδαιμόνιοι τοὺς Πελοποννησίους παραλαβόντες κατεστρατοπέδευσαν περί τὸν ἰσθμόν, διανοούμενοι 20 πάλιν εἰς τὴν 'Αττικὴν εἰσβαλεῖν' σεισμῶν δὲ μεγάλων γινομένων δεισιδαιμονήσαντες ἀνέκαμψαν εἰς τὰς πατρίδας. τηλικούτους δὲ τοὺς σεισμοὺς συνέβη 2 γενέσθαι κατὰ πολλὰ μέρη τῆς Ελλάδος, ἄστε καὶ πόλεις τινὰς ἐπιθαλαττίους ἐπικλύσασαν τὴν θάλατ55 19ταν διαφθεῖραι, καὶ κατὰ τὴν Αοκρίδα χερρονήσου καθεστώσης ῥῆξαι μὲν τὸν ἰσθμόν, ποιῆσαι δὲ νῆσον

¹ συνέβαινε. διὸ — καυματώδη om. P 5 αὐτῶν PJL, αὐτῶν cet. 8 νῆσον del. Cobet Δηῆον om. PAL 10 τὸ om. P 12 ξηνίαν PAF 19 περὶ] εἰς FJK 20 σεισμῶν δὲ μ. γ. PAL, γ. δὲ σ. μ. cet. 22 τοὺς σεισμούς συνέβη PA, συνέβη τ. σ. cet. 25 χερσον. ν.

3 την δυομαζομένην 'Αταλάντην. ἄμα δε τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι την Τοαχίνα καλουμένην ώπισαν καὶ μετωνόμασαν Ἡράκλειαν διὰ τοιαύτας 4 τινάς αίτίας. Τραχίνιοι πρός Οίταίους δμόρους όντας έτη πολλά διεπολέμουν και τούς πλείους των 5 πολιτών ἀπέβαλον. ἐρήμου δ' ούσης τῆς πόλεως ηξίωσαν Λακεδαιμονίους όντας αποίκους έπιμεληθηναι τῆς πόλεως. οί δὲ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα, πρόγονον έαυτῶν ὄντα, έγκατωμημέναι ματά τους άρχαίους χρόνους έν τῆ Τρα- 10 5 χῖνι, ἔγνωσαν μεγάλην αὐτὴν ποιῆσαι πόλιν. διὸ και Λακεδαιμονίων μεν και των Πελοποννησίων τετρακισχιλίους οἰκήτορας έκπεμψάντων, καὶ παρά [τε] τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοὺς βουλομένους μετέχειν τῆς ἀποικίας ποοσεδέξαντο οὖτοι δ' ἦσαν οὐκ 15 έλάττους των έξακισχιλίων. διὸ καὶ τὴν, Τραχῖνα μυρίανδρον ποιήσαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες, ἀνόμασαν την πόλιν Ἡράκλειαν.

60 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Στρατοκλέους ἐν 'Ρώμη ἀντὶ τῶν ὑκάτων χιλίαρχοι τρεῖς κατεστάθησαν, 20 Αεύκιος Φούριος, Σπόριος Πινάριος [καὶ Γάιος Μέτελλος]. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναῖοι μὲν Δημοσθένη προχειρισάμενοι στρατηγὸν μετὰ νεῶν τριάκοντα καὶ στρατιωτῶν Ικανῶν ἔξαπέστειλαν. οὖτος δὲ προσ-

λαβόμενος παρά των Κεραυραίων τριήρεις πεντεκαίδεκα καὶ παρά τῶν Κεφαλλήνων καὶ Ακαρνάνων καὶ Μεσσηνίων τῶν ἐν Ναυπάκτω στοατιώτας ἔπλευσεν έπι την Λευκάδα. δηώσας δε την χώραν των 5 Λευκαδίων ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Αἰτωλίαν καὶ πολλὰς αὐτῶν κώμας ἐπόρθησε. τῶν δὲ Αἰτωλῶν συστοαφέντων ἐπ' αὐτὸν ἐγένετο μάχη, καθ' ἣν 'Αθηναΐοι λειφθέντες είς Ναύπακτον απεχώρησαν. οί 2 δε Αλτωλοί διά την νίκην επαρθέντες, και προσ-10 λαβόμενοι Λακεδαιμονίων τρισχιλίους στρατιώτας. στοατεύσαντες έπὶ Ναύπακτον, κατοικούντων έν αὐτῆ τότε Μεσσηνίων, ἀπεκρούσθησαν. μετὰ δὲ 3 ταῦτα στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν ὀνομαζομένην Μολυκοίαν είλον την πόλιν. δ δε των Αθηναίων στοατη-15 γὸς Δημοσθένης εὐλαβούμενος μὴ καὶ τὴν Ναύπακτον έκπολιορκήσωσι, χιλίους δπλίτας έξ 'Ακαρνανίας μεταπεμψάμενος ἀπέστειλεν είς την Ναύπακτον. Δημοσθένης δὲ περὶ τὴν 'Αμαρνανίαν διατρίβων 4 περιέτυχεν 'Αμπρακιώταις χιλίοις στραθοπεδεύουσι, 20 πρός οΰς συνάψας μάχην σχεδόν πάντας ἀνείλε. 520 τῶν δ' ἐκ τῆς 'Αμπρακίας ἐπεξελθόντων πανδημεί, πάλιν δ Δημοσθένης τοὺς πλείους αὐτῶν ἀπέμτεινεν, ώστε την πόλιν σχεδον έρημον γενέσθαι. δ μέν 5 οὖν Δημοσθένης ὥετο δεῖν ἐκπολιορκῆσαι τὴν 'Αμ-25 πρακίαν, έλπίζων διά την έρημίαν των άμυνομένων δαδίως αὐτὴν αξοήσειν. of δ' 'Ακαονᾶνες φοβούμε-

Appropriate Later Section 2 and Bellings

² Κεφαλήνων ΔF 2 et 12 μεσηνίων P 11 et 13 στρατεύσαντες] στρατεύσαν P 13 Μολύπρειαν FJK 15 et 17 την N. Dind., τον N. cod. 19 et infra Άμβρακ. Δ 20 πάντας om. P, ἄπαντας L

νοι μή τῆς πόλεως 'Αθηναΐοι κυριεύσαντες βαρύτεροι πάροικοι γένωνται τῶν 'Αμπρακιωτῶν, οὐκ ἔφασαν 6 ἀκολουθεῖν. στασιαζόντων δ' αὐτῶν, οἱ μὲν 'Ακαρνᾶνες διαλυσάμενοι τοῖς 'Αμπρακιώταις συνέθεντο τὴν εἰρήνην εἰς ἔτη έκατόν, Αημοσθένης δ' ἐγκατα- 5 λειφθεὶς ὑπὸ τῶν 'Ακαρνάνων ἀπέπλευσε σὐν ταῖς εἰκοσι ναυσίν εἰς 'Αθήνας. 'Αμπρακιῶται δὲ μεγάλη συμφορῷ περιπεπτωκότες παρὰ τῶν Αακεδαιμονίων φρουρὰν μετεπέμψαντο, φοβούμενοι τοὺς 'Αθηναίους.

61 Δημοσθένης δε στρατεύσας έπι Πύλον έπεβάλετο 10 τούτο τὸ χωρίον τειχίσαι κατά τῆς Πελοποννήσου. έστι γὰς ὀχυρόν τε διαφερόντως καὶ κείμενον ἐν τη Μεσσηνία, της δε Σπάρτης ἀπέχον σταδίους τετρακοσίους. έχων δὲ τότε καὶ ναῦς πολλάς καὶ στρατιώτας ίκανούς, έν είκοσιν ημέραις έτείχισε την 15 Πύλον. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι τὸν τειχισμὸν τῆς Πύλου συνήγαγον δύναμιν ἀξιόλογον οὐ μύνον 2 πεζήν, άλλὰ καὶ ναυτικήν. διὸ καὶ τοιήοεσι μέν έπλ την Πύλον έπλευσαν τετταράκουτα πέντε καλώς κατεσκευασμέναις, πεζοίς δε έστράτευσαν μυρίοις 20 καὶ δισχιλίοις, αίσχοὸν ἡγούμενοι τοὺς τῆ Αττικῆ δηουμένη μη τολμήσαντας βοηθεΐν έν Πελοποννήσω 3 χωρίον τειχίζειν και καταλαμβάνεσθαι. οδτοι μέν οὖν ήγουμένου Θρασυμήδους πλησίον τῆς Πύλου κατεστρατοπέδευσαν. έμπεσούσης δε δρμής τῷ πλή- 26 θει πάντα κίνδυνον ύπομένειν καλ βία χειρώσασθαι

⁵ εl_s om. v. 7 δε P, δε εν v. 11 την Πελοπόννησον cod., corr. Reiske 12 έστι] έτι PA 13 μεσηνία P Σπάρτης Palmerius (ex Thnc. IV 3, 2), Μεσσηνίας cod. 15 είνοσι P 19 σαράνοντα P 23 χωρίον Dind., χώραν cod.

την Πύλον, τας μέν ναῦς άντιποφορους ἔστησαν τῷ στόματι τοῦ λιμένος, ὅπως διὰ τούτων έμφράξωσι τον είσπλουν των πολεμίων, πεζή δ' έκ διαδοχής ποοσβάλλοντες τῷ τείχει καὶ φιλοτιμίαν τὴν μεγί-5 στην είσφερόμενοι θαυμασίους άγῶνας συνεστήσαντο. είς δε την νησον την καλουμένην Σφακτηρίαν, πα- 4 οατεταμένην δ' έπι μήκος και ποιούσαν εύδιον τον λιμένα, διεβίβασαν τοὺς ἀρίστους τῶν Δακεδαιμονίων και των συμμάχων. τοῦτο δ' ἔπραξαν φθάσαι 10 βουλόμενοι τοὺς 'Αθηναίους προκαταλαβέσθαι τὴν νήσον, εύφυως σφόδοα κειμένην πρός την πολιορκίαν. διημερεύοντες δ' έν ταζς τειχομαχίαις καl 5 κατατιτρωσκόμενοι διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπεροχὴν οὐκ ἔληγον τῆς βίας διὸ πολλοί μὲν αὐτῶν 15 απέθνησκον, οὐκ ὀλίγοι δὲ κατετραυματίζοντο πρὸς 521τόπον ώχυρωμένον βιαζύμενοι. οί δὲ Αθηναΐοι προ- 6 κατειλημμένοι χωρίον καὶ φύσει καρτερόν, καὶ βελών τε πλήθη και των άλλων των χοησίμων πολλην έχοντες άφθονίαν, έκθύμως ημύνοντο ήλπιζον 20 γὰο κοατήσαντες τῆς ἐπιβολῆς πάντα τὸν πόλεμον περιαγαγείν είς την Πελοπόννησον και δηώσειν ανά μέρος την χώραν των πολεμίων. της δε πολιοριίας 62 άνυπέρβλητον την σπουδην έχούσης παρ' άμφοτέοοις, καὶ τῶν Σπαρτιατῶν βίαν προσαγόντων τοῖς 25 τείχεσι, πολλοί μεν άλλοι κατά τὰς ἀνδραγαθίας έθαυμάσθησαν, μεγίστης δε αποδοχής έτυχε Βρασί-

⁴ προσβαλόντες cod., corr. Eich. 5 συνεστήσαντο* (ΧV 86,1), ύπεστήσαντο cod. 12 δ' ἐν Wess., δὲ cod. 18 πλήθη Ρ, πλήθει ν. 22 πολεμίων] Πελοποννησίων Α 24 βίαν Ρ, βία ν. προσαγαγόντων Steph.

2 δας. τῶν γὰο τοιηράοχων οὐ τολμώντων ποοσαγαγεῖν τῆ γῆ τὰς τριήρεις διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν τόπων, τοιήραρχος ὢν έβόα καὶ παρεκελεύετο τῷ πυβερνήτη μη φείδεσθαι τοῦ σπάφους, άλλά και βία προσάγειν τῆ γῆ τὴν τριήρη αίσχρον γὰρ εἶναι ε τοις Σπαρτιάταις της μέν ψυχης άφειδειν ένεκα της νίκης, τῶν δὲ σκαφῶν φείδεσθαι καὶ περιορᾶν 3 'Αθηναίους πρατούντας τῆς Λακωνικῆς. τέλος δὲ συναναγκάσαντος τὸν κυβερνήτην προσαγαγεῖν τὴν ναῦν, ή μὲν τριήρης ἐπώκειλεν, ὁ δὲ Βρασίδας ἐπι- 10 βὰς ἐπὶ τὴν τῆς νεως ἐπιβάθραν ἐκ ταύτης ἡμύνατο το πλήθος των έπ' αυτον συνδραμόντων 'Αθηναίων. και τὸ μὲν ποῶτον τοὺς ποοσιόντας πολλοὺς ἀπέκτεινε, μετά δε ταύτα πολλών έπ' αὐτὸν έπιφερομένων βελών πολλοῖς περιέπιπτεν έναντίοις τραύμασι. 15 4 τέλος δὲ διὰ τῶν τραυμάτων αἵματος ἐχχυθέντος πολλού, και διά τούτο λιποψυχήσαντος αὐτού, δ μέν βραχίων προέπεσεν έκ τῆς νεώς, ἡ δ' ἀσπὶς περιρουείσα και πεσούσα είς την θάλατταν ύποχείοιος 5 έγένετο τοῖς πολεμίοις. μετά δὲ ταῦτα οὖτος μὲν 20 πολλούς των πολεμίων νεκρούς σωρεύσας αὐτὸς ήμιθανής έκ της νεώς ύπὸ τῶν ίδίων ἀπηνέγθη, τοσούτον τοὺς άλλονς ὑπερβαλόμενος ἀνδρεία, ὥστε τῶν ἄλλων τοὺς ἀποβαλόντας τὴν ἀσπίδα θανάτω πολάζεσθαι, τούτον δ' έπὶ τῆ αὐτῆ αἰτία ἀπενέγκα- 25 6 σθαι δόξαν. οι μεν οδυ Δακεδαιμόνιοι συνεχείς ποοσβολάς ποιούμενοι τῆ Πύλω, καὶ πολλούς άπο-

¹ τριηράσχων] τριηριτών Dind. 2 τη γη προσάγειν $\mathbf v$. 4 και om. AL 5 τριήρην $\mathbf P$ 9 προσάγειν $\mathbf A$ 13 των προσιόντων Reiske 17 λειποψ. cod.

βαλόντες στρατιώτας, έμενον παρτερώς έν τοῖς δεινοίς. θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύχης τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν Πύλον διαθέσεως. 'Αθηναΐοι μὲν γὰο ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀμυνόμενοι 7 5 τούς Σπαρτιάτας έκράτουν, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ίδίαν χώραν πολεμίαν έχοντες έκ της θαλάττης προσέβαλλον τοῖς πολεμίοις, καὶ τοῖς μὲν πεζῆ κρατοῦσι θαλαττοκρατείν συνέβαινε, τοῖς δὲ κατά θάλατταν πρωτεύουσι τῆς γῆς ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. 10 522χρονιζούσης δὲ τῆς πολιοοχίας, καὶ τῶν 'Αθηναίων 63 ταις ναυσίν επικρατησάντων καί σίτον είς την νην είσχομίζειν χωλυόντων, έχινδύνευον οί κατειλημμένοι έν τῆ νήσφ τῷ λιμῷ διαφθαρῆναι. διόπερ οί 2 Αακεδαιμόνιοι φοβηθέντες περί των απειλημμένων 15 έν τῷ νήσῷ, ποεσβείας ἀπέστειλαν εἰς τὰς ᾿Αθήνας περί τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου οὐ συγκατατιθεμένων δ' αὐτῶν ἠξίουν ἀλλαγὴν ποιήσασθαι τῶν άνδρων και λαβείν τους ίσους των Αθηναίων των έαλωνότων άλλ' οὐδὲ τοῦτο συνεχώρησαν οί Άθη-20 ναΐοι. διόπεο οί ποέσβεις παροησίαν ήγαγον έν ταῖς 'Αθήναις ως δμολογούσι Λακεδαιμονίους κοείττους είναι, μη βουλόμενοι την άντίδοσιν των αίχμαλώτων ποιήσασθαι. οί δ' Άθηναῖοι τῆ-σπάνει τῶν ἀναγ- 3 καίων καταπονήσαντες τούς έν τῆ Σφακτηρία παρέ-25 λαβον αὐτοὺς καθ' ὁμολογίαν. ἦσαν δ' οί παραδόν-

6 πολεμίαν add. Hert. (ex Thuc. IV 12, 3) ἔχουσιν Madvig 7 προσέβαλον ΑΓ 11 γην] νήσον Madvig 12 κατειλειμμένοι Ρ, καταλελειμμένοι Wurm 15 πρεσβείας PAL, πρεσβείαν cet.; f. πρέσβεις 19 οὐδὲ Reiske, οὐδὲν cod. τοῦτο] τούτω Ρ (ut coniecit Reiske), τούτων ν. 21 Λακεδαιμονίοις Ρ, οm. FK

τες αύτοὺς Σπαρτιᾶται μὲν έκατὸν εἴκοσι, τῶν δὲ 4 συμμάγων έκατὸν ὀγδοήκοντα. οὖτοι μὲν οὖν ὑπὸ Κλέωνος τοῦ δημαγωγοῦ στρατηγοῦντος τότε δεθέντες ήγθησαν είς τὰς 'Αθήνας' ὁ δὲ δῆμος έψηφίσατο αὐτοὺς φυλάττειν, ἐὰν βούλωνται Λακεδαιμόνιοι 5 λύσαι τὸν πόλεμον, ἐὰν δὲ προκρίνωσι τὸ πολεμεῖν, 5 τότε πάντας τοὺς αίγμαλώτους ἀποκτεῖναι. μετὰ δε ταῦτα τῶν ἐν Ναυπάκτω κατωκισμένων Μεσσηνίων μεταπεμψάμενοι τοὺς ἀρίστους καὶ τῶν ἄλλων συμμάνων τούς ίκανούς προσθέντες, τούτοις παρέ- 10 δωκαν την Πύλον φρουρείν ένόμιζον γάρ τοὺς Μεσσηνίους διὰ τὸ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας μῖσος έκθυμότατα κακοποιήσειν την Δακωνικήν, δομωμένους έξ όχυροῦ χωρίου. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Πύλον έν τούτοις ήν. 15

64 'Αρταξέρξης δ' ό τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη τετταράκοντα, τὴν δ' ἀρχὴν διαδεξάμενος ξέρξης ἐβασίλευσεν ἐνιαυτόν. κατὰ δὲ τὴν 'Ιταλίων Αἴκλων ἀποστάντων ἀπὸ 'Ρωμαίων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοκράτορα μὲν Αὖλον Ποστού- 20 2 μιον, ἵππαρχον δὲ Αεύκιον Ἰούλιον ἐποίησαν. οὖτοι δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου στρατεύσαντες εἰς τὴν τῶν ἀφεστηκότων χώραν τὸ μὲν πρῶτον τὰς κτήσεις ἐπόρθησαν, μετὰ δὲ ταῦτα Αἴκλων ἀντιταχθέντων ἐγένετο μάχη, καθ' ἡν ἐνίκησαν οἱ 'Ρωμαΐοι, 25 καὶ πολλοὺς μὲν τῶν πολεμίων ἀνείλον, οὐπ ὀλίγους

6 ἐἀν δὲ Dind., εἶ δὲ cod. 8 πατοικησαμένων cod., corr. Dind. 10 τοὺς PAL, om. cet. προσθέντες τούτοις P, om. v. 20 πατὰ] τῶν πατὰ Dind. τὸν om. P 21 οὐτοι] αὐτοι P 22 πολίξες (αμτ ἀξιολόγον) del. Reiske, πολιτικῆς Madvig 23 τῶν ἀφ. τὴν χώφαν v.

δ' έζώγοησαν, λαφύοων δὲ πολλῶν ἐκυρίευσαν. μετὰ 3 δὲ τὴν μάχην οι μὲν ἀφεστηκότες διὰ τὴν ἦτταν καταπεπληγμένοι τοῖς 'Ρωμαίοις ὑπετάγησαν, ὁ δὲ Ποστούμιος δύξας καλῶς διφκηκέναι τὰ κατὰ τὸν 5 πόλεμον, κατήγαγε τὸν εἰωθότα θρίαμβον. ἰδιον δέ τι καὶ παντελῶς ἄπιστόν φασι πράξαι τὸν Ποστούμιον κατὰ γὰρ τὴν μάχην τὸν υίὸν αὐτοῦ διὰ τὴν προθυμίαν προεκπηδῆσαι τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς 523 δεδομένης τάξεως τὸν δὲ πατέρα τηροῦντα τὸ πά-10 τριον ἔθος τὸν υίὸν ὡς λελοιπότα τὴν τάξιν ἀποκτεϊναι.

Τούτου δε τοῦ έτους διελθύντος 'Αθήνησι μεν 65 ην ἄρχων Ίσαρχος, ἐν δὲ τῆ Ῥώμη καθειστήκεσαν ύπατοι Τίτος Κοΐντιος και Γάιος Ἰούλιος, παρά δὲ 15 Ήλείοις όλυμπιὰς ήχθη ἐνάτη καὶ ὀγδοηκοστή, καθ' ην ενίπα, στάδιον Σύμμαχος τὸ δεύτερον. έπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν καταστήσαντες Νικίαν τον Νικηράτου, και παραδύντες αὐτῷ τριήρεις μέν έξήποντα, δπλίτας δὲ τρισχιλίους, προσέταξαν πορ-20 θῆσαι τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους. οὖτος δ' ἐπὶ 2 πρώτην την Μηλον πλεύσας την τε χώραν έδήωσε και την πόλιν έφ' ίκανὰς ημέρας επολιόρκησεν. αύτη γὰο μόνη τῶν Κυκλάδων, νήσων διεφύλαττε την πρός Λακεδαιμονίους συμμαγίαν, άποικος οδσα 25 τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ Νικίας, γενναίως ἀμυνομένων 3 των Μηλίων οὐ δυνάμενος έλειν την πόλιν, ἀπέπλευσεν είς 'Ωρωπὸν τῆς Βοιωτίας. ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπὰν παρῆλθεν είς τὴν τῶν Ταναγοαίων

the will be the second of the second of the second second second second second second second second second second

⁸ τῆς ὑπὸ add. Rhod. 13 Ἰσαρχος] ἴππαρχος f 14 ποίνττος P^1 , πόιντος P^2

γώραν μετά τῶν δπλιτῶν, καὶ κατέλαβεν ἐνταῦθα δύναμιν ετέραν 'Αθηναίων, ής έστρατήγει Ίππόνικος 4 δ Καλλίου. συνελθόντων δε είς ταύτο των στρατοπέδων αμφοτέρων, οδτοι μεν επεπορεύοντο την χώραν πορθούντες, τῶν δὲ Θηβαίων ἐκβοηθούντων 5 συνάψαντες αὐτοῖς μάχην οί Άθηναῖοι καὶ πολλοὺς 5 ανελόντες ένίκησαν. μετά δε την μάχην οί μεθ' Ίππονίκου στρατιώται την είς Αθήνας έπανοδον έποιήσαντο, Νικίας δὲ παρελθών έπὶ τὰς ναῦς παοέπλευσεν επὶ τὴν Λοκοίδα, καὶ τὴν παραθαλάττιον 10 χώραν πορθήσας προσελάβετο παρά των συμμάχων τριήρεις τετταράκοντα, ώστε τὰς πάσας ἔχειν αὐτὸν ναύς έκατόν καταλέξας δε και πεζούς στρατιώτας ούκ όλίγους, και δύναμιν άξιόλογον συστησάμενος, ο έπλευσεν επί την Κόρινθον. ἀποβιβάσαντος δ' αύ- 15 τοῦ τοὺς στρατιώτας, καὶ τῶν Κορινθίων ἀντιταχθέντων, οί 'Αθηναῖοι' δυσὶ μάχαις ἐνίκησαν καὶ πολλούς των πολεμίων άνελύντες τρόπαιον έστησαν. έτελεύτησαν·δ' έν τη μάχη των 'Αθηναίων είς δατώ, 7 των δε Κορινθίων πλείους των τριακοσίων. δ δε 20 Νικίας πλεύσας είς Κοομμυώνα τήν τε χώραν έδήωσε και τὸ φρούριον έχειρώσατο, εὐθὸς δ' ἐπαναζεύξας καί τειχίσας φοούριου εν τῆ Μεθώνη, φυλακήν κατέλιπε την το χωρίον αμα φυλάξουσαν και την έγγὺς χώραν δηώσουσαν αὐτὸς δὲ τὴν παραθαλάτ- 25

² ktérow cod, corr. Eich. 4 knorsúvro cod., corr. Reiske 12 saránvra P^1 tár om. P 14 oři dlívovs] odlívovs P^1 18 trónuou kothor the hollovs exhibet v. 19 ória] dlívo klássovs perthavra Thuc. IV 44, 6 20 pletovs tár triansolov] els triansolovs al pletovs $\vec{r}_1$ dadena ral dianósioi Thuc. 21 nesmodov P^1A 24 natéleine P^1

τιον πορθήσας έπανηλθεν είς τὰς 'Αθήνας. μετά 8 δε ταύτα έπλ Κύθηρα ναύς απέστειλαν εξήμοντα καλ δισχιλίους δπλίτας, ὧν είχε την στοατηγίαν 524 Νικίας μετ' άλλων τινών. οὖτος δὲ στρατεύσας ἐπὶ 5 την νησον και προσβολάς ποιησάμενος παρέλαβε την πόλιν καθ' όμολογίαν. έν δὲ τῆ νήσω καταλιπων φοουράν έξέπλευσεν είς την Πελοπόννησον καί την παραθαλάττιον χώραν έδήωσε. καί Θυρέας μέν 9 κειμένας έν τοῖς μεθορίοις τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς 10 Αργείας εκπολιορκήσας έξηνδραποδίσατο καὶ κατέσκαψε, τοὺς δ' ἐν αὐτῆ κατοικοῦντας Αἰγινήτας καὶ τὸν φοούραοχου Τάνταλου Σπαρτιάτην ζωγρήσας απήγαγεν είς τας 'Αθήνας. οί δε 'Αθηναΐοι τον μέν Τάνταλον δήσαντες έφύλαττον μετὰ τῶν ἄλλων 15 αίγμαλώτων καὶ τοὺς Αίγινήτας.

"Αμα δε τούτοις πραττομένοις Μεγαρείς θλιβό-66 μενοι τῷ πολέμῳ τῷ ποὸς τοὺς 'Αθηναίους καὶ τῷ πρός τούς φυγάδας διαπρεσβευομένων δὲ πρὸς άλλήλους περί τούτων, των πολιτών τινές άλλοτρίως 20 έχουτες πρός τους φυγάδας έπηγγείλαντο πρός τους 'Αθηναίων στοατηγούς ποοδώσειν την πόλιν. οί δε 2 στρατηγοί, Ίπποκράτης τε καὶ Δημοσθένης, συνθέμενοι περί τῆς προδοσίας, ἐξέπεμψαν νυκτὸς στρατιώτας έξακοσίους είς την πόλιν, και οί συνθέμενοι

² έξήποντα] έπτὰ AL 8 Θυραίας cod. 10 Άργίας Ε πατέσπαψεν έξανδοαποδισάμενος f 13 άπήγως εν εξ τας Αθήνας P, είς τας Αθήνας AL, είς τας Αθήνας έξέπεμψεν cet. 14 δήσαντες έφύλαττον P, om. v. 15 Αίγινήτας PAL, Δέγινήτας εν φυλακτυν 1, οιπ. ν. 10 Δεγινήτας
PAL, Δέγινήτας εν φυλακή πατείχου ect. 16 Μεγαρίς
ΡΑ, οί Μ. cet.; cf. Thuc. IV 66, 1 ἐθλίβοντο Μ 20 τοὺς
φυγάδας P, τοὺς ἄνδρας τοὺς φυγάδας ν.
1V 66, 3, μὲν cod., del. Sintenis

παρεδέξαυτο τούς 'Αθηναίους έντὸς τειχῶν. καταφανούς δὲ τῆς προδοσίας γενομένης κατά τὴν πόλιν, καί τοῦ πλήθους σχιζομένου κατά την αίρεσιν, καί των μεν συμμαχούντων τοῖς 'Αθηναίοις, των δε βοηθούντων τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκήρυξέ τις ἀφ' 5 έαυτοῦ τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ 3 'Αθηναίων καὶ Μεγαρέων. διόπερ τῶν Λακεδαιμονίων έγκαταλείπεσθαι μελλόντων ύπὸ τῶν Μεγαοέων, συνέβη τοὺς φοουροῦντας τὰ μακρὰ τείχη καταλιπεῖν, εἰς δὲ τὴν καλουμένην Νίσαιαν, ήπεο 10 έστιν έπίνειον των Μεγαρέων, καταφυγείν. περι-4 ταφοεύσαντες δε αὐτην οί Αθηναΐοι έπολιόοκουν μετά δὲ ταῦτα ἐκ τῶν 'Αθηνῶν τεχνίτας ποοσλαβόμενοι περιετείχισαν την Νίσαιαν. οί δε Πελοποννήσιοι φοβούμενοι μη κατά κράτος άλόντες άναιρε- 15 θωσι, παρέδοσαν την Νίσαιαν τοῖς 'Αθηναίρις καθ' δμολογίαν. και τὰ μεν κατὰ τοὺς Μεγαρέας ἐν τούτοις ην.

67 Βρασίδας. δὲ δύναμιν ίκανὴν ἀναλαβὼν ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων 20 ἀνέζευξεν ἐπὶ Μέγαρα. καταπληξάμενος δὲ τοὺς 'Αθηναίους, τούτους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Νισαίας, τὴν δὲ πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐλευθερώσας ἀποκατέστησεν εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως διὰ Θετταλίας τὴν 25 πορείαν ποιησάμενος ῆκεν εἰς Δῖον τῆς Μακεδονίας. 2 ἐκείθεν δὲ παρελθὼν εἰς ''Ακανθον συνεμάχησε τοῖς 525

⁵ ἐνήρυξεν P¹, ἐνήρυξαν P² τις] τινας P 10 Νησαίαν ΑΕJΚ, Νισαίαν cet. (et infra) 13 Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων ν. 19 ἱνανὴν] ἀξιόλογον L 20 παρὰ om. P

Χαλκιδεύσι. καὶ πρώτην μέν τὴν 'Ακανθίων πόλιν τὰ μὲν καταπληξάμενος, τὰ δὲ καὶ λόγοις φιλανθοώποις πείσας έποίησεν αποστήναι των Άθηναίων. έπειτα πολλούς και των άλλων των έπι Θράκης κα-5 τοικούντων προετρέψατο κοινωνεΐν [μετά] της των Αακεδαιμονίων συμμαχίας. μετὰ δὲ ταῦτα Βοασί- 3 δας βουλόμενος ένεργότερον αψασθαι τοῦ πολέμου, μετεπέμπετο στρατιώτας έκ της Λακεδαίμονος, σπεύδων άξιόλογον συστήσασθαι δύναμιν οί δε Σπαρ-10 τιάται βουλόμενοι των Είλωτων τούς κρατίστους ἀπολέσθαι, πέμπουσιν έξ αὐτῶν τοὺς μάλιστα πεφοονηματισμένους χιλίους, νομίζοντες έν ταϊς μάχαις τούς πλείστους αὐτῶν κατακοπήσεσθαι. ἔποαξαν 4 δέ τι καὶ ἄλλο βίαιον καὶ ἀμόν, δι' οὖ ταπεινώσειν 15 ύπελάμβανον τοὺς Εΐλωτας ἐκήρυξαν γὰο ἀπογράφεσθαι αων Είλωτων τους αγαθόν τι πεποιηκότας τῆ Σπάρτη, καὶ τούτους κρίναντες έλευθερώσειν έπηγγείλαντο ἀπογοαψαμένων δὲ δισχιλίων, τούτους μεν προσέταξαν τοῖς κρατίστοις ἀποκτεῖναι 20 κατ' οἶκον έκάστου. σφόδοα γὰο εὐλαβοῦντο μήποτε 5 καιρού δραξάμενοι καλ μετά των πολεμίων ταχθέντες είς κίνδυνον άγάγωσι την Σπάοτην. οὐ μην άλλὰ τῷ Βοασίδα παραγενομένων χιλίων Είλώτων, έκ τε συμμάχων στοατολογηθέντων συνέστη δύνα-25 μις άξιόχοεως. διὸ καὶ θαροήσας τῷ πλήθει τῷν 68

⁵ μετὰ del. Rhod., τῆς μετὰ Wess. 7 ἐναφγότερον PAL, ἐναφγότερον f 9 ἀξιολογώτερον f 13 πλείους A 14 δέ τι] δ' ἔτι P δι' οῦ] διὰ τὸ P 15 ὑπολαμβάνειν P², ἔμελλον A 20 ἐπάστους Reiske 24 ante συνέστη numerum deesse censet Dind. (cf. Thuc. IV 80, 5) 25 ἀξιότχρεως PLH, ἀξιόλογος cet.

στρατιωτών έστράτευσεν έπὶ τὴν καλουμένην 'Αμφίπολιν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν ποότερον μὲν ἐπεχείοησεν οικίζειν 'Αρισταγόρας δ Μιλήσιος, φεύγων 2 Δαρείον του βασιλέα των Περσων έκείνου δε τελευτήσαντος, και των οίκητόρων έκπεσόντων υπό τ Θρακών των ὀνομαζομένων Ἡδωνών, μετὰ ταῦτα έτεσι δυσί πρός τοῖς τριάκοντα Αθηναΐοι μυρίους οίκήτορας είς αὐτὴν έξέπεμψαν. δμοίως δὲ καὶ τούτων ύπὸ Θρακῶν διαφθαρέντων περί Δράβησκον, διαλιπόντες έτη δύο πάλιν ανεκτήσαντο την πόλιν 10 3 "Αγνωνος ήγουμένου. περιμαχήτου δ' αὐτῆς πολλάκις γεγενημένης, Εσπευδεν δ Βοασίδας κύοιος γενέσθαι της πόλεως. διὸ καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτην άξιολόγω δυνάμει, και στρατοπεδεύσας πλησίον τῆς γεφύρας, τὸ μὲν πρώτον εἶλε τὸ προάστειον τῆς 15 πόλεως, τῆ δ' ὑστεραία καταπληξάμενος τοὺς 'Αμφιπολίτας παρέλαβε την πόλιν καθ' δμολογίαν. ώστ' έξειναι τῷ βουλομένω τὰ έαυτοῦ λαβόντα ἀπελθείν 4 έκ της πόλεως. εὐθύς δὲ καὶ τῶν πλησιοχώρων πόλεων πλείονας ποοσηγάγετο, εν αίς ήσαν άξιολο- 20 γώταται Οἰσύμη καὶ Γαληψός, ἀμφότεραι Θασίων 526 άποικοι, και Μύρκινου, 'Ηδωνικου πολισμάτιου. έπεβάλετο δε και ναυπηγείσθαι τοιήσεις πλείους έπι τῷ Στουμόνι ποταμῷ, και στοατιώτας ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων μετε- 25 5 πέμπετο. κατεσκεύαζε δε και πανοπλίας πολλάς, και

⁹ δράβισκον P 10 δύο] ένδς δέοντι τοιακοστῷ ἔτει Thuc. IV 102, 3 (cf. XI 70, 5 et XII 32, 3) πάλιν οπ. FK ἐκτήσαντο V. 11 "Αγνανος Wess. (ex Thuc.), Απίωνος cod. 19 πύλεως | ἀμφιπόλεως P 21 Οἰσύμη Thuc. IV 107, 3] σύμη cod. 25 παρὰ om. L

τοϊς ἀόπλοις τῶν νέων ἀνεδίδου ταύτας, καὶ βελῶν καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων παρασκευὰς ἐποιεῖτο. ὡς δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἀνέζευξεν ἐκ τῆς ᾿Αμφιπόλεως μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ ταραγενόμενος εἰς τὴν καλουμένην ᾿Ακτὴν κατεστρατοπέδευσεν. ἐν ταύτη δ' ὑπῆρχον πέντε πόλεις, ὧν αὶ μὲν Ἑλληνίδες ἦσαν, ᾿Ανδρίων ἄποικοι, αἱ δὲ εἶχον ὅχλον βαρβάρων διγλώττων Βισαλτικύν. ταύτας δὲ χειρωσάμενος ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Το- 6 10 ρώνην, ἄποικον μὲν Χαλκιδέων, κατεχομένην δὲ ὑπ΄ ᾿Αθηναίων. προδιδύντων δέ τινων τὴν πόλιν, ὑπὸ τούτων εἰσαχθεὶς νυκτὸς ἐκράτησε τῆς Τορώνης ἄνευ κινδύνων. τὰ μὲν οῦν κατὰ τὸν Βρασίδαν μέχρι τούτου προέβη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

16 "Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις περὶ τὸ Δήλιον 69 έγένετο παράταξις [κατὰ τὴν Βοιωτίαν] 'Αθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν Βοιωτῶν τινες δυσαρεστούμενοι τῆ τότε πολιτεία καὶ σπεύδοντες δημοκρατίας ἐν ταῖς πόλεσι κατα-20 στῆσαι, διελέχθησαν περὶ τῆς ἰδίας προαιρέσεως τοῖς 'Αθηναίων στρατηγοῖς 'Ιπποκράτει καὶ Δημοσθένει, καὶ κατεπηγγέλλοντο παραδώσειν τὰς ἐν τῆ Βοιωτία πόλεις. ἀσμένως δὲ τῶν 'Αθηναίων προσ-2 δεξαμένων, περὶ τε τῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν διοική-25 σεων διελομένων τῶν στρατηγῶν τὴν δύναμιν, Δημοσθένης μὲν τὸ πλεϊστον τοῦ στρατεύματος ἀναλαβών ἐνέβαλεν εἰς τὴν Βοιωτίαν, καὶ καταλα-

⁸ βισαλτικόν P (Thuc. IV 109,4), βισσαλτικών v. 9 ταύτας Reiske, ταϋτα cod. 16 κατά τὶ,ν Βοιωτίαν delevi (cf. p. 440, 5), post πραττομένοις posuit Dind.

βων τούς Βοιωτούς προνενοημένους την προδοσίαν, άποαιτος απήλθεν, Ίπποιράτης δε πανδημεί τους 'Αθηναίους άγαγὼν έπὶ τὸ Δήλιον κατελάβετο τὸ χωρίον, και φθάσας την έφοδον των Βοιωτων έτείχισε τὸ Δήλιον. τοῦτο δὲ τὸ χωρίον κεῖται μὲν 5 πλησίον τῆς Ώρωπίας καὶ τῶν ὅρων τῆς Βοιωτίας, 3 Παγώνδας δ' δ τῶν Βοιωτῶν ἔχων τὴν στοατηγίαν έξ άπασών τών ματά την Βοιωτίαν πόλεων μεταπεμψάμενος στρατιώτας ήκε πρός το Δήλιον μετά πολλής δυνάμεως· είχε γὰο στοατιώτας πεζούς μὲν 10 οὐ πολύ λείποντας τῶν δισμυρίων, ίππεῖς δὲ περί 4 χιλίους. οί δ' 'Αθηναΐοι τῷ πλήθει μὲν ὑπερεῖχον τῶν Βοιωτῶν, ὡπλισμένοι δὲ οὐχ ὁμοίως τοῖς πολεμίοις ἄφνω γὰο καὶ συντόμως ἐξεληλύθεσαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ διὰ τὴν σπουδὴν ὑπῆρχον ἀπαρά- 15 70 σκευοι. άμφοτέρων δε προθύμως ώρμημένων παρετάχθησαν αί δυνάμεις τόνδε τὸν τρόπον. παρὰ τοῖς Βοιωτοίς έταχθησαν έπὶ τὸ δεξιὸν κέρας Θηβαίοι, 527 έπι δε το εὐώνυμου Όρχομένιοι, την δε μέσην άνεπλήρουν φάλαγγα Βοιωτοί· προεμάχοντο δὲ πάντων 20 οί πας' ἐκείνοις ἡνίοχοι καὶ παραβάται καλούμενοι, άνδρες ἐπίλευτοι τριακόσιοι. 'Αθηναΐοι δὲ διατάττοντες έτι την δύναμιν ηναγκάσθησαν συνάψαι 2 μάχην. γενομένης δε της παρατάξεως ισχυράς, το μέν ποῶτον οί τῶν 'Αθηναίων ίππεῖς ἀγωνιζόμενοι 25

¹ τῆς προδοσίας Reiske 3 κατελάβετο τὸ*] κατελάβετο Ρ, κατέλαβε τὸ ν. 6 ὄρων ΕΊ, ὀρῶν cet. 7 Παγώνδας Τhu. Ιν 91 μαντάδας Ρ, παντόδας ΑΗΔΜ, παντοίδας cet. 13 δὲ] ἦσαν νel ὑπῆρχον add. Dind. 14 συντόνως Wess. 16 ὡριμμένων $\mathbf{F}^1$, ὀριωμένων cet. 21 παραβάται ΑΙ, παραβάται ΑΙ, παραβάται ΑΙ, παραβάται ΑΙ, παραβάται ΑΙ, παραβάται ΔΕ

λαμποῶς ἡνάγκασαν φυγεῖν τοὺς ἀντιστάντας ίππεῖς. μετά δὲ ταῦτα τῶν πεζῶν διαγωνισαμένων οί ταχθέντες κατά τους Θηβαίους 'Αθηναΐοι βιασθέντες έτοάπησαν, οί δε λοιποί τούς άλλους Βοιωτούς 5 τρεψάμενοι καὶ συγνούς ἀνελόντες ἐφ' [κανὸν τόπον έδίωξαν, οί δε Θηβαΐοι, διαφέροντες ταϊς των σω- 3 μάτων δώμαις, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ, καὶ τοις διώμουσι των 'Αθηναίων έπιπεσόντες φυγείν ηνάγκασαν έπιφανεί δε μάγη νικήσαντες μεγάλην 10 απηνέγκαντο δόξαν προς ανδρείαν. των δ' 'Αθη- 4 ναίων οί μεν είς Ωρωπόν, οί δε είς το Δήλιον κατέφυνου, τινές δὲ πρὸς τὴν θάλατταν διέτειναν ΄ πρός τὰς ίδίας ναῦς, ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλους ὡς ἔτυγε τόπους διεσπάρησαν. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυκτὸς 15 έπεσον των μεν Βοιωτων οὐ πλείους των πεντακοσίων, των δ' 'Αθηναίων πολλαπλάσιοι τούτων. εί μὲν οὖν ή νὺξ μὴ ποοκατέλαβεν, οἱ πλεῖστοι τῶν 'Αθηναίων ἂν ἐτελεύτησαν' αὕτη γὰο μεσολαβήσασα τὰς τῶν διωκόντων δομὰς διέσωσε τοὺς 20 φεύνοντας. ὅμως δὲ τοσοῦτο πληθος τῶν ἀναιοε- 5 θέντων ήν, ώστε τοὺς Θηβαίους ἐκ τῆς τῶν λαφύοων τιμής τήν τε στοάν την μεγάλην έν άγοοᾶ κατασκευάσαι και χαλκοῖς ἀνδριᾶσι κοσμῆσαι, τοὺς δε ναούς και τάς κατά την άγοραν στοάς τοις υπλοις 25 τοίς έκ των σκύλων προσηλωθείσι καταχαλκώσαι. τήν τε τῶν Δηλίων πανήγυοιν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων ένεστήσαντο ποιεΐν. μετά δὲ τὴν μάχην 6

⁸ ชิเต็มอบรูเ ซติท] ชิเต็มอบรูเท P 15 สะหานมอร์เตท PAHLF (et Thuc. IV 101, 2), หะรุดนมอร์เตท cet. 21 ที่ท post สมัทิชิอรู praebet v. 24 ชอเร อัสโอเร post หลอที่ in cod., transp. Wurm

οί μεν Βοιωτοί τῷ Δηλίω προσβολάς ποιησάμενοι κατά κράτος είλον το χωρίον, των δε φρουρούντων τὸ Δήλιον οί πλείους μὲν μαγόμενοι γενναίως ἀπέθανον, διακόσιοι δε ήλωσαν οί δε λοιποί κατέφυνον είς τὰς ναῦς, καὶ διεκομίσθησαν μετὰ τῶν 5 άλλων είς την 'Αττικήν. 'Αθηναΐοι μεν οὖν έπιβουλεύσαντες τοῖς Βοιωτοῖς τοιαύτη συμφορά περιέπε-71 σου. κατά δὲ τὴν 'Ασίαν Ξέρξης δ βασιλεύς ἐτελεύτησεν ἄρξας ένιαυτόν, ως δ' ένιοι γράφουσι, μηνας δύο την δε βασιλείαν διαδεξάμενος δ άδελφος 10 Σογδιανός ήρξε μηνας έπτά. τοῦτον δ' ἀνελὼν 2 Δαρείος έβασίλευσεν έτη δεκαεννέα. τῶν δὲ συγγραφέων Άντίοχος δ Συρακόσιος την τῶν Σικελικῶν 528 ίστορίαν είς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Κωκάλου τοῦ Σικανῶν βασιλέως, ἐν 15 βίβλοις ἐννέα.

72 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αμεινίου 'Ρωμαΐοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Γάιον Παπίριον καὶ Λεύκιον Ἰούνιον. ἐπὶ δὲ τούτων Σκιωναΐοι μὲν καταφρονήσαντες τῶν 'Αθηναίων διὰ τὴν περὶ τὸ Δή-20 λιον ἦτταν, ἀπέστησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν παρέδωκαν Βρασίδα τῷ στρατηγοῦντι 2 τῶν ἐπὶ Θράκης Λακεδαιμονίων. ἐν δὲ τῆ Λέσβω μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης ὑπ' 'Αθηναίων οί πεφευγότες ἐκ τῆς ἀλώσεως πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν 25 ὕντες καὶ πάλαι μὲν ἐπεχείρουν κατελθεῖν εἰς τὴν

6 οὖν om. P 10 ὁ ἀδελφός om. f 11 ὀγδιανός cod., corr. Wess. 12 ἐννεακαίδενα Dind., $\overline{\imath \imath }$ P 17 δ' om. P1 $^{\prime}$ 'λμινίον PAL 18 Παπύριον F 10 'Ιούνιον] καὶ τούνιον P, Iulius fasti Σ κιωναίοι P, Σ κινώνιοι $\overline{\mathbf{v}}$. 24 et 443, 3 Μενλ., cod.

Λέσβον, τότε δε συστραφέντες "Αντανδρον κατέλαβον, κάκειθεν δομώμενοι διεπολέμουν τοις κατέχουσι την Μυτιλήνην 'Αθηναίοις. έφ' οίς παροξυνθείς ό 3 δημος των 'Αθηναίων έξέπεμψε στρατηγούς μετά 5 δυνάμεως έπ' αὐτοὺς 'Αριστείδην καὶ Σύμμαχον. οὖτοι δὲ καταπλεύσαντες εἰς τὴν Λέσβον καὶ προσβολάς ποιησάμενοι συνεχείς είλον την "Αντανδρον, και των φυγάδων τους μεν απέκτειναν, τους δ' έκ τῆς πόλεως ἐξέβαλον, αὐτοί δὲ φοουρὰν ἀπολιπόν-10 τες την φυλάξουσαν τὸ χωρίον ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Λέσβου. μετά δὲ ταῦτα Λάμαχος ὁ στρατηγὸς ἔχων 4 δέκα τριήρεις έπλευσεν είς τον Πόντον, και καθορμισθείς είς 'Ηράκλειαν περί του ποταμού του όνομαζόμενον Κάλητα πάσας τὰς ναῦς ἀπέβαλε: μεγά-15 λων γὰο ὅμβοων καταρραγέντων, καὶ τοῦ ποταμοῦ βίαιον την καταφοράν τοῦ δεύματος ποιησαμένου, τὰ σκάφη κατά τινας τραχείς τόπους προσπεσόντα τῆ γῆ διεφθάοη.

'Αθηναίοι δε πρός Λαπεδαιμονίους σπονδάς ένιαυ- 5 20 σίους έποιήσαντο κατά ταύτας τὰς ὁμολογίας, ὥστ' ἔχειν έκατέρους ὧν τότε κύριοι καθειστήκεσαν. συνιόντες δε πολλάκις εἰς λόγους ἤοντο δεῖν καταλύσαι τὸν πόλεμον καὶ εἰς τέλρς παύσασθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας. Λακεδαιμύνιοι δε ἔσπευ- 25 δον ἀπολαβεῖν τοὺς ἐν τῆ Σφακτηρία γενομένους αἰχμαλώτους. τῶν δε σπονδῶν τὸν εἰρημένον τρόπον 6

]

¹ κατελάβοντο conicio 3 ὁ δημος] ὁ add. P 5 σύμμαχον (λα supra συ man. ^{3}) P; ^{2} ημόδοκος Thuc. IV 75, 1 9 ἀπολειπόντες P ^{1} 14 Κάχητα cod., corr. Palmerius (Κάληκα Thuc. IV 75, 2) 21 τότε] ποτε Steph. 23 την .. φιλοτιμίαν P 24 φιλοτιμίας ÅHLF ^{2} , φιλονεικίας cet.

συντελεσθεισών, περί μέν των άλλων αὐτοῖς όμολογούμενα πάντα ὑπῆρξε, περὶ δὲ τῆς Σκιώνης ἡμφισβήτουν αμφότεροι. γενομένης δε μεγάλης φιλοτιμίας τὰς σπονδὰς κατελύσαντο, περί δὲ τῆς Σκιώνης 7 διεπολέμουν πρός άλλήλους. κατά δὲ τοῦτον τὸν 5 χοόνον και Μένδη πόλις πρός τους Λακεδαιμονίους άπέστη και την φιλοτιμίαν την ύπεο της Σκιώνης ίσγυροτέραν έποίησε. διὸ καί Βρασίδας μεν έκ τῆς Μένδης και τῆς Σκιώνης ἀποκομίσας τέκνα και γυ-529 ναϊκας καὶ τάλλα τὰ χοησιμώτατα φοουραϊς άξιο- 10 8 λόγοις ήσφαλίσατο τὰς πόλεις, 'Αθηναΐοι δὲ παροξυνθέντες έπι τοῖς γεγονόσιν έψηφίσαντο πάντας τούς Σκιωναίους, όταν άλωσιν, ήβηδον αποσφάξαι, και δύναμιν έξέπεμψαν έπ' αὐτοὺς ναυτικήν τριήρων πεντήκοντα τούτων δε την στρατηγίαν είχε Νικίας 15 9 καὶ Νικόστρατος. οὖτοι δὲ πλεύσαντες ἐπὶ πρώτην την Μένδην έμφατησαν της πόλεως ποοδόντων τινών αὐτήν τὴν δὲ Σκιώνην περιετείχισαν, καὶ προσκαθήμενοι τῆ πολιοφεία συνεχεῖς προσβολάς ἐποιούντο. 10 οί δ' έν τῆ Σκιώνη φοουροί, πολλοί μέν τὸν ἀριθ- 20 μον όντες, εὐπορίαν δ' ἔχοντες βελῶν καὶ σίτου και της άλλης παρασκευης, ραδίως ημύνοντο τούς 'Αθηναίους, και στάσιν ύπερδέξιον έχοντες πολλούς κατετίτοωσκον. ταῦτα μεν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτου του ένμαντόν. 25

73 Μετά δὲ ταῦτα Άθήνησι μὲν ἦρχεν Άλκαῖος, ἐν

² Σιανώνης Α 3 φιλονειαίας Steph. (Μ?) 6 πόλις del. Cobet 7 φιλονειαίαν Steph. (ΗΜ?) 13 ἀποσφάξαι P, ἀποσφάξειν ΑΙΚΙ, ἀποσφάξειν cet. 20 μεν] πρός add. ΑΓL

'Ρώμη δε υπήρχον υπατοι Όπίτερος Λουκρήτιος καλ Λεύκιος Σέργιος Φιδηνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι τοῖς Δηλίοις έγκαλοῦντες ὅτι λάθοα ποὸς Λακεδαιμονίους συντίθενται συμμαχίαν, έξέβαλον 5 αὐτοὺς ἐκ τῆς νήσου καὶ τὴν πόλιν αὐτοὶ κατέσχον. τοῖς δ' ἐκπεσοῦσι Δηλίοις Φαρνιάκης δ σατράπης έδωκεν οίκειν πόλιν 'Αδραμύτιον. οί δ' 'Αθηναίοι 2 ποοχειοισάμενοι στοατηγόν Κλέωνα τον δημαγωγόν, και δόντες άξιόλογον δύναμιν πεζήν, έξέπεμψαν εlg 10 τούς έπὶ Θοάκης τόπους. οὖτος δὲ πλεύσας εἰς Σκιώνην, κάκεῖθεν προσλαβόμενος στρατιώτας έκ τῶν πολιοοκούντων τὴν πόλιν, ἀπέπλευσε καὶ κατῆοεν είς Τορώνην έγίνωσαε γὰο τὸν μὲν Βοασίδαν έκ τούτων τῶν τόπων ἀπεληλυθότα, πρὸς δὲ τῆ 15 Τορώνη τοὺς ἀπολελειμμένους στρατιώτας οὐκ ὄντας άξιομάχους. πλησίον δὲ τῆς Τορώνης καταστρατο- 3 πεδεύσας και πολιορκήσας αμα κατά γην και κατά θάλατταν, είλε κατά κράτος την πόλιν, καί τούς μέν παϊδας καὶ τὰς γυναϊκας ἡνδραποδίσατο, αὐτοὺς 20 δε και τούς την πόλιν φοουρούντας αίχμαλώτους λαβών, δήσας ἀπέστειλεν είς τὰς 'Αθήνας' τῆς δὲ πόλεως ἀπολιπών την ίκανην φοουράν έξέπλευσε μετά της δυνάμεως, και κατήρε. της Θράκης έπι Στουμόνα ποταμόν. καταστρατοπεδεύσας δὲ πλησίον 25 πόλεως 'Ηιόνος, ἀπεχούσης ἀπὸ τῆς 'Αμφιπόλεως

¹ Οπίτερος AHL, ὁ πίτερος P, ὁ πίνατερος F, ὁ πίγατερος cet.; Τνιειριτίπιας fasti λουρήτιος P 7 ἀδραμανίνιον P, άδραματιον A, άτραμάντιον cet. (c. 77, 1) 10 Θράνην cod., corr. Dind. 17 ἄμα P, om. FJ, τἄλλα cet. 20 καὶ del. Dind. 25 ἡόνος P, κίονος A ἀπὸ P, δ' ἀπὸ v.

σταδίους ώς τριάκοντα, προσβολάς έποιεῖτο τῷ πο-74 λίσματι. πυθόμενος δε τον Βρασίδαν μετά δυνάμεως διατρίβειν περί πόλιν 'Αμφίπολιν, ανέζευξεν έπ' αὐτόν. δ δὲ Βρασίδας ὡς ἤκουσε προσιόντας τούς πολεμίους, έκτάξας την δύναμιν ἀπήντα τοῖς $_{530}^{5}$ 'Αθηναίοις γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, καλ των στρατοπέδων αγωνισαμένων αμφοτέρων λαμποώς, τὸ μὲν ποώτον Ισόροοπος ἦν ἡ μάχη, μετὰ δέ ταῦτα παρ' έκατέροις τῶν ἡγεμόνων φιλοτιμουμένων δι' έαυτων πρίναι την μάχην, συνέβη πολλούς 10 των άξιολόγων ανδρών αναιρεθήναι, των στρατηγών αύτούς καταστησάντων είς την μάχην καλ ύπεο της 2 νίκης ανυπέρβλητον φιλοτιμίαν είσενεγκαμένων. δ μέν οὖν Βοασίδας ἀριστεύσας καὶ πλείστους ἀνελὼν ήρωικώς κατέστρεψε τον βίον όμοίως δὲ καὶ τοῦ 15 Κλέωνος εν τη μάχη πεσόντος, άμφότεραι μεν αί δυνάμεις διὰ τὴν ἀναρχίαν ἐταράχθησαν, τὸ τέλος δ' ένίκησαν οί Λακεδαιμόνιοι και τρόπαιον έστησαν. οί δ' 'Αθηναΐοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελόμενοι και θάψαντες απέπλευσαν είς τας Αθήνας. 20 3 εlς δὲ τὴν Λακεδαίμουα παραγενομένων τινών έκ τῆς μάχης καὶ τὴν Βοασίδου νίκην ἄμα καὶ τελευτην απαγγειλάντων, η μήτης του Βρασίδου πυνθανομένη περί των πραχθέντων κατά την μάχην έπηοώτησε, ποϊός τις γέγονεν έν τῆ παρατάξει Βρασίδας 25 τῶν δ' ἀποκοιναμένων ὅτι πάντων Λακεδαιμονίων άριστος, είπεν ή μήτης τοῦ τετελευτηκότος δτι Βοα-

⁹ ήγουμένων ΑΓΗΙ 12 αὐτοὺς v. 14 οὖν add. Dind. 25 γέγονες παρά τη τάξει P 26 ἀποκρινομένων PAF

σίδας δ υίδς αὐτῆς ἦν ἀγαθὸς ἀνήο, πολλῶν μέντοι γε ἐτέρων καταδεέστερος. τῶν δὲ λόγων τούτων 4 διαδοθέντων κατὰ τὴν πόλιν οἱ ἔφοροι δημοσία τὴν γυναϊκα ἐτίμησαν, ὅτι προέκρινε τὸν τῆς πατρίδος εἔπαινον τῆς τοῦ τέκνου δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἰρη- ὁ μένην μάχην ἔδοξαν οἱ 'Αθηναϊοι τοῖς Λακεδαιμονίοις συνθέσθαι σπονδὰς πεντηκονταετεῖς ἐπὶ τοῖσδε· τοὰς μὲν αἰχμαλώτους παρ' ἀμφοτέροις ἀπολυθῆναι, τὰς δὲ πόλεις ἀποδοῦναι τὰς κατὰ πόλεμον ληφθεί- 10 σας. ὁ μὲν οῦν Πελοποννησιακὸς πόλειρος, διαμεί- 6 νας μέχρι τῶν ὑποκειμένων καιρῶν ἔτη δέκα, τὸν εἰρημένον τρόπον κατελύθη.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αριστίωνος 'Ρωμαΐοι 75 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Αὖλον Κορ15 νήλιον Κόσσον. ἐπὶ δὲ τούτων ἄρτι τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησιακοῦ καταλελυμένου πάλιν ταραχαὶ καὶ κινήσεις πολεμικαὶ συνέβησαν κατὰ τὴν 'Ελλάδα διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. 'Αθηναῖοι καὶ Αακεδαι- 2 μόνιοι κοινῆ μετὰ τῶν συμμάχων πεποιημένοι σπον20 δὰς καὶ διαλύσεις, χωρὶς τῶν συμμαχίδων πόλεων συνέθεντο συμμαχίαν. τοῦτο δὲ πράξαντες εἰς ὑπύνοι γίλθον ὡς ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἰδία πεποιημένοι συμμαχίαν. διόπες αὶ μέγι- 3 σται τῶν πόλεων διεπερεβεύοντο πρὸς ἀλλήλας καὶ συνδιελέγοντο περὶ ὁμονοίας καὶ συμμαχίας κατὰ

⁹ ἀποδοῦναι Ρ, ἀπολυθήναι ν.; ἀποδοθήναι Wess. 13 Χομοτίωνος Μευτείυκ, Άρμοτωνος cod. 14 Κοίντιον Α, Κοίντιον Ρ, Κοίγτιον cet. ἀῦλον Ρ', παῦλον Ρ² 17 συνέστησαν Hert. κατὰ τὴν Ἑλλάθα om. v. 18 διὰ] καὶ et sup. lin. διὰ Ρ 23 ἰδία Dind. (ex p. 355, 17), om. JK, ἰδίαν cet. πεποιημένοι ΡΑL, ποιησάμενοι cet.

τῶν 'Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ ποο-531 εστώσαι πόλεις ταύτης αί δυνατώταται τέτταρες. 4 "Αργος, Θηβαι, Κόρινθος, "Ηλις. εὐλόνως δ' ὑπωπτεύθησαν αι πόλεις συμφοονείν κατά τῆς Έλλάδος διά τὸ προσγεγράφθαι ταῖς κοιναῖς συνθήκαις - έξει- 5 ναι 'Αθηναίοις και Λακεδαιμονίοις, όπεο αν δοκή ταύταις ταϊς πόλεσι, προσγράφειν ταϊς συνθήμαις καὶ ἀφαιοεῖν ἀπὸ τῶν συνθηκῶν. χωρίς δὲ τούτων 'Αθηναΐοι μεν δια ψηφίσματος έδωκαν δέκα ανδοάσιν έξουσίαν έχειν βουλεύεσθαι περί των τη πόλει 10 συμφερόντων τὸ παραπλήσιον δὲ καὶ τῶν Δακεδαιμονίων πεποιηκότων φανεράν συνέβη νενέσθαι 5 των δύο πόλεων την πλεονεξίαν. πολλων δε πόλεων ύπακουουσών πρός την κοινήν έλευθερίαν, καὶ των μεν Αθηναίων παταφρονουμένων διά την περί το 15 Δήλιον συμφοράν, των δε Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τη δόξη διὰ την άλωσιν των έν τη Σωακτηρία νήσω, πολλαὶ πόλεις συνίσταντο, καὶ ποοηγου την έων Αργείων πόλιν έπὶ την ηγεμονίαν. 6 έχει γαο ή πόλις αύτη μέγα άξίωμα διά τας παλαιάς 20 ποάξεις που γαο της Ήρακλειδων κατηλύσεως έκ της 'Αργείας ύπηρξαν σχεδύν άπαντες οι μέγιστοι των βασιλέων πρές δὲ τούτοις πολύν χρόνον είρήυην έχουσα προσόδους μεγίστας έλάμβανε, και πληθος οὐ μόνον χοημάτων εἶχεν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν. 25 7 οί δ' 'Αργείοι νομίζοντες αύτοις συγχωρηθήσεσθαι την όλην ηγεμονίαν, έπέλεξαν των πολιτών χιλίους

2

τούς νεωτέρους καὶ μάλιστα τοῖς τε σώμασιν Ισγύοντας καὶ ταῖς οὐσίαις ἀπολύσαντες δὲ αὐτοὺς καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας καὶ τροφάς δημοσίας χορηγούντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεχείς μελέτας. 5 οὖτοι μὲν οὖν διὰ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν συνεχῆ μελέτην ταχύ των πολεμικών έργων άθληταί κατεστάθησαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὁρῶντες ἐπ' αὐτοὺς 76 συνισταμένην την Πελοπόννησον καλ ποοορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν 10 ώς ἦν δυνατὸν ἠσφαλίζοντο. καὶ ποῶτον μὲν τοὺς μετά Βοασίδα κατά την Θοάκην έστρατευμένους ΕΊλωτας όντας χιλίους ήλευθέρωσαν, μετά δὲ ταῦτα τούς έν τη Σφακτηρία νήσω ληφθέντας αίχμαλώτους Σπαρτιάτας άτιμία περιβεβλημότες, ώς την 15 Σπάρτην άδοξοτέραν πεποιηκότας, απέλυσαν τῆς άτιμίας. ἀκολούθως δὲ τούτοις τοῖς κατά τὸν πό- 2 λεμον ἐπαίνοις καὶ τιμαῖς προετρέποντο τὰς προγεγενημένας ανδραγαθίας έν τοῖς μέλλουσιν αγῶσιν ύπερβάλλεσθαι τοῖς τε συμμάχοις ἐπῖεικέστεοον 20 προσεφέρουτο, καὶ ταῖς φιλανθρωπίαις τοὺς ἀλλο-532 τριωτάτους αὐτῶν ἐθεράπευον. 'Αθηναῖοι δὲ τοὐ- 3 ναντίον τῷ φόβῷ βουλόμενοι καταπλήξασθαι τοὺς έν ύποψία ἀποστάσεως ὅντας, παράδειγμα πᾶσιν άνέδειξαν την έκ των Σκιωναίων τιμωρίαν έκπολιορ-25 κήσαντες γάο αὐτοὺς καὶ πάντας ήβηδὸν κατασφάξαντες, παϊδας μεν και γυναϊκας έξηνδοαποδίσαντο,

¹ τοὺς μάλιστα νεωτέφους (νεωτάτους ν.) καὶ cod., corr.
Dind. 11 Βρασίδου Dind. 14 προβεβληκύτες cod., corr.
Steph. 19 ὑπερβαλέσθαι P² 20 ἀλλοτριωτάτους P, ἀλλοτριωτάτους P, ἀλλοτριωτάτους P. ἀλλοτριωτάτους Dino. 23 παραδείγματα P
Τρομουν II.

την δε νησον οίκειν παρέδοσαν τοις Πλαταιεύσιν, έκπεπτοκόσι δι' έκείνους έκ της πατρίδος.

Περί δε τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Ἰταλίαν Καμπανοί μεγάλη δυνάμει στρατεύσαντες ἐπὶ Κύμην ἐνίκησαν μάχη τοὺς Κυμαίους καὶ τοὺς πλείους τῶν ἀντιταχθέντων κατέκοψαν. προσκαθεζόμενοι δὲ τῆ πολιοραία καὶ πλείους προσβολὰς ποιησάμενοι κατὰ κράτος εἶλον τὴν πόλιν. διαφπάσαντες δ' αὐτὴν καὶ τοὺς καταληφθέντας έξανδραποδισάμενοι τοὺς ίκανοὺς οἰκήτορας έξ αὐτῶν ἀπέδειξαν.

7 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αστυφίλου 'Ρωματοι κατέστησαν ὑπάτους Αεύκιον Κοΐντιον καὶ Αὐλον Σεμπρώνιον, 'Ήλετοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ἐνενηκοστήν, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον 'Υπέρβιος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηνατοι μὲν κατά τινα χρη-15 σμὸν Αηλίοις ἀπέδοσαν τὴν νῆσον, καὶ κατήλθον εἰς τὴν πατρίδα οἱ τὸ 'Αδραμύτιον οἰκοῦντες Δήλιοι. 2 τῶν δὲ 'Αθηναίων οὐκ ἀποδύντων Αακεδαιμονίοις τὴν Πύλοκ, πάλιν αὶ πόλεις αὖται πορς ἀλλήλας διεφέροντο καὶ πολεμκῶς εἶχον. ὰ δὴ πυθύμενος 20 ὁ ῆμος τῶν 'Αργείων ἔπεισε τοὺς 'Αθηναίους φιλίαν 3 συνθέσθαι πρὸς τοὺς 'Αργείους. αὖξομένης δὲ τῆς διαφορᾶς, οἱ μὲν, Αακεδαιμόνιοι τοὺς Κορινθίους ἔπεισαν ἐγκαταλιπεῖν τὴν κοινὴν σύνοδον καὶ συμ-

⁸ patê] peşî PAH 5 todş add. Dind. 9 pataley defines PAL', êxpatalup defines Hert. 11 defiorogliou PP', à distogrilou ect., corr. Palmer. 12 Kolflow A, nolvatiou P, nolyatiou ect. $| \text{Hadlov P}^2 \rangle$ 18 serçánou P , nolyatiou ect. $| \text{Hadlov P}^2 \rangle$ 18 serçánou P , nolyatiou ect. 18 tôn dè 7d è 7d Adquitiou ect. 18 tôn dè 7d è 7d Adquition ect. 18 tôn dè 7d è 7d Adodution v. ... $| \text{Lansdaupoulois om. PA} \rangle$ 19 avetal alte P

μαχείν τοις Λακεδαιμονίοις. τοιαύτης δε ταραγής γενομένης και άναρχίας ούσης, τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον έν τούτοις ήν. έν δε τοῖς έκτος τόποις 4 Αίνιᾶνες καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιείς συμφοονήσαντες 5 δυνάμεσιν άξιολόγοις έστράτευσαν έπὶ τὴν Ἡράκλειαν την έν Τραγίνι. άντιταχθέντων δε των Ήρακλεωτών, και μάχης γενομένης ισχυράς, ήττήθησαν οί την 'Ηράκλειαν κατοικοῦντες. πολλούς δ' ἀποβαλόντες στρατιώτας, καὶ συμφυγόντες έντὸς τῶν 10 τειχών, μετεπέμψαντο βοήθειαν παρά των Βοιωτων. ἀποστειλάντων δ' αὐτοῖς τῶν Θηβαίων χιλίους δπλίτας έπιλέκτους, μετ' αὐτῶν ἡμύνοντο τοὺς ἐπεστρατευπότας. ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις Όλύνθιοι 5 μέν στρατεύσαντες έπὶ πόλιν Μηκύβερναν, φρου-15 ρουμένην ύπ' 'Αθηναίων, την μέν φρουράν έξέβαλον, αὐτοὶ δὲ τὴν πόλιν κατέσχον.

233 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχίου 'Ρωμαΐοι κα-78 τέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Πακίριον Μουγιλανὸν καὶ Γάιον Σερουίλιον Στροϋκτον. ἐπὸ δὲ τούτων 20 'Αργεῖοι μὲν ἐγκαλέσαντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι τὰ θύματα οὐκ ἀπέδοσαν τῷ 'Απόλλωνι τῷ Πυθίω, πόλεμον αὐτοῖς κατήγγειλαν καθ' ὂν δὴ χρόνον 'Αλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς τῶν '4θηναίων ἐνέβαλεν εἰς τὴν 'Αργείαν ἔχων δύναμιν. τούτους δὲ οῖ 'Αρ-2 γεῖοι παραλαβύντες ἐστράτευσαν ἐπὶ Τροιζῆνα, πόλιν σύμμαχον Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν μὲν χώραν

⁶ Τραχινία cod., corr. Dind. 14 Μικύβερναν v. 18 Παπύριον F μουτιλάνον cod., corr. Rhod. 19 στράπτον P 20 τοίς om. FJK Αακεδαιμονίοις] Ἐπιδαυρίοις Palmer. ex Thuc. V 53 23 εἰσέβαλεν v.

λεηλατήσαντες, τὰς δὲ ἐπαύλεις ἐμπρήσαντες, ἀπηλλάγησαν είς την οίκειαν. οί δε Λακεδαιμόνιοι παοοξυνθέντες έπλ τοῖς είς τοὺς Τροιζηνίους παρανομήμασιν έγνωσαν διαπολεμείν προς Αργείους διο καὶ δύναμιν άθροισαντες ἐπέστησαν ἡγεμόνα Αγιν 5 3 τον βασιλέα. οὖτος δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἐστράτευσεν έπλ τοὺς 'Αργείους, καλ τὴν μὲν χώραν έδήωσε, πλησίον δὲ τῆς πόλεως ἀγαγὼν τὴν δύναμιν προε-4 καλείτο τούς πολεμίους είς [την] μάχην. οί δ' 'Αργεΐοι προσλαβόμενοι στρατιώτας παρά μεν Ήλείων 10 τοισγιλίους, παρά δὲ Μαντινέων οὐ πολὺ λειπομένους τούτων, προήγον έκ τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον. μελλούσης δε παρατάξεως γίνεσθαι, οί στρατηνοί παρ' άμφοτέροις διαπρεσβευσάμενοι τετραμηνιαίους 5 άνογὰς συνέθεντο. έπανελθόντων δὲ τῶν στρατο- 15 πέδων ἀπράκτων είς την οίκείαν, δι' ὀργῆς είχον αί πόλεις αμφότεραι τούς συνθεμένους τας σπονδάς στρατηγούς. διόπερ οί μεν 'Αργεΐοι τοῖς λίθοις βάλλοντες τους ήγεμόνας αποκτείνειν επεγείοησαν. καί μόγις μετά πολλής δεήσεως τὸ ζῆν συνεχώρησαν, 20 την δ' οὐσίαν αὐτῶν δημεύσαντες κατέσκαψαν τὰς 6 ολκίας. οί δε Αακεδαιμόνιοι τον Αγιν επεβάλοντο μεν πολάζειν, επαγγειλαμένου δ' αὐτοῦ διὰ τῶν καλών ἔργων διορθώσασθαι την άμαρτίαν, μόγις συνεχώρησαν, είς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ελόμενοι 25 δέκα άνδρας τους συνετωτάτους, παρακατέστησαν συμβούλους καὶ προσέταξαν μηδεν άνευ τῆς τούτων

8 προσεκαλείτο FJK 9 την del. Hert. 11 πολύ] πολλοῦ $\dot{P}$; f. πολλοῦ 14 τετραμηναίους cod. 20 μόλις cod. 23 τῶν] f. τινων 24 διοςθώσεσθαι Hert.

γνώμης ποάττειν. μετά δε τάῦτα 'Αθηναίων άπο-79 στειλάντων κατά θάλατταν είς "Αργος δπλίτας μέν χιλίους επιλέμτους, εππείς δε διακοσίους, ων έστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος συνην δὲ τούτοις 5 καὶ 'Αλκιβιάδης ίδιώτης ὢν διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρός 'Ηλείους και Μαντινεῖς' συνεδρευσάντων δέ πάντων, έδοξε τὰς μεν σπονδὰς έᾶν χαίοειν, ποὸς δε τὸν πόλεμον δομήσαι. διὸ καὶ τοὺς ίδίους Εκα- 2 στος στοατηγός παρώρμησε πρός του άγωνα, καί 10 πάντων προθύμως ύπακουσάντων, έκτὸς τῆς πόλεως 534 κατεστρατοπέδευσαν. έδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντων ποωτον στρατεύειν έπ' Όρχομενον της 'Αρκαδίας. διό και παρελθύντες είς 'Αρκαδίαν, προσκαθεζόμενοι τῆ πόλει καθ' ἡμέραν ἐποιοῦντο προσβολὰς τοῖς 15 τείχεσι. χειρωσάμενοι δε την πύλιν κατεστρατοπέ- 3 δευσαν πλησίου Τεγέας, κεκοικότες καὶ ταύτην πολιοοχήσαι. των δε Τεγεατων άξιούντων τους Λακεδαιμονίους βοηθήσαι κατά τάχος, οί Σπαρτιάται παραλαβόντες τους ίδίους πάντας και πους συμμά-20 χους ήχου έπὶ τὴν Μαντίνειαν, νομίζοντες ταύτης πολεμουμένης άρθήσεσθαι την της Τεγέας πολιοοχίαν. οί δε Μαντινείς τους συμμάχους παραλαβόντες, καί 4 αύτοι πανδημεί στρατεύσαντες, άντετάχθησαν τοῖς Δακεδαιμονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας, οί 25 μεν επίλεκτοι των Άργείων, χίλιοι τον άριθμον όντες, γεγυμνασμένοι δε καλώς τὰ κατά τὸν πόλεμου, έτρέψαυτο τούς άντιτεταγμένους πρώτοι, καί

² "Agys3 Reiske, autoùs cod., 'Agysiovs Wess. 5 διὰ] διὰ δὲ FJK, εί καὶ P 16 πολιοςκήσειν ν. 19 καὶ τοὺς P, καὶ ν.

5 διώκουτες πολύν ἐποίουν φόνον. οί δὲ Λακεδαιμόνιοι τάλλα μέρη τοῦ στρατεύματος τρεψάμενοι και πολλούς ανελόντες υπέστρεψαν επ' αυτούς έκείνους, [οί] καὶ τῷ πλήθει κυκλώσαντες ἤλπιζον κα-6 τακόψειν απαντας. των δε λογάδων τω μεν πλήθει 5 πολύ λειπομένων, ταϊς δ' άνδραγαθίαις προεχόντων, δ μεν βασιλεύς των Λακεδαιμονίων ποσαγωνιζόμενος ένεκαρτέρησε τοῖς δεινοῖς, καὶ πάντας ἂν ἀνεϊλεν: έσπευδε νὰο τοῖς πολίταις ἀποδοῦναι τὰς ἐπαγγελίας, και μέγα τι κατεργασάμενος διορθώσασθαι 10 την γεγενημένην άδοξίαν ού μην είάθη γε την ποοαίοεσιν έπιτελέσαι. Φάραξ γαρ δ Σπαρτιάτης, εξς ών των συμβούλων, άξίωμα δε μέγιστον έγων έν τη Σπάρτη, διεκελεύετο τοῖς λογάσι δοῦναι δίοδον, και μή πρός ἀπεγνωκότας τὸ ζῆν διακινδυ- 15 7 νεύοντας πείοαν λαβείν άτυχούσης άρετης. όθεν ήναγκάσθη κατά την άρτίως δηθεϊσαν έπιταγην δούναι διέξοδον κατά την του Φάρακος γνώμην. οί μέν οὖν χίλιοι τὸν εἰρημένον τρόπον ἀφεθέντες διελθείν διεσώθησαν, οί δε Λακεδαιμόνιοι μεγάλη 20 μάγη νικήσαυτες καὶ τρόπαιον στήσαυτες ἀπῆλθον είς την οίκείαν.

80 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦοχεν 'Αντιφῶν, ἐν 'Ρώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τέτταρες κατεστάθησαν, Γάιος Φούριος 25 καὶ Τίτος Κυΐντιος, ἔτι δὲ Μάρκος Ποστούμιος καὶ

¹ ἐποίουν φόνον PAL, φόνον ἐποίουν cet. 4 οῖ del. Reiske, οῦς Wess. 5 λογάδων Rhod., λοχαγῶν cod. 7 προαγωνιζομένων P 9 ἀποδοναι P 12 φάραγξ P 14 λογάσι Reiske, ἀρμάσι cod. 18 ἀποδούναι PAL 25 τέτταρξς — c. 81, 1 χιλίαρχοι om. Α φρούριος PF 26 πόινντος P

Αύλος Κορνήλιος. έπλ δε τούτων 'Αργείοι καλ Αα-535 κεδαιμόνιοι διαποεσβευσάμενοι ποὸς ἀλλήλους εἰρήνην έποιήσαντο και συμμαχίαν συνέθεντο. διόπες 2 οί Μαντινείς ἀποβαλόντες την ἀπὸ τῶν 'Αργείων ε βοήθειαν ήναγκάσθησαν υποταγήναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν τῆ πόλει τῶν 'Αργείων οί κατ' ἐκλογὴν κεκριμένοι τῶν πολιτῶν χίλιοι συνεφώνησαν, καὶ τὴν μὲν δημοκρατίαν έγνωσαν καταλύειν, άριστοκρατίαν δ' έξ αύτων κα-10 θιστάναι. Εγοντες δε πολλούς συνεργούς διά τὸ 3 προέγειν των πολιτών ταϊς οὐσίαις καὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις, τὸ μὲν πρώτον συλλαβύντες τοὺς δημαγωγείν είωθότας ἀπέκτειναν, τοὺς δ' ἄλλους καταπληξάμενοι κατέλυσαν τούς νόμους καὶ δι' έαυτῶν τὰ 15 δημόσια διώκουν. διακατασχόντες δὲ ταύτην τὴν πολιτείαν μήνας όκτω κατελύθησαν, του δήμου συστάντος έπ' αὐτούς. διὸ καὶ τούτων ἀναιρεθέντων δ δήμος έκομίσατο την δημοκρατίαν. έγένετο δε καί 4 έτέρα κίνησις κατά την Έλλάδα. και Φωκεῖς νὰο 20 πρός Λυμρούς διενεχθέντες παρατάξει έκρίθησαν διά την οίπείαν άνδοείαν ένίκησαν γάο Φωκείς άνελόντες Λοκοιών πλείους χιλίων. 'Αθηναΐοι δέ 5 Νικίου στρατηγούντος είλον δύο πόλεις, Κύθηρα και Νίσαιαν τήν τε Μῆλον έκπολιοοκήσαντες * ήβη-25 δου ἀπέσφαξαν, παϊδας δε και γυναϊκας έξηνδραποδίσαντο.

Καλ τὰ μὲν κατὰ τοὺς ελληνας ἐν τούτοις ἦν. ο

¹ Παῦλος P² 8 συνεφρόνησαν de la Barro 9 αὐτῶν P 18 ἀνεκομίσατο Reiske 24 πολιοςκήσαντες cod., corr. Dind.; adde πάντας (c. 76, 8)

κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Φιδηνᾶται μέν, παραγενομένων εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν πρέσβεων ἐκ τῆς Ῥώμης, τ ἐπὶ μικραῖς αἰτίαις ἀνεῖλον τούτους. ἐφ' οἶς οἱ Ῥωμαῖοι παροξυνθέντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν, καὶ προχειρισάμενοι δύναμιν ἀξιόλογον εἴλοντο δικτά- 5 τωρα "Ανιον Αἰμίλιον καὶ μετὰ τούτου κατὰ τὸ ἔθος 8 Αὖλον Κορνήλιον ἵππαρχον. ὁ δ' Αἰμίλιος παρασκευασάμενος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, ἀνέζευξε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τοὺς Φιδηνάτας. ἀντιταξαμένων δὲ τῶν Φιδηνατῶν ἐγένετο μάχη ἐπὶ πολὸν χρόνον 10 ἰσχυρά, καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέροις πεσόντων ἰσόρροπος ὁ ἀγὼν ἐγένετο.

81 Επ' ἄρχοντος δ' Αθήνησιν Εὐφήμου ἐν Ῥώμη κατεστάθησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιαρχοι Λεύκιος Φούριος, Λεύκιος Κοϊντιος, Αὖλος Σεμπρώνιος. ἐπὶ 15 δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων στρατεύσαντες εἰς τὴν ᾿Αργείαν Ὑσιὰς χωρίον εἶλον, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀποκτείναντες τὸ μὲν φρούριον κατέσκαψαν, αὐτοὶ δὲ πυθύμενοι τοὺς ᾿Αργείους ἀποδομηκέναι τὰ μακρὰ τείχη μέχρι τῆς θαλάττης, 586 ἐπελθύντες τὰ κατεσκευασμένα τείχη κατέσκαψαν, 2 και τὴν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. ᾿Αθηναίοι δ' ἔλόμενοι στρατηγὸν Ἦλκιβιάδην, καὶ δύντες αὐτῷ ναῦς εἴκοσι, προσέταξαν συγκατασκευάσαι τοῖς ᾿Αργείοις τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἔτι γὰρ ἤσαν ἐν 25 ταραχαῖς διὰ τὸ πολλοὺς ὑπολελεῖφθαι τῶν τὴν

¹ φιδηνηάται P³, φειδινάται y. (et infra) 7 Παῦλον P³
11 λούπιος φρούφιος PAF 15 Κούντιος] πορίντιος PAHL, πορίνθιος F, πορίντιος JKM Δύλος] Παῦλος P³, καὶ Δόλος f σερφώνιος P 17 'Τσιάς Palmer. (ex Thuc. Y 88, 2), δγιάς AHL, ἀγίας P, ἀγιάς cet. 26 τῶν add. Reiske

άριστοκρατίαν αίρουμένων. δ δ' οὖν 'Αλκιβιάδης 3 καταντήσας είς την των 'Αργείων πόλιν, και συνεδρεύσας μετά των την δημοκρατίαν προκρινόντων, έπέλεξε των 'Αργείων τούς μάλιστα δοκούντας τὰ 5 των Λακεδαιμονίων αίρεισθαι μεταστησάμενος δέ τούτους έκ τῆς πόλεως, και συγκατασκευάσας βεβαίως την δημουρατίαν, ἀπέπλευσεν είς τὰς 'Αθήνας. τούτου δε τοῦ έτους λήγοντος Λακεδαιμόνιοι μετά 1 πολλής δυνάμεως έμβαλόντες είς την 'Αργείαν, καί 10 πολλην τῆς χώρας δηώσαντες, τοὺς φυγάδας τῶν 'Αργείων κατώκισαν είς 'Ορνεάς' ἐπιτειχίσαντες δὲ τούτο τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς ᾿Αργείας, καὶ φρουρούς τούς ίπανούς ἀπολιπόντες, προσέταξαν παποποιείν τους 'Αργείους. ἀπελθόντων δε των Αακεδαιμονίων 5 15 έκ τῆς 'Αργείας, 'Αθηναΐοι μέν συμμαχίαν έξέπεμψαν τοις 'Αργείοις τοιήσεις τετταράκοντα, δπλίτας δὲ χιλίους καὶ διακοσίους· οἱ δ' Αργεῖοι μετά των Αθηναίων στρατεύσαντες έπὶ τὰς Όρνεὰς τήν τε πόλιν κατά κράτος είλον και των φρουρων και φυ-20 γάδων οῦς μὲν ἀπέκτειναν, οῦς δ' ἔξέβαλον ἐκ τῶν Όρνεων. ταυτα μέν οδυ έπράχθη κατά το πεντεκαιδέκατον έτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Τῷ δ' ἐκκαιδεκάτῷ παρὰ μὲν Αθηναίοις ῆν ἄο-82 χων Αρίμνηστος, ἐν Ῥώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων 25 χιλίαρχοι κατεστάθησαν τέτταρες, Τίτος Κλαύδιος

¹ αξονιμένων PALF², αξονιμένους cet. 6 τούτους] τοὺς P 10 πολλὴν] οὐ πολλὴν Thuc. VI 7, 1 12 τῆ Λογείας Schäfer 14 ἀπελθύντων - Λογείας om. P 21 τὸ οπ. P 28 ἐξεκδεπάτω P παοὰ μὲν Λθηναίοις PA; παοὰ 'λθηναίοις μὲν cet. 24 ἀριστόμνητος P, ἀριστόμνησος V., corr. Wess. 25 κατ. τέσσαρες P, τέσσαρες κατ. cet.

καὶ Σπόριος Ναύτιος, ἔτι δὲ Λούπιος Σέντιος καὶ Σέξτος Ἰούλιος. ἐπὶ δὲ τούτων παρὰ μὲν ἸΗλείοις ἤχθη διυμπιὰς πρώτη πρὸς ταῖς ἐνενήνοντα, καθ' 2 ἢν ἐνίκα στάδιον Ἐξαίνετος Ἰκραγαντίνος. Βυζάντιοι δὲ καὶ Καλχηδόνιοι παραλαβόντες Θράκας ἐστρά- 5 τευσαν εἰς τὴν Βιθυνίαν πολλοῖς πλήθεσι, καὶ τήν τε χώραν ἐπόρθησαν καὶ πολλὰ τῶν μικρῶν πολισματίων ἐκπολιορχήσαντες ἐπετελέσαντο πράξεις ὡμότητι διαφερούσας πολλῶν γὰρ αἰχμαλώτων κρατήσαντες ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παίδων ἄπαν- 10 τας ἀπέσφαζαν.

Τερί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταῖοι πρὸς Σελινουντίους ἐπολέμησαν περί χώρας ἀμφισβητησίμου, ποταμοῦ τὴν χώραν τῶν δια4 φερομένων πόλεων ὁρίζοντος. Σελινούντιοι δὲ δια- 15 βάντες τὸ ὁεῖθρον τὸ μὲν πρῶτον τῆς παραποταμίας βία κατέσχον, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῆς ποροκειμένης χώρας πολλὴν ἀποτεμύμενοι κατεφρύνησαν τῶν ἡδι5 κημένων. οἱ δ΄ Ἐγεσταῖοι παροξυνθέντες τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν λόγων πείθειν ἐπεβάλοντο μὴ ἐπι- 20 βαίνειν τῆς ἀλλοτρίας γῆς ὡς δὲ οὐδείς αὐτοῖς προσείχεν, ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν 637 χώραν, καὶ πάντας ἐκβαλόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν αὐτοὶ 6 τὴν χώραν κατέσχον. γενομένης δὲ διαφορᾶς μεγάλης ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι, στρατιώτας ἀθροίσαν- 25 τες διὰ τῶν ὅπλων ἐποιοῦντο τὴν κοίσιν. διόπεο

¹ Sp. Naevius, T. Sergius Liv. 4, 35 2 Séξτος] σέξισες P 5 χαλιηβόνιοι cod. 7 πολισμάτων ν. 8 έπετέλεσαν ν. 13 Αδγεσταΐοι P (et infra) 16 τῆς παραποταμίας — 20 πρώτον om. P 17 προκειμένης ΑΡΙΚ

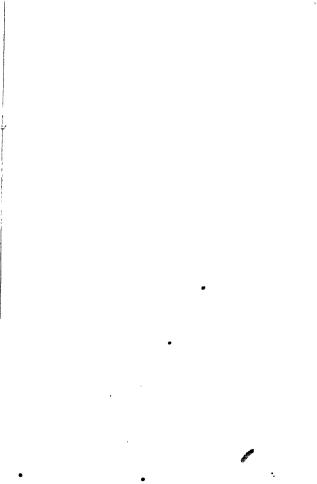
άμφοτέρων παραταξαμένων έγένετο μάχη καρτερά, καθ' ην Σελινούντιοι νικήσαντες ἀπέκτειναν τῶν Έγεσταίων οὐκ δλίγους. οἱ δ' Έγεσταΐοι ταπεινω- 7 θέντες καὶ καθ' έαυτούς ούκ όντες άξιόμαχοι, τὸ 5 μεν ποώτον 'Ακοαγαντίνους και Συρακοσίους έπειθον συμμαχήσαι ἀποτυχύντες δὲ τούτων έξέπεμψαν ποεσβευτάς είς την Καρχηδόνα, δεόμενοι βοηθήσαι: οὐ προσεχόντων δ' αὐτῶν, ἐζήτουν τινὰ διαπόντιον συμμαχίαν οίς συνήργησε ταὐτόματον. Λεοντίνων 83 10 γὰο ὑπὸ Συρακοσίων ἐκ τῆς πύλεως μετωκισμένων και την πόλιν και την χώραν αποβεβληκότων, οί φυγάδες αὐτῶν συστοαφέντες ἔκοιναν πάλιν τοὺς 'Αθηναίους προσλαβέσθαι συμμάχους, όντας συγγενεζς. περί δε τούτων κοινολογησάμενοι τοζς έθνε- 2 15 σιν οίς συνεφρόνησαν, κοινή πρέσβεις έξέπεμψαν ποὸς 'Αθηναίους, άξιοῦντες μεν βοηθησαι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀδικουμέναις, ἐπαγγειλάμενοι δὲ συγπατασκευάσειν αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν ποάγματα. παραγενομένων οὖν εἰς τὰς Αθήνας τῶν 3 20 πρέσβεων, και των μεν Λεοντίνων την συγγένειαν ποοφερομένων καὶ τὴν ποοϋπάρχουσαν συμμαχίαν, των δ' Έγεσταίων έπαγγελλομένων χοημάτων τε πλήθος δώσειν είς τον πόλεμον και συμμαχήσειν κατά των Συρακοσίων, έδοξε τοῖς 'Αθηναίοις έκπέμ-25 ψαι τινάς τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ διασκέψασθαι τὰ κατὰ τὴν νῆσον καὶ τοὺς Ἐνεσταίους. παραγε- 4 νομένων οὖν τούτων εἰς τὴν Έγεσταν, οί μὲν Έγεσταΐοι χοημάτων πληθος ἐπέδειξαν, τὰ μὲν οἰκοθεν,

12 τους Dind., αὐτους cod., αὖ τους Reiske 24 ἔδοξε* (craso ν) οὖν τοῦς Ρ 27 αἴγεσταν Ρ

τὰ δὲ παρὰ τῶν ἀστυγειτόνων χρησάμενοι φαντα-5 σίας ένεκεν, ἀνελθόντων δὲ τῶν πρέσβεων καὶ τὴν εύπορίαν των Έγεσταίων απαγγειλάντων, συνήλθεν δ δημος περί τούτων. προτεθείσης δε της βουλης περί τοῦ στρατεύειν έπὶ Σικελίαν, Νικίας μεν δ 5 Νικηράτου, θαυμαζόμενος έπ' άρετη παρά τοῖς πολίταις, συνεβούλευε μή στρατεύειν έπὶ Σικελίαν. 6 μη γάο δυνατόν υπάρχειν άμα τε Λακεδαιμονίοις διαπολεμεῖν και δυνάμεις μεγάλας έκπέμπειν διαποντίους, και των Έλλήνων μη δυναμένους κτή- 10 σασθαι την ηγεμογίαν έλπίζειν την μεγίστην των ματά την οίμουμένην νήσων περιποιήσασθαι, καί Καρχηδονίους μέν, έχοντας μεγίστην ήγεμονίαν καὶ πολλάκις ύπεο της Σικελίας πεπολεμηκύτας, μή δεδυνήσθαι κρατήσαι της νήσου, τούς δὲ Αθη-15 ναίους, πολύ λειπομένους τη δυνάμει των Καρχηδονίων, δορίκτητον ποιήσασθαι την κρατίστην των 84 νήσων. πολλά δὲ καὶ άλλα διαλεχθέντος αὐτοῦ [περί] της προκειμένης ύποθέσεως οίκετα, της έναντίας γνώμης προεστηκώς 'Αλκιβιάδης, επιφανέστατος 538 'Αθηναίων, έπεισε τὸν δῆμον ἐπανελέσθαι τὸν πόλεμου. ην γάο ο άνηο ούτος δεινότατος μέν είπειν των πολιτων, εύγενεία δε και πλούτω και στρατηγία 2 διωνομασμένος. εὐθὺς οὖν ὁ δῆμος στόλον ἀξιόχρεων κατεσκεύασε, τριάκοντα μέν τριήρεις παρά 25 των συμμάχων λαβών, ίδίας δ' έκατον καταρτίσας. 3 ταύτας δὲ κοσμήσας πᾶσι τοῖς εἰς πόλεμον χρησί-

2 ἀπελθόντων cod., corr. Dind.; f. έπανελθόντων 12 περιποιήσεσθαι Dind. 19 περί aut οίκεὰν del. Reiske 27 ταύτας δὲ κοσμήσας bind., ταύτας ἐκόσμησε Ρ²FJK, ταύτας εκοσμήσας cet. χρησίμοις] καὶ add. Ρ²FJK, μοις κατέλεξεν δπλίτας είς πεντακισχιλίους, στρατηγούς δε τρεϊς έχειροτόνησεν έπι ταύτην την στρατηγίαν, 'Αλκιβιάδην και Νικίαν και Λάμαχον.
'Αθηναίοι μεν οὖν περί ταῦτα ἦσαν. — Ήμεῖς δε πα- 4
5 φόντες έπι την ἀρχην τοῦ πολέμου τοῦ συστάντος
'Αθηναίοις και Συρακοσίοις, κατὰ την ἐν ἀρχη πρόθεσιν τὰς έπομένας πράξεις είς την ἐχομένην βίβλον
κατατάξομεν.

CATALOGUED.

> |X

book that is shut is but a block

EOLOGICAL GOVT. OF INDIA Department of Archaeology

NEW DELHI.

Please help us to keep the book and moving. clean

5. B., 148. N. DELHI.